॥श्रीः॥

शाश्वतधर्मगोप्त्रे श्रीपते वासुदेवाय नमः॥

॥ मन्त्रप्रश्नः ॥

மந்திரப்பிரச்னம்.

தமிழுரையுடன்.

இச்சிறந்த உரை

நியாய வியாகரணபாரங்கதரும், மீமாம்ஸாசிரோமணியுமான

பிரும்மஸ்ரீ கணேச சாஸ்திரிகள்

அவர்களால் இயற்றப்பெற்று

ஆர்யமதஸம்வர்த்தனீ பத்திராதிபர்

பிரும்மஸ்ரீ கடலங்குடி நடேசசாஸ்திரிகள்

அவர்களால் தமது ஆர்யமதஸம்வர்த்தனீ அச்சு

இயந்திரசாலையில், அச்சியற்றி சென்னையில்

பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டது.

1926

10-00

ஸ்ரீ ராமஜயம்

श्रीः

शाश्वतधर्मगोप्त्रे श्रीमते वासुदेवाय नमः

॥ मन्त्रप्रश्नः ॥

மந்திரப்பிரச்னம்.

தமிழுரையுடன்.

இச்சிறந்த உரை.

நியாய வியாகரணபாரங்கதரும் மீமாம்ஸாசிரோமணியுமான

பிரும்மஸ்ரீகணேசசாஸ்திரிகள்

அவர்களால் இயற்றப்பெற்று

ஆர்யமதஸம்வர்த்தனீ பத்திராதிபர்

பிரும்ம ஸ்ரீ கடலங்குடி நடேசசாஸ்திரிகள்

அவர்களால் தமது ஆர்யமதஸம்வர்த்தனீ அச்சு இயந்திரசாலையில், அச்சியற்றி சென்னையில் பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டது.

காபிரைட்] 1926 [10-00

குறிப்பு--

இந்தக் கிரந்தத்தில் அடிமுதல் 21 பாரம் முடிய
சிவகாமி விலாச அச்சுக்கூடத்திலும்,
மேலுள்ளவை நமது ஆர்யமதஸம்வர்த்தனீ அச்சுக்கூடத்திலும்,
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

कडलंगुडि नटेश शास्त्री

ज्यौतिषिकः

व्याकरण वेदान्त शास्त्र पारंगतः, भागवत भगवद्गीतोपन्यासकः

आर्यमत संवर्द्धनी पत्रिका संपादकश्च ॥

முகவுரை.

மந்திரப் பிரச்னம்.

இந்தப் பிரச்னத்தில் ஸ்மார்த்தமான ஔபாஸனாக்கினி யொன்றிலோ, லௌகிகாக்கினி யொன்றிலோ செய்யப்படும் கர்மங்களுபதேசிக்கப்படுவதால் ஏகாக்னிகாண்டம் என இதையழைக்கின்றனர். உலகில் ஆஸ்திகனா யுள்ள எந்தப் பிராம்மண குடும்பங்களிலும், ஜாதகர்மம், நாமகரணம், அன்னப்பிராசனம், சௌளம், உபநயனம், 4வேத விரதங்கள், விவாஹம், ஆகிய இந்தக்கர்மங்கள் யாதேனுமொரு முறையில் நடைபெற்றுத் தீருகின்றன வென்பது வெளிப்படை. அவ்விதம் நடைபெறும் அக்கர்மங்களும் இதிற் சொல்லிய மந்திரங்களைச் சொல்லியே தான் செய்யப்படுகின்றன என்பதும் யாவருமறிந்த விஷயமே. அத்துடன் இக்கர்மங்களை யனுஷ்டிக்கும் விஷயத்தில் ஏழைமுதல் பணக்காரன் வரையுள்ள எந்தப் பிராம்மணரும் தத்தமது சக்திக்கு மீறியே பொருட் செலவு செய்வதும் ஆஸ்திகர் யாவருமறிந்தவிஷயமே. இவ்விதம் ஏராளமாகப் பொருளைச் செலவு செய்து யாதேனு மொரு முறையில் இக்கர்மங்களை யனுஷ்டித்து வரும்பொழுது, தாமனுஷ்டிக்கும் கர்மங்களி லுபயோகப்படும் இம்மந்திரங்களின் பொருள் என்னை? என அறிந்து கொள்ள ஆவலைத்தைவிகமா யடையும்பொழுது அவர்களுடைய ஆவலைப் பூர்த்திசெய்யக் கூடிய கிரந்தமொன்று இதுகாறும் நந்தமிழுலகில்லாமலிருந்து வருவதைக்கண்ட நாம் அக்குறையைப் போக்க வேண்டி நியாய வியாகரணசாஸ்திரபாரங்கதரும், மீமாம்ஸா சிரோமணியுமான பிரும்மஸ்ரீ கி. கணேச சாஸ்திரிகள் அவர்களைக் கொண்டு இந்த மந்திரப்பிரச்னத்திற்குத் தமிழில் பதவுரை, கருத்துரை விசேஷவுரை இவைகளை யெழுதச் செய்து, அவர்களது ஆவலைப்பூர்த்தி செய்யவேண்டி அதை வெளியிட்டிருக்கிறோம். ஆகவே நமது தமிழ்தேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு ஆஸ்திகப் பிராம்

மண குடும்பத்திலும் இந்தக் கிரந்தமானது இருக்கவேண்டுவது மிகவும் அவசியமான தென்றேற்படுகின்றது. மேலும், பிரும்மஸ்ரீ கணேசசாஸ்திரிகள் இதற்கு உரை யெழுதுமிடத்து ஹரதத் பாஷ்யத்தைத் தழுவியே உரை எழுதியிருப்பதுடன் அங்கந்தவிடத்திற்கு உபயோகமுள்ள ஆபஸ்தம்பகிருஹ்ய சூத்திரத்தையும் முறையே எழுதி ஸுதர்சன பாஷ்யப்படி அவைகளுக்கு உரையும் எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். இவ்வித அருமைதங்கிய கிரந்தத்தை மொழிபெயர்த் தெழுதுவதில் இடையிடையே முக்கிய விடங்களுக்குக் குறிப்பெழுதி அவ்விஷயத்தை விளக்கியுமிருக்கிறார். ஆகவே சாஸ்திரிகளவர்கள் நமது ஆஸ்திகப் பிராம்மண சமூஹத்திற்குப் பரமோபகாரஞ் செய்து விட்டா ரென்பதில் யாதுமையமில்லை.

ஆகவே இவ்வுரையை ஒவ்வொரு ஆஸ்திகப் பிராம்மணரும் வாங்கிப் படித்து தம்மாலனுஷ்டிக்கப்படும் கர்மங்களின் ஸ்வரூபங்களை யுள்ளபடி யறிந்தனுஷ்டித்து இஹபரசுகங்களை யடைவாராக.

கடலங்குடி, நடேசசாஸ்திரிகள்.
ஆர்யமதஸம்வர்த்தனீ பத்திராதிபர்,

MANTRAPRASNAM OF THE YAJURVEDA

SIGNIFICANCE OF RELIGIOUS RITES

Sir P. S. Sivaswami Aiyar writes: —

Pundit Kadalangudi Natesa Sastrigal has rendered a distinct service to the public in publishing the Mantraprasnams of the Yajur Veda with a Tamil translation and commentary. These two prasnas comprise the mantras which are in use in most of the rituals performed by Brahmins except those relating to funeral ceremonies. One main difference betweee the religious usages of the Brahmin community and those of others is that the Brahmin employs the Vedic mantras in the performance of the various sacraments and rituals while the other castes do not make use of the Vedic mantras. The exclusive privilege claimed by the Brahmins of using Vedic mantras for these rituals has given rise to not a little resentment and bitterness on the part of the other castes, and is to some extent responsible for the ill-feeling that now exists between the communities. But, though the Brahmin has been claiming this exslusive privilege, he has not cared to study and understand the meaning of the mantras which he has to utter. The mantras have no meaning and no significance to the lay Brahmin who utters them and the only solemnity with which they invest the important sacraments in life is

that derived from the impressiveness of the sounds of an unfamiliar language. The significance and solemnity which would be derived from a knowledge of the meaning of the mantras are not for him. Every Brahmin who wishes to perform the rituals ordained and to be counted as orthodox should really care to study the meanings of the mantras which he has to go through. It is with the purpose of enabling Brahmins to attain this subject and perform their rituals with an understanding of the mantras that the Pundit has brought out this publication. Incidentally, it will serve a wider class of persons in the Hindu community. Many of the classes who are now debarred from studying the mantras will now have an opportunity of studying them and finding out for themselves what there is of value in the field of Brahmin ritual which has been hitherto closed against their intrusion. The attempt to popularise a knowledge of the meaning of the rituals, to which so much importance is attached in India, deserves every encouragement. The translation of the mantras is easy and readable and makes a knowledge of them easily accessible to all who care to study them. It is to be hoped that this attempt of the Pundit will meet with due appreciation and encouragement and that he will soon have to bring out a second edition free from the few errors which have crept by oversight into this edition.

விஷய அட்டவணை.

விவாஹப் பிரகரணம்.

*

ஸமாவர்த்தனப்பிரகரணம்.

ஸீமந்தோன்னயனப்பிரகரணம்.

பும்ஸுவனப் பிரகரணம்.

ஜாதகர்மப் பிரகரணம்.

நாமகரணப் பிரகரணம்.

கிருஹநிர்மாணப் பிரகரணம்.

கிருஹப்பிரவேசப் பிரகரணம்.

ஸர்ப்பபலிப் பிரகரணம்.

அஷ்டகாசிராத்தப் பிரகரணம்.

श्रीः

शाश्वतधर्मगोप्त्रे श्रीमते वासुदेवाय नमः ॥

॥ मन्त्रप्रश्नः ॥

॥ प्रथमः खण्डः ॥

मन्त्रप्रश्नापरनामकैकाग्निकाण्डस्य भाषान्तरविपरिणामः प्रारभ्यते ।

அவதாரிகை—'ஸ்மார்த்தாக்னி' எனப்பெயரிய ஔபாஸனாக்னி ஒன்றிலோ, அல்லது லௌகிகாக்னி ஒன்றிலோ செய்யப்படும் கர்மங்களில் உபயோகிக்கப்படும் மந்திரங்களடங்கிய வேத பாகத்திற்கு एकाग्निकाण्डम् ஏகாக்னிகாண்டம் எனப்பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. இக்காண்டத்தின் ஆரம் பத்தில் வைச்வதேவமந்திரங்கள் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவாயினும், ஸந்தியாவந்தனம் முதல்தேவ பூஜைவரை யுள்ள கர்மங்களைத் தொடர்ச்சியாய் எழுதி, பின்னர் வைச்வதேவகர்மத்தைச் சொல்லுமிடத்து அம்மந்திரங்களை மொழிபெயர்த் தெழுதுவதாகச் சங்கல்பித்திருக்கிறோம். ஆதலால் இப்பொழுது விவாஹத்தில் உபயோகிக்கப்படும் மந்திர பாகந் தொடங்கி முறையே எல்லா மந்திரங்களையும் மொழிபெயர்த் தெழுதுகிறோம்.

देवैश्चैव मनुष्यैश्च तिर्यग्भिश्चोपजीव्यते ।
गृहस्थः प्रत्यहं यस्मात् तस्माच्छ्रेयान् गृहाश्रमी ॥

यथा मातरमाश्रित्य सर्वे जीवन्ति जन्तवः ।
तथा गृहस्थमाश्रित्य सर्वे जीवन्ति भिक्षवः ॥

यथा—मूलप्राणो भवेत् स्कन्धः स्कन्धात् शाखाः सपल्लवाः ।
मूलेनैव विनष्टेन सर्वमेतद्विनश्यति ॥

तथा—चतुर्णामाश्रमाणां तु गृहस्थो योनिरुच्यते
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन रक्षणीयो गृहाश्रमी ॥ इति गौतमः ॥

यथा नदीनदास्सर्वे सागरे यान्ति संस्थितिम् ।
तथैवाश्रमिणस्सर्वे गृहस्थे यान்ति संस्थितिम् ॥ इति मनुः ॥

"தேவர்களாலும், மனிதர்களாலும், மற்று முள்ளவிலங்கினங்களாலும் ஒவ்வொருநாளும் கிருஹஸ்தன் ஸேவிக்கப்படுவது பற்றி கிருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருப்பவன் எல்லா ஆச்ரமிகளினும் மேலாகிறான். தாயை ஆச்ரயித்து எல்லாப்பிராணிகளும் ஜீவிப்பது போலவே பிக்ஷுகர்களான=பிரும்ஹசாரி வானப்பிரஸ்தன், ஸன்யாஸி இவர்கள் கிருஹஸ்தனையாச்ரயித்தேஜீவிக்கின்றனர். ஒருமரத்திலுள்ள * ஸ்கந்தத்திற்கு ஆணிவேரே பிராணனாக ஆகின்றது. ஸ்கந்தத்தினின்றே தளிர்களுடன் கூடினகிளைகள் உண்டாகின்றன. ஆகவே ஆணிவேர் போய்விட்டால் மற்ற யாவும் அடியோடு போய் விடும் என்பது போல நான்கு ஆச்ரமத்திலுள்ளவர்களையும் கிருஹஸ்தனேயுண்டு பண்ணுவதால் கிருஹஸ்தன் கஷ்டப்பட்டால் மற்ற மூன்று ஆச்ரமிகளும் கஷ்டப்படவேண்டிவரும். ஆனது பற்றி எவ்வித முயற்சி செய்தும் கிருஹஸ்தன் காப்பாற்றத்தகுந்தவன்" என்று கௌதமரும் "நதீநதம் முதலிய வைகள் சமுத்திரத்தைப் போய்ச் சேருவது போல எல்லா ஆச்ரமிகளும் கிருஹஸ்தனையாச் ரயித்திருக்கின்றனர்." என்று மனுவும் சொல்லி இருப்பதால் எல்லா ஆச்ரமிகளுக்கும் மூலபூதமான கிருஹஸ்தாச்ரமமே மேலானதென்று ஏற்படுகின்றது.

மேலும் **न गृहं गृहमित्याहुर्गृहिणी गृहमुच्यते** என்றபடி **गृहेण=** கிருஹசப்தத்தால் சொல்லப்படும் பத்தினியுடன் **स्थ=**இருப்பவன் எவனோ அவனே கிருஹஸ்தன் எனப்படுவன் என்றும் ஏற்படுகின்றது. அவ்விதஞ் சிறந்த கிருஹஸ்தாச்ரமத்தை ஒருவன் அடை வதற்கு ஸதிருசமான கன்னிகையின் விவாஹம் அவச்யமாகின்றது. அந்த விவாஹம்,

---

* வேருக்கு மேலும் கிளைகள் பிரிவதற்குக்கீழு முள்ள மரத்தின் பாகத்திற்கு "ஸ்கந்தம்" என்று பெயர்.

वाग्दानं च प्रदानं च वरणं पाणिपीडनम् ।
सप्तपदीति पञ्चाङ्गो विवाहः परिकीर्तितः ॥

என்றபடி, 1 வாங்நிச்சயம், 2 கன்னிகாதானம், 3 வரணம் 4 பாணிக்கிரஹணம், 5 ஸப்தபாதி என ஐந்து முக்யாங்கங்களை யுடையதா யிருக்கிறது. இவற்றுளொன்றான வரப்ரேஷணத்தில் உபயோகிக்கப்படும் மந்திரம் மந்திர பிரச்னத்தின் முதலில் படிக்கப்படுகின்றது—வரப்ரேஷணமாவது—

सुहृदस्समवेतान्मन्त्रवतो वरान् प्रहिणुयात् । பிறருடைய உபகாரத்தை எதிர்பாராது உபகரிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவர்களும், தான் எடுத்த கார்யம் ஒன்றையேச் செய்வதில் பற்றுள்ளவர்களும், மந்திரம் பிராம்மணம் இவற்றையறிந்தவர்களுமான பிராம்மணர்களை வரன் கன்னிகையின் பிதா முதலியவர்களைக் குறித்து அனுப்பவேண்டும் என்றும், **तानादितो द्वाभ्यामभिमन्त्रयेत** பயணமாய் கிளம்பினவர்களான பிராம்மணர்களைக்குறித்து முதலிலிருக்கும் இரண்டு மந்திரங்களையுச்சரிக்கவேண்டும் என்றும் ஆபஸ்தம்பகிருஹ்ய ஸூத்திரத்திற் சொல்லியபடி கன்னிகையைத் தானஞ்செய்யக் கடமைப்பட்டவர்களான பிதாமுதலியவர்களைக்குறித்து முன் சொல்லிய லக்ஷணம் வாய்ந்தப் பிராம்மணர்களை யனுப்பும் பொழுது அந்தப்பிராம்மணர்களுக்கு நேரில் இவ்விரண்டு மந்திரங்களை ஜபித்து கன்னிகையின் பிதாமுதலியவர்களிடம் பிராம்மணர்களையனுப்புவதே வரப்ரேஷணம் (ஒருவரிடஞ்சென்று தான் கோறியதை அவரிடமிருந்து பெறத்தக்க யோக்கியதையுள்ள பிராம்மணர்களையனுப்பும் காரியம்) எனப்படும். அக்காலத்தில் ஜபிக்கப்படும் மந்திரங்கள் பின்வருமாறு—

(मन्त्रः)प्रसुग्मन्ता धियसानस्य सक्षणि वरेभिर्वरानभिषुप्रसीदत ।
अस्माकमिन्द्र उभयं जुजोषति यत्सौम्यस्याऽन्धसो बुबोधति ॥ १ ॥

अनृक्षरा ऋजवस्सन्तु पन्था येभिस्सखायो यन्ति नो वरेयम् ।
समर्यमा संभगो नो निनीयात्संजास्पत्यꣳसुयममस्तु देवाः ॥ २ ॥

1. (ப-ரை) **प्रसुग्मन्ता-प्र**=மிக்க வேகமாகவும் **सु**=அழகாகவும் **ग्मन्ता**=செல்லுகின்ற ஓ பிராம்மணர்காள்! (**यूयम्**=நீங்கள்) **धियसानस्य** (செல்லவேண்டிய விடம், செய்யவேண்டிய காரியம் இவற்றை, மனத்தால் நன்கு எண்ணி ஒரு முடிவு செய்ததற்கு **सक्षणि**=அடுத்தக்ஷணத்தில் **वरेभिः** = நல்லவழிகளால் (நடந்து) **वरान्**=வரிக்கத்தகுந்த (யாசிக்கத்தகுந்த) கன்னிகையின் பிதா முதலியவர்களைக்குறித்து **अभि**=நேரில் **सुप्रसीदत**=செல்வீர்களாக **यत्**=யாதுகாரணம்பற்றி **इन्द्रः**=தேவேந்திரன் **सौम्यस्य**=ஸோமரஸ ரூபமான **अन्धसः**=அன்னத்தை **बुबोधति**=ஆவலுடன் கருதுகின்றனே, (**तत्**=அக்காரணம்பற்றி) **अस्माकम्** = கன்னிகை, நான் ஆகிய எங்களின் **उभयम्**=இரட்டையை **जुजोषति**=ஸேவிக்கிறான். அதாவது கன்னிகையை என்னுடன் சேர்த்து வைப்பதற்காகச் செல்லும் உங்களுக்கு உதவியாயிருக்கிறான்.

(தா-ம்) இயற்கையில் வேகமாகவும், அழகாகவும் நடக்கும் ஸ்வபாவமுள்ள ஓ பிராம்மணர்காள்! தாங்கள் செல்லவேண்டிய விடத்தையும், செய்யவேண்டிய கார்யங்களையும் மனதாலெண்ணி நிர்ணயித்துக்கொண்டு பிறகு அடுத்தக்ஷணத்திலேயே இங்கிருந்து கிளம்பி நல்வழிநடந்து கன்னிகையின் பிதாமுதலியவர்களிடமே நேரில் செல்வீர்களாக. तदेषां तन्नप्रियं यदेतन्मनुष्या विदुः "மனிதர் ஆத்மஞானத்தையடைதல் தேவர்கட்குப்பிரியமில்லாதது" என்று பிருஹதாரண்ய கோபனிடதத்திற் சொல்லியபடி மோக்ஷமார்க்கத்திற் செல்லுகின்றவர்கட்கும் அதற்குபகரிக்கின்றவர்கட்கும் தேவர்கள் இடையூறு செய்யக்கூடுமாயினும் இந்த விவாஹ விஷயத்தில் தேவர்கள் எவ்வித இடையூறுகளையும் செய்யமாட்டார்கள். நான் ஒரு கன்னிகையை மணந்துகொண்டு ஸோமயாகம்முதலிய ஸத் கர்மங்களைச் செய்து இந்திரன் முதலிய தேவர்கட்கு ஹவிர்ப்பாகங் கொடுப்பதை தேவராஜனை இந்திரன் மிக்க ஆவலுடன் கருதுவானதலால் என்னை ஒரு கன்னிகையுடன் சேர்த்து இரட்டையாக்குவது இந்திரனுக்கும் ஸம்மதமாகவே இருக்கும். ஆகவே தேவராஜனுக்குச் சம்மதமான இக்கார்யத்தில் பிரவிருத்தித்த தங்களுக்கு தேவர்களுடையவும், தேவராஜனுடையவும் உதவி கட்டாயம் ஏற்படுமாத

லால் இக்கார்யத்தில் தாங்கள் தடையின்றி முயற்சித்தல் தகும். (எ-று.)

குறிப்பு— ब्राह्मो दैवस्तथैवार्षः प्राजापत्यस्तथाऽऽसुरः ।
गान्धर्वो राक्षसश्चेति पैशाचश्चाष्टमो मतः ॥

என்ற மனுவசனப்படி விவாஹம் 1 பிராம்மம், 2 தைவம், 3 ஆர்ஷம், 4 பிராஜாபத்யம், 5 ஆஸுரம், 6 காந்தர்வம், 7 ராக்ஷஸம், 8 பைசாசம் என 8 விதமாகும். அவற்றுள்

षडानुपूर्व्या विप्रस्य क्षत्रस्य चतुरो वरान् ।
विट्शूद्रयोस्तु तानेव विद्याद्धर्म्यानराक्षसान् ॥

பிராம்மணனுக்கு பிராம்மம், தைவம், ஆர்ஷம், பிராஜாபத்யம், காந்தர்வம் ஆகிய ஆறும்; க்ஷத்திரியனுக்கு ஆஸுரம், காந்தர்வம், ராக்ஷஸம், பைசாசம் ஆகிய நான்கும், வைச்யன் சூத்திரன் இவர்கட்கு ஆஸுரம், காந்தர்வம், பைசாசம் ஆகிய மூன்றும் தர்மத்தைவிட்டு விலகாத விவாஹங்களாகும். ஆயினும்,

चतुरो ब्राह्मणस्याद्यान् प्रशस्तान् कवयो विदुः ।
राक्षसं क्षत्रियस्यैकं आसुरं वैश्यशूद्रयोः ॥

என்றபடி பிராம்மம், தைவம், ஆர்ஷம், பிராஜாபத்யம் இந்நான்குமே பிராம்மணனுக்கு மிக்கச் சிறந்த விவாஹங்களென்றும், ராக்ஷஸ விவாஹமொன்றே க்ஷத்திரியனுக்கு மிக்கச் சிறந்ததென்றும், ஆஸுர விவாஹமொன்றே வைச்யன், சூத்திரன் இவர்கட்கு மிக்கச் சிறந்ததென்றும், இவையல்லாது மற்றவை எல்லாம் இதற்குத் தாழ்ந்தபடியிலுள்ளவை என்றும், அறிஞர் கருதுகின்றனர். மேலும்,

पञ्चानां तु त्रयो धर्म्याः द्वावधर्म्यौ स्मृताविह ।
पैशाचश्चासुरश्चैव न कर्तव्यौ कदाचन ॥

பிராஜாபத்யம், ஆஸுரம், காந்தர்வம், ராக்ஷஸம், பைசாசம், என்ற இவ்வைந்து விவாஹங்களுள் பிராஜாபத்யம், காந்தர்வம்,

ராக்ஷஸம் என்ற இம்மூன்று விவாஹங்களே தர்மத்தைவிட்டு விலகாதவைகள், மற்ற ஆஸுரம் பைசாசம் என்ற இரண்டு விவாஹங்களும் தர்மத்தைவிட்டு விலகினவைகளாக எண்ணப்படுகின்றன. ஆனது பற்றி பைசாசம் ஆஸுரம் என்ற இரண்டு விவாஹங்களும் எக்காலத்திலும் செய்யத்தகாதவைகளாகவே யாகும். இவ்விதம் இந்தச் சுலோகத்திற் சொல்லி இருப்பதில் பிராஜாபத்யம் என்ற விவாஹம் க்ஷத்திரியன், வைச்யன், சூத்திரன் இவர்கட்கு இது வரை விதிக்கப்படாததால் அது இந்தச் சுலோகத்தால் விதிக்கப்பட்டதாக ஏற்படுகிறது. வைச்ய சூத்திரர்கட்கு இதுவரையில் ராக்ஷஸ விவாஹம் விதிக்கப்படாததால் அதுவும் இங்கு விதிக்கப்பட்டதாக ஏற்படுகிறது. மேலும் **पैशाचश्चासुरश्चैव न कर्तव्यौ कदाचन** என்று கூறி இருப்பதிலிருந்து பைசாச, ஆஸுர விவாஹங்கள் எந்த ஜாதிக்காரருக்கும் எச்சமத்திலும் தகாதென்று ஏற்படுவதால் க்ஷத்திரிய விருத்தியை யவலம்பித்து ஜீவிக்கும் பிராம்மணனுக்கு பைசாசம், ஆஸுரம் என்ற இந்த இரண்டு விவாஹங்களும் ஒரு பொழுதும் கூடாதென்று ஏற்பட்டுவிட்டது. மேலும் இவ்விடத்தில் எந்த ஜாதிக்கு எந்த விவாஹத்தின் விதி நிஷேதங்கள் செய்யப்பட்டனவோ அந்த விவாஹமே அந்த ஜாதிக்கு விகல்பமாயேற்படுமேயல்லாது விதிக்கப்படாதவிடத்தில் விகல்பம் சம்பவிக்காதென்றும் கொள்ளவேண்டும்.

पृथक् पृथग्वा मिश्रौ वा विवाहौ पूर्वचोदितौ ।
गान्धर्वो राक्षसश्चैव धर्म्यौ क्षत्रस्य तौ स्मृतौ ॥

என்றபடி முன் சொல்லப்பட்ட விவாஹங்கள் சேர்ந்தோ தனித்தனியாகவோ செய்யத் தகுந்த வைகளேயாகும்; முற்கூறிய காந்தர்வம், ராக்ஷஸம் என்ற இவ்விரண்டு விவாஹங்களும் க்ஷத்திரியனுக்கு தர்மத்தை விட்டு விலகாத வைகளாக வேயாகின்றனவென்பது மனு முதலியோரின் கருத்தாக இருக்கின்றது. ஸ்திரீ புருஷர்கள் முதலில் ஒருவரை யொருவர் நேசித்துப்பிறகு அதற்கு விரோதியாக இருப்பவர்களைப் போர்க்களத்தில் வென்று

அக்கன்னிகையை மணம் புரிவது காந்தர்வம் ராக்ஷஸம் என்ற இரண்டு விவாஹஞ் சேர்ந்ததாக ஏற்படுவதால் இவ்விவாஹமே காந்தர்வம், ராக்ஷஸம் என்ற இரண்டும் சேர்ந்த மிச்ரவிவாஹம் எனப்படும். இவ்விதங்கூறிய பிராம்மம் முதலிய 8 விவாஹங்களின் லக்ஷணமறிதலவச்யமாதல் பற்றி அதை யுபதேசிக்கும் மனுவசனங்களை பின்னர் எழுதுவாம்—

आच्छाद्य चार्चयित्वा च श्रुतिशीलवते स्वयम् ।
आहूय दानं कन्यायाः ब्राह्मो धर्मः प्रकीर्तितः ॥

சிறந்த வஸ்திரங்களைக்கன்னிகை, வரன் இருவர்க்கும் கொடுத்து அணியச்செய்தும், சிறந்த ஆபரணாதிகளாலலங்கரித்தும், சிறந்தவேத வித்யை சிறந்த ஒழுக்கம் இவைகளுள்ளவனும், பிரார்த்திக்காதவனுமானவரனையழைத்து அவனுக்குக் கன்னிகையைத் தானஞ் செய்வது தர்மமான பிராம்மவிவாஹம் எனப்படும்.

यज्ञे तु वितते सम्यक् ऋत्विजे कर्मकुर्वते ।
अलङ्कृत्य सुतादानं दैवं धर्मं प्रचक्षते ॥

தன்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடத்தப்படும் யாகத்தில் ருத்விக்காக விருந்து கர்மத்தைச்செய்கின்றவனை வஸ்திராலங்காராதிகளால் அலங்கரித்து அவனுக்குச் செய்யும் கன்னிகாதானத்தை தைவ விவாஹம் எனச்சொல்லுகின்றனர்.

एकं गोमिथुनं द्वे वा वरादादाय धर्मतः ।
कन्याप्रदानं विधिवदार्षो धर्मस्स उच्यते ॥

வரனிடமிருந்து ஆண்பெண் என்ற இரண்டு சேர்ந்த ஒரு கோமிதுனத்தையோ, அல்லது அவற்றின் இரண்டு மிதுனத்தையோ யாகாதி தர்மசித்திக்கு வேண்டியோ, திரும்பவும் கன்னிகைக்குக் கொடுப்பதற்காகவோ பெற்றுக் கொண்டு அவனுக்குக் கன்னிகையைத் தானஞ் செய்வது ஆர்ஷம் என்ற விவாஹமாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

सहोभौ चरतां धर्ममिति वाचा ऽनुभाष्य च ।
कन्याप्रदानमभ्यर्च्य प्राजापत्यो विधिस्स्मृतः ॥

"இருவருஞ் சேர்ந்து தர்மத்தையனுஷ்டிக்ககடவீர்கள்" என கன்னிகாதான காலத்தில் வாயினுல் சொல்லி திட்டப்படுத்தி வஸ்திராதிகளாலங்கரித்துச் செய்யப்படும் கன்னிகாதானம் ப்ராஜாபத்யம் என்றவிவாஹமாக எண்ணப்படுகின்றது.

ज्ञातिभ्यो द्रविणं दत्वा कन्यायै चैव शक्तितः ।
कन्याप्रदानं स्वाच्छन्द्यादासुरो धर्म उच्यते ॥

கன்னிகையின் பிதா முதலியவர்களுக்கோ, கன்னிகைக்கோ தனது சக்திக்குத்தக்கபடி தனத்தைக் கொடுத்து தனதிஷ்டப்படி கன்னிகையைப் பெறுவது (மணப்பது) ஆஸுர விவாஹம் எனப்படும்.

इच्छयान्योऽन्यसंयोगः कन्यायाश्च वरस्यच ।
गान्धर्वस्स तु विज्ञेयो मैथुन्यः कामसंभवः ॥

கன்னிகைக்கும், வரனுக்கும் ஒருவருக்கொருவரிடமுண்டான ஆசை காரணமாக ஆலிங்கனம் முதலியதையுடையசேர்க்கையானது காந்தர்வவிவாஹம் எனப்படும். இந்த விவாஹம் ஒருவரை யொருவர் நேசிப்பதன் மூலமுண்டாவதால் மைதுனத்திற்கு (புணர்ச்சிக்கு) ஹிதமானதாகவுள்ளது. பொதுவாய் எல்லாவிவாஹமும் புணர்ச்சிக்கு ஹிதமானதாகவே இருக்க இங்கு திரும்பவும் **मैथुन्यः** என்று கூறியபடியால் ஒருவரை யொருவர் நேசித்து முதலில் புணர்ச்சி ஏற்படினும் அதனுல் எவ்வித விரோதமுமில்லை என்றும், காந்தர்வம் என்ற சாஸ்திரீய விவாஹமாகவே அதைக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அதன் கருத்தென குல்லூகபட்டர் தமது உரையில் எழுதி இருக்கிறுர்.

हत्वा छित्वा च भित्वा च क्रोशन्तीं रुदतीं गृहात् ।
प्रसह्य कन्याहरणं राक्षसो विधिरुच्यते ॥

பலாத்காரமாகக் கன்னிகையைக் கொண்டு போகுதல் ராக்ஷஸவிவாஹம் எனப்படும். அவ்விதம் பலாத்காரமாக வரன் கன்னிகையை எடுத்துச்செல்லும் பொழுது கன்னிகையின் பிதா முதலியவர்கள் வரனுடைய சக்தி விசேஷத்தைக்கண்டு உபேக்ஷையாக இருந்து விடுவார்களேயானல் இங்கு ஒருவரையும் ஹிம்ஸிக்கவேண்டிவராது. அவ்விதமின்றிக் கன்னிகையின்பிதா முதலியவர்கள் சத்துருக்களாகி இவனுடன் சண்டைசெய்வார்களாயின் சண்டையில் அவர்களைக் கொன்றே, அல்லது அங்கத்தைவெட்டியோ அல்லது அவர்கள் நகரத்திலுள்ள மதில் முதலிய வற்றைத் தகர்த்தோ, "ஓபிதாவே! ஓ ஸஹோதரனே! திக்கற்றவளாய் யாரோவொருவனல் கொண்டுபோகப்படுகின்றேன்" என்று கன்னிகை கண்ணீர் விட்டுக் கதறினும் அவளை விடாது பிதாமுதலியோரின் வீட்டினின்று எடுத்துச் சொல்லுதலும் ராக்ஷஸ விவாஹத்தில் நிகழும் காரியங்களாகும்.

सुप्तां मत्तां प्रमत्तां वा रहो यत्रोपगच्छति ।
स पापिष्ठो विवाहानां पैशाचश्चाऽष्टमो मतः ॥

கன்னிகை தூங்கும் பொழுதோ, மத்யபானஞ் செய்துமதிமயங்கி இருக்கும் சமயத்திலோ, புத்தி ஸ்வாதீனமில்லாத சந்தர்ப்பத்திலோ ஒருவருமில்லாத காலத்தில் அவளைப் புணர முயற்சிப்பது மேற் கூறிய விவாஹங்களுள் மிகவும் தாழ்ந்ததான பைசாசம் என்ற விவாஹமாகும். மேற்படித்த வசனங்களால் விவாஹத்தை 8 விதமாகப் பிரித்து அவற்றுள் 8 வதான பைசாச விவாஹத்தை எந்தவர்ணத்தாரும் செய்யக் கூடாதென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும்

ब्राह्मादिषु विवाहेषु चतुर्ष्वेवाऽनुपूर्वशः ।
ब्रह्मवर्चस्विनः पुत्राः जायन्ते शिष्टसंमताः ॥

रूपसत्वगुणोपेता धनवन्तो यशस्विनः ।
पर्याप्तभोगा धर्मिष्ठा जीवन्ति च शतं समाः ॥

பிராம்ஹம், தைவம், ஆர்ஷம், பிராஜாபத்யம் என்ற இன்னுன்கு விவாஹங்களைச் செய்துகொண்ட தம்பதிகளுக்கு ஜனிக்கும் புத்திரர்கள் பிரும்மதேஜஸ் உள்ளவர்களாகவும், சிஷ்டர்களிடத்துப் பிரியமுள்ளவர்களாகவும் ஜனித்து அழகிய சரீரகாந்தியும், எதிலும் களங்கமற்ற தெளிவான அறிவும், தயை முதலிய 8 ஆத்ம குணங்களுமுள்ளவர்களாகவும், தனமுள்ளவர்களாகவும், நல்லகீர்த்தியுள்ளவர்களாகவும், இஷ்டப்படி கிடைத்த வஸ்திராபரணாதிகளை யனுபவிப்பவர்களாகவும், தார்மிகர்களாகவுமாகி 100 வருஷகாலம் ஜீவித்து மிருக்கின்றனர்.

इतरेषु च शिष्टेषु नृशंसाऽनृतवादिनः ।
जायन्ते दुर्विवाहेषु ब्रह्मधर्मद्विषस्सुताः ॥

மீதமான காந்தர்வம், ஆஸுரம், ராக்ஷஸம், பைசாசம் என்ற இன்னுன்குவித விவாஹங்களைச்செய்து கொண்ட தம்பதிகளுக்கு ஜனிக்கும் குழந்தைகள், பிறரை ஹிம்ஸிப்பவர்களாகவும், பொய்சொல்லும் ஸ்வபாவமுள்ளவர்களாகவும், வேதத்திலும், அதில் சொல்லப்பட்ட யாகம் முதலிய சத்கர்மங்களிலும் துவேஷமுள்ளவர்களாகவும் இருப்பார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மேற்கூறிய 8 விவாஹங்களுள் மேற்சொன்ன **प्रसुग्मन्ता** என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டிய வரப்ரேக்ஷணம் என்ற விவாஹாங்கமானது மூன்றுவதான ஆர்ஷ விவாஹத்திலும் ஐந்தாவதான ஆஸுர விவாஹத்திலும் தான் சம்பவிக்குமே யல்லாதுமீதமுள்ள விவாஹங்களில் சம்பவிப்பதில்லை என்று கிருஹ்ய ஸூத்திரபாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நமது தேசத்தில் ஆர்யப்பிராம்மண குடும்பங்களில் சுமார் 25 வருஷங்களுக்கு முந்திய காலம்வரைக் கன்னிகைக்குப் பணங்கொடுத்தே விவாஹமானது பெரும்பாலும் நடந்து வந்திருக்கிறது. ஆயினும் அவ்விவாஹத்தை மனுஸ்மிருதியில் சொல்லப்பட்ட 8 வித விவாஹங்களுள் 5 வதான ஆஸுரவிவாஹமாக எண்ணுவதற்கும் ஒரு சமயம் இடமுண்டு. அவ்வித ஆஸுர

விவாஹம் நடைபெற்ற தம்பதிகளுக்குப் பிறந்த குழந்தைகளே பெரும்பாலோ ராயிருப்பது பற்றி

इतरेषु च शिष्टेषु नृशंसाऽनृतवादिनः ।
जायन्ते दुर्विवाहेषु ब्रह्मधर्मद्विषस्सुताः ॥

என்ற வசனத்திற் சொல்லிய குணங்கள் நமதார்ய குடும்பத்தில் மேலிட்டு, நம்மனோர்களும் மகான்களுமான மஹர்ஷிகளுக்கிருந்து வந்த சக்தி, நீண்டவாயுள் முதலியனவற் றவர்களாய் நம்மனோராகிவிட்டனர் என்று எண்ணுவதற்குமிடமிருக்கின்றது. அதுபோக தத்காலம் சிலவாண்டுகளாய் நமதார்ய குடும்பங்களில் பொலிகாளையை விலைக்குவாங்குவதுபோல வரனைத்தேடிக் கன்னிகையின் பிதா முதலியவர்கள் ஆங்காங்கு அலைந்து திரிவதும், அதைக் கண்டவரனோ, வரனைச்சேர்ந்தவர்களோ வெகு முறுக்குடன் பொலிகாளைக்குச் சமயம் பார்த்து அதிகம் விலை கூறுவதுபோலக் கன்னிகையின் பிதா முதலியோரின் ரக்தத்தை உறிஞ்சி விடுவதெனச் சங்கல்பித்துக் கொண்டு பலவிதமான போட்டிகளைக் காட்டிப்பேசுவதும், உலகமறியாததில்லை. அவ்வளவிற்கும் இவர்கள் இணங்கிவிட்டால் கல்யாண காலத்தில் ஹா! ஹா!! கஷ்டம்! கஷ்டம்!! பெண்ணைப்பெற்றப்பாபிகளை ஹிம்ஸிப்பதென்றே தனது பந்து வர்க்கத்தில் முன் பின்பார்த்து மிராத சில காலிகளை யழைத்துக் கொண்டு வந்து பல வழிகளிலும் பெண்பெற்றவர்களை ஹிம்ஸித்து நடைபெறும் இக்காலத்திய இக்கொடிய விவாஹத்தை மேற்கூறிய 8 வித விவாஹங்களுள் எதிலும் சேர்ப்பதற்கில்லை.

சங்கை—முதலாவதான பிராம்ஹ விவாஹத்தில் இதைச் சேர்க்கக்கூடாதோவெனின்?

உத்தரம்—அந்தோ! அந்தோ!! மிக்க கஷ்டம். அப்பிராம்ஹ விவாஹ லக்ஷணத்தைச் சற்று கவனித்தால் இச்சங்கைக்கே முற்றிலு மிடமிருது. அதாவது—श्रुतिशीलवते—श्रुति என்ற வைதிகமான வித்யை யுள்ளவனும்,

अद्रोहः सर्वभूतानां कर्मणा मनसा गिरा ।
अनुग्रहश्च ज्ञानं च शीलमेतद्विदुर्बुधाः ॥

மனம், வாக், கர்மம் இவைகளால் எப்பிராணிகளுக்கும் துரோஹஞ் செய்யாமையும், எவ்விதமான குற்றங்களையும் பொருத்தல் என்ற அனுக்கிரஹமும், சாஸ்திரீயமானக் ஞானமுமே சீலம் எனப்படும் என்ற ஸ்மிருதி வசனத்திற் சொல்லிய சீல முள்ளவனுமான வரனைத்தேடிக் கன்னிகையைக் கொடுப்பதே பிராம்ம விவாஹம் எனச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. தற்சமயமோ விவாஹம் என்றவார்த்தை வந்ததுமுதற்கொண்டே கன்னிகையின் பிதா முதலியோரை எவ்விதத்திலும் ஹிம்ஸித்தே தீருகின்றதென்று கங்கணங் கட்டிக்கொண்ட இப்பொலிகாளைக்கு மேற்கூறிய ஸ்மிருதி வசனத்திற் சொல்லிய சுருதியோ சீலமோ இருப்பதாக எவனுவது உறுதியாய் சொல்ல முடியுமா? ஒரு பொழுதும் சொல்ல முடியாது. ஆகவே இக்காலத்தில் நடைபெறும் இக்கொடிய விவாஹத்தை முதலாவதானப் பிராம்ஹ விவாஹத்தில் உறுதியாய்ச் சேர்ப்பதற்கில்லை.

சங்கை—கன்னிகையின் பிதா முதலியோர் ஆங்கிலங் கற்றவர்க்கே பெண்ணைக்கொடுப்பதென உறுதிசெய்துகொண்டு, அலைவதால்தான் அவர்கள் சமயம் பார்த்து அவ்விதம் ஹிம்ஸிக்கின்றனர். வேதாத்யயனஞ் செய்தவற்கட்குப் பெண்ணைக்கொடுத்தால் அவர்கள் மூலம் மேற்சொல்லிய கஷ்டங்கள் எதுவும், பெண்ணைப்பெற்றவர்க்கு வரமாட்டாது. ஆகவே வேதம்படித்த வைதிககுடும்பங்களில் நடைபெறும் விவாஹம் பிராம்ம விவாஹமாக ஆகலாமன்றோ?

உத்தரம்—ஆங்கிலங் கற்றவர்களின் அநேகக் குடும்பங்களில் பொலிகாளையை விற்பதுபோல பிள்ளைகளை விற்கும் வழக்கமே முற்றிலுமில்லாதிருப்பதை நாம் நேரில் வெகு விடங்களில் கண்டிருக்கிறோம். வேதம்படித்தவ னென்றும், சாஸ்திரம் படித்தவ னென்றும், அந்த வம்சத்தைச் சேர்ந்தவனென்றும், இந்த வம்சத்தைச் சேர்ந்தவனென்றும், ஆஹிதாக்னி என்றும்

சொல்லிக்கொள்பவர்களே தத்காலம் உறுதியாய் மேற்சொன்ன காளேவிற்கும் வழக்கத்தை வெகு ஸாவதானமாகக் கையாண்டு வருகின்றனர். ஆனல் ஓர் விஷயத்தில் இவருக்கும் மற்றவர்க கும் வித்தியாசமுண்டு. அதாவது—இவர்கள் தாங்கள் கற்ற ஸம்ஸ்கிருதபாஷையால் விலே கூறுகின்றனர். மற்றவர்களோ தங்களுக்குத் தெரிந்த பாஷையால் விலே கூறுகின்றனர். என் பதேயாம். ஆகவே வேதம் சாஸ்திரம் வந்த வைதிகர்கட்கும், அவைவராத மற்றவர்க்கும் விலே கூறும்பாஷையில் மட்டும் வித் தியாசமுண்டேயொழிய பொலிகாளேயை விற்பதில் வைதிகர்கள் எவ்விதத்திலும் பொலிகாளேயைவிற்கும் மற்றவர்க்குத் தாழ்ந் தவர்களல்லர். ஆகவே இக்காலத்தில் ஆர்யன் என்றும் ஆஸ்தி கன் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளும் இம்மஹான்களின் குடும் பத்தில் நடைபெறும் விவாஹ மொன்ருவது மேற்கூறிய மனு வசனத்திற் சொல்லிய 8 விதப் பிரிவுகளில் சேர்ந்ததாகாவென் பது திண்ணம். ஆயினும் மனுவசனத்திற் கூறிய பிரிவுகளில் சேரக்கூடியதும் தர்மத்தை விட்டகலாததுவுமான முறையில் எவ்வார்ய குடும்பத்திலேனும் எங்கேனும் சாஸ்திரீய விவாஹம் நடைபெற்றிருக்கிறதானல், நடைபெறுகிறதானல், நடைபெறு மானல் அவர்களே உண்மையான ஆஸ்திக ஆர்யர்களென்றும், அம்மஹான்களாலேயே இக்கொடுமையான காலத்திலும் நமது தேயத்தில் ஆங்காங்கு சில நன்மைகள் உண்டாகின்றனவென் றும், உறுதியாய் நாம் கூறக்கூடும்.

(அ-கை) முதல் மந்திரத்தால் பிராம்மணர்களே யனுப்பி இரண்டாவது மந்திரத்தால் அவர்கள் போகும் வழியில் எவ் விதத்திங்கும் அவர்கட்கு நேரா வண்ணமும், அவர்கள் எடுத்த காரியம் எவ்வித இடையூறின்றி நடைபெறுமாறும் அருள்புரிய வேண்டுமாறு தேவதைகள்வேண்டப் படுகின்றனர்—

2. (ப-ரை) हे देवाः=ஓ தேவர்காள்! नः=எங்களுடைய सखायः= தோழர்களான பிராம்மணர்கள் येभिः=எந்த வழிகளால் वरेयम्= வரிக்கத்தகுந்த (யாசிக்கத்தகுந்த) கன்னிகையின் பிதா முதலி யோரைக்குறித்து यन्ति=செல்லுகின்றனரோ (ते=அந்த) पन्थाः=

வழிகள் अनृक्षरा:=கல்முள் முதலியனவற்றனவாகவும் ऋजव:= நேரில்கொண்டு சேர்க்கக்கூடியனவாகவும் सन्तु=இருக்கட்டும். न:=என்னையும், கன்னிகையையும் अर्यमा=அர்யமா என்ற தேவன் संनिनीयात्=நன்கு சேர்த்துவைக்கட்டும் भग:=பகன் என்ற தேவனும் (न:=எங்களை) संनिनीयात् = நன்கு சேர்த்து வைக்கட்டும். (आवयोश्च=எங்களுடைய) जास्पत्यम्=ஜாயாபதித்தன்மை (தாம்பத்தியம்) யானது समम्=குற்றமற்றதாயும் सुयमम्=நன்கு சேர்க்கப்பட்டதாயும் अस्तु=ஆகவேண்டும்.

(தா - ம்) வரன் தனது மித்திரர்களான பிராம்மணர்களைக் குறித்து "வேகமாக நல்வழிநடந்து கன்னிகையின் கிரஹஞ்செல்லவேண்டும்" என்று முதல் மந்திரத்தால் பிரார்த்தித்து இரண்டாவதான இம் மந்திரத்தால் கன்னிகையின் கிருஹத்தைக்குறித்துச் செல்லுங்கால் மார்க்கத்தில் ஸகலவிதமான ஸௌகரியங்களும் பிராம்மணர்களுக்குண்டாகவேண்டுமென்றுபிரார்த்திக்கின்றான்—ஓ தேவர்காள் இந்தப் பிராமணர்கள் செல்லும் வழி, முள்கல் முதலியனவற்றதாகவும் கன்னிகையின் கிருஹத்திற்கு நேரில் செல்லக்கூடியதாகவும், சுற்றுவழியாக இல்லாததாகவுமிருக்கவேண்டும். வரன், கன்னிகை இவர்களைச் சேர்த்துவைக்கும் விஷயத்தில் அதிகாரம் பெற்ற அர்யமா, பகன், என்ற இவ்விரு தேவர்களும் என்னையும் கன்னிகையையும் சேர்த்துவைத்து இணைபிரியாதவர்களாகவும் செய்யவேண்டும். (எ—று)

(அ - கை) सू०—स्वयं दृष्ट्वातृतीयां जपेत् வரன்தானே நேரில் கன்னிகையைப்பார்த்து மூன்றாவது மந்திரத்தைப்படிக்கவேண்டும் என்று சொல்லியபடி பின் எழுதப்படுகின்ற மந்திரத்தைக் கன்னிகையைப்பார்த்து ஜபிக்கவேண்டும்—

(मन्त्र:) अभ्रातृघ्नीं वरुणाऽपतिघ्नीं बृहस्पते ।
इन्द्राऽपुत्रघ्नीं लक्ष्म्यं तामस्यै सवितस्सुव ॥ ३ ॥

(ப - ரை) वरुण=ஓ வருண! (त्वम्=நீர்) अस्यै இந்தக் கன்னிகையின்பொருட்டு अभ्रातृघ्नीम्=உடன் பிறந்தவர்களை ஹிம்ஸிக்

காததாயிருக்கிற **लक्ष्यम्**=லக்ஷ்மியை அதாவது லக்ஷணத்தை **सुव**=கொடுப்பீராக. **बृहस्पते**=ஓ பிருஹஸ்பதியே! **त्वम्**=நீர் **अप-तिघ्नीम्**=பதிஹிம்ஸையைச் செய்யாததாக இருக்கின்ற(**लक्ष्यम्**=லக்ஷணத்தை **सुव**=கொடுப்பீராக) **इन्द्र**=ஓ இந்திரனே! (**त्वम्**=நீர்) **अपुत्रघ्नीम्**=புத்திரஹிம்ஸையைச் செய்யாததாக இருக்கிற (**लक्ष्यम्**=லக்ஷணத்தை **सुव**=கொடுப்பீராக) **सवितः** எல்லா ஜகத்தையு முண்டுபண்ணும் தேவனே! (**त्वम्**=நீர்) **ताम्**=எல்லாவிதமான லக்ஷணத்தையும் (**सुव**=கொடுப்பீராக.)

(தா - ம) பொதுவாய் ஸ்திரீகளுக்குரிய ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணங்களையும், கன்னியின் குணங்களையும் முன்னர் தன்னால் அனுப்பப்பட்ட பிராம்ஹணர்கள் மூலம், வரன் தெரிந்து கொண்டு ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணங்களிலோ அவளது குணங்களிலோ எவ்விதக்குறைவும் நேராதிருப்பதை யறிந்தபிறகே அவளை மணம்புரிய யத்னம் செய்திருக்கிறானாயினும், தான் அனுப்பிய பிராம்மணர்களால் நேரில் கண்டு அறியக்கூடாதபடி கன்னிகையின் ரஹஸ்யமான விடங்களிலோ, கவனக்குறைவால் பிராம்ஹணர்களால் அறியப்படாமல் பாஹ்ய ஸ்தானங்களிலோ உள்ள அங்கங்களின் அமைப்பால் நேரக்கூடிய தோஷங்களை ஸர்வசக்தி வாய்ந்த தேவர்கள் விலக்கக் கூடுமாதல் பற்றி அவர்களை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தால் அத்தோஷங்களை விலக்கி மேன்மேலும் க்ஷேமத்தையே தரத்தக்க ஸாமுத்திரிகாலக்ஷணம் வாய்ந்தவளாக இக்கன்னிகையைச் செய்துவிடுவார்களெனக் கருதி கன்னிகையைப் பொதுவாய் பார்த்தவுடன் பின் வருமாறு அந்தந்தத் தேவதைகளை வேண்டுகிறான்—ஸஹோதராவிருத்தி என்பது வருணன் என்ற தேவன் மூலம் ஏற்படவேண்டுமானது பற்றி அவ்விதம் எனது ஸஹோதரனுடைய விருத்திக்குத் தடையாக இருக்கக் கூடிய அவயவங்களின் அமைப்பு ஏதேனும் இக்கன்னிகையின் சரீரத்திலிருக்குமானால் அவ்வமைப்பை மாற்றி எனது ஸஹோதர விருத்திக்குரிய அவயவங்களின் அமைப்பை இக்கன்னிகைக்குண்டுபண்ணவேண்டும் என்று முதலில் வருணன் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றான். பிறகு ஓ பிருஹஸ்பதே! ஒரு குடும்பத்திலுள்ள ஸ்திரீயினுடைய பதிக்கு எவ்.

விதக்குறைவுமுண்டாகாம லிருப்பதென்பது தங்களுடையப் பிர ஸாதத்தால் உண்டாகவேண்டுமானதுபற்றி இக்கன்னிகையினது அவயவ அமைப்பில் அறிந்தும், அறியாமலும் பதிக்குத் தோஷத்தைத் தரக்கூடிய லக்ஷணங்களிருக்குமாயின் அவற் றைப்போக்கிப் பதியின் க்ஷேமத்திற்குரிய அவயவ அமைப்பை இக்கன்னிகைக்கு உண்டுபண்ணி அருள்புரியவேண்டும் என்று பிருஹஸ்பதி பிரார்த்திக்கபபடுகிருர். பிறகு, **सत्पुत्रेण कुलम्** என் றும், **नापुत्रस्य तु लोकोऽस्ति** என்றும் கூறியபடி வம்சாபிவிருத்தி யானது புத்திரப் பிராப்தியாலேற்படவேண்டியதாக ஆகின்றது. ஆதலால் ஒ இந்திரனே! தாங்கள் இக்கன்னிகையினிடம் அறி யக்கூடியனவாயும், அறியக்கூடாவனவாயும் அமைந்துள்ள புத் திரப் பிராப்திக்குப் பிரதிபந்தகமான லக்ஷணங்களைமாற்றிப் புத் திர விருத்திக்குரிய லக்ஷணத்தை இக்கன்னிகைக்குண்டு பண்ணி அருள்புரியவேண்டும் என்று இந்திரன் பிரார்த்திக்கப் படுகிருன். மேலும் இந்தக் கன்னிகையின் சரீராவயவத்தில் மற்றும் தோஷத்தையுண்டுபண்ணக்கூடிய அமைப்பு யாதேனு மிருக்குமாயின் அதைப்போக்கிச் சகலவிதமான க்ஷேமத்தை யும் தருவதென்பது எல்லாவற்றையும் படைத்த பகவானுலாகக் கூடுமாதல்பற்றி, ஸர்வ ஜகத்தையும் உண்டுபண்ணுகின்ற தேவதாசிரேஷ்டனுன ஒ பிரபுவே! தாங்கள் ஸர்வவிதமான க்ஷேமத்திற்கும் காரணமான லக்ஷணத்தை இக் கன்னிகைக்கு உண்டுபண்ணவேண்டும் என்று தேவதாசிரேஷ்டனுன பகவான் பிரார்த்திக்கப்படுகிருர். (எ—று)

(அ - கை) **ஸூ०। चतुर्थ्या समीक्षते** நான்காவதான **अघोरचक्षुः** என்ற மந்திரத்தால் கன்னிகையின் ஒவ்வொரு அவயவங்களை யும் வரன் உற்றுநோக்கவேண்டும் என்று கிருஹ்ய ஸூத்திரத் தில் சொல்லபபட்டிருக்கிறது. அவ்விதம் கன்னிகையின் ஒவ் வொரு அங்கங்களையும் உற்றுநோக்குங்கால் ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரம் பின் வருமாறு—

(मन्त्रः) अघोरचक्षुरपतिघ्न्येधि शिवा पतिभ्यस्सुमनास्सुवर्चाः ।
जीवसूर्देवकामा स्योना शंनो भव द्विपदे शञ्चतुष्पदे ॥ ४ ॥

(ப - ரை) (देवधु=ஓ கன்னிகையே! त्वम्=நீ) अघोरचक्षुः=கெடுதலற்ற கண்ணுள்ளவளாகவும், अपतिघ्नी = பதிஹிம்ஸையைச் செய்யாதவளாகவும் एधि=விருத்தியடைவாயாக पतिभ्यः பர்த்தா, மைத்துனன் முதலியோருக்கு शिवा=அனுகூலையாகவும் सुमनाः= நல்ல மனதுள்ளவளாகவும், सुवर्चाः=நல்ல சரீர காந்தியுள்ளவளாகவும் जीवसूः=உயிருடன் கூடிய குழந்தைகளை யுண்டுபண்ணுகிறவளாகவும், देवकामा=தேவர்களைப் பூஜிப்பதில் விருப்பமுள்ளவளாகவும் स्योना=சுகத்தையுண்டுபண்ணுகிறவளாகவும், नः=எங்களுடைய द्विपदे=மனிதர்களுக்கும் (பந்துக்களுக்கும்) चतुष्पदे=பசு, குதிரை முதலியவற்றிற்கும் शम्=க்ஷேமத்தைச் செய்பவளாகவும் (भव=இருப்பாயாக)

(தா - ம்) ஓ கன்னிகையே! நீ கொடூரமான பார்வையற்றவளாகவும், எவ்விதத்திலும் பதியை ஹிம்ஸிக்காத வளாகவும், ஒவ்வொரு நாளும் விருத்தியடைந்து வருவதுடன் எனக்கும் எனது ஸஹோதரர் முதலியவர்க்கும் எப்பொழுது மனுகூலையாகவு மிருக்க வேண்டும். மேலும் எக்காரணம் பற்றியும் எச்சமயத்திலும் மாறுதலையடையாது மனத்தை நல்வழியில் செலுத்துவதுடன் சரீரத்தில் எவ்வித அசுத்தமுமில்லாது சுத்தமாகவும் வைத்துக் கொள்வாயாக. இவ்விதம் நடக்கும் உனக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் யாவும் நீடித்த காலம் ஜீவித்திருக்க வேண்டுமாறு நான் வேண்டுகிறேன். அதற்குத் தேவதாராதனம் இன்றியமையாததானதுபற்றிதேவதைகளையாராதிப்பதில் உனக்கு விருப்பமிருக்கவேண்டும். மேலும் நீ எனது குடும்பத்திலுள்ள மனித வர்க்கத்திற்கும், பசு, குதிரை முதலிய வற்றிற்கும் எப்பொழுதும் நன்மையையே செய்பவளாகவு மிருப்பாயாக. (எ-று)

(அ - கை) ஸூ॰। अङ्गुष्ठेनोपमध्यमयाचाङ्गुल्या दर्भं संगृह्य उत्तरेण यजुषा तस्या भ्रुवोरन्तरं संमृज्य प्रतीचीनं निरस्येत् (க॰ 4. ஸூ॰ 5.) கட்டைவிரலாலும் பவித்திர விரலாலும் தர்ப்பத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு பின் எழுதப்படும் மந்திரத்தை ஜபித்து அக்கன்னிகையினுடைய இரண்டு புருவங்களைத்துடைத்து கன்னிகைக்குப்

பின்புறமாகப் போடவேண்டும் என்று சூத்திரத்திற் சொல்லிய படி செய்யும்பொழுது படிக்கவேண்டிய மந்திரம் பின்வருமாறு—

(मन्त्रः) इदमहं या त्वयि पतिघ्न्यलक्ष्मिस्तान्निर्दिशामि । ५ ॥

(ப - ரை) (हेवधु=ஓ கன்னிகையே! त्वयि=உன்னிடத்தில் पतिघ्नी=பதிஹிம்ஸையைச் செய்கின்ற या अलक्ष्मिः=எந்த அவலக்ஷணமுண்டோ ताम्=அதை अहम्=நான் निर्दिशामि=தர்ப்பத்தால் துடைப்பதென்ற இக்கார்யத்தால் போக்குகிறேன். इदम्=துடைத்த தர்ப்பத்தை எரிதலானது (अलक्ष्म्या एव निरसनम्=அவலக்ஷணத்தையே விலக்கினதாக भवेत्=ஆகும்.)

(தா - ம்) தர்ப்பத்தைக்கையிலெடுத்து மேற்படித்த மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கன்னிகையின் இரண்டு புருவங்களையும் துடைத்து, அவளது பின்புறத்தில் துடைத்த தர்ப்பத்தைப் போடுதலால் கன்னிகையி னிடத்துள்ள பதிஹிம்ஸைக்குரிய அவலக்ஷணத்தையே நீக்கிவிட்டதாக ஆகிறது. (எ-று)

(அ - கை) सू०। प्राप्ते निमित्ते उत्तरां जपेत् । (ख० 4. सू० 6.) தாய் முதலியோரோ, கன்னிகையோ ஒருவரை யொருவர் விட்டுப் பிரியவேண்டிவருவதை மனத்தால் எண்ணும் பொழுது துக்கம் மேலிட்டு ரோதனம் (கண்ணீர் வடித்தல்) ஏற்பட்டால் அப்பொழுது 6 வது மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும் என்று கிருஹ்யஸூத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அம்மந்திரம் பின்வருமாறு—

(मन्त्रः) जीवां रुदन्ति विमयन्ते अध्वरे दीर्घामनुप्रसितिं दीधियुर्नरः ।
वामं पितृभ्यो य इदं समेरिरे मयः पतिभ्यो जनयः परिष्वजे॥ ६ ॥

(ப-ரை) ये=எந்தக் கன்னிகையின் பந்துஜனங்கள் पितृभ्यः=பிதுருக்களுக்கு वामम्=திருப்திகரமானதும் पतिभ्यः=பர்தாவான நமக்கு मयः=சுகத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடியதும் जनयः=கன்னிகையினுடைய परिष्वजे=ஆலிங்கனத்திற்கு (पर्याप्तम्=சாதனமான தூமான) इदम्=இந்த விவாஹகார்யத்தை समेरिरे=நடத்திவைத்த

னரோ ते=அந்த नरः=மனிதர்கள் जीवाम्=உயிருடனிருக்கிற கன்னிகையைக்குறித்து अध्वरे=ஹிம்ஸையற்ற இவ்விவாஹ கார்யத்தில் रुदन्ति=அழுகின்றனர். (इतियत्=என்பது யாதுண்டோ तत्=அதனால்) विमयन्ते=மாறுதலான கார்யத்தைச் செய்கின்றவர்களாகின்றனர். அதாவது சந்தோஷப்படவேண்டிய காலத்தில் அதற்கு மாறாக துக்கப்படுகின்றனர். (तद्दुःखमुत्सृज्य=அந்தத் துக்கத்தை விட்டு) दीर्घाम्=நீண்ட காலம் தொடர்ச்சியாக இருக்கக்கூடிய प्रसितिम्=எங்களது மனத்தின் ஒற்றுமையை अनुदीधितियुः=அடிக்கடித் தியானஞ் செய்யக்கடவர்.

(தா - ம்) வெகுகாலம் பிரேமையுடன் வளர்த்துவந்த கன்னிகையின் பிதா மாதா முதலியோருக்கு கன்னிகையைப் பிறர்க்குத் தானஞ் செய்யும் சமயத்தில் குழந்தையை விட்டுப்பிரிதல் காரணமாய்த் துக்கம்மேலிட்டு கண்ணில்நீர்வடியக் கூடுமாயினும், அவர்கள் அவ்விதஞ்செய்வது தகாதகாரியமேயாகும். ஏனெனில் கன்னிகையைப் பிறர்க்குத் தானஞ் செய்துவிட்டபோதிலும் உயிருடன் தானே இருக்கிறாள். அவ்விதமுயிருடனிருக்கும் கன்னிகையைக் குறித்து இவர்கள் கண்ணீர் விடுவது தவறானகார்யமே. மேலும் இக்கன்னிகையும், நானும் நீண்டகாலம் ஒருவரையொருவர் நேசித்து மிக்கப்பிரேமையுடன் வாழப்போவதையுத்தேசித்து சந்தோஷத்தையடையவேண்டியதாக இருக்க இவர்கள் இவ்விதஞ் செய்வது தவறானகார்யமாகும். மேலும் பிதுருக்களின் கடனைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவதற்கும் எனக்குச் சுகமுண்டாவதற்கும் இந்த விவாஹகார்யம் சாதனமாக இருக்கின்றதுபற்றி சுபகாலத்தில் கண்ணீர் வடிப்பது தகாதகாரியமேயாகும். (எ-று.)

(அ-கை) सू०। युग्मान्समवेतान् मन्त्रवत उत्तरया अद्भ्यः प्रहिणुयात्। (खण्डः 4. सूत्र-7.) கன்னிகைக்கு ஸ்நானஞ்செய்து வைப்பதற்காகத் தீர்த்தத்தைக்கொண்டு வரவேண்டித்தனது(வரனது) கார்யத்தையேச் சொந்தக்கார்யமாகக் கருதுகின்றவர்களும்,மந்திரம், பிராம்மணம் இவைகளை நன்கறிந்தவர்களுமான இரட்டைப் படையான பிராம்மணர்களை व्युत्क्रूरम् என்ற மந்திரத்தால் வரன்

அனுப்பவேண்டும் என்று கிருஹ்யஸூத்திரத்திற் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அம்மந்திரம் பின்வருமாறு—

(मन्त्रः) व्युक्षत्क्रूरमुदचन्त्वापः, आस्यै ब्राह्मणास्स्नपनꣳहरन्तु ।

अवीरघ्नीरुदचन्त्वापः ॥ ७ ॥

(ப - ரை) (**अपाम्**=ஜலத்தினுடைய) **क्रूरम्**=தீமைக்குச் சாதனமான பாகங்கள் **व्युक्षत्**=விலகிவிடட்டும். **आपः**=நன்மைக்குச் சாதனமான தீர்த்தம் **उदचन्तु**=வெளிக்கிளம்பிவரட்டும். **ब्राह्मणाः**=பிராம்மணர்கள் **आस्यै**=இந்தக் கன்னிகைக்கு **स्नपनम्**=ஸ்னனத்திற்காக வேண்டிய தீர்த்தத்தை **हरन्तु**=கொண்டுவரட்டும். **अवीरघ्नीः**=புத்திரநாசத்தையுண்டுபண்ணாத **आपः**=தீர்த்தங்கள் **उदचन्तु**=வெளிக்கிளம்பிவரட்டும்.

(தா - ம்) சாஸ்திரம் அனுபவம் இவைமூலம் அறியக் கூடியனவாய் ஜலத்திற் சில குணதோஷங்களிருக்கின்றன வாதலானும், அவைகள் அந்த ஜலத்தை உபயோகிக்கின்றவர்களிடம் ஸங்கிரமிக்குமாதலானும், கன்னிகைக்கு ஸ்னனஞ்செய்து வைக்க வேண்டித் தீர்த்தத்தைக் கொண்டுவருவதற்காக அனுப்பப்பட்டப் பிராம்மணர்கள் புத்திரநாசத்தைக் கொடுக்கும் தோஷமற்றதும், இதற்குமுன் ஒருவரும் விழுந்து மரணத்தையடையாததும், மற்றும் தீமைகளுக்குரிய சகலவிதமான தோஷமற்றதுமான தீர்த்தத்தை எடுத்துவரவேண்டும் என்று வரன் இம்மந்திரத்தால் பிரார்த்திக்கிறான். **अवीरघ्नीः** என்ற விசேஷணத்தைச் சொல்லுவதற்காக மறுபடியும் **आपः उदचन्तु** என்ற இவ்விரண்டு பதங்களும் படிக்கப்படுகின்றன. (எ - று)

(அ - கை) **सू० । उत्तरेण यजुषा तस्याश्शिरसि दर्भेण्वं निधाय** (**ख**-4. **सू**-8.) **अर्यम्णो अग्निम्** என்ற மந்திரத்தால் கன்னிகையின் சிரஸில் தர்ப்பத்தால் செய்த கலவடையை வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அம்மந்திரம் பின்வருமாறு—

(मन्त्रः) अर्यम्णो अग्निं परियन्तु क्षिप्रं प्रतीक्षन्ताꣳश्वश्र्वो देवराश्च । ८ ॥

.(ப - ரை) **श्वश्रुवः**=என்னுடையவும், கன்னிகையினுடையவும் தாய்மார்களும், **देवराश्च**=என்னுடையவும், கன்னிகையினுடையவும் ஸஹோதரர்களும் **अर्यम्णः**=சூர்யனுடைய (**प्रसादात्** = அனுக்கிரஹத்தால் **क्षिप्रम्**=சீக்கிரமாக **अग्निम्**=விவாஹாக்னியை **परियन्तु**=சூழ்ந்து நிற்கட்டும். (**परीत्यच**=சூழ்ந்து நின்று) **प्रतीक्ष-न्ताम्**=பார்த்துக்கொண்டிருக்கட்டும்.

(தா - ம்) ஓ அர்யமா என்ற தேவனே! இந்தக் கன்னிகையின் சிரஸில் வைக்கப்பட்ட தர்ப்பமயமான கலவடையானது எவ்விதம் வட்டமாக இருக்கின்றதோ அவ்விதம் என்னுடையவும், கன்னிகையினுடையவும் தாய், ஸஹோதரன் இவர்கள் இந்த விவாஹாக்னியைச் சூழ்ந்து நின்றுகொண்டு உமது பிரஸாதத்தால் இந்த விவாஹகார்யத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். கன்னிகை, நான் ஆக இருவருடைய பந்துவர்க்கங்களும் விவாஹாக்னியைச் சூழ்ந்துநின்று எங்களுடைய விவாஹத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு எங்களிருவருக்கும் க்ஷேமத்தைப் பிரார்த்திப்பார்கள். அவ்விதமவர்கள் பிரார்த்திப்பது தங்களதுப் பிரஸாதத்தால் நிறைவேறவேண்டும் என்று கருத்து. (எ - று)

(அ - கை) **सू० ॥ तस्मिन्नुत्तरया दक्षिणं युगच्छिद्रं प्रतिष्ठाप्य ।** (**ख०-4. सू०-8.**) கன்னிகையின் சிரஸில் வைக்கப்பட்ட தர்ப்பமயமான கலவடையில் நுகத்தடியின் வலதுத்துவாரத்தை **खेऽनसः** என்ற மந்திரத்தால் வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அம்மந்திரம் பின்வருமாறு—

खेऽनसः खेरथः खेयुगस्य शचीपते ।
अपालामिन्द्र त्रिः पूत्व्यकरत्सूर्यवर्चसम् ॥ ९ ॥

(ப - ரை) **शचीपत्ते**=இந்திராணியின் பதியான **इन्द्र**=ஓ இந்திரனே! **अपालाम्**=அபாலை என்ற கன்னிகையை **अनसः**=சக்கிரத்தினுடைய **खे**=துவாரத்திலும், **रथः**=ரதத்தினுடைய மேலுள்ள **खे**=துவாரத்திலும் **युगस्य** = நுகத்தடியினுடைய **खे**=துவாரத்திலும் (**प्रवेश्य**=நுழைத்து **बहिर्निर्गमय्य**=வெளியிலிழுத்து) **त्रिः**=மூன்

று சாதனம் வாயிலாக **पूत्वी**=பரிசுத்தையாகவும், **सूर्यवर्चसम्**=சூர்யனுக் கொப்பான காந்தியுள்ளவளாகவும் **अकरत्**=செய்தாய்.

(தா-ம்) ருக்ஸம்ஹிதையில் **कन्यावारवायति**=(ருக்ஸம்ஹிதை. 6-6-14) என்றவர்க்கத்தின் உபோத்காத(முகவுரை)த்தில் ருக்வேதப்பிராம்மணத்தில் பின் எழுதப்படும் பிரகாரம் ஓர் இதிஹாஸம் சொல்லப்பட்டிருப்பதாய் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது— அபாலே என்று ஒரு கன்னிகை இருந்தாள். அவளுக்குச்சரீரத்தில் வெள்ளைக் குஷ்டம் என்ற ரோக முண்டாயிற்று. அந்த ரோகத்தை விலக்கிக் கொள்வதற்காக இந்திரனைக்குறித்து வெகு காலம் தவஞ் செய்து வந்தாள். முடிவில் இந்திரன் பிரசன்னனாய் தனது ரதத்தில் ஏறிவந்து அந்த அபாலே என்ற கன்னிகையைத் தனது ரதத்தின் சக்கிரத்தினுடைய துவாரத்தில் நுழைத்து வெளியே இழுத்தான். அவ்வித மிழுக்கும் பொழுது அவளுடைய சரீரத்திலுள்ள தோஷம் முள்ளம் பன்றி உருவம் கொண்டு வெளிப்பட்டது. பிறகு இந்திரன் ரதத்திலுட்காருமிடத்திலுள்ள துவாரத்தில் அபாலேயை நுழைத்து வெளியே இழுத்தான். அச்சமயத்தில் அவளது சரீரத்திலுள்ள தோஷம் உடும்பு உருவங்கொண்டு வெளிப்பட்டது. இந்திரன்மறுபடியும் அபாலேயைத் தனது ரதத்தினுடைய நுகத்தடியின் துவாரத்தில் நுழைத்து வெளியே இழுத்தான். அச்சமயத்தில் அவளது சரீரத்திலுள்ள தோஷம் ஓணன் உருவங்கொண்டு வெளிப்பட்டது. இவ்விதம் மூன்று சாதனங்களில் இந்திரன் நுழைத்து நுழைத்து எடுக்கவே அபாலேயின் சரீரத்திலுள்ள தோஷங்கள் யாவும்விலகி சூரியனுக்கொப்பான சரீரகாந்தியுள்ளவளாகிவிட்டாள் என்பதேயாம். இந்த இதிஹாஸத்தை மனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஓ இந்திரனே! அபாலே என்ற கன்னிகையை எவ்விதம் அவளது சரீரத்திலிருக்கின்ற தோஷங்கள் யாவையும் விலக்கி சூரியனுக்கொப்பான காந்தியுள்ளவளாகச் செய்தாயோ அவ்விதமே இந்தக் கன்னிகையையும் சரீரத்திலுள்ள தோஷங்கள் யாவையும் விலக்கி சூர்யனுக் கொப்பான சரீர காந்தியுள்ளவ

ளாகச் செய்யவேண்டும் என்று கருத்து. அபாலே என்ற கன்னிகைக்குச் சரீரகாந்தியை நுகத்தடியின் துவாரத்தில் நுழைத்து வெளியிலிடுப்பது என்ற உபாயத்தால் ஏற்படுத்தியபடியால் நுகத்தடியைக் கன்னிகையின் சிரஸில் வைத்துக்கொண்டு இம் மந்திரம் படிக்கப்படுக்கின்றது.

(அ - கை) **छिद्रे सुवर्णमुत्तरयाऽ न्तर्द्धाय (ख०-4. सू०-8)** அந்த நுகத்தடியின் வலது துவாரத்தில் **शन्ते हिरण्यम्** என்ற மந்திரத்தால் சுவர்ணத்தை வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அம்மந்திரம் பின்வருமாறு

शन्ते हिरण्यꣳशमु* सन्त्वापश्शन्ते मेधी भवतु शंयुगस्य तृद्म ।
शन्त आपश्शतपवित्रा भवन्त्वथा पत्या तन्वꣳसꣳसृजस्व ॥ १० ॥

(ப - ரை) (**हेवधु**=ஓ கன்னிகையே !) **हिरण्यम्**=நுகத்தடியின் துவாரத்தில் வைக்கப்பட்ட சுவர்ணமானது **ते**=உனக்கு **शम्**=சுகத்தை விளைவிப்பதாக (**अस्तु**=ஆகவேண்டும்.) **आपः** ஜலம் **शम्**=ஸுகத்தை விளைவிப்பதாக **सन्तु** ஆகவேண்டும். **मेधी**=இந்த நுகத்தடியானது **ते**=உனக்கு **शम्**=சுகத்தை விளைவிப்பதாக **भवतु**=ஆகவேண்டும். **युगस्य**=நுகத்தடியினுடைய **तृद्म**=துவாரம் **शम्**=ஸுகத்தை விளைவிப்பதாக **भवतु**=ஆகவேண்டும். **शतपवित्राः**=அநேகம் வஸ்துக்களுக்குச்சுத்தியைக் கொடுக்கின்ற **आपः**=ஜலம் **ते**=உனக்கு **शम्**=ஸுகத்தை விளைவிப்பதாக **भवन्तु**=ஆகவேண்டும். **अथ**=இவ்விதம் அவ்வவற்றால் கிடைக்கின்ற க்ஷேமத்தைப் பெற்றபிறகு **पत्या**=பர்த்தாவான என்னுடன் **तन्वम्**=சரீரத்தை (**संभोगकाले**=சம்போக காலத்தில்) **संसृजस्व**=சேர்ப்பாயாக.

(தா - ம்) ஓ கன்னிகையே! உனது சிரஸில் வைக்கப்பட்ட நுகத்தடி, அதன் துவாரம், அதில் வைக்கப்பட்ட சுவர்ணம், பிராம்மணர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட தீர்த்தம் இவைகளில்

---

* **शमुसन्त्वापः** என்றவிடத்திலுள்ள **उ** என்றபதத்திற்கு அர்த்தமில்லை என்று பாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வெளியில் புலப்படாமல் யாதேனும் அனிஷ்டத்தை விளைவிக்கின்ற தோஷங்களிருக்குமாஞல் அவைகள் யாவும் விலகி உனக்கு க்ஷேமத்தை விளைவிக்கின்றனவாக ஆகவேண்டும். உனது சரீரத்தைச் சம்போககாலத்தில் எனது சரீரத்துடன் சேர்க்கவேண்டும். **शतपवित्राः** என்ற விசேஷணத்தை உபதேசிப்பதற்காக **आपः**=என்றபதம் மறுபடியும் போடப்பட்டிருக்கிறது. (எ - று)

முதல்கண்டம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது கண்டம்

(அ - கை) **सू० उत्तराभिः पञ्चभिस्स्नापयित्वा** (**ख०**-4. **सू०**-8.) இரண்டாவது கண்டத்தில் படிக்கப்படுகின்ற முதல் ஐந்து மந்திரங்களால் கன்னிகைக்கு ஸ்னனஞ்செய்து வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அம்மந்திரங்கள் பின்வருமாறு—

(मन्त्रः) हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावकाः प्रचक्रमुर्हित्वा ऽवद्यमापः । शतं पवित्रा वितताह्यासु ताभिष्ट्वादेवस्सविता पुनातु ॥ १ ॥ हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावका यासु जातः कश्यपो यास्वग्निः। या अग्निं गर्भं दधिरे सुवर्णास्तास्त आपश्शꣳस्योना भवन्तु ॥ २ ॥ यासाꣳराजा वरुणो याति मध्ये सत्याऽनृते अवपश्यञ्जनानाम् । या अग्निं गर्भं दधिरेसुवर्णास्तास्त आपश्शꣳस्योना भवन्तु ॥ ३ ॥ यासां देवादिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा निविष्टाः । या अग्निं गर्भं दधिरे सुवर्णास्तास्त आपश्शꣳस्योना भवन्तु ॥ ४ ॥ शिवेन त्वा चक्षुषा पश्यन्त्वापश्शिवया तन्वोपस्पृशन्तु त्वचं ते । घृतश्च्युतश्शुचयो याः पावकास्तास्त आपश्शꣳस्योना भवन्तु ॥ ५ ॥

1 (ப - ரை) **हिरण्यवर्णाः**=தங்கம்போல் களங்கமற்ற காந்தியுள்ளவைகளும் **शुचयः**=ஸ்வயம் சுத்திபெற்றவைகளும் **पावकाः**=மற்றவஸ்துக்களுக்கும் சுத்தியைக் கொடுக்கின்றவைகளுமான,

आपः=ஜலங்கள் **अवद्यम्**=தோஷத்தை **हित्वा**=தள்ளிவிட்டு **प्रचक्रमुः**= இந்தக்கன்னிகையினிடம் பிரவிருத்திக்கட்டும். அதாவது: இந்தக் கன்னிகையின் சரீர சம்பந்தத்தைப்பெறட்டும். **आसुहि**=இந்த ஜலங்களிலல்லவா **शतम्**=நூற்றுக்கணக்கான **पवित्राः**=பரிசுத்த மான தீர்த்தங்கள் **वितताः**=பரவி இருக்கின்றன. (புண்யதீர்த்தங்க ளென வழங்கப்படும் கங்கை, யமுனை முதலியவற்றின் சுவரூப மாக ஜலமே யாவதாலிவ்விதஞ் சொல்லப்படுகிறது) **ताभिः**=அந்த ஜலங்களால் **सविता**=ஸகலப் பிராணிகளையும் தூண்டுகின்ற **देवः**= ஸர்வேச்வரன் **त्वा**=உன்னை **पुनातु**=சுத்திபெற்றவளாகச் செய்யட் டும்.

2 (ப - ரை) **कश्यपः**=பிராணிகளின் ஸகலவிதமான நடத் தைகளையும் நேரில் பார்க்கின்ற ஸூர்யன் **यासु**=எந்த ஜலத்தில் **जातः**=உண்டாயினனோ (காலையில் சூரியன் உதயமடையும்பொழுது சமுத்திரக்கரையிலிருந்து பார்ப்பவர்களுக்கு ஜலத்தினின்றும் வெளிக்கிளம்புவதாய் தோற்ற முண்டாவதாலிவ்விதம் சொல்லப் படுகிறது.) **यासु**=எந்த ஜலத்தில் **अग्निः**=அக்னி **जातः**=உண்டா யிற்றோ (மின்னல் என்ற அக்னி ஜலத்தினுலுண்டாவதாலிவ் விதஞ் சொல்லப்படுகிறது) **याः**=எந்த ஜலம் **अग्निम्**=அக்னியை **गर्भम्**=மத்தியில் **दधिरे**=தரித்திருக்கின்றதோ (பஞ்சீகரணப்பிரக்கிரி யைப்படி ஜலத்தைப்பரிசோதித்துப் பார்த்தால் ஜலத்தில் அக்னி இருக்கின்றது புலப்படும். நவீன பௌதிகசாஸ்திரக்காரர்களும் இதை அங்கீகரிக்கின்றனர்) **ताः**=அந்த **हिरण्यवर्णाः**=சுவர்ணம் போல் களங்கமற்ற காந்தியை யுடையதாயும் **शुचयः**=ஸ்வயம் சுத்திபெற்றதாயும், **पावकाः**=மற்ற வஸ்துக்களையும் சுத்தியுள்ள தாய்ச் செய்கின்றதாயு மிருக்கின்ற **आपः**=ஜலம் **ते**=உனக்கு **शम्**=ஐஹிகஸௌகத்தைக் கொடுக்கின்றதாகவும், அல்லது துக்க நிவிருத்தியைச் செய்கின்றதாகவும் **स्योनाः**=பாரலௌகிக ஸௌகத் தைக் கொடுக்கின்றதாகவும் **भवन्तु**=ஆகவேண்டும்.

3 (ப - ரை) **यासाम्**=எந்த ஜலங்களுக்கு **राजा**=அரசனான **वरुणः**=வருணன்என்றதேவன் **जनानाम्**=ஜனங்களுடைய **सत्यानृते**= நற்செய்கை கெட்ட செய்கை இவற்றை **पश्यन्**=பார்த்துக்கொண்டு

(கவனித்துக்கொண்டு) **मध्ये**=ஜலத்தின் மத்தியில் **अवयाति**=செல்லுகின்றனே, சஞ்சரிக்கின்றனே, *याः= எந்த ஜலங்கள் **अग्निम्**= அக்கினியை **गर्भम्**=மத்தியில் **दधिरे**=தரித்திருக்கின்றனவோ **ताः**=அந்த **सुवर्णाः**=சுத்தமான நிறமுள்ள **आपः**=தீர்த்தங்கள் **ते**= உனக்கு **शम्**=ஐஹிகஸுகத்தைக் கொடுக்கின்றனவாகவும், **स्योनाः**=ஆமுஷ்மிக ஸுகத்தைக் கொடுக்கின்றனவாகவும் **भवन्तु**= ஆகவேண்டும்.

4 (ப - ரை) **यासाम्**=எந்த ஜலங்களுடைய **भक्षम्**=போஜனத்தை **दिवि** = ஆகாசத்திலிருக்கின்ற **देवाः**=தேவர்கள் **कृण्वन्ति**= செய்கின்றனரோ. **याः**=எந்த ஜலங்கள் **अन्तरिक्षे**=ஆகாசத்தில் **बहुधा**=அனேகம் விதமாக **निविष्टाः**=இருக்கின்றனவோ (தேவர்களும் தீர்த்தத்தை பருகுகின்றனர் என்பதும், மேகங்களில் ஜலங்கள் பலவாருகப் பிரிந்திருக்கின்றனவென்பதும் கருத்து) **याः**=எந்தஜலங்கள் **अग्निम्**=பாடபாக்னியை **गर्भम्**=மத்தியில் **दधिरे**= தரித்திருக்கின்றனவோ **ताः**=அந்த **सुवर्णाः**=களங்கமற்ற காந்தியையுடைய **आपः**=ஜலங்கள் **ते**= உனக்கு **शम्**=ஐஹிக சுகத்தைக் கொடுக்கின்றவைகளாகவும் **स्योनाः**=ஆமுஷ்மிக ஸுகத்தைக் கொடுக்கின்றவைகளாகவும் **भवन्तु**=ஆகவேண்டும்.

5 (ப - ரை) (**हेवधु**=புதிதாய் கல்யாணஞ் செய்யப்பட்ட ஓ கன்னிகையே!)**आपः**=ஜலங்கள் **त्वा**=உன்னை **शिवेन**=மங்களகரமான **चक्षुषा**=கண்ணினுல் **पश्यन्तु**=பார்க்கட்டும். **शिवया**=மங்களகரமான **तन्वा**=சரீரத்தால் **ते**=உன்னுடைய **त्वचम्**=தோலே **उपस्पृशन्तु**= தொடட்டும். **याः**=எந்த ஜலங்கள் **घृतश्च्युतः**=நெய்யின் ஸாராம்சத்தைப் பெருகவிடுகின்றனவோ, **शुचयः**=ஸ்வயம் சுத்தி பெற்றவைகளோ, **ताः**=அந்த **आपः**=ஜலங்கள் **ते**=உனக்கு **शम्**=ஐஹிக சுகத்தைக் கொடுக்கின்றவைகளாகவும் **स्योनाः**=ஆமுஷ்மிக சுகத்தைக் கொடுக்கின்றவைகளாகவும் **भवन्तु**=ஆகட்டும்.

---

* இதனுல் ஜலத்தில் காறி உமியுதல், மலமூத்திரங்களே விடுதல், வஸ்திரமின்றி ஸ்னனஞ் செய்தல் முதலிய கெட்டகார்யங்களேச் செய்பவர்களே ஜலாதிபதியான வருணன் சிக்ஷைக்குள்ளாக்குவான் என்று கூறப்படுகிறது.

(அ - கை) ஸூ॥ उत्तरया अहतेन वाससा आच्छाद्य-(आ.गृ. ख-4, ஸூ 8) இவ்விதம் கன்னிகைக்கு ஸ்னானஞ்செய்து வைத்த பிறகு परित्वागिर्वण: என்ற மந்திரத்தால் புதிய புடவையைக் கொடுத்து தரிக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அம்மந்திரம் பின் வருமாறு—

(मन्त्रः) परि त्वा गिर्वणो गिर इमा भवन्तु विश्वतः ।

वृद्धायुमनुवृद्धयो जुष्टा भवन्तु जुष्टयः ॥ ६ ॥

(ப - ரை) (इन्द्र!=ஒ இந்திரனே! त्वम्=நீர்) गिर्वणः = ஸ்துதி ரூபமான சப்தங்களால் ஸேவிக்கத் தகுந்தவராகவோ, ஸேவிக்கப் பட்டவராகவோ ஆகின்றீர். (तादृशम्=அத்தகைய மஹிமை வாய்ந்த) त्वा=உம்மை इमाः=என்னுடைய இந்த ஸ்தோத்திர ரூபமான गिरः=வார்த்தைகள் सर्वतः (यथा)=இந்தப் புதியபுடவையானது இந்தக்கன்னிகையை எவ்விதம் எங்கும் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறதோ அவ்விதம் परिभवन्तु=வசப்படுத்தட்டும். वृद्धायुम्= பெரியோர்களைச் சேவிக்கின்ற உன்னை अनुवृद्धयः=விருத்தியை யடைந்த வாக்குகள் जुष्टाः=சேவிக்கின்றவைகளாக भवन्तु=ஆக வேண்டும். (त्वया=உன்னால் गिरः=எனதுஸ்தோத்திரங்கள்) जुष्टयः= கவுரவிக்கத் தகுந்தவைகளாகவும் भवन्तु ஆகவேண்டும்.

(தா - ம்) ஓ இந்திரனே? இந்தக்கன்னிகை எவ்விதம் இந்தப் புதிய வஸ்திரத்தால் சரீரம் முழுவதும் சூழப்பட்டிருக்கிறாளோ அவ்விதமே யாவராலும் ஸ்துதிக்கத்தக்க மஹிமைவாய்ந்தவரும், பெரியோர்களைச் சேவிக்கின்றவருமான தாங்களும் தங்களுடைய பிரசாதத்தால் பெருக்கையடைந்த எனது ஸ்தோத்திர ரூபமான வாக்குகளால் வசப்படுத்தப் பட்டவராக ஆகவேண்டும். யாவராலும் ஸ்துதிக்கப் படுவதற்குரிய மஹிமை பெரியோர்களை ஸேவிப்பதாலேற் படுகின்றதென்பதுப் பிரசித்தம். அதையே वृद्धायुम् என்ற பதமும் தெரிவிக்கின்றது. ஆகவே இந்திரன் எனது ஸ்தோத்திரத்திற் கிணங்கி இந்தக் கன்னிகைக்கு ஸௌபாக்யத்தை விருத்தி செய்யவேண்டுமென்று கருத்து. अनु वृद्धयः என்ற விடத்திலுள்ள अनु என்ற பதத்திற்குப் பொரு

ளில்லை என்று பாஷ்யத்திற் சொல்லபபட்டிருக்கிறது. (எ - று)

(அ - கை) सू०॥ उत्तरया योक्रेण संनह्यति (ஆ.கு. ख-4, सू० 8.) आशासाना என்ற மந்திரத்தால், தர்ப்பத்தால் முறுக்கப்பட்ட கயிற்றை இடுப்பில் கட்டவேண்டு மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அம்மந்திரம் பின்வருமாறு—

(मन्त्रः) आशासानेत्येषा ॥ ७ ॥

இது மந்திரத்தின் ஆரம்பம் மாத்திரமே யன்றி இத்துடன் மந்திரம் பூர்த்தியடைவதில்லை. இதன் மீதமுள்ள பாகங்கள் தைத்திரீயஸம்ஹிதை முதல் காண்டம் முதல் பிரச்னம் 10வது அனுவாகத்தில் படிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றையும் இங்கு எழுதி வியாக்யானஞ் செய்கிறோம்—

आशासाना सौमनसं प्रजाꣳसौभाग्यं तनूम् ।

अग्नेरनुव्रता भूत्वा सन्नह्ये सुकृताय कम् ॥

(ப - ரை) **सौमनसम्** = மனத்திற்குச் சமாதானத்தையும், **सौभाग्यम्**=நல்லபாக்யத்தையும் **प्रजाम्**=ஆண்பெண்குழந்தையையும் **तनूम्** = சரீர விருத்தியையும் **आशासाना** = விரும்புகின்றவளான (**इयम्**=இந்தக் கன்னிகை) **अग्नेः**=அக்னியை **अनुव्रता**=அனுஸரித்தவளாக **भूत्वा**=ஆகி (**तिष्ठति**=இருக்கின்றாள். **एताम्**=இந்தக் கன்னிகையை **योक्त्रेण**=தர்ப்பத்தால் முறுக்கின கயிற்றினால்) **सुकृताय**=விவாஹம் என்ற புண்யகர்மாவில் அதிகாரம் ஏற்படுவதற்காக **कम्**=சுகமுண்டாகு மாறு **सन्नह्ये**=கட்டுகிறேன்.

(தா - ம்) ஓ அக்னியே! தங்களை யாராதிக்கும் விஷயத்தில் என்னுடன் ஒற்று நடக்கின்ற இந்தக் கன்னிகை, மனத்திற்கு எப்பொழுதும் கலக்கமற்ற நிலையையும், ஆண் பெண் சந்ததிப் பெருக்கையும், தனம், தான்யம், வீடு முதலிய பாக்யங்களையும், சரீரத்தின் காந்தி வளர்ச்சி முதலியவற்றையும் விரும்புகிறாள். மேற்குறித்த காமனைகள் நிறைவேறுவதற்காகவும், விவாஹம் என்றகர்மாவில் அதிகாரம் சித்திப்பதற்காகவும் தர்ப்பத்தால்

முறுக்கின கயிற்றை இந்தக்கன்னிகையின் இடுப்பில் கட்டுகிறேன். (எ - று)

(அ - கை) सू०॥ अथैनामुत्तरया दक्षिणे हस्ते गृहीत्वा अग्निमभ्यानीय, अपरेणाग्निमुदगग्रं कटमास्तीर्य तस्मिन्नुपविशत उत्तरो वरः (ஆ. गृ. ख-4, सू०. 9.) பிறகு पूषात्वेतो नयतु என்ற மந்திரத்தைப் படித்து கன்னிகையின் வலது கையைப் பிடித்து அக்னி சமீபம் அழைத்துவந்து அக்னிக்கு மேற்புறத்தில் வடக்கு நுணியாகப் பாயைவிரித்துப்போட்டு தென் புறத்தில் கன்னிகையும், வடபுறத்தில் வரனுமாக உட்காரவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கன்னிகையை அக்னிசமீபத்தில் அழைத்துவரும் பொழுது ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரம் பின்வருமாறு—

(मन्त्रः) पूषा त्वेतो नयतु हस्तगृह्याऽश्विनौ त्वा प्रवहतां रथेन ।
गृहान् गच्छ गृहपत्नी यथाऽसो वशिनी त्वं विदथमावदासि ॥ ८ ॥

(ப - ரை) पूषा=பூஷா என்ற தேவன் त्वा=உன்னை हस्तगृह्य=கையைப் பிடித்து इतः=இவ்விடமிருந்து (அக்னியின் அருகாமையைக் குறித்து) नयतु=அழைத்துச் செல்லட்டும். रथेन=(அக்னி ஸமீபஞ் சென்று ஹோமங்களை யனுஷ்டித்த பிறகு) வண்டியால் अश्विनौ=அச்வினீ தேவர்கள் त्वा=உன்னை प्रवहताम्=எனது கிருஹத்தைக் குறித்து அழைத்துச் செல்லட்டும். அதாவது அச்வினீதேவர்கள் நீ எனது கிருஹத்தைக் குறித்து வருவதில் அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். அவர்களின் அனுமதி பெற்று எனது கிருஹத்திற்கு நீவருவாயாகில் உனக்கும், எனக்கும் மற்றுமுள்ள சுற்றத்தார்க்கும் ஆரோக்கிய · முண்டாகு மென்று கருத்து. (ततश्च=பிறகு) गृहान्=எனது வீட்டை यथा=எவ்விதம் गृहपत्नी=வீட்டிற்கு யஜமானியாக असः=ஏற்படுவாயோ तथा=அவ்விதம் गच्छ=அடைவாயாக. எனது கிருஹத்திற்கு வந்ததும் நீயே எனது கிருஹத்திற்கு யஜமானியாக ஆகக்கடவாய் என்று கருத்து. वशिनी = யஜமானியாக ஆன त्वम्=நீ विदथम्=யாகம் முதலிய சத்விஷயங்களைப்பற்றி आवदासि=சொல்லுவாயாக. யா

கம் முதலிய ஸத்கர்மங்களை யனுஷ்டிக்குமாறு நீயே என்னைத் தூண்டவேண்டும் என்று கருத்து.

இரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது கண்டம்

(அ - கை) सू॰॥ अग्नेरुपसमाधानाद्याज्यभागान्ते अथैनामादितो द्वाभ्यामभिमन्त्रयेत. (आ. गृ. ख. 4, सू॰ 10) அக்னிப் பிரதிஷ்டை முதல் ஆஜ்யபாகம் என்ற கர்மம் வரைச்செய்து முடித்துப் பின்னர் இந்தக் கன்னிகையைப் பார்த்து மூன்றாவது கண்டத்திலுள்ள முதல் இரண்டு மந்திரங்களைப் படிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அம்மந்திரங்கள் பின்வருமாறு—

(मन्त्रः) १ सोमः प्रथमो विविदे गन्धर्वो विविद उत्तरः ।
तृतीयो अग्निष्टे पतिस्तुरीयस्ते मनुष्यजाः ॥

२ सोमोऽददद्गन्धर्वाय गन्धर्वोऽददग्नये ।
रयिं च पुत्रांश्चादादग्निर्मह्यमथो इमाम् ॥

(ப-ரை)(1) सोमः=ஸோமன் என்றதேவன் (त्वाम्=உன்னை) प्रथमः= முதலாவதாக இருந்து கொண்டு विविदे=அடைந்தான். गन्धर्वः= கந்தர்வன் उत्तरः=இரண்டாவதாக இருந்துகொண்டு (त्वाम्=உன்னை) विविदे=அடைந்தான். अग्निः=அக்னிதேவன் ते = உனக்கு तृतीयः=மூன்றாவதான पतिः=பதியாக ஆகின்றான். मनुष्यजाः= மனுஷ்ய வகுப்பைச் சேர்ந்த நான் ते=உனக்கு तुरीयः=நான்காவதான (पतिः=நாயகன்.)

(2) முதல் மந்திரத்தால் உபதேசிக்கப்பட்ட ஸமாசாரமே வேறுப்பிரகாரத்தை யனுசரித்து இம்மந்திரத்தாலு முபதேசிக்கப் படுகிறது—(ப-ரை) सोमः=ஸோமன் என்றதேவன் गन्धर्वाय= கந்தர்வன் என்ற தேவனைக் குறித்து अददत्=கொடுத்தான். गन्धर्वः=கந்தர்வன் என்றதேவன் अग्नये=அக்னியின் பொருட்டு

अददत्=கொடுத்தான். **अथो**=பிறகு **अग्निः**=அக்னி என்ற தேவன் **रयिंच**=பணத்தையும் **पुत्रान् च**=புத்திரர்களையும் **इमाम्**=இந்தக் கன்னிகையையும் **मह्यम्** எனக்கு **अदात्** கொடுத்தார்.

(தா - ம்) ஸோமன் என்ற தேவன் இந்தக் கன்னிகையை முதலில் அபிமானிக்கிறுன். இரண்டாவதாக கந்தர்வன் அபிமானிக்கிறுன். மூன்றாவதாக அக்னி அபிமானிக்கிறுன். இவ்விதம் மஹானுபாவர்களான தேவர்களால் அபிமானிக்கப்பட்ட பிறகு இக்கன்னிகையை மனுஷ்யனான நான் அடைகிறேன். ஆகவே ஸோமன், கந்தர்வன், அக்னி ஆகிய தேவர்கள் இக்கன்னிகைக்குத் தனப்பெருக்கு, சந்தானவிருத்தி முதலியன உண்டாகுமாறு அருள் புரிந்த பின்னரே நான் இந்தக் கன்னிகையை அடைவதால் அதன் மூலம் எனக்கும் கன்னிகைக்கும் சகலவித நன்மைகளும் உண்டாகும் * (எ - று)

(அ - கை) **अथास्यै दक्षिणेन नीचा हस्तेन दक्षिणमुत्तानं हस्तं गृह्णीयात्** (ஆ. **गृ. ख** 4, **सू०** 11) பிறகு கவிழ்க்கப்பட்ட வலது கையினுல் கன்னிகையின் நிமிர்க்கப்பட்ட வலது கையினுடைய உயரத்தூக்கி இருக்கின்ற கட்டைவிரலின் மேலுள்ளபாகத்தைப் பிடிக்கவேண்டும். **सू०॥ यदि कामयेत स्त्रीरेव जनयेयमिति अङ्गुलीरेव गृह्णीयात्** (ஆ. **गृ. ख** 4, **सू०** 12) ஸ்திரீ பிரஜை மட்டுமே பிறக்கவேண்டுமென்று எண்ணினுல் கன்னிகையின் கட்டைவிரலைநீக்கி பாக்கியுள்ள விரல்களை மட்டுமே பிடிக்கவேண்டும். **सू०॥ यदि कामयेत पुमांस एव जनयेयमिति अङ्गुष्ठमेव सोभीवाङ्गुष्ठमभीव**

---

* இதுபோன்ற மந்திரங்களை யாதாரமாகக் கொண்டு ருதுமதீ விவாஹஞ் செய்தலே சாஸ்திர சம்மதமான தெனச்சிலர் கூறுவதற்கு, காலஞ் சென்ற மஹாமஹோ பாத்தியாய, வேதாந்த கேசரீ பங்காரு பிரும்மஸ்ரீ கணபதி சாஸ்திரிகளவர்கள் "வயோ நிர்ணயம்" என்றதொரு கிரந்தத்தில் மறுப்புரை எழுதியிருக்கின்றனர். இவ்விரண்டையும் ஆராய்ந்து பார்த்ததில் நமக்குத் தோன்றிய வபிப்பிராயத்தை இம்மந்திரப்பிரச்னத்தின் முகவுரையில் விரிவாய் ஆக்ஷேப சமாதானங்களுடன் பின்னர் வெளியிடுவதாய் சங்கற் பித்திருக்கிறேம். அம்முகவுரை மந்திரப் பிரச்ன மொழி பெயர்ப்பு முடிந்ததும் வெளிவரும்.

लोमानि गृह्णाति (ஆ·க்ரு· ஸ 4, ஸூ॰ 13) புருஷப் பிரஜை மட்டுமே உண்டாகவேண்டும் என்று விரும்பினல் கன்னிகையின் கட்டை விரலை மட்டும் தனது விரல்களின் ரோமங்கள் மேல் நோக்கி இருக்குமாறு பிடிக்கவேண்டும். இவ்விதம் கூறியதிலிருந்து கன்னிகையின் கட்டைவிரலும் வரனுடைய கட்டைவிரலும் மல்லாக்காகவே (நிமித்தப்பட்டதாகவே) யிருக்கவேண்டுமென்று பெறப் பட்டது. **ஸூ॰ ॥ गृभ्णामि ते इत्येताभिश्चतसृभिः** (ஆ· க்ரு· ஸ 4, ஸூ॰ 14.) மேற் சொல்லியபடி கையைப்பிடிக்கும் பொழுது **गृभ्णामिते** என்றது முதலிய நான்கு மந்திரங்களைப் படிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அம்மந்திரங்களாவன—

(मन्त्रः) ३ गृभ्णामि ते सुप्रजास्त्वाय हस्तं मया पत्या जरदष्टिर्यथाऽसः ।
भगो अर्यमा सविता पुरन्धिर्मह्यं त्वादुर्गार्हपत्याय देवाः ॥

४ ते ह पूर्वे जनासो यत्र पूर्ववहो हिताः ।
मूर्धन्वान् यत्र सौभ्रवः पूर्वो देवेभ्य आतपत् ॥

५ सरस्वति प्रेदमव सुभगे वाजिनीवति ।
तां त्वा विश्वस्य भूतस्य प्रगायामस्यग्रतः ॥

६ य एति प्रदिशस्सर्वा दिशोऽनु पवमानः ।
हिरण्यहस्त ऐरम्मस्सत्वा मन्मनसं कृणोतु ॥

3 (ப-ரை) (**हेकन्ये!** ஓ கன்னிகே!) **ते**=உன்னுடைய **हस्तम्**=கையை **सुप्रजास्त्वाय**=நல்ல ஸந்ததிகள் உண்டாவதற்காக, **पत्या**=பர்த்தாவான **मया**=என்னுடன் **जरदष्टिः** = கிழத்தனத்தை யடைந்தவளாக **यथा**=எவ்விதம் **असः**=ஆவாயோ **तथा**=அவ்விதம் **गृभ्णामि**=பிடிக்கிறேன். **भगः**=பகன் என்ற தேவனும், **अर्यमा**= அர்யமா என்ற தேவனும் **सविता**=சூர்யனும் **पुरंधिः**=இந்திரனும் **देवाः**=மற்றுமுள்ள தேவர்களும் **त्वा**=உன்னை **मह्यम्**=என்னுடைய பொருட்டு **गार्हपत्याय**=கிருஹஸ்தாச்ரமத்திற்காக **अदुः**=கொடுத்தனர்.

(தா - ம்) ஓ கன்னிகே! நல்ல சந்ததிகள் உனக்கு உண்டாவதற்காகவும், என்னுடன் இணைபிரியாது கிழப்பருவம் ஏற்படும்வரைச் சுகமாய் வாழ்வதற்காகவும் உன்னுடைய கையை நான் பிடிக்கின்றேன். பகன், அர்யமா முதலிய தேவர்கள் யாவரும் எனக்குக் கிருஹஸ்தாச்ரமத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக உன்னைக் கொடுத்திருக்கின்றனர். அதாவது—அர்யமா முதலிய தேவர்களின் சம்மதியின் பேரில் இந்தப்பாணிக்கிரஹணம் என்ற கார்யம் நடைபெறுகின்றது. (எ - று)

4 यत्र=எந்த கிருஹஸ்தாச்ரமத்தில் पूर्वबह:=ஆதிகாலத்தில் விவாஹத்தைச் செய்துகொண்ட पूर्वे=முந்தின जनास:=ஜனங்களான ते=அந்தப் பகன் முதலிய தேவர்கள் हिता:=இருந்தனரோ देवेभ्य:=தேவர்களுள் प्रथम:=முந்தினவரான सौभ्रव:=அக்னி यत्र=எந்தக் கிருஹஸ்தாச்ரமத்தில் मूर्धन्वान्=தலைமை வஹித்தவராக आतपत्=பிரகாசித்தாரோ (तस्मै गार्हस्थ्याय=அந்தக்கிருஹஸ்தாச்ரமத்திற்காக) मह्यं त्वादु:=உன்னை என்னையும் பொருட்டு கொடுத்தனர்.

5 (ப - ரை) सुभगे!=நல்லபாக்யம் பெற்றவளும், वाजिनीवति=அன்ன ஸமிருத்தியைப் பெற்றவளுமான, அல்லது யாவராலும் ஸ்துதிக்கப் பட்டவளுமான सरस्वति=ஓ ஸரஸ்வதீதேவியே! इदम्=இந்தப் பாணிக்கிரஹணம் என்ற கார்யத்தை प्राव=நன்றாய்க் கார்ப்பாயாக. இதன் மூலம் நான் கன்னிகை ஆகிய இருவருக்கும் நன்மை யுண்டாகவேண்டும் என்று கருத்து. ताम्=ஜகத்தில் பிரஸித்திபெற்ற त्वा=உன்னை विश्वस्य=சகல விதமான भूतस्य=பிராணிகளுக்கு अग्रत: = முன்னிலையில் प्रगायामसि=நன்றாய் ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறோம்.

(தா - ம்) ஓ ஸரஸ்வதீ தேவியே ! நீ எவ்விதம் அளவற்ற பாக்யத்தையும், அன்னஸமிருத்தியையும் பெற்றிருக்கின்றாயோ அவ்விதமே நாங்களிருவம் இந்தப் பாணிக்கிரஹணம் என்ற கர்மாவைச் செய்துகொண்டது முதல் தனம், தான்யம், முதலிய போக்யவஸ்துக்களையும் போகங்களையும் அடைந்து வாழவேண்டுமாறு அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும். அவ்விதம் நீ என்னை அனுக்

கிரஹிப்பதற்காக உனது மஹிமைகளைச் சகலப்பிராணிகளின் முன்னிலையிலும்வெளியிட்டு ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறேன். (எ-று)

6 (ப - ரை) यः पवमानः=எல்லாவற்றையும் சுத்திசெய்கின்ற எந்த வாயு सर्वाः=சமஸ்தமான प्रदिशः=கிழக்கு மேற்கு முதலிய மஹாதிக்குகளையும் दिशः=மூலைத் திக்குகளையும் अन्वेति=கிரமமாய் அடைகின்றாரோ. வாயுவினால் வியாபரிக்கப் படாத திக்கு கிடையாவென்பது கருத்து. हिरण्यहस्तः=தன்னை ஸ்துதிப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகச் சுவர்ணத்தைக் கையில்தரித்தவரும் ऐरम्मः=அன்னத்தை யுண்டுபண்ணுக்கின்ற அக்னிக்குச் சுஹிருத்துமான सः=அந்தவாயு त्वा=உன்னை मन्मनसम्=என்னிடம்பற்றுள்ளவளாக करोतु=செய்யவேண்டும்.

(தா - ம்) கிழக்குமுதலிய மஹாதிக்குகள், தென்கிழக்கு முதலிய அவாந்தரதிக்குகள் (மூலைத்திக்குகள்) முதலிய சகல திசைகளிலும் சஞ்சரிக்கும் வலிமையுள்ளவரும், எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் சுத்தியைச் செய்கின்றவரும், உணவுப் பொருள்களை வேகும்படிச்செய்து உண்ணக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்துவதால் உணவைக்கொடுக்கின்ற அக்னிக்குத்தோழனும், தன்னை ஸ்துதிப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகத் தயாராய் கையிலேயே சுவர்ணத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவருமான வாயுதேவன் உனது மனத்திற்குள் பிரவேசித்து என்னிடம் இடைவிடாத ஸ்நேஹத்தை யடையுமாறு செய்யவேண்டும். (எ - று)

விவாஹம் என்ற கர்மாவில் செய்யவேண்டிய முக்யமான கார்யங்களுள் இம்மந்திரத்தைச்சொல்லி கன்னிகையின்கையைப் பிடித்தல் என்பது மொன்றாகும். இதுவே "பாணிக்கிரஹணம்" என்றதாலும் குறிக்கப்படுகின்றது. இந்தப் பாணிக்கிரஹணத்திற்கு முன்னால் "மாங்கள்யதாரணம்" என்றதொருகார்யம் நமது சம்பிரதாயத்தில் நடைபெறுகின்றது. சாஸ்திரப்பயிற்சியற்றவர்கள் அதையே பிரதான கார்யமாகக்கருதி லக்னம் முதலியன தவறாவண்ணம் மிக்க ஜாக்கிரதையுடன் நடத்திவருகின்றனர் என்பது பிரத்யக்ஷமே. ஆயினும் கிருஹ்ய சூத்திரங்

களிலோ, மந்திரங்களிளோ இவ்விஷயத்தைப் பற்றிக் கொஞ்சமேனும் கூறவில்லை. பாணிக்கிரஹணம், சப்தபதீ முதலியனவே பிரதானமாய் உபதேசிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இக்கார்யங்களுள் ஒன்றான பாணிக்கிரஹணத்தைத்தான் நல்ல லக்னத்தில் தவறுவண்ணம் நடத்தவேண்டும் என்று சாஸ்திரமூலம் வெளியாகின்றது. ஆயினும் மாங்கள்யதாரணத்திற்கு மூலம்யாது என்பது முதலியவற்றைப்பற்றி முகவுரையில் விசாரிப்பாம்.

(அ - கை) **सू०॥ अथैनामुत्तरेणाग्निं दक्षिणेन पदा प्राचीमुदीचीं वा दिशमभिक्रमयति, एकमिष इति (आ. गृ. ख 4, सू०. 15)** பிறகு அக்னிக்கு வடவண்டையில் கன்னிகையை வலதுகாலால் கிழக்குதிசையைக் குறித்தோ வடக்குதிசையைக்குறித்தோ நடக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். (அதாவது—வரன் கன்னிகையின் வலது காலைப்பிடித்து 7 அடி எடுத்து வைக்கவேண்டும்) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இஃதே "சப்தபதீ" என்ற விவாஹாங்கமாகும் அச்சமயம் ஜபிக்கவேண்டியமந்திரம் பின்வருமாறு—

७ एकमिषे विष्णुस्त्वान्वेतु, ८ द्वेऊर्जे, ९ त्रीणि व्रताय, १० चत्वारि मायोभवाय, ११ पञ्च पशुभ्यः, १२ षड्ऋतुभ्यः, १३ सप्त सप्तभ्यो होत्राभ्यो विष्णुस्त्वाऽन्वेतु ॥

(ப - ரை) இங்கு படிக்கப்பட்ட 7 மந்திரங்களுள் முதல் மந்திரத்தில் படிக்கப்பட்ட **विष्णुस्त्वान्वेतु** என்றபாகத்தைப் பின்னர்வருகின்ற 5 மந்திரங்களிலும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் சேர்த்துக் கொள்வதற்காகவே 7வது மந்திரத்திலும் **विष्णुस्त्वान्वेतु** என்ற பாகம் மறுபடியும் படிக்கப்பட்டிருக்கிறது. **विष्णुः**=சகலப் பிரபஞ்சத்தையும் வியாபரித்திருக்கின்ற ஸ்ரீமன் நாராயணன் **इषे** = உனக்கு அன்னசமிருத்தி யுண்டாவதற்காக **एकम्**=ஓர் அடிதூரம் **त्वा**=உன்னை **अन्वेतु**=அனுசரித்து வரவேண்டும். **विष्णुः**=நாராயணன் **ऊर्जे**=உனக்கு பல விருத்தியுண்டாவதற்காக **द्वे**=இரண்டடி தூரம் **त्वा**=உன்னை **अन्वेतु**=அனுஸரித்து வரவேண்டும். **विष्णुः**=நாராயணன் **व्रताय**=உனக்கு சத்கர்மங்கள் சித்தி பெறுவதற்காக **त्रीणि**=மூன்றடி தூரம் **त्वा**=உன்னை **अन्वेतु**=தொடர்ந்து வரவேண்டும். **विष्णुः**=நாராயணன் **मायोभवाय**=சுகக்

தை யுண்டுபண்ணுவதற்காக **चत्वारि**=நான்கு அடி தூரம் **त्वा**=உன்னை **अन्वेतु**=அனுஸரித்து வரட்டும். **विष्णुः**=நாராயணன் **पशुभ्यः**=உனக்குப் பசுக்களின் ஸமிருத்தி ஏற்படுவதற்காக **पञ्च**=ஐந்தடி தூரம் **त्वा**=உன்னை **अन्वेतु**=அனுஸரிக்கவேண்டும். **विष्णुः**=நாராயணன் **ऋतुभ्यः**=6 ருதுக்களிலும் க்ஷேமமுண்டாவதற்காக **षट्**=ஆறடி தூரம் **त्वा**=உன்னை **अन्वेतु**=அனுஸரித்து வரவேண்டும். **विष्णुः**=நாராயணன் **सप्तभ्यः**=ஏழு **होत्राभ्यः**=ஹோதா, பிரசாஸ்தா, பிராம்மணாச்சம்ஸி, போதா, நேஷ்டா, அச்சாவாகன், ஆக்னீத்ரன் என்ற ருத்விக்குகளைக்கொண்டு நடைபெறுகின்ற ஸோம யாகம் முதலிய சத்கர்மங்களை யனுஷ்டிப்பதற்குரிய பாக்ய முண்டாவதற்காக **सप्त**=ஏழடி தூரம் **त्वा**=உன்னை **अन्वेतु**=அனுஸரித்து நடந்துவரவேண்டும். ஓ கன்னிகே! ஸ்ரீபதியான நாராயணன் நீ என்னுடன் 7 அடி தூரம் நடந்து வருவதற்குள் ஒவ்வொரு அடிக்கும் இதிற்சொல்லிய ஒவ்வொரு பலன் வீதம் உனக்குக் கொடுத்து அருள்புரிய வேண்டுமாறு நான் பிரார்த்திக்கிறேன் என்று கருத்து.

(அ - கை) **सू०॥ सखेति सप्तमे पदे जपति** (आ. गृ. ख 4 सू 16) ஏழாவது அடியை எடுத்து வைத்ததும் **सखा सप्तपदाभव** என்றது முதலிய மந்திரங்களைப் படிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) १४ सखा सप्तपदा भव, सखायौ सप्तपदा बभूव, सख्यन्ते गमेयꣳसख्यात्ते मा योषꣳसख्यान्मे मायोष्ठास्समयाव संकल्पावहै, संप्रियौ रोचिष्णू सुमनस्यमानौ। इषमूर्जमभिसंवसानौ सन्नौ मनाꣳसि संव्रता समुचित्तान्याकरम्। सात्वमस्य मूहममूहमस्मि सात्वं, द्यौरहं पृथिवीत्वꣳरेतोहꣳ रेतोभृत्वं मनोहमस्मि वाक्त्वꣳसामाहमस्म्यृक्त्वꣳसा मा मनुव्रता भव पुꣳसे पुत्राय वेत्तवै श्रियै पुत्राय वेत्तवा एहि सूनृते ॥

(ப - ரை) **सप्तपदा**=என்னுடன் 7 அடி தூரம் நடந்துவந்த நீ **सखा**=எனக்குத் தோழியாக **भव**=ஆகவேண்டும். **सप्तपदा**=7 அடி தூரம் நடந்து சென்ற நாமிருவரும் **सखायौ**=சினேகிதர்களாக **बभूव**=ஆகக்கடவோம். வது, வரன் இரண்டுபேர்களும் எப்பொ

முழுதும் ஸ்நேஹிதர்களாகவே இருக்கவேண்டுமென்பதில் மிக்க ஆதரவினுல் பல தடவை ருஷியோர்களுக்கு ஒருவருக்கொருவரிடமுண்டாக வேண்டிய ஸ்னேஹமே பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. ते=உன்னுடன் सख्यम् = சினேகத்தை गमेयम्=அடையவேண்டும் (कन्ये=ஓ கன்னிகே!) ते=உன்னுடைய सख्यात्=சினேஹத்தினின்றும் मायोषम=பிரிவையடைய வேண்டாம். (त्वम्=நீ) मे=என்னுடைய सख्यात्=சினேஹத்தினின்றும் मायोष्ठाः=பிரிவையடைய வேண்டாம். நம்மிருவருக்கும் ஒரு சமயத்திலும் சினேஹ பங்கம் நேரிட வேண்டாமென்று கருத்து. (आवाम्=நாமிருவரும்) संप्रियौ=ஒருவரை யொருவர் அடைந்ததால் சந்தோஷத்தை யடைந்தவர்களாகவும் रोचिष्णू=ஒருவரை யொருவரடைந்ததால் மிக்கச் சரீரகாந்தியை யடைந்தவர்களாகவும், सुमनस्यमानौ=மனத்திற்குச் சமாதானத்தை (கலக்கமற்ற நிலையை) ப்பெற்றவர்களாகவும் इषम्=அன்னத்தையும் ऊर्जम् = பலத்திற்குக் காரணமான ரஸங்களையும் अभिसंवसानौ=சேர்ந்தே அனுபவிக்கின்றவர்களாகவும் (भूत्वा=ஆகி) समयाव=நன்கு சேர்ந்து இல்லறத்தை நடத்திக்கொண்டு செல்வோமாக. संकल्पावहै=செய்யவேண்டிய கார்யங்கள் யாவற்றையும் நாமிருவரும் சேர்ந்தே ஆலோசிப்போமாக. नौ=நம்மிருவருடைய मनांसि=மனதை समकरम्=சேர்ந்ததாக (ஒற்றிருப் பவைகளாக) ச் செய்வோமாக. व्रता = தர்மகார்யங்களை समकरम्=சேர்ந்தே அனுஷ்டிப்போமாக. चित्तानि=பாஹ்யேந்திரியங்களை समकरम् = சேர்ந்தவைகளாகச் செய்வோமாக. பாஹ்யேந்திரியங்களாலோ மனஸினுலோ அனுபவிக்கப்படுகின்ற விஷயங்களை நாமிருவரும் சேர்ந்தே அனுபவிக்கவேண்டும் என்றும், தர்மகார்யங்களை நாமிருவரும் சேர்ந்தே அனுஷ்டிக்கவேண்டும் என்றும் கருத்து.

त्वम्=நீ सा=ருக்காக असि=இருக்கின்ருய் अहम्=நான் अमः=சாமாவாக (अस्मि=இருக்கின்றேன்) अहम्=நான் अमः=சாமாவாக अस्मि=இருக்கின்றேன் त्वम्=நீ सा=ருக்காக (असि = இருக்கின்ருய்.) ருக் ஸாமம் இரண்டும் இணைபிரியாது எவ்விதம் எச்சமயத்திலும் சேர்ந்தே இருக்குமோ அவ்விதமே நீயும், நானும் சேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்பதைப் பிரார்த்திப்பதில் மிக்க ஆதரவி

ஞல் ஒரேஸமாசார மிரண்டுதடவை படிக்கப்பட்டது. अहम्=நான் द्यौः=த்யுலோகமாக (இருக்கின்றேன்) त्वम्=நீ पृथिवी=பூமியாக (இருக்கின்ருய்) பூமி கீழாகவும் த்யுலோகம் மேலாகவும் எவ்வித மிருக்கின்றதோ அவ்விதமே நான் உனக்கு மேலானவஞகவும் யஜமானஞகவும்) நீஎனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பவளாகவும் ஆக வேண்டும் என்று கருத்து. अहम्=நான் रेतः=சுக்கிரம் என்ற தாது வாக இருக்கிறேன். கார்யமான சுக்கிலத்திற்கும், காரணமான புருஷனுக்கும் அபேதத்தைக் கருதி रेतोऽहं=என்று சொல்லப்படு கிறது. त्वम्=நீ रेतोभृत्=என்ஞல் கர்ப்பாசயத்தில் செலுத்தப்பட்ட சுக்கிரம் என்ற தாதுவைத் தரிக்கின்றவளாகின்ருய். अहम्=நான் मनः=மனஸாக अस्मि=இருக்கின்றேன் त्वम्=நீ वाक्=வாக் என்ற இந்திரியமாக இருக்கின்ருய். எவ்விதம் மனது நினைக்கின்ற சமா சாரத்தையே வாக் வெளியிடுகின்றதோ அவ்விதமே நம்மிருவ ருக்கும் ஒற்றுமை ஏற்பட வேண்டுமெனக் கருத்து. अहम्=நான் साम=ஸாமாவாக अस्मि=இருக்கின்றேன். त्वम्=நீ ऋक्=ருக்காக (असि=இருக்கின்ருய்) அதிக ஆதரவினுல் மறுபடியும் இவ்விஷ யம் படிக்கபபட்டது. सा=மேற் சொல்லியபடியுள்ள நீ माम्= என்னை पुंसेपुत्राय=புருஷப்பிரஜையை वेत्तवै=அடைவதற்காக अनु-व्रता=அனுஸரித்தவளாக भव=இருப்பாயாக. श्रियै=சம்பத்தையும் पुत्राय=புருஷப் பிரஜையையும் वेत्तवै=அடைவதற்காக (मामनुव्रता-भव=என்னை அனுஸரித்தவளாக ஆகவேண்டும்) புத்திரலாபத்தை இரண்டாவது தடவையாகக் கூறியது மிக்க ஆதரவினுல் என்று கண்டுகொள்ளவேண்டும். सूनृते=பிரியமாய் பேசுகின்ற ஓ கன் னிகே ! एहि=என்னுடன் வருவாயாக.

மூன்ருவது கண்டம் முற்றிற்று.

நான்காவது கண்டம்.

(அ - கை) ஸூ॥ प्राग्घोमात्प्रदक्षिणमग्निं कृत्वा यथास्थानमुपवि-श्याऽन्वारब्धायामुत्तरया आहुतीर्जुहोति सोमायजनिविदे स्वाहेत्येतैः प्रति-मन्त्रम् (आ. गृ. ख 5; सू० 1.) பிறகு ஹோமஞ் செய்வதற்கு முன்

அக்னியைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்துவந்து தென்பக்கத்தில் கன்னிகையும் வடபக்கத்தில் வரனுமாக உட்கார்ந்து பத்தினி தன்னைத் தொட்டிருக்கும் பொழுது பின்னர் படிக்கப்படுகின்ற **सोमायजनिविदे स्वाहा** என்றது முதலிய மந்திரங்களால் ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஆஹுதிவீதம் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அம்மந்திரங்களாவன—

१ सोमाय जनिविदे स्वाहा । २ गन्धर्वाय जनिविदे स्वाहा । ३ अग्नये जनिविदे स्वाहा। ४ कन्यला पितृभ्यो यती पतिलोकमवदीक्षामदास्थ स्वाहा । ५ प्रेतो मुञ्चाति नामुतस्सुबद्धा ममु तस्करत् । यथेयमिन्द्र मीढ्वस्सुपुत्रा सुभगाऽसति ॥ ६ इमां त्वमिन्द्र मीढ्वः सुपुत्रांᳲसुभगां कुरु । दशास्यां पुत्रानाधेहि पतिमेकादशं कृधि ॥ ७ अग्निरैतु प्रथमो देवतानाᳲसोऽस्यै प्रजां मुञ्चतु मृत्युपाशात् । तदयᳲराजा वरुणोऽनुमन्यतां यथेयᳲस्त्री पौत्रमघं न रोऽदात् ॥ ८ इमामग्निस्त्रायतां गार्हपत्यः प्रजामस्यै नयतु दीर्घमायुः । अशून्योपस्था जीवतामस्तु माता पौत्रमानन्दमभि प्रबुध्यतामियम् ॥ ९ मा ते गृहे निशि घोष उत्थादन्यत्र त्वद्रुदत्यस्संविशन्तु । मा त्वं विकेश्युर आवधिष्ठा जीवपत्नी पतिलोके विराज पश्यन्ती प्रजाᳲसुमनस्यमानाम् ॥ १० द्यौस्ते पृष्ठᳲरक्षतु, वायुरूरू, अश्विनौ च स्तनं, धयन्तᳲसविताऽभिरक्षतु । आवाससः परिधानाद्बृहस्पतिर्विश्वेदेवा अभिरक्षन्तु पश्चात् ॥ ११ अप्रजस्तां पौत्रमृत्युं पाप्मानमुत वाऽघम् । शीर्ष्णः स्रजमिवोन्मुच्य द्विषद्भ्यः प्रतिमुञ्चामि पाशम् ॥ २२ इमं मे वरुण, १३ तत्वायामि, १४ त्वन्नो अग्ने, १५ सत्वन्नो अग्ने, १६ त्वमग्ने अयास्ययासन्मनसाहितः । अयासन् हव्यमूहिषे ऽयानोधेहि भेषजम् ॥

(ப - ரை) (1, 2, 3) **जनिविदे**=இந்தக்கன்னிகையை யடைந்தவரான **सोमाय**=சோமன் என்ற தேவனைக் குறித்து **स्वाहा**=இந்த ஆஜ்ய (நெய்யானது) மானது அக்னியில் விடப்பட்டதாயாகவேண்டும். **जनिविदे**=இந்தக் கன்னிகையை யடைந்தவரான **गन्धर्वाय**=கந்தர்வனைக் குறித்து **स्वाहा**=இந்த ஆஜ்யத்திரவ்யம் அக்னியில்

விடப்பட்ட தாயாகவேண்டும். **जनिविदे**=இந்தக் கன்னிகையை யடைந்திருப்பவரான **अग्नये**=அக்னிஎன்ற தேவனைக்குறித்து **स्वा-हा**=இந்த ஆஜ்யத் திரவ்யம் அக்னியில் விடப்பட்டதா யாகவேண்டும். **सोमःप्रथमोविविदे** என்ற சாஸ்திரப்படி விவாஹமாகின்ற கன்னிகையை ஸோமன், கந்தர்வன், அக்னி என்ற மூன்றுதேவர்களும் ஒருவருக்குப் பின் ஒருவராக அபிமானிக்கின்ற படியால் அவர்கள் இந்தக் கன்னிகையையடைந்தவர்களாக ஆகின்றனர். அவர்கள் திருப்தி யடைவதற்காக அக்னியில் இந்த ஆஜ்யம் என்றத் திரவ்யத்தை விடுகிறேன் என்று கருத்து.

(4) **कन्यला**=இந்தக் கன்னிகை **पितृभ्यः**=பிதா முதலியோர்களிடமிருந்து **पतिलोकम्**=பர்த்தாவினுடையகுலத்தை **यती**=அடைந்தவளாகி **दीक्षाम्**=கன்னிகையின் பருவத்திற்கு ஏற்பட்ட நியமங்களை **अवदास्थ**=விட்டுவிட்டாள். **स्वाहा**=கன்னிகையின் பருவத்திற்கு ஏற்பட்ட நியமங்களில் யாதானும் குறைவு நேர்ந்திருந்தாலும் அதைப்போக்கி அதனாலுண்டாகின்ற கெடுதல்களை விலக்குவதற்காக இந்த ஆஜ்யத்தை அக்னியில் விடுகிறேன்.

(5) **मीढ्वः**=அபீஷ்டங்களை வர்ஷிக்கின்ற **इन्द्र**=ஓ இந்திரனே! (**इमाम्**=இந்தக் கன்னிகையை) **इतः**=அவளது பிதாவின் குலத்தினின்றும் **प्रमुञ्चाति** = விடுவிக்கவேண்டும். **अमुतः**=பர்த்தாவான என்னுடைய குலத்தினின்றும் **न**=விடுவிக்கக்கூடாது. (**किन्तु**=பின்னையோ வெனில்) **अमु**=இந்த எனது குலத்தில் **सुबद्धाम्**=நன்றாய்ச் சம்பந்தம் பெற்றவளாக **अकरत्**=செய்யவேண்டும். **यथा**=எவ்விதம் **इयम्**=இந்தக் கன்னிகை **सुवद्धा**=எனது குலத்தில் நன்றாய்ச் சம்பந்தம் பெற்றவளாகி **सुपुत्रा**=நல்ல ;புத்திர சந்ததியைப் பெற்றவளாகவும் **सुभगा**=நல்ல பாக்யம் பெற்றவளாகவும் **असति**=ஆவாளோ (அவ்விதம் செய்யவேண்டும்) அபீஷ்டங்களைக்கொடுக்கின்ற ஓ இந்திரனே! இந்தக் கன்னிகைக்குப் பிதாவின் குலத்திலுள்ள அபிமானம் விலகி எனது குலத்திலபிமானம் விருத்தியடையுமாறும், நல்ல புத்திர சந்ததி, தனம், தான்யம், பசு முதலிய பாக்யங்கள் இவைகளைப் பெற்றவளாக ஆகுமாறும் அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும் என்றுகருத்து.

(6) मीढ्वः=அபீஷ்டங்களை வர்ஷிக்கின்ற इन्द्र = ஓ இந்திரனே! त्वम्=நீர் इमाम्=இந்தக் கன்னிகையை सुपुत्राम्=நல்ல புத்திர சந்ததியைப் பெற்றவளாகவும் सुभगाम्=நல்ல பாக்யத்தையடைந்தவளாகவும் कुरु=செய்வீராக. अस्याम् = இந்த மணப்பெண்ணிடம் दशपुत्रान्=10 புத்திரர்களை आधेहि=உண்டுபண்ணவேண்டும். पतिम्=பர்த்தாவான என்னை एकादशम्=பதினொன்றாவது புத்திரனாக कृधि=செய்வீராக.

(7) देवतानाम्=தேவர்களுள் प्रथमः=முந்தினவரான अग्निः=அக்னி एतु=இங்கு வரவேண்டும். सः=அந்த அக்னி (இங்கு வந்த பிறகு) अस्यै=இந்த மணப்பெண்ணுக்கு (जनिष्यमाणाम्=பிறக்கப்போகின்ற) प्रजाम्=ஸந்ததியை मृत्युपाशात्=அபமிருத்யுவிணிட்மிருந்து मुञ्चतु=விடுவிக்கவேண்டும். यथा=எவ்விதம் அபமிருத்யுவை விலக்கினால் इयम्=இந்த स्त्री=மணப்பெண் पौत्रम्=புத்திரநிமித்தமுண்டான अघम्=துக்கத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு नरोदात्=கண்ணீர்விட்டு அழமாட்டாளோ तथा=அவ்விதம் राजा=ஜலாதிபதியான वरुणः=வருணன் என்ற தேவன் तत्=அக்னியால் செய்யப்படுகின்றதை (அபமிருத்யு நிவாரணத்தை) अनुमन्यताम्=அனுமதிக்க வேண்டும்—சம்மதிக்க வேண்டும். இந்த மணப்பெண்ணுக்கு இனி உண்டாகப் போகின்ற ஆண் பெண் சந்ததிகள், அபமிருத்யுதோஷ மற்றவைகளாக இருக்குமாறும், சந்ததிகள் மறிப்பதாலுண்டான துக்கத்தால் இந்தப் பெண் கண்ணீர் வடித்து அழும்படியான நிலை உண்டாகாமலிருக்குமாறும் அக்னி, வருணன் இவ்விரண்டு தேவர்களும் அருள் புரிவதற்காக இந்த ஆஜ்யத்தை அவர்களைக்குறித்து அக்னியில் ஹோமஞ் செய்கிறேன் என்று கருத்து.

(8) गार्हपत्यः=வைவாஹிகமான अग्निः=அக்னி इमाम्=இந்த மணப்பெண்ணை त्रायताम्=சகலவிதமான ஆபத்தினின்றும் காப்பாற்றவேண்டும். अस्यै=இந்த மணப்பெண்ணினுடைய प्रजाम्=ஸந்ததியை दीर्घम्=நீண்டதான आयुः=ஆயுளை नयतु=அடைவிக்கவேண்டும். अशून्योपस्था=புத்திரோத்பாதனம் செய்யப்போதிய யோக்யதையை யடையாத பெண்குறியையுடையவளாக ஆகாத

வளாகவும், அதாவது: போதிய புத்திரோத்பாதனம் செய்து புத்திரனால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மடியையுடையவளாகவும் **जीवताम्**=உயிருடனிருக்கின்ற சந்ததிகளுக்கு **माता**=தாயாகவும் **अस्तु**=ஆகவேண்டும். **इयम्**=இந்த மணப்பெண் **पौत्रम्**=புத்திரனால் ஏற்படுகின்ற **आनन्दम्**=ஆனந்தத்தை **अभि**=முன்னிட்டு **प्रबुध्यताम्**=விழித்துக்கொள்ளவேண்டும் காலையில் எழுந்தவுடன் புத்திரனை மடியில்வைத்து லாலனை (கொஞ்சுவது) செய்வதாலுண்டான ஆனந்தத்தை யனுபவிக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

(9) (**हेवधु**=ஓ மணப் பெண்ணே!) **ते**=உன்னுடைய **गृहे** = வீட்டில் **निशि**=இரவில் **घोषः**=அழுகுறல் **मोत्थात्**=உண்டாகவேண்டாம். **रुदत्यः**=அழுகின்ற **सर्वाः**=எல்லாவிதமான துர்த்தேவதைகளும் **त्वत्तः**=உன்னிடமிருந்து **अन्यत्र**=வேறிடத்திற்கு **संविशन्तु**=போய்ச்சேரவேண்டும். இரவு வேளையில் வீட்டில்பிரவேசித்து தீன ஸ்வரஞ்செய்து பயமுருத்துகின்ற துர்த்தேவதைகள் இந்த மணப்பெண்ணினுடைய வீட்டில் பிரவேசிக்காமலிருக்கவேண்டும். **त्वम्**=நீ ***विकेशी**=அங்குமிங்கும் சிதறிக்கிடைக்கின்றகேசங்களையுடையவளாய்க்கொண்டு **उरः**=மார்பை **माविधिष्ठाः**=அடித்துக்கொள்ளாம லிருக்கவேண்டும். தலைமயிரை விரித்துப்போட்டுக்கொண்டு மார்பில் அடித்துக்கொள்ளும் நிலை உனக்கு ஏற்படாமலிருக்கவேண்டும். **जीवपत्नी**=நீண்டகாலம் ஜீவிக்கின்ற புருஷனையுடையவளாக **पतिलोके**=கணவனுடைய கிருஹத்தில் **सुमनस्यमानाम्**=அனுகூலமாக இருக்கின்ற **प्रजाम्**=சந்ததியை **पश्यन्ती**=பார்த்துக்கொண்டு **विराज**=விளங்குவாயாக. பர்த்தாவைவிட்டுப் பிரிதலோ, புத்திரனை விட்டுப்பிரிதலோ நீ கண்ணீர் வடிப்பதற்குக் காரணமாகும். அவ்விரண்டும் உனக்கு நேராமலிருப்பதற்காக அக்னியில் இந்த ஆஜ்யத்தை ஹோமஞ்செய்கிறேன் என்று கருத்து.

(10) **ते**=உன்னுடைய **पृष्ठम्**=பிட்டத்தை **द्यौः**=த்யுலோகாபி

---

* **विकेशी** என்ற பதத்திற்குச் சிலர் **विगतकेशी** என அர்த்தம் செய்து தலைமயிரற்றவள் எனக் கூறுகின்றனர். அதனுண்மையை அவர் சளையேக் கேட்கவேண்டும்.

மானிதேவதை रक्षतु=காப்பாற்றட்டும். ऊरू=இரண்டு துடைகளை वायुः=வாயுதேவன் रक्षतु=காப்பாற்றட்டும். अश्विनौ = அச்வினீ தேவர்கள் स्तनम्=ஸ்தனங்களை (रक्षताम्=காப்பாற்றவேண்டும்) धयन्तम्=உனது புத்திரனை सविता=ஸவிதா என்ற தேவன் अभिरक्षतु=காப்பாற்றவேண்டும். (त्वाम्=உன்னை) आवाससः परिधानात्=परित्यागिर्वरा: என்ற மந்திரத்தை யுச்சரித்துச் செய்யப்படும் வஸ்திர தாரணம்வரையில் बृहस्पतिः = பிருஹஸ்பதி (रक्षतु=காப்பாற்றவேண்டும்) पश्चात्=பிறகு विश्वेदेवाः=எல்லாத்தேவர்களும் अभिरक्षन्तु=காப்பாற்றவேண்டும்.

(11) अप्रजस्ताम् = புத்திரப்பிராப்திக்குப் பிரதிபந்தகமான தோஷத்தையும் पौत्रमृत्युम् = புத்திர நாசத்திற்குக் காரணமான தோஷத்தையும் पाप्मानम्=பாபத்தையும் उतवा=மேலும் अघम् = பாபத்தாலுண்டாகின்ற துக்கத்தையும் शीर्ष्णः=தலையினின்றும் स्रजमिव=வாடிப்போன புஷ்பமாலையைப் போல் त्वत्तः= உன்னிடமிருந்து उन्मुच्य=பிடுங்கி எடுத்து पाशम्=மேற் சொன்ன தோஷங்களை द्विषद्भ्यः=உனது சத்துருக்களிடம் प्रतिमुञ्चामि= விட்டுவிடுகிறேன். நான் ஸங்கல்பிக்கிரபடியெல்லாம் உனக்கு நன்மை ஏற்படுவதற்காக அக்னியில் இந்த ஆஜ்யத்தை ஹோமஞ் செய்கிறேன் என்று கருத்து.

12, 13, 14, 15 வது மந்திரங்களின் ஆரம்பம்மட்டுமே இந்தமந்திரப் பிரச்னத்தில் குறிக்கப்பட்டிருப்பதால் அம்மந்திரங்களின் மீதமுள்ள பாகங்களையும் இங்கு எழுதி வியாக்யானஞ் செய்கிறோம்.

१२ इमं मे वरुण श्रुधी हवमद्या च मृडय ॥ त्वामवस्युराचके ॥

(12) (ப - ரை) वरुण=ஓ வருண! मे=என்னுடைய इमम्= இந்த हवम्=ஸ்தோத்திரத்தை श्रुधि=கேழ்கவேண்டும். (श्रुत्वा च= கேட்டபிறகு) अद्य च=இப்பொழுதே मृडय=சுகத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். (अहम्=நான்) अवस्युः=உம்மால் காப்பாற்றப்படுவதை விரும்பியவனாய்க் கொண்டு त्वाम्=உம்மை आचके=நன்றாய்ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றேன்.

१३ तत्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमानस्तदाशास्ते यजमानोहविर्भिः ।
अहेडमानो वरुणेहबोध्युरुशꣳस मान आयुः प्रमोषीः ॥

(13) (ப - ரை) **अहम्**=நான் **ब्रह्मणा**=வேதமந்திரத்தால் **वन्दमानः**=ஸ்தோத்திரஞ்செய்து கொண்டு **तत्**=என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக **त्वा**=உம்மை **यामि**=சரணமடைகிறேன். **यजमानः**= யாகத்தை யனுஷ்டிக்கின்றவன் **हविर्भिः**=சரு, புரோடாசம் முதலிய வற்ருல் **तत्**=தன்னைக்காப்பற்றிக் கொள்வதையே **आशास्ते**= விரும்புகிறுன். யாகஞ் செய்கின்ற யஜமானர்கள் சரு, புரோடாசம் முதலியவற்றைத் தங்களையுத்தேசித்து அக்னியில் ஹோமஞ் செய்து தன்னைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்றே பிரார்த்திக்கின்றனர். அதையே நானும் வேதமந்திரங்களால் ஸ்துதி செய்யும் வாயிலாக பிரார்த்திக்கின்றேன் என்று கருத்து. **उरुशꣳस**=அநேகம் யஜமானர்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்ட **वरुण**=ஓ வருணனே! **अहेडमानः**="செய்" என்று விதித்த கர்மங்களைச் செய்யாமல் விட்டுவிடுதல், "செய்யாதே" என்று விலக்கிய கர்மங்களையனுஷ்டித்தல் முதலிய குற்றங்களால் என்னிடம் கோபமடையாமல் **इह**= இப்பொழுது **बोधि**=என்னைக்கவனிக்கவேண்டும். **नः** = என்னுடைய **आयुः**=ஆயுஸ்ஸை **माप्रमोषीः**=திருடாமலிருக்க வேண்டும். எனக்கு பிராரப்த கர்மமூலம் ஏற்பட்ட ஆயுளைக்குறைத்து விடாமலிருக்க வேண்டும் என்றுகருத்து.

१४ त्वन्नो अग्ने वरुणस्य विद्वान् देवस्य हेडोऽवयासिसिषीष्ठाः ।
यजिष्ठो वन्हितमश्शोशुचानो विश्वा द्वेषाꣳसि प्रमुमुग्ध्यस्मत् ॥

(14) (ப - ரை) **अग्ने**=ஓ அக்னியே! **विद्वान्**=எல்லாவற்றையுமறிந்தவரான **त्वम्**=நீர் **देवस्य**=பிரகாசிக்கின்ற **वरुणस्य**=வருணனுடைய **नः**=எங்கள் விஷயமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற **हेडः**=கோபத்தை **अवयासिषीष्ठाः**=குறைத்து விடுவீராக. **यजिष्ठः**=பூஜிக்கத்தகுந்தவர்களுட் சிறந்தவரும் **वन्हितमः**=தேவர்களைக்குறித்து கொடுக்கப்படுகின்ற ஹவிஸ்ஸை மிக்க சாவதானமாய்த் தூக்கிச் செல்பவரும். **शोशुचानः**=மிகவும் நன்ருய்பிரகாசிக்கின்றவருமான (**त्वम्** நீர்) **विश्वा** = சமஸ்தமான **द्वेषाꣳसि** = வெறுக்கத்தக்க பலன்களை **अस्मत्**=நம்மிடமிருந்து **प्रमुमुग्धि**=நன்ருய் விலக்கிவிட வேண்டும்.

१५ सत्वन्नो अग्नेऽवमो भवोती नेदिष्ठो अस्या उषसोव्युष्टौ ।
अवयक्ष्व नो वरुणꣳरराणो वीहि मृडीकꣳसुहवो न एधि ॥

(15) (ப - ரை) अग्ने=ஓ அக்னியே! अवमः = தேவர்களுள் முதலில் பூஜிக்கத்தகுந்தவராயிருப்பது பற்றி மற்ற தேவர்களுக்குக் காரணபூதரான सत्वम्=அந்த நீர் नः=எங்களை ऊती=சம்ரக்ஷிப்பதற்காக अस्याः=இந்த उषसः=விடியற்காலம் व्युष्टौ = நன்றாய் ஏற்பட்ட போது—அதாவது நன்றாய் பொழுதுவிடிந்தபோது. இதை உபலக்ஷணமாகவைத்துக்கொண்டு எப்பொழுதுமேஎன்று கருத்துக்கொள்ளவேண்டும். नेदिष्ठः=மிகவும் ஸமீபத்திலிருப்பவராக भव=ஆகவேண்டும். वरुणम्=தனது பாசங்களைப் பிரயோகித்து ஹிம்ஸிகின்ற வருணன் என்றதேவனை अवयक्ष्व=என்னிடம் வராவண்ணம் செய்யவேண்டும். नः=எங்களுக்கு. रराणः=இஷ்டங்களைக்கொடுத்துக்கொண்டு मृडीकम् = தங்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கின்ற எங்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற புரோடாசம் முதலியவற்றை वीहि=சாப்பிடவேண்டும். नः=எங்கள் விஷயத்தில் सुहवः=நல்ல கூப்பிடுதலையுடையவராக भव=ஆகவேண்டும். தங்களை அழைத்தல் எங்களுக்கு நன்மையை விளைவிப்பதாக ஆகவேண்டும் என்று கருத்து.

(16) (ப - ரை) अग्ने=ஓ அக்கினியே! त्वम्=நீர் अयाः=உபாஸகர்களா லடையத்தகுந்தவராகவோ, உபாஸகர்களைத் தானே நேரில் அடைபவராகவோ असि=இருக்கின்றீர். अयाः=உபாஸகர்களாலடையத்தகுந்தவராக सन्=இருப்பதால் मनसा=மனஸ்ஸினால் हितः=அடையப்பட்டவராக (असि=ஆகின்றீர்) ஓ அக்னியே! நீர் உபாஸகர்களுக்குச் சுலபராக இருப்பதால் உம்முடைய பிரஸாதத்தைப் பெறுவதற்காக உம்மை மனஸினால் தியானஞ் செய்கின்றேன் என்று கருத்து. अयाः, सन्=உபாஸகர்களால் சுலபமாயடையக்கூடியவராக இருக்கின்ற (त्वम्=நீர்) हव्यम्=எங்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற ஹவிஸ்ஸை ऊहिषे=தேவர்களிடம் சேர்ப்பிப்பதற்காகச் சுமக்க வேண்டும். ஓ அக்னியே! என்னால் அந்தந்த தேவர்களைக் குறித்துக்கொடுக்கப்படுகின்ற ஹவிஸ்ஸை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு அவரவர்களிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து அதன்

மூலம் எனக்கு க்ஷேமத்தைத் விளேவிக்கவேண்டும் என்றுகருத்து. **अया:**=சுலபமா யடையத்தகுந்தவரான (**त्वम्**=நீர்) **नः**=எங்களுக்கு **भेषजम्**=மருந்தை (பாபக்ஷயத்தை) **धेहि**=கொடுக்கவேண்டும்.

நான் காவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது கண்டம்.

(அ-கை) **सू०। अथैनामुत्तरेणाग्निं दक्षिणेन पदा, अश्मानमास्थापयति आतिष्ठेति ॥** (आ. गृ. ख०5, सू०2.) பிறகு இந்தமணப்பெண்ணை அக்னிக்கு வடபக்கத்தில் வைக்கப்பட்ட கல்லில் வலது காலால் மிதித்து ஏறும்படிச் செய்யவேண்டும். அதாவது: வரன் கன்னிகையின் வலதுகாலேப்பிடித்துக் கல்லின்மேலேற்றிவைக்க வேண்டும். அப்பொழுது ஜபிக்க வேண்டிய மந்திரம் பின் வருமாறு—

(मन्त्रः) आतिष्ठेममश्मानमश्मेव त्वꣴस्थिरा भव ।
अभितिष्ठ पृतन्यतस्सहस्व पृतनायतः ॥

(ப - ரை) (**हेवधु**=ஓ மணப்பெண்ணே!) **इमम्**=இந்த **अश्मानम्**=கல்லில் **आतिष्ठ**=ஏறுவாயாக. **त्वम्**=நீ **अश्मेव**=கல்லேப்போல் **स्थिरा**=ஸ்தைர்யத்தைப் பெற்றவளாக (மனத்தளர்ச்சியற்றவளாக) **भव**=ஆகவேண்டும். **पृतन्यतः**=யுத்தஞ் செய்ய விரும்புகின்றவர்கள் விஷயத்தில் **अभितिष्ठ**=எதிர்த்து நிற்பாயாக. **पृतनायतः**=சத்துருக்களே **सहस्व**=அவமதிப்பாயாக. ஓ கன்னிகே! உனது சத்துருக்கள் உன்னிடம் சண்டைபோடவந்த சந்தர்ப்பத்தில் பயமடையாது இந்தக் கல்லேபோல் உறுதியான மனத்துடன் எதிர்த்து நின்று அவர்களே வெல்லவேண்டும் என்று கருத்து.

सू०॥ अथास्या अञ्जलावुपस्तीर्य द्विर्लाजानोप्य अभिघारयति। तस्यास्सोदर्यो लाजानावपतीत्येके ॥ (ख० 5, सू०3, 4,) பிறகு அக்னிக்கு மேல் பக்கத்தில் அவரவர்களின் ஸ்தானத்தில் வதூவரர்கள் உட்காரவேண்டும். பிறகு இந்தக் கன்னிகையை இரண்டு கைகளேயும் ஒன்று சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு செய்து, அவ்விரண்டு கைகளிலும் ஆஜ்யத்தைத் தடவி, இரண்டுதடவை

நெல் பொரியை அதன்மேல் எடுத்துப்போட்டு அதன்மேல் ஆஜ்யத்தை விடவேண்டும். பொரியை மாத்திரம் கன்னிகையின் சஹோதரன் எடுத்துப் போடவேண்டும் என்று சிலர் சொல்லுகின்றனர். **सू०॥ जुहोतीयं नारीति** (**ख०5. सू०5.**) பிறகு அவளது கையைப்பிடித்து அவளது கையின் நுனி பாகத்தால் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும் அப்பொழுதுபடிக்கவேண்டிய மந்திரம் பின் வருமாறு—

(मन्त्रः) २ इयं नार्युपब्रूते कुल्पान्यावपन्तिका ।
दीर्घायुरस्तु मे पतिर्जीवातु शरदश्शतम् ॥

(ப - ரை) **कुल्पानि**=நெல்பொரிகளை **आवपन्तिका**=அக்னியில் ஹோமஞ்செய்கின்ற **इयम्**=இந்த **नारी**=கன்னிகை **मे** = என்னுடைய **पतिः**=புருஷன் **दीर्घायुः**=நீண்டவாயுளுள்ளவனாக **अस्तु**=ஆகவேண்டும். அதாவது—**शरदः, शतम्**=நூறுவருஷங்கள் **जीवातु**=ஜீவிக்கவேண்டும். (**इति**=என்று) **उपब्रूते**=வேண்டுகிறாள். ஓ அக்னியே! லாஜஹோமத்தால் இந்தக் கன்னிகையானவள் தனது புருஷனுக்கு நீண்ட வாயுளைப் பிரார்த்திக்கின்றாள். நீர் அவ்விதமே நீண்ட வாயுளைக்கொடுத்து அருள்புரியவேண்டும் என்பது கருத்து.

(அ - கை) **सू०॥ उत्तराभिस्तिसृभिः प्रदक्षिणमग्निं कृत्वा अश्मानमास्थापयति यथा पुरस्तात्** (**ख० 5, सू० 6**) பிறகு பின்னர் படிக்கப்படுகின்ற மூன்று மந்திரங்களால் அக்னியைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து முன்போல் கல்லிலேற்றிவைக்கவேண்டும். அம் மந்திரங்கள் பின் வருமாறு—

(मन्त्रः)३ तुभ्यमग्ने पर्यवहन्त्सूर्यां वहतुना सह ।
पुनः पतिभ्यो जायां दा अग्ने प्रजया सह ॥

४ पुनः पत्नीमग्निरदादायुषा सह वर्चसा ।
दीर्घायुरस्या यः पतिस्स एतु शरदश्शतम् ॥

५ विश्वा उत त्वया वयं धारा उदन्या इव । अतिगाहेमहि द्विषः ॥

६ आतिष्ठेममश्मानम् ॥

(3) (ப - ரை) பிரதக்ஷிணஞ்செய்யும்பொழுது ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரங்கள்—**अग्ने**=ஓ அக்னியே ! **तुभ्यम्** = உம்மையும் பொருட்டு **अग्रे**=ஜகத் சிருஷ்டி தொடங்கியபொழுது **वहतुनासह**=ஸ்திரீதனத்துடன் (இதை 'மஞ்சட்காணி' என்பர்) **सूर्याम्**=விவாஹம் என்ற கர்மாவிற்கோ, கல்யாணஞ் செய்யப்படுகின்ற பெண்ணுக்கோ அதிஷ்டாத்ரு தேவதையான சூர்யனுடைய கன்னிகையை **पर्यवहन्**=கொடுத்தனர். **पुनः**=இப்பொழுது **पतिभ्यः**=பதிகளான எங்கள் போன்றவர்களுக்கு **प्रजयासह** = சந்ததிவிருத்தியுண்டாவதற்குரிய பாக்யத்துடன்கூடிய **जायाम्** = பத்தினியை **दाः**=கொடுப்பீராக.

(தா - ம்) ஓ அக்னியே! விவாஹஞ் செய்யப்படுகின்ற பெண்களுக்கு அபிமானி தேவதையான "சூர்யை" என்ற கன்னிகையை நீர்மணந்திருப்பதால் உலகிலுள்ள எல்லாக்கன்னிகைகளும் உமது வசத்திலிருப்பவர்களாகவே ஆகின்றனர். ஆகவே இப்பொழுது சந்ததிவிருத்திக்குப் பிரதிபந்தகமான தோஷமற்ற கன்னிகையை எனக்குக்கொடுத்து அனுக்கிரஹிக்க வேண்டுமாய் நான் உம்மைப் பிரார்த்திக்கிறேன். (எ - று)

(4) (ப - ரை) **अग्निः**=அக்னிதேவன் **पुनः**=இப்பொழுது **आयुषा**=நீண்ட வாயுளுடனும், **वर्चसा**=சரீரகாந்தியுடனும் **सह**=கூட **पत्नीम्**=மனைவியை **अदात्**=கொடுக்கவேண்டும். நீண்ட வாயுளையும், சரீரத்தில் நல்ல அழகையும் பெற்ற பார்யையை எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. **अस्याः**=இந்தக் கன்னிகைக்கு **यः**=எவன் **पतिः**=கணவனோ **सः**=அவன் **दीर्घायुः**=நீண்ட வாயுளைப் பெற்றவனாக (**भवतु**=ஆகவேண்டும்) அதாவது—**शतम्**=நூறு **शरदः**=வருஷங்களை **एतु**=அடையவேண்டும்.

(5) (ப - ரை) **अग्ने**=ஓ அக்னியே **उत**=மேலும் **वयम्**=நாங்கள் **विश्वाः**=சகலவிதமான **द्विषः**=சத்துருக்களையும் **त्वया**=எங்களை ரக்ஷிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கின்ற உம்மால் (உமது சஹாயத்தால்) **उदन्याः**=ஜலத்தினுடையதான **धाराइव** = பிரவாஹத்தைப் போல் **अतिगाहेमहि**=கடந்து விடவேண்டும்.

(5) आतिष्ठेमं என்பது இந்த 5வது கண்டத்தின் முதல் மந்திரம். அம்மந்திரத்தைப் பூராவாகவும் மறுபடியும் படிக்கவேண்டுமென்று கருத்து.

(அ - கை) ஸூ॥ होमश्चोत्तरया [ख०5, सू० 7] பின் படிக்கப் படுகின்ற 7 வது மந்திரத்தால் லாஜஹோமஞ் செய்யவேண்டும். ஸூ॥ परिक्रमणम् (ख०5, सू० 8) 8,9,10வது மந்திரங்களைப்படித்து அக்கினியைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்யவேண்டும். ஸூ॥ आस्थापनम्= (ख० 5, सू० 9) 11 வது மந்திரத்தால் கல்லில் ஏற்றிவைக்க வேண்டும்.

(मन्त्रः)७ अर्यमणं नु देवं कन्या अग्निमयक्षत ।
स इमां देवो अध्वरः प्रेतो मुञ्चाति नामुतस्सुबद्धाममु तस्करत् ॥
८ तुभ्यमग्ने पर्यवहन् ९ पुनःपत्नीमग्निरदात् ।
१० विश्वा उत त्वया वयम् ११ आतिष्ठेममश्मानम् ॥

(ப - ரை) (7) कन्याः=கன்னிகைகள் नु=சீக்கிரமாக अर्यमणम्=உபாஸகர்களா லடையத்தகுந்தவரும் देवम्=பிரகாசிக்கின்றவருமான अग्निम्=அக்னி என்ற தேவனை अयक्षत=பூஜை செய்தனர். अध्वरः=ஒருவராலும் ஹிம்ஸிக்கத்தகாதவரான सदेवः=அந்த அக்னிதேவன் इमाम्=இந்தக் கன்னிகையை इतः=தகப்பன்மார்களின் குலத்தினின்றும் प्रमुञ्चाति=விடுவிக்கவேண்டும். अमुतः= பர்த்தாவின் குலத்தினின்றும் न=விடுவிக்கவேண்டாம் अमु= இந்தப் பதிகுலத்தில் सुबद्धाम्=மிகவும். பற்றுள்ளவளாக तस्करत्=செய்யவேண்டும். ஓ அக்னிதேவனே! இதற்கு முன் எவ்வளவோ கன்னிகைகள் தங்களை லாஜ ஹோமத்தால் ஆராதனஞ் செய்து நன்மையை யடைந்திருக்கின்றனர். அவ்விதமே இந்தக் கன்னிகையும் நன்மையை யடையவிரும்பி லாஜ ஹோமஞ் செய்கின்றாள். அதைத் தாங்கள் பெற்றுக்கொண்டு தனது ஜன்ம குலத்தில் பற்றுதலின் குறைவையும் எனது குலத்தில் மிக்கப் பற்றையும் கொடுத்தருள்புரியவேண்டும் என்பது கருத்து. (8) तुभ्यमग्रेपर्यवहन् இம் மந்திரத்தின் மீதமுள்ளபாகங்கள் இந்தக்

கண்டத்தின் 3 வது மந்திரத்திலிருக்கின்றன. அர்த்தமும் அங்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. (9) **पुनः पत्नीमग्निरदात्**=இம்மந்திரத்தின் மீதமுள்ளபாகங்கள் இந்தக் கண்டத்தின் நான்காவது மந்திரத்திலிருக்கின்றன. அர்த்தத்தையும் அங்கு கண்டு கொள்க. (10) **विश्वा उतत्वयावयम्** இதன் மீதபாகங்கள் இந்தக் கண்டம் 5 வது மந்திரத்தில் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.(11)**आतिष्ठेमम्** இதன் மீதபாகங்கள் இந்தக் கண்டம் முதல் மந்திரத்தில் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(அ - கை) ஸூ। **होमश्चोत्तरया** (ஃ० 5, ஸூ० 10) பின் படிக்கப்படும் 12 வது மந்திரத்தால் மறுபடியும் லாஜஹோமஞ் செய்யவேண்டும். ஸூ० **पुनः परिक्रमणम्** (ஃ० 5, ஸூ०11) பின் படிக்கப்படும் 13, 14, 15 வது மந்திரங்களால் அக்னியைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்யவேண்டும். ஸூ। **जयादिप्रतिपद्यते** (ஃ० 5, ஸூ० 12) **चित्तंच-स्वाहा** என்று தொடங்கி சில மந்திரங்களைப்படித்து ஆஜ்யத்தால் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். அதற்கு ஜயாதி ஹோமம் என்று பெயர். அதை இங்கு செய்யவேண்டும். இந்த ஹோமத்தால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட கர்மத்திற்குப் பலனைத்தரும் சக்தி விசேஷமாய் விருத்தியடைகின்றது.

(मन्त्रः) १२ त्वमर्यमा भवसि यत्कनीनां नाम स्वधावत्स्वर्यं बिभर्षि ।
अंजन्ति वृक्षꣳसुधितं न गोभिः यद्दंपती समनसा कृणोषि ॥

१३ तुभ्यमग्रेपर्यवहन् १४ पुनःपत्नीमग्निरदात् १५ विश्वा उतत्वया वयम् ॥

(ப - ரை) 12 **यत्**=யாதுகாரணம்பற்றி **स्वधावत्**=அன்னத்துடன் கூடியதும், **स्वर्यम्**=சுவர்க்கசாதனமுமான **कनीनाम्**=கன்னிகைகளுடைய **नाम**=அடைவித்தல் என்ற கார்யத்தில் அதிகாரத்தை **बिभर्षि**=பரித்து வருகின்றீரோ (**तस्मात्**=அதனால்) **त्वम्**=நீர் **अर्यमा**=கன்னிகையைக் கொடுப்பவராக **भवसि**=ஆகின்றீர். **यत्**=யாதுகாரணம்பற்றி **दंपती**=ஸ்திரீபுருஷர்களை **समनसा**=ஒற்றிருக்கின்ற மனத்தையுடையவர்களாய் **कृणोषि**=செய்கின்றீரோ (**तस्मा-त्**=அதனால்) **सुधितम्**=நாட்டப்பட்ட **वृक्षन**=மரத்தைப்போல்

गोभिः=பசுவின் ஆஜ்யத்தால் (त्वाम्=உம்மை) अञ्जन्ति=நனேக்கின்றனர்.

(தா - ம்) யாகாதி கர்மங்களே யனுஷ்டிப்பதற்கு பத்தினீ ரஹிதனுக்கு அதிகார மில்லேயாதலால் அதன் மூலமுண்டாகின்ற சுவர்க் காதிகளுக்கு கன்யாப்பிராப்தி யானது நிமித்தமாக ஆகின்றது. ஆகவே ஓ அக்கினியே! சுவர்க்காதி களேயடைவதற்குச் சாதனமானதும், அன்னசமிருத்தியுடன் கூடியதுமான "கன்யகா பிராபணம்" என்ற கார்யத்தில் தாங்கள் அதிகாரம் பெற்றிருப்பதால் தங்களேயே 'दाता' என்று சொல்லுதல் மிகவும் பொருந்தும். தம்பதிகளுக்கு ஒருவருக் கொருவர் ஒற்றி ருத்தலேத்தாங்களே ஏற்படுத்து வதால் மாத்திற்குத் தாராளமாய் ஜலம் விடுவதுபோல் தங்களேயுத் தேசித்து பசுவின் ஆஜ்யத்தை தம்பதிகள் ஹோ மஞ் செய்கின்றனர். ஆகவே எங்களிருவருக்கும் மனவொற்றுமையை நீர் ஏற்படுத்த வேண்டும். (எ - று)

13, 14, 15 வது மந்திரங்களின் மீத முள்ளபாகங்கள் இவ்வைந்தாவது கண்டம் 3, 4, 5 வது மந்திரங்களில் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உரையும் அங்கு எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

(அ-கை) सू०॥ परिषेचनान्तं कृत्वा उत्तराभ्यां योक्त्रं विमुच्य तां ततः प्रवावाहयेत्, प्रवाहारयेत्, (ख० 5. सू० 13) பரிஷேசனம் என்ற கர்மம்வரைச்செய்துமுடித்துப் பின்னர் முன்பத்தினியின் இடுப்பில் கட்டப்பட்ட தர்ப்பக்கயிற்றை பின்னர் எழுதப்படும், 16, 17வதுமந்திரங்களால் அவிழ்த்தெரிந்து யானே குதிரை முதலியவற்றிலோ, பல்லாக்கு வண்டி முதலியவற்றிலோ ஏறிச்செல்ல ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும்—

(मन्त्रः) १६ प्रत्वा मुञ्चामि वरुणस्य पाशाद्यमबध्नीत सविता सुकेतः।
धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोके स्योनं ते सह पत्या करोमि ॥

१७ इमं विष्यामि वरुणस्य पाशं यमबध्नीत सविता सुशेवः।
धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोकेऽरिष्टां त्वा सह पत्या कृणोमि॥

(16) (ப - ரை) **सुकेत:**=நல்ல மனத்தையுடைய **सविता**=சகலப்பிராணிகளேயும் தூண்டுகின்ற பரமேச்வரன் **येन**=எந்த வருணபாசத்தால் **त्वा**=உன்னை **अवध्नात्**=கட்டினரோ (**तस्मात्**=அந்த) **वरुणस्य**=வருணன் என்ற தேவனுடைய **पाशात्**=கயிற்றினின்றும் (**त्वा**=உன்னை) **प्रमुञ्चामि**=விடுவிக்கிறேன் **सुकृतस्य**=புண்யஞ்செய்தவர்களுக்கு **लोके** = ஸ்தானமான **धातु:** = பிரும்மதேவனுடைய **योनौ**=லோகத்தில் **पत्यासह**=பர்த்தாவான என்னுடன் **स्योनम्**=ஸுகத்தை விளைவிக்கின்ற ஸ்தானத்தை **करोमि** = செய்கிறேன். ஓ கன்னிகே! சர்வேச்வரனுனபகவான் இந்தத் தர்ப்பக்கயிற்றை இடுப்பில் சுற்றுதல் என்ற வியாஜமாய் வருணனுடைய பாசத்தாலேயே உன்னைக்கட்டியிருந்தார். இந்தத் தர்ப்பகக் கயிற்றை அவிழ்த்து விடுவதால் வருணபாசத்தையே உன்னிடமிருந்து விலக்கிவிடுகிறேன். புண்யஞ் செய்தவர்களால் மட்டும் அடையக்கூடியப் பிரும்மலோகத்தை நாமிருவரும் இவ்வுலகில் சுகமாய் வாழ்ந்து பலபுண்ய கர்மங்களை யனுஷ்டித்துப் பின்னர் அடைவோமாக என்றுகருத்து

(17) (ப - ரை) **सुशेव:**=பக்தர்களுக்குச் சுகத்தை விளைவிக்கின்ற **सविता**=பரமேச்வரன் **यम्**=எந்த வருணபாசத்தை **अवध्नीत**=கட்டினரோ **इमम्**=இந்த **वरुणस्य**=வருணனுடைய **पाशम्**=கயிற்றை **विष्यामि**=அவிழ்த்துவிடுகிறேன். **सुकृतस्य**=புண்யசாலிகளின் **लोके**=ஸ்தானமான **धातु:**=பிரும்ம தேவனுடைய **योनौ**=லோகத்தில் **पत्यासह**=பர்தாவான என்னுடன் கூட **अरिष्टाम्**=வருணபாசபயமற்றவளாக **करोमि**=செய்கிறேன்.

(அ - கை) **ஸூ॰॥ समोप्यैतमग्निमनुहरन्ति** (**ख॰** 5, **ஸூ॰** 14) இந்த விவாஹாக்னியை ஒரு மண்பாத்திரத்தில் எடுத்துப்போட்டு கன்னிகைக்கும், அக்னிவைத்திருக்கும் பாத்திரத்திற்கும் மத்தியில் வேறு ஒரு வஸ்து வையும் போடாவண்ணம் கன்னிகையுடன் சேர்ந்தபடியாகவே எடுத்துச் செல்லவேண்டும். **ஸூ॰॥ नित्य:** (**ख॰** 5, **ஸூ॰** 15) உயிருள்ளவரையிலும் இவ்வக்னியைப் பரிபாலித்து வரவேண்டும். **ஸூ॰॥ धार्य:** (**ख॰** 5, **ஸூ॰**16) வெளியூர்களுக்குச்செல்ல வேண்டிய சந்தர்ப்பம் நேர்ந்தாலும், ஆத்மாவி

லோ, சமித்திலோ, அரணிக்கட்டையிலோ மற்ற அக்னிகளைப் போல் ஸமாரோபணஞ்செய்து கொள்ளாமல் அக்னியையும் தூக்கிக் கொண்டே செல்லவேண்டும். **ஸூ॥ अनुगतोमंथ्यः** (கம் 5, ஸூ 17) விவாஹாக்னி அணைந்தோ, கெட்டோபோய்விட்டால் அரணிக்கட்டையைக் கடைந்து அக்னியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். **ஸூ॥ श्रोत्रियागाराद्वाऽऽहार्यः** (கம் 5, ஸூ 18) வேதத்தை அத்தியயனஞ் செய்து அதன்படி கர்மானுஷ்டானம் செய்கின்றவன் வீட்டிலிருந்தாவது அக்னியை எடுத்து வரவேண்டும். **ஸூ॥ उपवासश्चान्यतरस्य भार्यायाः पत्युर्वा** (கம் 5, ஸூ 19) பத்தினியோ புருஷனோ ஒருவேளை போஜனஞ் செய்யாமலிருக்கவேண்டும். இது பிராயச்சித்தம். **ஸூ॥ अनुगतेऽपिवोत्तरया जुहुयान्नोपवसेत्** (கம் 5, ஸூ 20) அல்லது அக்னியைச் சம்பாதித்து உபவாஸத்திற்குப் பதிலாகப்பின் படிக்கப்படும் 18 வது மந்திரத்தால் நெய்யை எடுத்து ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். போஜனத்தை விலக்கவேண்டாம்.

(मन्त्रः) १८ अयाश्चाग्नेऽस्यनभिशस्तीश्च सत्यमित्वमया असि ।
अयसा मनसा धृतोऽयसा हव्यमूहिषे ऽयानोधेहि भेषजम् ॥

(ப - ரை) 18 (**अग्ने**=ஓ அக்னியே ! **त्वम्**=நீர்) **अयाः**=பக்தர்களால் சுலபமாயடையத்தகுந்தவராக **असि**=இருக்கின்றீர். **अनभिशस्तीः, च**=தோஷமற்றவராகவும் (**असि**=இருக்கின்றீர்) **सत्यमित्**=சத்தியமாகவே **अयाः** = பக்தர்களால் ஸுலபமாயடையத்தகுந்தவராக **असि**=இருக்கின்றீர். (**एवं भूतस्त्वम्** = இத்தகைய மஹிமைவாய்ந்த நீர் **अस्माभिः**=எங்களால்) **अयसा**=தங்களை வந்தடைந்த **मनसा** = மனத்தினால் **धृतः**=தியானிக்கப்பட்டவராய்க் கொண்டு **अयसा**=தனது பக்தர்களைவந்தடைகின்ற(**त्वदीयेन**=உமது **मनसा**=மனஸினால்)**हव्यम्**=எங்களால் கொடுக்கப்பட்ட ஹவிஸ்ஸை **ऊहिषे**=தேவர்களிடம்கொண்டுபோய்ச்சேர்ப்பீராக. **अयाः**=பக்தர்களால் சுகமாய் அடையத்தகுந்த (**त्वम्**=நீர்) **नः**=எங்களுக்கு **भेषजम्**=மருந்தை **धेहि**=கொடுப்பீராக. ஆரோக்யத்தைக்கொடுப்பீராக.

முதல் பிரச்னத்தில் ஐந்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஆருவது கண்டம்

(அ - கை) सू०॥ उत्तरा रथस्योत्तंभनी (ख० 5, सू० 21) 6வது கண்டம் முதல் மந்திரத்தைப் படித்து வண்டியைத் தூக்கவேண்டும்—

(मन्त्र) १ सत्येनोत्तभिता भूमिस्सूर्येणोत्तभिता द्यौः ।
ऋतेनादित्यास्तिष्ठन्ति दिवि सोमो अधिश्रितः ॥

1 (ப - ரை) भूमिः=பூமியானது सत्येन=மனது, வாக், சரீரம் மூன்றிலுமுண்டான सत्येन=ஸத்யத்தால் उत्तभिता= தரிக்கப் பட்டதாகவும், (மனஸ், வாக், சரீரம் என்ற இம்மூன்றிலும் எவனுக்கு உண்மை இருக்கின்றதோ அவனிடமே பூமியானது நிலைத்திருக்குமென்று கருத்து. அல்லது இந்தப் பூமி நிராதாரமான விடத்தில் ஸத்யத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு நிற்கின்து என்ருவது கருத்துக்கொள்ளவேண்டும்) द्यौः = ஆகாசம் सूर्येण=சூர்யனுல் उत्तभिता=தரிக்கப்பட்டதாக (अस्ति=இருக்கின்றது.) சூர்யனுல் ஆகாசம் பிரகாசப்படுத்தப் படுவதால் தரிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. आदित्याः=சூர்யன்கள் (ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் சூர்யனின் குணங்கள் மாறுபடுவதை யொட்டிச் "சூர்யர்கள் பலர்" என்று இங்கு வழங்கப்படுகிருர்.) ऋतेन=யாகத்தினுல் तिष्ठन्ति=வஸிக்கின்றனர். सोमः=ஸோமலதை दिवि=சுவர்க்கலோகத்தை अधिश्रितः=ஆச்ரயத்திருக்கின்றது. பூமி முதலியவைகள் எவ்விதம் சத்யம் முதலியவற்ருல் தரிக்கப்பட்டதாயாகின்றதோ அவ்விதமே என்னுல் இந்த வண்டி தரிக்கப்பட்டதா யாகட்டும் என்று கருத்து.

(அ - கை) वाहावुत्तराभ्यां युनक्ति दक्षिणमग्रे (ख० 5, सू० 22) பின்னர் படிக்கப்படும் 2, 3மந்திரங்களால் வண்டியில் மாட்டையோ, குதிரையையோ கட்டவேண்டும். அவ்விதம் கட்டும் பொழுது வலது பக்த்தில் முதலில் கட்டவேண்டும்.

(मन्त्रः) २ युञ्जन्तिब्रध्नं ३ योगेयोगे ॥

இம்மந்திரங்களின் மீதமுள்ள பாகங்கள் பின் வருமாறு—

२ युञ्जन्ति ब्रध्नमरुषं चरन्तं परितस्थुषः। रोचन्ते रोचनादिवि ॥

३ योगेयोगे तवस्तरं वाजे वाजे हवामहे। सखाय इन्द्रमूतये ॥

2 (ப - ரை) (मानवाः=மனிதர்கள்) अरुषम्=நன்கு ஓடுவதற்குச் சக்திவாய்ந்ததும், तस्थुषः=ஸ்தாவர வஸ்துக்களை परि=கடந்து चरन्तम्=ஓடுகின்றதும் (ஓரிடம்விட்டு மற்றோரிடம் செல்வதற்குள் அநேகம் ஸ்தாவர வஸ்துக்களைக் கடந்தே செல்லவேண்டுமாதலா லிவ்விதஞ் சொல்லப்படுகின்றது) ब्रध्नम् = பெரிதான குதிரையையோ, காளையையோ दिवि=ஆகாசத்தில் (नक्षत्राणि=நக்ஷத்திரங்கள்) यावत्. रोचन्ते=பிரகாசிக்கும் காலம் வரையில் यु न्ति=வண்டியில் கட்டி வேலைசெய்யும்படித் தூண்டுகின்றனர்

3. (ப-ரை) सखायः=சிநேஹிதர்களான நாங்கள் तवस्तरम्=சீக்கிர கதியையுடைய इन्द्रम्=இந்திரனை योगे, योगे=வண்டியில் குதிரையையோ, காளையையோ கட்டும்படியாக நேர்ந்த ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் वाजे, वाजे=ஒவ்வொரு யுத்த சந்தர்ப்பத்திலும் ऊतये=ரக்ஷிப்பதற்காக हवामहे=கூப்பிடுகின்றோம். எந்தக் கார்யத்தைச் செய்வதாக விருந்தாலும் இந்திரனைப் பிரார்த்தித்து அவரது அனுமதியைப்பெற்ற பிறகே அதைச் செய்யவாரம்பிக்கின்றோம், இவ்விதம் செய்தால் அக்கார்யத்திற்கு எவ்விதக்கெடுதலும் நேராதென்பது கருத்து.

(அ - கை) सू०॥ आरोहतीमुत्तराभिरभिमन्त्रयते॥ (ख० 5, सू० 23) விவாஹஞ் செய்யப்பட்ட பெண் வண்டியில் ஏறும் பொழுது பின்னர் எழுதப்படும் மந்திரங்களைப்படிக்க வேண்டும்.

(मन्त्रः) ४ सुकिंशुकꣳशल्मलिं विश्वरूपꣳ हिरण्यवर्णꣳसुवृतꣳसुचक्रम्।
आरोह वध्वमृतस्य लोकꣳस्योनं पत्ये वहतुं कृणुष्व ॥

५ उदुत्तरमारोहन्ती व्यस्यन्ती पृतन्यतः।
मूर्द्धानं पत्युरारोह प्रजया च विराड्भव ॥

६ सम्राज्ञी श्वशुरे भव सम्राज्ञी श्वश्र्वां भव ।
ननान्दरि सम्राज्ञी भव सम्राज्ञी अधिदेवृषु ॥

७ स्नुषाणाꣳश्वशुराणां प्रजायाश्च धनस्य च ।
पतीनां च देवृणां च सजातानां विराड् भव ॥

4 (ப - ரை) वधु=ஓ பெண்ணே! सुकिꣳशुकम्=உபத்திரவத்தைக் கொடுக்காத முள்ளுடன்கூடிய இலைகளையுடைய மரத்தினால் செய்யப்பட்டதும் शल्मलिम्=*இலவமரத்தினால் செய்யப்பட்டதும் विश्वरूपम्=பலவித வர்ணங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டதும் हिरण्यवर्णम्=தங்கம்போல் பிரகாசிக்கின்ற நிறமுள்ளதும் सुवृतम्=நன்றாய் ஓடுகின்றதும் सुचक्रम्=நல்ல சக்கிரத்தையுடையதுமான (रथम्=வண்டியை) आरोह = ஏறுவாயாக. अमृतस्य=நீண்ட வாயுளையுடைய என்னுடைய लोकम्=சொந்த வீட்டை குறித்து (नेतुम्=கொண்டுபோவதற்காக) पत्ये=பர்த்தாவான எனக்கு स्योनम्=சுகத்தையுண்டுபண்ணுகின்றதான वहतुम्=உனது பிதாவின் குலத்தினின்றும் கிடைத்த தனத்தை कृणुष्व=இந்த வண்டியிலேயே ஏற்றிவைத்துக் கொள்வாயாக.

5 (ப - ரை) (हेवधु=ஓ பெண்ணே!) उत्तरम् = சிறந்ததான வண்டியை उदारोहन्ती=ஏறுகின்ற (त्वम्=நீ) पृतन्यतः = சண்டைபோட விருப்பமுள்ளவர்களை व्यस्यन्ती=சிதரவடித்துக்கொண்டு पत्युः=பர்த்தாவான என்னுடைய मूर्द्धानम्=தலையில் आरोह=ஏறுவாயாக. அதாவது எனக்கும் நீயே யஜமானியாக ஆவாயாக— என்னாலும் கௌரவிக்கத் தகுந்தவளாயாகவேண்டும் என்பது கருத்து. प्रजया=புருஷ ஸந்ததியால் विराट्=விராட் என்ற சந்தஸ்ஸைக் கொப்பாக भव=ஆகவேண்டும். விராட் என்ற சந்தஸ்ஸானது 10 அக்ஷரமுள்ளது. ஆகவே அது எவ்விதம் 10 அக்ஷர

---

* सुकिꣳशुकम्, शल्मलिम् என்று கூறியதை உபலக்ஷணமாக வைத்துக்கொண்டு எல்லாமரத்தையுமே கிரஹித்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே மரத்தினால் செய்யப்பட்டதென்பதுமட்டும் இரண்டு பதத்தின் கருத்தாகின்றது.

முள்ளதாயிருக்கின்றதோ அவ்விதமே நீயும் 10 புத்திர சந்ததிகளையுடையவளாக ஆகவேண்டும் என்பது கருத்து. அல்லது **विराट्**=விசேஷமாய் விளங்குகின்றவளாக **भव** = ஆகவேண்டும் என்ருவது பொருள்கொள்ளவேண்டும்.

6 (ப - ரை) **श्वशुरे** = மாமனரிடம் **सम्राज्ञी** = யஜமானியாக **भव**=ஆவாயாக. **श्वश्र्वाम्**=மாமியாரிடம் **सम्राज्ञी** = யஜமானியாக **भव**=ஆவாயாக. **ननान्दरि**=நாத்தனரிடம் **सम्राज्ञी** = யஜமானியாக **भव**=ஆவாயாக. **देवृषु**=எனது சஹோதரர்களிடம் **सम्राज्ञी**=யஜமானியாக **भव**=ஆகவேண்டும்.

7 மேற்படித்த மந்திரத்தினல் சொல்லப்பட்டதே மறுபடியும்சொல்லப்படுகின்றது. (ப-ரை) **स्नुषाणाम्**=நமதுவீட்டிலுள்ள நாட்டுப்பெண்களுக்கும் **श्वशुराणाम्** = உனது மாமனர், அவர் சஹோதரர்கள் இவர்களுக்கும் **प्रजायाः**, **च**=இனி பிறக்கப்போகின்ற ஸந்ததிகளுக்கும் **धनस्यच**=தனத்திற்கும், **पतीनाम्**=எனக்கும், என்னைப்போன்றவர்களுக்கும், **देवृणांच**=எனது சஹோதரர்களுக்கும், **सजातानाम्**=என்னுடன் எனது கிருஹத்தில் பிறந்து வஸிக்கின்றவர்களுக்கும் **विराट्**=யஜமானியாக **भव** = ஆகவேண்டும். எனது கிருஹத்திலுள்ள உனது மாமனர், மாமியார் முதலியவர்கள் எவ்விதம் உன்னையே யஜமானியாகக் கருதி கவுரவிப்பார்களோ அவ்வித யோக்கியதையை நீ பெறவேண்டும் என்று மேற்படித்த இரண்டு மந்திரங்களின் கருத்து.

(அ—கை) **सू०॥ सूते वर्त्मनो र्व्यवस्तृणात्युत्तरया नीलं दक्षिणस्यां, लोहितमुत्तरस्याम् ॥ (ख० 5, सू० 24)** வண்டியின் சக்கிரங்களின் இரண்டு பாதைகளிலும் நூலைக்குறுக்காகப் பரப்பவேண்டும். நீல நிறமான நூலை வலது சக்கிரத்தின் பாதையிலும் சிவப்பு நிறமான நூலை இடது சக்கிரத்தின் பாதையிலும் பரப்பவேண்டும். அப்பொழுது பின் எழுதப்படும் மந்திரத்தைப் படிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) ८ नीललोहिते भवतः कृत्या सक्तिर्व्यज्यते ।
एधन्तेऽस्या ज्ञातयः पतिर्बन्धेषु बध्यते ॥

(ப - ரை) (**मया व्यवस्तीर्यमाणे एते सूत्रे**=என்னால் பரப்பப்படுகின்ற இந்த இரண்டு நூற்களும்) **नीललोहिते**=ஒன்று நீல நிறமுள்ளதாயும், மற்றொன்று சிவப்பு நிறமுள்ளதாயும். **भवतः**= இருக்கின்றன. **कृत्यासक्तिः**=(பரப்பப்பட்ட நூற்களால்) **कृत्या**= மற்றவர்களால் ஏவப்பட்ட கெடுதலை விளைவிக்கின்ற துர்த்தேவதையினுடைய **सक्तिः**=விலக்குதல் **व्यज्यते**=உண்டாகின்றது. (**तत-श्च**=அதனால் பிறர்களின் கெட்ட சூழ்ச்சிகள் நாசமடைந்து விட்டபடியால்) **अस्याः**=இந்தப் பெண்ணினுடைய **ज्ञातयः**=பந்துக்கள் **एधन्ते**=விருத்தி யடைகின்றனர். **पतिः**=பர்த்தாவான புருஷனும் **बन्धेषु**=சினேஹிக்கவேண்டிய விடங்களில் **बध्यते**=ஸ்நேஹபாசத்தாற் கட்டுப்படுகிறான். ஓ கன்னிகே! உனக்கும், எனக்கும், மற்றுமுள்ள க்ஞாதிகளுக்கும் ஒருவருக்கொருவரிடம் விசேஷமான ஸ்னேஹம் விருத்தியடையா வண்ணம் தடை செய்வதற்காகவும், நாமிருவரும் இங்கிருந்து செல்லும்பொழுது மத்தியில் தீங்கை விளைவிப்பதற்காகவும் நமது சத்துருக்களால் யாதானும் கெட்டப் பிரயோகங்களைச்செய்து அதனின்றும் துர்த்தேவதைகள் ஒருக்கால் தூண்டப்பட்டிருக்குமாயினும் அவைகள் இதனால் நாசமடைந்துவிடும் என்று கருத்து.

(அ-கை) **सू०॥ ते उत्तराभिरभि याति** (**ख० 5, सू० 25,**) கீழ் விரிக்கப்பட்ட நூற்களின்மேல் வண்டியைச் செல்லும்படி செய்யவேண்டும். அச்சமயம் பின்வரும் மந்திரங்களை ஜபிக்க வேண்டும்.

(मन्त्रः) ९ ये वध्वश्चन्द्रं वहतुं यक्ष्मा यन्ति जनाꣳअनु ।
पुनस्तान् यज्ञिया देवा नयन्तु यत आगताः ॥
१० मा विदन्परिपन्थिनो य आसीदन्ति दंपती ।
सुगेभिर्दुर्गमतीतामपद्रान्त्वरातयः ॥
११ सुगं पन्थानमारुक्षमरिष्टꣳ स्वस्तिवाहनम् ।
यस्मिन्वीरो न रिष्यत्यन्येषां विन्दते वसु ॥

9 (ப-ரை) **चन्द्रम्**=சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்ற **वध्वः**=

இந்தக்கன்னிகையினுடைய **वहतुम्**=பிதாவின் குலத்தினின்றும் கிடைத்தபொருளை (**अपहर्तुम्**=திருடுவதற்காக) **ये**=எந்த **यक्ष्माः**= ரோகத்தைப்போல் ஹிம்ஸையைச் செய்கின்ற திருடர்கள் **जनान्**, **अनु**=ஜனங்களுக்குச் சமீபத்தில் **यन्ति**=வருகின்றனரோ. **तान्**= அவர்களை **यज्ञियाः**=யாகத்தில் ஹவிர்ப்பாகம்பெற்ற **देवाः**=தேவர்கள் **यतः**=எந்தவிடமிருந்து **आगताः**=வந்தனரோ (அந்த விடத்தையே) **पुनः**=மறுபடியும் **नयन्तु**=அடையும்படிச் செய்யட்டும். திருடர்களால் உபத்திரவம் ஏற்படாமலிருக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

10 (ப—ரை) **ये**=எந்தத் திருடர்கள் **दंपती**=ஸ்திரீ புருஷர்களை **आसीदन्ति**=வந்தடைகின்றனரோ (**ते**=அந்த) **परिपन्थिनः**=வழியை மறைத்துக்கொண்டு திருடுகின்றவர்கள் **माविदन्** = எங்களைவந்தடைய வேண்டாம். அல்லது நாங்கள் வழியிற் செல்லுகின்றதையே அவர்கள் அறிய வேண்டாம். **सुगेभिः**=சுகமாய்ச் செல்லக்கூடிய பாதைகளால் **दुर्गम्**=அபாயம் நிறைந்த பிரதேசத்தை **अतीताम्**=கடக்கவேண்டும். **अरातयः**=சத்துருக்களான திருடர்கள் **अपद्रान्तु**=எங்களைவிட்டு விலகிச் செல்லட்டும்.

11 (ப—ரை) **यस्मिन्**=எந்தமார்க்கத்தில் **वीरः**=நமது சேவகன் **नरिष्यति**=துன்பமடையமாட்டானோ, **अन्येषाम्**=திருடர்களுடைய **वसु**=தனத்தை **विन्दते**=அபஹரித்து விடுவானோ (**तादृशम्**= (அத்தகையதும்) **सुगम्**=சுகமாய்ச் செல்லக்கூடியதும் **अरिष्टम्**= கெடுதலற்றதும் **स्वस्तिवाहनम्** = வாஹனங்களுக்குத் தீமையை விளைவிக்காததுவுமான **पन्थानम्**=மார்க்கத்தை **आरुक्षम्**=அடைந்துவிட்டேன். எந்தமார்க்கத்தால் சென்றால் எனது சேவகர்கள் திருடர்களால் தோல்வியை யடையமாட்டார்களோ, அதற்கு மாறாக திருடர்களின்பணத்தையே அபஹரித்துவிடுவார்களோ, எந்தப்பாதையில் வண்டிக்கோ, காளைகட்க்கோ தீங்கு நேரிடாதோ அத்தகையமார்க்கத்தை யடைந்து க்ஷேமமாய் ஊர் போய்ச் சேரவேண்டும் என்று கருத்து.

முதல் பிரச்னத்தில் ஆறுவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஏழாவது கண்டம்

(அ—கை) सू०॥ तीर्थस्थाणुचतुष्पथव्यतिक्रमे चोत्तरां जपेत् (ख० 5, सू० 26,) வரன் கன்னிகையைப் பாணிக்கிரஹணஞ்செய்து கொண்டு வண்டியில்தானும் கன்னிகையும் ஏறித் தனதுகிருஹத்தைக் குறித்துச் செல்லுங்கால் மத்தியில்—புண்ய தீர்த்தங்கள் (ஆறுகள்) பசுக்கள் உறைந்துகொண்டு தெனவைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக பூமியில் புதைக்கப்பட்ட கட்டைகள், நாச்சந்துகள் இவைகளைக்கடக்கும்படி நேர்ந்தால் 7 வது கண்டத்தின் முதல்மந்திரத்தைப் படிக்கவேண்டும்—

(मन्त्रः) १ तामन्दसाना मनुषो दुरोण आधत्तꣳरयिꣳदशवीरं वचस्यवे ।
कृतं तीर्थꣳसुप्रपाणꣳशुभस्पती स्याणुं पथेष्ठामपदुर्मतिꣳहतम् ॥

(ப—ரை) இம்மந்திரத்தால் அச்வினீ தேவர்கள் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றனர்—**मनुषः**=மனுஷ்யனுடைய **दुरोणे**=வீட்டில் **मन्दसानौ**=ஸ்துதிக்கப்படுகின்ற **तौ**=பிரசித்தர்களான அச்வினீதேவர்கள் **वचस्यवे**=அச்வினீதேவர்களை ஸ்துதிக்க விரும்புகின்ற எனக்கு **दशवीरम्**=10 புத்திரசந்ததிகளுடன்கூடிய **रयिम्**=தனத்தை **आधत्तम्**=கொடுக்கட்டும். (**किञ्च**=மேலும்) **शुभस्पती**=ஜலத்திற்கு யஜமானர்களான அச்வினீ தேவர்கள் **तीर्थम्**=தீர்த்தத்தை **सुप्रपाणम्**=சுகமாயருந்தக்கூடியதாக **कृतम्**=செய்யட்டும். **पथेष्ठाम्**=வழியிலிருக்கின்ற **स्थाणुम्**=கட்டையையும், **दुर्मतिम्**=கெட்ட புத்தியுள்ள திருடர் முதலியோரையும் **अपहतम्**=நாசஞ்செய்ய வேண்டும். ஓ அச்வினீ தேவர்காள்! மனிதர்களால் அவரவர்களது கிருஹத்தில் ஸ்துக்கப்படுகின்ற தங்களை நானும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறேன். எனது ஸ்தோத்திரத்தால் திருப்தியடைந்து பிரஜாவிருத்தியுடன்கூடிய சம்பத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். மேலும் தீர்த்தங்களை ஆரோக்யத்தையும் தாஹசாந்தியையும் கொடுக்கின்றவைகளாக வழியில் ஏற்படுத்த வேண்டும். பாதைகளில் நீட்டிக்கொண்டு கமனத்திற்குத் தடையாக விருக்கின்ற கட்டைகளையும், திருடர்களையும் நாசஞ் செய்யவேண்டும் என்று கருத்து.

(அ—கை) सू॥ नावमुत्तरया ऽनुमन्त्रयते (ख०6, सू०1) நதியைக் கடந்து செல்ல ஓடத்திலேற வேண்டி நேர்ந்தால் அப்பொழுது 7வது கண்டம் முதல் மந்திரத்தால் ஓடத்தை அனுமந்திரணஞ் செய்யவேண்டும். (ஓடத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு ஷெ மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்)

(मन्त्रः) २ अयं नो मह्याः पारꣳस्वस्ति नैषद्वनस्पतिः ।
सीरा नस्सुतरा भव दीर्घायुत्वाय वर्चसे ॥

(ப—ரை) वनस्पतिः=மரத்தினால் செய்யப்பட்ட अयम्=இந்த ஓடம் नः=எங்களை मह्याः=பெரிதான ஆற்றினுடைய पारम्=கரையை स्वस्ति=க்ஷேமமாக नेषत्=அடைவிக்க வேண்டும். सीरा=ஓ ஓடமே नः=எங்களை सुतरा=சுகமாய் நதியைக்கடக்கும்படிச் செய்வதாகவும், दीर्घायुत्वाय=நீண்டவாயுளுக்கும், वर्चसे=சரீரகாந்திக்கும் (निमित्तम्=நிமித்தமாகவும்) भव=ஆவாயாக.

(அ—கை) सू॥ न च नाव्यांस्तरती वधूः पश्येत् ॥ (ख०6, सू०2) கன்னிகையானவள் ஓடதில் ஏறிச் செல்லும் பொழுது ஓடத்தை ஓட்டுகின்றவர்களைப் பார்க்கக்கூடாது. सू॥ तीर्त्वोत्तरां जपेत्= (ख० 6, सू० 3) கரையை வந்தடைந்த பிறகு 7வது கண்டம் மூன்றுவது மந்திரத்தைப்படிக்க வேண்டும்.

(मन्त्रः) ३ अस्य पारे निर्ऋतस्य जीवा ज्योतिरशीमहि ।
मह्या इन्द्रस्स्वस्तये ॥

(ப—ரை) निर्ऋतस्य=தாண்டப்பட்ட अस्य=இந்த நதியினுடைய पारे=அக்கரையை जीवाः=உயிருடன் கூடியவர்களாய் (प्राप्ताः=அடைந்துவிட்டோம். ஓடதில் ஏறிவரும் பொழுது மத்தியில் நதியில் ஓடம் கவிழ்ந்துபோய் உயிர்துறந்துவிடாமல் சாவதானமாய் அக்கரையைவந்தடைந்துவிட்டோம் என்று கருத்து) (ते = அந்த நாங்கள்) ज्योतिः = பயமற்ற ஸ்தானத்தை अशीमहि = அடைவோமாக. (नः=எங்களுக்கு) इन्द्रः=இந்திரன். मह्यै=பெரிதான स्वस्तये=க்ஷேமத்தையும் பொருட்டு भवतु=ஆகவேண்டும்.

(அ—கை) **सू०॥ श्मशानाधिव्यतिक्रमे भाण्डे रथे वारिष्टे अग्नेरुपसमाधानाद्याज्यभागान्ते ऽन्वारब्धायामुत्तरा आहुतीर्हुत्वा जयादिप्रतिपद्यते परिषेचनान्तं करोति ॥** (**ख०** 6, **सू०** 4) ச்மசான பூமியைக் கடக்கும்படி நேர்ந்தாலோ, கன்னிகை தரித்திருந்த ஆபரணம் நசுங்கியோ, கேட்டோ போய்விட்டாலோ, அல்லது வண்டியே உடைந்து போய்விட்டாலோ வரன் அக்னிப் பிரதிஷ்டை முதல் ஆஜ்யபாகம் என்ற கர்மம்வரைச் செய்து கொண்டு கன்னிகை யானவள் தன்னைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது அடியில் எழுதப்படும் 7 மந்திரங்களைப்படித்து ஆஜ்யத்தால் ஹோமஞ் செய்து, பிறகு ஜயாதி ஹோமம் செய்து, பரிஷேசனம் என்ற கர்மம்வரைச் செய்து முடிக்கவேண்டும்

(मन्त्रः) ४ यदृते चिदभिश्रिषः पुरा जर्तृभ्यआतृदः ।
सन्धाता सन्धिं मघवा पुरोवसुर्निष्कर्ता विहुतं पुनः ॥

५ इडामग्न ६ इमंमेवरुण ७ तत्वायामि
८ त्वन्नो अग्ने ९ सत्वन्नो अग्ने १० त्वमग्ने अयासि ॥

4 (ப - ரை) **अभिश्रिषः**=இரண்டு வஸ்துக்களுக்கும் ஒன்றுடனொன்று சம்பந்தத்தை ஏற்படுத்துகின்ற பிசின் முதலியவைகள் **ऋतेऽपि**=இல்லாமலே **जर्तृभ्यः**=அரக்கு முதலியவற்றிற்கு **पुरा**=முன்னமேயே **आतृदः**=தார்ட்யத்தை யுண்டுபண்ணுகின்ற **यत्**=எந்த **मघवा**=இந்திரன் **सन्धिम्**=சேர்க்கையை **सन्धाता** = உண்டு பண்ணுபவரோ, **पुरोवसुः**=அதிகமான தனமுள்ளவரோ, **विहुतम्**=உடைந்துபோனவஸ்துவை **निष्कर्ता**=சீர் படுத்துபவரோ (**तस्मै**=அந்த இந்திரனையும் பொருட்டு **स्वाहा**=இந்த ஆஜ்யம் ஹோமஞ் செய்யப்பட்டதா யாகவேண்டும்)

(தா-ம்) உலகில் இரண்டு வஸ்துக்களை ஒன்றுடனொன்று சேர்ந்ததாகச் செய்யவேண்டுமாயின், ஆரக்கு பிசின் முதலியவற்றை உபயோகிக்கின்றனர் என்பதை நாமனைவரு மறிந்திருக்கிறோம். இந்திரனோவெனின் அவ்விதம் எந்த வஸ்துவையும் ஒட்டுவதற்காக உபயோகிக்காமலே உடைந்துபோன வஸ்துக்க

ளையும், அக்னியில் உருக்கப்பட்ட அரக்கானது வெளியிலெடுக்கப்பட்டால் எவ்வளவு நேரத்திற்குள் கெட்டியாகிவிடுமோ அதற்கும் முன்னமேயே அதாவது வெகு சீக்கிரத்திலேயே ஒட்டிக்கொண்டு விடுமாறு சீர்திருத்தம் செய்து விடுகிறார். அத்தகைய சாமர்த்யம்வாய்ந்த இந்திரனையும் பொருட்டு இந்த ஆஜ்யமானது ஹோமஞ் செய்யப்பட்டதாயாகட்டும். (எ-று.)

ஐந்தாவது மந்திரத்தின் ஆரம்பம் மட்டுமே இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் இதன் மீதமுள்ள பாகங்களையும் எழுதி வியாக்யானஞ் செய்கின்றோம்—

(मन्त्रः) इडामग्ने पुरुदꣳसꣳसनिं गोश्शश्वत्तꣳहवमानाय साध ।
स्यान्नः सूनुस्तनयो विजावाऽग्ने सा ते सुमतिर्भूत्वस्मे ॥

(ப-ரை) **अग्ने**=ஓ அக்னியே! **इडाम्**=அன்னத்தையும் **पुरुदंसम्**=மிகவும் கொண்டாடத்தகுந்த **गोः**=பசுவினுடைய **सनिम्**=தானத்தையும் **शश्वत्तमम्**=வெகுகாலம் நிலைத்திருக்கும்படி **साध**=ஏற்படுத்தவேண்டும். (அன்னத்தையும், அனைவராலுங் கொண்டாடத் தகுந்த பசுவையும் எனக்குக் கொடுத்து அவைகள் என்னிடம் நீண்டகாலம் நிலைத்திருக்குமாறும் அக்னிதேவன் அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும் என்று கருத்து.) (**किञ्च**=மேலும்) **नः**=எங்களுக்கு **विजावा**=நல்ல சித்தமுள்ள **सूनुः**=பிள்ளையும், **तनयः**=பேரனும் **स्यात्**=உண்டாகவேண்டும். **अग्ने**=ஓ அக்கினியே! **ते**=உம்முடைய **सा**=பிரஸித்தமான **सुमतिः**=அனுக்கிரஹ புத்தியானது **अस्मासु**=எங்களிடம் **भूतु**=உண்டாகவேண்டும்.

6, 7, 8, 9, 10வது மந்திரங்கள் 43, 44, 45வது பக்கங்களில் எழுதி வியாக்யானஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

(அ - கை) **सू॰॥ क्षीरिणामन्येषां वा लक्षणयानां वृक्षाणां नदीनां, धन्वनाञ्च व्यतिक्रम उत्तरे यथालिङ्गं जपेत् ॥** (**ख॰** 6,**सू॰** 5,) பாலுள்ள, ஆல், அரசு, அத்திமுதலிய மரங்களையோ, அல்லது மற்றுமுள்ள எல்லையைக் குறிப்பிடுவதற்காகஸ்தாபிக்கப்பட்ட மரங்களையோ, ஆறுகளையோ, ஜலமற்ற விடங்களையோ கடக்கும்படி

நேர்ந்தால் 11, 12வது மந்திரங்களை அவ்வவற்றின் லிங்கத்தை யனுசரித்து ஜபிக்கவேண்டும். அதாவது—येगन्धर्वाः=என்றதை மரங்களைக் கடக்கும்பொழுதும், या ओषधयः என்பதை ஆறுகளைக் கடக்கும்பொழுதும் ஜபிக்கவேண்டும்.

[मन्त्रः] ११ ये गन्धर्वा अप्सरसश्च देवीरेषु वृक्षेषु वानस्पत्येष्वासते ।
शिवास्ते अस्यै वध्वै भवन्तु माहिंसिषुर्वहतुमूह्यमानाम् ॥

१२ य ओषधयो या नद्यो यानि धन्वानि ये वना ।
ते त्वा वधु प्रजावतीं प्रत्वेमुञ्चन्त्वंहसः ॥

11 (ப - ரை) ये=எந்த गन्धर्वाः=கந்தர்வர்களும் देवीः=பிரகாசிக்கின்ற अप्सरसश्च=தேவதாஸிகளும் वानस्पत्येषु=' வனஸ்பதி' என்ற வகுப்பைச் சேர்ந்ததான एषु = இந்த वृक्षेषु = மரங்களில் आसते=வஸிக்கின்றனரோ, ते=அவர்கள் अस्यै=இந்த वध्वै=கன்னிகையின் பொருட்டு शिवाः = நன்மையைச் செய்கின்றவர்களாக भवन्तु=ஆகவேண்டும். ऊह्यमानाम्=அழைத்துச் செல்லப்படுகின்ற இந்தக் கன்னிகையையும், वहतुम्=ஸ்திரீதனத்தையும் माहिंसिषुः=ஹிம்ஸிக்காமலிருக்கவேண்டும்.

12 (ப - ரை) याः=எந்த ओषधयः=ஓஷதிகளின் அபிமானி தேவதைகளுண்டோ. याः=எந்த नद्यः=ஆறுகளின் அபிமானி தேவதைகளுண்டோ यानि=எந்த धन्वानि=ஜலமற்ற பிரதேசங்களின் அபிமானி தேவதைகளுண்டோ ये=எந்த वना=காடுகளின் அபிமானி தேவதைகளுண்டோ ते=அவைகள் वधु=ஓ மணைவியே त्वा = உன்னை प्रजावतीम्=புத்திரபாக்யத்தைப் பெற்றவளாக (कुर्वन्तु=செய்யட்டும்.) त्वा=உன்னை अंहसः=பாபத்தினின்றும் प्रमुञ्चन्तु=விடுவிக்கட்டும்.

(அ-கை) ஸூ॥ गृहानुत्तरया संकाशयति ॥ (ஸ० 6, ஸூ० 6) தனது வீடுவந்து சேர்ந்த பிறகு ஞாதிகள், தனங்கள் இவைகளுடன் கூடிய தனது வீட்டைத்தனது பார்யைக்குக்காண்பிக்கவேண்டும். அச்சமயம் பின்படிக்கப்படும் மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) १३ संकाशयामि वहतुं ब्रह्मणा गृहैरघोरेण चक्षुषा मैत्रेण ।
पर्याणद्धं विश्वरूपं यदस्याꣳस्योनं पतिभ्यस्सविता कृणोतु तत् ॥

(ப - ரை) மனைவியால் தகப்பனரிடமிருந்து மஞ்சக்காணியாகக்கொண்டு வரப்பட்ட சாமான்களை முதலில் வீட்டிற்குள் கொண்டுபோய் பின்னர் மனைவியை அழைத்துச் சென்று வீட்டிலுள்ளவைகளைப் பார்க்கும்படி செய்யவேண்டும். **वहतुम्**=பிதாவின் வீட்டிலிருந்துகொண்டு வரப்பட்ட தனத்தை **गृहैः**=எனது வீட்டிலுள்ள பொருள்களுடன் **ब्रह्मणा**=வேதமந்திரத்தால் **अघोरेण**=கிரௌர்யமற்ற **मैत्रेण**=ஸௌம்யமான **चक्षुषा** = கண்ணினால் **संकाशयामि**=பார்க்கும்படிச் செய்கிறேன். மனைவியினுடைய ஜன்மகுலத்தினின்றும் கொண்டுவரப்பட்ட பொருள்களையும், எனது வீட்டிலேயே யுள்ள பொருள்களையும், நான் மந்திர ஜபம் செய்யுங்கால் இந்த மனைவியைவிட்டு சாந்தமான திருஷ்டியால் பார்க்கும்படிச் செய்கிறேன். எனது மனைவியின் பார்வை ஏற்பட்ட பிறகு மஹாலக்ஷ்மியின் திருஷ்டி பாதம் ஏற்பட்டமாதிரி எல்லாப்பொருள்களும் விருத்தியடையவேண்டும்; எவ்விதக்குறைவும் ஏற்படக் கூடாதென்பது கருத்து. **अस्याम्**=இந்த எனது மனைவியினிடம் **पर्याणद्धम्**=பந்துக்களால் நான்கு பக்கங்களிலும் பூட்டப்பட்ட **विश्वरूपम्**=பலவிதமான **यत्**=யாதொருஆபரணமுண்டோ **तत्**=அதை **सविता**=சவிதா என்ற தேவன் **पतिभ्यः**=கணவன், அவனது சஹோதரர்கள் இவர்களுக்கு **स्योनम्**=சுகத்தை விளைவிப்பதாக **कृणोतु**=செய்யவேண்டும்.

(அ - கை) सू॰॥ वाहावुत्तराभ्यां विमुञ्चति दक्षिणमग्रे ॥ (ख॰ 6, सू॰ 7) 14, 15வது மந்திரங்களால் வண்டியை இழுத்துவந்த காளைகளை அவிழ்த்து விடவேண்டும். இவ்விதமவிழ்க்கும் பொழுது முதலில் வலது பக்கத்துக் காளையை அவிழ்த்துவிடவேண்டும்.

(मन्त्रः) १४ आवामगन्सुमतिर्वाजिनीवसून्यश्विना हृत्सुकामाꣳअयꣳसत ।
अभूतं गोपा मिथुना शुभस्पती प्रिया अर्यम्णो दुर्याꣳअशीमहि ॥

१५ अयं नो देवस्सविता बृहस्पतिरिन्द्राग्नी मित्रावरुणा स्वस्तये ।
त्वष्टा विष्णुः प्रजया संरराणः काम आयातं कामाय त्वा विमुञ्चतु ॥

14 (ப - ரை) **वाजिनीवसू**=ஹவிஸ், ஸ்தோத்திரம் இவைகளாகிற தனத்தையுடைய **अश्विना**=ஓ அச்வினீ தேவர்காள்! **वाम्**= உங்களுடைய **सुमतिः** = அனுக்கிரஹ சங்கல்பம் (**नौ** = எங்களை **आगन्**=வந்தடைந்துவிட்டது. **युवास्**=நீங்கள் **गोपौ**=சம்ரக்ஷகர்களாக **अभूतम्**=ஏற்பட்டபடியால் **हृत्सु**=எங்களுடைய மனத்திலிருக்கின்ற **कामान्**=காமனைகள் **न्ययंसत**=பூர்த்தியடைந்து விட்டன. **मिथुना**=ஒருவரைவிட் டொருவர்பிரியாமல் சேர்ந்தே இருக்கின்றவர்களும் **शुभस्पती**=மங்களத்தையுண்டுபண்ணுகின்றவர்களுமான ஓ அச்வினீதேவர்காள் (**युष्मत्प्रसादात्**=உங்களுடைய பிரஸாதத்தால்) **अर्यम्ण**:=அக்னிதேவனுக்கு **प्रिया**:=பிரியர்களாக **भूत्वा** = ஆகி **दुर्यान्**=வீடுகளை **अशीमहि**=அடைவோமாக. யஜமானர்களால்ஹவிர்பாகங்களினுலும், ஸ்தோத்திரங்களினுலும் ஆராதிக்கப்படுகின்ற ஓ அச்வினீ தேவர்காள்! நாங்கள் வந்துசேரவேண்டிய விடத்தைச் சுகமாய் வந்தடைந்து விட்டபடியால் உங்களுடைய அனுக்கிரஹம் எங்களிடம் பூர்ணமாயிருப்பதாகத் தெரிகின்றது. மேலும் உங்களுடைய பிரஸாதத்திற்குப் பாத்திரர்களா யிருப்பதுபோல் அக்னிதேவனின் பிரஸாதத்திற்கும் பாத்திரர்களாயாகி எனது கிருஹத்தில் பிரவேசித்து நாங்களிருவரும் சுகமாய்வாழ வேண்டும் என்று கருத்து.

(ப-ரை) (**हेवाहौ**=ஓ காளைகளே!) **नः**=எங்களுக்கு **कामे** = தேவை ஏற்பட்ட பொழுது **आयातम्**=இங்குவாருங்கள். **प्रजया**= சந்ததிகளை **संरराणः**=நன்குகொடுக்கின்ற **अयम्**=நேரில் பார்க்கப் படுகின்ற **सवितादेवः**=ஸவிதா என்றதேவனும், **बृहस्पतिः** = பிருஹஸ்பதி என்றதேவனும் **इन्द्राग्नी**=இந்திரன் அக்னி இவ்விரண்டுதேவர்களும், **मित्रावरुणौ**=மித்திரன் வருணான் இவ்விரண்டு தேவர்களும் **त्वष्टा**=த்வஷ்டா என்றதேவனும் **विष्णुः** = விஷ்ணு என்ற தேவனும் **स्वस्तये**=க்ஷேமமடையுமாறு **त्वा**=உங்களை **कामाय**=உங்களது இஷ்டப்படி சஞ்சரிப்பதற்காக **विमुञ्चतु**=விடட்டும்.

ஸவிதா முதலிய தேவர்கள் உங்களைக்காப்பாற்றவேண்டும் என்று கருத்து.

முதல்பிரச்னத்தில் ஏழாவதுகண்டம் முற்றிற்று.

எட்டாவது கண்டம்

(அ-கை) **सू०। लोहितं चर्माऽऽनडुहं प्राचीनग्रीवमुत्तरलोम मध्येऽगारस्योत्तरयाऽऽस्तीर्य गृहान् प्रपादयन्नुत्तरां वाचयति दक्षिणेन पदा ॥ (ख० 6, सू० 8.)** வரன் முதலில் தனது கிருஹத்திற்குள் பிரவேசித்து எட்டாவது கண்டம் முதல் மந்திரத்தால் காளையினுடையசிவந்ததோலை கிழக்குதிசையில் கழுத்துபாகம்வரும்படியாகவும், ரோமங்கள் மேல்நோக்கி இருக்கும்படியாகவும், வீட்டின் மத்தியபாகத்தில் விரித்துப்போட்டு மனைவியை வலது காலை முதலில் வைத்து வீட்டிற்குள் பிரவேசிக்கும்படி செய்யும்பொழுது 8வது கண்டம் இரண்டாவது மந்திரத்தை மனைவியைப் படிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். **सू०॥ न च देहलीमभितिष्ठति (ख० 6, सू० 9)** வீட்டிற்குள் பிரவேசிக்கும் பொழுது மனைவியை ரேழியில் நிற்கும்படிச் செய்யக்கூடாது.

[मन्त्रः] १ शर्म वर्मेदमाहरास्यै नार्या उपस्तिरे ।
सिनीवालि प्रजायतामियं भगस्य सुमतावसत् ॥

२ गृहान् भद्रान् सुमनसः प्रपद्येऽवीरघ्नी वीरवतस्सुवीरान् ।
इरां वहतो घृतमुक्षमाणा स्तेष्वहꣳसुमनास्संविशामि ॥

(ப - ரை) **शर्म** = சுகத்தை விளைவிக்கின்ற **इदंवर्म** = இந்தத் தோலை **अस्यै**=இந்த **नार्याः**=மனைவிக்கு **उपस्तिरे**=பரப்புவதற்காக **आहर**=கொண்டுவா. வரன் தன்னையே மூன்றுவது மனுஷ்யனுக்க் கருதி 'காளையின் தோலைக் கொண்டுவா' என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறான். **सिनीवालि**=சந்திரதர்சனத்துடன்கூடிய அமாவாஸ்யாதிதிக்கு அபிமானி தேவதையே! **इयम्**=இந்தப் பெண் **प्रजायताम्**=சந்ததியுள்ளவளா யாகட்டும். (**किञ्च**=மேலும் **इयम्**=

இந்தப் பெண் **भगस्य**=பகன் என்ற தேவனுடைய **सुमतौ**=அனுக்கிரஹ ஸங்கல்பத்தில் **असत्**=வஸிக்கவேண்டும். பகன் என்ற தேவன் அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

(ப-ரை) **अवीरघ्नी**புத்திரர்களை நாசஞ்செய்கின்ற அவலக்ஷணமற்ற (**अहम्**=நான்) **सुमनसः**=சந்தோஷமடைந்தமனத்தையுடைய பந்துக்களுடன்கூடியதும் **भद्रान्**=மனோஹரமானதும் **वीरवतः**=பர்தாவின்சஹோதரர்களுடைய புத்திரர்களுடன்கூடியதும் **सुवीरान्**=நல்லவீரத்தன்மைவாய்ந்த ரக்ஷகர்களுடன்கூடியதும் **इराम्**=அன்னத்தை **वहतः**=தரிக்கின்றதும் அதாவது அன்னசமிருத்தியுடன்கூடியதும் **घृतम्**=நெய்யை **उक्षमाणाः** = பெருகவிடுகின்றதும் அதாவது தாராளமாய் நெய்யைப் பரிவேஷணஞ் செய்து பிராம்மணசந்தர்ப்பணை நடைபெருகின்றதுமான **गृहान्**=வீட்டை **प्रपद्ये**=அடைகின்றேன். (**तेषु**=அந்தக்கிருஹத்தில்) **सुमनाः**=மனத்தில் கலக்கமற்றவளாய் **संविशामि**=பிரவேசிக்கிறேன்.

(அ - கை) **सू०। उत्तरपूर्वे देशे ऽगारस्य अग्नेरुपसमाधानाद्याज्यभागान्ते अन्वारब्धायामुत्तरा आहुतीर्हुत्वा जयादिप्रतिपद्यते परिषेचनान्तं कृत्वा ॥** (ख० 6, सू० 10) கிருஹத்தினுடைய ஈசானதிக்பாகத்தில் அக்னிப் பிரதிஷ்டைசெய்து ஆஜ்யபாகம் என்ற கர்மம் வரைச் செய்துகொண்டு பத்தினி வரனைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது 3வது மந்திரம் முதல் 15வது மந்திரம் வரையுள்ள 13மந்திரங்களால் ஒவ்வொருமந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஆஹுதிவீதம் 13 ஆஹுதிகளைச் செய்து ஜயாதி ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிறகு பரிஷேசனம் என்ற கர்மம்வரைச் செய்ய வேண்டும்.

(मन्त्रः) ३ आगन्गोष्ठं महिषी गोभिरश्वैरायुष्मत्पत्नी प्रजया स्वर्वित् ।
वह्वीं प्रजां जनयन्ती सुरत्नेममग्निꣳ शतꣳहिमास्सपर्यात् ॥

४ अयमग्निर्गृहपतिस्सुसꣳसत्पुष्टिवर्धनः ।
यथा भगस्याभ्यां ददद्रयिं पुष्टिमथो प्रजाम् ॥

५ प्रजाया आभ्यां प्रजापत इन्द्रग्नी शर्म यच्छतम् ।
यथैनयोर्न प्रमीयाता उभयोर्जीवतोः प्रजा ॥

६ तेन भूतेन हविषाऽयमाप्यायतां पुनः ।
जायां यामस्मा आवाक्षुस्ताꣳरसेनाभिवर्द्धताम् ॥

७ अभिवर्द्धतां पयसाऽभिराष्ट्रेण वर्द्धतां ।
रय्या सहस्रपोषसेमौ स्तामनपेक्षितौ ॥

८ इहैवस्तमावियोष्टं विश्वायुर्व्यश्नुतम् ।
मह्या इन्द्रस्स्वस्तये ॥

९ ध्रुवैधि पोष्या मयि मह्यं त्वादाद्बृहस्पतिः ।
मया पत्या प्रजावती संजीव शरदश्शतम् ॥

१० त्वष्टा जायामजनयत्वष्टास्यै त्वां पतिम् ।
त्वष्टा सहस्रमायूꣳषि दीर्घमायुः कृणोतु वाम् ॥

११ इमं मे वरुण १२ तत्वायामि १३ त्वन्नो अग्ने
१४ सत्वन्नो अग्ने १५ त्वमग्ने अयासि ॥

3 (ப-ரை) **महिषी**=எனது பத்தினி **गोभिः** = (தகப்பனாரின் குலத்தினின்றும் கிடைத்த) பசுக்களுடனும், **अश्वैः**=குதிரைகளுடனும் **गोष्ठम्**=எனது கிருஹத்தை **आगन्**=வந்தடைந்துவிட்டாள். (**सा**=அவள்) **आयुष्मत्पत्नी**=நீண்டவாயுளையுடைய பதியையுடையவளாகவும் **प्रजया**=நல்ல சந்ததியைப் பெறுவதால் **स्वर्वित्**=மறுமையில் சுவர்க்கத்தை யடையக்கூடியவளாகவும் **बह्वीम्** = அநேகம் **प्रजाः**=சந்ததிகளை **जनयन्ती**=உண்டு பண்ணுகின்றவளாகவும் **सुरत्ना**=நல்ல சம்பத்துள்ளவளாகவும் (**भूत्वा**=ஆகி) **इममग्निम्**=இந்த ஔபாஸனக்கினியை **सपर्यात्**=ஆராதிக்கவேண்டும். ஓ அக்னிதேவனே! மேற்சொல்லிய பலன்கள் யாவையும் கொடுக்கவேண்டும், அதற்காக நான் இந்த ஆஜ்யத்தை ஹோமஞ் செய்கிறேன் என்று கருத்து.

4 (ப - ரை) **गृहपतिः**=வீட்டைப் பரிபாலிக்கின்றவரும் **सुसंसत्**=நன்மையை விளைவிக்கின்ற ஸ்திதியை யுடையவரும் (ஔபாஸனுக்னி நித்தியமாய் எந்தக் கிருஹத்தி லிருக்கின்றதோ அங்கு எவ்விதக்குறைவும் வருதென்பது கருத்து) **पुष्टिवर्धनः**= தனம், தான்யம் முதலிய வேண்டிய பொருள்களில் எவ்விதத்திலும் குறைவில்லாமையைச் செய்கின்றவருமான **अयमग्निः**=இந்த ஔபாஸனுக்னி **भगस्ययथा**=பகன் என்ற தேவனுக்குப் போல் **आस्याम्**=இந்தத்தம்பதிகளுக்கு **रयिम्**=தனத்தையும், **पुष्टिम्**=மேன்மேலும் விருத்தியையும் **अथो**=மேலும் **प्रजाम्** = சந்ததியையும் **ददत्**=கொடுக்கவேண்டும். இங்கு பிரார்த்திக்கின்றவன் வரனேயாயினும் தன்னையே மூன்ருவது புருஷனுகப்பாவித்து **आभ्याम्**= என்று உபயோகித்திருப்பதா யறியவேண்டும். பகன் என்ற தேவனுக்குப்போல என்றவிடத்தில் குறிக்கப்பட்ட பகன் என்ற தேவனை மாதிரிக்காக குறிப்பிட்டதாய்க் கருத்துக்கொண்டு எல்லாத் தேவர்களுமே ஔபாஸனுக்னியின் உபாஸனத்தால் நன்மையையடைந்தனர் என்றுகருத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

5 (ப - ரை) **प्रजापते**=ஓ பிரஜாபதியே! **इन्द्राग्नी**=ஓ இந்திராக்னிகளே! **आस्याम्**=இந்தத் தம்பதிகளுடைய **प्रजायै**=சந்ததியின் பொருட்டு, **यथा**=எவ்விதம் **एनयोः**=இந்த **उभयोः**=தம்பதிகள் **जीवतोः**=உயிருடனிருக்கும்பொழுது **प्रजा**=சந்ததியானது **नप्रमीयाता**= உயிர்துறக்காதோ (**तथा**=அவ்விதம்) **शर्म** = சுகத்தை **यच्छतम्**= கொடுக்கவேண்டும். நாங்களிருவரும் ஜீவித்திருக்கும்பொழுதே சந்ததிகள் உயிர்துறந்து அதைப்பார்த்து துக்கத்தை யனுபவிக்கும் நிலை எங்களுக்கு உண்டாகாமலிருக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

6 (ப-ரை) **तेन**=என்னுல் ஹோமஞ்செய்யப்பட்டதும், **भूतेन** = தங்களால் அடையப்பட்டதுமான **हविषा** = ஹவிஸ்ஸினுல் **अयम्**=இந்த நான் **पुनः**=அடிக்கடி **आप्यायताम्**=விருத்தியை யடையட்டும். ஓ இந்திராக்னிகளே! என்னுல் அக்னியில் ஹோமஞ் செய்யும் வாயிலாக உங்களை யுத்தேசித்துக் கொடுக்கப்பட்ட ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக்கொண்டு என்னை மேன்மேலும் விருத்தி

யையடைந்தவனுகச் செய்யவேண்டும் என்று கருத்து. **अस्मै**= எனக்கு **याम्**=எந்த **जायाम्**=பார்யையை **आवाक्षुः**=கொடுத்தனரோ **ताम्**=அந்தப் பார்யையை **रसेन**=என்னுல் கொடுக்கப்படும் இந்த ஆஜ்யத்தால் **अभिवर्द्धताम्**=விருத்தியை யடைந்தவளாகச் செய்யட்டும்.

7 (ப - ரை) (**इयम्**=இந்த எனது மனைவி) **पयसा**=பாலினின்று முண்டாகின்ற நெய்யினுல் **अभिवर्धताम्**=மேன்மேலும் விருத்தியை யடையவேண்டும். ஓ அக்னி தேவனே! என்னுல் கொடுக்கப்படுகின்ற ஆஜ்யமாகிற ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த எனது மனைவியை மேன்மேலும் விருத்தியை யடைந்தவளாகச் செய்யவேண்டும். அல்லது **पयसा**=என்ற பதத்திற்கு ஸ்தன்யம் என்று பொருள்கொண்டு ஸ்தன்ய விருத்தியைப் பெற்றவளாகச் செய்யவேண்டும் என்றுவது கருத்துக்கொள்ள வேண்டும். **राष्ट्रेण**=வீடு, மனை முதலியவற்றுலும் **अभिवर्द्धताम्**=விருத்தியை யடையவேண்டும். **सहस्रपोषसा**=அநேகம் பிராணிகளைச் சம்ரக்ஷிப்பதற்குபயோகப்படுகின்ற **रय्या**=தனத்தினுல் **इमौ**=இந்தத் தம்பதிகள் **अनपेक्षितौ**=மற்றவர்களை எதிர்பாருதவர்களாக **स्ताम्**=ஆகவேண்டும். ஓ அக்னிதேவனே! நாங்களிருவரும் மற்றவர்களை எதிர்பாருவண்ணம் தனசமிருத்தியைப் பெறவேண்டும் என்று கருத்து.

8 (ப - ரை) வரன் தன்னையும் தனது மனைவியையும் மூன்றுவது மனிதர்களாகக் கருதி இம்மந்திரத்தால் பிரார்த்திக்கின்றுன்—(**हे दंपती**=ஓ தம்பதிகளே) **इहैव**=இந்தக் கிருஹத்திலேயே **स्तम्**=இருக்கவேண்டும், **मावियोष्टम**=ஒரு பொழுதும் ஒருவரையொருவர் விட்டுப்பிரியாமலிருக்கவேண்டும். **विश्वायुः**=பரமாயுளை அதாவது 116 வருஷத்தை **व्यश्नुतम्**=அடையவேண்டும். **इन्द्रः**=இந்திரன் என்ற தேவன் (**युवयोः**=உங்களிருவருக்கும்)**महे**= பெரிதான **स्वस्तये**=க்ஷேமத்தின்பொருட்டு (**भवतु**=ஆகவேண்டும்) எப்பொழுதும் இந்திரன் நம்மிருவருக்கும் க்ஷேமத்தை விளைவிப்பதில் ஜாகரூகனுயிருக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

9 (ப-ரை) (**हे वधु**=ஓ மனைவியே!) **पोष्या**=என்னுல் போஷிக்

கத்தகுந்த-பரிபாலிக்கத்தகுந்த (त्वम्=நீ) मयि=என்னிடம் ध्रुवा=நிச்சலையாக—மிக்கப் பற்றுள்ளவளாக एधि=ஆகவேண்டும். बृहस्पतिः=பிருஹஸ்பதி என்ற தேவன் त्वा=உன்னை मह्यम्=என்னையும் பொருட்டு अदात्=கொடுத்திருக்கிறார். (सात्वम्=அந்த நீ) पत्या=பதியான मया=என்னால் प्रजावती=பிரஜைகளை யடைந்தவளாய் (भूत्वा=ஆகி) शतम्=நூறு शरदः=வருஷங்கள் संजीव=ஜீவிக்க வேண்டும்.

10 (ப - ரை) त्वष्टा=த்வஷ்டா என்றதேவன் जायाम्=இந்த எனது பத்தினியை अजनयत्=உண்டு பண்ணினார். த்வஷ்டா என்ற தேவனின் சங்கல்பத்தினால்தான் இந்தப் பெண்ணை நான் மனைவியாக அடைந்தேன் என்றுகருத்து. त्वष्टा=த்வஷ்டா என்ற தேவன் अस्यै=இந்தக்கன்னிகைக்கு त्वाम्=உன்னை (வரன் தன்னையே எதிர்நிலையாகப்பாவித்து त्वाम्=என்றபதத்தை உபயோகிப்பதாகக்கருத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே "என்னை" என்று கருத்து.) पतिम्=கணவனாக अजनयत्=உண்டுபண்ணினார். ஓ கன்னிகே! என்னை நீ கணவனாக வடைந்ததற்கும் த்வஷ்டா என்ற தேவனின் சங்கல்பமே காரணம். त्वष्टा=அந்த த்வஷ்டா என்ற தேவனே सहस्रम्=அநேகவிதமான आयूंषि=தனத்தையும், दीर्घम्=நீண்டிதான आयुः=ஆயுளையும் वाम्=நம்மிருவருக்கும் कृणोतु=செய்யவேண்டும்.

इमंमेवरुण என்றது முதலிய மந்திரங்கள் முன்னமேயே 43, 44, 45வது பக்கங்களில் வியாக்யானஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

முதல் பிரச்னத்தில் எட்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது கண்டம்

(அ - கை) सू॰॥ उत्तरया चर्मण्युपविशत उत्तरो वरः॥ (ख॰ 6, सू॰ 10) முன்விரித்து வைக்கப்பட்ட காளையின் தோலின்மேல் ஒன்பதாவது கண்டத்தின் முதல் மந்திரத்தைப்படித்து உட்காரவேண்டும். அவ்வித முட்காரும் பொழுது வரன் வடபாகத்திலும், கன்னிகை தென்பாகத்திலுமாக உட்காரவேண்டும்.

(मन्त्रः) १ इह गावः प्रजायध्वमिहाश्वा इह पूरुषाः ।
इहो सहस्रदक्षिणो रायस्पोषो निषीदतु ॥

(ப - ரை) (गावः=ஓ பசுக்களே! इह=இந்த எனது கிருஹத்தில் प्रजायध्वम्=உண்டாவீர்களாக. अश्वाः=ஓ குதிரைகளே! इह=இந்த எனது கிருஹத்தில் (प्रजायध्वम्=உண்டாவீர்களாக) पूरुषाः=ஓ சேவகர்களே! इह=இந்த எனது கிருஹத்தில் (प्रजायध्वम्=உண்டாவீர்களாக) इहो=இந்த எனதுகிருஹத்தில் सहस्रदक्षिणः=அநேகதானம் செய்யப்போதிய रायस्पोषः=தனவிருத்தியானது निषीदतु=உட்காரட்டும். அதாவது: உண்டாகட்டும். பசுக்களுக்கும், குதிரைகளுக்கும், சேவக ஜனங்களுக்கும், சத்விஷயங்களில் உபயோகப்படுகின்ற தனத்திற்கும் அதிபர்களான தேவர்கள் எங்களுக்கு மேற்கண்டவற்றைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

(அ - கை) सू०॥ अथाऽस्याः पुंस्वोर्जीवपुत्रायाः पुत्रमङ्क उत्तरयोपवेश्य तस्मै फलान्युत्तरेण यजुषा प्रदायोत्तरे जपित्वा वाचं यच्छत आनक्षत्रेभ्यः ॥ (ख० 6, सू० 11.) பிறகு புருஷப் பிரஜையை மட்டும் பிரஸவிக்கின்றவளும், உயிர் துறக்காத (அற்பாயுளில்லாத) புருஷப் பிரஜையையுடையவளுமான ஸ்திரீயினுடைய வயிற்றில் ஜனித்தபிள்ளையை இந்தக் கன்னிகையின் மடியில் 2வது மந்திரத்தைப்படித்து உட்காரவைத்து, அந்தக் குழந்தையினிடம் 3வது மந்திரத்தைப் படித்து வாழைப் பழம் முதலிய பழங்களைக் கொடுத்து, பின்னர் 4, 5வது மந்திரங்களை ஜபம்செய்து பிறகு நக்ஷத்திரங்கள் இரவில் உதயமாகும் காலம் வரை தம்பதிகள் மௌனவிரதத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(मन्त्रः) २ सोमेनाऽदित्या बलिनस्सोमेन पृथिवी दृढा ।
अथो नक्षत्राणामेषामुपस्थे सोम आधितः ॥

३ प्रस्वस्स्थः प्रेयं प्रजया भुवने शोचेष्ट ।

४ इह प्रियं प्रजया ते समृद्ध्यतामस्मिन्गृहे गार्हपत्याय जागृहि ।
एना पत्या तन्वꣳसꣳसृजस्वाऽथाजीव्री विदथमावदासि ॥

६ सुमङ्गलीरियं वधूरिमाꣳसमेतपश्यत ।
सौभाग्यमस्यै दत्वायाऽथास्तं विपरेतन ॥

2 (ப - ரை) புருஷப் பிரஜையைக் கன்னிகையின் மடியில் உட்காரவைக்கும்பொழுது இம்மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும் **आदित्याः**=தேவர்கள் **सोमेन**=சந்திரனால் **बलिनः**=பலம்பெற்றிருக்கின்றனர். சந்திரனால் ஓஷதிகள் விருத்தியடைந்து, அதனால் யாகங்கள் நடந்து, அதன்மூலம் தேவர்கள் திருப்தியைப் பெறுவதால் சந்திரனால் தேவர்கள் பலம் பெறுவதாக இங்கு சொல்லப்படுகின்றது. **सोमेन** = சந்திரனால் **पृथिवी**=பூமியானது **दृढा**=தார்ட்யம் பெற்றிருக்கின்றது. மரங்கள், செடிகள் இவற்றால் பூமி தார்ட்யமடைகின்றது. அவற்றிற்கு விருத்தி சந்திரனால் ஏற்படுவது பற்றி பூமி சந்திரனால் தார்ட்யத்தைப் பெறுவதாக இங்கு சொல்லப்படுகின்றது. (**तादृशः**=அத்தகைய மஹிமைவாய்ந்த) **सोमः**=சந்திரன் **एषाम्**=நேரில் பார்க்கப்படுகின்ற **नक्षत्राणाम्**=நக்ஷத்திரங்களுடைய **उपस्थे**=மத்தியில் **अथो**=எவ்விதம் **आधितः**=ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றானோ (**तथा**=அவ்விதம் **अयंबालः**=இந்தச் சிறுவன் **तव**=உன்னுடைய **उपस्थे**=மடியில் **आहितः**=ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறான் அதாவது: உட்கார்ந்திருக்கிறான்.)

3 (ப - ரை) இம்மந்திரத்தால் அந்தப்பாலனிடம் பழங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். (हे **फलानि**=ஓ பழங்களே! **यूयम्**=நீங்கள்) **प्रस्वः**=சந்ததிகளை விருத்திசெய்கின்றவர்களாக **स्थः**=இருக்கின்றீர்கள். நன்றாய்ப் பழுத்த பழத்தினின்றும் விதையை எடுத்து பூமியில்போட்டால் அதனின்றும் விதைக்குத் தக்கபடி மரங்களோ, செடிகளோ உண்டாகின்றன வென்பது யாவருமறிந்தவிஷயம். **इयम्**=இந்தக் கன்னிகையும் **भुवने**=இவ்வுலகில் **प्रजया**=சந்ததியை **प्रशोचेष्**=பிரஸவிக்கவேண்டும். ஓ பழங்களே! நீங்கள் சந்ததிகளை விருத்திசெய்கின்றமாதிரி இந்தக் கன்னிகையும் இவ்வுலகத்தில் சந்ததிகளை விருத்திசெய்யவேண்டும் என்று கருத்து.

4 (ப - ரை) (**हेवधु**=ஓ மனைவியே!) **इह**=எனது கிருஹத்தில் **ते**=உனக்கு **प्रजया**=சந்ததியால் **प्रियम्**=சந்தோஷம் **समृध्य-**

தாம்=விருத்தியடையட்டும். ஓ மனைவியே! நல்ல சந்ததிகளைப் பெற்று அதன்மூலமுண்டாகின்ற ஆனந்தத்தை நீயனுபவிக்குமாறு தேவர்கள் அருள் புரிவார்களாக என்று கருத்து. இவ்விதமே இனிவரும் பாகங்களுக்கும் கருத்துக்கொள்ள வேண்டும். अस्मिन्, गृहे=இந்த எனது கிருஹத்தில் गार्हपत्याय=யஜமானியின் ஸ்தானத்தில் जागृहि=ஜாக்கிரதையுடனிருப்பாயாக. एना=இந்த पत्या=பர்த்தாவான என்னுடன் तन्वम्=உனது சரீரத்தை संसृजस्व=சம்போககாலத்தில் சேர்ப்பாயாக. இவ்விதம் வெகுகாலம் சுகானுபவம் செய்துவிட்டு जीव्री=கிழப்பருவத்தையடைந்த பொழுது विदथम्=யாகம் முதலிய சத்கர்மங்களைக்குறித்து உபதேசிக்கவேண்டியதை (पुत्रपौत्रादीन् प्रति=பிள்ளை பேரன் முதலியோரைக் குறித்து) आवदासि=அனுஷ்டிக்கும் முறையை உபதேசம் செய்வாயாக

5 (ப - ரை) इयम्=இந்த वधूः=ஸ்திரீயானவள் सुमङ्गलीः=நல்லமங்களத்துடன் கூடியவளாயிருக்கின்றாள். इमाम् = இந்த ஸ்திரீயை समेत=வந்தடைவீர்களாக पश्यत=பார்ப்பீர்களாக. (दृष्ट्वा=பார்த்தபிறகு) अस्यै=இந்தக் கன்னிகைக்கு सौभाग्यम् = நல்ல பாக்யத்தை दत्वाय=கொடுத்து अथ=பிறகு अस्तम्=உங்களது கிருஹத்தை विपरेतन = உங்கள் சங்கல்பப்படிப்போய்ச் சேருவீர்களாக. ஓ பெரியோர்காள்! இந்தக் கன்னிகையின் சமீபம்வந்து உங்களுடைய அனுக்கிரஹ திருஷ்டியை இந்தக்கன்னிகையினிடம் விழ்த்தி, தனம், தான்யம், புத்திரன், நீண்டகாலம் மாங்கள்யத்துடன் ஜீவனம் முதலியவற்றைக் கொடுத்துவிட்டுப் பின்னர் தத்தமது கிருஹங்களைக்குறித்துச்செல்லுங்கள் என்று கருத்து.

(அ - கை) सू०॥ उदितेषु नक्षत्रेषु प्राचीमुदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य उत्तराभ्यां यथालिङ्गं ध्रुवमरुंधतींच दर्शयति ॥ (ख० 6, सू०12.) இரவில் நக்ஷத்திரங்கள் உதயமானபிறகு கிழக்கு திசையையோ, வடக்கு திசையையோ பத்தினியுடன் சென்று 6, 7வது மந்திரங்களால் லிங்கத்தையனுசரித்து துருவன், அருந்ததீ என்ற இவ்விரண்டு நக்ஷத்திரங்களையும் பத்தினிக்கு வரன் காண்பிக்கவேண்டும். அதாவது: 6வது மந்திரத்தைப்படித்துத் துருவனையும், 7வது மந்திரத்தைப்படித்து அருந்ததியையும் காண்பிக்கவேண்டும்.

[मन्त्रः] ६ ध्रुवक्षितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवमसि ध्रुवतः स्थितम् ।
त्वन्नक्षत्राणां मेथ्यसि स मा पाहि पृतन्यतः ॥

७ सप्तर्षयः प्रथमां कृत्तिकानामरुन्धतीम् ।
यद्ध्रुवताꣳह निन्युष्षट्कृत्तिका मुख्ययोगं वहन्तीयमस्माकमेधत्वष्टमी ॥

6 (ப-ரை) இம்மந்திரத்தால் துருவனைக் காண்பிக்கவேண்டும் (हे ध्रुव=ஓ துருவனே! त्वम्=நீர்) ध्रुवक्षितिः=நாசமற்ற ஸ்தானத்தையுடையவராகவும் ध्रुवयोनिः = ஸ்தைர்யம் என்றதற்கே காரணமாயிருப்பவராகவும் (अन्येषाम्=மற்ற நக்ஷத்திரங்களுக்கு) ध्रुवतः=ஸ்தைர்யமுண்டாவதற்குக் காரணமாய் स्थितम्=இருப்பவராகவும் ध्रुवम्=துருவம் என்று பெயருள்ளவராகவும் असि=இருக்கின்றீர். त्वम्=நீர் नक्षत्राणाम्=சுற்றுகின்ற நக்ஷத்திரங்களுக்கு मेथी=கட்டு முளையாக असि=இருக்கின்றீர். துஷ்டமான காளைகளை முளையில் கட்டிவிட்டால் எவ்விதமங்குமிங்கும் ஓடித்திரியாதோ அவ்விதமே எல்லா நக்ஷத்திரங்களும் உம்மையனுஸரித்து விபரீதகதிகளை யடையாமல் அவ்வவற்றின் மார்க்கத்திலேயே ஒழுங்காய்ச் சஞ்சரிக்கின்றனவென்று கருத்து. सः=அத்தகைய மஹிமைவாய்ந்த त्वम्=நீர் पृतन्यतः=சத்துருக்களிடமிருந்து पाहि=காப்பாற்றுவீராக.

7 (ப-ரை) இம்மந்திரத்தால் அருந்ததியைக் காண்பிக்கவேண்டும்—காச்யபர், அத்ரி, பரத்வாஜர், விச்வாமித்திரர், கௌதமர், ஜமதக்னி, வஸிஷ்டர் என்ற இவ்வேழுருஷிகளும் "ஸப்தர்ஷிகள்" எனப்படுவர். இவர்களுக்கு "கிருத்திகைகள்" எனப் பொதுப் பெயர்பூண்ட ஏழுமனைவிகள் இருந்தனர். அவர்களுள் வஸிஷ்டரின் பார்யையான அருந்ததீ என்பவள்மிக்கப்பதிவிரதையாகவும், சஞ்சலமற்ற மனத்தையுடையவளாகவுமிருந்தாள். மற்றவர்களோவெனின் கொஞ்சம் சந்தேஹிக்கக்கூடிய நடத்தையுள்ளவர்களாக விருந்தபடியால் ருஷி ருஷிகளால் அவர்கள் விலக்கப்பட்டனர் என்று பௌராணிகர்கள் கூறுகின்றனர். *அதை இங்

* இவ்விதம் ஹாதத்த பாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மஹாபாரதம் வனபர்வதத்திலோ வேறு விதமாக விருக்கின்றது.

குக்ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். **सप्तर्षयः**=காச்யபர் முதலிய ருஷிகள் **कृत्तिकानाम्**=கிருத்திகை என்று பொதுப்பெயர் வாய்ந்த பார்யைகளுள் **प्रथमाम्**=சிறந்தவளான **अरुंधतीम्**=அருந்தியை **यत्**=எப்பொழுது **ध्रुवताम्**=ஸ்தைர்யத்தை **निन्युः**=அடைவித்தனரோ (**तदा**=அப்பொழுது) **षट्कृत्तिकाः**=மற்ற ஆறு கிருத்திகைகளும் **मुख्ययोगम्**=அருந்ததியின் பிராதான்யத்தை **वहन्ति**=அங்கீகரித்தனர். (**तस्याःदर्शनेन**=அந்த அருந்ததியின் தர்சனத்தால்) **अस्माकम्**=என்னுடைய **इयम्**=இந்தமனைவி **अष्टमी**=எட்டாவதாக **एधतु** = விருத்தியடையட்டும். கிருத்திகைகளுள் ஏழாவதான அருந்ததியானவள் எவ்விதம் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மேலான ஸ்தானத்தையும், கீர்த்தியையுமடைந்திருக்கின்றுளோ அவ்விதமே இந்த எனது மனைவியும் மிக்க பதிவிரதை என்று புகழ்பெற்று 8வது கிருத்திகையாக உலகில் கணக்கிடப்படவேண்டும் என்று வரன் பிரார்த்திக்கின்றுன்.

(அ - கை) ஸூ॥ **उपाकरणे समापने च ऋषिर्यः प्रज्ञायते॥ सदसस्पतिर्द्वितीयः** (ஸ. 8, ஸூ. 1, 2.) வேதமானது பிராஜாபத்யம், ஸௌம்யம், ஆக்னேயம், வைச்வதேவம் என நான்குகாண்டமாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரஜாபதி, ஸோமன், அக்னி, விச்வேதேவர் இவர்கள் முறையே ஷ்டி காண்டங்களுக்கு ருஷிகளாவர். ஆகவே ச்ராவணபௌர்ணமாஸியில் அத்யயனாரம்பம் செய்யும் பொழுதும், தைமாதத்திய. பௌர்ணமாஸியில் அத்யயனத்தை முடிக்கும் பொழுதும், காண்டருஷிகளாகக் குறிப்பிடப்பட்ட பிரஜாபதி முதலிய நான்கு ருஷிகளையே தேவதைகளாக வெடுத்துக்கொண்டு அவர்களைக் குறித்து ஆஜ்யஹோமம் செய்ய வேண்டும். ஸ்விஷ்டகிருத் ஸ்தானத்தில் "ஸதஸஸ்பதி" என்ற தேவதையைக் கிரஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமே ஒவ்வொருகாண்டாரம்ப ஸமாபன காலங்களிலும் அந்தந்தக் காண்டருஷியை மட்டும் தேவதையாக வெடுத்துக்கொண்டு ஹோமஞ் செய்து "ஸதஸ்பதி" என்ற தேவதையை ஸ்விஷ்டகிருத் தேவதையாக வெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த ஸதஸஸ்பதி தேவதா மந்திரம் பின்வருமாறு. இந்த மந்திரத்திற்கு விவாஹத்தில் உபயோகமில்லாமலிருப்பினும் விவாஹ மந்திர காண்டாத்யயன

தர்மங்கள் இந்த மந்திரத்திற்கும் சித்திப்பதற்காக விவாஹ மந்திர மத்தியில் பாடமேற்பட்டிருக்கிறது.

(मन्त्रः) ८ सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।
सनिं मेधामयासिषम् ॥

(ப - ரை) अद्भुतम्=விசித்திரமான சக்திவாய்ந்தவரும் इन्द्रस्य=இந்திரனுக்கு प्रियम्=பிரியமானவரும், काम्यम् = யாவராலும் அவரவர்களது அபீஷ்ட சித்திக்காக விரும்பப்பட்டவரும் सदसस्पतिम् = யாகசாலைக்கு யஜமானருமான "ஸதஸஸ்பதி" என்ற தேவனை सनिम्=அபீஷ்ட வஸ்துக்களின் தானத்தையும் मेधाम्=அறிந்த விஷயங்களை மறவாமலிருப்பதற்கு வேண்டிய சக்தியையும் अयासिषम्=யாசிக்கின்றேன்.

(அ—கை) सर्वत्र स्वयं प्रज्वलितेऽग्नौ उत्तराभ्यां समिधावादध्यात् (ख०8, सू० 5.) எப்பொழுதுமே ஔபாஸனக்னி தானகவே ஜ்வலிக்கும் பொழுது 9, 10-வது மந்திரங்களால் ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஸமித்துவீதம் ஷை அக்கினியில் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) ९ उद्दीप्यस्व जातवेदोऽपघ्नन्निर्ऋतिं मम ।
पशूꣳश्च मह्यमावह जीवनं च दिशो दिश*॥

१० मा नो हिꣳसीज्जातवेदो गामश्वं पुरुषं जगत् ।
अविभ्रदग्न आगहि श्रिया मा परिपातय ॥

9 (ப - ரை) जातवेदः=ஓ அக்கினியே! मम=எனக்கு निर्ऋतिम्=ஹிம்சையைச் செய்கின்றவற்றை अपघ्नन्= நாசஞ் செய்துகொண்டு उद्दीप्यस्व = பிரகாசிப்பீராக. ஓ அக்கினி தேவனே! என்னை ஹிம்ஸிக்கின்ற சத்துருக்களையும் பாபத்தையும் நாசஞ் செய்யவேண்டும் என்று கருத்து. (किञ्च=மேலும்) पशून्=பசுக்களையும் मह्यम्=எனக்கு आवह=கொடுக்கவேண்டும். दिशः=பத்து

---

* दिशोदश என்றும் பாடமிருக்கின்றது.

திக்குகளையும் **जीवनंच**=பிழைப்பதற்குச் சாதகமாக **दिश**=கொடுக்கவேண்டும். எந்தத்திக்கில் சென்றாலும் பிழைப்பதற்கு சுலபமான வழி ஏற்படவேண்டும் என்று கருத்து.

10 **जातवेदः**=ஓ அக்கினி தேவனே! **नः**=எங்களுடைய **गाम्**=பசுவையும் **अश्वम्**=குதிரையையும், **पुरुषम्**=புத்திரன், பௌத்திரன், வேலையாட்கள் முதலியோரையும், **जगत्**=மற்றுமுள்ள ஜங்கம வஸ்துக்களையும் **माहिंसीत्**=ஹிம்ஸிக்க வேண்டாம். **अग्ने**=ஓ அக்கினியே! **अबिभ्रत्**=மற்றவர்களால் தேவதைகளைக் குறித்துக் கொடுக்கப்படுகின்ற ஹவிஸ்ஸை வஹனஞ் செய்யாமல் **आगहि**=எனது சமீபம் வருவீராக. **मा**=என்னை **श्रिया**=ஸம்பத்துடன் **परिपातय**=சேர்த்துவைப்பீராக. ஓ அக்கினி தேவனே! யஜமானர்களால் அந்தந்தத் தேவதைகளைக் குறித்துக் கொடுக்கப்படும் ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக்கொண்டு அந்தந்தத் தேவதைகளிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதென்ற வியாபாரத்தைக் கொஞ்சநேரம் நெருத்திக்கொண்டு என்னிடம் வந்து சம்பத்தைக் கொடுத்தனுக்கிரஹிக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

முதல் பிரச்னத்தில் ஒன்பதாவது கண்டம் முற்றிற்று.

பத்தாவது கண்டம்.

(அ - கை) **तयोश्शय्यामन्तरेण दण्डो गन्धलिप्तो वाससा सूत्रेण च परिवीतस्तिष्ठति** (**ख०** 8, **सू०** 9.) விவாஹதினம் முதற்கொண்டு மூன்று தினங்களிலும் தம்பதிகள் கீழிற் பாயை விரித்து இரவில் ஒரே சயனத்தில் படுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய சயனத்தில் இருவருக்கும் நடுவில் அரசு, அத்தி, ஆல் இவற்றுள் யாதானுமொன்றின் தண்டத்தை கொண்டுவந்து அதை சந்தனத்தாலும், நூலினாலும், வஸ்திரத்தினாலும் அலங்காரம் செய்து அதில் விச்வாவஸு என்ற கந்தர்வன் ஸான்னித்யம் செய்வதாகப் பாவித்து ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்

டும். ஸூ॰॥ तं चतुर्थ्याऽपररात्र उत्तराभ्यामुत्थाप्य प्रक्षाल्य निधाय-(ख॰8, ஸூ॰ 10) விவாஹதினம் முதல் நான்காவது தினத்தில் இரவின் மூன்றாவது பாகத்தில் 10-வது கண்டம் முதல் இரண்டு மந்திரங்களால் விச்வாவஸு என்ற கந்தர்வனை தங்களுடைய சயனத்தினின்றும் எழுந்திருக்கும்படிச் செய்து அந்தக் கண்டத்தை ஜலத்தைவிட்டு அலம்பி வைக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) १ उदीर्ष्वातो विश्वावसो नमसेडामहे त्वा ।
अन्यामिच्छ प्रफर्व्यंसं जायां पत्या सृज ॥

२ उदीर्ष्वातः *पतिवति ह्येषा विश्वावसुं नमसा गीर्भिरीट्टे ।
अन्यामिच्छ पितृषदं व्यक्तां स ते भागो जनुषा तस्य विद्धि ॥

1. (ப-ரை) विश्वावसो=ஓ விச்வாவஸு என்ற கந்தர்வனே! अतः=இந்த எங்களுடைய சயனத்தினின்றும் उदीर्ष्व=எழுந்திருப்பீராக. त्वा=உம்மை नमसा=நமஸ்காரத்தினால் ईडामहे=யாசிக்கின்றோம். प्रफर्व्यम्=பால்யவயதிலிருக்கின்ற अन्याम्=வேறுஸ்திரீயை इच्छ=விரும்புவீராக. जायाम्=எனது பத்தினியான இந்த ஸ்திரீயை पत्या=பர்த்தாவான என்னுடன் संसृज=சேர்த்து வைப்பீராக.

2. अतः=எங்களுடைய சயனத்தினின்றும் उदीर्ष्व=எழுந்திருப்பீராக. एषा=இந்த ஸ்திரீயானவள் पतिवतिहि=கணவனுடன் கூடியவளல்லவா. विश्वावसुम्=விச்வாவஸு எனப்பெயரிய உம்மை नमसा=நமஸ்காரத்தினாலும் गीर्भिः=ஸ்தோத்திரங்களாலும் ईट्टे=யாசிக்கின்றோம். पितृषदम् = பிதாவின் கிருஹத்திலிருக்கின்றவளும் व्यक्ताम्=முடிவடையாத விவாஹம் என்ற கார்யத்தையுடையவளுமான अन्याम्=வேறுஸ்திரீயை इच्छ=விரும்புவீராக सः=அந்த ஸ்திரீதான் जनुषा=ஜன்மாவினால் ते=உம்முடைய भागः=பங்காகவாவள். तस्य=அந்த ஸ்திரீயை विद्धि=அடைவீராக. ஓ விச்வாவஸு என்ற கந்தர்வனே! விவாஹம் முடிவடையாத ஸ்திரீயை மட்டுமே நீர் அனுபவிப்பதற்காக ஏற்பட்டிருக்கிறீர். இந்த ஸ்திரீயுக்கோ விவாஹம் நடந்துவிட்டது. ஆதலால் இந்த ஸ்திரீயை

* पतिवती என்றும் வைதிகர்கள் படிக்கின்றனர்.

என்னிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு வேறு விவாஹமாகாத ஸ்திரீயை யடைந்து அபிமானிக்க வேண்டுமாய் உம்மை நான் ஸ்தோத்திரம் நமஸ்காரம் இவற்றைச் செய்து யாசிக்கின்றேன் என்று கருத்து.

(அ - கை) सू॰॥ **अग्नेरुपसमाधानाद्याज्यभागान्ते अन्वारब्धाया-मुत्तरा आहुतीर्हुत्वा जयादिप्रतिपद्यते परिषेचनान्तं कृत्वा अपरेणाग्निं प्राचीमुपवेश्य तस्याश्शिरस्याज्यशेषाद्व्याहृतिभिरोंकारचतुर्थाभिरानीय—** (ख॰8, सू॰10.) விச்வாவஸு என்ற கந்தர்வன் ஸான்னித்யம் செய்வதாய்ப் பாவிக்கப்பட்ட தண்டத்தைச் சயனத்தினின்றும் எடுத்து அப்புறப்படுத்திவிட்டு அக்னிப் பிரதிஷ்டை செய்து ஆஜ்யபாகம் என்ற கர்மம் வரைச் செய்து முடித்துக்கொண்டு பத்தினி தன்னை ஸ்பர்சித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது பின் வரும் 7 மந்திரங்களால் 7 ஆஹுதியைச் செய்து ஜயாதி ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு பரிஷேசனம் என்ற கர்மம்வரைச் செய்து அக்னிக்கு மேலண்டையில் கிழக்கு முகமாக பத்தினியை உட்கார வைத்து அவளுடைய சிரஸில் மீதமுள்ள ஆஜ்யத்தினின்றும் கொஞ்சம் ஆஜ்யத்தை எடுத்து भूः, भुवः, सुवः, என்ற வியாஹ்ருதியாலும் ओं என்ற பிரணவத்தாலும் விட வேண்டும்.

(मन्त्रः) ३ अग्ने प्रायश्चित्ते त्वं देवानां प्रायश्चितिरसि ब्राह्मणस्त्वा नायकामः प्रपद्ये यास्यां पतिघ्नी तनूः प्रजाघ्नी पशुघ्नी लक्ष्मिघ्नी जारघ्नीमस्यैतां कृणोमि स्वाहा ॥ ४ वायो प्रायश्चित्ते, ५ आदित्य प्रायश्चित्ते ६ प्रजापते प्रायश्चित्ते त्वं देवानां प्रायश्चित्तिरसि ब्राह्मणस्त्वा नाथकामः प्रपद्ये यास्यां पतिघ्नी तनूः प्रजाघ्नी पशुघ्नी लक्ष्मिघ्नीजारघ्नी मस्यैतां कृणोमि स्वाहा ॥ ७ प्रसवश्चोपयामश्च काटश्चार्णवश्च धर्णसिश्च द्रविणं च भगश्चान्तरिक्षं च सिंधुश्च समुद्रश्च सरस्वांश्च विश्वव्यचाश्च ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जंभे दध्मःस्वाहा ८ मधुश्च माधवश्च शुक्रश्च शुचिश्च नभश्च नभस्यश्चेषश्चोर्जश्च सहश्च सह-

स्यश्च तपश्च तपस्यश्च ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जंभे दध्मःस्वाहा ॥ ९ चित्तं च चित्तिश्चाकूतं चाकूतिश्चाधीतं चाधीतिश्च विज्ञातं च विज्ञानं च नाम च क्रतुश्च दर्शश्च पूर्णमासश्च ते यं द्विष्मो यश्च नोद्वेष्टि तमेषां जंभे दध्मः स्वाहा॥ १० भूः स्वाहा, भुवस्स्वाहा, सुवस्स्वाहोंस्वाहा ॥

3. (ப - ரை) **प्रायश्चित्ते**=நஷ்டமான கர்மாவை மறுபடியும் முன்னிலையில் கொண்டுவந்து வைக்கின்ற **अग्ने**=ஓ அக்னி தேவனே! **त्वम्**=நீர் **देवानाम्**=தேவர்களுள் **प्रायश्चित्तिः**=நஷ்டமான கர்மாவை மறுபடியும் முன்னிலையில் கொண்டுவந்து வைப்பவராக **असि**=இருக்கின்றீர். எந்தகர்மம் அங்கலோபத்தால் ஒழுங்காயனுஷ்டிக்கப்படாமல் கெட்டுவிட்டதோ அந்தக்கர்மமும் அக்னி தேவனின் பிரஸாத மேற்பட்டு விடுமாயின் ஒழுங்காயனுஷ்டிக்கப் பட்டதாயாகி சம்பூர்ணமான பலனைக் கொடுக்கச் சக்தியுள்ளதாயாகி விடும் என்று கருத்து. **ब्राह्मणः**=பிராம்மணனான நான் **नाथकमः**=ரக்ஷகனை விரும்பியவனாய்க்கொண்டு **त्वा**=உம்மை **प्रपद्ये**=சரணமடைகிறேன். **अस्याम्**=இந்த ஸ்திரீயினிடம் **पतिघ्नी**=பதியைக் கொல்லுகின்றதும், **प्रजाघ्नी**=சந்ததிகளை நாசஞ்செய்கின்றதும் **पशुघ्नी**=பசுக்களை நாசஞ்செய்கின்றதும் **लक्ष्मिघ्नी**=லக்ஷ்மியை நாசஞ்செய்கின்றதுமான **या**=எந்த **तनूः**=கை முதலியவற்றிலிருக்கின்ற ரேகை முதலிய அவலக்ஷணமுண்டோ **अस्यै** = இந்த ஸ்திரீயினுடைய **ताम्**=அந்த அவலக்ஷணத்தை **जारघ्नीम्** = ஜாரபுருஷனை ஹிம்ஸிப்பதாக **कुर्णोमि**=செய்கிறேன்.

(தா - ம்.) ஓ அக்னிதேவனே! என்னால் பாணிக்கிரஹணம் செய்யப்பட்ட இந்த ஸ்திரீயினிடம் என்னால் நேரில் அறியப்படாமல் கணவனுக்கும், சந்ததிகளுக்கும் பசுக்களுக்கும், சம்பத்திற்கும் நாசத்தைத் தரத்தக்கப் பல அவலக்ஷணங்கள் இருக்கக் கூடும். அந்த அவலக்ஷணங்களால் எனக்கோ எனது பொருளுக்கோ எவ்விதக் கெடுதலுமேற்படாது இந்த ஸ்திரீயின் கற்பைக் கெடுப்பதற்காகப் பிரவிருத்திக்கின்ற ஜாரபுருஷர்களுக்கே மேற்கண்ட கெடுதல்களுண்டாக வேண்டுமென்று நான் கருது

கிறேன். அவ்விதம் நான் நினைக்கின்றபடி நிறைவேறுவதற்காக விசித்திர சக்திவாய்ந்த தங்களைச் சரணமடைகிறேன். (எ - று)

वायो प्रायश्चित्ते என்ற நான்காவது மந்திரத்திலும் **आदित्यप्राश्चित्ते** என்ற மந்திரத்திலும் **त्वंदेवानांप्रायश्चित्तिरसि** என்றது முதலிய பாகங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே 4, 5, 6, வது மந்திரங்களுக்கு மூன்ருவது மந்திரம்போலர்த்தம் கண்டுகொள்ளவும்.

7. (ப - ரை) **प्रसवः, च**=அனுக்ஞை, அல்லது சம்மதித்தல் **उपयामः, च**=பூமி **काटः, च**=ஸ்வல்ப ஜலமுள்ளவிடம், **अर्णवः, च**=ஏரிமுதலியன **धर्णसिः. च**=வீடு **द्रविणं. च**=பொருள் **भगः च**=ஐச்வர்யம் **अन्तरिक्षंच**=ஆகாசம் **सिंधुः, च**=ஆறு **समुद्रः, च**=ஸமுத்திரம் மேற்கூறியவை யாவற்றிற்கும் அபிமானிதேவதையைக் கிரஹித்துக் கொள்ளவேண்டும். **सरस्वान्, च**=ஸரஸ்வான் என்ற தேவன் **विश्वव्यचाः च**=இந்திரன் **ते**=இதுவரைக் கூறப்பட்ட (**येदेवाः**=யாதொரு தேவதைகளுண்டோ) **एषाम्**=இந்தத் தேவதைகளுடைய **जंभे**=விரிந்த முகத்தில் **यम्**=எவனை **द्विष्मः**=த்வேஷிக்கின்ருேமோ **यश्च**=எவன் **नः**=எங்களை **द्वेष्टि**=த்வேஷிக்கின்ருனோ **तम्** = அவனை **दध्मः**=போட்டுவிடுகின்ருேம். (**तदर्थम्**=என்ருல் போடப்படுகின்ற சத்துருக்களை பக்ஷிப்பதற்காக) **स्वाहा**=இந்த ஆஜ்யத்தை ஹோமம் செய்கிறேன். மேறகூறிய தேவதைகள் எனது சத்துருக்களை நாசம் செய்யவேண்டும் என்று கருத்து.

8. (ப - ரை) **मधुः, च**=வஸந்தருதுவிலடங்கிய சித்திரைமாதத்தின் அபிமானிதேவதை **माधवः, च** = வஸந்தருதுவிலடங்கிய வைகாசி மாதத்தின் அபிமானிதேவதை **शुक्रः, च**=க்ரீஷ்மருதுவிலடங்கிய ஆனிமாதத்தின் அபிமானிதேவதை **शुचिः, च**=க்ரீஷ்மருதுவிலடங்கிய ஆடிமாதத்தின் அபிமானி தேவதை **नभः, च**=வர்ஷருதுவிலடங்கிய ஆவணிமாதத்தின் அபிமானி தேவதை **नभस्यः, च**=வர்ஷருதுவிலடங்கிய புரட்டாசிமாதத்தின் அபிமானி தேவதை **इषः, च**=சரத்ருதுவிலடங்கிய ஐப்பசி மாதத்தின் அபிமானிதேவதை **ऊर्जः, च**=சரத்ருதுவிலடங்கிய கார்த்திகை மாதத்தின் அபிமானி தேவதை **सहः, च**=ஹேமந்தருதுவிலடங்கிய மார்

கழி மாதத்தின் அபிமானிதேவதை सहस्यः, च=ஹேமந்தருதுவி லடங்கிய தைமாதத்தின் அபிமானிதேவதை तपः, च=சிசிரருது விலடங்கிய மாசிமாதத்தின் அபிமானிதேவதை तपस्यः, च=சிசிர ருதுவிலடங்கிய பங்குனிமாதத்தின் அபிமானிதேவதை ते=மேற் கூறப்பட்ட (ये देवाः=யாதொரு தேவதைகளுண்டோ) एषाम्=இவ ர்களுடைய जंभे=விரிந்தவாயில் यम्=யாரை द्विष्मः=நாம் வெருக் கின்றேமோ यश्च=எவன் नः=எங்களை द्वेष्टि=த்வேஷிக்கின்றானோ. तम्=அவனை दध्मः=போட்டுவிடுகின்றோம்.

9. (ப - ரை) चित्तं च=அந்தக்கரணம் चित्तिः, च=அந்தக் கரணத்தின் விருத்தி आकूतं, च=விரும்பிய பொருள், आकूतिः, च= விருப்பம் अधीतं च=மற்றவர்க்கு அத்யயனஞ் செய்வித்தல் अधीतिः, च=தானே அத்யயனம் செய்தல் विज्ञातं, च=தனித்தனியே அறியப்பட்ட பொருள் विज्ञानं, च=தனித்தனியே அறிதல் नाम, च=பெயர் क्रतुः, च=பொருள் दर्शः, च=தர்சம் என்றகர்மா पूर्णमासः, च=பூர்ணமாஸம் என்ற கர்மா, இங்கும் அவ்வவற்றின் அபிமானி தேவதையை கிரஹித்துக் கொள்ளவேண்டும். (इति என்று) ते= மேற்கூறிய (ये देवाः=யாதொரு தேவதைகளுண்டோ) एषाम्=இவர் களுடைய जंभे=விரிந்த வாயில் यम्=எவனை द्विष्मः=துவேஷிக்கின் றேமோ, यश्च=எவன் नः=எங்களை द्वेष्टि = துவேஷிக்கின்றானோ तम्=அவனை दध्मः=போட்டுவிடுகின்றோம். (तदर्थम् = எங்களால் போடப்பட்ட சத்துருக்களை பக்ஷித்து நாசம் செய்வதற்காக) स्वाहा=இந்த ஆஜ்யத்தை அக்னியில் ஹோமஞ் செய்கிறேன்.

10. (ப - ரை) भूः=பூலோகாபிமானி தேவதையின் பொரு ட்டு स्वाहा=இந்த ஆஜ்யம் ஹோமஞ் செய்யப்பட்டதாயாகவேண் டும். भुवः=புவர்லோகாபிமானி தேவதையின்பொருட்டு स्वाहा= இந்த ஆஜ்யம் ஹோமஞ் செய்யப்பட்டதா யாகவேண்டும். सुवः= சுவர்க்கலோகாபிமானிதேவதையின் பொருட்டு स्वाहा=இந்த ஆஜ் யம் ஹோமஞ் செய்யப்பட்டதாயாகவேண்டும். ओं=பிரணவத் தின் பொருளான பரமாத்மாவையும் பொருட்டு स्वाहा=இந்த ஆஜ் யம் ஹோமஞ் செய்யப்பட்டதாயாக வேண்டும்.

முதல் பிரச்னத்தில் 10-வது கண்டம் முற்றிற்று.

பதினென்றுவது கண்டம்.

(அ - கை) **उत्तराभ्यां यथालिङ्गं मिथस्समीक्ष्योत्तरयाऽऽज्यशेषेण हृदयदेशौ संमृज्य**-(ஷ० 8, ஸூ० 10.) 11-வது கண்டம் முதல் இரண்டு மந்திரங்களுள் மந்திரலிங்கத்தை யனுசரித்து அந்தந்த மந்திரத்தை படித்து ஒருவரை யொருவர் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது: முதல் மந்திரத்தால் கன்னிகை வரனை யும், இரண்டாவது மந்திரத்தால் வரன் கன்னிகையையும் பார்க்க வேண்டும். பிறகு மூன்றுவது மந்திரத்தை வரன் படித்து ஹோமஞ் செய்து மீதமாயிருக்கின்ற ஆஜ்யத்தினல் தனது ஹிருதயத்தையும், தனது மனைவியின் ஹிருதயத்தையும் தடவிக்கொள்ள வேண்டும்.

(मन्त्रः) १ अपश्यं त्वा मनसा चेकितानं तपसो जातं तपसो विभूतम् ।
इह प्रजामिह रयिꣳरराणः प्रजायस्व प्रजया पुत्रकाम ॥

२ अपश्यं त्वा मनसा दीध्यानाꣳस्वायां*तनूऋत्विये नाथमानाम् ।
उप मामुच्चा युवतिर्बुभूयाः प्रजायस्व प्रजया पुत्रकामे ॥

३ समञ्जन्तु विश्वे देवाः समापो हृदयानि नौ ।
सं मातरिश्वा संधाता समुदेष्ट्री दिदेष्टु नौ ॥

1. (ப - ரை) இம் மந்திரத்தால் கன்னிகை வரனைப் பார்க்கவேண்டும் **चेकितानम्** = எனது அபிப்ராயங்களை யறிந்தவரும் **तपसः**=கர்ப்பாதானம் முதல் உபனயனம் வரையுள்ள கர்மங்களால் **जातम्**=த்விஜன் என்ற தன்மையை யடைந்தவரா யுண்டானவரும் **तपसः**=அத்யயனத்திற்கு அங்கமான பிக்ஷாசரணம் முதலியகர்மங்களால் **विभूतम्-ऋचस्सामानि यजूꣳषि, सा हि श्रीरमृतासताम्** என்று கூறியபடி ருக், யஜுஸ், ஸாமவென்ற அழிவற்ற ஐச்வர்யத்தைப் பெற்றவருமான, அதாவது: வித்யாஸம்பூர்த்தி

---

* **तनूर्मृत्विये** என்றும், **तनूꣳऋत्विये** என்றும் வைதிகர்கள் படிக்கின்றனர்.

யுள்ளவருமான (அத்யயனஞ் செய்யும் பொழுது அனுஷ்டிக்க வேண்டியதா யுபதேசிக்கப்பட்ட நியமங்களை வழுவாது எவன் அனுஷ்டிக்கின்றானோ அவனிடமுள்ள வித்தையே மிகவும் பிரகாசிக்கும் என்று கருத்து.) **त्वा**=உம்மை **मनसा** = மனஸ்ஸினால் **अपश्यम्**=பார்க்கின்றேன். அதாவது:—ஸ்னேஹத்துடன் பார்க்கின்றேன் என்று கருத்து. **पुत्रकाम**=ஓ புத்திரனில் விருப்பமுள்ளவரே !—**इह**=இந்த என்னிடம் **प्रजाम्**=சந்ததியையும் **इह**=இந்த கிருஹத்தில் **रयिम्**=பொருளையும் **रराणः** = கொடுத்துக்கொண்டு **प्रजया**=ஸந்ததி ரூபமாய் **प्रजायस्व**=பிறப்பீராக. சந்ததி ரூபமாய் தகப்பன் பிறக்கிறானென்பது வேறிடத்திலும் **प्रजामनुप्रजायसे । तदु ते मर्त्याऽमृतम्**=என்றதால் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

2. (ப - ரை) இம்மந்திரத்தால் வரன் கன்னிகையைப் பார்க்கவேண்டும். **दीध्यानाम्** = சரீரகாந்தியால் ஜ்வலிக்கின்றவளும் **स्वायाम्**=தனது **तनू**=சரீரத்தில் **ऋत्विये** = ருதுகாலத்தி லேற்படுகின்ற கர்ப்பத்தை **नाथमानाम्**=பிரார்த்திக்கின்றவளுமான **त्वा** = உன்னை **मनसा**=மனத்தினால் **अपश्यम्**=பார்க்கின்றேன். அதாவது: ஸ்நேஹத்துடன் பார்க்கின்றேன். **युवतिः**=யௌவனாவஸ்தையை யடைந்த பிறகு (**त्वम्**=நீ) **उच्चा**=ஸம்போககாலத்தில் மேலாகவிருக்கின்ற **माम्**=என்னை **उपबुभूयाः**=அனுபவிப்பாயாக. **पुत्रकामे**=புத்திரர்களை விரும்புகின்ற ஓ மனைவியே! **प्रजया**=ஸந்ததி ரூபமாய் **प्रजायस्व**=பிறப்பாயாக.

3. (ப - ரை) இம்மந்திரத்தால் ஹோமஞ்செய்து மிஞ்சின ஆஜ்யத்தை எடுத்து வரன் தனது மார்பிலும், பத்தினின் மார்பிலும் தடவவேண்டும். **नौ**=எங்களிருவருடைய **हृदयानि**=ஹிருதயங்களை **विश्वेदेवाः**=விச்வேதேவர்கள் **समञ्जन्तु**=ஸ்நேஹமுள்ளவைகளாகச் செய்யட்டும். **आपः**=ஜலாபிமானி தேவதைகள் **समञ्जन्तु**=ஸ்நேகமுள்ளவைகளாகச் செய்யட்டும். **मातरिश्वा**=வாயுதேவன் **समनक्तु**=ஸ்நேஹமுள்ளவைகளாகச் செய்யட்டும். **धाता**=பிரும்மதேவன் **समनक्तु**=ஸ்நேஹமுள்ளவைகளாகச் செய்யட்டும். **संद्रेष्ट्री**=ஒருவரோடொருவர் சம்பாஷணத்தை செய்யும்படி தூண்டுகின்ற ஸரஸ்வதீ தேவியானவள் **नौ**=எங்களிருவருக்கும் **दिदेष्टु**=

ஸம்போக காலத்தில் அக்காலத்திற்கனுகுணமான ஸம்பாஷணத்தைச் செய்யும்படித் தூண்டவேண்டும்.

(அ - கை) ஸூ॥ उत्तरास्तिस्रो जपित्वा-(ஸ०8, ஸூ० 10.) 4, 5, 6வது மந்திரங்களை ஜபிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) ४ प्रजापते तन्वं मे जुषस्व त्वष्टर्देवेभिस्सहसाम इन्द्र ।
विश्वैर्देवैरातिभिस्संरराणः पुंसां बहूनां मातरःस्याम ॥

५ आ नः प्रजां जनयतु प्रजापतिराजरसाय समनक्त्वर्यमा ।
अदुर्मङ्गलीः पतिलोकमाविश शन्नो भव द्विपदे शं चतुष्पदे ॥

६ तां पूषञ्छिवतमामेरयस्व यस्यां बीजं मनुष्या वपन्ति ।
या न ऊरू उशती विस्रयातै यस्यामुशन्तः प्रहरेम शेफम् ॥

4. (ப - ரை) प्रजापते=ஓ பிரஜாபதி என்ற தேவனே (त्वम्=நீர்) मे=என்னுடைய तन्वम्=சரீரத்தை जुषस्व=அடையவேண்டும். आसिंचतु प्रजापतिः=என்று கூறப்போகிறபடியால் கர்ப்பாசயத்தில வீர்ய ஸேசனமானது பிரஜாபதி என்றதேவனின் ஸான்னித்யத்தால் ஏற்படவேண்டியதா யிருப்பது பற்றி தனது சரீரத்தில் பிரஜாபதி தேவனின் ஸான்னித்யமுண்டாகவேண்டுமாய்ப் பிரார்த்திக்கப் படுகின்றது. सहसामः=ரூபத்தையுண்டு பண்ணுவதில் ஸமர்த்தரான त्वष्टः=ஓத்வஷ்டா என்ற தேவனே! देवैः-विष्णुर्योनिंकल्पयतु=என்ற மந்திரத்திற் சொல்லப்போகின்ற விஷ்ணு முதலிய தேவர்களுடன் (मे तन्वं जुषस्व=எனது சரீரத்தையடைவீராக) त्वष्टारूपाणिपिंशतु என்று கூறப்போகிறபடி, கர்ப்பத்திற்கு கைகால் முதலிய அங்கங்களை ஏற்படுத்தும் சாமர்த்தியம் த்வஷ்டா என்ற தேவனிடமிருப்பதால் அவரது சான்னித்தியம் சரீரத்தில் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. इन्द्र=ஓ இந்திரனே ! रातिभिः=மித்திரர்களாயான विश्वैःदेवैः=மற்றுமுள்ள எல்லாத்தேவர்களுடனும் संरराणः=எனது அபீஷ்டங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு (मेतन्वंजुषस्व=எனது சரீரத்தை யடைவீராக.) (हे देवाः=ஓ தேவர்காள் !) बहूनाम्=அநேகம் पुंसाम्=புருஷப்பிரஜைகளுக்கு मातरः=

தாய் தகப்பன் மார்களாக **स्याम**=ஆகவேண்டும். ஓ பிரஜாபதி முதலிய தேவர்காள்! உங்களது பிரஸாதத்தால் எங்களிருவருக்கும் அநேகம் புத்திர ஸந்ததிகளுண்டாக வேண்டும் என்று கருத்து.

5. (ப - ரை) **प्रजापतिः**=பிரஜாபதி என்ற தேவன் **नः**=எங்களிரண்டு பேர்களுக்கும் **प्रजाम्**=ஸந்ததியை **आजनयतु**=உண்டு பண்ணட்டும். **अर्यमा**=அர்யமா என்ற தேவன் **आजरसाय**=கிழப்பருவம் ஏற்படும் வரையில் (**आवाम्**=எங்களிருவரையும்) **समनक्तु**=ஸ்நேஹமுள்ளவர்களாகச் செய்யட்டும். (**हेवधु**=ஓ பத்தினியே!) **अदुर्मङ्गली**:=அவலக்ஷணமற்றவளாய் (**भूत्वा** = ஆகி) **पतिलोकम्**=பர்த்தாவான என்னுடைய வீட்டில் **आविश**=வஸிப்பாயாக **नः**=எனக்கு **शम्**=சுகத்தைக் கொடுப்பவளாகவும் **द्विपदे**=எனது கிருஹத்திலிருக்கின்ற இரண்டு காலுள்ளப் பிராணிகளுக்கும் (அதாவது: எனது பந்துக்கள், ஸ்நேகிதர்கள், பரிசாரகர்கள் இவர் முதலியோருக்கும்) **चतुष्पदे**=நான்குகால்களுள்ள பசு, குதிரை முதலியவற்றிற்கும் **शम्**=சுகத்தை விளைவிப்பவளாகவும் **भव** ஆக வேண்டும்.

6. (ப - ரை) **पूषन्**=ஓ பூஷா என்றதேவனே! **यस्याम्**=எந்த ஸ்திரீயினிடம் **मनुष्याः**=மனிதர்கள் **बीजम्**=வீர்யத்தை **वपन्ति**=விடுகின்றனரோ (ஸ்திரீயின் கர்ப்பாசயத்தில் புருஷர்கள் தமது வீர்யத்தைச் செலுத்துகின்றனர் என்று கருத்து.) **ताम्**=அந்த ஸ்திரீயை **मे**=எனக்கு **शिवतमाम्**=சந்ததிவிருத்தி செய்வதில் மிகவும் அநுகூலையாக இருக்குமாறு **प्रेरयस्व** = தூண்டவேண்டும். நான் வீர்யஸேகம் செய்ய முயலும் பொழுது எனது பார்வையும் அதற்கனு குணமாக நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று கருத்து. அநுகுணமாக நடந்து கொள்ளவேண்டிய பிரகாரம் பின்வரும் மந்திரபாகத்தாலுபதேசிக்கப்படுகின்றது—**या**=எந்த ஸ்திரீயானவள் **उशती** =சம்போகத்தில் விருப்பமுள்ளவளாய்க் கொண்டு **नः**=எனக்காக **ऊरू**=இரண்டுதுடைகளையும் **विश्रयातै**=விரித்துக் கொள்வாளோ **यस्याम्** = விரித்துக்கொள்ளப்பட்ட

துடைகளையுடைய எந்த ஸ்திரீயினிடம் **उशन्तः** = ஸந்ததியை விரும்புகின்ற நாங்கள் **शेफम्**=லிங்கத்தை **प्रहरेम** = பிரவேசிக்கும்படி செய்வோமோ (**ताम्**=அந்த ஸ்திரீயை **प्रेरयस्व** = தூண்டுவீராக.)

முதல் பிரச்னத்தில் பதினொன்றாவது கண்டம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

(அ - கை.) **सू०॥ शेषःसमावेशने जपेत् । अन्यो वैनामभिमन्त्रयेत** (**ख०** 8, **सू०** 10, 11) கணவன், தனது பார்யை ருது ஸ்னானஞ் செய்த பின்னர் அவளிடம் கர்ப்பத்தை யுண்டுபண்ணுவதற்காக தனிமையான இடத்தில் அவளுடன் சேரும்பொழுது 12-வது கண்டத்திலுள்ள மந்திரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். அல்லது மூன்றாவது மனிதனாவது இந்த ஸ்திரீயைக் குறித்து அடியில் எழுதப்படும் மந்திரங்களை ஜபிக்கலாம்.

(मन्त्राः) १ आरोहोरुमुपबर्हस्व बाहुं परिष्वजस्व जायां सुमनस्यमानः ।
तस्यां पुष्यतं मिथुनौ सयोनी बह्वीं प्रजां जनयन्तौ सरेतसा ॥

२ आर्द्रयाऽरण्या यत्रामन्थत्पुरुषं पुरुषेण शक्रः ।
तदेतौ मिथुनौ सयोनी प्रजयाऽमृतेनेह गच्छतम् ॥

३ अहं गर्भमदधामोषधीष्वहं विश्वेषु भुवनेष्वन्तः ।
अहं प्रजा अजनयं *पितृणामहं जनिभ्यो †अवरीषु पुत्रान् ॥

४ पुत्रिणेमा कुमारिणा विश्वमायुर्व्यश्नुतम् ।
उभा हिरण्यपेशसा वीतिहोत्रा कृतद्वसू ॥

५ दशास्यन्त्वाऽमृताय कःशमूधो रोमशःहथो देवेषु कृणुतो दुवः॥

---

* पितॄणामिति भाष्यसंमतः पाठः † अपरीषु என்றும் பாடமுண்டு

1. (ப - ரை) கணவன் இம்மந்திரங்களை ஜபிப்பானாயின் தனது அந்தராத்மாவைத்தானே ஸம்போதனம் செய்து கொள்வதாயறியவேண்டும். (मदीयशरीरान्तरात्मन्=ஓ எனது சரீரத்திற்குள்ளிருக்கும் ஜீவாத்மாவே अस्याः = இந்த ஸ்திரீயினுடைய) ऊरुम्-தொடையில் आरोह-ஏறுவாயாக बाहुम्-கைகளை उपबर्हस्व-ஆலிங்கனம் செய்துகொள்வதற்காக விரித்துக்கொள்வாயாக. तस्याम्= அந்த ஸ்திரீயினிடம் सुमनस्यमानः=ஆசையுள்ளவனாய்க்கொண்டு जायाम्=உனது மனைவியை परिष्वजस्व=ஆலிங்கனம் செய்துகொள்வாயாக. (தம்பதிகள் போககாலத்தில் மனஸ்துஷ்டியுடனிருந்தால்தான் உண்டாகும் ஸந்ததியானது நல்ல ரூபம், சரீரபலம் இவற்றுடன் கூடியிருக்குமாதலால் तस्यां सुमनस्यमानः = என்று உபதேசிக்கப்படுகின்றது.) இனி தம்பதிகளிருவரையும் ஸம்போதனம் செய்து உபதேசிக்கப்படுகின்றது—(हे दंपती = ஓ ஸ்திரீ புருஷர்காள் !) मिथुनौ=ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்தவர்களாகவும் सयोनी=இருவரும் சேர்ந்து போகிக்கின்றவர்களாகவும் सरेतसा= நீண்டகாலம் இந்திரிய நாசமற்றவர்களாகவும் बह्वीम् = அநேகம் प्रजाम् = ஸந்ததியை जनयन्तौ = உண்டுபண்ணுகின்றவர்களாகவும் (भूत्वा=ஆகி) पुष्यतम् = புஷ்டியை யடைந்தவர்களா யாகவேண்டும். அதிகமாய்ப் பிரஜைகளைப் பெறுவதே "புஷ்டி' என்றபதத்தால் குறிக்கப்படுவதாய் இங்கு பாஷ்யகாரரபிப்ராயப்படுகிறார். மூன்றாவது மனுஷ்யன் இம்மந்திரங்களைப் படிப்பதாயின் तस्याम्= என்றது வரைப் படித்துப் பார்த்தாவையும், மேலுள்ள பாகங்களால் புருஷன் ஸ்திரீ இருவரையும் அபிமந்திரணம் செய்ய வேண்டும்.

2. இம்மந்திரத்திலும் கணவன் மந்திரத்தை ஜபிப்பானாயின் தனது அந்தராத்மாவைத் தானே ஸம்போதனம் செய்து கொள்வதாய்க் கருத்துக்கொள்ளவேண்டும். आर्द्रया=நெய்யினால் நனைக்கப்பட்ட अरण्या=பொரசங்கட்டையினால் यत्र=எவ்விதம்अग्‌निं मथ्नन्तु = ஓர்புருஷன் கடைந்து அக்னியை யுண்டுபண்ணுவானோ (तथा = அவ்விதமே) शक्रः = இந்திரன்முதலிய பாணிக்கிரஹணம் செய்துகொண்ட புருஷர்கள் पुरुषेण = புருஷனின் அஸாதாரண அடையாளமான லிங்கத்தால் पुरुषम्=புருஷப்பிரஜாரூபமான கர்

ட்பத்தை **अमन्थत्** =கடைதல்போன்ற செய்கையால் உண்டுபண்ணினர். **तत्** இந்திரன் முதலிய முந்தின புருஷர்கள்போலவே **एतौ**=இந்த நீங்களிருவரும் **मिथुनौ** = ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்தவர்களாகவும் **सयोनी**=காம சுகத்தை யனுபவிக்கின்றவர்களாகவும் **भूत्वा** = ஆகி **इह**=இந்தகிருஹஸ்தாச்ரமத்தில் **अमृतेन**=அற்பாயுளில்லாத **प्रजया**=சந்ததியுடன் **गच्छतम्**=சேருங்கள். அதாவது நீண்ட வாயுளையுடைய ஸந்ததிகளைப் பெறுங்கள் என்றுகருத்து.

3. **ओषधीषु**=ஒஷதிகளிடம் **अहम्**=நான் **गर्भम्**=கர்ப்பத்தை **अदधाम्**=உண்டுபண்ணுகிறேன். **अग्नौ प्रास्ताऽहुतिस्सम्यगादित्यमुपतिष्ठते । आदित्या ज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः ॥** அக்னியில் ஹோமஞ்செய்யப்பட்ட பொருள் சூரியனை வந்தடைகின்றது. அந்தச் சூரியனால் மழை யுண்டாகின்றது. அதனால் ஒஷதிகளுண்டாகின்றன வென்று மனுஸ்மிருதியில் கூறியபடி வைதிக கர்மங்களை யனுஷ்டித்து அதன் மூலம் ஒஷதிகளை விருத்தி செய்யப்போகிறேன் என்று கருத்து. **अहम्** = நான் **विश्वेषु**=ஸமஸ்தமான **भुवनेषु**=லோகங்களில் **अन्तः**=மத்தியில் (**अवस्थितः** = இருக்கின்றேன்) அதாவது, பரமாத்மா எங்குமிருப்பதாகவும், அவித்தை முதலிய தோஷமற்ற ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றென்றும் இதனால் சொல்லப்படுகின்றது. **अहम्**=இத்தகைய நான் **पितृणाम्**=பிதுருக்களுக்காக **प्रजाः** = ஸந்ததிகளை **अजनयम्**= உண்டு பண்ணுகிறேன். **अहम्**=நான் **जनिभ्यः**=இந்த ஸ்திரீயுக்கு **अवरीषु** = பின்னிட்டு ஏற்படப்போகின்ற நாட்டுப்பெண்களிடத்தில் **पुत्रान्**=பேரன்களை **जनयामि**=உண்டுபண்ணுகிறேன். அதாவது: நான் புத்திரர்களை யுண்டுபண்ணி அதன் வாயிலாக பௌத்திரர்களையு மடையவேண்டுமென்று கருத்து.

4. (ப - ரை) **उभा-इमा**=இந்த நீங்களிருவரும் **पुत्रिणा**=புருஷப் பிரஜையுள்ளவர்களாகவும், **कुमारिणा**=ஸ்திரீப் பிரஜையுள்ளவர்களாகவும் **हिरण्यपेशसा**=ஹிரண்யம்போல் களங்கமற்ற ரூபத்தை யுடையவர்களாகவும் **वीतिहोत्रा** = ஹவிஸுகளை ஹோமஞ்செய்கின்றவர்களாகவும் **कृतद्वसू** = சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளையுடையவர்களாகவும் (**भूत्वा**=ஆகி) **विश्वमायुः**=மானிடப்பிறவிக்கு ஏற்பட்ட பரமாயுளை **अश्नुतम्**=அடைவீர்களாக.

5. (ப - ரை) (हेदंपती=ஓ தம்பதிகாள்!) दशस्यन्त्वा=யாசகர்களுக்குவேண்டிய பொருள்களைக் கொடுப்பவர்களாக (भूत्वा = ஆகி) अमृताय=ஸ்வர்க்கம் முதலிய லோகங்களையடைவதற்கு நிமித்தமான புத்திரஸந்ததியின் பொருட்டு रोमशम्=உரோமங்களடர்ந்த ऊधः=குஹ்யேந்திரியங்களை शंहथः=ஒன்றுடனொன்று சேருமாறு செய்வீர்களாக. अथो=மேலும் देवेषु=தேவர்களிடம் दुवः=பூஜையை कृणुतः=செய்வீர்களாக. இதனால் தம்பதிகள் தானம், தேவதாராதனம் இவைகளை நடத்திக்கொண்டு ஸம்போகயோக்யமான வயதையடைந்த பிறகு ஸம்போகம் செய்தால் ஸத்புத்திரனைப் பெறுவார்கள் என்று பெறப்படுகின்றது.

முதல் பிரச்னத்தில் பன்னிரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று

பதின்மூன்றாவது கண்டம்

(அ - கை) ஸூ॥ यदा मलवद्वासास्स्यादथैनां ब्राह्मणप्रतिषिद्धानि कर्माणि सꣳशास्ति यां मलवद्वाससमित्येतानि ॥ रजसः प्रादुर्भावात्स्नातामृतुस्समावेशन उत्तराभिरभिमन्त्रयते ॥ (ஙு 8, ஸூ 12. 13)தனது மனைவி ரஜஸ்வலையாக விருத்தலை (புஷ்பவதியாயிருத்தலை) யடைந்தபொழுது यां मलवद्वाससꣳसंभवन्ति=என்று தொடங்கி தைத்திரீயஸம்ஹிதை 2வது காண்டம் 5வது பிரச்னம் முதல் அனுவாகத்தில் படிக்கப்பட்ட விலக்குவிதிகளால் உபதேசிக்கப்பட்டவைகளைக் கணவன் தனது மனையாளுக்கு உபதேசிக்க வேண்டும். அவையாவன—(1) நான்காவது தினம் ஸ்னானம் செய்வதற்கு முன்புருஷபோகம் செய்யாதிருத்தல் (2) நான்காவது தினம்ஸ்னானஞ் செய்தபிறகும் காடுகளில் புருஷபோகம் செய்யாதிருத்தல் (3) மூன்று தினம் முடியும்வரையில் ஸ்னானம் செய்யாதிருத்தல் (4) மூன்று தினங்களிலும் எண்ணெதேய்த்துக் கொள்ளாதிருத்தல் (5) சீப்புமுதலிய வற்றால் தலைமயை வாரிக்கொள்ளாதிருத்தல் (6) கண்களுக்கு மையிட்டுக் கொள்ளாதிருத்தல் (7) பல்

துலக்காதிருத்தல் (8) நகங்களைக் கிள்ளாதிருத்தல் (9) *நூல் நூற்காதிருத்தல் (10) கயிறுமுருக்காதிருத்தல் (11) அஞ்ஜலியையோ, குட்டையாயில்லாதிருக்கின்ற பாத்திரத்தையோ போஜன பாத்திரமாக உபயோகித்தல், இவைகளேயாம்.

[मन्त्रः] १ विष्णुर्योनिं कल्पयतु त्वष्टा रूपाणि पिंशतु ।
आसिंचतु प्रजापतिर्धाता गर्भं दधातु ते ॥
२ गर्भं धेहि सिनीवालि गर्भं धेहि सरस्वति ।
गर्भन्ते अश्विनौ देवावाधत्तां पुष्करस्रजा ॥
३ हिरण्ययी अरणी यं निर्मथतो अश्विना ।
तन्ते गर्भंꣳहवामहे दशमे मासि सूतवे ॥

1. (ப-ரை) (**हेपत्नि**=ஓ மனைவியே!) **ते**=உனக்கு **विष्णुः**=விஷ்ணு என்ற தேவன் **योनिम्**=பெண்குறியை **कल्पयतु**=கர்ப்பாதானம் செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளதாகச்செய்யட்டும் **प्रजापतिः**=பிரஜாபதி என்ற தேவன் (**ममाविश्य**=எனது சரீரத்திற்குள் பிரவேசித்து **तत्र** = விஷ்ணு தேவனால் கர்ப்பாதானத்திற்குத் தகுதியுள்ளதாய்ச் செய்யப்பட்ட யோனியில்) **आसिंचतु**=சுக்கிலத்தை விடட்டும் **धाता**=பிரும்ம தேவன் (**तत्**=யோனியில் விடப்பட்ட ரேதஸ்ஸை **गर्भम्**=கர்ப்ப வடிவமாக **दधातु**=ஏற்படுத்தட்டும் (**तस्यच**= அந்தக்கர்ப்பத்திற்கு) **रूपाणि**=கை, கால் முதலிய அவயவப்பிரிவினைகளை **त्वष्टा**=த்வஷ்டா என்ற தேவன் **पिंशतु**=ஏற்படுத்தட்டும். இதனால் நல்ல கர்பமுண்டாவதற்கு நமது முயற்சிமட்டும் போதாதென்றும், தெய்வ ஸங்கல்பமும் அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும் என்று மறியப்படுகின்றது.

2. (ப – ரை) **सिनीवालि** = ஸினீவாலீ என்ற தேவதையின் ஸான்னித்யம் பெற்ற ஓ பத்தினியே! **गर्भम्**=கர்ப்பத்தை **धेहि**= தரிப்பாயாக **सरस्वति**=ஸரஸ்வதீ என்ற தேவதையின் ஸான்னித்-

---

* இதனால் நமது தேசத்தில் மூன்னோர்களான ஸ்திரீகள் வீடுகளில் நூல்நூற்று வந்தனர் என்று அறியப்படுகின்றது.

யம் பெற்ற ஓ பத்தினியே! गर्भम्=கர்ப்பத்தை धेहि=தரிப்பாயாக. ஸ்திரீகளுக்கு கர்ப்பதாரண சாமர்த்யமானது ஸினீவாலீ, ஸரஸ்வதீ என்ற தேவதைகளின் ஸான்னித்யத்தா லேற்படுகின்றது என்று கருத்து. पुष्करस्रजा=பத்மமாலையைத் தரித்திருக்கின்ற अश्विनौ, देवौ=அச்வினீ தேவர்கள் ते=உனக்கு गर्भम्=கர்ப்பத்தை आधत्ताम्=உண்டு பண்ணட்டும்.

3. (ப—ரை) हिरण्ययी=சுவர்ணமயமான अरणी = அரணிக் கட்டைக் கொப்பான புருஷலிங்கத்தால் अश्विना=அச்வினீ தேவர்கள் यम्=எந்தக்கர்ப்பத்தை निर्मथत:=அரணிக்கட்டையில் கடைதல் போன்ற வியாபாரத்தால் (जनितवन्तौ=உண்டு பண்ணினரோ) तम्=அத்தகைய गर्भम्=கர்ப்பத்தை दशमेमासि=10வது மாதத்தில் सूतवे = பிரஸவிப்பதற்காக हवामहे = விரும்புகிறோம். அச்வினீ தேவர்கள்மிக்க அழகுவாய்ந்தவர்கள் என்பதுபிரசித்தம். ஆனது பற்றி அவர்களால் அவர்களது மனைவியினிடம் உண்டு பண்ணப் பட்ட ஸந்ததியானது எவ்வளவு அழகு பொருந்தியதாக விருக்குமோ அவ்வளவு அழகு வாய்ந்த ஸந்ததி உன்னிடம் உண்டாக வேண்டும் என்று கருத்து.

४ यथेयं पृथिवी मही तिष्ठन्ती गर्भमादधे ।
एवं त्वं गर्भमाधत्स्व दशमे मासि सूतवे ॥

५ यथा पृथिव्यग्निगर्भा द्यौर्यथेन्द्रेण गर्भिणी ।
वायुर्यथा दिशां गर्भ एवं गर्भं दधामि ते ॥

६ विष्णो श्रेष्ठेन रूपेणास्यां नार्यां गवीन्याम् ।
पुमाꣳसं गर्भमाधेहि दशमे मासि सूतवे ॥

4. (ப—ரை) मही=பெரிதான इयम्=இந்த पृथिवी=பூமியானது तिष्ठन्ती=தற்சமயம் நாம் காணுகின்ற பிரகாரம் மல்லாக்காகவே இருந்துகொண்டு गर्भम्=ஆகாசத்தினின்றும் மேகங்களால் வர்ஷிக்கப்பட்ட மழையாகிற ரேதஸ்ஸை கிரஹித்து அதனின்று முண்டான பயிர்களாகிற கர்ப்பத்தை आदधे=தரிக்கின்றதோ एवम्=இவ்

விதம் त्वम्=நீ दशमेमासि=10வது மாதத்தில் सूतवे=பிரஸவிப்பதற்காக गर्भम्=கர்ப்பத்தை आधत्स्व=தரிப்பாயாக.

5. (ப—ரை) पृथिवी=பூமி यथा=எவ்விதம் अग्निगर्भा=அக்னியை மத்தியிலுடையதாக (भवति=ஆகின்றதோ) பூமியின் மத்திய பாகத்தில் மிக்க உக்கிரமான அக்னியிருப்பது எரிமலை, பூகம்பம் இவைகள் வாயிலாலனுமிக்கப்படுவது பற்றி இவ்விதம் சொல்லப்படுகின்றது. द्यौः=த்யுலோகம் यथा=எவ்விதம் इन्द्रेण=இந்திரனால் गर्भिणी=கர்ப்பமுள்ளதா யாகின்றதோ (த்யுலோகத்தில் பிரதான பூதராய் இந்திரனிருப்பதாலும் அவர் த்யுலோகத்தில் வஸிப்பதாலு மிவ்விதம் சொல்லப்படுகின்றது.) वायुः=காற்று दिशाम्=திக்குகளுடைய गर्भः=கர்ப்பமாக यथा=எவ்விதம் भवति=ஆகின்றதோ एवम्=இவ்விதம் ते=உனக்கு गर्भम्=கர்ப்பத்தை दधामि=கொடுக்கின்றேன். பிருதிவீ முதலியவைகள் அக்னி முதலியவற்றைக் கர்ப்பமாய்த் தரிப்பதுபோல் நீயும் என்னால் கொடுக்கப்படும் கர்ப்பத்தைத் தரிப்பாயாக என்று கருத்து.

6 (ப—ரை) विष्णो=ஓ மஹா விஷ்ணுவே! गवीन्याम्=காதல் கொள்ளத் தகுந்தவளான अस्याम्=இந்த नार्याम् = ஸ்திரீயினிடம் श्रेष्ठेन=சிறந்ததான रूपेण=ரூபத்துடன்கூடியதான पुमांसम्=புருஷ பிரஜாரூபமான गर्भम्=கர்ப்பத்தை दशमेमासि=10-வது மாதத்தில் सूतवे=பிரஸவிப்பதற்காக आधेहि=உண்டு பண்ணுவீராக.

(मन्त्रः) ७ नेजमेष परापत*सपुत्रः पुनरापत ।
अस्यै मे पुत्रकामायै गर्भमाधेहि यः पुमान् ॥

८ व्यस्य योनिं प्रति रेतोगृहाण पुमान्पुत्रो धीयतां गर्भो अन्तः।
तं माता दशमासोबिभर्तु स जायतां वीरतमस्स्वानाम् ॥

आ ते गर्भो योनिमेतु पुमान्बाण इवेषुधिम् ।
आवीरो जायतां पुत्रस्ते दशमास्यः ॥

---

* सुपुत्रः என்றும் வைதிகர்கள் படிக்கின்றனர்.

7. (ப - ரை) **नेजमेष**=ஓ நேஜமேஷன் என்ற தேவனே! (சுப்ரமண்ய ஸ்வாமியின் பரிவாரங்களுள் ஒருவருக்கு நேஜமேஷர் என்று பெயர். கர்ப்பவிச்சேதம் செய்வது அவரது தொழில். அவர் இங்கு குறிக்கப்படுகின்றார்.) **परापत** = இவ்விடம் விட்டு வேறிடத்திற்குச் சென்றுவிடுவீராக. இங்குவருவதாக இருந்தால் **सपुत्रः**=எனக்குக் கிடைக்கவேண்டிய புத்திரஸந்ததியுடன் **पुनः**= மறுபடியும் **आपत** = இங்குவருவீராக. ஓ நேஜமேஷன் என்ற தேவனே! நீர் இவ்விடம் விட்டு வேறிடம் சென்றுவிடும். அங்கிருந்து மறுபடியும் இங்கு திரும்ப வரவேண்டிய அவச்யகார்யம் நேருமாயின் புத்திரனுடனேயே இங்கு வரவேண்டும். அதாவது எனக்கு புத்திர ஸந்தானத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கருத்து. **मे**=என்னைச் சேர்ந்தவளான **पुत्रकामायै**=புத்திரனைவிரும்புகின்ற **अस्यै**=இந்த எனது மனைவியினிடம் **यः**=எந்தக் கர்ப்பம் **पुमान्**=புருஷப்பிரஜா ரூபமாயாகுமோ **तादृशम्**=அத்தகைய **गर्भम्**= கர்ப்பத்தை **आधेहि**=உண்டு பண்ணுவீராக

8. (ப - ரை) (**जाये**=ஓ பத்தினியே!) **योनिम्** = யோனியை **व्यस्य**=விரித்துக்கொண்டு **रेतः**=என்னால் விடப்படுகின்ற ரேதஸ்ஸை **प्रतिगृहाण**=பெற்றுக்கொள்வாயாக. (**तेन**=அதனால்) **पुमान्**, **पुत्रः**=புருஷப் பிரஜாரூபமான **गर्भः**=கர்ப்பம் **अन्तः**=சரீரத்திற்குள் **धीयताम्**=ஏற்படட்டும். **तम्**=அந்தக் கர்ப்பத்தை **माता**=தாய் **दश**, **मासः**=பத்து மாதம் **बिभर्तु**=தரித்துவரட்டும். **सः**=அந்தப் புருஷப் பிரஜையானது **स्वानाम्**=தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுள் **वीरतमः**= மிக்க சூரத்தன்மைவாய்ந்ததாக **जायताम्**=உண்டாகட்டும்.

9. (ப—ரை) **पुमान्**=புருஷப் பிரஜாரூபமான **गर्भः** = கர்ப்பம் **इषुधिम्**=பாணப்பையை **बाण इव**=அம்புபோல **ते** = உன்னுடைய **योनिम्**=யோநியை **एतु**=அடையட்டும். (**यदा**=எப்பொழுது **गर्भः**= கர்ப்பம்) **दशमास्यः**=10 மாதம் தரிக்கப்பட்டதா யாகின்றதோ (**तदा**=அப்பொழுது) **वीरः**=சூரத்தன்மை வாய்ந்த **पुत्रः** = புத்திரஸந்ததிரூபமாய் **आजायताम्**=வெளியில் பிறவியை யடையட்டும்.

முதல் பிரச்னத்தின் பதின்மூன்றுவது கண்டம் முற்றிற்று.

பதினுன்காவது கண்டம்.

(मन्त्रः) १ करोमि ते प्राजापत्यमागर्भो योनिमेतु ते ।
अनूनः पूर्णो जायतामश्लोणोऽपिशाचधीतः ॥
२ पुमांस्ते पुत्रो नारि तं पुमाननु जायताम् ।
तानि भद्राणि बीजान्यृषभा जनयन्तु नौ ॥
३ यानि भद्राणि बीजान्यृषभा जनयन्ति नः ।
तैस्त्वं पुत्रान्विन्दस्व सप्रसूर्धेनुका भव ॥
४ कामप्रमृद्धयतां मह्यमपराजितमेव मे ।
यं कामं कामये देव तं मे वायो समर्द्धय ॥

1. (ப - ரை) (**हेपत्नि**=ஓ பத்தினியே!) **ते**=உனக்கு **प्राजापत्यम्**=பிரஜாபதி தேவனின் கார்யமான ரேதஸ்ஸேகத்தை **करोमि**=செய்கிறேன். **ते**=உன்னுடைய **योनिम्**=யோனியை **गर्भः**=கர்ப்பம் **एतु**=அடையட்டும். (**सच**=அந்தக் கர்ப்பம்) **अनूनः**=அங்கக் குறைவற்றதாகவும் **पूर्णः**=காலபூர்த்தியுள்ளதாகவும் (10 மாதம் கர்ப்பாசயத்தில் கர்ப்பம் தங்கியிருந்து பின்னர் வெளிவரவேண்டும் என்று கருத்து) **अश्लोणः**=நொண்டி, செவிடு முதலிய தோஷமற்றதாகவும் **अपिशाचधीतः** = பிசாசம் முதலிய துர்த்தேவதைகளால் தியானிக்கப்படாததாகவும், பிசாசங்களால் கெடுக்கப்படாததாகவும் (**भवतु**=ஏற்படட்டும்)

2. (ப - ரை) **नारि**=ஓ மனைவியே! **ते**=உனக்கு **पुमान् पुत्रः**=புருஷப்பிரஜை **जायताम्** = உண்டாகட்டும். **तम्**=அந்தப் புத்திரனை **पुमान्**=புருஷப்பிரஜை **अनुजायताम्**=தொடர்ந்து உண்டாகட்டும். முதல்கர்ப்பம் புருஷப்பிரஜையாக ஏற்படுவதுபோல் இரண்டாவது முதலிய கர்ப்பங்களும் புருஷப்பிரஜையாகவே ஏற்படவேண்டும் என்று கருத்து. **ऋषभाः**=பிரஜாபதி முதலிய தேவர்கள் **भद्राणि**=மங்களகரமான **तानिबीजानि**=புருஷ சந்ததிக்குக் காரணமான வீர்யத்தை **नौ**=எங்களிருவருக்கும் **जनयन्तु**=உண்டு

பண்ணட்டும். மேன்மேலும் புத்திர ஸந்ததியே உண்டாவதற் குரிய வீர்யத்தை எங்களிருவருக்கும் பிரஜாபதி முதலிய தேவர்கள் உண்டு பண்ணவேண்டும் என்று கருத்து.

3. (ப - ரை) **भद्राणि** = மங்களகரமான **यानिवीजानि** = எந்த வீர்யங்களை **नः** = எங்களிருவருக்கும் **ऋषभाः** = பிரஜாபதி முதலிய தேவர்கள் **जनयन्ति** = உண்டுபண்ணினரோ **तैः** = அந்த வீர்யங்களால் **त्वम्** = நீ **पुत्रान्** = ஸந்ததிகளை **विन्दस्व** = அடைவாயாக. **सा** = அந்த நீ **प्रसूः** = சந்ததிகளைப் பெறுபவளாகவும், **धेनुका** = பசுவுக்கொப்பாகவும் **भव** = ஆவாயாக. பசுவானது கன்றினல் எவ்விதம் ஊட்டப்படுகின்றதோ அவ்விதமே நீயும் பிள்ளையினல் பானம் செய்யப்படுகின்ற ஸ்தன்யத்தை யுடையவளா யாகவேண்டும். என்று கருத்து.

4. (ப - ரை) **वायोदेव** = ஓ வாயுதேவனே! (**इदम्** = இந்த ரேதஸ்ஸேகம் என்ற கார்யம்) **मह्यम्** = எனக்கு **कामप्रम्** = விரும்பியதைப் பூர்த்திசெய்வதாக **ऋद्ध्यताम्** = விருத்தியை யடையட்டும் (**इदम्** = இந்தக்கார்யம்) **मे** = எனக்கு **अपराजितमेव** = வியர்த்தமா யாகாததாகவே (**भवतु** = ஆகட்டும்) **यम्** = எந்த **कामम्** = பலனை **कामये** = விரும்புகின்றேனே **तम्** = அந்தப் பலனை **समर्द्धय** = விருத்தி செய்வீராக. ரேதஸ்ஸேகமானது சரீரத்திலுள்ள வாயுவினல் தூண்டப்பட்டு எற்படுவதால் வாயுதேவன் இவ்விதம் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றார்.

விவாஹப்பிரகரணமும், கர்ப்பாதானப் பிரகரணமும் முற்றிற்று.

(அ - கை) **अथप्राध्वस्यपरिप्लवे परिकासने चाप उपस्पृश्योत्तरे यथालिङ्गं जपेत्** (**ख०** 9, **सू०** 2) இனி தோஷபரிஹாரம் முதலியவற்றிலுபயோகிக்கப் படுகின்ற மந்திரங்கள் படிக்கப்படுகின்றன. தர்மானுஷ்டானம் செய்வதற்காகப் பொருள்தேடவேண்டி வெளிக்கிளம்பியபொழுது தும்பல், கோட்டாய் விடுதல் என்ற அபசகுனம் நேர்ந்தால் தீர்த்தத்தை ஆசமனஞ்செய்து மந்திரலிங்கத்தை யனுஸரித்து பின்னர் எழுதப்படும் மந்திரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். அதாவது: 5வது மந்திரத்தை தும்பல் நேர்ந்த பொழு

தும், 6 வது மந்திரத்தை கொட்டாய்விடுதல் ஏற்பட்டபொழுதும் ஜபிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) ५ अनुहवं परिहवं परीवादं परिक्षपम् ।
दुःस्वप्नं दुरुदितं तद्द्विषद्भ्यो ददाम्यहम् ॥

६ अनुहूतं परिहूतꣳशकुनेर्यदशाकुनम् ।
मृगस्य सृतमक्ष्णया तद्द्विषद्भ्यो दिशाम्यहम् ॥

5. (ப - ரை) **अनुहवम्**=பின் நின்று கூப்பிடுதல், **परिहवम्**=நான்கு பக்கங்களிலும் நின்று கூப்பிடுதல், **परीवादम्**=வெட்டு, குத்து முதலிய கொடூரவார்த்தைகள் **परिक्षपम्**=தும்பல் **दुःस्वप्नम्**=கெட்டசுவப்னம் **दुरुदितम्**='மூர்க்கன் மூடன்' முதலிய தூஷண வார்த்தைகள் (**इतियत् दुर्निमित्तम्** = மேற்கூறியது போன்ற யாதொரு அபசகுனமுண்டோ) **तत्**=அதை **द्विषद्भ्यः**=சத்துருக்களையும் பொருட்டு **अहम्**=நான் **दिशामि**=கொடுத்துவிடுகிறேன். ஷெதுர்நிமித்தங்களா லறிவிக்கப்படுகின்ற கெட்டபலன்கள் எனது சத்துருவுக் குண்டாகவேண்டுமே யல்லாது எனக்குண்டாகக் கூடாதென்பது கருத்து. 6வது மந்திரத்திற்கும் இவ்விதமே கருத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

6. (ப - ரை) **यत्**=யாதொரு **अनुहूतम्**=பின்னின்று கூப்பிடுதலுண்டோ **यत्**=யாதொரு **परिहूतम्**=நான்குபக்கங்களிலும் நின்றுகொண்டு கூப்பிடுதலுண்டோ **शकुनेः**=பறவையினுடைய **यत्**=யாதொரு **अशाकुनम्**=துர்நிமித்தமுண்டோ. (சகுனசாஸ்திரத்தில் பிரயாணகாலத்தில் இன்னின்ன பக்ஷி இன்னின்னவிதமாய்க் கற்றினல் இன்னின்னபலனுண்டாகும் என்றும், அவைகள் வலத்திலும், இடத்திலும் சஞ்சரிப்பதால் இன்னின்ன பலனுண்டாகும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.) **मृगस्य**=ஓநாய் முதலிய மிருகங்களுடைய **यत्**=யாதொரு **अक्ष्णया**=குறுக்கான **सृतम्**=கமனமுண்டோ **तत्**=அதை **अहम्**=நான் **द्विषद्भ्यः**=சத்துருக்களையும் பொருட்டு **दिशामि**=கொடுக்கின்றேன்.

(அ-கை) सू०॥ **एवमुक्तरैर्यथालिङ्गं चित्रियं वनस्पतिंशकृद्वीतिं सिग्वातं शकुनिमिति** (ख० 9, सू० 3.) பொருள் சம்பாதிப்பதற்காகப் புறப்பட்டவன் உலகில் பிரசித்திபெற்ற மரத்தையோ, கோமயக் குவியலையோ, *வஸ்திரத்தின் காற்றையோ அமங்களமாய் சப்திகின்ற பறவையையோ ஸந்தித்தால் தீர்த்தத்தால் ஆசமனம் செய்து 7, 8, 9, 10,வது மந்திரங்களால் லிங்கத்தை யனுஸரித்து ஷி மரம் முதலியவற்றை அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) ७ आरात्ते अग्निरस्त्वारात्परशुरस्तुते ।
निवाते त्वाऽभिवर्षतु स्वस्तितेऽस्तुवनस्पते स्वस्तिनोऽस्तुवनस्पते ॥

८ नमश्शकृत्सदे रुद्राय नमो रुद्राय शकृत्सदे ।
गोष्ठमसि नमस्तेऽस्तु मा माहिंसीः ॥

९ सिगसि नसि वज्रो नमस्तेऽस्तु मा माहिंसीः ॥

१० उद्गातेव शकुने साम गायसि ब्रह्मपुत्र इव सवनेषु शंसिस ।
स्वस्तिनश्शकुने अस्तु प्रतिनस्सुमना भव ॥

7. (ப-ரை) பிரஸித்தமான மரத்தைச் சந்தித்தால் இம் மந்திரத்தால் அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும். **वनस्पते**=ஓ மரமே! **ते**=உனக்கு **आरात्**=வெகுதூரத்தில் **अग्निः**=அக்னியானது **अस्तु**=இருக்கட்டும். **ते**=உனக்கு **आरात्**=வெகுதூரத்தில் **परशुः**=கோடறியானது **अस्तु**=இருக்கட்டும். ஓ மரமே நீ தீக்கிரையாக வேண்டாம், உன்னை கோடறிகொண்டு ஒருவரும் வெட்டவும் வேண்டாம் என்று கருத்து. **विवाते**=காற்றில்லாத சந்தர்ப்பத்தில் (**पर्जन्यः**=பர்ஜன்யன் என்ற தேவன்) **त्वा**=உன்னைக்குறித்து **अभिवर्षतु**=வர்ஷிக்கட்டும். மழையுடன் காற்று சேர்ந்தால் மரம் முறிந்து விடுமாதலால் காற்றில்லாத பொழுது வர்ஷிக்கட்டும் என்று பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. **वनस्पते**=ஓமரமே **ते**=உனக்கு **स्वस्ति**=க்ஷேமமுண்டாகட்டும். **वनस्पते**=ஓ மரமே! **मे**=எனக்கும்

---

* ஒருவன் வஸ்திரத்தை உதரும் பொழுது அதனாலுண்டாகின்ற காற்று சரீரத்தில் படுமானல் அது அமங்களத்தைத் தருவதாகவாகும்.

स्वस्ति=க்ஷேமம் अस्तु=உண்டாகட்டும். அசேதனமான மரத்தினிடம் பிரார்த்தனை பொருந்தாதாகையால் அதன் அபிமானி தேவதையினிடம் க்ஷேமம் பிரார்த்திக்கப்படுவதாகக் கருத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

8 (ப - ரை) கோமயக்குவியலை இம்மந்திரத்தால் அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும் शकृत्सदे=கோமயத்தில் வஸிக்கின்ற रुद्राय=ருத்திரனையும் பொருட்டு नमः=நமஸ்காரம். மிகுந்த வாதரவால் இரண்டுதடவை நமஸ்காரம் செய்யப்படுகின்றது (हेशकृत्=ஓ கோமயமே त्वम्=நீ) गोष्ठम्=பசுவினிடமிருப்பதாக असि=இருக்கின்றாய். ते=உனக்கு नमः=நமஸ்காரம் अस्तु=இருக்கட்டும் मा=என்னை माहिंसीः=ஹிம்ஸிக்க வேண்டாம்.

9 (ப - ரை) இம்மந்திரத்தால் வஸ்திரத்தின் காற்றை அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும். त्वम्=நீ सिक्=வஸ்திரத்தின் நுனியால் உண்டு பண்ணப்பட்டவனாக असि=இருக்கின்றாய். वज्रः=வஜ்ரமாக, வஜ்ரம்போல் ஹிம்ஸிப்பவனாக नासि=இல்லை. ते=உனக்கு नमः=நமஸ்காரம் अस्तु=இருக்கட்டும். मा=என்னை माहिंसीः=ஹிம்ஸிக்க வேண்டாம். ஓ வஸ்திரத்தா லுண்டுபண்ணப்பட்ட காற்றே! நீ வஸ்திரத்தின் காற்றாகமட்டு மிருக்கவேண்டுமேயல்லாது வஜ்ரம்போல் ஹிம்ஸிப்பவனாக ஆகக்கூடாதென்று கருத்து.

(10) (ப - ரை) இம்மந்திரத்தால் பக்ஷியை அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும். शकुने=ஓ பரவையே! त्वम्=நீ उद्गातेव=உத்காதாவென்ற ருத்விக்கைப்போல் साम=ஸாமத்திற் கொப்பானதை गायसि=கானஞ் செய்கிறாய். ஓ பரவையே! சில சமயத்தில் நீ சப்திப்பது உத்காதாவென்ற ருத்விக் கானவன் கானம் செய்வது போலிருக்கின்றது என்று கருத்து. * सवनेषु=பிராதஸ்ஸவனம்

*ஸோமயாகத்தில் காலையிலும் மத்தியான்ஹத்திலும், மாலையிலும் ஹோமஞ் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அக்காலங்களுக்கு முறையே, பிராதஸ்ஸவனம், மாத்யந்தினஸவனம், திருதீயஸவனம் எனப்பெயர்.

முதலியவற்றில் ब्रह्मपुत्र इव=பிரும்மவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த "பிராம்மணச்சம்ஸீ" என்ற ருத்விக்குபோல் शंससि=ஸ்தோத்திரம் செய்கிருய். शकुने=ஓ பறவையே नः=எங்களுக்கு स्वस्ति=க்ஷேமமும் अस्तु=உண்டாகட்டும். नः प्रति=எங்கள் விஷயத்தில் सुमनाः=நல்ல மனதுள்ளவனுக பவ=ஆவாயாக. ஓ பறவையே! நீ எதிர்ப்படுவதாலோ, சப்தம் செய்வதாலோ ஏற்படுகின்ற தோஷங்கள் எனக்குண்டாக வேண்டாம் என்று கருத்து.

முதல் பிரச்னத்தில் பதினுன்காவது கண்டம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது கண்டம்.

(அ-கை) सू०॥ उभयोर्हृदयसंसर्गेप्सुस्त्रिरात्रावरं ब्रह्मचर्यं चरित्वा स्थालीपाकंश्रपयित्वाऽग्नेरुपसमाधानाद्याज्यभागान्ते अन्वारब्धायांस्थालीपाकादुत्तरा आहुतीर्हुत्वा जयादि प्रतिपद्यते परिषेचनान्तं कृत्वातेन सर्पिष्मता युग्मान्ब्र्यवरान् ब्राह्मणान् भोजयित्वा सिद्धिं वाचयीत ॥ (ख० 9, सू० 4) ஓர் தம்பதிகளுக்கு ஒருவருக்கொருவரிடம் ஸ்னேஹக் குறைவிருந்து அவர்களுக்கு ஒருவருக்கொருவரிடம் ஸ்னேஹமுண்டாவதைப் பந்துக்கள் விரும்பினுல் அவ்விதம் விரும்புகிறவன் மூன்று நாளைக்குக் குறைவின்றி முதலில் பிரும்மசரிய விரதத்தை யனுஷ்டித்து தனது ஔபாஸனுக்னியில் ஹவிஸ்ஸைச் சமையல்செய்து, பிறகு அக்னிப் பிரதிஷ்டை முதல் ஆஜ்யபாகம் என்ற கர்மம்வரை செய்துகொண்டு பர்த்தாவின் சினேஹத்தைப் பெறவேண்டிய ஸ்திரீயானவள் தன்னைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது முன் தயார் செய்துவைத்த ஹவிஸ்ஸினின்று மெடுத்து பின்னர்படிக்கப்படும் ஏழு மந்திரங்களால் ஏழுதடவை ஹோமஞ்செய்து ஜயாதிஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு பரிஷேசனம் என்ற கர்மம்வரைச் செய்து முடித்துக் கொண்டு ஹோமஞ்செய்து மிஞ்சின அன்னத்தில் ஆஜ்யத்தைச் சேர்த்து இரண்டுக்குக் குறைவுபடாத இரட்டைப் படையான பிராம்மணர்களுக்குப் போஜனம் செய்வித்து அவர்களிடமிரு

ந்து "அனுஷ்டித்த கர்மம் சபலமாகுக" என்ற அனுக்கிரஹத்தைப் பெறவேண்டும்.

(मन्त्रः) १ प्रातरग्निं प्रातरिन्द्रꣳहवामहे प्रातर्मित्रावरुणा प्रातरश्विना ।
प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं प्रातस्सोममुत रुद्रꣳहुवेम ॥

२ प्रातर्जितं भगमुग्रꣳहुवेम वयं पुत्रमदितेर्यो विधर्ता ।
आध्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चिद्राजा चिद्यं भगं भक्षीत्याह ॥

३ भग प्रणेतर्भग सत्यराधो भगेमां धियमुदव ददन्नः ।
भग प्रणो जनय गोभिरश्वैर्भग प्रनृभिर्नृवन्तस्स्याम ॥

४ उतेदानीं भगवन्तस्स्यामोतप्रपित्व उत मध्ये अन्हाम् ।
उतोदिता मघवन्त्सूर्यस्य वयं देवानाꣳसुमतौ स्याम ॥

५ भग एव भगवाꣳअस्तु देवास्तेन वयं भगवन्तस्स्याम ।
तन्त्वा भग सर्व इज्जोहवीमि स नो भग पुर एता भवेह ॥

६ समध्वरायोषसो नमन्त दधिक्रावेव शुचये पदाय ।
अर्वाचीनं वसुविदं भगन्नो रथमिवाश्वा वाजिन आवहन्तु ।

७ अश्वावतीर्गोमतीर्न उषासो वीरवतीस्सदमुच्छन्तु भद्राः ।
घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीना यूयं पातस्स्वस्तिभिस्सदा नः ॥

1 (ப-ரை) தம்பதிகளுக்கு ஸ்னேஹ விருத்திக்காக ஹவிஸ்ஸை எடுத்து ஹோமஞ் செய்யும்பொழுது உபயோகிக்கவேண்டிய மந்திரங்கள். **प्रातः**=காலை வேளையில் **अग्निम्**=அக்னியையும் **प्रातः**=காலை வேளையில் **इन्द्रम्**=இந்திரனையும் **प्रातः**=காலை வேளையில் **मित्रावरुणा**-மித்திரன் வருணன் என்றதேவதைகளையும் **प्रातः**-காலை வேளையில் **अश्विना**=அச்வினீ தேவர்களையும் **हवामहे**=கூப்பிடுகிறோம். **प्रातः**=காலை வேளையில் **भगम्**=பகன் என்ற தேவனையும், **पूषणम्**=பூஷா என்ற தேவனையும் **ब्रह्मणस्पतिम्**=வேதநாயகனையும் அல்லது: பிரும்ம தேவனையும் **हुवेम**=கூப்பிடுகின்றோம். **प्रातः**=

காலை வேளையில் सोमम्=ஸோமன் என்ற தேவனையும் रुद्रमुत=ருத்திரன் என்ற தேவனையும் हुवेम=கூப்பிடுகிறோம். அக்னி, இந்திரன் முதலிய தேவர்களை ஹவிர்ப்பாகத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக நான் கூப்பிடுகிறேன் என்று கருத்து.

2 (ப - ரை) यः=எந்தப் பகன் என்ற தேவன் विधर्ता=எல்லா ஜனங்களையும் மழை முதலியவற்றை யுண்டுபண்ணிச் சம்ரக்ஷிக்கின்றாரோ. यम्=எந்தப் பகன் என்ற தேவனை आध्रः,=चित्=தரித்திரனும், यम्=எந்த பகன் என்ற தேவனை तुरः, चित्=மிக்க ஆதுரனும், यम्=எந்த भगम्=பகன் என்ற தேவனை राजा-चित्=ராஜனும் मन्यमानः=அறிந்துகொண்டு भक्षीति=பஜனை செய் என்று आह=சொல்லுகின்றனரோ (तादृशम्=அத்தகைய மஹிமை வாய்ந்தவரும்) प्रातर्जितम्=காலை வேளையில் மிக்கப் பிரகாசிக்கின்றவரும். उग्रम्=மிக்கக் காந்தியுள்ளவரா யிருப்பதால் மற்றவர்களால் நெருங்கத் தகாதவரும் अदितेः=அதிதி என்ற தேவியின் पुत्रम्=புத்திரனா யிருப்பவருமான भगम्=பகன் என்ற தேவனை वयम्=நாங்கள் हुवेम=கூப்பிடுவோமாக.

(தா - ம்) மழை முதலியவற்றை யுண்டுபண்ணி ஜனங்களைக் காப்பாற்றுகின்றவரும், காலை வேளையில் மிக்கப்பிரகாசத்துடன் வெளிக் கிளம்புகின்றவரும், அரசனாலும், தரித்திரனாலும் அனைவராலும் மிக்கப் பிரேமையுடன் உபாஸிக்கத் தகுந்தவரும் அதிதி தேவியின் புத்திரனுமான பகன் என்ற தேவனை ஹவிர்ப்பாகத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக காலை வேளையில் கூப்பிடுகிறேன் (எ - று.)

3. (ப - ரை) भग=ஓ பகனே! प्रणेतः=எல்லாப் பிராணிகளையும் தூண்டுகின்றவராக (असि=இருக்கின்றீர்) भग=ஓ பகனே! सत्यराधः=அழிவற்ற தனத்தையுடையவராக (असि=இருக்கின்றீர்) नः=எங்களுக்கு ददत्=விரும்பியவற்றைக் கொடுத்துக்கொண்டு इमांधियम=எனது சங்கல்பத்தை उदव=ஒன்றின்பின் ஒன்றாய்க் காப்பாற்றுவீராக. भग=ஓ பகனே! गोभिः=பசுக்களுடனும் अश्वैः=குதிரைகளுடனும் (सहितान्=கூடியவர்களாக) नः=எங்களை प्रजनय=செய்வீராக. भग=ஓ பகனே! (त्वत्प्रसादात्=உமது

பிரஸாதத்தால்) **नृभिः**=ஸேவக ஜனங்களாகிற **नृवन्तः**=மனிதர்களை யுடையவர்களாக **प्रस्याम**=ஆகவேண்டும். ஓ பகனே! உமது பிர ஸாதத்தால் எனக்கு அனேகம் ஸேவக ஜனங்க ளேற்படவேண் டும் என்று கருத்து.

4. (ப-ரை) **मघवन्**=தனத்துடன்கூடிய ஓ பகனே! **इदानीम्**, **उत**=இந்தக்கர்மத்தை யனுஷ்டித்து வரும்பொழுதும் **प्रपित्वे**, **उत**=ஸாயங்காலத்திலும் **अह्नाम्**=பகலினுடைய **मध्ये, उत**=மத்ய காலத்திலும், அதாவது: மத்தியாஹ்னத்திலும் **सूर्यस्य**=ஸூர்யனு டைய **उदिता, उत** =உதயகாலத்திலும் **वयम्** = நாங்கள் **भगवन्तः**= பகனையுபாஸிப்பவர்களாக **स्याम**=ஆகக்கடவோம். என்னேரத் திலும் பகன் என்ற தேவனை உபாஸிப்பவர்களாக ஆகவேண்டும் என்பது கருத்து. **देवानाम्**=மற்றத் தேவர்களுடைய **सुमतौ**= அனுக்கிரஹ புத்தியில் **स्याम**=இருக்கவேண்டும். ஓ பகனே! உமது பிரஸாதத்தால் மற்றத்தேவர்களும் எனக்கு நன்மையுண் டாகுமாறு ஸங்கல்பிக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

5. (ப-ரை) **देवाः**=ஓ தேவர்காள் **भग एव**=பகன் என்ற தேவன்தான் **भगवान्** பகன் என்ற தேவனுக்கு நிகராக **अस्तु**= இருக்கக்கூடும். அல்லது **भगवान्**—பகன் என்ற தேவனை யாரா திப்பவனாக விருக்கக்கூடும். பகன் என்ற தேவனின் ஸ்வரூப ஸ்வபாவாதி குணங்களையுள்ளது உள்ளபடி அறிந்து ஆராதிக்க மற்ற எந்த மனிதனாலும் முடியாது என்று கருத்து. **तेन**=அந் தப்பகன் என்ற தேவனால் **भगवन्तः**=ஐசுவர்யம் வாய்ந்தவர்க ளாக **स्याम**=ஆகவேண்டும். **हे भग**=ஓ பகனே! **तम्**=மேற்சொல் லிய மஹிமைவாய்ந்த **त्वा**=உன்னைக்குறித்து **सर्वइत्**=எல்லாஜனங் களும் **जोहवीमि**=ஹவிஸ் முதலியவற்றை ஹோமஞ்செய்கின்றன. **भग**=ஓ பகனே! **सः**=அந்த நீர் **इह**=இக்கார்மாவில் **नः**=எங்களு க்கு **पुरः**=முன் **एता**=செல்பவராக **भव**=ஆகவேண்டும்.

6. (ப-ரை) **शुचये**=சுத்தமான **पदाय**=ஸ்தானத்தின் பொரு ட்டு **दधिक्रावेव**=அக்னி தேவன்போல, அல்லது சூரியன்போல **अध्वराय**=என்னால் அனுஷ்டிக்கப் படுகின்ற இந்தக் கர்மத்திற்கு **उषसः**=உஷஸ் என்ற தேவதைகள் **संनमन्त**=வந்து சேரட்டும்.

சூரியகிரண சம்பந்தத்தாலோ, அக்னியின் சம்பந்தத்தாலோ எவ்விதம் அசுத்தமான இடமும் சுத்தியைப் பெற்றதா யாகின்றதோ அவ்விதமே இந்த எனது ஹோமமும்உஷஸ் என்ற தேவதையின் ஸம்பந்தத்தால் மிக்கப் பரிசுத்தமா யாகிவிடும் என்று தாத்பர்யம். **वाजिनः**=வேகமாய் ஓடுகின்ற **अश्वाः** = குதிரைகள் **रथमिव**=ரதத்தைப்போல (**उषसः** = உஷஸ் என்ற தேவதைகள்) **वसुविदम्**=தனத்தைக் கொடுக்கின்ற **भगम्**=பகன் என்ற தேவனை **नः**=எங்களுக்கு **अर्वाचीनम्**=எதிராக **आवहन्तु**=அழைத்து வரட்டும். உஷோதேவதைகள் பகனை அழைத்து வரட்டும் என்று கருத்து.

7. (ப - ரை) **भद्राः**=தம்மை யாராதிப்பவர்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுக்கின்ற **उषासः**=உஷஸ் என்ற தேவதைகள் **नः**= எங்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக **अश्वावतीः**=குதிரைக ளுள்ளவைகளாகவும் **गोमतीः**=பசுக்களுள்ளவைகளாகவும் **वीरवतीः** = புத்திரனுள்ளவைகளாகவும் (**भूत्वा**=ஆகி) **सदम्**=எப்பொழுதும் **उच्छन्तु**= வந்தடையட்டும். உஷோதேவதைகள் பசு, குதிரை, புத்திரன் முதலியவற்றை எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கருத்து. (**अस्मिन्सूक्ते निर्दिष्टा अग्न्यादयोदेवाः**=இந்தச் சூக்தத்தில் சொல்லப்பட்ட ஓ அக்னிமுதலிய தேவர்காள்) **यूयम्**=நீங்கள் **घृतम्**=நெய்யைப்போன்ற ஸாரவஸ்துக்களை **दुहानाः**=கொடுக்கின்றவர்களாகவும் **विश्वतः**=எங்கும் **प्रपीनाः** = விருத்தி யடைந்தவர்களாகவும் (**भूत्वा**=ஆகி) **नः**=எங்களை **स्वस्तिभिः** = நன்மைகளால் **पात**=காப்பாற்ற வேண்டும். அதாவது: நன்மைகளைக் கொடுக்கவேண்டும்.

முதல் பிரச்னத்தில் பதினைந்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

பதினாறுவது கண்டம்.

(அ - கை) **श्वस्तिष्येणेति त्रिस्सतैर्यवैःपाठां परिकिरति यदि वारुण्यसि वरुणात्त्वा निष्क्रीणामि यदि सौम्यसि सोमात्त्वा निष्क्रीणामीति (ख० 9, सू० 5)** ஒரு ஸ்திரீயின் கணவன் மற்றொரு களத்திரத்தி

னிடம் மிக்கப் பிரேமையையும் முதல் களத்திரத்தினிடம் வெறுப்பையு மடைந்திருப்பானுயின் அப்பொழுது அந்த முதல் களத்திரத்தின் தகப்பனே ஸஹோதரனே புனர்வஸு நக்ஷத்திரத்தில் மேற்சொல்லிய ஹோமத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். பிறகு அன்றே பர்த்தாவின் சிநேஹத்தையும் சக்களத்தியின் விலக்கையும் விரும்பிய ஸ்திரீயானவள் **पाठा**=(இந்த ஓஷதி தென் மொழியில் "வட்டத்திருப்பி" என்று வழங்கப்படும். மருந்துக் கடைகளில் கிடைக்கக்கூடியது) என்ற ஓஷதி எங்கு முளைத்திருக்கின்றதோ அவ்விடம் சென்று அந்தப்பாடை என்ற ஓஷதிக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் 21நெல்விதையை **यदिवारुणायसिवरुणात्वा निष्क्रीणामि** என்றும், **यदि सौम्यसि सेमात्त्वा निष्क्रीणामि** என்றும் சொல்லி வாரி இரைக்கவேண்டும். **सू०। श्वोभूत उत्तरयोत्थाप्योत्तराभिस्तिसृभिरभिमन्त्र्योत्तरयाप्रतिच्छन्नाᳲहस्तयोराबध्य शय्याकाले बाहुभ्यां भर्तारं परिगृह्णीयादुपधानलिङ्गया (ख०9, सू०6)** மறுதினம் அந்த ஸ்திரீயானவள் 16 வது கண்டம் முதல் மந்திரத்தால் அந்தப் பாடா என்ற ஓஷதியை வேருடன் மண்வெட்டி முதலியவற்றால் கல்லி எடுத்து 2, 3. 4 வது மந்திரங்களால் அதை அபிமந்த்ரணம் செய்து பிறகு அதன் வேரை இரண்டு துண்டாகவெட்டித் தனது கணவனுக்குப் புலப்படாவண்ணம் இரண்டு கைகளிலும் 5 வது மந்திரத்தால் கட்டிக்கொண்டு இரவில் கணவனுடன் படுத்துக்கொள்ளும் பொழுது 6 வது மந்திரத்தால் கணவனை ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் கணவன் வசப்பட்டுவிடுவான். சக்களத்தியினிடம் கணவனுக்கு வெறுப்பு முண்டாகும்.

(मन्त्रः) १ इमां खनाम्योषधीं वीरुधं बलवत्तमाम् ।
यया सपत्नीं बाधते यया संविन्दते पतिम् ॥

२ उत्तानपर्णे सुभगे सहमाने सहस्वति ।
सपत्नीं मे पराधम पतिं मे केवलं कृधि ॥

३ उत्तराहमुत्तर उत्तरेदुत्तराभ्यः ।
अथा सपत्नी या ममाधरा साऽधराभ्यः ॥

४ न ह्यस्यै नाम गृभ्णामि नो अस्मिन् रमते जने ।
परामेव परावतꣳ सपत्नीं नाशयामसि ॥

५ अहमस्मि सहमानाऽथ त्वमसि सासहिः ।
उभे सहस्वती भूत्वा सपत्नीं मे सहावहै ॥

६ उपतेऽधाꣳसहमानामभित्वाऽधाꣳसहीयसा ।
मा मनु प्र ते मनो वत्सं गौरिव धावतु पथा वारिव धावतु ॥

1. (ப-ரை) இம்மந்திரத்தால் பாடா என்ற ஒஷதியை வேருடன் கல்லி எடுக்கவேண்டும். यया=எந்த பாடா என்ற ஒஷதியால் (सर्वस्त्रीजनः=எல்லா ஸ்திரீஜனமும் (सपत्नीम्=சக்களத்தியை बाधते=ஹிம்ஸிக்கின்றதோ यया=எந்தப் பாடா என்ற ஒஷதியால் पतिम्=தனது கணவனை संविन्दते = தனக்கு அசாதாரணமாக (தன்னிடத்தில் மாத்திரம் பற்றுள்ளவனாக) அடைகின்றதோ (तादृशीम्=அத்தகைய மஹிமைவாய்ந்ததும் वीरुधम्=பலவிதமான கிளைகளுடன் கூடியதும் बलवत्तमाम्=அதிக பலம்வாய்ந்ததுவுமான इमाम्=இந்த ओषधीम् = பாடா என்ற ஒஷதியை खनामि கல்லுகிறேன். இதிற் சொல்லிய லக்ஷணங்களைக்கொண்டு இந்த ஒஷதியைக் கண்டறியலாம்.

2. (ப-ரை) இனிவரும் மூன்று மந்திரங்களால் பிடுங்கி எடுத்த ஒஷதியை அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும் उत्तानपर्णे= மல்லாக்காக விருக்கின்ற இலைகளையுடையதும் सुभगे=ஸ்திரீகளுக்கு கணவனின் பிரீதியைச் சம்பாதித்து வைப்பதும் सहमाने= சக்களத்தியைப் பாதிக்கின்றதும் सहस्वति=பலம் பொருந்தியதுமான ஓ பாடா என்ற ஒஷதியே! मे=என்னுடைய सपत्नीम्=சக்களத்தியை पराधम=எனது கணவனிடமிருந்து பிரித்து விடுவாயாக. पतिम्=கணவனை मे=எனக்கு केवलम् = அசாதாரணமாக कृधि=செய்வாயாக. எனது கணவனை எனக்கு மாத்திரம் சொந்தமாக ஏற்படுமாறு செய்வாயாக.

3. (ப-ரை) उत्तरे=மற்ற ஒஷதிகளுள் சிறந்ததான ஓபாடா என்ற ஒஷதியே! अहम्=நான் उत्तरा, इत्=சுயமாகவே மேலானவ

ளாக இருக்கின்றேன். उत्तराभ्यः=சிறந்தவர்களுள் उत्तरा=சிறந்தவளாக (भूयासम्=ஆகவேண்டும்) अथा=மேலும் मे=என்னுடைய यासपत्नी எந்தச்சக்களத்தியுண்டோ सा=அவள் अधराभ्यः=கீழ்பட்டவர்களிலும் अधरा=கீழ்பட்டவளாக (भूयात्=ஆகவேண்டும்)

4. (ப-ரை) (यतः = யாதுகாரணம்பற்றி सा=அந்தச் சக்களத்தியானவள்) अस्मिन्, जने=இந்த என்னிடம் नोरमते=சிநேஹமாக விருக்கவில்லையோ (तेन=அதனால்) अस्यै=இந்தச் சக்களத்தியினுடைய नाम=பெயரை नगृभ्णामि=சொல்லமாட்டேன். परां परावतम्=வெகுதூரத்தில் सपत्नीम्=சக்களத்தியை नाशयामसि=விலக்கித் தள்ளி நாசம் செய்யக்கடவோம்.

5. (ப-ரை) இம்மந்திரத்தால் பாடா என்ற ஓஷதியின் வேரை இரண்டு துண்டாகவெட்டி கையில் கணவனுக்குப் புலப்படாவண்ணம் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். हे पाठे=பாடா என்ற ஓஷதியே! अहम्=நான் सहमाना=சக்களத்தியை யவமதிப்பவளாக अस्मि=இருககின்றேன். अथ=மேலும் त्वम्=நீயும் सासहिः=சக்களத்தியை யவமதிப்பவளாக असि=இருக்கின்றாய். उभे=நாமிருவரும் (ஒன்று சேர்வதால்) सहस्वती=மிக்க பலம்பெற்றவர்களாக भूत्वा=ஆகி मे=என்னுடைய सपत्नीम्=சக்களத்தியை सहावहै=அவமதிப்போமாக.

6. (ப-ரை) இம்மந்திரத்தால் கணவனை ஆலிங்கனம்செய்துகொள்ளவேண்டும். கணவனைக்குறித்து மனைவி சொல்லுகிறாள். सहमानाम्=எனது சக்களத்தியை யவமதிக்கின்ற (इमाम्=இந்த பாடா என்ற ஓஷதியை) ते=உமக்கு उपाधाम्=கீழ்பாகத்திலிருப்பதாகவும், सहीयसा=எனது சக்களத்தியை மிகவு மவமதிக்கின்ற சக்தியுடன்கூடிய (इमाम्=இந்த ஓஷதியை) त्वा=உமக்கு अभ्यधाम्=மேலாக இருப்பதாகவும் (करोमि=செய்கிறேன்.) பர்த்தாவானவன் படுக்கையில் படுத்திருக்கும்பொழுது ஒரு கையை அவனது சரீரத்திற்குக் கீழாகவும், மற்றொருகையை அவனது சரீரத்திற்கு மேலாகவும் வைத்துக்கொண்டு ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று ஏற்படுகின்றது. ते = உன்னுடைய मनः=மனது मामनु=என்னைக்குறித்து वत्सम्=இளங்கன்றை गौरिव

பசுப்போல் **प्रधावतु**=ஓடிவரட்டும். **पथा**=தாழ்ந்த மார்க்கத்தால் **वाः, इव**=ஜலம்போல் **प्रधावतु**=ஓடிவரட்டும்.

முதல் பிரச்னத்தில் பதினாறுவது கண்டம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது கண்டம்.

(அ - கை) **एतेनैव कामेनोत्तरेणाऽनुवाकेन सदाऽऽदित्यमुपतिष्ठते (ख० 9, सू० 9)** சக்களத்தியை வெல்ல விரும்பியவள் 17வது கண்டத்திலுள்ள மந்திரங்களால் எப்பொழுதும் (சக்களத்தியை பாதித்த பிறகும் தனது பர்த்தாவின் ஆயுளுள்ளவரை) சூரியனை ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டும்.

१ उदसौ सूर्यो अगादुदयं मामको भगः ।
अहन्तद्विद्वला पतिमभ्यसाक्षि विषासहिः ॥

२ अहं केतुरहं मूर्धाऽहमुग्रा विवाचनी ।
ममेदनु क्रतुं पतिस्सेहानाया उवाचरेत् ॥

३ मम पुत्राश्शत्रुहणोऽथो मे दुहिता विराट् ।
उताऽहमस्मि संजया पत्युर्मे श्लोकउत्तमः ॥

४ येनेन्द्रो हविषा कृत्यभवद्दिव्युत्तमः ।
अहन्तदक्रि देवा असपत्ना किलाभवम् ॥

५ असपत्ना सपत्निघ्नी जयन्त्यभिभूवरी ।
आवित्सि सर्वासाꣳराधो वर्चो अस्थेयसामिव ॥

६ समजैषमिमा अहꣳसपत्नीरभिभूवरीः ।
यथाऽहमस्य वीरस्य विराजामि धनस्य च ॥

1. (ப - ரை) **असौ** = இந்த **सूर्यः**=சூரியன் **उदगात्**=கிளம்பிவிட்டார். **तमनु**=அந்தச்சூரியனை யனுசரித்து **मामकः**=என்னு

டைய भगः=பாக்கியமானது उद्गात्=விருத்தி யடையவேண்டும். சூரியன் உதயமடைந்த பிறகு எவ்விதம் விருத்தி யடைகின்றானோ அவ்விதமே எனதுபாக்கியமும் விருத்தி யடைய வேண்டும் என்று கருத்து. तद्विद्वला = அந்தச் சூரியனை யறிந்திருக்கின்ற அதாவது: உபாஸிக்கின்ற अहम्=நான் विषासहिः = விசேஷமாய் சக்களத்தியையவமதிப்பவளாயாகி पतिम्=பர்த்தாவை अभ्यसाक्षि= வசப்படுத்தவேண்டும்.

2. (ப - ரை) अहम्=நான் केतुः=பிறந்தவம்சம், பர்த்தாவின் வம்சம் இரண்டிற்கும் கொடிமரம்போலும். अहम्=நான் मूर्द्धा= சிரஸ்போலும் अहम्=நான் उग्रा=மற்றவர்களால் நெருங்கி அவமதிக்கத்தகாதவளாகவும் विवाचनी=சந்தேஹ மேற்பட்ட சமயத்தில் நிச்சயத்தை யுண்டுபண்ணுகிறவளாகவும் भूयासम् = ஆகவேண்டும். सेहानायाः=சக்களத்தியை யவமதித்தவளான ममेत्= என்னுடையவே क्रतुम्=சங்கல்பத்தை पतिः = எனது கணவன் अनुव्राचरेत् = அனுசரித்து நடக்கவேண்டும். நான் எந்தக்கார்யத்தை எவ்விதம் செய்யவேண்டுமாய் சங்கல்பிக்கின்றேனோ அவ்விதமே எனது கணவனும் ஒத்து நடக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

3 (ப - ரை) मम=என்னுடைய पुत्राः=பிள்ளைகள் शत्रुहणः= சத்துருக்களைக் கொல்பவர்களாக (भवन्तु=ஆகவேண்டும்.) अथो= மேலும் मे=என்னுடைய दुहिता=பெண் विराट्=தனது கணவனிடம் நன்றாய்ச் சுகமாய்வாழுகின்றவளாக भवतु=ஆகட்டும். उत= மேலும் अहम्=நான் सञ्जया=சக்களத்திகளை நன்றாய் ஜயித்தவளாக अस्मि = ஆகவேண்டும். पत्युः=பர்த்தாவினுடைய उत्तमः= மேலான श्लोकः=சிலாகையானது अस्तु = உண்டாக வேண்டும். எனதுகணவனும் என்னைநன்றாய்ப்புகழவேண்டும்என்றுகருத்து.

4 (ப - ரை) (आदित्य=ஓ ஆதித்யனே !) इन्द्रः = இந்திரன் येन=எந்த हविषा=ஹவிஸ்ஸினால் कृती = அடைய வேண்டியதையடைந்தவனாகவும் दिवि=சுவர்க்கலோகத்தில் उत्तमः=சிறந்தவனாகவும், அதாவது: சுவர்க்கலோகத்திற்குத் தலைவனாகவும் अभवत्=

ஆனரோ तत्=அந்த ஹவிஸ்ஸையே अहम्=நான் अकृषि=செய்கின்றேன். ஓ சூரியனே! இந்திரன் எத்தகைய ஹவிஸ்ஸை உம்மைக்குறித்து ஹோமஞ்செய்து தான் கோறியபலனைப்பெற்றானே அத்தகைய ஹவிஸ்ஸையே நானும் உம்மைக்குறித்து ஹோமஞ் செய்கின்றேன் என்று கருத்து. देवाः=ஓ தேவர்காள் अहम्=நான் असपत्ना=சத்துருவற்றவளாக असवंकिल=ஆகவேண்டும்.

5. (ப - ரை) असपत्ना=சத்துருவற்றவளாகவும் सपत्निघ्नी=சக்களத்திகளை ஹிம்ஸிக்கிறவளாகவும் जयन्ती = ஜயிக்கிறவளாகவும் अभिभूवरी=சத்துருக்களை யவமதிப்பவளாகவு மிருக்கின்ற अहम्=நான் अस्थेयसाभ्=தைரியமற்றவர்களுடைய (धनमिव=தனத்தைப்போல்) सर्वासाम् = சக்களத்திகள் யாவருடையவும் राधः=தனத்தையும் वर्चः=சரீரகாந்தியையும் आविदि=பிடுங்கிக்கொள்ள வேண்டும். துர்பலர்களிடமுள்ள பொருளை எவ்விதம் மற்றவர்கள் பலாத்காரமாய் பிடிங்கிக் கொள்வார்களோ அவ்விதமே நானும் எனது சக்களத்திகளின் தனம், சரீரகாந்தி முதலியவற்றைப் பிடுங்கிக்கொள்ளவேண்டும். அதாவது எனது சக்களத்திகள் தனமற்றவர்களாகவும், சரீர காந்தியற்றவர்களாகவு மாக வேண்டும் என்பது கருத்து.

6. (ப - ரை) अभिभूवरी=என்னை அலக்ஷ்யம் செய்கின்ற इमाः=இந்த सपत्नीः=சக்களத்திகளை अहम्=நான் समजैषम्=ஜயிக்கவேண்டும். यथा=எவ்விதம் ஜயிப்பதால் अहम्=நான் अस्य=இந்த वीरस्य=பர்த்தாவுக்கும் धनस्यच=அவரது பொருளுக்கும் विराजामि=நாயகியாவேனோ. சக்களத்திமார்களை ஜயித்து நான் கிருஹத்திற்கு யஜமானியாக விளங்கவேண்டும் என்று கருத்து.

முதல் பிரச்னத்தில் பதினேழாவது கண்டம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது கண்டம்.

(அ - கை) यद्यगृहीतामन्यां वा ब्रह्मचर्ययुक्तः पुष्करसंवर्तमूलैरुत्तरैर्यथालिङ्गमङ्गानि संमृश्य प्रतीचीनं निरस्येत्= (ख० 9 सू० 10) தனது

மனேயாள் ராஜயக்ஷ்மா என்ற ரோகத்தாலோ, அல்லது குஷ்டம் முதலிய ரோகத்தாலோ பீடிக்கப்பட்டிருந்தால் அப்பொழுது மூன்று தினங்களுக்குக் குறைவுபடாமல் பிரும்மசர்ய விரதத்தை யனுஷ்டித்த பிறகு; தாமரையின் இலே கிழங்கு இவற்ருல் மந்திர லிங்கத்தை யனுஸரித்து அந்தந்த அங்கங்களேத் தடவி பின்புறத் தில் எரியவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் ராஜயக்ஷ்மா முதலிய ரோகங்கள் நிவிருத்தியை யடைந்துவிடும்.

१ अक्षीभ्यान्ते नासिकाभ्यां कर्णाभ्यां चिबुकादधि ।
यक्ष्मꣳशीर्षण्यं मस्तिष्काज्जिह्वाया विवृहामि ते ॥

२ ग्रीवाभ्यस्त उष्णिहाभ्यः कीकसाभ्यो ऽनूक्यात् ।
यक्ष्मꣳदोषण्यमꣳसाभ्यां बाहुभ्यां विवृहामि ते ॥

३ आन्त्रेभ्यस्ते गुदाभ्यो वनिष्ठोर्हृदयादधि ।
यक्ष्मं मतस्नाभ्यां यक्नः प्लाशिभ्यो विवृहामि ते ॥

४ ऊरुभ्यान्ते ऽष्ठीवद्भ्यां जंघाभ्यां प्रपदाभ्याम् ।
यक्ष्मꣳश्रोणीभ्यां भासदाध्वꣳससो विवृहामि ते ॥

५ मेहनाद्वलंकरणाल्लोमभ्यस्ते नखेभ्यः ।
यक्ष्मꣳसर्वस्मादात्मनस्तमिमं विवृहामि ते ॥

६ अङ्गादङ्गाल्लोम्नो लोम्नो जातं पर्वणि पर्वणि ।
यक्ष्मꣳसर्वस्मादात्मनस्तमिमं विवृहामि ते ॥

1. (ப-ரை) மேற்படித்த மந்திரங்களால் மந்திரலிங்கத்தை யனுஸரித்து ராஜயக்ஷ்மா என்ற ரோகத்தை யடைந்தஸ்திரீயின் அவயவங்களேத் தாமரை இலேயால்தடவி பின்புறமாக எரியவேண்டும். **ते**=உன்னுடைய **शीर्षण्यम्**=கழுத்திற்கு மேலுள்ள பாகத்தி லிருக்கின்ற **यक्ष्मम्**=ராஜயக்ஷ்மா என்ற ரோகத்தை **विवृहामि**= வழித்துத் தள்ளுகிறேன். அதாவது: **ते**=உன்னுடைய **अक्षीभ्याम्**= இரண்டுகண்களினின்றும் **नासिकाभ्याम्**=இரண்டு நாசிகாத் துவா

ரங்களினின்றும் कर्णाभ्याम्-காதுகளினின்றும் चिबुकात्-மோவாய்க் கட்டையினின்றும் मस्तिष्कात्=மண்டையோட்டிற்குக் கீழுள்ள மாம்சத்தினின்றும் जिह्वायाः=நாக்கினின்றும் यक्ष्मम्=ராஜயக்ஷ்மா என்ற ரோகத்தை विवृहामि=வழித்துத்தள்ளுகிறேன்.

2. ते=உன்னுடைய ग्रीवाभ्यः=கழுத்தினின்றும் उष्णिहाभ्यः=கழுத்திலுள்ள நாடிகளினின்றும் कीकसाभ्यः=கழுத்திலிருக்கின்ற எலும்புகளினின்றும் अनूक्यात्=முதுகின் எலும்பினின்றும் यक्ष्मम्=ராஜயக்ஷ்மா என்ற ரோகத்தை विवृहामि=வழித்துத்தள்ளுகிறேன். ते=உன்னுடைய दोषण्यम्=கையிலிருக்கின்ற यक्ष्मम्=ராஜ யக்ஷ்மா என்ற ரோகத்தை विवृहामि=வழித்துத் தள்ளுகிறேன். அதாவது: अंसाभ्याम्=தோள்பட்டையினின்றும், बाहुभ्याम्=முழங்கைக்கு மேல்பட்ட பாகங்களினின்றும் यक्ष्मम्=ராஜ யக்ஷ்மா என்ற ரோகத்தை विवृहामि=வழித்துத் தள்ளுகிறேன்.

3. ते=உன்னுடைய आन्त्रेभ्यः=நரம்புகளினின்றும் गुदाभ्यः=மலம் வெளிவருவதற்குரிய நாடியினின்றும் वनिष्ठोः=நரம்புகளின் தடிப்பான பிரதேசங்களினின்றும் हृदयात्=ஹிருதய கமலத்தினின்றும் मतस्नाभ्याम्=மாம்பழம்போன்ற உருவத்தையுடைய ரக்தத்தையும், நீரையும் பிரிக்குமிடத்தினின்றும் प्लाशिभ्यः = பக்க எலும்புகளினின்றும் यक्ष्मम् = ரோகத்தை विवृहामि=வழித்துத் தள்ளுகிறேன்.

4. ते=உன்னுடைய ऊरुभ्याम् = துடைகளினின்றும் अष्ठीवद्भ्याम् = துடை கணுக்கால் இவ்விரண்டின் சந்திப்பிரதேசத்தினின்றும், जंघाभ्याम्=இரண்டுகணுக்கால்களினின்றும் प्रपदाभ्याम्=பாதத்தினுடைய நுணிபாகத்தினின்றும் श्रोणीभ्याम् = இரண்டு பிருஷ்டபாகத்தினின்றும் भासदात्=குஹ்யத்திலிருக்கின்ற ஓர் வித அவயவத்தினின்றும் भंससः=உந்தியினின்றும் यक्ष्मम्=ராஜ யக்ஷ்மா என்ற ரோகத்தை विवृहामि=வழித்துத் தள்ளுகிறேன்.

5. ते=உன்னுடைய वलङ्करणात्==எல்லோரையும் வசப்படுத்துகின்ற मेहनात्=பெண்குறியினின்றும் लोमभ्यः=உரோமங்களினின்றும் नखेभ्यः=நகங்களினின்றும் ते=உன்னுடைய सर्वस्मात्;

आत्मनः=இங்கு சொல்லப்படாமலிருக்கின்ற மற்றுமுள்ள எல்லா அவயவத்தினின்றும் **तमिम्**=அத்தகைய இந்த **यक्ष्मम्**=ராஜயக்ஷ்மா என்ற ரோகத்தை **विवृहामि**=வழித்துத் தள்ளுகிறேன்.

6 **ते**=உனக்கு **जातम्**=உண்டான **यक्ष्मम्**=ராஜயக்ஷ்மா என்ற ரோகத்தை **अङ्गादङ्गात्**=ஒவ்வொரு அங்கத்தினின்றும், **लोम्नः**, **लोम्नः**=ஒவ்வொரு ரோமங்களினின்றும் **विवृहामि**=வழித்துத்தள்ளுகிறேன். **पर्वणि, पर्वणि**=ஒவ்வொரு கணுக்களிலும் **जातम्**=உண்டாயிருக்கின்ற **यक्ष्मम्**=ரோகத்தையும் **सर्वस्मात् आत्मनः**=மற்றுமுள்ள எல்லா அங்கங்களினின்றும் **तमिमंयक्ष्मम्** அந்த ராஜயக்ஷ்மா என்ற ரோகத்தை **विवृहामि**=வழித்துத்தள்ளுகிறேன்.

(அ·கை) **सू०॥ वधूवास उत्तराभिरेतद्विदे दद्यात् (ख० 9, सू०11)** மேற்சொல்லிய முறைப்படி தாமரையிலையைத் தடவி எரிந்த பிறகு ராஜயக்ஷ்ம ரோகமுள்ளவள் தரித்திருந்த வஸ்திரத்தை மேற்படித்த மந்திரம், அதனர்த்தம் இவற்றை நன்கறிந்திருக்கின்ற பிராம்மணனையும் பொருட்டு பின்னர் எழுதப்படும் மந்திரங்களால் கொடுக்கவேண்டும்.

७ परादेहि शाबल्यं ब्रह्मभ्यो विभजा वसु ।
कृत्यैषा पद्धती भूत्वा जाया विशते पतिम् ॥

८ अश्लीला तनूर्भवति रुशती पापयाऽमुया ।
पतिर्यद्वध्वै वाससा स्वमङ्गमभिधित्सति ॥

९ क्रूरमेतत्कटुकमेतदपाष्ठवद्विषवन्नैतदत्तवे ।
सूर्यां यः प्रत्यक्षं विद्यात्सएतत्प्रतिगृह्णीयात् ॥

१० आशसनं विशसनमथो अधिविचर्तनम् ।
सूर्यायाः पश्य रूपाणि तानि ब्रह्मोत शंसति ॥

(பி - ரை) ஹரதத்தாசாரியர், விவாஹகாலத்தில் மணப்பெண்ணுக்கு **परित्वागिर्वणः** என்ற மந்திரத்தால் வரன் தாரணம்

செய்திருந்த வஸ்திரத்தை விவாஹம் முடிந்தவுடன் விவாஹமந்திரங்கள், அவற்றின் அர்த்தம் இவற்றையறிந்திருக்கின்ற பிராம்மணனுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமெனத் தமது பாஷ்யத்தில் கூறியிருக்கிறார். சமீபத்தில் கூறிய "ராஜயக்ஷ்ம பரிஹாரம்" என்ற கர்மாவை விடுத்து தூரத்திலிருக்கின்ற விவாஹகர்மாவை ஸ்வீகரித்துக் கொள்வதில் பிரமாணமில்லாததால் ஏற்கத்தக்கதல்லவென்று சுதர்சனாசாரியர் கூறியிருக்கிறார்-**शावल्यम्** = சரீரத்திலிருக்கின்ற ரோகத்தால் அழுக்கடைந்து தவிட்டு நிறமடைந்திருக்கின்ற வஸ்திரத்தை **परादेहि** = விட்டுவிடு. **वसु**=தனத்தை **ब्रह्मभ्यः** = பிராம்மணர்களையும் பொருட்டு **विभज** = பிரித்துக்கொடு. **जाया**=ராஜயக்ஷ்ம ரோகமுள்ள பார்யையானவள் **पद्वती**=சரணத்துடன்கூடிய **कृत्या**=கிருத்யை என்ற துர்த்தேவதையாக **भूत्वा**= ஆகி **पतिम्**=பர்த்தாவை **आविशते**=அடைகிறாள். ராஜயக்ஷ்ம ரோகமுள்ள ஸ்திரீயானவள் நடந்து சஞ்சரிக்கின்ற துர்த்தேவதைக்கு நிகராகையால் அவளுக்குமேற் சொல்லிய ராஜயக்ஷ்ம ரோக பரிஹாரத்தை யனுஷ்டித்தபிறகு ரோகமுள்ள சந்தர்ப்பத்தில் தரித்திருந்த வஸ்திரத்தை பிராம்மணனிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும். இல்லையேல் "கிருத்தியா" என்ற துர்த்தேவதைபோல் பர்த்தாவினிடமும் அந்த ரோகம் பரவிவிடும் என்று கருத்து.

8. **पतिः**=புருஷன் **वध्वै**=ராஜயக்ஷ்மரோகமுள்ள ஸ்திரீயினுடைய **वाससा**=வஸ்திரத்தால் **स्वम्**=தனது **अङ्गम्**=அங்கத்தை **यत्**, **अभिधित्सति**=மறைத்துக்கொள்ள விரும்பினால், அதாவது: அவளது வஸ்திரசம்பந்தம் பெற்றால் **पापया**=மிக்க துஷ்டமான **अमुया** இந்த ராஜயக்ஷ்மா என்ற ரோகமாகிற துர்த்தேவதையால் **तनूः**= புருஷசரீரம் **अश्लीला**=சோபையற்றதாகவும் **रुशती**=ஹிம்ஸிக்கப்பட்டதாகவும் **भवति**=ஆகிவிடும்.

9. **एतत्** = ராஜயக்ஷ்ம ரோகமுள்ள ஸ்திரீயினால் தரிக்கப்பட்ட வஸ்திரமானது **क्रूरम्**=நாசத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. **एतत्**=இந்த வஸ்திரம் **कटुकम्** = ரோகத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடியதாக விருக்கின்றது. **अपाष्ठवत्**=நிந்திக்கக் கூடியது. **विषवत्**=விஷத்தின் சம்பந்தம் பெற்றது. **तस्मात्**=

ஆகையால் एतत्=இந்த வஸ்திரம் अत्तवे=அனுபவிப்பதற்குத் தகுதியாக न=ஆவதில்லை. सूर्याम्=ராஜயக்ஷ்ம பரிஹாரத்திற்காக ஏற்பட்ட மந்திரங்களை यः=எவன் प्रत्यक्षम्=அர்த்தத்துடன் विद्यात्=அறிவனே सः=அவன் एतत्=இந்த வஸ்திரதைத் प्रतिगृह्णीयात्=வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

10. (राजयक्ष्म गृहीतवधूवासः=ராஜயக்ஷ்மா என்ற ரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட ஸ்திரீயின் வஸ்திரமானது) आशसनम्=குத்திக் காயத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடிய சூலமாகவும், विशसनम्=சரீரத்தைத் துண்டிக்கின்ற கத்தியாகவும் अथो=மேலும் विचर्तनम्=தோலைச் சேதிக்கின்றதாகவும் (भवति=ஆகின்றது) (पूर्वोक्तानि=முன்சொல்லிய கத்தி, சூலம் முதலியவைகளை) सूर्यायाः=யக்ஷ்மரோகாபிமானி தேவதையினுடைய रूपाणि=ரூபங்களாக पश्य=அறியவேண்டும். तानि=அந்த உருவங்களை ब्रह्म=பிராம்மணன் उत=நிச்சயமாக शंसति=சொல்லுகிறான். அறிகிறான். ராஜயக்ஷ்மஹரமான மந்திரத்தை எந்தப்பிராம்மணன் அறிவானோ அவன் ரோகிணியான ஸ்திரீயினால் தரித்த வஸ்திரத்தைக் கிரஹிப்பானாயின் அவனுக்கு எவ்விதத் தீங்கும் நேராது என்று கருத்து.

முதல்பிரச்னத்தில் பதினேட்டாவது கண்டம்
முற்றிற்று.

முதல்பிரச்னம் முற்றிற்று

இரண்டாவது பிரச்னம்

முதல் கண்டம்

(அ - கை) இனி உபநயணம் என்ற கர்மாவில் உபயோகிக்கப்படுகின்ற மந்திரங்கள் வியாக்யானம் செய்யப்படுகின்றன. **ஸூ॥ उपनयनं व्याख्यास्यामः** (ஃ 10, ஸூ 1) புத்திரனை வேதம் முதலிய வித்தைகளைக் கற்பதற்காக ஆசார்யரின் ஸமீபத்திற்கு அனுப்புதல் "உபநயனம்" எனப்படும். அவ்வுபநயனம் என்ற கர்மாவை பூர்வாங்கம், உத்தராங்கம் இவற்றுடன் விரித்துக்கூறுவாம். **गर्भाष्टमेषु ब्राह्मणमुपनयीत** (ஃ 10, ஸூ 2) பிராம்மணவகுப்பில் பிறந்தவனுக்கு கர்ப்பம் முதல் 8வதானவயதில், அதாவது பிறந்த பிறகு 7வது வயதில் உபனயனம் என்ற ஸம்ஸ்காரத்தை நடத்தி வைக்கவேண்டும். **ஸூ॥ गर्भैकादशेषु राजन्यं गर्भद्वादशेषु वैश्यम्** (ஃ 10, ஸூ 3) கர்ப்பம் முதல் 11வது வயதில், அதாவது பிறந்த பிறகு 10வது வயதில் க்ஷத்திரிய வகுப்பில் பிறந்தவனுக்கும், கர்ப்பம் முதல் 12வது வயதில், அதாவது: பிறந்த பிறகு 11வது வயதில் வைசிய வகுப்பில் பிறந்தவனுக்கும் உபனயனம் என்ற சம்ஸ்காரத்தை நடத்திவைக்க வேண்டும். **ஸூ॥ वसन्तोग्रीष्मश्शरदित्यृतवोवर्णानुपूर्व्येण** (ஃ 10, ஸூ 4) பிராம்மணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர் இம்மூவருக்கும் முறையே வஸந்தருது, கிரீஷ்மருது, சரத்ருது இவைகள் உபனயனத்திற்குரிய காலங்களாகும். **ஸூ॥ब्राह्मणान् भोजयित्वा आशिषो वाचयित्वा, कुमारं भोजयित्वा, अनुवाकस्य प्रथमेनयजुषाऽऽपस्सꣳसृज्य, उष्णाश्शीतास्वानीय, उत्तरया शिरउनत्ति ॥** (ஃ 10, ஸூ 5) நாந்தீ சிராத்தத்தில் பிராமணர்களுக்கு போஜனம் செய்வித்து பிறகு அவர்கள் முகத்தினின்றும் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, *குமாரனுக்குப்போஜ

---

* குமாரனுக்கு போஜனம் செய்விப்பதற்குமுன் **यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं** என்ற மந்திரத்தைச் சொலிவைத்து யக்ஞோ விததாரணம் செய்

னம். செய்வித்து இரண்டாவது பிரச்னம், முதல் கண்டத்திலு ள்ள முதல் மந்திரத்தால் சூடான ஜலத்தை குளிர்ந்த ஜலத்தில் விட்டு இரண்டாவது மந்திரத்தால் குமாரனுடைய தலையைக் கிழ்திசை முதல் பிரதக்ஷிணமாய் நனைக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) १ उष्णेन वायावुदकेनेह्यदितिः केशान् वपतु ॥

२ आप उन्दन्तु जीवसे दीर्घायुत्वाय वर्चसे । ज्योक्च सूर्यं दृशे ॥

(ப - ரை) 1. இம்மந்திரத்தால் சூடான ஜலத்தைக் குளிர்ந்த ஜலத்தில் விடவேண்டும். **वायो**=ஓ வாயுதேவனே! **उष्णेन**= சூடான **उदकेन**=ஜலத்துடன் **एहि**=வருவீராக. **अदितिः**=தேவ மாதாவான அதிதி என்ற.தேவதையானவள் **केशान्**=கேசங்களை **वपतु**=போக்கட்டும். நான் இந்த மாணவகனுடைய சிரஸ்ஸில் உஷ்ணஜலத்துடன் கலந்த குளிர்ந்த ஜலத்தைத்தடவி சிரஸ்ஸிலிருக்கின்ற கேசங்களை போக்கப்போகிறேன். ஆகவே உஷ்ண ஜலத்தை குளிந்த ஜலத்தில் விடுவது என்ற கார்யத்தைச் செய்வதில் வாயு என்ற தேவனும், கேசவபனம் செய்வதில் அதிதி என்ற தேவதையும் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று இதனல் பிரார்த்திக்கப் படுகின்றது. மஹானுபாவர்களான தேவர்களின் அனுமதியின்மேல் எந்தக் கார்யமும் நடத்தப்படுமானல் அதன் மூலம் எவ்விதக் குறைவு மேற்படாதென்பதே இது போன்ற மந்திரங்களுக்குக் கருத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

2. இம்மந்திரத்தால் ஜலத்தைச் சிரஸில் தடவவேண்டும். **आपः**=ஜலாபிமானி தேவதைகள் **दीर्घायुत्वाय, जीवसे**=நீண்டகாலம் ஜீவித்திருப்பதர்க்காகவும், **वर्चसे**=சரீர காந்தியுண்டாவதற்காகவும், **ज्योक्**=நீண்டகாலம் **दृशेच** = கண்களால் விஷயங்களைக் கிர

விக்கவேண்டும் என்று ஸுதர்சனுசாரியரின் பாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தற்சமயத்தி லனுஷ்டானமும் இவ்விதமே இருக்கின்றது. ஆயினும் இங்கு சூத்திரக்காரர் நூல் பூணல் தரிப்பதைக் கூருது விடுத்ததிலிருந்து நூல்பூணல் போட்டுக் கொள்வது சூத்திரக்காரர் காலத்திலில்லாதிருந்த தென்றும், பின்னரே இது ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்.

ஹிப்பதற்காகவும் (**ते**=உன்னுடைய **शिरः** = சிரஸ்ஸை) **उन्दन्तु**= நனைக்கட்டும். ஓ ஜலாபிமானிதேவதைகளே! இந்தக் குமாரன் நீண்டகாலம் ஜீவித்திருப்பவனாகவும், சரீரகாந்தி யுள்ளவனாக வும், இந்திரிய வலுவுள்ளவனாகவுமாக வேண்டும் என்று இத னால் பிரார்த்திக்கப் படுகின்றது.

(அ - கை) **सू०॥ त्रींस्त्रीन्दर्भानन्तर्धायोत्तराभिश्चतसृभिः प्रतिमन्त्रं प्रतिदिशं प्रवपति** (**ख०** 11 **सू०** 5) குமாரனுடைய சிரஸ்ஸில் ஒவ் வொரு திசைக்கும் மூன்று மூன்று தர்ப்பங்களைக் கேசங்களுடன் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு இனிவரும் மந்திரங்களுள் ஒவ் வொரு மந்திரத்தாலும் கிழக்குத் திசைமுதல் பிரதக்ஷிணமாய் கேசங்களை வபனம் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः)३ येनावपत्सविता क्षुरेण सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान् ।
तेन ब्रह्माणोवपतेदमस्यायुष्माञ्जरदष्टिर्यथाऽसदयमसौ ॥

४ येन पूषा बृहस्पतेरग्नेरिन्द्रस्य चायुषेऽवपत् ।
तेनास्यायुषे वप सौश्लोक्याय स्वस्तये ॥

५ येन भूयश्चरात्ययं ज्योक्च पश्याति सूर्यम् ।
तेनास्यायुषे वप सौश्लोक्याय स्वस्तये ॥

६ येन पूषा बृहस्पतेरग्नेरिन्द्रस्य चायुषे वपत् ।
तेन ते वपाम्यसा वाऽयुषा वर्चसा यथा ज्योक्सुमना असाः ॥

(ப - ரை) 3. இம்மந்திரத்தால் ஆசாரியன் குமாரனுடைய சிரஸ்ஸில் கீழ்த்திசையில் வபனம் செய்யவேண்டும் **येन**=எந்த **क्षुरेण**=கத்தியினால் **विद्वान्**=க்ஷெளரம் செய்யும் முறையை நன் கறிந்தவரான **सविता**=ஸவிதா என்ற தேவன் **राज्ञः**=ஒஷதீசனான **सोमस्य**=சோமன் என்ற தேவனுடையவும், **वरुणस्य**=வருணன் என்ற தேவனுடையவும் **केशान्**=கேசங்களை **अवपत्** = வபனம் செய்தாரோ. **ब्रह्माणः**=ஓ பிராமணர்காள் **यथा**=எவ்விதம் வபனம் செய்தால் **असौ**=யக்ஞசர்மா, தேவதத்தன் முதலிய பெயர்களை

யுடைய **अयम्**=இந்தக் குமாரன் **आयुष्मान्**=நீண்டவாயுளை யுடையவனுகவாகிப் பிறகு **जरदष्टिः** = கிழப்பருவத்தை யடைந்தவனுகவும் **असत्**=ஆவனே **तथा**=அவ்விதம் **तेन** = ஸவிதாவின் கையிலிருந்த கத்தியின் வகுப்பைச்சேர்ந்த இந்தக் கத்தியால் **इदम्**= இந்தக்குமாரனுடைய சிரஸ்ஸை **वपत** = வபனம் செய்யுங்கள். அதாவது: வபனம் செய்யுமாறு எனக்கு அனுமதி கொடுங்கள் என்று கருத்து.

2. இம்மந்திரத்தால் குமாரனுடைய சிரஸ்ஸில் தென்பக்கத்தில் வபனம் செய்யவேண்டும். **पूषा**=பூஷா என்ற தேவன் **बृहस्पतेः**=பிருஹஸ்பதி என்ற தேவனுடையவும் **अग्नेः**= அக்கினியினுடையவும் **इन्द्रस्य**=இந்திரனுடையவும் (**शिरः**=சிரஸ்ஸை) **आयुषे** மேற்கூறிய பிருஹஸ்பதி முதலான தேவர்களுக்கு ஆயுள் விருத்தியையும் பொருட்டு **येन**=எத்தகையதான (**क्षुरेण**=கத்தியினுல்) **अवपत्**=வபனம் செய்தாரோ **तेन**=அத்தகைய (அந்தவகுப்பைச் சேர்ந்த) கத்தியினுல் **अस्य**=இந்தக்குமாரனுடைய (**शिरः**=சிரஸ்ஸை) **आयुषे**=ஆயுள் விருத்தி யுண்டாகுமாறும். **सौश्लोक्याय**= நல்லகீர்த்தி யுண்டாகுமாறும் **स्वस्तये**=க்ஷேமமுண்டாகுமாறும் **वप**=வபனம் செய்வாயாக. இங்கு வபனம் செய்யவேண்டிய ஆசாரியன் முதலியோர் தம்மையே எதிர் நிலையாகப் பாவித்து ஏவிக்கொள்வதாகக் கருத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

3. இம்மந்திரத்தால் குமாரனுடைய சிரஸ்ஸில் பின்பக்கத்தில் வபனம் செய்யவேண்டும். **येन**=எத்தகைய கத்தியால் (**अयं माणवकः उप्तश्चेत्**=இந்தக் குமாரன் வபனம் செய்விக்கப்பட்டால்) **भूयः**=உலகில் மேன்மையை யடைந்தவனுக **चराति** = சஞ்சரிப்பானே **सूर्यम्**=சூர்யனை **ज्योक्**=நீண்டகாலம் **पश्याति** = பார்ப்பானே அதாவது இந்திரியங்களின்வலுவுடன் நீண்டகாலம் ஜீவிப்பானே **तेन**=அத்தகையதான கத்தியால் **अस्य**=இந்த மாணக்கனுடைய (**शिरः**=சிரஸ்ஸை) **आयुषे**=நீண்ட வாயுளுண்டாகுமாறும் **सौश्लो-क्याय**=நல்ல கீர்த்தி யுண்டாகுமாறும் **स्वस्तये**=க்ஷேமமுண்டாகுமாறும் **वप**=வபனம் செய்வாயாக.

4. இம்மந்திரத்தால் ஆசாரியன் குமாரனுடைய சிரஸ்ஸில் வடபக்கத்தில் வபனம் செய்யவேண்டும். **असौ**=தேவதத்தன்,

யக்ஞசர்மா முதலிய பெயர்களையுடைய ஓமாணவகனே! येन=எந்தக்கத்தியினுல் पूषा=பூஷா என்ற தேவன் बृहस्पतेः=பிருஹஸ்பதி என்பவருடையவும் अग्नेः=அக்கினியினுடையவும் इन्द्रस्य=இந்திரனுடையவும் (शिरः=சிரஸ்ஸை) आयुषे=ஆயுர்விருத்தியையும் பொருட்டு अवपत्=வபனம் செய்தாரோ तेन=அந்த வகுப்பைச்சேர்ந்ததான கத்தியினுல் यथा=எவ்விதம் வபனம் செய்தால் आयुषा=ஆயுளுடனும் वर्चसा=சரீரகாந்தியுடனும் युक्तः=கூடியவனுயும் ज्योक्=நீண்டகாலம் सुमनाः=மனக்கலக்கமற்றவனுயும் असाः=இருப்பாயோ (तथा=அவ்விதம்) ते=உன்னுடைய शिरः=சிரஸ்ஸை वपामि=வபனம் செய்கிறேன்.

(அ - கை) सू॰॥ वपन्तमुत्तरया अनुमन्त्रयते दक्षिणतो माता ब्रह्मचारी वा (ख॰ 10, सू॰ 7) மாணவகனுக்குத் தென்பக்கத்தில் அவனது தாயோ, வேறு ஒரு பிரும்மசாரியோ உட்கார்ந்துகொண்டு இவ்விதம் வபனம் செய்கின்ற ஆசாரியனை 7வது மந்திரத்தால் அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும். இங்கு சிலர் மாணவகனுடைய சிரஸ்ஸில் கொஞ்சபாகத்தை ஆசாரியன் மந்திரபூர்வகமாய் வபனம் செய்துவிட்டு மீதமுள்ள பாகத்தை நாபிதனைக்கொண்டு வபனம் செய்யச்சொல்லி அப்பொழுது ஆசாரியன் நாபிதனைப் பார்த்து இம்மந்திரத்தால் அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும் என்கின்றனர். இதுவே பாஷ்யகாரரின் கருத்தாகவுமிருக்கின்றது. ஸுதர்சனுசாரியரோவெனில் சூத்திரகாரர் நாபிதனைகொண்டு வபனம் செய்யவேண்டும் என்று உபதேசம் செய்யாதபடியால் முற்றிலுமே ஆசாரியனே வபனம் செய்யவேண்டும் என்கின்றுர். நமது சம்பிரதாயமோ வெனில் இரண்டு முறையையும் அனுசரியாது அந்தந்தத்திக்கில் தர்ப்பத்தைவைத்து அதைமட்டும் நறுக்கி எறிந்து கேசங்களை நாபிதனைக் கொண்டு வபனம் செய்யும் முறையை யனுசரித்ததாக விருக்கின்றது.

७ यत्क्षुरेण मर्चयता सुपेशसा वप्ता वपसि केशान् ।
शुन्धि शिरो मास्याऽऽयुः प्रमोषीः ॥

(ப - ரை) मर्चयता=கூர்மை வாய்ந்ததாயும் सुपेशसा = நல்லரூபம் வாய்ந்ததாயும் वप्ता=கேசங்களை எடுக்கின்றதாயு மிருக்

கின்ற क्षुरेण=கத்தியினால் यत्=எப்பொழுது केशान्=இந்த மாண வகனுடைய கேசங்களை वपसि=வபனம் செய்கின்றாயோ (तदा= அப்பொழுது) शिरः=சிரஸ்ஸை शुन्धि=சுத்தப்படுத்து. கேசங்களை விட்டுவிடாமல் மூலத்துடன் வழித்துத்தள்ளி சுத்தம் செய்வா யாக என்றுகருத்து. अस्य=இந்தமாணவகனுடைய आयुः=ஆயுளை माप्रमोषीः=திருடிவிடவேண்டாம். வபனம் என்பது இயற்கையில் அமங்களமாகையால் இவ்விதம் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. வப னம் அமங்களம் என்பதை रिक्तोवा एषो योऽनपिहितो, यन्मुण्डः= (சிரஸ்ஸில் கேசங்களில்லாதவன் ஒன்றுமேயில்லாத தரித்திரனு க்கு ஒப்பானவன்) என்ற பிராம்மண வாக்கியமும் கூறுகின்றது. என பாஷ்யகாரர் சொல்லுகிறார்.

(அ - கை) सू० ॥ आनडुहे शकृत्पिण्डे यवान्निधाय तस्मिन्केशानुपयम्योत्तरयोदुंबरमूले दर्भस्तंबे वा निदधाति । (ख० 10, सू० 8) காளை யினுடைய சாணத்தில் நெல்விதைகளைப் போட்டு அதில் வபனம் செய்த கேசங்களை எடுத்துப்போட்டு 8-வது மந்திரத்தால் அவ ற்றை அத்திமரத்தினடியிலோ, தர்ப்பத்தின் அடியிலோ போட்டு விடவேண்டும். இக்கார்யத்தை மாதாவோ, வேறு ஒரு பிரும்ம சாரியோ செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) ८ उप्त्वाय केशान्वरुणस्य राज्ञोबृहस्पतिस्सविता सोमो अग्निः ।
तेभ्यो निधानं बहुधाऽन्वविन्दन्नन्तरा द्यावापृथिवी अपस्सुवः॥

(ப - ரை) இம்மந்திரத்தால் கேசங்களை அத்திமரத்தினடி முதலியவற்றில் போட்டுவிடவேண்டும். बृहस्पतिः=பிருஹஸ்பதி யும் सविता=சவிதா என்ற தேவனும் सोमः = ஸோமன் என்ற தேவனும், अग्निः=அக்னி என்ற தேவனும் वरुणस्य, राज्ञः=வருண மஹாராஜனுடைய केशान्=கேசங்களை उप्त्वाय=வபனம் செய்து तेभ्यः=அந்தக் கேசங்களுக்கு अन्तरा, द्यावापृथिवी = த்யுலோகம், பூலோகம் இவற்றின் நடுவு, अपः=ஜலம் सुवः = சுவர்க்கலோகம் (इति=இவ்விதம்) बहुधा=அநேகவிதமுள்ளதாய் निधानम्=போட்டு விடவேண்டிய இடத்தை अन्वविन्दन् = கண்டு கொண்டனர். பிருஹஸ்பதி முதலியவர்கள் வருணனுடைய கேசங்களை எவ்வி

தம் ஜலம் முதலிய விடங்களில் போட்டனரோ அவ்விதமே நானும் இந்த மாணவகனுடைய கேசங்களை அத்திமரத்தினடியிலோ, தர்ப்பத்தின் அடியிலோ போட்டுவிடுகிறேன் என்று கருத்து.

இரண்டாவது பிரச்னம் முதல் கண்டம் முற்றிற்று

இரண்டாவது கண்டம்

(அ - கை) सू०॥ स्नातमग्नेरुपसमाधानाद्याज्यभागान्ते पालाशीँ समिधमुत्तरयाऽऽधाप्यउत्तरेणाग्निं दक्षिणेन पदाऽश्मानमास्थापयति—आतिष्ठेति। (ख०10, सू० 9) வபனம் செய்தபிறகு மாணவகனுக்கு ஸ்னானம் செய்துவைத்து அக்னிப்பிரதிஷ்டை முதல் ஆஜ்யபாகம் என்ற கர்மம்வரை செய்துகொண்டு முதல் மந்திரத்தை ஆசாரியன் படித்து மந்திரத்தின் முடிவில் மாணவகனைக்கொண்டு ஓர் ஸமித்தை அக்னியில்போடச்சொல்லி பிறகு ஆசாரியனே 2-வது மந்திரத்தைப்படித்து அக்னிக்கு வடக்குபக்கத்தில் வைக்கப் பட்டிருக்கும் கருங்கல்லில் வலதுகாலால் ஏறும்படி செய்ய வேண்டும்.

(मन्त्रः) १ आयुर्दा देव जरसं गृणानो घृतप्रतीको घृतपृष्ठो अग्ने ।
घृतं पिबन्नमृतं चारु गव्यं पितेव पुत्रं जरसे नयेमम् ॥

२ आतिष्ठेममश्मानमश्मेव त्वँस्थिरो भव ।
अभितिष्ठ पृतन्यतस्सहस्व पृतनायतः ॥

(ப - ரை.) **अग्ने देव**=ஓ அக்னி தேவனே! **आयुर्दाः**=ஆயுளைக் கொடுப்பவரும் **घृतप्रतीकः**=பிரகாசிக்கின்ற அவயவங்களை யுடையவரும் **घृतपृष्ठः** = ஆஜ்யத்தை பின்பாகத்தி லுடையவருமான அதாவது: ஆஜ்யத்தால் விருத்தியடைகின்றவருமான (**त्वम्**=நீர்) **जरसम्**=ஸ்தோத்திரத்தை **गृणानः**=கிரஹித்துக்கொண்டும் **गव्यम्**=பசுவினுடையதும் **चारु**=நறுமணம் பொருந்தியதும் **अमृतम्**=அமி

ருதத்திற் கொப்பானதுமான **घृतम्**=நெய்யை **पिबन्**=சாப்பிட்டுக் கொண்டும் (**अनयासमिदाहुत्याचप्रीतः**=இந்தச் சமித்தின் ஹோமத்தால் பிரஸன்னராயாகிக்கொண்டும்) **पिता**=தகப்பன் **पुत्रमिव**=பிள்ளையைப்போல் **इमम्**=இந்த மாணவகனை **जरसे**=கிழப்பருவத்தின் பொருட்டு **नय**=அழைத்துச் செல்லுவீராக. தகப்பன் தனது குமாரனுக்கு எல்லாமுறையாலும் எவ்விதம் நீண்டவாயுளையே தேடுவானோ அவ்விதமே நீரும் இந்த மாணவகனுக்குச் செய்ய வேண்டும்.

2. இம் மந்திரத்திற்கு 46-வது பக்கத்தில் உரை எழுதப் பட்டிருப்பதால் அங்கு அதைக் கண்டுகொள்க.

(அ - கை) **सू० वासस्सद्यःकृत्तोतमुत्तराभ्यामभिमन्त्र्य उत्तराभिस्तिसृभिः परिधाप्य परिहितमुत्तरयानुमन्त्रयते ।** (**ख०**, 10, **सू०** 10) நீண்ட வஸ்திரத்தினின்றும் தற்சமயமே கிழிக்கப்பட்ட ஓர் வஸ்திரத்தை 3, 4வது மந்திரங்களா லபிமந்த்ரணம்செய்து 5, 6, 7 வது மந்திரங்களால் அந்த வஸ்திரத்தை தரிப்பித்து 8-வது மந்திரத்தால் வஸ்திரதாரணம் செய்விக்கப்பட்ட மாணவகனை அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः)३ रेवतीस्त्वा व्यक्ष्णन्कृत्तिकाश्चाकृन्तꣳस्त्वा ।
धियोऽवयन्नवग्ना अवृंजन् सहस्रमन्ताꣳअभितो अयच्छन् ॥

४ देवीर्देवाय परिधी सवित्रे । महत्तदासामभवन्महित्वनम् ॥

५ या अकृन्तन्नवयन् या अतन्वत याश्च देवीरन्तानभितोऽददन्त ।
तास्त्वा देवीर्जरसे संव्ययन्त्वायुष्मानिदं परिधत्स्व वासः ॥

६ परिधत्त धत्त वाससैनꣳशतायुषं कृणुत दीर्घमायुः ।
बृहस्पतिः प्रायच्छद्वासएतत्सोमाय राज्ञे परिधातवा उ ॥

७ जरां गच्छासि परिधत्स्व वासो भवा कृष्टीनामभिशस्तिपावा ।
शतञ्च जीव शरदस्सुवर्चा रायश्च पोषमुपसंव्ययस्व ।

८ परीदं वासो अधिधास्स्वस्तयेऽभूरापीनामभिशस्तिपावा ।
शतं च जीव शरदः पुरूचीर्वसूनि चार्यो विभजासि जीवन् ॥

(ப-ரை) 3 (**वासः** = ஓவஸ்திரமே) **त्वा** = உன்னை **रेवतीः** = ரேவதி என்றதேவதைகள் **व्यदणन्** = பஞ்ஜுரூபமா யிருந்தபொழுது உன்னிடமிருந்த கொட்டைகளை வெளிப்படுத்துவதற்காகப் பலவிதமாயடித்தனர். **कृत्तिकाश्च**=கிருத்திகை என்ற தேவதைகள் **त्वा**=உன்னை **अकृन्तन्**=நூலாகச்செய்தனர். **धियः**=தியः என்ற தேவதைகள் (**त्वा**=உன்னை) **अवयन्**=வஸ்திரமாக நெய்தனர். **ग्नाश्च** க்ஞ என்ற தேவதைகள் (**त्वा**=உன்னை) **अवृञ्जन्** = நீண்டதான வஸ்திரத்தினின்றும் நடுவில் நறுக்கி எடுத்தனர். **सहस्रम्**=ஆயிரக்கணக்கான ****देवीः**=தேவதைகள் **अन्तान्**=கரைநூல்களை **अभितः** இரண்டு நுணிகளிலும் **अयच्छन्** = கொடுத்தனர். (சேர்த்தனர்) பஞ்சடித்தல், நூல்நூற்றல் முதலிய கர்மங்கள் பிரத்யக்ஷமாய் ஒருமனிதனால் செய்யப்படுவதாகக் காணப்படினும், அக்கார்யங்களை அந்தந்தத் தேவதைகளே செய்வதாகப்பாவித்தால் வஸ்திரத்தில் விஜாதியமான ஓர் சக்தி ஏற்பட்டு அதன் மூலம் அந்த வஸ்திரத்தைதரிப்பவனுக்கு விசேஷநன்மைகள் உண்டாகுமென்பது மொத்தமான கருத்து. இக்கருத்தையே இனிவரும் மந்திரங்களிலும் கண்டுகொள்ள வேண்டும். இதனின்று மொவ்வொருவனும் தனக்கு வேண்டிய வஸ்திரத்தை தேவதாத்தியானத்துடன் தானே தயாரித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றேற்படுகிறது.

4. **देवायसवित्रे**=சவிதா என்ற தேவனுடைய **परिधी**=வஸ்திரதாரணகாலத்தில் **आसाम्**=வஸ்திரத்தின் கரையை உண்டு பண்ணின தேவதைகளுடைய **तत्**, **महित्वनम्**=அந்த மாஹாத்மியமானது **महत्**=பெரிதாக **अभवत्**=ஆயிற்று. சவிதா என்ற தேவனுக்குக்கூட வஸ்திரத்தை நெய்து கொடுத்திருப்பதால் வஸ்திரத்தின் கரையை ஏற்படுத்திய தேவதைகளின் மாஹாத்மியம் அளவிடமுடியாததாகவிருக்கின்றது. அத்தகைய தேவதைகளால்

* 4வது மந்திரத்தின்றும் **देवीः** என்றபதம் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது.

இந்த வஸ்திரமும் உண்டுபண்ணப்பட்டிருப்பதால் விசேஷமான நன்மைகளை யுண்டாக்கும் என்று கருத்து.

5. இனிவரும் மூன்று மந்திரங்களால் மாணவகனுக்கு அந்தப்புதிய வஸ்திரத்தை தாரணம் செய்யவேண்டும். याः=எந்தத் தேவதைகள் अकृन्तन्=நூல்நூற்றனவோ, याः=எந்தத் தேவதைகள் अवयन्=வஸ்திரமாக நெய்தனவோ, याः=எந்தத் தேவதைகள் अतन्वत=விஸ்தாரப்படுத்தினவோ, याः=எந்த देवीः=தேவதைகள் अन्तान्=கரைநூல்களை अभितः=இரண்டு பக்கங்களிலும் अददन्त=கொடுத்தனரோ, அதாவது சேர்த்தனரோ ताः=அந்த देवीः=ரேவதி முதலிய தேவதைகள் त्वा=உன்னை जरसे=கிழப்பருவத்தையும் பொருட்டு संव्ययन्तु=சேர்த்து வைக்கட்டும். त्वम्-நீ आयुष्मान्=நீண்டவாயுளையுடையவனுய்க் கொண்டு इदम्=இந்த वासः=வஸ்திரத்தை परिधत्स्व=தரிப்பாயாக.

6. (हेरेवत्यादयोदेव्यः = ஓ ரேவதீ முதலிய தேவதைகாள்) एनम्=இந்த மாணவகனை वाससा=வஸ்திரத்தால் परिधत्त=மறையுங்கள் परिधत्त=மறையுங்கள். அதிக ஆதரவைக் காண்பிப்பதற்காக இரண்டுதடவை परिधत्त=என்றபதம் போடப்பட்டது. एनम्=இந்த மாணவகனை शतायुषम्=நீண்ட வாயுளையுடையவனுக कृणुत செய்யுங்கள். बृहस्पतिः=பிருஹஸ்பதியானவர் दीर्घमायुः=நீண்டவாயுளையடைவதற்கு நிமித்தமான एतद्वासः=இந்த வஸ்திரத்தை सोमाय,राज्ञे=ஓஷதீசனுன சோமன் என்ற தேவனையும் பொருட்டு परिधातवे = தரித்துக் கொள்வதற்காக प्रायच्छत् = கொடுத்தார் சொமன் என்ற தேவனுக்கு ஆயுள்விருத்தி ஏற்படுவதற்காக பிருஹஸ்பதியானவர் இதுபோன்ற புதிய வஸ்திரத்தைத் தரிப்பித்தபடியால் நானும் இந்த வஸ்திரத்தை இந்த மாணவகனுக்கு ஆயுள் விருத்தி ஏற்படுவதற்காக தாரணம் செய்விக்கிறேன் என்று கருத்து.

7. (हेमाणवक=ஓர் மாணவகனே!) वासः=வஸ்திரத்தை परिधत्स्व=தரித்துக்கொள்வாயாக. (परिधायच = தரித்துக்கொண்டு) जराम्=கிழப்பருவத்தை गच्छासि=அடைவாயாக. கிழப்பருவம்

ஏற்படும்வரை ஜீவித்திருப்பாயாக என்று கருத்து. **कृष्टीनाम्**=பந்துக்களை **अभिशस्तिपावा** = கஷ்டங்களினின்றும் காபாற்றுபவனுக **भव**=ஆவாயாக. **सुवर्चाः**=நல்லசரீரகாந்தியுடன் கூடியவனுய் **शतं, शरदः**=நூறுவருஷம் **जीवच**=ஜீவிப்பாயாக. **रायः**=தனத்தினுடைய **पोषम्**=விருத்தி ஏற்படுமாறு **उपसंव्ययस्व**=இந்த வஸ்திரத்தை தரித்துக்கொள்வாயாக.

8. இம் மந்திரத்தால் வஸ்திரதாரணம் செய்வித்த பிறகு மாணவகனை அபிமந்தரணம் செய்ய வேண்டும். (**हेमाणवक**=ஓ மாணவகனே!) **इदम्**=இந்த **वासः**=வஸ்திரத்தை **स्वस्तये** = க்ஷேமமுண்டாகுமாறு **पर्यधिथाः**=தரித்துக்கொண்டாய் (**परिधायच**=தரித்துக்கொண்டு) **आपीनाम्**=ஆப்தர்களை **अभिशस्तिपावा** = கஷ்டங்களினின்றும் ரக்ஷிப்பவனுக **अभूः**=ஆகிவிட்டாய். **शतं शरदः** = நூறு வருஷம் **जीवच**=ஜீவிப்பாயாக **पुरूचीः**=பல துறைகளிலும் பிரவிருத்திசெய்பவனுகவும் **अर्यः**=தனத்திற்கு நாயகனுகவும் (**भूत्वा**=ஆகி) **जीवन्**=நீண்டகாலம் ஜீவித்துக்கொண்டு **वसूनि**=தனங்களை **विभजेः** யாசகர்களுக்கு பிரித்துக்கொடுப்பாயாக.

(அ - கை) **मौञ्जीं मेखलां त्रिवृतां त्रिः प्रदक्षिणमुत्तराभ्यां परिवीय अजिनमुत्तरया ।** (**ख**०10, **सू**०11) முப்பிரி ஏற்றப்பட்டதும், முஞ்ஜா என்ற புல்லினுல் முறுக்கப்பட்டதுமான கயிறை 9, 10வது மந்திரங்களால் பிரதக்ஷிணமாக மாணவகனுடைய இடுப்பில்கட்டி 11 வது மந்திரத்தால் கிருஷ்ணுஜினத்தை உத்தரீயமாக தரிக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः)९ इयं दुरुक्तात्परिबाधमाना शर्म वरूथं पुनती न आगात् ।
प्राणापानाभ्यां बलमाहरन्ती प्रिया देवानाꣳसुभगा मेखलेयम् ॥

१० ऋतस्य गोप्त्री तपसः परस्पी घ्नती रक्षस्सहमाना अरातीः ।
सा नस्समन्तमनुपरीहि भद्र यां भर्तारस्ते मेखले मारिषाम ॥

११ मित्रस्य चक्षुर्धरुणं बलीयस्तेजोयशस्वि स्थविरꣳसमिद्धम् ।
अनाहनस्यं वसनं जरिष्णु परीदं वाज्यजिनं दधेऽहम् ॥

9. இம்மந்திரத்தாலும், 10 வது மந்திரத்தாலும் *முஞ்ஜா என்ற புல்லினால் முறுக்கப்பட்ட கயிற்றை மாணவகனுடைய இடுப்பில் கட்டவேண்டும். दुरुक्तात् = கெட்ட வார்த்தைகளை (அகீர்த்தியை) परिबाधमाना=நாசம் செய்கின்றதாயும் शर्म=சரீரமாகிற வீட்டை वरूथम्=சிறப்புவாய்ந்ததாயாகும்படி पुनती=சுத்தி செய்கின்றதாயுமிருக்கின்ற इयम्=இந்த मेखला=மௌஞ்ஜியானது नः=என்னைச்சேர்ந்த இந்த மாணவகனை आगात् = வந்தடையட்டும். (इयम्=இந்த மேகலையானது) प्राणापानाभ्याम् = பிராணன், அபானன் இவைகளையும் பொருட்டு (ஐந்துபிராணன்களுக்கும்) बलम्=பலத்தை आभरन्ती=கொடுக்கின்றதாகவும், देवानाम्=தேவதைகளுக்கு प्रिया=பிரியத்தை விளைவிக்கின்றதாகவு மிருப்பதால் सुभगा = மிக்க பாக்கியம் வாய்ந்ததாகவு மிருக்கின்றது. இந்த மேகலையின் தாரணத்தால் ஐந்து பிராணன்களுக்கும் பலமும், எல்லாத்தேவதைகளின் பிரஸாதமு முண்டாகவேண்டும் என்று கருத்து.

10. ऋतस्य=சத்தியத்தையோ, யாகத்தையோ गोप्त्री=காப்பாற்றுகின்றதும் तपसः=தபஸ்ஸை परस्पी=நன்றாய்க்காப்பாற்றுகின்றதும் रक्षः=ராக்ஷஸஜாதியை घ्नती=கொல்லுகின்றதும் अरातीः சத்துருக்களை सहमाना=அவமதிக்கின்றதுமான (या=யாதொரு மேகலையுண்டோ) सा=அத்தகைய மஹிமைவாய்ந்த (त्वम्=நீ) नः=எங்களை समन्तम्=சுற்றிலும் अनुपरीहि=அடைவாயாக. ஓமேகலே! இந்த மாணவகனுடைய இடுப்பில் சுற்றிலும் நீவஸிப்பாயாக என்ற கருத்து. मेखले=ஓமேகலையே ते=உன்னை भर्तारः= தரிக்கின்ற இந்த மாணவகன் போன்றவர்கள் भद्रया=மங்களத்தை விளைவிக்கின்ற உன்னால் (रक्षिताः = ரக்ஷிக்கப் பட்டிருப்பதால்) मारिषाम=பிறரால் ஹிம்ஸிக்கப்படாதவர்களாயிருக்கவேண்டும்.

11. இம்மந்திரத்தால் கிருஷ்ணாஜினத்தை (மான்தோலை) உத்தரீயமாகத் தரிப்பிக்கவேண்டும். मित्रस्य=சூரியனை चक्षुः=பிர

* தத்காலம் சிலர் தர்ப்பம், விச்வாமித்தரம் முதலியவற்றால் முறுக்கப்பட்டகயிற்றையும் உபயோகிக்கின்றனர். முஞ்சி என்ற பெயருள்ள புல்லையே சிஷ்டர்கள் உபயோகிக்கின்றனர்.

காசப்படுத்துகின்றதும் (மான்தோலே உத்தரீயமாய் தரிப்பதால் நீண்டவாயுளேயடைந்து சூரியனேப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கலா மாதலால் சூரியனே பிரகாசப்படுத்துகின்றதென்று சொல்லப்படு கின்றது) **धरुणम्**=யாவராலும் தரிக்கப்படுகின்றதும், **बलीयः, तेजः** மிகுந்த பலமுள்ளதும் (தரிப்பவர்களுக்கு மிகுந்த பலத்தைக் கொடுக்கின்றதும்) **यशस्वि** = நற்கீர்த்திவாய்ந்ததும், அதாவது: தரிப்பவர்களுக்கு நற்கீர்த்தியைக்கொடுக்கின்றதும், **स्थविरम्**= நீண்டவாயுளேக் கொடுக்கின்றதும் **समिद्धम्**=நன்ருய் காந்தியுண் டாவதற்கு நிமித்தமானதும், **अनाहनस्यम्** = பரஸ்திரீபோகம் முதலிய கெட்டகார்யங்களேச் செய்பவர்களுக்குப் பொருத்தமில் லாததும், **वासः**=தோளில் உத்தரீயமாய்த் தரிக்கக்கூடியதும், **जरिष्णु**=கிழப்பருவத்தைக் கொடுக்கின்றதும், அதாவது: நீண்ட வாயுளேக்கொடுக்கின்றதும் **वाजि**= அன்னஸமிருத்தியைக்கொடுக் கின்றதுமான **इदम्**= இந்த **अजिनम्**=மான்தோலே **परिदधे**=தரிப்பிக் கிறேன்.

குறிப்பு—மௌஞ்ஜீதாரணம் செய்விக்கும்பொழுதும், கிருஷ் ணஜினதாரணம் செய்விக்கும் பொழுதும் மேற்படித்த மந்திரங் களே ஆசாரியன் முறையே படிக்க வேண்டுமாதலால் அதை யனுசரித்து உரை எழுதப்பட்டது. ஆசாரியன் மௌஞ்ஜீ தார ணம், கிருஷ்ண ஜினதாரணம் இவைகளே செய்துவைத்த பிறகு அந்தந்த கர்மங்களின் மந்திரங்களே மாணவகனுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்து படிக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்றும் விதியிருக்கின்றது. அதை யனுசரித்து மந்திரார்த்தம் சுலபமா யறியக்கூடியதே.

இரண்டாவது பிரச்னத்தில் இரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

மூன்ருவது கண்டம்

(அ - கை) सू०॥ उत्तरेणाग्निं दर्भान् सःस्तीर्य तेष्वेनमुत्तरयाऽव-स्थाप्योदकाञ्जलिमस्मा अञ्जलावानीय, उत्तरया त्रिः प्रोक्ष्य-(ख० 10,

ஸூ॰ 12) அக்னிக்கு வட பக்கத்தில் தர்ப்பங்களைப் பரப்பி அவற்றின்மேல் இந்த மாணவகனை மூன்றாவது கண்டம் முதல்மந்திரத்தால் ஏற்றிவைத்து மாணவகனுடைய அஞ்ஜலியில் (ஜலம்தங்குமாறு இரண்டுகைகளையும் சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளுதல் அஞ்ஜலி எனப்படும்) உதகாஞ்ஜலியை (ஆசாரியன்தனது இருகைகளையும் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு அதில் ஜலத்தைத் தேக்கிக்கொள்ளுதல் உதகாஞ்ஜலி எனப்படும்) விட்டு இரண்டாவதுமந்திரத்தால் மூன்றுதடவை புரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும் ஒருதடவை மந்திரத்தாலும், இரண்டுதடவை மந்திரமில்லாமலும்புரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும். 1, 2 வது மந்திரங்களை மாணவகனும் படிக்கவேண்டுமாதலால் அவன்படிப்பதை யனுஸரித்து வியாக்யானம் செய்யப்படுகின்றது.

(मन्त्रः)१ आगन्त्रा समगन्महि प्रसुमृत्युं युयोतन ।
अरिष्टास्सञ्चरेमहि स्वस्ति चरतादिह स्वस्त्यागृहेभ्यः ॥

२ समुद्रादूर्मिर्मधुमाꣳ उदारदुपाꣳशुना सममृतत्वमश्याम् ।
इमे नु ते रश्मयस्सूर्यस्य येभिस्सपित्वं पितरो न आयन् ॥

(ப - ரை) **आगन्त्रा** = சமீபத்தையடைந்த ஆசாரியனுடன் **समगन्महि**=சேர்ந்துவிட்டோம். **मृत्युम्**= அபமிருத்யுவை **प्रसुयुयोतन**=பிரித்துவிடுவோம். நாசஞ் செய்துவிடுவோம். **अरिष्टाः**= கெடுதலற்றவர்களாய் **संचरेमहि** = இருவரும் நடந்து கொள்ள வேண்டும் (**आचार्यः**=ஆசாரியன்) **स्वस्ति**=க்ஷேமத்தை **चरतात्**= அடையவேண்டும். (**ममापि**=எனக்கும்) **इह** = இந்த பிரும்மசர்யாச்ரமத்தில் **आगृहेभ्यः** = கிருஹஸ்தாச்ரமத்தை யடையும்வரையில் **स्वस्ति**=க்ஷேமம் (**भवतु**=உண்டாகட்டும்)

2. இம்மந்திரத்தால் புரோக்ஷணம் செய்து கொள்ளவேண்டும் (**यत्प्रोक्षणबिन्दवः मयि पतन्ति** = ஜலத்திவிலைகள் என்பேரில் விழுவது என்பது யாதுண்டோ **तत्**= அதனின்றும்) **समुद्रात्**= ஸமுத்திரத்தினின்றும் **मधुमान्**=நன்மையை விளைவிக்கின்ற **ऊर्मिः** அலையே (**माम्**=என்னை) **उदारत्**=வந்தடைந்ததாக வாகின்றது.

अंशुना=காந்தியுடன்கூடிய (**तेन**=புரோக்ஷணபிந்துவால் **अमृतत्वम्** தேவபாவத்தை **समुपाश्याम्**=நன்ருய் யடையவேண்டும். **इमेते**= இந்த ஜலபிந்துக்கள் **सूर्यस्य**=சூரியனுடைய **रश्मयः**=கிரணங்களா யாகின்றன. ஸூரியனுடையகிரணங்களால் மழையுண்டுபண்ண ப்படுவதால் ஜலபிந்துக்கள் சூரியகிரணங்களாகவே இங்கு கூறப் படுகின்றன. **येभिः**=எந்த ஜலபிந்துக்களால் **नः**=எங்களுடைய **पितरः**=முன்னோர்களானருஷிகள் **सपित्वम्**=தேவர்களுடன் சேர் ந்து ஸோமபானத்தை **आयन्**=அடைந்தனரோ. எந்த மந்திர பூதமான ஜலபிந்துக்களின் சேர்க்கையால் எமது முன்னோர்க ளான ருஷிகள் தேவபாவத்தையடைந்து தேவர்களுடன் சேர் ந்து ஸோமபானம் செய்யும்படியான யோக்கியதையைப் பெற் றனரோ அந்த ஜலபிந்துக்களே என்மேலும் விழுந்திருப்பதால் நானும் தேவபாவத்தை யடைவேன் என்று கருத்து.

இங்கு ஆசாரியன் கிழக்குமுகமாகநின்றுகொண்டு மாணவக னுக்கு மூன்ருவது கண்டம் முதல் மந்திரத்தைப்படிப்பித்து அவனை மேற்கு முகமாக தர்ப்பத்தின்மேல் ஏறச்சொல்ல வேண் டும். பிறகு மாணவகனுடைய அஞ்ஜலியில் ஆசாரியன் தனது அஞ்ஜலியினின்றும் ஜலத்தைவிட்டு இரண்டாவது மந்திரத் தைப்படிப்பித்து அந்த ஜலத்தால் புரோக்ஷணம் செய்து கொள் ளுமாறு செய்யவேண்டும்.

(அ - கை) ஸூ॥ **उत्तरैर्दक्षिणे हस्ते गृहीत्वा** (ख०10, सू० 12) இனிவருகின்ற 3 முதல் 12 முடியவுள்ள மந்திரங்களால் ஆசாரி யன் மாணவகனுடைய கையைப் பிடிக்கவேண்டும். ஆனல் எல்லா மந்திரங்களுக்கும் கடைசியிலேயே கையைப் பிடிக்க வேண்டும் என்று அறியவேண்டும்.

(मन्त्रः) ३ अग्निष्टे हस्तमग्रभीत् ४ सोमस्ते हस्तमग्रभीत्
५ सविता ते हस्तमग्रभीत् ६ सरस्वती ते हस्तमग्रभीत्
७ पूषा ते हस्तमग्रभीत् ८ अर्यमा ते हस्तमग्रभीत्
९ अꣳशुस्ते हस्तमग्रभीत् १० भगस्ते हस्तमग्रभीत् [चार्यस्तव ।
११ मित्रस्ते हस्त मग्रभीत् १२ मित्रस्त्वमसि धर्मणा अग्निरा-

(ப-ரை) अग्निः=அக்னி என்ற தேவன் ते = உன்னுடைய हस्तम्=கையை अग्रभीत् = பிடித்துவிட்டான். ஓ மாணவகனே! நான் உனது கையைப்பிடித்தலானது அக்னி முதலிய தேவர்கள் நேரில் உன்து கையைப்பித்ததா யாகட்டும் என்று கருத்து. முதல் மந்திரம் போலவே மேல் மந்திரங்களுக்கும் அர்த்தங் கண்டு கொள்ளவேண்டும். सोमः = ஸோமன் என்ற தேவன் सविता=ஸவிதா என்ற தேவன், सरस्वती=ஸரஸ்வதி என்ற தேவதை, पूषा=பூஷா என்ற தேவன் अर्यमा=அர்யமா என்ற தேவன், अंशुः=அம்சு என்ற தேவன், भगः=பகன் என்ற தேவன், मित्रः= மித்திரன் என்ற தேவன் இங்குகூறப்பட்ட ஸவிதா முதலிய தேவர்கள் துவாத சாதித்ய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். 12 வது மந்திரத்திற்கு அர்த்தம் பின்வருமாறு:-(हेमाणवक = ஓ மாணவகனே!) त्वम्=நீ धर्मणा=தர்மகார்யத்தால் मित्रः=மித்திரன் என்ற தேவனாக असि=ஆகவேண்டும் (मित्रं देवा अब्रुवन् सोमꣳहनासेति सोऽब्रवीत् नाहꣳसर्वस्य वा अहं मित्रमस्मि=தேவர்கள் ஓர் சமயத்தில் நாமெல்லோரும் சேர்ந்து ஸோமராஜனைக் கொன்று விடுவோம் என்று மித்திரன் என்ற தேவனிடம் சொன்னார்கள். அப்பொழுது நான் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் சுஹிருத்தாக விளங்குவதால் நீங்கள் சொல்லுகிறபடி செய்யமாட்டேன் என மித்திரன் பதிலளித்தார் என தைத்திரீய ஸம்ஹிதையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மித்திரன் என்ற தேவன் எவ்விதம் சகல பிராணிகளுக்கும் ஸுஹிருத்தாக வாகின்றாரோ அவ்விதமே நீயுமாக வேண்டும் என்று கருத்து. (अग्निः=அக்னியானவர் तव=உனக்கு आचार्यः=ஆசாரியனாக (भवतु=ஆகவேண்டும்) ஆசாரியனைப் போல் க்ஷேமத்தை விளைவிக்கின்றவனாயாக வேண்டும் என்று கருத்து.

(அ-கை) सू॰॥ उत्तरैर्देवताभ्यः परीदाय (ख॰ 10, सू॰ 12) 13வது மந்திரம் முதல் 23வது மந்திரம் முடியவுள்ள மந்திரங்களால் அக்னி முதலிய தேவர்களிடம் காப்பாற்றுவதற்காக மாணவகனை ஒப்படைக்கவேண்டும். அந்தந்த மந்திரங்களைப் படித்து அந்தந்ததேவதைகளிடம்காப்பாற்றுவதற்காக இந்த மாணவகனை ஒப்படைத்துவிட்டதாக பாவிக்கவேண்டும். இதுவே பரீதானம்

எனப்படும். இப்பரீதானத்தை ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் முடிவிலும் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) १३ अग्नये त्वा परिददाम्यसौ १४ सोमाय त्वा परिददाम्यसौ
१५ सवित्रे त्वा परिददाम्यसौ १६ सरस्वत्यै त्वा परिददाम्यसौ
१७ मृत्यवे त्वा परिददाम्यसौ १८ यमाय त्वा परिददाम्यसौ
१९ गदाय त्वा परिददाम्यसा २० वन्तकायत्वा परिददाम्यसा
२१ वद्भ्यस्त्वा परिददाम्यसा २२ वोषधीभ्यस्त्वा परिददाम्य[सौ
२३ पृथिव्यैत्वा सवैश्वानरायै परिददाम्यसौ ॥

(ப - ரை) 1 **असौ** = யக்ஞசர்மா, தேவதத்தன் முதலிய பெயர்களையுடைய ஓ மாணவகனே! **त्वा**=உன்னை **अग्नये**=அக்னியின் பொருட்டு **परिददामि**=ரக்ஷிப்பதற்காகக் கொடுக்கிறேன். இப்பதினொரு மந்திரங்களிலுமுள்ள **असौ** எனறபதத்தால் உபநயனம் செய்விக்கப்படுகின்ற மாணவகனுக்கு எந்தப் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பெயரை எடுத்து கொள்ள வேண்டும். முதல் மந்திரம் போலவே மற்ற மந்திரங்களுக்கும் அர்த்தங்கொள்ளவேண்டியிருப்பதால் அபூர்வபதங்களுக்குமட்டும் அர்த்தமெழுதுகிறோம். **सोमाय**=ஸோமன் என்ற தேவனையும் பொருட்டு, **सवित्रे**=சவிதா என்ற தேவனையும் பொருட்டு **सरस्वत्यै**=ஸரஸ்வதீ என்ற தேவதையின் பொருட்டு, **मृत्यवे** = மிருத்யு என்ற தேவனையும் பொருட்டு **यमाय**=யமன் என்ற தேவனையும் பொருட்டு, **अन्तकाय**=அந்தகன் என்ற தேவனையும் பொருட்டு, **अद्भ्यः**= ஜலாபிமானி தேவதைகளையும் பொருட்டு, **ओषधीभ्यः**=ஒஷதிகளின் அபிமானி தேவதைகளையும் பொருட்டு, **सवैश्वानरायै**=வைச்வாநரன் என்றதேவனுடன்கூடிய **पृथिव्यै**=பூதேவியின்பொருட்டு.

(அ-கை) **सू०॥ उत्तरेण यजुषोपनीय, सुप्रजा इति दक्षिणे कर्णे जपति** (**ख**०10, **सू**० 12) 24 வது மந்திரத்தால் மாணவகனுக்கு உபநயனம்செய்வித்து(மாணவகனை ஆசாரியன் தனக்குவசமாக்கிக்கொண்டு) 25வது மந்திரத்தை மாணவகனுடைய வலது காதில் ஜபிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) २४ देवस्यत्वा सवितुः प्रसव उपनयेऽसौ ॥

२५ सुप्रजाः प्रजया भूयास्सुवीरो वीरैस्सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पोषैः॥

(ப-ரை) 24 **असौ**=தேவதத்தன் முதலிய பெயரையுடைய ஓமாணவகனே **सवितुः**=சகலபிராணிகளேயும் அந்தந்தக் கார்யங்களேச்செய்யுமாறு தூண்டுகின்ற **देवस्य**=பரமேசுவரனுடைய **प्रसवे**= அனுக்ஞையை முன்னிட்டு **त्वा**=உன்னே **उपनये**=எனது சமீபத்தில் அழைத்துக் கொள்ளுகிறேன். அதாவது: எனக்குவசமாக்கி கொள்ளுகிறேன்.

25. (**हेमाणवक !** ஓமாணவகனே! **त्वम्**=நீ **प्रजया**=சந்ததியால் **सुप्रजाः**=நல்லசந்ததியுள்ளவனுய் **भूयाः**=ஆவாயாக. உனக்குப்பிறக்கும் சீந்ததிகள் எவ்விஷயத்திலும் மேன்மை வாய்ந்தவைகளாகவிருக்கவேண்டும் என்று கருத்து **वीरैः**=பௌத்திரர்கள் விஷயத்தில் **सुवीरः**=நல்லபௌத்திரர்களேயுடையவனுகவும் **वर्चसा**=சரீரகாந்திவிஷயத்தில் **सुवर्चाः**=நல்லசரீரகாந்தியுள்ளவனுகவும் **पोषैः**=புஷ்டி விஷயத்தில் **सुपोषः**=நல்ல புஷ்டியுள்ளவனுகவும் **भूयाः**=ஆவாயாக. தனம், தான்யம் முதலிய வேண்டிய பொருள்களின் ஸமிருத்தியே புஷ்டி எனப்படும்.

(அ - கை) **सू०॥ ब्रह्मचर्यमागामिति कुमार आह** (ख०11, सू०1) **ब्रह्मचर्यमागाम्** என்ற மந்திரத்தை ஆசாரியனேப் பார்த்து மாணவகன் படிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) २६ ब्रह्मचर्यमागामुपमा नयस्व देवेन सवित्रा प्रसूतः ।

(ப-ரை) **ब्रह्मचर्यम्**=வேதத்தைக்கற்பதற்காக அனுஷ்டிக்கத்தக்கவிரதங்களே **आगाम्**=அடையவேண்டும். அனுஷ்டிக்குமாறு உத்தரவளிக்கவேண்டும். **सवित्रा**=சகலபிராணிகளேயும் தூண்டுகின்ற **देवेन**=பரமேச்வரனுல் **प्रसूतः**=தூண்டப்பட்ட வராயிருந்துகொண்டு **मा**=என்னே **उपनयस्व**=உமது சமீபத்தில் அழைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது: என்னே உமக்கு வசமாக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்று கருத்து.

(அ - கை) ஸூ०॥ प्रश्नं परस्य प्रतिवचनं कुमारस्य (ख०11, सू०2) கேள்வியும், பதிலும் அடங்கிய 27 வது மந்திரத்தில் கேள்வி யெல்லாம் ஆசாரியனைச் சேர்ந்தது என்றும், அதாவது: அப் பாகங்களை ஆசாரியன் படிக்கவேண்டும் என்றும், பதிலாக விருக் கின்ற பாகங்களை மாணவகன் படிக்கவேண்டும் என்று மறிய வேண்டும்.

(मन्त्रः) २७ को नामास्यसौ नामास्मि, कस्य ब्रह्मचार्यसि
प्राणस्य ब्रह्मचार्यस्म्यसौ ॥

(ப - ரை) (हेमाणवक! ஓமாணவகனே!) **कोनाम** = என்ன பெயருடையவனாய் **असि** = இருக்கின்றாய் என்று ஆசாரியன் மாணவகனைக் கேட்கவேண்டும். **असौ** = யக்ஞசர்மா முதலிய **नाम**=பெயர்களையுடையவனாய் **अस्मि** = இருக்கின்றேன். என்று மாணவகன் தனது பெயரைக் குறிப்பிடவேண்டும். **असौ**=ஓ யக்ஞசர்மா முதலிய பெயர்களையுடைய மாணவகனே **कस्य** = எதற்காக **ब्रह्मचारी**=விரதங்களை யனுஷ்டிப்பவனாய் **असि**=இருக் கின்றாய் என்று ஆசாரியன் கேட்கவேண்டும். **असौ**=யக்ஞசர்மா முதலிய பெயர்களையுடைய நான் **प्राणस्य**=சர்வஜகத் வியாபக பர மாத்மலாபத்திற்காக **ब्रह्मचारी**=பிரும்சர்யவிரதங்களை யனுஷ்டிப் பவனாய் **अस्मि**=ஆகின்றேன். பரமாத்மலாபத்தையடைய வேண் டியே பிரும்மசர்ய விரதங்களை யனுஷ்டிக்கின்றவனாயாகின்றேன்.

(அ - கை) ஸூ०॥ शेषं परो जपति (ख० 11, सू० 3) 28 மந்திர த்தை ஆசாரியன் ஜபிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) २८ एष ते देवसूर्य ब्रह्मचारी तं गोपाय स मा मृतैष ते
सूर्य पुत्रस्स दीर्घायुस्स मा मृत ।
याꣳस्वस्तिमग्निर्वायुस्सूर्यश्चन्द्रमा आपोऽनुसञ्चरन्ति
ताꣳस्वस्तिमनुसञ्चरासौ ॥

(ப - ரை) **देव** = பிரகாசிக்கின்ற **सूर्य**! = ஓ சூரியனே **एषः**= இந்த மாணக்கன் **ते**=உன்னுடைய **ब्रह्मचारी** = பிரும்மசாரியாக,

அதாவது: உன்னிடம் வேதங்களைக்கற்கும் மாணுக்கனுக भवति= ஆகின்றுன் (तस्मात्=ஆகையால்) तम्=அந்த மாணுக்கனை गोपाय= காப்பாற்றவேண்டும். सूर्य ! = ஓ ஸூரியனே एषः= இந்த மாணு க்கன் ते=உன்னுடைய पुत्रः=பிள்ளையாகவுமாகின்றுன். सः= அந்த மாணவகன் दीर्घायुः= நீண்டவாயுளையுடையவனுக अस्तु= ஆகவேண் டும். सः= அந்த மாணுக்கன் मामृत=நீண்டவாயுளின் நடுவயதில் மரணத்தையடையாமலிருக்க வேண்டும். याम्= எந்த स्वस्तिम्- க்ஷேமத்தை अग्निः= அக்கினியும், वायुः= வாயுவும் सूर्यः= சூரியனும், चन्द्रमाः= சந்திரனும் आपः= ஜலாபிமானிதேவதைகளும் अनुसञ्च रन्ति = அனுபவிக்கின்றனரோ असौ = தேவதத்தன் முதலிய பெயர்களையுடைய ஓமாணவகனே! ताम्= அந்த स्वस्तिम्=க்ஷேம த்தை अनुसञ्चर= அனுபவிப்பாயாக. असौ = என்ற பதத்தால் மாணவகனுடைய பெயரைக் கிரஹித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(அ-கை) प्रत्यगाशिषं चैनं वाचयति (ख०11, सू०4) உபநயனப் பிரகரணம் முடியும் வரையில், தன்னையே (மந்திரோச்சாரணஞ் செய்யுகின்றவனையே) வந்தடைகின்ற பலன்களைப் போதிக்கின்ற மந்திரங்களை ஆசாரியன் மாணவகனுக்கு சொல்லிவைத்துப் படிக்கச் சொல்லவேண்டும்.

(मन्त्रः) २९ अध्वनामध्वपते श्रेष्ठस्याध्वनः पारमशीय ॥

(ப-ரை) अध्वनाम् , अध्वपते=சகலவிதமான மார்க்கங்களுக்கும் நாயகனுன ஓ சூரியனே! श्रेष्ठस्य=சிறந்ததான अध्वनः=பிரும்மசர்ய மார்கத்தினுடைய पारम् = முடிவை अशीय = அடைய வேண்டும். ध्वम्=என்ற பதத்திற்கு துக்கம் என்று பொருள். अध्व=என்றுல் துக்கமற்றது என்று அர்த்தம். ஆகவே சுக சாதனமான மார்க்கங்களுக்கு நாயகனே என்று अध्वपते=என்ற தின் கருத்து. சிறந்த சிரேயஸ்ஸுக்குச் சாதனமான இந்த பிரும்மசர்ய மார்க்கத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் எனக்கு எவ்விதக் கெடுதலும் வருவண்ணம் காப்பாற்றவேண்டும் என்று கருத்து.

இரண்டாவது பிரச்னத்தின் மூன்றுவது கண்டம் முற்றிற்று.

நான்காவது கண்டம்

(அ - கை) **उक्तमाज्य भागान्तम्** (ஸ௦ 11, ஸூ௦ 5) ஆஜ்யபாகம் வரையுள்ள கர்மங்களை செய்யவேண்டுமென்று முன்னரே சொல்லியிருக்கிறோம். ஸூ௦॥ **अथैनमुत्तरा आहुतीर्हावयित्वा जयादि प्रतिपद्यते** நான்காவது கண்டத்திலுள்ள முதல் 11 மந்திரங்களால் மாணவகனைக் கொண்டு ஆஜ்யத்தால் 11 ஹோமம் செய்யச் சொல்லி பிறகு ஜயாதி ஹோமம் செய்யவேண்டும். இரண்டாவது மந்திரம், நான்காவது மந்திரம் இவைகளைமட்டும் ஆசாரியன் படிக்கவேண்டும். அச்சமயம் மாணவகன் ஹோமஞ்செய்யவேண்டும். மற்ற மந்திரங்களை ஆசாரியன் மாணவகனுக்குச்சொல்லிக்கொடுத்துப் படிக்கச்சொல்லி ஆஜ்யத்தால் ஹோமம் செய்யும் படியும் செய்ய வேண்டும். அவற்றுள் இரண்டு மந்திரங்களின் துவக்கத்தைமட்டும் முதலில் காண்பிக்கிறார்.

(मन्त्रः) १ योगे योगे तवस्तरम् २ इममग्न आयुषे वर्चसे कृधीति द्वे ॥

இம்மந்திரங்களின் மீதமுள்ள பாகங்கள் பின்வருமாறு

१ योगे योगे तवस्तरं वाजे वाजे हवामहे । सखाय इन्द्रमूतये ॥
२ इममग्न आयुषे वर्चसे कृधि प्रियꣳरेतो वरुण सोम राजन् ।
मा ते वास्मा अदिते शर्मयच्छ विश्वे देवा जरदष्टिर्यथऽसत् ॥

(ப - ரை) **सखायः**=உனது சினேஹிதர்களான நாங்கள் **तव स्तरम्**=சீக்கிரகதியையுடைய **इन्द्रम्**=இந்திரனை **योगे, योगे**=பிரும்ம சர்யத்தில் முயர்ச்சி செய்யும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் **वाजे, वाजे**=மற்றுமுள்ள கார்யங்களைச் செய்யும் சந்தர்ப்பத்திலும் **ऊतये**=ரக்ஷிப்பதற்காக **हवामहे** = கூப்பிடுகின்றோம். எந்தக் கார்யத்தைச் செய்வதாகவிருந்தாலும் இந்திரனை பிரார்த்தித்து அவரது அனுமதியைப் பெற்றபிறகே அதைச்செய்ய வாரம்பிக்கின்றோம் என்று கருத்து.

2. இம்மந்திரத்தை ஆசாரியன் படிக்கவேண்டும். மந்திரத்தின் முடிவில் மாணவகன் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும் **अग्ने**=

ஓ அக்னி தேவனே! इमम्=இந்த மாணவகனை आयुषे=ஆயுஸ்ஸின் பொருட்டும் वर्चसे=சரீரகாந்தியின் பொருட்டும் कृधि=செய்வாயாக. இந்த மாணவகனுக்கு நீண்டவாயுளையும் சரீரகாந்தியையும்கொடுப்பீராக என்றுகருத்து. वरुण=ஓவருணனே! प्रियम्=பிரியமான புத்திராதிகளுக்குச் சாதனமான रेतः=வீர்யத்தை (देहि=கொடுப்பீராக) राजन्=ஓஷதிசனுன सोम=ஓ ஸோமன்என்ற தேவனே! अदिते=ஓ அதிதிதேவியே अस्मै = இந்த மாணுக்கனுக்கு मातेव=தாயைப்போல் शर्म=சுகத்தை यच्छ=கொடுப்பீராக. विश्वे-देवाः=ஓ விச்வேதேவர்காள் यथा=எவ்விதம் जरदष्टिः=கிழப்பருவத்தையடைந்தவனுக(असौ=இந்தமாணவகன்) असत्=ஆவனே तथा=அவ்விதம் (कुरुत=செய்யுங்கள்) கிழப்பருவத்தை யடையும் வரையில் ஜீவித்திருக்குமாறு அருள் புரியவேண்டும் என்று கருத்து.

(मन्त्रः) ३ शतमिन्नु शरदो अन्ति देवा यत्रा नश्चक्रा जरसं तनूनाम् ।
पुत्रासो यत्र पितरो भवन्ति मा नो मध्यारीरिषतायुर्गन्तोः ।

४ अग्निष्ट आयुः प्रतरां दधात्वग्निष्टे पुष्टिं प्रतरां कृणोतु ।
इन्द्रो मरुद्भिः ऋतुधा कृणोत्वादित्यैस्ते वसुभिरादधातु ॥

(ப - ரை) 3. देवाः=ஓ தேவர்காள்! अन्ति = சொல்பகாலத்தில் முடிவடையக்கூடியதான शतं, शरदः, इत्=நூறுவருஷங்கள் தான் (परमायुः=மனிதனுக்கு தீர்க்காயுஸ்ஸாக) नु = பிரஸித்தமாயிருக்கின்றது यत्र=எந்த நூறுவயதிற்குள் नः = எங்களுடைய तनूनाम्=அவயவங்களுக்கு जरसम्=கிழப்பருவத்தை चक्रा=செய்கின்றீர்களோ, यत्र=எந்த நூறுவயதிற்குள் पुत्रासः = கொஞ்சகாலம் பிள்ளைகளாகவிருந்து पितरः = பிறகு தகப்பன் மார்களாக भवन्ति=ஆகின்றனரோ. (एवंभूतमपि=இத்தகையதாயினும்) नः=எங்களுடைய आयुः=ஆயுளை (आ) गन्तोः=தானுகவே செல்லும் வரையில் मध्या = மத்தியில் मारीरिषत = ஹிம்ஸிக்க வேண்டாம் ஓ தேவர்காள்! மனிதனுக்கு ஏற்பட்ட பரமாயுள் நூறுவருஷகாலம். அதில் சிலபாகம் கிழப்பருவத்தாலும், கொஞ்சகாலம் பால்யத்தாலும், மீதமுள்ள பாகங்கள் குடும்பபாரம் என்றபெரிய கஷ்டத்தாலும் ஆக்ரமிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதம் கிஸ்

ஸாரமான இந்த வாயுளானது கர்மமூலமாய் முடியும் மத்தியில் அபமிருத்யுவால் நாசஞ் செய்யப்படாமலிருக்குமாறு அனுக்கிரஹிக்க வேண்டும் என்று கருத்து.

4. இம்மந்திரத்தை ஆசாரியன் படித்த பிறகு மாணவகன் ஆஜ்யத்தை ஹோமஞ் செய்யவேண்டும் **अग्निः** = அக்னியானவர் **ते**=உனக்கு **आयुः**=ஆயுளை **प्रतराम्**=மிக்க நீண்டதாக **दधातु**=கொடுக்கட்டும். **अग्निः**=அக்னியானவர் **ते**=உனக்கு **पुष्टिम्**=சரீரபலத்தை **प्रतराम्**=மிக்க ஜாஸ்தியாக **कृणोतु**=செய்யட்டும். **इन्द्रः**=இந்திரன் **मरुद्भिः**=மருத் என்ற தேவர்களுடன்கூட **पुष्टिम्** = சரீரபலத்தை **ऋतुधा**=ஒவ்வொருருதுவிலும் **कृणोतु**=செய்யட்டும். (**स एव इन्द्रः**= அந்த இந்திரனே) **आदित्यैः**=ஆதித்யாள் என்ற தேவர்களுடனும் **वसुभिः**=வஸுக்கள் என்ற தேவர்களுடனும் **पुष्टिम्** = குறைவின்மையை **आदधातु**=ஏற்படுத்தட்டும்.

(मन्त्रः) ५ मेधां मह्यमङ्गिरसो मेधाꣳसप्तर्षयो ददुः ।
मेधां मह्यं प्रजापतिर्मेधामग्निर्ददातु मे ॥

६ अप्सरासु या मेधा गन्धर्वेषु च यद्यशः ।
दैवी या मानुषी मेधा सा मा माविशतादिह ॥

७ इमं मे वरुण ८ तत्वा यामि ९ त्वं नो अग्ने

१० स त्वं नो अग्ने ११ त्वमग्ने अयासि ॥

(ப - ரை) 5 **अङ्गिरसः**=அங்கிரஸ் என்ற ருஷிகள் **महाम्**=எனக்கு **मेधाम्**=கிரஹித்த விஷயங்களைமறவாது தரிப்பதற்குறிய சித்தகதமான ஓர்வித சக்தி விசேஷத்தை **ददुः**=கொடுக்கவேண்டும் **सप्तर्षयः**=ஸப்தருஷிகள் **मेधाम्**=மேதையை **ददुः**=கொடுக்கவேண்டும். **प्रजापतिः**=பிரஜாபதி என்ற தேவன் **महाम्**=எனக்கு **मेधाम्** மேதையை **ददातु**=கொடுக்கவேண்டும் **अग्निः** = அக்னி தேவன் **मे**=எனக்கு **मेधाम्**=மேதையை **ददातु**=கொடுக்கவேண்டும்.

6. **अप्सरासु**=தேவஸ்திரீகளிடம் **या**=எத்தகைய **मेधा**=மேதையானது (**अस्ति**=இருக்கின்றதோ.) **गन्धर्वेषु**=கந்தவர்களிடம்

यत्=எத்தகையதான यशः=யசஸ்ஸானது (अस्ति- இருக்கின்றதோ) या=எந்த दैवी=தேவஸம்பந்தியான मेधा=மேதையுண்டோ, मानुषी=மனுஷ்யசம்பந்தியான यामेधा=எந்த மேதையுண்டோ सा= அந்த மேதையும், (तत् = அந்த யசஸ்ஸும்) माम् = என்னை इह=இக் கர்மத்தை யனுஷ்டிக்கும் சமயத்தில் आविशतात्=வந்தடையவேண்டும். அங்கிரஸ் முதலிய மஹருஷிகளிடத்திலும் மற்றுமுள்ள தேவர்களிடத்திலும் எத்தகைய தாரணசக்தியானது (கிரஹித்த விஷயங்களை மறவாதிருப்பதற்குரிய யோக்யதை) இருக்கின்றதோ அந்தச் சக்தியானது எனக்குண்டாக வேண்டும் என்று மேற்படித்த இரண்டு மந்திரங்களின்கருத்து.

7. வது மந்திரத்தின் அர்த்தம் 43வது பக்கத்திலும், 8வது 9வது மந்திரங்களின் அர்த்தம் 44வது பக்கத்திலும், 10வது 11வது மந்திரங்களின் அர்த்தம் 45வது பக்கத்திலும் எழுதப்பட்டிருப்பதால் மறுபடியும் இங்கு எழுதப்படவில்லை.

(அ-கை) परिषेचनान्तं कृत्वाऽपरेणाग्निमुदगग्रं कूर्चं निधाय तस्मिन्नुत्तरेण=यजुषोपनेतोपविशति–(ख०11,सू०7) இவ்விதம் மாணவகன் ஹோமஞ் செய்தபிறகு நேரில் ஆசாரியனே ஜயாதி ஹோமம் முதல் பரிஷேசனம் என்ற கர்மம்வரைச்செய்து கொண்டு அக்னிக்கு மேலண்டையில் வடக்கு நுணியாக கூர்ச்சத்தைப்போட்டு அதில் 12வது மந்திரத்தால் ஆசாரியன் உட்காரவேண்டும்.

(मन्त्रः) १२ राष्ट्रभृदस्याचार्यासन्दी मा त्वद्योषम् ॥

(ப - ரை) 12. हेकूर्च=ஓகூர்ச்சமே! आचार्यासन्दी=பிறருக்கு நல்ல விஷயங்களை யுபதேசிக்கின்றவர்களுக்கு ஆஸனமாவதால் राष्ट्रभृत्=ராஜ்யத்தைத்தரிப்பவனாக असि=ஆகின்றாய். ஆசாரியன் லோகங்களுக்கு நல்லவிஷயங்களை யுபதேசம் செய்து காப்பாற்றி வருகிறான். அவர்களோ அவ்விதம் உபதேசம் செய்யும் பொழுது கூர்ச்சத்தின்மேலுட்காருகின்றனர். ஆதலால் இந்தக் கூர்ச்சமே ராஜ்யத்தைத் தரிப்பதாக இங்கு கூறப்படுகிறது. त्वत्= உன்னிட மிருந்து मायोषम्=பிரிவை யடையவேண்டாம். ஆசார்யபதவியானது என்னை விட்டு விலகவேண்டாம் என்று கருத்து.

(அ - கை) ஸூ॥ पुरस्तात्प्रत्यङ्ङासीनः कुमारो दक्षिणेन पाणिना-दक्षिणं पादमन्वारभ्याह सावित्रीं भो अनुब्रूहीति (ख० 11, ஸூ० 8) கிழக்குமுகமாயுட்கார்ந்திருக்கும் ஆசாரியனுக்கு எதிரில் மேற்குமுகமாக உட்கார்ந்துகொண்டு மாணவகன் தனது வலது கையால் ஆசாரியனுடைய வலது காலைப் பிடித்துக்கொண்டு "ஸாவித்திரியை உபதேசம் செய்வீராக" என்று பிரார்த்திக்க வெண்டும். ஸூ॥ तस्मा अन्वाह तत्सवितुरिति (ख० 11, ஸூ० 9) பிறகு ஆசாரியன் மாணவகனுக்கு तत्सवितुर्वरेण्यं என்ற காயத்ரீ மந்திரத்தை உபதேசம் செய்யவேண்டும். ஸூ॥ पच्छोऽर्धर्चशस्ततस्सर्वाम् (ख०11 ஸூ० 10) காயத்ரியையுபதேசம் செய்யும்பொழுது அதைமுதலில் ஒவ்வொருபாதமாகவும், இரண்டாவது முறையில் பாதிபாதிருக்காகவும், முன்றும் முறையில் சம்பூர்ணமாகவுமுபதேசிக்கவேண்டும். ஸூ॥ व्याहृतीर्विहृताः पादादिष्वन्तेषु वा तथार्धर्चयोरुत्तमां कृत्स्नायाम् (ख० 11, ஸூ० 11) முதல் முறை யுபதேசிக்கும் பொழுது भूः, भुवः, सुवः என்ற வியாஹிருதிகளை காயத்திரீபாதத்தின் ஆதியிலோ, அந்தத்திலோ முறையே சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாம் முறையில் भूः, भुवः என்ற இவ்விரண்டை மட்டும் காயத்திரியின் பாதிபாகத்தின் ஆரம்பத்திலோ முடிவிலோ முறையே சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். மூன்றுவது முறையில் सुवः=என்ற வியாஹிருதியை பூராவான காயத்திரியின் ஆரம்பத்திலோ, முடிவிலோ. மட்டும்சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். மேற்கூறிய பிரகாரங்களுள் முதல் பிரகாரம் பின்வருமாறு— ओं भूः, तत्सवितुर्वरेण्यम्, ओं भुवः, भर्गो देवस्य धीमहि; ओं सुवः धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ओं भूः, तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । ओं भुवः धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ओं सुवः, तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ இதுவே வியாஹிருதிகளை மூன்று முறைகளிலும் ஆதியில்வைத்து உபதேசம் செய்யும் பிரகாரமாகும். இரண்டாவதுபிரகாரம் வியாஹிருதியை மூன்று முறைகளிலும் பின்னர் வைத்துபதேசிப்பது. அது பின்வருமாறு— ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भूः, ओं भर्गो देवस्य धीमहि भुवः, ओं धियो यो नः प्रचोदयात् सुवः ॥ ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गोदेवस्य धीमहि भूः, ओं

धियो यो नः प्रचोदयात्, सुवः॥ ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात् सुवः॥

(मन्त्रः) १३ तत्सवितुर्वरेण्यमित्येषा ॥

இதன் மீதமுள்ள பாகங்கள் பின்வருமாறு.

तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

(ப - ரை) இம்மந்திரத்திற்கு சிவபரமாயும், விஷ்ணு பரமாயும்,பிரும்மபரமாயும்,ஸூர்யபரமாயும் அர்த்தங்களிருந்தபோதிலும் பாஷ்யம் செய்த ஹரதத்தாசாரியர் ஸூர்யபரமான அர்த்தத்தையே எழுதியிருப்பதால் நாமும் அதைமட்டும் எழுதுகிறோம். மற்றபரமான அர்த்தங்களை நமது சந்தியாவந்தனத்தின் தமிழ் பாஷ்யத்தில் காண்க. (**यत्**=எந்த ரூபமானது **सर्वैः**=யாவராலும் **ध्येयम्**=தியானிக்கத்தகுந்ததோ) **यः**=எந்தச் ஸூரியன் **नः**=எங்களுடைய **धियः** = தர்மாதி விஷயமான புத்திவிருத்திகளை **प्रचोदयात्**=தூண்டுகின்றாரோ. **देवस्य** = பிரகாசிக்கின்ற (**तस्य**) **सवितुः**=அந்தச் ஸூரியனுடைய **वरेण्यम्**=யாவராலும் உபாஸிக்கத் தகுந்த **तत्**=அந்த **भर्गः**=பாபங்களைப் பொசுக்குகின்ற தேஜோ ரூபத்தை **धीमहि**= தியானம் செய்யக்கடவோம்.

(அ - கை) सू०॥ कुमार उत्तरेण मन्त्रेणोत्तरमोष्ठमुपस्पृशते (ख० 11, सू० 12) ஆசாரியனால் சொல்லிவைக்கப்பட்ட **अवृधमसौ सौम्य** என்ற மந்திரத்தால் மாணவகன் தனது மேலுதட்டைத் தடவிக் கொள்ளவேண்டும். **सू०॥ कर्णावुत्तरेण** (ख० 11, सू० 13) ஆசாரியனால் சொல்லிவைக்கப்பட்ட **ब्रह्मण आणीस्थः** என்ற மந்திரத்தால் மாணவகன் தனது இரண்டு காதுகளையும் இரண்டு கையினால் தொடவேண்டும்.

(मन्त्रः) १४ अवृधमसौ सौम्य प्राण स्वं मे गोपाय ॥

१५ ब्रह्मण आणीस्थः ॥

14. (ப - ரை) **अवृधम्**=ஸாவித்திரீ கிரஹணத்தால் சம்பத்துள்ளவனுயாகிவிட்டேன். அதாவது: **ऋचस्सामानियजूंषि,। साहि**

श्रीरमृतासतां என்றதால் ருக், ஸாம யஜுஸ் இவைகளே ஸாதுக்களுக்கு நாசமற்ற பொருள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. **सर्वेभ्यो वै वेदेभ्यस्सावित्र्यनूच्यते** என்றதாலோ ஸாவித்ரீ ஸர்வவேதங்களினின்றும் திரட்டி எடுக்கப்பட்டதாயாகின்றது. ஆகவே ஸர்வ வேதஸாரமான காயத்திரியைப் பெற்றுக்கொண்டபடியால் ஸர்வவேதங்களைப் பெற்றுக்கொண்டவனுயாகி நாசமற்ற சம்பத்தையடைந்தவனுயுமாகின்றேன் என்று கருத்து. **असौ**=எனது சரீரத்திற்குள்ளிருக்கின்றவனும் **सौम्य**=அனுகூலனுயிருப்பவனுமான **प्राण**=ஓ ஆத்மாவே **मे**=என்னுடைய **स्वं**=கிரஹிக்கப்பட்ட ஸாவித்திரியாகிற தனத்தை **गोपाय**=ஸம்ரக்ஷிப்பாயாக.

15. (**हेकर्णौ**=ஓ காதுகளே!) **ब्रह्मणः**=ஸாவித்ரீமந்திரத்திற்கு **आणी**=ஆணிகளாக **स्थः**=இருப்பீர்களாக. ஆணிபோட்டு அடைக்கப்பட்ட துவாரத்தினின்றும் எவ்விதம் பொருள் வெளிவராதோ அவ்விதமோ உங்கள் வாயிலாக உள்ளே சென்றிருக்கும் ஸாவித்ரீ மந்திரம் வெளிவரவேண்டாம் என்று கருத்து.

இரண்டாவது பிரச்னத்தில் நான்காவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது கண்டம்

(அ - கை) **ஸூ॥ दण्डमुत्तरेणादत्ते (ஸ॰ 11 ஸூ॰ 14)**ஐந்தாவது கண்டம் முதல் மந்திரத்தால் மாணவகன் தண்டத்தைக் கிரஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். **ஸூ॥ पालाशोदण्डो ब्राह्मणस्य, नैयग्रोधस्कंधजोऽवाङ्ग्रो राजन्यस्य, बादर औदुंबरो, वावैश्यस्य (ஸ॰ 11 ஸூ॰ 15)** பிராம்மண வகுப்பைச்சேர்ந்தவன் பொரசக்குச்சியையும், க்ஷத்திரியவகுப்பைச் சேர்ந்தவன் ஆலமரத்தின் கவையினின்றுமுண்டானதும், மேற்குமுகமாய் நுனியையுடையது மானகுச்சியையும், வைசிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் எலந்த மரத்தினின்றோ, அத்திமரத்தினின்றோ உண்டான குச்சியையும் தண்டமாயுபயோகித்துக்கொள்ளவேண்டும். **ஸூ॥ वार्क्षोदण्ड इत्यवर्णसंयोगेनैक**

उपदिशन्ति (ख०11 सू०16) யாகத்திற்குத்தேவையான பாத்திரங்களைச் செய்வதற்கு உபயோகப்படுகின்ற ஓர் வகை மரத்தினுடைய குச்சியையே பிராம்மணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன் என்ற மூன்று வர்ணத்தாரும் கிரஹித்துக் கொள்ளலாம் எனச் சிலர் உபதேசிக்கின்றனர்.

(मन्त्रः) १ सुश्रवस्सुश्रवसं मा कुरु यथा त्वꣳसुश्रवस्सुश्रवा अस्येव-महꣳसुश्रवस्सुश्रवा भूयासं, यथा त्वꣳसुश्रवो देवानां निधिगोपोऽस्येवमहं ब्राह्मणानां ब्रह्मणो निधिगोपो भूयासम् ॥

(ப - ரை) सुश्रवः=பிரும்ம விசாரத்தைக் கேட்டறிந்த ஓ பொரசக்குச்சியே! (देवा वै ब्रह्मन्नवदन्त, तत्पर्ण उपाऽशृणोत् , सुश्रवा वै नाम ॥ தேவர்கள் ஓர் ஸமயம் பிரும்ம விசாரம்செய்தனர். அதைப் பொரசமரம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. ஆதலால் அதற்கு सुश्रवाः என்ற பெயரேற்பட்டது. என்று தைத்திரீய ஸம்ஹிதை காண்டம் 3, பிரச்னம் 5, அனுவாகம் 7ல் சொல்லியிருப்பதா லிங்கு இவ்விதம் சொல்லப்பட்டது.) माम्=என்னை सुश्रवसम्-ஸத்விஷயங்களை நன்ருய்க்கேழ்கின்றவனுக குरु-செய்வாயாக. सुश्रवः=ஸத்விஷயங்களைக்கேட்டறிந்த ஓ பொரசக்குச்சியே त्वम्=நீ यथा=எவ்விதம் सुश्रवाः=சத்விஷயங்களைக் கேட்டறிந்தவனுக असि=ஆகின்ருயோ, एवम्=இவ்விதமே सुश्रवः=ஓ பொரசக் குச்சியே! अहम्=நான் सुश्रवाः=சத்விஷயங்களைக்கேழ்ப்பவனுக भूयासम् ஆகவேண்டும். सुश्रवः=ஓ பொரசக் குச்சியே त्वम्=நீ यथा=எவ்விதம் देवानाम्=தேவர்களுடைய निधिगोपः=நிதியைப் போன்ற யாகத்தைக் காப்பாற்றுபவனுக (பொரசக்கட்டையால் செய்யப்பட்ட ஜுஹூ முதலிய பாத்திரங்களைக் கொண்டே யாகம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதா லிவ்விதம் சொல்லப்பட்டது) असि=ஆகின்ருயோ एवम्=இவ்விதமே अहम्=நான் ब्राह्मणानाम्, ब्रह्मणः, निधिगोपः=பிராம்மணர்களுடைய நிதியான வேதத்தை ரக்ஷிப்பவனுக भूयासम्=ஆகவேண்டும்.

(அ - கை) சூ௦॥ स्मृतं च म इत्येतद्वाचयित्वा गुरवे वरं दत्वा, (ख० 11, सू० 17) स्मृतंच . என்ற மேல் மந்திரத்தை ஆசாரியன்

மாணவகனுக்குப் படிப்பிக்கவேண்டும். பிறகு மாணவகன் ஆசாரியனுக்கு குரு தக்ஷிணையாக ஓர் பசுவைக் கொடுக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) २ स्मृतं च मेऽस्मृतं च मे तन्म उभयं व्रतम् ३ निन्दा च मे ऽनिन्दा च मे तन्म उभयं व्रतम् ४ श्रद्धा च मे ऽश्रद्धा च मे तन्म उभयं व्रतम् ५ विद्या च मेऽविद्या च मे तन्म उभयं व्रतम् ६ श्रुतं च मेऽश्रुतं च मे तन्म उभयं व्रतम् ७ सत्यं च मेऽनृतं च मे तन्म उभयं व्रतम् ८ तपश्च मेऽतपश्च मे तन्म उभयं व्रतम् ९ व्रतं च मेऽव्रतं च मे तन्म उभयं व्रतम् १० यद्ब्राह्मणानां ब्रह्मणि व्रतम्। यदग्नेस्सेन्द्रस्य सप्रजापतिकस्य सदेवस्य, सदेवराजस्य, समनुष्यस्य, समनुष्यराजस्य, सपितृकस्य, सपितृराजस्य, सगन्धर्वाप्सरस्कस्य। यन्म आत्मन आत्मनि व्रतं, तेनाहꣳसर्वव्रतो भूयासम् ॥

(ப - ரை) 2 मे=என்னால் स्मृतम् = இவ்விதமிதைச் செய்ய வேண்டும் என்று அறியப்பட்டது, मे=எனக்கு अस्मृतम्=என்னால் அறியப்படாமல் ஆசாரியனால் அறிவிக்கப்பட்டது. तत्, उभयम्=அவ்விரண்டும் मे=எனக்கு व्रतम्=விரதங்கள். அதாவது: என்னால் அவசியமாய் அனுஷ்டிக்க வேண்டியவைகள். ஆங்காங்குகூறப்படும் பொருள்களின் ஸமுச்சயத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக च=என்றபதம் இரண்டு தடவை இம் மந்திரத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. இக்கருத்தையே இனிவரும் மந்திரங்களிலும் கொள்ளவேண்டும்.

3 मे=எனக்கு निन्दा=வெறுக்கத்தக்க விஷயங்களில் வெறுப்பும் मे=எனக்கு अनिन्दा=வேதம் சாஸ்திரம் முதலிய விஷயங்களில் விருப்பும் तदुभयम्=அவ்விரண்டும் मे=எனக்கு व्रतम्=விரதமாகும். அதாவது: அவ்விரண்டையும் நான் அவச்யம் செய்வேணுக என்று கருத்து.

4 मे=எனக்கு श्रद्धा=அனுஷ்டிக்க வேண்டிய கர்மங்களில் பற்றுதல் मे=எனக்கு अश्रद्धा=விலக்கப்பட்ட விஷயங்களில் பற்றுதலில்லாதிருத்தல் तदुभयम्=இவ்விரண்டும் मे=எனக்கு व्रतम्=விர

தம் 5. मे=எனக்கு विद्या=அறியவேண்டிய விஷயத்தையறிதல் मे=எனக்கு अविद्या=அறியவேண்டாத விஷயத்தை அறியாதிருத்தல் तत्, उभयम्=இவ்விரண்டும் मे=எனக்கு व्रतम्=விரதமாகும். 6. मे=எனக்கு श्रुतम्=வேதம், அதனங்கங்கள் இவற்றைக் கேட்டல் मे = எனக்கு अश्रुतम् = பாஷண்டர்களின் சாஸ்திரங்களைக் கேளாதிருத்தல் तदुभयम्=இவ்விரண்டும் मे=எனக்கு व्रतम्=விரதமாகும். 7 मे=எனக்கு सत्यम्=உண்மை பேசல், मे=எனக்கு अनृतम्=மற்றவனுக்கோ, தனக்கோ பிராணஹானி வரும் தருவாயில் சொல்லப்படும் பொய் तत्=उभयम्=இவ்விரண்டும் मे=எனக்கு व्रतम्=விரதம். 8. मे=எனக்கு तपः=பிக்ஷைவாங்குதல், ஸமிதாதானம் செய்தல் முதலியன मे=எனக்கு अतपः=மேற் கூறியவற்றைச் செய்யச் சக்தியற்ற பொழுது செய்யாதிருத்தல் तत्, उभयम्=இவ்விரண்டும் मे=எனக்கு व्रतम्=விரதமாகும் 9. मे=எனக்கு व्रतम्=அத்யயனம் செய்யக்கூடாத காலங்களில் அத்யயனம் செய்யாதிருத்தல் मे=எனக்கு अव्रतम्=ஆசாரியன் படிக்கவில்லை என்று சிக்ஷிப்பனோ என்ற பயத்தால் அனத்யயன தினங்களிலும் அத்யயனம் செய்தல் तत्, उभयम्=இவ்விரண்டும் मे=எனக்கு व्रतम्=விரதமாகும்.

10 ब्राह्मणानाम्=பிராம்மணர்களுக்கு ब्रह्मणि=வேத விஷயமான यत्, व्रतम्=எது அவசியமாயனுஷ்டிக்கத் தகுந்ததோ 11. सेन्द्रस्य=இந்திரனுடன் கூடியவனும், सप्रजापतिकस्य = பிரஜாபதியுடன் கூடியவனும் सदेवस्य=மற்றுமுள்ள தேவர்களுடன் கூடியவனும் सदेवराजस्य=தேவராஜனுடன் கூடியவனும் समनुष्यस्य=மனிதர்களுடன் கூடியவனும் समनुष्यराजस्य=மனுஷ்ய ராஜனுடன் கூடியவனும் सपितृकस्य=பிதுரு தேவதைகளுடன் கூடியவனும் सपितृराजस्य=யமனுடன் கூடியவனும் सगन्धर्वाप्सरस्कस्य=கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள் இவர்களுடன் கூடியவனுமான अग्नेः=அக்னி தேவனுடைய यत्=யாதொரு व्रतम्=விரதமுண்டோ मे=என்னுடைய आत्मनि=ஆத்ம விஷயமாய் आत्मनः = சித்தத்தினால் (उत्प्रेक्षितम्=ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட) यत्=யாதொரு व्रतम्=விரதமுண்டோ तेन=அதனால் सर्वव्रतः=அக்கினி முதலிய தேவர்களுக்

குச் சொல்லிய சகலவிதமான விரதங்களுள்ளவனுய் अहम्=நான் भूयासम्=ஆகவேண்டும்.

(தா-ம்) அக்னியின் விரதம் ரக்ஷித்தல். இந்திரனின் விரதம் பிரதானனுயிருத்தல். பிரஜாபதியின் விரதம் சிருஷ்டி செய்தல். தேவர்களின் விரதம் கொடுத்தல். தேவராஜனின் விரதம் தேவதைகளைத் திருப்திப்படுத்தல். மனிதர்களின் விரதம் பிரிய வார்த்தை மொழிதல். மனுஷ்ய ராஜனின் விரதம் பிரஜைகளை ரக்ஷித்தல். பிதுரு தேவதைகளின் விரதம் புத்திரனை யுண்டு பண்ணுதல். யமதர்ம ராஜனின் விரதம் யாவரிடத்திலு மொரே விதமாக விருத்தல். கந்தர்வர்களின் விரதம் ஸ்தோத்திரம் செய்தல். அப்ஸரஸ்ஸுகளின் விரதம் பிறர் திருப்தி யடையும்படி நடந்துகொள்ளுதல். இவைகள் என்னிடத்திலு முண்டாகவேண்டும் என்று இதனுல் மாணவகன் பிரார்த்தனை செய்கின்ருன் என்று பாஷ்யகாரர் சொல்லுகிருர்.

(அ-கை) सू०॥ उदायुषेत्युत्थाप्य, उत्तरैरादित्यमुपतिष्ठते (ख० 11, सू० 17) उदायुषा என்ற மந்திரத்தைப் படித்து ஆசாரியன் மாணவகனை எழுந்திருக்கும்படி செய்யவேண்டும். பிறகு ஆசாரியனுல் சொல்லி வைக்கப்பட்ட तच्चक्षुः=முதலிய 10 மந்திரங்களால் மாணவகன் ஸூர்யோபஸ்தானம் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) उदायुषा स्वायुषोदोषधीनाꣳरसेनोत्पर्जन्यस्य शुष्मेणोदस्थाममृताꣳ अनु ॥ ११ तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् ॥ १२ पश्येम शरदश्शतम् १३ जीवेम शरदश्शतम् १४ नन्दाम शरदश्शतम् १५ मोदाम शरदश्शतम १६ भवाम शरदश्शतम् १७ शृणवाम शरदश्शतम् १८ प्रब्रवाम शरदश्शतम् १९ अजीतास्स्याम शरदश्शतम् २० ज्योक्च सूर्यं दृशे ॥ २१

(ப-ரை) 11 अमृतान्=தேவர்களை अनु=அனுஸரித்து, அதாவது: அவர்களின் அனுமதியை முன்னிட்டு उदस्थाम् = எழுந்திருக்கிறேன். (तथोत्थानसमये=அவ்விதம் எழுந்திருக்கும் பொழுது) आयुषा=ஆயுளுடனும் स्वायुषा=நீண்ட வாயுளுடனும் ओषधी-

नाम्=ஓஷதிகளுடைய रसेन=பலத்தைக் கொடுக்கும் ரஸத்துடனும், அதாவது: ஓஷதிகளின் ஸேவையாலுண்டாகும் சக்திவிசேஷத்துடனும் पर्जन्यस्य=மேகத்தினுடைய शुष्मेण = பலத்துடனும் उदस्थाम्=எழுந்திருக்கிறேன். இம் மந்திரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பதத்துடனும் अस्थाम् = என்ற பதத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக उत्=என்ற பதம் பல தடவை உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீண்டவாயுள் முதலியவைகள் இந்த மாணவனுக்குத் தேவர்களின் அனுக்கிரஹத்தாலுண்டாக வேண்டும் என்று கருத்து. இம்மந்திரத்தைச் சொல்லி ஆசாரியன் சிஷ்யனை எழுப்பும்பொழுது நீண்ட வாயுள், சரீர பலம் முதலியன தனக்குண்டாக வேண்டுமாறு சிஷ்யன் தேவதைகளை பிரார்த்திக்கும் முறையை யொட்டி ஆசாரியனே சிஷ்யன் ஸ்தானத்திலிருந்து பிரார்த்திக்கிறுன் என்று கருத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இனிவரும் மந்திரங்களால் ஸூர்யோப ஸ்தானம் செய்ய வேண்டும். அதாவது: மாணவகன் ஸூர்யனை ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டும். तत् = யாவராலும் நேரில் பார்க்கப்படுவது பற்றி மிக்க பிரஸித்தமாயும் चक्षुः=சகல பிராணிகளுக்கும் கண்ணுக *देवहितम्=பரமேச்வரனால் ஆகாசத்தில் ஸ்தாபிக்கப் பெற்றவரும். (வெளிச்சமில்லாவிடில் நேத்திரேந்திரியத்தால் பொருளைக் கிரஹித்தல் என்ற காரியம் ஏற்படாமைபற்றி சூர்யன் சகல பிராணிகளுக்கும் கண்ணுக விளங்குவதா யிங்கு கூறப்படுகின்றது.) पुरस्तात्=கிழக்கு திசையில் उच्चरत्=வெளிக் கிளம்புகிறதாயும் शुक्रम्=பரிசுத்தமாயு மிருக்கின்ற (ज्योतिः=சூர்யன் எனப் பெயரிய தேஜஸ்ஸை) शतं,शरदः=நூறுவருஷம் पश्येम=பார்ப்போமாக. शतं,शरदः=நூறுவருஷங்கள் जीवेम=சகலவிதமான சம்பத்துக்களுடன் ஜீவித்திருப்போமாக. शतं, शरदः=நூறுவருஷங்கள் नन्दाम=எதிலும் குறைவற்றவர்களாக விருப்போமாக शतं,शरदः=நூறுவருஷங்கள் मोदाम=சந்தோஷமுள்ளவர்களாக விருப்போமாக.

---

*देवहितम् என்றதற்கு देवनिहितम् என்றபதத்தின் தாத்பர்யத்தை ஹரதத்தாசாரியர் வர்ணித்திருப்பதால் அதை யனுஸரித்து நம்மாலும் வியாக்யானம் செய்யப்படுகின்றது.

शतम्=நூறு शरदः=வருஷங்கள் भवाम=ஐசுவர்யத்துடன் கூடியவர்களாக விருப்போமாக शतं, शरदः=நூறு வருஷங்கள் शृणवाम=பிரியமாயும் ஹிதமாயுமுள்ளதைக் கேட்போமாக. शतं, शरदः=நூறு வருஷங்கள் प्रब्रवाम=லோகத்தார்க்கு ஸத்விஷயங்களை நன்ருய் எடுத்துரைப்பவர்களாக ஆவோமாக. शतं, शरदः=நூறுவருஷங்கள் अजीताः=சத்துருக்களால் ஜயிக்கப்படாதவர்களாக स्याम=இருப்போமாக. ज्योक्च=நீண்டகாலம் सूर्यम्=சூரியனை दृशे=பார்ப்பதற்காக स्याम=இருப்போமாக. நீண்டவாயுளைப் பெறுவோமாக.

(அ - கை) सू०॥ यं कामयेत नायमच्छिद्येतेति तमुत्तरया दक्षिणे हस्ते गृह्णीयात् (ख० 11 सू० 18) ஆசாரியன் எந்த மாணவகனை வித்யாப்யாஸம்செய்து முடிக்கும்வரையில் தன்னைவிட்டு விலகாமலிருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்ருனே அவனை यस्मिन् भूतं च என்ற மந்திரத்தைப் படித்து வலதுகையில் பிடிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) २२ यस्मिन्भूतं च भव्यं च सर्वे लोकास्समाहिताः । तेन गृह्णामि त्वामहं मह्यं गृह्णामि त्वामहं प्रजापतिना त्वा मह्यं गृह्णाम्यसौ ॥

(ப - ரை) असौ=தேவதத்தன், யக்ஞசர்மா முதலிய பெயர்களையுடைய ஓ மாணவகனே! यस्मिन्=எந்தப் பிரஜாபதி என்ற தேவனிடம் भूतम्=சென்ற காலத்தைச் சேர்ந்த ஜகத்தும் भव्यं च இனியுண்டாகப் போகின்ற ஜகத்தும் सर्वेलोकाः=நிகழும் காலத்திலிருக்கின்ற ஜகத்துக்களும் समाहिताः = இருக்கின்றனவோ. எந்தப்பிரஜாபதியினுல் ரக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, तेन=அந்தப் பிரஜாபதியின் அனுக்ஞையால் त्वाम्=உன்னை अहम्=நான் गृह्णामि=பிடிக்கிறேன். अहम्=நான் त्वाम्=உன்னை. मह्यम्=எனக்காக, அதாவது: என்னை விட்டுப் பிரியாமலிருக்கும்வண்ணம் गृह्णामि=பிடிக்கிறேன். அதிகமான ஆதரவினுல் மேற்கூறிய பொருளே திரும்பவும் கூறப்படுகின்றது. प्रजापतिना=பிரஜாபதி என்ற தேவனின் அனுக்ஞையை முன்னிட்டு त्वा=உன்னை मह्यम्=என்னைவிட்டுப் பிரியாமலிருக்கும்வண்ணம் गृह्णामि=பிடிக்கிறேன்.

இரண்டாவது பிரச்னத்தில் ஐந்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஆறுவது கண்டம்

(அ - கை) ஸூ॥ त्र्यहमेतमग्निं धारयन्ति (ख० 11, ஸூ० 19) இந்த உபனயனுக்னியை மூன்று தினங்கள் அணைந்துபோகா வண்ணம் காப்பாற்றி வரவேண்டும். ஸூ॥ क्षारलवणवर्जनं च (ख० 11 ஸூ० 20) மூன்று தினங்களிலும் உபனயனம் செய்விக்கப்பட்ட மாணவகன் உரைப்பு, உப்பு இவ்விரண்டையும் விலக்கவேண்டும். परित्वेति परिमृज्य (ख० 11 ஸூ० 21) परित्वा என்ற மந்திரத்தால் அக்னிக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் சுத்தி செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) परित्वाऽग्ने परिमृजाम्यायुषा च धनेन च। सुप्रजाः प्रजया भूयासꣳसुवीरोवीरैस्सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पोषैः सुगृहो गृहैस्सुपतिः पत्या सुमेधा मेधया सुब्रह्मा ब्रह्मचारिभिः।

(ப - ரை) अग्ने=ஓ அக்னி தேவனே! त्वा=உன்னை परिमृजामि=நான்கு பக்கங்களிலும் சுத்தி செய்கின்றேன். *परि (मृजामि)=சுத்தி செய்கின்றேன், அதிக ஆதரவைக் காண்பிப்பதற்காக இரண்டு தடவை परिमृजामि என்ற பாகம் சொல்லப்படுகின்றது. आयुषा=நீண்ட வாயுளுடனும், धनेन, च=ஐசுவர்யத்துடனும் (समेतः=கூடியவனுகவும்) प्रजया=சந்ததி விஷயத்தில் सुप्रजाः நல்ல ஸந்ததியுள்ளவனுகவும் (எனக்குப் பிறக்கப் போகின்ற ஸந்ததிகள் எவ்விஷயத்திலும் மேன்மை வாய்ந்தவைகளாக விருக்கவேண்டும் என்று கருத்து. இவ்விதமே இனிவரும் பாகங்களுக்கும் கருத்துக் கொள்ளவேண்டும்.) वीरैः=பௌத்திரர்கள் விஷயத்தில் सुवीरः=நல்லபௌத்திரர்களை யுடையவனுகவும், वर्चसा=சரீர காந்திவிஷயத்தில் सुवर्चाः=நல்ல சரீரகாந்தியுடையவனுகவும் पोषैः=புஷ்டி விஷயத்தில் सुपोषः=நல்ல புஷ்டியுள்ளவனுகவும் गृहैः வீடுகள் விஷயத்தில் सुगृहः=நல்ல வீடுகளுள்ளவனுகவும் पत्या= ஆசாரியன் விஷயத்தில் सुपतिः=நல்ல ஆசாரியனை யுடையவனுக

---

* परिशब्दस्य द्विःश्रुतेराख्यातमप्यावर्तत इति भाष्यकारः॥

வும் मेधया=(கிரஹித்த விஷயங்களை மறவாதிருக்கும் புத்தி சக்தி मेधा=எனப்படும்.) அத்தகைய மேதா விஷயத்தில் सुमेधाः=நல்ல மேதையை யுடையவனாகவும் ब्रह्मचारिभिः=எனது ஸஹாத்யாயிகளால் सुब्रह्मा=நன்றாய் வேதங்களைக் கற்றவனாகவும்

आचार्यात्पादमादत्ते पादं सब्रह्मचारिभिः ।
पादं शिष्योपदेशेन पादं कालेन पूर्यते ॥

ஒருவன் தான் கற்கவேண்டிய வித்தையில் ஆசாரியனிடமிருந்து கிரஹிப்பது காற் பங்கேயாகும். பின்னர் தன்னுடன் படிக்கும் மாணவர்களுடன் சேர்ந்து சிந்தனை செய்வதால் காற்பங்கைப் பூர்த்திசெய்துகொள்ளுகிறான். பின்னர் தன்னிடம் வித்தை பயிலும் மாணவர்களுக்குபதேசம் செய்வதினின்றும் மற்றும் ஒரு காற் பங்கைப் பூர்த்திசெய்து விடுகிறான். மீதமுள்ள காற் பங்கானது நாளடைவில் உலகப்பழக்க வழக்கங்களாலேயே பூர்த்தியாகின்றது. என்று கூறியிருப்பதால் இங்கு இவ்விதம் கூறப்படுகின்றது. (भूयासम्=ஆகவேண்டும்)

(அ - கை) ஸூ॥ तस्मिन्नुत्तरैर्मन्त्रैस्समिध आदध्यात् (஖० 11, ஸூ० 21) எந்த அக்னியை முன்னிட்டு உபனயனம் செய்யப்பட்டதோ அந்த அக்னியில் மாணவகன் மூன்று தினங்கள் காலை, மாலை இரண்டு காலங்களிலும் இரண்டாவது மந்திரம் முதல் 13 வது மந்திரம் முடியவுள்ள மந்திரங்களால் ஸமித்தை அக்னியில் வைக்கவேண்டும். அதாவது: ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) २ अग्नये समिधमाहार्षं बृहते जादवेदसे । यथात्वमग्ने समिधा समिध्यस एवं मा मायुषा वर्चसा सन्या मेधया प्रजया पशुभिर्ब्रह्म वर्चसेनाऽन्नाद्येन समेधय स्वाहा ॥ ३ एधोऽस्येधिषीमहि स्वाहा ॥ ४ समिदसि समीधिषीमहि स्वाहा ॥ ५ तेजोऽसि तेजो मयि धेहि स्वाहा ॥ ६ अपो अद्याऽन्वचारिषꣳरसेन समसृक्ष्महि । पयस्वाꣳ अग्न आगमं तं मा सꣳसृज वर्चसा स्वाहा ॥ ७ संमाऽग्ने वर्चसा सृज प्रजया च धनेन च स्वाहा ॥ ८ विद्युन्मे अस्य देवा इन्द्रो विद्यात्सहर्षिभिस्स्वाहा ॥ ९

अग्नये बृहते नाकाय स्वाहा ॥ १० द्यावापृथिवीभ्याꣳस्वाहा । ११ एषा ते अग्ने समित्तया वर्धस्वचाऽऽप्यायस्व च, तयाऽहं वर्धमानो भूयासमाप्यायमानश्च स्वाहा ॥ १२ यो माऽग्ने भागिनꣳसन्तमथाऽभागं चिकीर्षति । अभागमग्ने तं कुरु मामग्ने भागिनं कुरु स्वाहा ॥ १३ समिधमाधायाऽग्ने सर्वव्रतो भूयासꣳस्वाहा ॥

(ப - ரை) अग्ने=ஓ அக்னி தேவனே! बृहते=மேன்மை வாய்ந்தவராயும் அல்லது காந்தியுள்ளவராயும், जातवेदसे=நித்யஸித்தமான தனத்தையுடையவராயும், அல்லது உலகிலுண்டாகின்ற சகல பொருள்களையு மறிகின்றவராயும் अग्नये=தம்மையுபாஸிப்பவர்களை மேலான நிலையில் ஸ்தாபிப்பவருமான (तुभ्यम्=தங்களையும் பொருட்டு.) समिधम्=ஸமித்தை आहार्षम्=கொண்டுவந்துவிட்டேன். அதாவது உம்மிடம் ஸமர்ப்பிப்பதற்காகக் கொண்டுவந்துவிட்டேன். अग्ने=ஓ அக்னி தேவனே! त्वम्=நீர் यथा=எவ்விதம் समिधा=ஸமித்தினுல் समिध्यसे=நன்ருய் ஜ்வலிக்கின்றீரோ एवम्=இவ்விதமே माम्=என்னை आयुषा=நீண்ட வாயுளாலும், वर्चसा=சரீர காந்தியாலும், सन्या=தேவையான பொருள்களின் லாபத்தாலும் मेधया=கிரஹித்த விஷயங்களை மறவாது தரிப்பதற்குரிய புத்தி சக்தியாலும் प्रजया=ஸந்ததியாலும் पशुभिः=பசுக்களாலும் ब्रह्मवर्चसेन=பிரம்ம தேஜஸ்ஸினுலும் अन्नाद्येन=போஜன சக்தியாலும் (ஜாடராக்னிபலம் வேண்டும் என்பது கருத்து) समेधय=விருத்திசெய்வீராக. மேற்கூறிய பொருள்களைக் கொடுத்து என்னை விருத்திசெய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. स्वाहा=அதற்காக இந்த ஸமித்தை அக்னியில் போடுகிறேன்.

3. இம் மந்திரத்தால் ஸமித்தைப் பார்த்து பிரார்த்திக்கின்ருன். (हे समित्=ஓ ஸமித்தே! त्वम्=நீ) एधः=அக்னி விருத்தியையடைவதற்குச் சாதனமாக असि = இருக்கின்ருய் (त्वामादधानाः वयमपि=உன்னை அக்கினியில் போடுகின்ற நாங்களும்) एधिषीमहि=விருத்தியடையவேண்டும். स्वाहा=அதற்காக இந்தச் சமித்தை அக்கினியில்ஹோமஞ்செய்கின்றேன். ஓஸமித்தே உன்னால்

இவ்வக்கினி எவ்விதம் விருத்தியடைகின்றதோ அவ்விதமே நானும் விருத்தியடைய வேண்டும் என்பது கருத்து.

4. இதனுலும் ஸமித்தைப் பார்த்தே பிரார்த்திக்கின்ருன். (समिद्=ஓ ஸமித்தே) समित्=அக்னிக்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுப்பவனுக असि=இருக்கின்ருய் (त्वामादधानाः वयमपि=உன்னை அக்னியில் போடுகின்ற நாங்களும்) समेधिषीमहि = நன்ருய் பிரகாசத்தை யடையவேண்டும். स्वाहा=அதற்காக இந்த ஸமித்தை ஹோமம்செய்கின்றேன்.

5. (हेसमित्=ஓ ஸமித்தே!) तेजः=அக்னியின் பிரகாசத்திற்குச் சாதனமாயிருப்பதுபற்றி தேஜஸ்ஸாகவே असि=இருக்கின்ருய். मयि=என்னிடம் तेजः=காந்தியை धेहि=உண்டுபண்ணுவாயாக स्वाहा=அதற்காக இந்தச் ஸமித்தை ஹோமம் செய்கின்றேன். ※

6. अपः=ஸமிதாதானம் என்ற கர்மாவை अद्य=இப்பொழுது अन्वचारिषम्=முறையேசெய்கின்றேன். रसेन=கர்மானுஷ்டானத்திலுள்ளசிரத்தையுடன் समसृक्ष्महि=சேருவோமாக. ஸமிதாதானம் என்ற இக்கர்மத்திஞல் வைதிக கர்மங்களில் சிரத்தை யுண்டாக வேண்டும் என்று கருத்து. அல்லது:—रसेन = பரப்பிரும்மத்துடன் समसृक्ष्महि=இரண்டறக் கலப்போமாக. ஓ அக்னிதேவனே! உமது பிரஸாதத்தால் பிரும்மப்பிராப்தி ஏற்படவேண்டும் என்று கருத்து अग्ने=ஓ அக்னி தேவனே! पयस्वान्=பால் முதலிய ஹவி

※ 3, 4, 5-வது மந்திரங்களால் ஸமித்தைப் பார்த்துப் பிரார்த்திப்பதாக பாஷ்யகாரர் சொல்லியிருப்பதால் அதை யனுசரித்து உரை எழுதப்பட்டது.

வேறு சிலர் இவ்யாக்யானத்தில் உத்தேச்யனுக்கும், திரவ்யத்திற்கும், ஐக்யம் வருவதாலும் இம்மூன்று மந்திரங்களுக்கும் உத்தேச்யத்யாகம் சொல்லுமிடத்து अग्नयेस्वाहा என்று சொல்லுவது சிஷ்ட சம்பிரதாயத்தி லிருப்பதாலும் एधः, समित्, तेजः; என்ற பதங்களுக்கு முறையே "விருத்தி யடைகின்றவன்" "ஜ்வலிக்கின்றவன்" "காந்தியுள்ளவன்" என்று பொருள்கொண்டு அக்னியைப்பார்த்து பிரார்த்திப்பதாகவே உரை செய்கின்றனர்.

ஸ்ஸுடன் கூடியவனுய்க் கொண்டு (त्वाम्=உம்மை अहम्=நான் अहरहः=ஒவ்வொருதினமும்) आगमम्=வந்தடைய வேண்டும். ஓ அக்னிதேவனே! நான் ஒவ்வொரு தினமும் நெய், பால் முதலிய ஹவிஸ்ஸுகளை தங்களை யுத்தேசித்து ஹோமம் செய்பவனுக வாகவேண்டும் என்று கருத்து. तम्=அவ்விதம் தங்களை யுபாஸிக்கின்ற मा=என்னை वर्चसा=பிரும்ம தேஜஸ்ஸுடன் संसृज= சேர்ப்பீராக. स्वाहा=அதற்காக இந்த ஸமித்தை ஹோமம் செய்கிறேன். ஓ அக்னிதேவனே தங்களை யாராதிப்பதில் பிரவிருத்தியும், அதன் மூலம் பிரும்ம தேஜஸ்ஸும் தங்களுடைய அனுக்கிரஹத்தாலேயே யுண்டாக வேண்டும் என்று கருத்து.

7. अग्ने=ஓ அக்னிதேவனே! मा=என்னை वर्चसा=பிரும்ம தேஜஸ்ஸுடனும் प्रजयाच = சந்ததியுடனும் धनेनच=தனத்துடனும் संसृज=சேர்ப்பீராக. स्वाहा=அதற்காக இந்த ஸமித்தை ஹோமம் செய்கின்றேன்.

8. अस्य=இவ்விதம் ஸமிதாதானத்தைச் செய்கின்ற मे=என்னை देवाः=தெவர்கள் विद्युः = அறிவார்களாக.* इन्द्रः=இந்திரன் என்றதேவன் ऋषिभिः, सह=வஸிஷ்டர் முதலிய ருஷிகளுடன் विद्युत्*அறிவாராக स्वाहा=இந்தஸமித்தைஹோமம்செய்கின்றேன் இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், வஸிஷ்டர்முதலிய பிரும்மருஷிகளும் நான் செய்கின்ற இக் கர்மத்திற்கு ஸாக்ஷியாக விருந்து அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

9. बृहते=காந்தியுள்ளவரும் नाकाय சுவர்க்க லோகத்தில் வஸிப்பவருமான अग्नये=அக்னி தேவனையும் பொருட்டு स्वाहा= இந்த ஸமித்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

10. द्यावापृथिवीभ्याम्=த்யுலோகம் பூலோகம் இவைகளின் அபிமானி தேவதைகளையும் பொருட்டு स्वाहा=இந்த ஸமித்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

---

*विद्युः என்றதற்கு மாருய் विद्युत् என்று வைதிகமுறையையொட்டி வந்திருப்பதாய் பாஷ்யகாரர்சொல்லுகிறுர்.

11. अग्ने=ஓ அக்னி தேவனே! ते=உம்மையும் பொருட்டு एषा=இந்த समित्=ஸமித்தானது (दीयते = கொடுக்கப்படுகின்றது तया=அந்த ஸமித்தினுல்) वर्धस्वच=விருத்தியடைவீராக. आप्यायस्वच=விருத்தி யடைவதின் பூர்த்தியையு மடைவீராக. अहम्=நானும் तया=அந்த ஸமித்தினுலேயே वर्धमानः=விருத்தியடைகின்றவனுகவும், आप्यायमानश्च=எல்லா விஷயங்களிலும் நிறைவு பெற்றவனுகவும் भूयासम्=ஆவேனுக स्वाहा=இந்த ஸமித்தை உம்மையும் பொருட்டு ஹோமம் செய்கின்றேன். ஓ அக்னி தேவனே! நான் செய்கின்ற இந்த ஸமித்தின் ஹோமத்தால் திருப்தியடைந்து என்னை எவ்விஷயத்திலும் குறைவற்றவனுகச் செய்ய வேண்டும் என்று கருத்து.

12. अग्ने!=ஓ அக்னி தேவனே! यः=எவன் भागिनम्=ஓர்வஸ்துவையனுபவிப்பதற் குறிமையுள்ளவனுக सन्तम् = இருக்கின்ற मा=என்னை अभागम्=அவ்வுறிமையற்றவனுக चिकीर्षति = செய்ய விரும்புகின்ருனே तम्=அவனை अभागम्=அவ்வஸ்துவை யனுபவிப்பதற்குறிமையற்றவனுகவும் (माम्=என்னை) भागिनम्=வஸ்துவை யனுபவிப்பவனுகவும் कुरु=செய்வீராக. அதிக ஆதரவைக் காண்பிப்பதற்காக अग्ने=என்றபதம் இரண்டு தடவை போடப்பட்டிருக்கிறது. ஓ அக்கினி தேவனே! எந்த மனிதன் எனக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பொருளை எனக்குக் கிடைக்காவண்ணம் தடைசெய்து தான் அப்பொருளை அபஹரித்துச்சென்று அனுபவிப்பதாக விரும்புகின்ருனே அவனுக்கு அப்பொருள் கிடைக்காவண்ணமும், எனக்கே அப்பொருள் கிடைக்கும் வண்ணமும் செய்து அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

13. अग्ने=ஓ அக்னி தேவனே! समिधम्=இந்தச்சமித்தை आधाय=உம்மிடம் ஸமர்ப்பணம் செய்து सर्वव्रतः=பிரும்மசர்யவிரதத்தின் பூர்த்தியையடைந்தவனுக भूयासम्=ஆகவேண்டும். பிரும்மசர்ய விரதானுஷ்டானத்தில் ஏதாகிலும் குறைவு ஏற்பட்டிருந்தாலும் அவைகள் இந்தஸமிதாதானம் என்ற கர்மத்தின் அனுஷ்டானத்தினுல் பரிபூர்ணங்களாகவே யாகவேண்டும் என்று கருத்து.

(அ - கை) ஸூ॥ उत्तरयासंशास्ति (ஸ௦ 11, ஸூ 23) ब्रह्मचार्यसि என்ற மந்திரத்தால் ஆசாரியன் மாணவகனுக்கு கட்டளேயிடவேண்டும். ஒவ்வொரு உபதேசத்தின் முடிவிலும் மாணவகன் बाढम्, एवं करोमि (நிச்சயமாய் இவ்விதம் செய்கின்றேன்) என்று பதிலளிக்க வேண்டும்.

(मन्त्र:) १४ ब्रह्मचार्यसि, अपोऽशान, कर्म कुरु, मा सुषुप्था: ।
भिक्षाचर्यं चराऽऽचार्याधीनो भव ॥

(ப - ரை) (हेमाणवक=ஓ மாணவகனே) ब्रह्मचारी, असि = பிரும்மசர்யாச்ரமத்தை யடைந்தவனுக ஆகின்றுய். ஆகையால் இஷ்டப்படி நடத்தல், இஷ்டப்படி எதையும் பேசுதல் எதையும் சாப்பிடுதல் போன்றவைகளே விட்டுவிடவேண்டும் என்று கருத்து. अप:=ஜலத்தை अशान=சாப்பிடுவாயாக. போஜனம் செய்வதற்கு எனது அனுமதிகிடைக்காவிடில் ஜலத்தை மட்டுமே சாப்பிடவேண்டும் அன்னத்தைச் சாப்பிடக்கூடாதென்று கருத்து. कर्मकुरु=நான் உன்னே ஏவாவிடினும் எனக்குஹிதமான காரியத்தை நீயே ஆலோசித்துச் செய்வாயாக मासुषुप्था: = பகலில் தூங்காதே. அல்லது अथ यः पूर्वोत्थायी, जघन्यसंवेशी तमाहुर्न स्वपितीति எந்தமாணுக்கன் ஆசாரியன் படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்குமுன் எழுதலேயும், ஆசாரியன்படுத்துறங்கியபின் உறங்கலேயு மனுஷ்டிக்கின்றுனே அவனே தூங்காதவன் எனப்படுவன் என்றபடி அனுஸரிக்கவேண்டும் எனப்பொருள் கொள்ளவும். भिक्षाचर्यम्=பிக்ஷைவாங்குதலே चर=செய்வாயாக. சிராத்தாதிகளில் வரிக்கப்பட்டவனுகவாகி பிக்ஷான்னத்தைச் சாப்பிடக்கூடாவிடினும் என்னிமித்தம் அவச்யம் பிக்ஷாசரணத்தைச் செய்வாயாக என்று கருத்து. என சுதர்சனுசாரியர் சொல்லுகிறுர். आचार्याधीन:=ஆசாரியனுக்கு உள்ளடங்கி நடப்பவனுக भव=ஆவாயாக. எனது அனுமதியின்றி ஒருவருக்கும் யக்ஞம் செய்துவைத்தல் அத்யயனம் செய்வித்தல் முதலிய கார்யங்களேச் செய்யாதே என்று கருத்து.

(அ - கை) ஸூ॥ वासश्चतुर्थीमुत्तरयाऽऽदत्तेऽन्यत्परिधाप्य (ஸ௦

11, ஸூ 24) உபனயனம் நடந்த நான்காவது தினத்தில் ஆசாரியன் மாணவகனுக்கு வேறு வஸ்திரத்தைத்தரிப்பித்து உபனயன காலத்தில் மாணவகனுக்குத் தரிப்பித்திருந்த வஸ்திரத்தை **यस्य ते प्रथमवास्यम्** என்ற மந்திரத்தால் கிரஹித்துக் கொள்ள வேண்டும்..

(मन्त्रः)१९ यस्य ते प्रथमवास्यꣳहरामस्तं त्वा विश्वे अवन्तु देवाः ।
तं त्वा भ्रातरस्सुवृधो वर्द्धमानमनुजायन्तां बहवस्सुजातम् ॥

(ப - ரை) **यस्य, ते**=எந்த உன்னுடைய **प्रथमवास्यम्**=உபநயனகாலத்தில் தரித்திருந்த புதிய வஸ்திரத்தை **हरामः** = கிரஹித்துக்கொள்ளுகின்றோமோ. **तं, त्वा**=அந்த உன்னை **विश्वे देवाः**= எல்லாத்தேவர்களும் **अवन्तु**=காப்பாற்றட்டும். **सुजातम्** = நல்ல பிறவியையடைந்தவனையும், **वर्धमानम्**=மேன்மையை யடைகின்ற வனையுமிருக்கின்ற **तं, त्वा**=அந்த உன்னை **बहवः** = பல **भ्रातरः** = சஹோதரர்கள் **सुवृधः**=மேன்மேலும் விருத்தி யடைகின்றவர்களாய்க்கொண்டு **अनुजायन्ताम्**=தொடர்ந்து உண்டாகட்டும்.

உபனயனபிரகரணம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது பிரச்னத்தில் ஆருவதுகண்டம் முற்றிற்று.

ஏழாவது கண்டம்

ஸமாவர்த்தன பிரகரணம்.

(அ-கை) இனி குருகுலவாஸம் செய்து அவரிடமிருந்து ஒரு வேதத்தையோ, அல்லது இரண்டுவேதங்களையோ, அல்லது மூன்று வேதங்களையோ அங்கங்களுடனும், அர்த்தத்துடனும் அத்யயனம் செய்து திரும்பியபிறகு மாணவகன் செய்யவேண்டிய "ஸமாவர்த்தனம்" என்றும் "ஸ்னானம்" என்றும் சொல்லப்படுகின்ற ஓர்வித கர்மம் உபதேசிக்கப்படுகின்றது. ஸூ॥ **वेदमधीत्यस्नास्यन् प्रागुदयादुव्रजं प्रविश्य अन्तर्लोम्ना चर्मणा द्वारमपिधायास्ते** । (கம் 12, ஸூ 1) வேதங்களை அங்கங்கள், உபாங்கங்கள் இவைகளுடன் அத்யயனம் செய்து, பிறகு ஸ்னானம் என்ற கர்மா

வைச் செய்யத்தொடங்கியவன் ஸூர்யன் உதிப்பதற்கு முன்னமேயே பசுக்கள் கட்டியிருக்குமிடத்திற்குச் சென்று உரோமங்கள் உள்புறமாக விருக்கும்படி ஓர் தோலினால் அந்தக் கொட்டிவின் துவாரத்தை மறைத்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டும். **ஸூ॥ नैनमेतदहरादित्योऽभितपेत् ।** (஖ௌ12, ஸூ2) இந்தத்தினத்தில் சூரியகிரண சம்பந்தம் இவனுக்கு ஏற்படக்கூடாது. மலமூத்திரங்களைக் கழிப்பதற்காகக்கூட வெளியிற்செல்லாமற் அந்த விடத்திலேயே வஸிக்கவேண்டும் என்று கருத்து. **ஸூ॥ मध्यंदिने अग्नेरुपसमाधानाद्याज्यभागान्ते पालाशीᳪसमिधमुत्तरयाऽऽधाय** (஖ௌ 12, ஸூ 3) அன்றையதினத்தில் மத்தியான்ஹத்தில் அக்கினி பிரதிஷ்டைமுதல் ஆஜ்யபாகம் என்ற கர்மம் வரைசெய்துகொண்டு **इमं स्तोमम्** என்ற மந்திரத்தால் பொரசஸமித்தை அக்னியில் வைக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) १ इमᳪस्तोममर्हते जातवेदसे रथमिव संमहेमा मनीषया ।
भद्रा हि नः प्रमतिरस्य सᳪसद्यग्ने सख्ये मारिषामावयं तव ॥

(ப-ரை) 1. (तक्षा=தச்சன்) **मनीषया**=தனது புத்தியால் **रथमिव**=ரதத்தைப்போல **अर्हते**=ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தகுந்தவரும் **जातवेदसे**=நித்யஸித்தமான க்ஞானமுள்ளவரும் அல்லது தனத்திற்குக் காரணமானவருமான அக்னிதேவனையும் பொருட்டு **इमं** = இந்த **स्तोमं**=ஸ்தோத்திரத்தை **संमहेम** = செய்கின்றோம். ஸ்தோத்திரம் செய்வதின் காரணமுபதேசிக்கப் படுகின்றது. **हि**= யாதுகாரணம் பற்றி **नः**=எங்கள் விஷயத்தில் **अस्य**=இந்த அக்கினி தேவனுக்கு **संसदि**=யாகசாலையில் **भद्रा**=நன்மையை விளைவிக்கின்ற **प्रमतिः**=நல்லபுத்தியானது, அதாவது: அனுக்கிரஹமானது (**वर्तते**=இருக்கின்றதோ) யாகசபையில் எனக்கு அனுக்கிரஹம் செய்யவேண்டும் என்ற சங்கற்பம் அக்னிபகவானுக்கிருப்பதால் அவரை நான் ஸ்துதிக்கின்றேன் என்று கருத்து. **अग्ने**= ஓ அக்னிதேவனே! **तव सख्ये**=உம்முடைய ஸ்னேஹ பாவத்தில் **वर्तमानाः**= இருக்கின்ற (**वयं**=நாங்கள்) **मारिषाम**=ஹிம்ஸிக்கப்படாமலிருக்கவேண்டும். எங்களுக்கு எவ்விதக்கெடுதலும் வருவண்ணம் கார்க்கவேண்டும் என்று கருத்து.

(அ - கை) सू०॥ अपरेणाग्निं कट एरकायां वोपविश्य, उत्तरया क्षुरमभिमन्त्र्य, उत्तरेण यजुषा वप्त्रे प्रदाय अपां संसर्जनाद्याकेश निधाना त्समानम्। (ख० 12, सू० 3) அக்னிக்கு மேற்குதிசையில் பாயிலோ, கழிக்கோரையிலோ உட்கார்ந்து கொண்டு 2வது மந்திரத்தால் கத்தியை அபிமந்த்ரணம் செய்து 3வது மந்திரத்தால் அதை வபனம் செய்யத்தெரிந்த ஓர் பிராம்மணனிடம் கொடுத்து இரண்டாவது பிரச்னம் முதல் கண்டத்தில் சொல்லியபடி மந்திரத்தை முன்னிட்டு தலையில் ஜலம் தடவுதல் முதல் வபனம் செய்த கேசங்களை பூமியில் போடுதல் வரையிலுள்ள கார்யங்களைச் செய்யவேண்டும். ஜலம் தடவுதல் முதலியவற்றை ஓர் பிராம்மணன் செய்ய வேண்டும் என்று ஸுதர்சனாசாரியர் சொல்லுகிறார்.

(मन्त्रः)२ त्र्यायुषं जमदग्नेः कश्यपस्य त्र्यायुषम्।
यद्देवानां त्र्यायुषं तन्मे अस्तु त्र्यायुषम्॥

३ शिवो नामासि स्वधितिस्ते पिता नमस्ते अस्तुमा मा हिंसीः॥

४-११ उष्णेन वाय उदकेनेत्येषः॥

(ப-ரை) 2. இதனால் கத்தியை அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும் जमदग्नेः=ஜமதக்னி மஹருஷியினுடைய यत् त्र्यायुषम्=கௌமாரம், யௌவனம், வார்த்தக்யம் என்ற எந்த மூன்று ஆயுளுண்டோ, இனிவரும் त्र्यायुषं என்ற பதத்திற்கும் இக்கருத்தையே கொள்ளவேண்டும். कश्यपस्य=கச்யப பிரஜாபதியினுடைய यत् त्र्यायुषं=எந்த மூன்று ஆயுளுண்டோ देवानां=தேவர்களுடைய यत् त्र्यायुषं=எந்த மூன்று ஆயுளுண்டோ तत्=அந்தந்த त्र्यायुषं=மூன்று ஆயுளானது मे=எனக்கு अस्तु = உண்டாகவேண்டும். அதாவது: ஜமதக்னிமுதலியருஷிகள் எவ்விதம் நீண்டவாயுளையடைந்திருந்தனரோ அவ்விதமே நானும் நீண்டவாயுளை யடையவேண்டும் என்று கருத்து.

3. (हे क्षुर=ஓ கத்தியே! त्वं=நீ) शिवः, नाम=நன்மையை விளைவிக்கின்றவனாக असि=ஆகின்றாய். ते=உனக்கு स्वधितिः=வஜ்ரா

யுதமானது **पिता**=தகப்பனாக விருக்கின்றது (வஜ்ராயுதமானது எல்லா ஆயுதங்களிலும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகையா லிவ்விதம் சொல்லப்படுகின்றது.) **ते**=உனக்கு **नमः**=நமஸ்காரம் **अस्तु**=இருக்கட்டும். **मा**=என்னை **माहिंसीः**=ஹிம்ஸிக்கவேண்டாம். வபனம் செய்து கொள்ளும் பொழுது கத்தியால் எவ்வித பீடையும் நேராமலிருப்பதற்காக இரண்டு மந்திரங்களால் அபிமந்த்ரணம் செய்யப்பட்டது.

4· இரண்டாவது பிரச்னம் முதல் கண்டத்திலுள்ள 8 மந்திரங்களையும் இங்குபடித்து அந்தந்த மந்திரங்களால் எந்தெந்தக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று அங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ அவைகளை இங்கு மனுஷ்டிக்கவேண்டும். அம்மந்திரங்களுக்கு உரை அங்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

(அ-கை) ஸூ॥ **जघनार्द्धे व्रजस्योपविश्य विस्रस्य मेखलां ब्रह्मचारिणे प्रयच्छति** (க° 12, ஸூ° 4) பிறகு மாடுகட்டு மிடத்திற்குள் (கொட்டிலுக்குள்)பின்பாகத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு முன்தரித்திருந்த முஞ்சிப்புல்லினால் முறுக்கப்பட்ட கயிற்றை அவிழ்த்து ஓர் பிரும்மசாரியினிடம் கொடுக்கவேண்டும். ஸூ॥ **तां स उत्तरेण यजुषा उदुंबरमूले दर्भस्तंबे वा उपगूहति** (க° 12, ஸூ° 5) அந்தப் பிரும்மசாரியானவன் அந்தமேகலையை 12வது மந்திரத்தால் அத்திமரத்தினடியிலோ, தர்ப்பத்தினடியிலோ வெளியில் தெரியாவண்ணம் புதைத்துவிடவேண்டும்.

(मन्त्रः) १२ इदमहममुष्याऽऽमुष्यायणस्य पाप्मानमपगूहाम्युत्तरो ऽसौ
द्विषद्भ्यः ॥

(ப - ரை) **अमुष्य**=யக்ஞசர்மா முதலிய பெயர்களையுடையவனும், **आमुष्यायणस्य**=கௌசிகர், வத்ஸர் முதலியோரின் கோத்திரத்தில் பிறந்தவனுமான இந்த மனிதனுடைய **पाप्मानं**=பாபத்தை **अपगूहामि**=வெளியில் தெரியாவண்ணம் மறைத்து விடுகிறேன். **असौ**=யக்ஞசர்மா முதலிய பெயர்களையுடைய இந்த மனிதன் **द्विषद्भ्यः**=சத்துருக்களைவிட **उत्तरः**=மேன்மையை யடைந்தவனாக **अस्तु**=ஆகவேண்டும். **अमुष्य** என்றதால் ஸ்னாதகனுடைய பெய

17

ரையும், आमुष्यायणस्य என்றதால் ஸ்னாதகனுடைய கோத்திரத்தையும், असौ என்றதால் ஸ்னாதகனுடைய பெயரையும் அந்தந்த விடத்திற்குத் தக்கபடி கிரஹித்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த ஸ்னாதகனுடைய மேகலையை அத்திமரத்தினடியிலோ, தர்ப்பத்தினடியிலோ மறைத்துவிடுவதால் அவனுடைய பாபத்தையே மறைத்தவனா யாகவேண்டும், இந்த ஸ்னாதகனுடைய சத்துருக்கள் தாழ்மையை யடைந்து இவன் மேன்மையை யடையவேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதில் கருத்துகொள்ளவேண்டும்.

(அ - கை) ஸூ॥ एवं विहिताभिरेवाद्भिरुत्तराभिष्षड्भिः स्नात्वोत्तरयोदुंबरेण दतो धावते (ஐ॰ 12, ஸூ॰ 6) குளிர்ந்த ஜலத்தில் சூடான ஜலத்தைக்கலந்து அதனால் இனிவரும் 6 மந்திரங்களைப் படித்து ஸ்னானம் செய்து 19வது மந்திரத்தைப்படித்து அத்திக்குச்சியால் பல்துலக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) १३–१५. आपो हि ष्ठा मयोभुव इति तिस्रो

१६–१८. हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावका इति तिस्रः ॥

இங்கு மந்திரங்களின் பிரதீகம் (துவக்கம்) மட்டும் காண்பிக்கப்பட்டிருப்பதால் மீதமுள்ள பாகங்களையு மிங்கு எழுதி வியாக்யானம் செய்கின்றோம்.

१३. आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन । महे रणाय चक्षसे ॥ १४ यो वश्शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः । उशतीरिव मातरः ॥ १५ तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथाच नः ॥

१६ हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावका यासु जातः कश्यपो यास्विन्द्रः ।
अग्निं या गर्भं दधिरे विरूपास्ता न आपश्शंस्योना भवन्तु ॥

१७ यासांराजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यन् जनानाम् ।
मधुश्चुतश्शुचयो याः पावकास्तान आपः शंस्योना भवन्तु ॥

१८ यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति ।
याःपृथिवीं पयसोन्दन्ति शुक्रास्तान आपः शꣳस्योना भवन्तु ॥

(ப-ரை.) (13) 13வது மந்திரம் முதல் 18வது மந்திரம் முடியஸ்னான மந்திரங்கள். அதாவது: ஸ்னானம் செய்யும்பொழுது ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரங்கள். 13 **आपः** = ஓ ஜலாபிமானிதேவதைகளே! (**यूयम्**=நீங்கள்) **मयोभुवः**=சுகத்தை யுண்டுபண்ணுகின்றவர்களாக (**स्थ**=இருக்கின்றீர்கள் என்பது) **हि**=பிரசித்தமானதே. (**ताः, यूयम्**=அத்தகைய மஹிமைவாய்ந்த நீங்கள்) **नः**=எங்களுக்கு **महे**=பெரிதாயும் **रणाय**=களங்கமற்றதுமான **चक्षसे**=க்ஞானத்திற்காக **ऊर्जे**=அன்னத்தை (போக்யவஸ்துக்களை) **दधातन**=கொடுப்பீர்களாக. ஞானஸாதனமான வைராக்கியத்திற்கு விஷயபோகம் ஸாதனமாகையாலும், விஷய போகத்திற்கு விஷயங்கள் இன்றியமையாச் சாதனங்களாகளாகையாலும் போக்ய வஸ்துக்கள் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றன.

(14) (**आपः**=ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே!) **वः**=உங்களுடைய **शिवतमः**=மிக்கக்ஷேமத்தைக் கொடுக்கின்ற **यः**=எந்த **रसः**=ஸாராம்சமுண்டோ **तस्य**=அந்தரஸத்திற்கு **नः**=எங்களை **उशतीः**=தனது குழந்தைகளின் க்ஷேமத்தை விரும்புகின்ற **मातर इव**=தாய்மார்கள்போல **इह**=இவ்வுலகில் **भाजयत** = தகுதியுள்ளவர்களாய்ச் சேய்வீர்களாக. ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே! உங்களுடைய சரீரமான ஜலத்தில் பிராணிகளுக்கு நன்மையைவிளைவிக்கக் கூடியதாய் எந்தச் சாரபாக மிருக்கின்றதோ அதை எனக்குக் கொடுத்தருளவேண்டும் என்று கருத்து.

(15) (**आपः**=ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகாள்!) **यस्य**=எந்த ஜலத்தின் ஸாராம்சத்தினால் **क्षयाय** = எனது சரீரத்தை **जिन्वथ**=திருப்தி செய்துவைப்பீர்களோ **तस्मै**=அந்த ஸாரபாகத்திற்காக **वः**=உங்களை **अरम्**=சீக்கிரமாக **गमाम**=அடைகின்றோம். (ஸ்துதிக்கின்றோம்) (**किंच**=மேலும்) **आपः**=ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகாள்! **नः**=எங்களை **जनयथा, च**=புத்திரன், பௌத்திரன் உருவமாய் பிறவியை யடைந்தவர்களாகச் செய்வீர்களாக. அதாவது:—புத்திரன், பௌத்திரன் முதலியோரைக் கொடுத் தருள்புரிவீர்களாக.

(16) यासु=எந்த ஜலங்களில் इन्द्रः=இடியானது जातः=உண்டாயிற்றோ. ஜலமயமான மேகத்தில் இடியுண்டாவதாலிவ்விதம் சொல்லப்பட்டது. नः = எங்களுக்கு. மற்றவைகளுக்கு 25வது பக்கத்தில் 2வது பாராவில் உரை எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

(17) याः=எந்த ஜலங்கள் मधुश्चुतः=தித்திப்பைப் பெருக விடுகின்றனவோ, शुचयः=சுயம் சுத்தி பெற்றவைகளோ. மற்றவைகளுக்கு 26வது பக்கத்தில் 3வது பாராவில் உரை எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

(18) याः—எந்த ஜலங்கள் पृथिवीम्=பூமியை पयसा=ஜலத்தினால் (தன்னால்) उन्दन्ति=நனைக்கின்றனவோ (பூமியில் ஓஷதிகளை விருத்தி செய்கின்றனவோ என்று கருத்து) शुक्राः=வெண்மை நிறம் வாய்ந்தவைகளான. மற்றபாகங்களுக்கு 26-வது பக்கம் 2வது பாராவில் உரை எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படித்த மந்திரங்களை ஜபித்து ஸ்னானம் செய்வதால் மனஸ்சுத்தியும் சரீராரோக்யமு முண்டாகின்றதென் றறியவும்.

(मन्त्रः) १९. अन्नाद्याय व्यूहध्वं दीर्घायुरहमन्नादो भूयासम् ।
सोमो राजा यमागमत्स मे मुखं प्रवेक्ष्यति भगेन सह वर्चसा ॥

(ப - ரை) இதனால் அத்திக் குச்சியால் பல் துலக்கவேண்டும். (हेदन्ताः=ஓபற்களே! यूयम्=நீங்கள்) अन्नाद्याय=அன்னத்தைப் புசிப்பதற்காக व्यूहध्वम्=அழுக்கினால் விடுபட்டவைகளாக ஆகவேண்டும். अहं=நான் दीर्घायुः = நீண்டவாயுளையுடையவனாகவும் अन्नादः=நன்றாய் அன்னத்தையுட்கொள்பவனாகவும் भूयासम्=ஆகவேண்டும். राजा=ஓஷதீசனான सोमः=ஸோமன் என்ற தேவன் यम्=எந்த அத்திக் குச்சியை आगतः = வந்தடைந்திருக்கின்றானோ. (ஓஷதிகளுக்கெல்லாம் சந்திரன் நாயகனாக விருப்பதாலும், ஓஷதி வகுப்பில் அத்தி மரம் சேர்ந்ததாகையாலும் சந்திரன் இந்த அத்திக் குச்சியை வந்தடைந்திருப்பதாக இங்கு கூறப்படுகின்றது.) सः = அந்தச் சந்திரன் मे = என்னுடைய मुखम्=முகத்தை भगेन=அழகோடும் वर्चसा=காந்தியோடும் सह=

கூட ப்ரவேக்ஷ்யதி=பிரவேசிக்கப் போகிறான். பல் துலக்கிவிட்டால் முகத்திற்கு விசேஷமான காந்தி ஏற்படுவதாலிங்கு இவ்விதம் சொல்லப்படுகின்றது.

(அ - கை) सू०॥ स्नानीयोच्छादितस्स्नातः (ख० 12, सू० 7) பிறகு வாஸனைப் பொடி முதலியவற்றைச் சரீரத்திற் பூசி அழுக்குப் போகத் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். सू०॥ उत्तरेण यजुषा अहतमन्तरं वासः परिधाय-(ख० 12, सू० 8) பிறகு 20 வது மந்திரத்தால் புதிய வஸ்திரத்தை இடுப்பில் தரிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) २० सोमस्य तनूरसि तनुवं मे पाहि स्वा मा तनूराविश ॥

(ப - ரை) (वासः=ஓ வஸ்திரமே) सोमस्य = சந்திரனுடைய तनूः=சரீரமாக असि=ஆகின்றாய். (सौम्यंवैवासः=என்றதால் வஸ்திரங்களுக்கு ஸோமன் அதிதேவதை என்று கூறப்பட்டிருப்பதால் ஸோமனுடைய சரீரமாகின்றாய் என்று இங்கு கூறப்படுகின்றது.) स्वा=என்னுடைய तनूः=சரீரமாகவுமாகின்றாய் मे=என்னுடைய तनुवम्=சரீரத்தை पाहि=காப்பாற்றுவாயாக. मा=என்னை आविश=பிரவேசிப்பாயாக. வந்தடைவாயாக.

(அ - கை) सू०॥ सार्वसुरभिणा चन्दनेनोत्तरैर्देवताभ्यः प्रदायोत्तरयाऽनुलिप्य—(ख 12, सू० 8) எல்லாவிதமான வாஸனை திரவியங்களுடனும் சேர்ந்த சந்தனத்தை முதலில் 21, 22, 23வது மந்திரங்களால் தேவதைகளையும் பொருட்டுக் கொடுத்து 24வது மந்திரத்தால் தனது சரீரத்தில் பூசிக்கொள்ள வேண்டும்.

(मन्त्रः) २१ नमो ग्रहाय चाभिग्रहायच २२ नमः शाकजञ्जभाभ्याम् २३ नमस्ताभ्यो देवताभ्यो या अभिग्राहिणीः। २४ अप्सरस्सु यो गन्धो गन्धर्वेषु च यद्यशः। दैवो यो मानुषो गन्धस्स मा गन्धस्सुरभिर्जुषताम् ॥

(ப - ரை) 21, ग्रहायच=கிரஹம் என்ற தேவதைக்கும் अभिग्रहायच=அபிக்ரஹம் என்ற தேவதைக்கும் नमः = நமஸ்காரம். शाकजञ्जभाभ्याम्=சாகம், ஜஞ்ஜபம் என்ற தேவதைகளுக்கு नमः

நமஸ்காரம். **याः**=எந்த **अभिग्राहिणीः**=அபிக்ராஹிணீ என்ற தே வதைகளுண்டோ **ताभ्यः** = அந்த **देवताभ्यः** = தேவதைகளேயும் பொருட்டு **नमः**=நமஸ்காரம். இம் மந்திரத்திற் சொல்லிய கிர ஹம், அபிக்ரஹம், முதலிய தேவதைகள் புருஷன் அலங்காரம் செய்துகொள்ளும் சமயத்தில் சமீபத்தை வந்தடைகின்றனர். அவர்களுக்கு இம் மந்திரத்தைப் படித்து சந்தனத்தை ஸமர்ப் பணம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் செய்து சந்தனதாரணம் செய்தால் புருஷன் ஸகலவிதமான க்ஷேமங்களேயும் பெறுவான் என்று கருத்து.

(24) **अप्सरस्सु**=தேவதாஸிகளிடம் **यः**=எந்த **गन्धः** = வாஸ ஊேயுண்டோ (தேவதாஸிகளா லனுபவிக்கப்படுகின்ற வாஸனே எதுவோ என்று கருத்து) **गन्धर्वेषु**=கந்தவர்களிடம் **यत्**=எந்த **यशः**=கீர்த்திபெற்ற வாஸனேயுண்டோ **दैवः**=தேவதைகளா லனு பவிக்கப்படுகின்ற **यः** எந்த வாஸனேயுண்டோ **मानुषः**=மனிதர்களா லனுபவிக்கப்படுகின்ற **यः**=எந்த **गन्धः** = வாஸனேயுண்டோ **सः**= அந்த **सुरभिः** = கிராணம் என்ற இந்திரியத்தை திருப்தி செய்விக் கின்ற **गन्धः**=வாஸனே **मा**=என்னே **जुषताम्**=வந்தடையட்டும்.

(அ - கை) सू०॥ **मणिंसौवर्णंसोपधानंसूत्रोतमुत्तरयोदपात्रे त्रिः प्रदक्षिणं परिप्लाव्योत्तरया ग्रीवास्वाबध्यैवमेव बादरंमणिं मन्त्रवर्जंसव्ये पाणावावध्याहतमुत्तरं वासो रेवतीस्त्वेति समानम्॥** (ख० 12, सू० 8) சுவர்ணமயமான மணியை நூலில் கோர்த்து அதற்கு இருபுரத் திலும் வஜ்ரம் வைடூர்யம் முதலிய மணியைக்கோர்த்து அதை 25வது மந்திரத்தால் ஜலம் நிறைந்த பாத்திரத்தில் போட்டு மூன்று தடவை பிரதக்ஷிணமாக சுழட்டி 26வது மந்திரத்தால் அதை கழுத்தில் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமே எலந்த மணிக்கும் மேற்கூறிய கார்யங்களே மந்திரமின்றி செய்து வலது கையில் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு 27 முதல் 32 முடிய வுள்ள மந்திரங்களால் உத்தரீயத்தை இடுப்பில் தரிக்கவேண்டும் உத்தரீயத்தை இடுப்பில் சுற்றிக் கட்டுவதை உபநயனப் பிரகரண த்தில் ஆசாரியன் மாணவகனுக்குச் செய்தமாதிரி செய்யவேண் டும். அதாவது: 2வது பிரச்னம் 2வதுகண்டம் 3, 4வது மந்திரங்க

ளால் வஸ்திரத்தை அபிமந்த்ரணம்செய்து 5, 6, 7வது மந்திரங்களால் வஸ்திரத்தை தரித்துக்கொண்டு 8வது மந்திரத்தால் தரித்துக்கொண்ட வஸ்திரத்தை அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும். தானே உத்தரீயத்தை இடுப்பிற் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும் என்று சிலரும், வேறு ஒருவனைவிட்டு மந்திரங்களை ஜபிக்கச் சொல்லிக் கட்டச்சொல்ல வேண்டும் என்று சிலரும் சொல்லுகின்றனர். சம்பிரதாயப்படி அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) २५ *इयमोषधि त्रायमाणा सहमाना सहस्वती ।
सा मा हिरण्यवर्चसं ब्रह्मवर्चसिनं मा करोतु ॥

२६ अपाशोऽस्युरो मे मा सꣳशारीश्शिवो मोपतिष्ठस्व दीर्घायुत्वाय शतशारदाय । शतꣳशरद्भ्च आयुषे वर्चसे जीवात्वै पुण्याय ॥

(ப - ரை) 25 **इयम्**=இந்தப் பூமியானது **ओषधि**=ஔஷதிகளை **त्रायमाणा**=காப்பாற்றுகின்றதாகவும், அதாவது: எல்லா ஔஷதிகளுக்கு மாதாரமானதாகவும் **सहमाना**=எல்லாக் காரியங்களிலும் சமர்த்தமாகவும் **सहस्वती**=பலம் வாய்ந்ததாகவு மிருக்கின்றது. **सा**=அந்தப் பூதேவதையானது **मा**=என்னை **हिरण्यवर्चसम्**=சுவர்ணத்திற் கொப்பான சரீர காந்தியையுடையவனாகவும் **मा**=என்னை **ब्रह्मवर्चसिनम्**=பிரும்ம தேஜஸ்ஸுடன் கூடினவனாகவும் **करोतु**=செய்யட்டும். தரிக்கப்படும் சுவர்ணமயமானமணியானது பூமியின் விகாரமாகையால் அதைப் பூமியாகவே பாவித்து இங்கு பிரார்த்திக்கப்பட்டதென கருத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(26) (**हेसौवर्णमणे**! ஓ சுவர்ண மயமான மணியே!) **अपाशः** விலங்கிற்குச் சாதனமா யாகாதவனாக **असि**=ஆகின்றாய் (ஓ மணியே! திருடர்முதலியோரின் கையிலிருந்தால் எவ்விதம் அவர்களை விலங்குபோட்டு சிக்ஷிப்பதற்கு நிமித்தமா யாகின்றாயோ அவ்வி

***इयमोषधि** என்பது பாஷ்யகார ஸம்மதமான பாடம்.
इयमोषधे என்று வைதிக சிஷ்டர்கள் படிக்கின்றனர்.

தம் என்னையும் சிக்ஷைக்குள்ளாக்க நிமித்தமா யாகாமலிருக்க வேண்டும் என்று கருத்து, **मे**=என்னுடைய **उर:**=மார்பை **मा, संशारीः**=ஹிம்ஸிக்காம லிருப்பாயாக, உன்னை தரிப்பதால் மார்பிற்குக் கெடுதல் நேராமலிருக்கவேண்டும் என்று கருத்து. **शतशारदाय** 100 வருஷமுள்ள **दीर्घायुत्वाय**=நீண்ட வாயுளைப் பொருட்டும், **शतं शरद्भ्यः**=நூறு வருஷகாலம் **आयुषे**=ஆயுளின் பொருட்டும் **वर्चसे**=காந்தியின் பொருட்டும் **पुण्याय**=பரிசுத்தமான **जीवात्वै** ஜீவனோபாயத்தின் பொருட்டும் **शिवः**=நன்மையை விளைவிப்பவனாக **मा**=என்னை **उपतिष्ठस्व**= வந்தடைவாயாக. அதிக ஆதரவினால் நூறு வருஷமாயுள் வேண்டும் என்பது இருமுறை பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. ஓ மணியே! உன்னைத் தரிப்பதால் நீண்ட வாயுள் முதலியவைகளுண்டாக வேண்டும் என்று கருத்து.

२७–३२. रेवतीस्त्वा व्यक्ष्णन्नित्येताः ॥

2வது பிரச்னம் 2வது கண்டம் 3வது மந்திரமான **रेवतीस्त्वा** என்ற மந்திரம் முதல் **परीदंवासः** என்ற 8வது மந்திரம் வரை படித்து எந்தெந்த மந்திரத்தால் எந்தெந்தக் கார்யம் செய்ய வேண்டுமென முன்னர் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அக் காரியத்தை இங்கும் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. அம் மந்திரங்களுக்கு அங்கு உரை எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாவது பிரச்னத்தில் ஏழாவது கண்டம்
முற்றிற்று.

எட்டாவது கண்டம்

(அ - கை) **तस्य** दशायां प्रवर्तौ प्रबध्य दर्व्यामाधाय, आज्येनाऽभ्यानायं, [उत्तरा आहुतीर्हुत्वा जयादि प्रतिपद्यते ॥ (ख० 12, सू० 9)
சென்ற ஏழாவது கண்டம் 28வது மந்திரத்தால் தரிக்கப்பட்ட வஸ்திரத்தினுடைய நுணியில் காதுகளி லணியக்கூடிய சுவர்ண மயமான இரண்டு குண்டலங்களை முடிந்து அதை தர்வி (ஹோமம் செய்வதற்குரிய கருவி)யின் நுணியில்வைத்து அந்தத்

தர்வியால் ஆஜ்யத்தை எடுத்து 1 முதல் 8 முடியவுள்ள மந்திரங்களால் ஹோமம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) १ आयुष्यं वर्चस्यꣳसुवीर्यꣳरायस्पोषमौद्भिद्यम् ।
इदꣳहिरण्यं जैत्र्यायाऽऽविशतान्माम् ॥

२ उच्चैर्वादि पृतनाजि सत्रासाहं धनञ्जयम् ।
सर्वास्समृद्धीः ऋद्धयो हिरण्येऽस्मिन्त्समाहिताः ॥

३ शुनमहꣳहिरण्यस्य पितुरिव नामाग्रभैषम् ।
तं मा हिरण्यवर्चसं पूरुषु प्रियं कुरु ॥

४ प्रियं मा देवेषु कुरु प्रियं मा ब्रह्मणे कुरु ।
प्रियं विश्येषु शूद्रेषु प्रियꣳराजसु मा कुरु ॥

५ या तिरश्ची निपद्यसे ऽहंविधरणी इति ।
तां त्वा घृतस्य धारया यजे सꣳराधनीमहम् ॥

६ सꣳराधन्यै देव्यै स्वाहा ७ प्रसाधन्यै देव्यै स्वाहा ॥

८ सम्राजञ्च विराजञ्चाभिश्रीर्या च नो गृहे ।
लक्ष्मीराष्ट्रस्य या मुखे तया मा सꣳसृजामसि ॥

(ப - ரை) 1 **इदं** = இந்த **हिरण्यम्**=சுவர்ண மயமான குண்டலமானது **आयुष्यम्**=ஆயுள் விருத்திக்கு நிமித்தமாகவும் **वर्चस्यम्**=சரீர காந்தியைக் கொடுப்பதாகவும் **सुवीर्यम**=நன்றாய் பலத்தைக் கொடுப்பதாகவும் **रायस्पोषम्**=தனத்தை விருத்தி செய்கின்றதாகவும் **औद्भिद्यम्**=நற்கீர்த்தியை யுண்டு பண்ணுவதாகவும் (**भूत्वा**=ஆகி) **जैत्र्याय**=எனக்கு எவ்விஷயத்திலும் ஜயம் கிடைப்பதற்காக **माम्**=என்னை **आविशतात्**=வந்தடையட்டும், ஓ தேவர்காள்! இந்தச் சுவர்ண மயமான குண்டலதாரணத்தால் நீண்ட வாயுள் முதலியவைகளுண்டாகவேண்டும் என்பது கருத்து.

2. (हिरण्यम्=சுவர்ணமானது) उच्चैर्वादि = உறத்துப் பேசும்படி செய்கின்றதாகவும் (தனிகர்கள் பயமின்றி உறத்து பேசுகின்றனர் என்பது பிரசித்தமே.) *पृतनाजि=சத்துரு ஸேனைகளை ஜயிக்கின்றதாகவும் सत्रासाहम्=உண்மையான ஸமாசாரத்தையும் மறைக்கின்றதாகவும், அல்லது சத்துருக்களை நிச்சயமாய்வெல்லுகின்றதாகவும் धनंजयम्=சத்துருக்களின் தனத்தை யபஹரிக்கின்றதாகவும் (अस्ति=இருக்கின்றது.) समृद्धीः=நிறைந்த सर्वा, ऋद्धयः எல்லாவிதமான ஐசுவர்யங்களும் अस्मिन्, हिरण्ये=சுவர்ண மயமான இந்தக் குண்டலத்தில் समाहिताः = வந்தடைந்தவைகளாக (भूयासुः=ஆகவேண்டும்) இந்தக் குண்டலதாரணத்தால் மேற்கூறிய நன்மைகள் யாவும் எனக்கு ஏற்படவேண்டும் என்று கருத்து.

3. पितुः=தகப்பனுடைய (नाम, इव=பெயரைப்போல்) शुनम्=சுகத்தைக் கொடுக்கின்ற हिरण्यस्य சுவர்ணத்தினுடைய नाम=பெயரை अहम् நான் अग्रभैषम्=சொல்லுகின்றேன். (புத்திரன் தனது தகப்பனது பெயரை எவ்விதம் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டிருப்பானோ அவ்விதமே பெயரைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே சுகத்தை விளைவிக்கின்ற சுவர்ணத்தின் பெயரைச் சொல்லுகிறேன் என்று கருத்து) तम्=அவ்விதம் சுவர்ணத்தின் பெயரைச் சொல்லுகின்ற मा = என்னை पूरुषु = அநேகருடைய प्रियम्=பிரீதிக்குப் பாத்திரமாகவும் हिरण्यवर्चसम्=சுவர்ணத்திற்கொப்பான காந்தியுள்ளவனாகவும் कुरु=செய்வாயாக. (ஓ ஹிரண்யமே! உனது பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற என்னை எல்லாஜனங்களுக்கும் வேண்டியவனாகவும், நல்ல அழகுள்ளவனாகவும் செய்ய வேண்டும் என்று கருத்து)

4. (हे हिरण्य=ஓ ஹிரண்யமே!) मा=என்னை देवेषु=தேவர்களுடைய प्रियम्=பிரீதிக்குப் பாத்திரமாக कुरु=செய்வாயாக. मा=என்னை ब्रह्मणे=பிராம்மணர்களுடைய प्रियम्=பிரீதிக்குப் பாத்திரமாககுரு=செய்வாயாக. मा=என்னை विश्येषु = வைச்யர்களுடைய प्रियम्=பிரீதிக்குப் பாத்திரமாகவும், शूद्रेषु = சூத்திரர்களுடைய

* छान्दसस्तुगभावः।

प्रियम्=பிரீதிக்குப்பாத்திரமாகவும் राजसु=அரசர்களுடைய प्रियम्=பிரீதிக்குப் பாத்திரமாகவும் कुरु=செய்வாயாக.

5. या=எந்த ஸம்ராதனீ என்ற தேவதையானது अहम्=நான் विधरणी, इति=எல்லாப்பிராணிகளையும் தரிப்பவளாக விருக்கின்றேன் என்று तिरश्ची=குறுக்காக निपद्यसे=படுத்துக்கொண்டிருக்கின்றுளோ ताम्=அந்த संराधनीम्=ஸம்ராதனீ என்ற பெயருள்ள त्वा=உன்னை घृतस्य=நெய்யினுடைய धारया = தாரையால் यजे = பூஜைசெய்கின்றேன். संराधनी=என்பது பூதேவதை என்று சிலரும், வாக்தேவதை என்று சிலரும் சொல்லுகின்றனர்.

6, 7. संराधन्यै, देव्यै=ஸம்ராதனீ என்ற தேவதையின் பொருட்டு स्वाहा=இந்த ஆஜ்யத்தை ஹோமம் செய்கிறேன். प्रसाधन्यै देव्यै=பிரஸாதனீ என்ற தேவதையின் பொருட்டு स्वाहा=இந்த ஆஜ்யத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

8. सम्राजंच=நன்றாய் விளங்குகின்றவனும், विराजंच=பலவிதமாய் விளங்குகின்றவனுமான मा=என்னை या=எந்த नः=எங்களுடைய गृहे=வீட்டில் अभिश्रीः=எதிர் முகமான லக்ஷ்மியுண்டோ राष्ट्रस्य=ராஜ்யத்தினுடைய मुखे=முகத்தில் या=எந்த लक्ष्मीः=ஸம்பத்துண்டோ तया = அதனுடன் संसृजामसि = சேர்க்கின்றேன். கிருஹலக்ஷ்மி, ராஜ்யலக்ஷ்மி இவைகளை நான் அடையவேண்டும் என்று கருத்து.

(அ - கை) ஸூ॥ परिषेचनान्तं कृत्वा एताभिरेव दक्षिणे कर्ण आबध्नीत, एताभिस्सव्ये (ख०12, सू०10) பிறகு பரிஷேசனம் என்ற கர்மம்வரைச் செய்து आयुष्यंवर्चस्यं என்றது முதலிய 8 மந்திரங்களைப் படித்து அந்தக் குண்டலங்களுலொன்றை வலது காதில் தரிக்கவேண்டும் आयुष्यंवर्चस्यं முதலிய 8 மந்திரங்களை மறுபடியும் படித்து மற்றொரு குண்டலத்தை வலது காதில் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும். ஸூ॥ एवमुत्तरैर्यथालिङ्गं स्रजशिरस्याञ्जनमादर्शावेक्षणमुपानहौ छत्रं दण्डमिति (ख०12 सू० 11) இவ்விதமே புஷ்பங்களை சிரஸில் தரித்தல், கண்களில் மையிட்டுக் கொள்ளுதல், கண்ணாடிபார்த்தல், பாதரக்ஷைகளைத் தரித்தல், குடையை தரித்

தல், தண்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுதல் முதலிய கார்யங்களில் மந்திரலிங்கத்தை யனுஸரித்து பின்னர் எழுதப்படும் அந்தந்த மந்திரங்களை உபயோகித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(मन्त्रः) ९ शुभिके शिर आरोह शोभयन्ती मुखं मम ।
मुखꣳहि मम शोभय भूयाꣳसं च भगं कुरु ॥

१० यामाहरज्जमदग्निः श्रद्धायै कामायान्यै ।
इमान्तामपिनह्येऽहं भगेन सह वर्चसा ॥

११ यदाञ्जनं त्रैककुदं जातꣳहिमवत उपरि ।
तेन वामाञ्जे तेजसे वर्चसे भगाय च ॥

(ப - ரை) 9. ஒன்பது பத்தாவது மந்திரங்களால் சிரஸில் புஷ்ப மாலையைத் தரிக்கவேண்டும். **शुभिके**=மங்களத்தை விளைவிக்கின்ற ஓ மாலையே **मम**=என்னுடைய **मुखम्**=முகத்தை **शोभयन्ती**=அழகுபடுத்திக்கொண்டு **शिरः**=சிரஸில் **आरोह**=ஏறுவாயாக புஷ்ப தாரணம் செய்வதால் முகத்திற்கு விசேஷமான சோபை உண்டாகின்ற தென்பது யாவருமறிந்த விஷயமே. மிக்க ஆதரவால் முகசோபையேமறுபடியும் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. **मम**=என்னுடைய **मुखम्** = முகத்தை **शोभय**=அழகு படுத்துவாயாக **भूयांसम्** = அதிகமான **भगम्**=சோபையை **कुरु**=செய்வாயாக.

10. **जमदग्निः**=ஜமதக்னிஎன்பவர் **कामायान्यै**=மாலையை விரும்புகின்ற **श्रद्धायै**=சிரத்தை என்ற தேவியின் பொருட்டு **याम्**=எந்த மாலையை **आहरत्**=கொண்டுவந்து கொடுத்தாரோ **ताम्**=அத்தகையதான **इमाम्**=இந்தமாலையை **भगेन**=பாக்யத்துடனும் **वर्चसा**=சரீர காந்தியுடனும் **अपिनह्ये**=சிரஸில் தரித்துக் கொள்ளுகிறேன். பாக்யம், சரீரகாந்தி இவை யுண்டாவதற்காக இந்த மாலையை தரித்துக்கொள்ளுகிறேன் என்று கருத்து. மேற்படித்த மந்திரங்களுள் யாதானுமொன்றை மட்டும் படித்து புஷ்பதாரணம் செய்யவேண்டும் என்று ஸுதர்சனாசாரியர் சொல்லியுள்ளார்.

11. இந்த 8-வது கண்டத்தின் 11வதுமந்திரம், 9வதுகண்டத்தின் 1, 2, 3, 4வதுமந்திரம் இவைகளுள் யாதானுமொரு மந்திரத்தைப் படித்து மையிட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஸூதர்சஞசாரியர் சொல்லுகிறார் (**अक्षिणी**-ஓ கண்களே!) **हिमवतः**=ஹிமவானுடைய **उपरि**=மேல்பாகத்தில் **जातम्**=உண்டான **त्रैककुदम्**=த்ரிககுத் என்ற பர்வதத்திலுண்டான ஒஷதிகளால் செய்யப்பட்டதான **यत्**=யாதொரு **आञ्जनम्**=மையுண்டோ **तेन**=அந்த மையினால் **तेजसे**=கண்களுக்கு பிரகாசத்தின் பொருட்டும் **वर्चसे**=காந்தியின்பொருட்டும் **भगायच**=அழகின் பொருட்டும் **वाम्**=உங்களை **आञ्जे**=அலங்கரிக்கின்றேன். மையிடுகின்றேன்.

இரண்டாவது பிரச்னத்தில் எட்டாவது கண்டம்
முற்றிற்று

ஒன்பதாவது கண்டம்

(मन्त्राः) १ मयि पर्वत पूरुषम् २ मयि पर्वत वर्चसम्

३ मयि पर्वत भेषजम् ४ मयिपर्वतायुषम् ।

५ यन्मे वर्चः परागतमात्मानमुपतिष्ठति ।
इदन्तत्पुनराददे दीर्घायुत्वाय वर्चसे ॥

६ प्रतिष्ठे स्थो देवतानां मामाऽसन्तासम् ॥

(ப - ரை) **पर्वतपूरुषम्**=பர்வதங்களில் எத்தகையதான புருஷத் தன்மையிருக்கின்றதோ அந்தப் புருஷத் தன்மையானது அதாவது: பர்வதத்திற் கொப்பான பலமானது **मयि**=என்னிடம் (**भवतु**=உண்டாகவேண்டும்.) 2. **पर्वतवर्चसम्**= பர்வதத்தின் காந்தியானது **मयि**=என்னிடம் (**भवतु**=உண்டாகவேண்டும்.) 3 **पर्वत-भेषजम्**=பர்வதங்களிலிருக்கின்ற மருந்து **मयि**=என்னிடம் (**भवतु**=இருக்கவேண்டும்) பர்வதத்தைப்போல் அரோக திருட காத்திரனுக விருக்கவேண்டும் என்று கருத்து. 4. **पर्वतायुषम्**=மலைகள்

எவ்வளவு காலம் ஜீவித்திருக்குமோ அவ்வளவு காலமாயுளானது **मयि**=என்னிடம் (**भवतु**=ஏற்படவேண்டும்.)

5. இதனுல் கண்ணுடியைப் பார்க்கவேண்டும் **यत्**=எந்த என்னுடைய **वर्चः**=காந்தியானது **परागतम्**=என்னிடமிருந்து வெளிக் கிளம்பினதாய்க்கொண்டு **आत्मानम्**=கண்ணுடியில் பிரதிபிம்ப ரூபமாயிருக்கின்ற என்னை **उपतिष्ठति**=அடைகின்றதோ **तदिदम्**=அந்தக் காந்தியை **दीर्घायुत्वाय**=நீண்ட வாயுளுக்காகவும், **वर्चसे**=சரீர சோபைக்காகவும் **आददे**=ஸ்வீகரித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

6. இம் மந்திரத்தால் பாதரக்ஷைகளைத் தரிக்கவேண்டும், (**हे उपानहौ**=பாதரக்ஷைகளே !) **देवताना** (**अपि**=)தேவர்களுக்கும் **प्रतिष्ठे**=கமனத்திற்குச் சாதன பூதர்களாய் **स्थः**=இருக்கின்றீர்கள் **मा**=என்னை **मासन्तापम्** = ஹிம்ஸிக்க வேண்டாம். புதிதாய் பாதரக்ஷையைத் தரித்தால் சில சமயங்களில் பாதங்களில் சதை வழுவுண்டுபோய் புண்ணுண்டாவதை நாமனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். அவ்விதம் எனக்குப் புண்ணுண்டாக வேண்டாம் என்று பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. அல்லது கல், முள் முதலியவற்றால் உண்டாகக் கூடிய ஹிம்ஸையை இனி எனக்குக்கொடுக்க வேண்டாம் என்று பிரார்த்தனை செய்யப்படுவதாகவாவது கருத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(मन्त्रः) ७ प्रजापतेश्शरणमसि ब्रह्मणश्छदिर्विश्वजनस्य छायासि सर्वतो मा पाहि । ८ देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे द्विषतो वधायेन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नश्शर्ममे भव यत्पापं तन्निवारय ॥

(ப-ரை) 7. ஸ்னாதகன் குடையைப் பிடித்துக்கொள்ளும் பொழுது ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரம். (**हेछत्र** = ஓ குடையே ! **त्वम्**=நீ) **प्रजापतेः**=பிரும்மதேவனுடைய **शरणम्**=வீடாக **असि**=ஆகின்றாய் **ब्रह्मणः**=பிராம்மண ஜாதிக்கு **छदिः**=மேற்கூறையாகவாகின்றாய் **विश्वजनस्य** எல்லா ஜனத்திற்கும் **छाया** = நிழலைக்கொடுப்பவனாக **असि**=ஆகின்றாய். **मा**=என்னை **सर्वतः**=சகலவிதமான உபத்திரவங்களினின்றும் **पाहि**=காப்பாற்றுவாயாக.

8. இம்மந்திரத்தால் தண்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். दण्ड=ஓ தண்டமே सवितुः=சகல பிராணிகளையும் தூண்டுகின்ற देवस्य=பரமேசுவரனுடைய प्रसवे=அனுக்ஞையை முன்னிட்டு अश्विनोः = அச்வினீதேவர்களுடைய बाहुभ्याम्=முழங்கைக்கு மேலுள்ள பாகங்களாலும் पूष्णः=பூஷா என்ற தேவனுடைய हस्ताभ्याम्=முழங்கைக்குக் கீழுள்ள பாகங்களாலும் द्विषतः=சத்துருக்களான நாய் நரி முதலியவைகளை वधाय=கொல்லுவதற்காகவும் आददे=உன்னைக் கிரஹிக்கிறேன். அச்வினீ தேவர்கள், பூஷா என்ற தேவன் இவ்விரு தேவர்களும் முறையே முழங்கைக்கு மேல், கீழ் பாகங்களுக்கு அதிஷ்டாத்ரு தேவதைகளானபடியால் अश्विनोर्बा-हुभ्याम्, पूष्णोहस्ताभ्याम्=என்று சொல்லப்படுகின்றது. इन्द्रस्य=இந்திரனுடைய वज्रः=வஜ்ராயுதம்போல் असि=ஆகின்றாய். இந்திரனுக்கு வஜ்ராயுதம் எவ்விதம் ஸஹாயமாகுமோ அவ்விதம் நீ எனக்கு ஸஹாயமாகவாகின்றாய் என்று கருத்து. वार्त्रघ्नः=சத்துருக்களை நாசம் செய்கின்ற (त्वम् = நீ) शर्म=ஸுகத்தைச் செய்பவனாக भव=ஆவாயாக. यत्=யாதொரு पापम=தீங்கை விளைவிக்கின்ற நாய் முதலியவைகளுண்டோ तत्= அதை निवारय=விலக்குவாயாக.

(அ - கை) ஸூ॥ वाचं यच्छत्यानक्षत्रेभ्यः (ख०12, सू०12) இவ்விதம் மந்திர பூர்வகமாய் தண்டதாரணம் வரைசெய்து இரவில் நக்ஷத்திரங்கள் பிரகாசிக்கும் காலம் வரை மௌன விரதத்தை யங்கீகரிக்க வேண்டும். ஸூ॥ उदितेषु नक्षत्रेषु प्राचीमुदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य· उत्तरेणार्द्धर्चेन दिश उपस्थाय, उत्तरेणनक्षत्राणि चन्द्रमसमिति (ख० 12, सू० 13) வழக்கமாய் நக்ஷத்திரங்கள் கண்களுக்குப் புலப்படக்கூடிய காலம் வந்தவுடன் கிழக்கு திசையையோ, வடக்குதிசையையோ குறித்துச்சென்று देवीष्षडुर्वीः = என்றருக்கின் முற்பகுதியால் திக்தேவதைகளையும்,பிற்பகுதியால் நக்ஷத்திரங்கள், சந்திரன் இவர்களையும் உபஸ்தானம் (ஸ்தோத்திரம்) செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) ९, १० देवीष्षडुर्वीरित्येषा ॥

இதன் மீதமுள்ள பாகங்கள் பின்வருமாறு.

९ देवीष्षडुर्वीरुरुणः कृणोत विश्वे देवास इह वीरयध्वम् ॥

१० माहास्महि प्रजया मातनूभिर्मारधाम द्विषते सोम राजन् ॥

(ப-ரை) 9. **उर्वीः** = விஸ்தீர்ணங்களான **षट्देवीः** = கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, கீழ், மேல் என்ற ஆறு திக்குகளின் அபிமானி தேவதைகாள் ! **उरु**= அதிகமான தனத்தை **नः**=எங்களு க்கு **कृणोत**=கொடுப்பீர்களாக. **विश्वेदेवासः**=மேற்கூறிய 6 திக்கு களின் அதிபர்களான ஓ இந்திராதி தேவர்காள் **इह**=இவ்வுலகில் **वीरयध्वम्** = பிள்ளையுடன்கூடியவனாக என்னைச் செய்வீர்களாக.

10. **राजन्**=நக்ஷத்திரங்களுக்கு நாயகனான **सोम** = ஓ ஸோ மன் என்ற தேவனே ! (**त्वत्प्रसादात्** = உன்னுடைய பிரஸாதத் தால் **वयम्**=நாங்கள்) **प्रजया**=ஸந்ததியால் **माहास्महि**=விடுபடாம லிருக்கவேண்டும். ஸந்ததியே பிறக்காதிருத்தலோ, பிறந்த ஸந்ததிகள் மறித்தலோ நேராதிருக்க வேண்டும். **तनूभिः**=சரீ ரங்களால்,(பால்யம் கௌமாரம் முதலிய அவஸ்தைகளை யனுஸரி த்து **तनूभिः**=என்று பஹு வசன முபயோகிக்கப்பட்டிருக்கி றது.) **द्विषते**=சத்துருவுக்கு **मारधाम**=வசப்பட்டவனாக வாகாம லிருக்கவேண்டும்.

सू० ॥ रातिना संभाष्य यथार्थं गच्छति (ख० 12, सू० 14) இனி கிருஹஸ்தாச்ரமத்தை யடைந்து யாகதானாதி தர்மங்களை யனுஷ்டிக்கலாமா ? அல்லது மோக்ஷத்தை யடைய விரும்பி ஸன்யாஸாச்ரமத்தை யடையலாமா வென்பதைத் தனது ஆப்த நண்பனுடன் கலந்து விசாரித்து தனக்கு எதிலதிகார மிருக்கின் றதென்பதை நிச்சயித்துக்கொண்டு அதற்குத் தகுந்தபடி நடந் து கொள்ளவேண்டும். இதனால் பிரும்மசர்யாச்ரம மிருந்தே ஸ ன்யாஸாச்ரமத்தை கிரஹித்துக் கொள்வோனுக்கும் ஸ்னானம் என்ற கர்மம் அவச்யமானதென்று தெரிவிக்கப்பட்டதாயாகின் றது. **सू०॥ अथैतदपरं तूष्णीमेवतीर्थे स्नात्वा तूष्णींसमिधमादधाति (ख० 13, सू० 1)** இதுவரை ஸமாவர்த்தனத்தின் முக்யகல்ப முப தேசிக்கப்பட்டது, இனி கௌணகல்பத்தை இந்தச் சூத்திரத் தாலுபதேசிக்கிறார். பிரும்மசாரியின் அடையாளமான கிருஷ்

ஞஜினம் முதலியவற்றை விலக்கிவிட்டு புண்ய தீர்த்தத்தில் மந்திரோச்சாரண மின்றியே ஸ்னனம் செய்து வேறு வஸ்திரம் முதலியவற்றைத் தரித்துக்கொண்டு, சுரோத்திரியன் வீட்டினின்றும் அக்கினியை எடுத்து வந்து, பிரஜாபதி என்ற தேவனை மனதால் தியானித்துக் கொண்டு மந்திரமின்றியே பொரசஸமித்தை அக்னியில் வைக்கவேண்டும். இதைச் செய்தலாலேயே ஸமாவர்த்தனம் செய்ததாயாகி விடும். சிலர் வபனம் முதலியவற்றையும் விரோதமில்லாதமற்றதையும் மந்திரமின்றி செய்யவேண்டும் என்கின்றனர்.

ஸமாவர்த்தன பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்னதக பூஜா பிரகரணம்

(அ - கை) இனி ஸ்னதகன் ஸமாவர்த்தனம் செய்து கொண்டதினத்தன்றே ஓர் கிருஹஸ்தன் வீட்டிற்கு அதிதியாகச் சென்றால் கிருஹஸ்தன் செய்யவேண்டிய அதிதிபூஜையின் முறைகள் உபதேசிக்கப்படுகின்றன. **ஸூ०। यस्माऽस्मा अपचितिं कुर्वन्ति तत्कूर्च उपविशति यथा पुरस्तात्** (**ख०** 13 **ஸூ०** 2) தர்மசிரத்தையுள்ள எந்த கிருஹஸ்தன் "ஸ்னதகன் தனது வீட்டிற்கு வந்துவிட்டார், இவருக்குமுறைப்படி மர்யாதை செய்யவேண்டும்" என்று விரும்பி முதலில் உட்காருவதற்காக கூர்ச்சத்தை (தர்ப்பம், குசம் முதலியவற்றால் செய்யப்பட்ட ஓர்வித ஆஸனத்தை)க்கொடுக்கின்றானே அவனால் கொடுக்கப்பட்ட அந்தக் கூர்ச்சத்தில் பிரும்மோபதேசம் செய்யும்பொழுது ஆசாரியன் கூர்ச்சத்தில் உட்கார்ந்த முறைப்படி, அதாவது: **राष्ट्रभृदसि** என்ற மந்திரத்தைப் படித்து ஸ்னதகன் உட்காரவேண்டும். **एवमुत्तराभ्यां यथालिङ्गं राजा स्थपतिश्च** (**ख०** 13, **ஸூ०** 3) அதிதியாகவிருக்கக் கூடியவன் ராஜபதவியிலிருக்கின்ற க்ஷத்திரியனக விருந்தால் **राष्ट्रभृदसि सम्राडासन्दी** என்ற மந்திரத்தையும், வைச்யனக விருந்தால் **राष्ट्रभृदस्यधिपत्यासन्दी**=என்றமந்திரத்தையும் படித்து உட்காரவேண்டும்.

(मन्त्रः) ११ राष्ट्रभृदस्याचार्यासन्दी मा त्वद्योषम् ।

१२ राष्ट्रभृदसि सम्राडासन्दी मा त्वद्योषम् ।

१३ राष्ट्रभृदस्यधिपत्न्यासन्दी मा त्वद्योषम् ।

(ப - ரை) இம்மந்திரத்திற்கு 141-வதுபக்கத்தில் உரை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. 12. (हेकूर्च=ஓ கூர்ச்சமே) **सम्राडासन्दी**=ராஜபதவியி லபிஷேகம் செய்யப்பட்ட க்ஷத்திரியர்களுக்கு ஆஸனமாகவிருப்பதால் **राष्ट्रभृत्**=ராஜ்யத்தை தரிப்பவனாக **असि**=ஆகின்றாய் **त्वत्**=உன்னிடமிருந்து **मायोषम्**=பிரிவையடையாமலிருக்க வேண்டும்.

13. **अधिपत्न्यासन्दी**=மண்டலாதிபனுக்கு ஆஸனமாக விருப்பதால் **राष्ट्रभृत्**=ராஜ்யத்தைப் பரிப்பவனாக **असि**=ஆகின்றாய். **त्वत्**= உன்னிடமிருந்து**मायोषं** பிரிவையடையாமலிருக்க வேண்டும்.*

(அ-கை) **सू०॥ आपः पाद्या इति प्राह** (ख० 13, सू० 4) பிறகு பூஜை செய்கின்றவன் **आपः पाद्याः** (காலலம்புவதற்கு வேண்டிய ஜலம் தயாராகிவிட்டது) என்று சொல்லவேண்டும். **सू०। उत्तरया अभिमन्त्र्य दक्षिणं पादं पूर्वं ब्राह्मणाय प्रयच्छेत्, सव्यꣳशूद्राय** (ख० 13, सू०5) பிறகு பூஜையைப் பெறுகின்றவன் 14-வது மந்திரத்தால் அந்தத்தீர்த்தத்தை அபிமந்த்ரணம் செய்து பூஜை செய்கின்றவன் பிராம்மணனுயின் அலம்புவதற்காக வலது காலை முதலில் கொடுக்கவேண்டும், பூஜைசெய்கின்றவன் சூத்திரனுயின் இடது காலை அலம்பு வதற்காக முதலில் கொடுக்க வேண்டும்.

(मन्त्रः) १४ आपः पादावनेजनीर्द्विषन्तं नाशयन्तु मे ।
अस्मिन्कुले ब्रह्मवर्चस्यसानि ॥

(ப-ரை) **पादावनेजनीः**=பாதங்களைச் சுத்திசெய்கின்ற **आपः**= இந்த ஜலம் **मे**=என்னுடைய **द्विषन्तम्**=சத்துருவை **नाशयन्तु**=நா

---

* **अधिपत्न्यासन्दी** என்று லோகப்பிரயோகத்தையனுஸரித்து இருக்கவேண்டுமாயினும் வைதிகவிதியை (முறையை) யனுஸரித்து **न** காரம் அதிகப்படியாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

சம் செய்யட்டும். **अस्मिन् कुले**=நான் ஜனித்தவம்சத்தில் **अहम्**=நான் **ब्रह्मवर्चसी**=பிரும்ம தேஜஸ் உள்ளவனுக **असानि** = ஆகவேண்டும்.

(அ-கை) **सू०। प्रक्षालयितारमुपस्पृश्योत्तरेण यजुषाऽऽत्मानं प्रत्यभिमृशेत् (ख० 13, सू० 6)** பூஜை செய்கின்றவன் ஸ்னுதகன் து காலையலம்பினபிறகு ஸ்னுதகன் தனது காலையலம்பினவரை கையில் பிடித்து 15-வது மந்திரத்தால் மார்பில் எதிராக தடவிக் கொள்ளவேண்டும்.

(मन्त्रः) १५ मयि महो मयि यशो मयीन्द्रियं वीर्यम् ।

(ப-ரை) **मयि** = என்னிடம் **महः**=பூஜையும் (பிறர்கள் என்னைப் பூஜிக்கவேண்டும் என்றுகருத்து) **मयि**=என்னிடம் **यशः**=கீர்த்தியும் **मयि**=என்னிடம் **इन्द्रियम्**=கண் காது முதலிய இந்திரியமும் (கண்காது முதலிய இந்திரியங்களுக்கு அதனதன்விஷயங்களைக் கிரஹிக்கும் திறமையும்) **वीर्यम्**=ரேதஸ்ஸும் (**भवतु**=உண்டாக வேண்டும்) பிராம்மணன் தனது காலைத் தொட்டபடியால் யசஸ் முதலியவைகள் நாசமடைந்துவிடுமோ என்ற ஸந்தேஹத்தால் ஸ்னுதகன்மேற்கூறியவற்றைப் பிரார்த்திக்கின்றுன்.

(அ-கை) **सू०। कूर्चाभ्यां परिगृह्य मृण्मयेन अर्हणीया आप इति प्राह (ख० 13, सू० 7)** மண்பாத்திரத்தில் புஷ்பம், அக்ஷதை இவைகளுடன் சேர்ந்த ஜலத்தை விட்டு பாத்திரத்திற்கு மேல்புறத்தில் ஒரு கூர்ச்சத்தையும், கீழ்புறத்தில் ஒரு கூர்ச்சத்தையும் சேர்த்து அப்பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு **अर्हणीया आपः** (அர்க்யத்திற்கு வேண்டிய தீர்த்தம் தயாராக விருக்கின்றது) என்று பூஜை செய்கின்றவன் சொல்லவேண்டும். **सू०। उत्तरयाभिमन्त्र्य अञ्जलावेकदेश आनीयमान उत्तरं यजुर्जपेत् (ख० 13, सू० 8)** பிறகு பூஜையைப்பெறுவோன் அந்த ஜலத்தை 16-வது மந்திரத்தால் அபிமந்த்ரணம் செய்து அந்த ஜலத்தின் ஒருபாகத்தைத் தனது அஞ்ஜலியில் விடும்பொழுது 17-வது மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். **सू०। शेषं पुरस्तान्नीयमानमुत्तरयानुमन्त्रयते (ख० 13, सू० 9)** பூஜைசெய்பவன்ஸ்னுதகனுடைய அஞ்ஜலியில்விட்டஜலத்தைவிட

மீதமான ஜலத்தை கிழக்குதிசையில் விடும்பொழுது ஸ்னாதகன் 18-வது மந்திரத்தால் அனுமந்திரணம் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) १६ आमागन् यशसा वर्चसा संसृज पयसा तेजसा च ।
तं मा प्रियं प्रजानां कुर्वधिपतिं पशूनाम् ॥

१७ विराजो दोहोऽसि विराजो दोहमशीय मम पद्याय विराज ।

१८ समुद्रं वः प्रहिणोमि स्वां योनिमपिगच्छत ।
अच्छिद्रः प्रजया भूयासं मा परासेचि मत्पयः ॥

(ப - ரை) 16 அர்க்யதீர்த்தத்தை இம்மந்திரத்தா லபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும் (**अर्घ्योदक** = ஓ அர்க்யதீர்த்தமே **त्वं**=நீ) **मा**=என்னை **आगन्**=வந்தடைவாயாக (**अगत्य**=வந்தடைந்தபிறகு) **यशसा**=நற்கீர்த்தியுடனும் **वर्चसा**-பிரும்மதேஜஸ்ஸுடனும் **पयसा** பாலுடனும் **तेजसाच**=சரீரபலத்துடனும் **संसृज** = சேர்ப்பாயாக. **तम्**=மேற்கூறியவற்றுடன்கூடிய **मा** = என்னை **प्रजानाम्**==ஜனங்களுக்கு **प्रियम्**=பிரியனாக **कुरु**=செய்வாயாக. **पशूनाम्**=பசுக்களுக்கு **अधिपतिम्**=அதிபதியாக (யஜமானனாக) **कुरु**=செய்வாயாக.

17. பூஜை செய்பவன் ஸ்னாதகனுடைய அஞ்ஜலியில் மேற்கூறிய தீர்த்தத்தை விடும்பொழுது ஸ்னாதகன் இம் மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். (**अर्घ्योदक**=ஓ அர்க்ய ஜலமே **त्वम्**=நீ) **विराजः**= அன்னத்தினுடைய **दोहः**=காரணமாக **असि**=இருக்கின்றாய். **विराजः**=அன்னத்தினுடைய **दोहम्**=காரணத்தை **अशीय**=அடையவேண்டும். எதனின்றும் அன்னம் கிடைக்குமோ அதையடையவேண்டும் என்று கருத்து. **मम**=என்னுடைய **पद्याय**=ஸ்தானத்தையடைந்த புத்திரனையும் பொருட்டு **विराज** = காந்தியைக் கொடுப்பாயாக.

18. அர்க்யம் விட்டபிறகு மீத ஜலத்தை பூஜகன் கிழக்கு திசையில் விடும்பொழுது ஸ்னாதகன் இம்மந்திரத்தால் அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும் (**हे आपः**=ஓ தீர்த்தமே!) **वः**=உங்களை **समुद्रम्**=ஸமுத்திரத்தைக்குறித்து **प्रहिणोमि**=அனுப்புகிறேன். (**यूयम्**

நீங்கள் **स्वाम्**=உங்களுக்குச் சொந்தமான **योनिम्** = காரணமான ஸமுத்திரத்தை **अपिगच्छत**=போய்ச் சேருவீர்களாக. (முடிவில் எல்லா ஜலமும் ஸமுத்திரத்தையே நேரிலோ, பரம்பரையாகவோ வந்தடைவதா லிவ்விதம் சொல்லப்பட்டது. **अहंच**=நானும்) **प्रजया**=ஸந்ததியால் **अच्छिद्रः**=விடுபடாதவனாக **भूयासम्** = ஆகவேண்டும் (எனது ஸந்ததிகளுக்கு நான் ஜீவித்திருக்கும் பொழுதே நாசமேற்பட வேண்டாமென்றோ, ஸந்ததிகளே உண்டாகாமலிருத்தல் ஏற்படவேண்டாமென்றோ கருத்துகொள்ளவேண்டும்.) **पयः**=இந்த அர்க்ய ஜலமானது **मत्**=என்னிடமிருந்து **मापरासेचि**= விலக்கப்பட்டதா யாகவேண்டாம். எனக்கு எவ்விடத்திலும் அர்க்யம், பாத்யம் முதலியவற்றால் மர்யாதை செய்யப்பட வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதில் கருத்துகொள்ளவேண்டும்.

இரண்டாவது பிரச்னத்தில் ஒன்பதாவது கண்டம் முற்றிற்று.

பத்தாவது கண்டம்

(அ - கை) **ஸூ॰। दधिमध्विति संसृज्य कांस्येन वर्षीयसा पिधाय कूर्चाभ्यां परिगृह्य मधुपर्क इति प्राह (ख॰ 13, ஸூ॰ 10)** தயிர், தேன் இரண்டையும் ஓர்பாத்திரத்தில்கலந்து பெரியவெண்கலபாத்திரத்தால் மூடிக்கொண்டு ஒருகூர்ச்சத்தைப் பாத்திரத்திற்கு கீழ்புறத்திலும், மற்றொரு கூர்ச்சத்தை ஷை பாத்திரத்திற்கு மேல் புறத்திலும் சேர்த்து "மதுபர்க்கம் தயாராகிவிட்டது" என்று பூஜகன் சொல்லவேண்டும். **ஸூ॰॥ त्रिवृतमेके घृतं च (ख॰ 13, ஸூ॰ 11)** சிலர் நெய், தயிர், தேன் இம்மூன்றையும் சேர்த்து மதுபர்க்கமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்கின்றனர். **ஸூ॰। पाङ्क्तमेके धानासक्तूंश्च (ख॰ 13, ஸூ॰ 12)** சிலர் நெய், தயிர், தேன், பொரி, ஸத்துமா இவ்வைந்தையும் சேர்த்து மதுபர்க்கமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்கின்றனர். **ஸூ॰॥ उत्तराभ्यामभिमन्त्र्य, यजुर्भ्यामप आचामति पुरस्तादुपरिष्टाच्चोत्तरया त्रिः प्राश्य, अनुकंप्याय प्रयच्छेत् (ख॰ 13, ஸூ॰ 13)** பூஜகனால் கொடுக்கப்பட்ட மதுபர்க்கத்தை வாங்கிக்கொண்டு பத்தாவது கண்டம் 1, 2வது மந்திரங்களால்

அதை அபிமந்த்ரணம் செய்து,3வதுமந்திரத்தால் தீர்த்தத்தைச் சாப்பிட்டு,5வது மந்திரத்தால் மதுபர்க்கத்தைச் சாப்பிட்டு,பிறகு 4வது மந்திரத்தால் தீர்த்தத்தையுட்கொண்டு மதுபர்க்கசேஷத்தைப் புத்திரன், சிஷ்யன் முதலியோருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் மதுபர்க்கத்தை மந்திரபூர்வகமா யொருதடவையும், மந்திரமின்றி இருதடவையும் பிராசனம் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) १ त्रय्यै विद्यायै यशोऽसि यशसो यशोऽसि ब्रह्मणो दीप्तिरसि ।
तं मा प्रियं प्रजानां कुर्वधिपतिं पशूनाम् । २ आमागन्नित्येषा
३ अमृतोपस्तरणमसि ४ अमृतापिधानमसि ।
५ यन्मधुनो मधव्यंपरममन्नाद्यंवीर्यम् ।
तेनाहंमधुनो मधव्येन परमेण अन्नाद्येन वीर्येण परमोऽन्नादो
मधव्योऽसानि ॥

(ப-ரை) 1. மதுபர்க்கத்தை இதனுல் அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும். ***त्रय्यै, विद्यायै**=மூன்றுவேதத்தின் **यशः**=கீர்த்தியாக **असि**=ஆகின்றாய். வேதாத்யயனம் செய்தவனே மதுபர்க்கம்என்ற மர்யாதையைப் பெறுவதற்குத்தகுதியுள்ளவனு யாவதால் **त्रय्यै विद्यायै यशोऽसि** என்றுகூறப்பட்டது. **यशसः**=கீர்த்திக்கும் **यशः** கீர்த்தியாக **असि**=ஆகின்றாய். ஆபரணத்திற்கும் ஆபரணமாகின்றுன் என்பதுபோல் ஸ்துதிப்பதற்காக இவ்விதம் சொல்லப்பட்டது. மதுபர்க்கம் என்ற மர்யாதையைப் பெறுவதானது மிகுந்த கீர்த்திக்குச் சாதனமாகின்றது என்று கருத்து. **ब्रह्मणः**= வேதத்தினுடைய **दीप्तिः**=பிரகாசமாக **असि**=ஆகின்றாய். மதுபர்க்கத்தினுல் இவன் வேதாத்யயனம் செய்தவன், என்பது வெளிப்படுத்தப்படுவதா லிவ்விதம் சொல்லப்பட்டது. **तम्**=மதுபர்க்கத்தைப் பெறுவதற்குரிய யோக்யதை பெற்றவனுன **मा**=என்னை **प्रजानां**=ஜனங்களுடைய **प्रियं**=பிரீதிக்குப்பாத்திரமாக **कुरु**=செய்

***त्रय्याः विद्यायाः** என்று ஆருவது வேற்றுமை இருப்பதற்குப்பதிலாக நான்காம் வேற்றுமை வைதிகவிதியை யனுஸரித்து வந்திருக்கிறது ஆயினும் ஆரும்வேற்றுமையின் பொருளையே கொள்ளவேண்டும்.

வாயாக. **पशूनां**=பசுக்களுக்கு **अधिपतिम्**=யஜமானனுக **कुरु**=செய் வாயாக.

2- **आमागन्नित्येषा** = இது 2வதுபிரச்னம் 9-வது கண்டம் 16-வது மந்திரமாக படிக்கப்பட்ட மந்திரத்தின் துவக்கமாகும். அம்மந்திரத்தையும் இங்குபடிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து. இதற்கு உரை அங்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

(3) இதனுல் தீர்த்தத்தைச் சாப்பிடவேண்டும். (**हे उदक**= ஓ தீர்த்தமே) **अमृतोपस्तरणम्–अमृत**=அமிருதத்திற் கொப்பான மதுபர்க்கத்திற்கு **उपस्तरणम्** = (ஹவிஸ்ஸை தர்வியில் எடுத்து வைப்பதற்குமுன் தர்வியில் தடவப்படும் ஆஜ்யத்திற்கு உபஸ் தரணம் என்று பெயர்.) உபஸ்தரணம் என்ற திரவ்யமாக **असि**= ஆகின்ருய். பின்னர் சாப்பிடப்படும் மதுபர்க்கத்தை ஹவிஸ் ஸாக பாவித்து முன்னர் சாப்பிடப்படும் தீர்த்தம் உபஸ்தரண மாகக் கூறப்படுகின்றது.

(4) மதுபர்க்கத்தைச் சாப்பிட்டபிறகு இதனுல் தீர்த்தத் தைச் சாப்பிடவேண்டும், **अमृतापिधानम्–अमृत** அமிருத ரூபமான மதுபர்க்கத்திற்கு **अपिधानम्**=மூடுதலாக **असि**=ஆகின்ருய்.

(5) இம்மந்திரத்தைப்படித்து மதுபர்க்கத்தைச் சாப்பிட வேண்டும். ***मधुनः**=தேன்ஸம்பந்தம் பெற்றதாயும் **मधव्यम्**=தேன் ஸம்பந்தம் பெற்றதாயும் **परमं**=சிறந்ததாயும் **वीर्यं**=வீர்யத்தைவிரு த்தி செய்கின்றதாயு மிருக்கின்ற **यत्**=எந்த **अन्नाद्यं**=மதுபர்க்கம் என்ற அன்னத்தைச்சாப்பிடுதலுண்டோ, **मधुनः**, **मधव्येन**=தேன் ஸம்பந்தம் பெற்றதாயும் **परमेण**=சிறந்ததாயும் **वीर्येण**=வீர்யத்தை விருத்திசெய்கின்றதாயு மிருக்கின்ற **तेन**=அந்த மதுபர்க்கபிராச

---

* **मधुनः**=என்ற பதமில்லாவிடினும் **मधव्यं**=என்ற ஒருபதத்தாலே யே **मधुनः** என்ற பதத்தின் பொருள் கிடைத்து விடக்கூடுமாயினும் நன் ருய் புலப்படுவதற்காக ஒரே அர்த்தமுள்ள இரண்டுபதங்களையும்சேர்த்தே உபயோகிக்கப்படுவதை **गवांगोपतिः**, **वसूनां वसुपतिः** என்பனமுதலிய விடங்களில் கண்டிருப்பதால் அதையனுஸரித்தே இங்குமுபயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

னத்தால் परमः=சிறப்புவாய்ந்தவனாகவும் अन्नादः=நன்றாய் அன்னத்தைச் சாப்பிடுபவனாகவும் मधव्यः=மதுபர்க்கம் என்ற மர்யாதையால் கவுரவிக்கத் தகுந்தவனாகவும் असानि=ஆகவேண்டும்.

(அ-கை) ஸூ॥ प्रतिगृह्यैव राजा स्थपतिर्वा पुरोहिताय (ख० 13, ஸூ० 14) மதுபர்க்கம் பெற்றுக் கொள்பவன் க்ஷத்திரியனாகவோ, வைச்யனாகவோ இருந்தால் மதுபர்க்கத்தைப்பெற்றவுடன் அதை தான் சாப்பிடாமல் தனது புரோஹிதனிடம் கொடுத்துவிடவேண்டும். அபிமந்த்ரணம் முதல் பிராசனம்வரையுள்ள கார்யங்களைப் புரோஹிதன்தான் செய்யவேண்டும். ஸூ॥ गौरिति गां प्राह (ख० 13, ஸூ० 15) பிறகு பூஜைசெய்பவன் பசுதயாராகவிருக்கின்றது. இதைத்தங்களுக்காக் கொன்றுவிடலாமா அல்லது விட்டு விடலாமா என்று கேட்கவேண்டும். உடனே பூஜையைப்பெறுபவன் தனது அபிப்ராயத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும். ஸூ॥ उत्तरयाभिमन्त्र्य तस्यैव वपाꣳश्रपयित्वोपस्तीर्णाभिघारितां मध्यमेन अन्तमेन वा पलाशपर्णेनोत्तरया जुहोति (ख० 13, ஸூ० 16) பூஜையைப் பெறுபவன் பசுவின் மாம்ஸத்தைச் சாப்பிட விரும்பி பசுவைக்கொல்லவேண்டும் என்று விரும்பினால் 6-வது மந்திரத்தால் பசுவை அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும். பிறகு பூஜை செய்பவன் பசுவின் வபையை எடுத்து பாகம் செய்து பொரசமரத்தின் நடு இலையிலோ, நடு இலைக்கு இரண்டுபக்கங்களிலு முள்ள இலையிலோ நெய்யைத்தடவி அதில் வபையை எடுத்து வைத்து, அதன்மேல் நெய்யைவிட்டு 7-வது மந்திரத்தால் தனது ஔபாஸனாக்னியில் ஹோமம்செய்யவேண்டும். மீதமுள்ள பசுவின் அவயவத்தைச்சமயல்செய்து அன்னத்துடன்பூஜையைப் பெறுபவனுக்குக்கொடுத்து விடவேண்டும்.*

(मन्त्रः) ६ गौरस्यपहतपाप्माऽपपाप्मानं जहि ममचा मुष्य च ।

७ अग्निः प्राश्नातु प्रथमस्स हि वेद यथा हविः ।

अरिष्टमस्माकं कृण्वन् ब्राह्मणो ब्राह्मणेभ्यः ॥

---

*இங்கு கூறிய கோமாம்ஸ பக்ஷணமானது க்ஷத்திரிய வைசிய விஷயமே யொழியமற்றவர்க்கில்லை.

(ப - ரை) 6 பசுவை அபிமந்த்ரணம் செய்யும் பொழுது ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரம்—**गौः**=ஓ பசுவே! (त्वम्=நீ) **अपहतपाप्मा** பாபங்களற்றவளாக **असि**=ஆகின்றாய். **मम, च**=என்னுடையவும் **अमुष्यच**=பூஜ்ஜ செய்கின்றவனுடையவும் **पाप्मानं**=பாபத்தை **जहि**=நாசம் செய்வாயாக.

7. வபாஹோமம் செய்யும்பொழுது படிக்கவேண்டிய மந்திரம்.—***ब्राह्मणेभ्यः**=பிராம்மணர்களான **अस्माकं**=எங்களுடைய **अरिष्टं**=பாபத்தை **कृण्वन्**=நாசம்செய்து கொண்டு **ब्राह्मणः**=பிராம்மணவகுப்பைச்சார்ந்த **अग्निः**=அக்னிதேவன் **प्रथमः**=முதலாவதாக **प्राश्नातु**=சாப்பிடட்டும். **सहि** = அவர்தான் **हविः**=ஹவிஸ்ஸானது **यथा**=எவ்வித மிருக்கின்றதென்பதை **वेद**=அறிவர். அக்னிதேவன் இந்தப்பசுவின் மாம்ஸமான வபையை முதலில் சாப்பிட்டு அதனிடம் ஏதாகிலும் தோஷங்களிருந்தால் அவற்றைப் போக்கி பின்னர் புஜிக்கின்றவனுக்கு இந்த மாம்ஸம் மூலம் கெடுதலுண்டாகாவண்ணம் அனுக்கிரஹிக்க வேண்டும் என்று கருத்து.

இவ்விதம் பசுவைக்கொன்று மாம்ஸத்தை அதிதிக்குப்போஜனம் செய்விப்பதை

ऊढायाः पुनरुद्वाहं ज्येष्ठांशं गोवधं तथा ।
कलौ पञ्च न कुर्वीत भ्रातृजायां कमण्डलुम् ॥

ஓர்முறைகல்யாணம் செய்வித்த கன்னிகைக்கு மறுமுறை கல்யாணம் செய்வித்தல், பொருளைப்பாகிக்கும் பொழுது மூத்த பிள்ளைக்கு அதிகமாகப் பொருளைக் கொடுத்தல், பசுவைக் கொல்லுதல், ஒருவனுக்கு புத்திரனில்லாவிடில் அவனது ஸஹோதரனைக்கொண்டு புத்திரனையுண்டு பண்ணுதல், மண்ணாற்செய்த குடத்தைத் தரித்தல் இவற்றை கலியுகத்தில் செய்யக்கூடாதென நிஷேதித்திருப்பதால் இக்காலத்தில் இதையனுஷ்டிக்கக்கூடாது.

---

* இவ்விடத்தில் **ब्राह्मणानां** என்ற ஆறும் வேற்றுமையின் பொருள் வைதிகவிதியை யனுஸரித்துக்கொள்ளப்பட்டது.

यावद्वर्णविभागोऽस्ति यावद्वेदः प्रवर्तते ।
सन्यासं चाग्निहोत्रं च तावत्कुर्यात्कलौ युगे ॥

பிராம்மணன் முதலிய ஜாதிப்பிரிவினையும் வேதமும், எவ்வளவு காலமிருக்குமோ அதுவரையில் ஸன்யாஸத்தையும், அக்னிஹோத்திரத்தையும் கலியுகத்தில் செய்யலாமென்று வசனமிருப்பதால் "கமண்டலுவிதாரணம்" என்றதற்கு ஸன்யாஸம் என பொருள் கூறல் தகாதென்று ஏற்படுகிறது.

(அ-கை) सू०॥ यद्युत्सृजेदुपांशु उत्तरां जपित्वा ओमुत्सृजतेत्युच्चैः (ख० 13, सू० 17) பூஜையைப்பெறுபவன் பசுவைக் கொல்லாமல் விட்டுவிடவேண்டும் என்று விரும்பினால் 8, 9, 10-வது மந்திரங்களை மெதுவாக ஜபித்து முடிவில் ओमुत्सृजत = (விட்டுவிடுங்கள்) என்பதை உறத்துச் சொல்லவேண்டும்.

(मन्त्रः) ८ यज्ञो वर्द्धतां यज्ञस्य वृद्धिमनुवर्द्धापचितिरस्यपचितं मा कुर्वपचितोऽहं मनुष्येषु भूयासम् ॥ ९ ॥ गौर्धेनुभव्या माता रुद्राणां दुहिता वसूनाᳪस्वसादित्यानाममृतस्य नाभिः । प्रणुवोचञ्चिकितुषे जनाय मागा मनागामदितिं वधिष्ट ॥ १० ॥ पिबतूदकं तृणान्यत्तु । ओमुत्सृजत ।

(ப-ரை) 8. **यज्ञः**=என்னைப் பூஜிப்பதென்ற இந்த யக்ஞமானது **वर्द्धतां** = விருத்தியையடையட்டும். பசுவைக் கொல்லாமல் விட்டுவிடுவதால் இக்கார்யத்திற்குக் குறைவு நேராமலிருக்கவேண்டும். (**हे गौः**=ஓ பசுவே) **यज्ञस्य**=என்னைப் பூஜிப்பதென்றயாகத்தினுடைய **वृद्धिमनु**=விருத்தியை யனுஸரித்து **अनुवर्द्ध** = விருத்தியை யடைவாயாக (**हेगौः**=ஓபசுவே **त्वं**=நீ.) **अपचितिः** = பூஜை செய்வதற்குச்சாதனமாக **असि**=ஆகின்றாய். **मा**=என்னை **अपचितं**= பிறரால் பூஜிக்கப்பட்டவனாக **कुरु**=செய்வாயாக, அதாவது:- **मनुष्येषु**=மனிதர்களுள் **अहं**=நான் **अपचितः**=பூஜிக்கப்பட்டவனாக **भूयासं**=ஆகவேண்டும். ஓ பசுவே உன்னைக்கொல்லாமல் விட்டுவிடுவதால் என்னிடம் எவரும் குறை கூறாமலிருப்பதுடன் மனு

ஷ்யஸமூஹத்தில் யாவரும் என்னைப் பூஜிக்கவும்வேண்டும்என்று பிரார்த்திப்பதில் கருத்து.

(9) **गौः** இந்தப் பசுவானது **धेनुभव्या**=பின்னர் பாலைக்கரக்கின்றபெரிய பசுவாக ஆகப்போகின்றதாகவும், **रुद्राणां**—ருத்திரர்கள் என்ற தேவர்களுக்கு **माता**=தாயாகவும் பசுவினிட மிருந்துண்டான நெய், தயிர் முதலியவற்றாலேயே யாகம் நடைபெற வேண்டியிருப்பதாலும், யாகத்தினின்றுமே தேவர்கள் திருப்தியடைய வேண்டியிருப்பதாலு மிவ்விதம் சொல்லப்பட்டது. இக்கருத்தையே இனிவரும் பாகங்களுக்கும் கொள்ளவேண்டும். **वसूनां** வஸு என்றதேவர்களுக்கு **दुहिता**=பெண்ணைப்போல் விளங்குகின்றவளாகவும் **आदित्यानां**=ஆதித்யாள் என்ற தேவர்களுக்கு **स्वसा**=ஸஹோதரியாகவும் **अमृतस्य** = தேவபாவத்தை யடைவதற்கு **नाभिः**=நாபியாகவும்,(நாபிக்கு நேராக விருக்கும் மூலாதாரம் என்ற ஸ்தானமானது சரீரத்திற்கு எவ்விதம் முக்யாதாரமோ, அவ்விதமே தேவபாவத்தை யடைவதற்குச் சாதனமான யாகத்திற்கு நெய் தயிர் முதலியவைகள் முக்ய ஸாதனமாயிருப்பதாலும், நெய் தயிர் முதலியவற்றிற்கு பசு காரணமாயிருப்பதாலு மிவ்விதம் சொல்லப்பட்டது.) **असि**=ஆகின்றாய். (**एवंप्रशस्तां**=மேற்சொல்லியபடி சிறந்தவளான உன்னைக்குறித்து) **चिकितुषे**=அறிவுள்ள ஜனங்களையும் பொருட்டு **अनागां** = குற்றமற்றதாயும் **अदितिं**=கொல்லத்தகாததாயுமுள்ள **गां**=இந்தப்பசுவை **मावधिष्ट**=கொல்லவேண்டாம் **उदकं**=ஜலத்தை **पिबतु**=குடிக்கட்டும் **तृणानि**=புற்களை **अत्तु**=மேயட்டும். **इति**=என்று **नु**=சீக்கிரமாக **प्रवोचं**=நன்றாய்ச்சொல்லுகிறேன். **ओम्**= இவ்விதம் செய்வது எனக்குச் சம்மதமே. **उत्सृजत**=விட்டு விடுங்கள்.

(அ·கை) **सू०॥ अन्नं प्रोक्तमुपांशूत्तरैरभिमन्त्र्य, ओंकल्पयतेत्युच्चैः (ख० 13, सू० 18)** பூஜைசெய்பவன் அன்னம் தயாராக ஆனவுடன் **भूतं** (அன்னம் தயாராகிவிட்டது) என்று சொல்லவேண்டும். பிறகு பூஜையைப்பெறுபவன் 12, 13, 14-வது மந்திரங்களை மெதுவாகப்படித்து அபிமந்த்ரணம்செய்து **ओंकल्पयत**=அன்னத்தைக் கொண்டுவாருங்கள் என்று உறத்துச்சொல்லவேண்டும்.

(मन्त्रः) ११ भूतम्, १२ सा विराट् तन्माक्षायि, १३ तस्य तेऽशीय, १४ तन्म उर्जं धाः १५, ओंकल्पयत ॥

(ப - ரை) भूतं=அன்னம் தயாராகிவிட்டது என்று பூஜை செய்பவன் சொல்லவேண்டும், பூஜையைப்பெறுவன் ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரங்கள் 12. सा=* அந்த அன்னமானது विराट्=பலவிதமாய்விளங்குவதாக விருக்கவேண்டும் तत्=அந்த அன்னமானது माक्षायि=குறைவை யடையாமலிருக்கவேண்டும். அதாவது:எனக்கு அன்னக்குறைவு உண்டாகாமலிருக்கவேண்டும். *13 तस्य=அந்த ते=உன்னை अशीय=நான் சாப்பிடவேண்டும். 14 तत्=அந்த நீ मे=எனக்கு ऊर्जम्=பலத்தை धाः=கொடுப்பாயாக 15 ओं = ஸம்மதம். कल्पयत=அன்னத்தைக் கொண்டுவாருங்கள்.

सू०॥ आचार्याय ऋत्विजे श्वशुराय राज्ञ इति परिसंवत्सरादुपतिष्ठद्भ्य एतत्कार्यम् (ख० 13 सू० 19) ஸ்னாதகன் ஸ்னானதினத்தன்றே ஓர் கிருஹஸ்தனுடைய வீட்டிற்கு வந்தால் கிருஹஸ்தன் செய்யவேண்டியதாகவுபதேசிக்கப்பட்ட கூர்ச்ச (ஆஸன) தானம்முதல் போஜனதானம் வரையிலுள்ள மர்யாதையை தனது ஆசாரியன், ருத்விக்(யாகம் செய்விப்பவன்)மாமனர், அரசன் இவர்கள் தனது கிருஹத்திற்குவந்தாலும் செய்யவேண்டும். முதல் தடவை தனது கிருஹத்திற்கு வந்துவிட்டுத்திரும்பவும் ஒரு வருஷம் சென்று வந்தால் தான் இம்மர்யாதைகளை மறுமுறையாகச் செய்ய வேண்டுமேயல்லாது ஒருவருஷத்திற்குள் வந்தால் செய்யவேண்டியதில்லை सू०॥ सकृत्प्रवक्त्रे चित्राय (ख० 13, सू० 20 உலகில் பிரஸித்தி பெற்றவனும், ஒழுங்கான முறையில் நன்றாய் பேசுகின்றவனுமான மனிதன் வந்தால் முதல் தடவையில் மேற்கூறிய மர்யாதைகளைச் செய்யவேண்டுமே யல்லாது இரண்டாம்

---

* विराट् என்ற சப்தம் ஸ்திரீ லிங்கமாகையால் அதை யனுஸரித்து तत् என்றதற்குப்பதிலாக सा என்று உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

* இவ்விடத்தில் तत् , त्वा என்று இரண்டாம் வேற்றுமை வருவதற்குப்பதிலாக வைதிக விதியை யனுஸரித்து ஆறும்வேற்றுமைவந்திருப்பினும் இரண்டாம் வேற்றுமையின் பொருளே கொள்ளப்பட்டது.

தடவையில் செய்ய வேண்டியதில்லை. இவனுக்கு மதுபர்க்க தானத்திற்குப்பிறகு கோதானம் செய்யவேண்டியதில்லை என ஸுதர்சனாசாரியர் சொல்லியுள்ளார்.

ஸ்னாதக பூஜாபிரகரணம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது பிரச்னத்தில் பத்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது கண்டம்

ஸீமந்தோன்னயன பிரகரணம்.

(அ - கை) ஸூ॥ **सीमन्तोन्नयनं प्रथमे गर्भे चतुर्थे मासि** (**ख** 14 **ஸூ** 1) ஸீமந்தோன்னயனம் (மகிடுபிளத்தல்) என்றகார்யம் எந்தக்கர்மத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படுமோ அந்தக்கர்மத்திற்கு ஸீமந்தோன்னயனம் என்று பெயர். அக்கார்யத்தை முதல் கர்ப்பமுண்டான பொழுது மட்டும் நான்காவது மாதத்தில் செய்ய வேண்டும். **ஸூ**। **ब्राह्मणान् भोजयित्वा आशिषो वाचयित्वा, अग्नेरुप समाधानाद्याज्यभागान्ते अन्वारब्धायामुत्तरा आहुतीर्हुत्वाजयादि प्रतिपद्यते** (**ख**० 14, **ஸூ**० 2) நாந்தீ சிராத்தத்தில் பிராம்மணர்களுக்குபோஜனம் செய்வித்து பிறகு அவர்கள் முகத்தினின்றும் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அக்னிபிரதிஷ்டை முதல் ஆஜ்யபாகம் என்ற கர்மம்வரைச்செய்து கொண்டு பத்னியானவள் தன்னைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது 1-முதல் 8-முடியவுள்ள மந்திரங்களால் 8-ஹோமம் செய்து ஜயாதி ஹோமம் முதலிய வற்றைச்செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) १—४ धाता ददातु नो रयिमिति चतस्रः ।

५—८ यस्त्वा हृदा कीरिणेति चतस्रः ॥

இங்குமந்திரங்களின் ஆரம்பம் மட்டுமே காண்பிக்கப் பட்டிருப்பதால் மீதமுள்ளபாகங்களையும் இங்கு எழுதுகிறோம்.

१ धाता ददातु नो रयिमीशानो जगतस्पतिः ।
स नः पूर्णेन वावनत् ।

२ धाता प्रजाया उत राय ईशे धातेदं विश्वं भुवनं जजान ।
धाता पुत्रं यजमानाय दाता तस्मा उ हव्यं घृतवद्विधेम ॥

३ धाता ददातु नो रयिं प्राचीं जीवातुमक्षिताम् ।
वयं देवस्य धीमहि सुमतिꣳसत्यराधसः ॥

४ धाता ददातु दाशुषे वसूनि प्रजाकामाय मीढुषे दुरोणे ।
तस्मै देवा अमृतास्संव्ययन्तां विश्वे देवासो अदितिस्सजोषाः ॥

५ यस्त्वा हृदा कीरिणा मन्यमानोऽमर्त्यं मर्त्यो जोहवीमि ।
जातवेदो यशो अस्मासु धेहि प्रजाभिरग्ने अमृतत्वमश्याम् ॥

६ यस्मैत्वꣳ सुकृते जातवेद उ लोकमग्ने कृणवस्स्योनम् ।
अश्विनꣳसुपुत्रिणं वीरवन्तं गोमन्तꣳरयिं न शते स्वस्ति ॥

७ त्वे सुपुत्र शवसोऽवृत्रन् कामकातयः । न त्वामिन्द्रातिरिच्यते ॥

८ उक्थ उक्थे सोम इन्द्रं ममाद नीथे नीथे मघवानꣳसुतासः ।
यदीꣳसबाधः पितरं न पुत्रा स्समानदक्षा अवसे हवन्ते ॥

(ப - ரை) 1. **जगतः**=லோகத்திற்கு **ईशानः**=நியந்தாவும் (ஜகத்தைப்படைக்கவும், அழிக்கவும் வல்லவனும்) **पतिः**=ரக்ஷகனுமான **धाता**=பிரும்மதேவன் **नः**=எங்களுக்கு **रयिं**=தனத்தை **ददातु**=கொடுக்கட்டும். **सः**=அந்தப்பிரும்மதேவன் **पूर्णेन**=நிறைந்ததான (**फल**) பலத்துடன் **नः**=எங்களை **वावनत्** = வந்தடையட்டும். எங்களுடைய ஸங்கல்பம் நிறைவேருமாறு பிரும்மதேவன் எங்களைவந்தடையவேண்டும். அதாவது: அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும் என்று கருத்து

2. धाता=பிரும்மதேவன் प्रजायाः=சந்ததிக்கும் रायः, उत=தனத்திற்கும் ईशे=ஸ்வாமியாகவாகின்றார். ஸந்ததியும், பொருளும் பிரும்மதேவனுடைய அனுக்கிரஹத்தாலேயே உண்டாகவேண்டும் என்று கருத்து. धाता=பிரும்மதேவனே इदं=நேரில் யாவராலும் பார்க்கப்படுகின்ற विश्वं· भुवनं=எல்லாலோகத்தையும்जजान=*உண்டுபண்ணினார். धाता=பிரும்மதேவன் यजमानाय=தன்னை யாராதிப்பவனையும் பொருட்டு पुत्रम्=புத்திரனை दाता=கொடுப்பவனாகவாகின்றான். तस्मै =அந்தப்பிரும்மதேவனையும் பொருட்டு घृतवत्=நெய்யுடன் கூடியதான हविः=ஹவிஸ்ஸை विधेम=செய்வோமாக. கொடுப்போமாக †

3. धाता=பிரும்மதேவன் नः=எங்களுக்கு प्राचीं=வம்சபரம்பரையாக வருகின்றதும், अक्षितां=நாசமற்றதும் जीवातुं=ஜீவனம் செய்வதற்குப்போதியதுமான रयिं=தனத்தை ददातु=கொடுப்பாராக सत्यराधसः=அழிவற்றதனத்தையுடைய देवस्य=பிரும்மதேவனுடைய सुमतिं=அனுக்கிரஹஸங்கல்பத்தை धीमहि = தியானம் செய்கின்றோம். பிரும்மதேவனின் அனுக்கிரஹம் ஏற்படவேண்டு மென்று எப்பொழுதும் பிரார்த்திக்கக்கடவோம் என்று கருத்து.

4. प्रजाकामाय=ஸந்ததியில் விருப்பமுள்ளவனும் दुरोणे=எனது பத்னியினிடம் मीढुषे=ரேதஸ்ஸை கர்ப்பாசயத்தில் செலுத்தியவனும் दाशुषे=சரு (கஞ்சி வடிக்காத அன்னம்) புரோடாசம் (மாவினால் செய்யப்படும் ஓர்வித ஹவிஸ்) முதலியவற்றை முறைப்படி கொடுக்கின்றவனுமான (मह्यं=எனக்கு) धाता = பிரும்மதேவன் वसूनि=நல்லஸந்ததிகளாகிற பொருள்களை ददातु=கொடுக்கவேண்டும். तस्मै=மேற்கூறிய முறையிலிருக்கின்ற எனக்கு अमृताः=மரணமற்றவர்களான विश्वेदेवासः=எல்லாத்தேவர்களும் सजोषाः=

---

* जनि என்ற தாதுவை இவ்விடத்தில் अन्तर्भावितणिजर्थ மாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமாய் பாஷ்யகாரர் சொல்லுகிறார்.

† இம்மந்திரத்திலுள்ள उ என்றசப்தத்திற்குத்தனியாய்அர்த்தமில்லை என்றும், பாதம்பூர்த்தியாவதற்காக சேர்க்கப்பட்டதாயும் பாஷ்யகாரர் சொல்லுகிறார்.

மற்றத்தேவர்களைப்போல் என்னிடம் பிரியமுள்ள வளாயிருக்கின்ற **अदितिः** = அதிதிதேவியும் *__संव्ययन्तां__=நான்விரும்புகின்ற ஸந்ததியாகிற பொருளைக்கொடுப்பார்களாக.

5. **मर्त्यः**=என்றைக்காவது ஓர்தினத்தில் மரணமடையவேண்டியவனுகவிருக்கின்ற **यः**=எந்தநான் **कीरिणा**=ஸ்தோத்திரம்செய்கின்றதாகவிருக்கின்ற **हृदा**=மனத்தினுல் **अमर्त्यं**=மரணமற்ற **त्वा**=உன்னை **मन्यमानः**=ரக்ஷிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவன் என்று எண்ணிக்கொண்டு **जोहवीमि**=கூப்பிடுகிறேனே (ஓ அக்னிதேவனே நான் என்றைக்காவது ஓர்தினத்தில் நிச்சயமாய் மரணத்தையடையக்கூடியவனுக விருப்பதால், என்னை அதனின்றும் காப்பாற்று வதற்கு மரணமற்றவரான தாங்கள் தான் சமர்த்தர்களாவீர்களென்று நினைத்து ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு கூப்பிடுகின்றேன் என்று கருத்து) **जातवेदः**=ஓ அக்னிதேவனே! **(तस्मिन्) *अस्मासु**= அந்த என்னிடம் **यशः**=கீர்த்தியை **धेहि** = வைப்பாயாக உண்டு பண்ணுவாயாக **अग्ने**=ஓ அக்னிதேவனே! **प्रजाभिः**=ஸந்ததிகளால் **अमृतत्वं**=மரணமற்றிருத்தலை **अश्यां**= அடைவேனுக. எவனுடைய சரீரத்தினின்றும் எந்த ஸந்ததியுண்டாகின்றதோ அந்த ஸந்ததிவடிவமாக அவனே பிறக்கின்றுன்என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுவதால் ஒருவனுக்கு ஸந்ததியிருக்குமானுல் அவன் மரித்தபோதிலும் மரணமடையாதவனே என்ற தாத்பர்யத்திற்கிணங்க **प्रजाभिरग्ने अमृतत्वमश्यां** என்று கூறப்பட்டது.

6. **जातवेदः**=உலகில்பிறவியடைந்தயாவற்றையு மறிந்த **अग्ने** ஓ அக்னிதேவனே! **सुकृते**=புண்யசாலியான **यस्मै**=எந்தப்புருஷனையும் பொருட்டு **स्योनं**=சுகத்தை விளைவிக்கின்ற **लोकं** = தர்சன

---

* **तस्मै देवा अमृताः संव्ययन्तां** என்றுமட்டும் சொன்னுல் ஏதோ சிலதேவர்கள் அபீஷ்டத்தைக்கொடுக்கட்டும் என்றும் பிரார்த்தித்த தாக வேற்படும். அவ்வித மின்றி எல்லாதேவர்களும் அபீஷ்டத்தைக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற பொருள் கிடைப்பதற்காக **विश्वेदेवासः** என்று போடப்பட்டதாய் பாஷ்யகாரர் சொல்லுகிருர்.

* இங்கு **मयि** என்று ஒருமை இருக்கவேண்டிய தற்குப்பதிலாக வைதிக விதியையனுஸரித்து பன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

த்தை, திருஷ்டியை **कृणवः**=செய்விரோ **सः**=அந்த மனிதன் **पुत्रिणं**=புத்திரஸம்பத்துடன் கூடியதும் **वीरवन्तं**=சூரர்களான வேலையாட்களுடன் கூடியதும் **गोमन्तं**=பசுக்களுடன் கூடியதும் **स्वस्ति** மேன்மேலும் க்ஷேமத்துடன் கூடியதுமான **रयिं**=தனத்தை **नशते**=அடைகிருன். அக்னிதேவனின் கடாக்ஷம் எவனிடம் விழுமோ அவன் மேற்கூறிய ஸம்பத்துக்களைப் பெறுவான் என்று கருத்து.

(7) **शवसः**=பலத்தினுடைய **पुत्र**=*பிள்ளையான ஓஇந்திரனே அதாவது: ஓ மிக்கபலசாலியான இந்திரனே! **कामकातयः**=போக்யவிஷயங்களைப்பற்றியகாமனைகள் **त्वे**=உன்னிடம் **स्ववृत्रन्**=இருக்கின்றன. எல்லாபோக்யவஸ்துக்களையும் தாங்கள் கொடுப்பவர்களாகவிருப்பதால் எல்லோரும்தத்தமக்குவேண்டிய போக்யவஸ்துக்களின் லாபத்திற்காகதங்களையேதியானித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்று கருத்து (**अतश्च**=ஆனதுபற்றி) **इन्द्र**=ஓ இந்திரனே **त्वां**= உம்மைக்காட்டிலும் **नातिरिच्यते**=மேலானவனுக ஒருவருமில்லை.

(8) **सुतासः**=பிழியப்பட்ட **सोमः**=ஸோமரஸமானது **उक्थे**, **उक्थे**-ஒவ்வொரு §சஸ்திராரம்பகாலத்திலும் **नीथे,नीथे**=ஒவ்வொரு சஸ்திரத்தின் முடிவுகாலத்திலும் **मघवानं** = தனத்துடன் கூடிய **इन्द्रं**=இந்திரனை **ममाद्**=திருப்தியுள்ளவனுகச் செய்யட்டும். இந்திரனை எதற்காக திருப்தி செய்விப்பது, என்றுல் பதிலளிக்கப்படுகின்றது:—**यत्**=யாதுகாரணம்பற்றி **ईम्**=இந்த இந்திரனை **सबाधः**= துல்யமான (ஒரேவிதமான) உபத்திரவமுடையவர்களும் **समानदक्षाः**=துல்யமான பலமுடையவர்களுமான (**अन्ये**=மற்றவர்கள்) **पुत्राः**=பிள்ளைகள் **पितरं न**=தகப்பனைப்போல் **अवसे**=தம்மை ரக்ஷிப்

*பலசாலியின் பிள்ளையே மிக்க பலமுள்ளவனு யாவானென்றுல் நேரில்பலத்திற்கே பிள்ளையாகவானுல் அவனதுபலத்தைப்பற்றி சொல்லவும்வேண்டுமோ என்று கருத்து என பாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

§யாகம் செய்யும் பொழுது ஸாமகான மில்லாமல் படிக்கப்படும் ஸ்தோத்திரத்திற்கு சஸ்திரம் என்று பெயர்.

பதற்காக **हवन्ते**=கூப்பிடுகின்றனரோ. ஒரேவிதமான பலம்பொருந்திய ஸஹோதரர்கள் ஒருவரோடொருவர் சண்டைநேர்ந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் எவ்விதம் தமது தகப்பனை யண்டி தத்தமது கக்ஷிகளைத் தெரிவித்து நியாயம் பெறவிரும்புவார்களோ, அவ்விதமே மற்றதேவர்களும் அவர்களுக்குள் சண்டைநேர்ந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்திரனிடமே அவரவர்களின் கக்ஷியைத் தெரிவித்து நியாயம் பெறுகின்றனர். ஆதலால் இந்திரனைக் குறித்தே ஒவ்வொரு சஸ்திரத்தின் ஆரம்பகாலத்திலும், முடிவுகாலத்திலும் ஸோமத்தைக் கொடுத்து திருப்திப் படுத்தவேண்டும் என்று கருத்து.

(அ - கை) ஸூ॥ **परिषेचनान्तं कृत्वा, अपरेणाग्निं प्राचीमुपवेश्य त्रेण्या शलल्या त्रिभिर्दर्भपुंजीलैः शलाटुग्लप्सेनेति, ऊर्ध्वं सीमन्तमुन्नयति व्याहृतीभिरुत्तराभ्यां च.** (ख० 14, सू० 3) பிறகு பரிஷேசனம் என்ற கர்மம் வரைசெய்து கொண்டு அக்னிக்கு மேற்குதிசையில் கிழக்கு முகமாக தனது பத்தினியை உட்காரவைத்து (மேற்கு முகமாக நின்றுகொண்டு) மூன்று இடங்களில் வெண்ணிறம் பொருந்திய முள்ளம்பன்றியின் முள்ளு, தர்ப்பத்துடன் கூடிய அதன் குச்சி, பேஅத்தியின் காய்க் கொத்து இவற்றை ஒன்றுகச்சேர்த்து எடுத்துக்கொண்டு இவற்றால் பத்தினியின் சிரஸின் நடுபாகத்தில் மேல்நோக்கிச் செல்லும்படி ஓர் கோடு கிழிக்க வேண்டும். அதாவது: மகிடுபிளக்கவேண்டும். இக்கார்யத்தை அடியில் எழுதப்படும் 9, 10, 11 வது மந்திரங்களைப் படித்து அதன் முடிவில் செய்யவேண்டும். இதுவே ஸீமந்தோன்னயனம் எனப்படும்.

(मन्त्रः) ९. (ओं) भूर्भुवस्सुवः १०. राकामहं, ११ यास्ते राके.॥

10, 11-வது மந்திரங்களின் துவக்கம் மட்டுமே இங்கு காண்பிக்கப்பட்டிருப்பதால் அவற்றின் மீதமுள்ள பாகங்களையும் இங்கு எழுதி வியாக்யானம் செய்கின்றோம்.

१० राकामहꣳ सुहवाꣳ सुष्टुती हुवे शृणोतु नस्सुभगा बोधतु त्मना ।
सीव्यत्वपस्सूच्याऽच्छिद्यमानया ददातु वीरꣳशतदायमुक्थ्यम् ।

११ यास्ते राके सुमतयः सुपेशसो याभिर्ददासि दाशुषे वसूनि ।
ताभिर्नो अद्य सुमना उपागहि सहस्रपोषꣳ सुभगे रराणा. ॥
(तै-सं-का ३. प्र-३. अनु ११)

(ப - ரை) 9. भूः, भुवः, सुवः=பூலோகம், புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம் ஆகியமூன்றுலோகங்களும் ओं=பிரணவத்தின் பொருளான ஈசுவரனுல் நியமனம் செய்யப்படுகின்றன. இங்கு கூறியதை உபலக்ஷணமாக வைத்துக்கொண்டு எல்லா உலகத்தையுமே ஸ்ரீமன்நாராயணன் நியமனம் செய்து வருவதாய் கருத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே ஸர்வலோகநியந்தாவான நாராயணன் மகிடுபிளத்தல் என்ற காரியத்தைச் செய்வதற்கு எனக்கு அனுமதிகொடுக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

10. अहम्=நான் सुहवाम्=நன்மையைவிளைவிக்கின்ற அழைப்பையுடையவளான राकाम्= பூர்ணசந்திரனுடன் கூடிய பௌர்ணமாஸியின் அபிமானிதேவதையை सुष्टुती=*சிறப்புவாய்ந்த ஸ்தோத்திரத்தால் ह्वे=கூப்பிடுகிறேன். सुभगा=மிக்கபாக்யசாலியான ராகா என்ற தேவதையானவள் नः=எங்களுடைய(स्तुतिम्=ஸ்தோத்திரத்தை) त्मना=புத்தியால் बोधतु=அறியட்டும். அதாவது நான் செயகின்ற ஸ்தோத்திரங்களை நன்ருய் கவனிக்க வேண்டும் என்று கருத்து. (सा=அந்த ராகாஎன்ற தேவதையானவள்) अपः=இந்த ஸீமந்தோன்னயனம் என்ற கர்மாவை अच्छिद्यमानया=எவ்விஷயத்திலும் தடங்குதலற்ற सूच्या=ஊசியைப்போல் நுட்பமான தனது புத்தியால் सीव्यतु=தைக்கட்டும். மிக்க கூர்மையான ஊசியால் வஸ்திரத்தின் கிழிசல் தைய்க்கப்பட்டுவிடின் அவ்வஸ்திரம் எவ்விதம் குற்றமற்றதாயாகிவிடுமோ, அவ்விதமே இந்த ஸீமந்தோன்னயனம் என்ற கர்மாவும் ராகாஎன்றதேவதையாலறியப்பட்டு நியூனுதிரேகம் (தாழ்வு உயர்வு.) முதலிய தோஷமற்றதா யாகவேண்டும் என்று கருத்து. (किंच=மேலும் सा=அந்த ராகா என்ற தேவதையானவள்) शतदायम्=நூற்றுக்

* सुष्टुत्या என்பதற்குப் பதிலாக सुष्टुती என்று பூர்வ ஸவர்ண தீர்க்கம் எற்பட்டது வைதிகவிதியால் எனவறியவும்.

கணக்கான பொருள்களை கொடுப்பவனும் (மிக்கக் கொடையாளி யும்) उक्थ्यम्=யாவராலும் புகழத்தகுந்தவனுமான वीरम्=புத்தி ரனை ददातु=கொடுக்கட்டும்.

11. राके=ஓராகாதேவதையே! ते=உன்னுடைய सुपेशसः= நன்மையை விளைவிக்கின்ற याः=எந்த सुमतयः=அனுக்கிரஹ ஸங் கல்பங்களுண்டோ याभिः=எந்த அனுக்கிரஹ புத்திகளால் दाशुषे= சரு, புரோடாசம் முதலியவற்றை ஹோமம் செய்கின்ற மனி தனுக்கு वसूनि=விரும்பியவஸ்துக்களை ददासि=கொடுக்கின்றாயோ ताभिः=அத்தகைய அனுக்கிரஹ புத்திகளுடன் सुमनाः=பிரஸன் னமனத்துடன் கூடியவளாய்க் கொண்டு नः=எங்களை अद्य=இப் பொழுது उपागहि=வந்தடைவாயாக सुभगे=ஓ பாக்கிய சாலியான ராகா என்ற தேவதையே! सहस्रपोषम्=பலவிதமான அபிவிருத் திகளை रराणा-கொடுப்பவளாக (भूयाः=ஆவாயாக.)

(அ-கை) सू०॥ गायतमिति वीणागाथिनौ संशास्ति (ख० 14 सू० 4) வீணை வாசிக்கத் தெரிந்த இரண்டு பேர்களை வீணாகானம் செய்யும்படி உத்தரவளிக்கவேண்டும். सू०॥ उत्तरयोः पूर्वा साल्वानां, ब्राह्मणानामितरा (ख० 14, सू० 5) பின்னர் படிக்கப்படும் 12, 13வது மந்திரங்களுள் 12 வது மந்திரத்தை ஸால்வதேசத்திற் பிறந்த மூன்று வர்ணத்தார்கள் விஷயத்திலும், 13 வது மந்தி ரத்தை மற்ற தேசத்திய பிராம்மணர்கள் விஷயத்திலும் வீணை யில் கானம் செய்யவேண்டிய மந்திரமாயுபயோகிக்க வேண்டும். सू०॥ नदीनिर्देशश्च यस्यां वसन्ति (ख० 14, सू०6) 13வது மந்திரத் திலுள்ள असौ என்ற பதத்திற்குப் பதிலாய் யஜமானன் எந்தப் பிரஸித்தமான நதியின் தீரத்தில் வஸிக்கின்றானோ அதன் பெயரை कावेरि, वेगवति, ताम्रपर्णि என்று சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(मन्त्रः) १२ यौगन्धरिरेव नो राजेति साल्वीरवादिषुः ।
विवृत्तचक्रा आसीना स्तीरेण यमुने तव ॥

१३ सोम एव नो राजेत्याहुः ब्राह्मणीः प्रजाः ।
विवृत्तचक्रा आसीनास्तीरेणासौ तव ॥

(ப - ரை) 12 யமுனாதீரவாஸிகள் விஷயத்தில் வீணையில் கானம் செய்ய வேண்டிய மந்திரம்—**यमुने**=ஓயமுனேயே! **तव**= உன்னுடைய **तीरेण**=கரையில் **विवृत्तचक्राः**=பலவிதமாகப் பிரிக்கப் பட்ட ராஷ்டிரங்களையுடையவர்களாய் **आसीनाः**=வஸிக்கின்ற **साल्वीः**=ஸால்வம் என்ற ஜனபதத்தைச் சேர்ந்த பிரஜைகள் **यौगन्धरिरेव**=யுகந்தரனின் பிள்ளையே **नः**= எங்களுக்கு **राजा**= அரசன் **इति**=என்று **अवादिषुः**=சொல்லுகின்றனர்.

13 மற்ற தேசத்தில் வஸிக்கின்ற பிராம்மணர்கள் விஷயத் தில் வீணையில் கானம்செய்யவேண்டிய மந்திரம்-**असौ**= ஓகாவேரி நதியே (யஜமானன் எந்த நதீதீரத்தில் வசிக்கின்றானோ அதை **असौ** என்றபதத்தால் கிரஹித்துக் கொள்ளவேண்டும்.) **विवृत्तच क्राः**=பலவிதமாய்ப்பிரிந்த ராஷ்டிரங்களையுடையவர்களாய் **तीरेण**= கரையில் **आसीनाः**=இருக்கின்ற **ब्राह्मणीः**=ஸால்வ தேசத்தைத் தவிர்த்து மற்ற தேசத்தில் வஸிக்கின்ற பிராம்மண வகுப்பைச் சார்ந்த **प्रजाः**=பிரஜைகள் **सोमः**, **एव**=ஸோமன் என்ற தேவன் தான் **नः**= எங்களுக்கு **राजा**=அரசன் **इति**=என்று **आहुः**=சொல் லுகின்றனர்.

सू० ॥ यवान्विरूढा नाबध्य वाचं यच्छत्या नक्षत्रेभ्यः (ख० 14, सू० 7) முளையுடன் கூடிய யவம் *என்ற தான்யத்தை நூலில் கோர்த்து பத்தினியின் சிரஸில் தாரணம் செய்வித்து, நக்ஷத் திரங்கள் நன்றாய் கண்களுக்குப் புலப்படும் நேரம் வரையில் மௌனமாயிருக்கவேண்டும் **सू० ॥ उदितेषु नक्षत्रेषु प्राचीमुदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य वत्समन्वारभ्य व्याहृतीश्च जपित्वा वाचं विसृजेत् (ख० 14, सू० 8)** மாலையில் நக்ஷத்திரங்கள் கண்களுக்குப் புலப் படக்கூடிய காலம் வந்தவுடன் கிழக்கு திசையையோ வடக்கு திசையையோ குறித்துச் சென்று, பிறகு பசுங்கன்றைத் தொட்டு விட்டு மவுன விரதத்தை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பும்ஸவன பிரகரணம்.

(அ - கை) **सू० ॥ §पुंसुवनं व्यक्ते गर्भे तिष्येण (ख० 14, सू० 9)**

---

* இதை தற்காலம் நெல் என்கின்றனர். §**उवङादेशः छान्दसः**

எந்தக் கர்மத்தினுல் கர்பிணி ஸ்திரீயானவள் புருஷப் பிரஜை யைப் பெற்றெடுப் பாளோ-அந்த வைதிக கர்மத்திற்கு பும்ஸ வனம் என்று பெயர். இக்கர்மத்தைக் கர்ப்பம் ஏற்பட்டிருப்பது நிச்சயமாய் வேளியடையாளங்களால் அறியப் பட்டவுடன் புனர் வஸ நக்ஷத்திரத்தில் செய்யவேண்டும். மூன்ருவது மாதத்தி லோ நான்காவது மாதத்திலோ பெரும்பாலும் கர்ப்பமானது நன்ருய் புலப்படக் கூடுமாதலால் அச்சமயம் செய்யவேண்டும் என்று ஸ தர்சனசாரியர் சொல்லியுள்ளார். **ஸூ॥ न्यग्रोधस्य या प्राची प्रागुदीची वा शाखा ततस्सवृषणां शुङ्गामाहृत्य सीमन्तवदग्नेरुपसमाधानादि (ख० 14, सू०, 10)** ஆலமரத்தினுடைய கிழக்கு முகமாக வோ வடக்கு முகமாகவோ, செல்லுகின்ற எந்தக் கிளையுண்டோ அதனின்றும் இரண்டு பழத்துடன் கூடின மொக்கு மாதிரி இருக்கின்ற நுணிக் கொழுந்தைக் கொண்டு வந்து வைத்துக் கொண்டு, பிறகு ஸீமந்த பிரகரணத்தில் செய்த மாதிரி அக்னி பிரதிஷ்டைமுதல் கடைசியில் செய்யவேண்டிய பரிஷேசனம் என்ற கர்மம் வரை செய்யவேண்டும். ஆகவே அங்கு செய்த பிரதான ஹோமம் 8ம் இங்கும் செய்யப்பட வேண்டும். **ஸூ॥ अनवस्नातया कुमार्या दृषत्पुत्रे दृषत्पुत्रेण पेषयित्वा परिप्लाव्य, अपरेणाग्निं प्राचीमुत्तानां निपात्य, उत्तरेण यजुषा अंगुष्ठेन दक्षिणे नासिकाच्छिद्रेऽपिनयति (ख० 14 सू० 11)** பிறகு முன் கொண்டுவந்திருக்கின்ற ஆலம் துளிரை ருதுவாகாத கன்னிகையைக் கொண்டு அம்மியில் வைத்து இடிக்கச்சொல்லி, அதன் ரஸத்தை வஸ்திரத்தால் வடிக் கட்டி எடுத்துக்கொண்டு, அக்னிக்கு மேலண்டையில் பத்தி னியை கிழக்கு திசையில் சிரஸை வைத்து மல்லாக்காய் படுக்கச் செய்து 14வது மந்திரத்தைப்படித்து நாஸிகாதுவாரம் வாயிலாக வலது கையின் கட்டை விரலால் அந்த ரஸத்தை கர்ப்பாசயத்தை யடையும்படி செய்யவேண்டும். **ஸூ॥ पुमांसं जनयति, (ख० 14, सू० 12)** இவ்விதம் செய்வதால் புத்திரோத்பத்தி யுண்டாகும்.

(मन्त्रः) १४ **पुंसुवनमसि** ॥

(ப - ரை) (**हे न्यग्रोधरस**=ஓ ஆலந்துளிரின் ரஸமே! **त्वम्**=நீ) **पुंसुवनम्**= புருஷ பிரஜையை பிரஸவிக்கும்படி செய்பவனுக **असि**=ஆகின்ருய்.

அனுயாஸ பிரஸவோபாயம்.

(அ - கை) ஸூ॰ ॥ **क्षिप्रंसुवनम्** (ख॰ 14, सू॰ 13) பிரஸவத்திற்குறிய காலம் வந்ததும் கர்பிணி ஸ்திரீயானவள் சிரமப்படாமல் சீக்கிரமாய் பிரஸவித்துச் சுகம் பெருவதற்குரிய கர்மம் உபதேசிக்கப் படுகின்றது. இக்கர்மத்திற்கு க்ஷிப்ரம்ஸுவனம் என்று பெயர். ஸூ॰ ॥ **अनाप्रीतेन शरावेण अनुस्रोतस मुदकमाहृत्य, पत्तस्तूर्यन्तीं निधाय, मूर्धञ्छोष्यन्ती मुत्तरेण यजुषा अभिमृश्यैताभिरद्भिरुत्तराभिरवोक्षेत्** (ख॰ 14, सू॰ 14,) இதற்கு முன் ஜலஸம்பந்தம் பெறாத (புதிதான) மண் பாத்திரத்தில் நதியில் ஜலம் செல்லும் முகமாகவே நின்று கொண்டு ஜலத்தை எடுத்து வந்து வைத்துக்கொண்டு தூர்யந்தீ என்ற ஒஷதியை கர்பிணி ஸ்திரீயின் இரண்டு பாதங்களிலும் வைத்துக்கட்டி, பிரஸவ வேதனையால் வருந்துகின்ற கர்பிணியை அடியில் எழுதப்படும் 15-வது மந்திரத்தால் சிரஸில் இரண்டு கைகளினுலும் தொட்டு, பிறகு 16, 17, 18 வது மந்திரங்களைப் படித்து முன் கொண்டுவந்து வைத்திருக்கும் தீர்த்தத்தால் புரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும். மூன்று மந்திரத்திற்கும் கடைசியில் ஒருதடவை புரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும் என்று சிலரும், ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு தடவை வீதம் மூன்று தடவை புரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும் என்று சிலரும் சொல்லுகின்றனர்.

(मन्त्रः) १५ आभिष्ट्वाहं दशभिरभिमृशामि दशमास्याय सूतवे ॥

(ப - ரை) **अहम्**=நான் **त्वा**=உன்னை **आभिः**-**दशभिः**=எனது கையின் 10 விரல்களால் **दशमास्याय**=* 10 மாதங்கள் தரிக்கப்பட்ட கர்ப்பத்தை **सूतवे**=சீக்கிரமாய் பிரஸவிப்பதற்காக **अभिमृशामि**=நான்கு பக்கங்களிலும் தடவுகிறேன்.

(मन्त्रः) १६ यथैव सोमः पवते यथा समुद्र एजति ।

---

* **द्वितीयार्थे चतुर्थी** இரண்டாம் வேற்றுமையின் பொருளில் நான்காம் வேற்றுமை உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

एवं ते गर्भ एजतु सह जरायुणा निष्क्रम्य प्रतितिष्ठत्वायुषि
ब्रह्मवर्चसि यशसि वीर्येऽन्नाद्ये ॥

१७ दशमासाञ्छयानो धात्रा हि तथा कृतम् ।
ऐतु गर्भो अक्षतो जीवो जीवन्त्याः ॥

१८ आयमनीर्यमयत गर्भमापो देवीस्सरस्वतीः ।
ऐतु गर्भो अक्षतो जीवो जीवन्त्याः ॥

(ப - ரை) 16 **सोमः**=ஸோமலதையின் சாரானது **यथैव**=எவ்விதம் **पवते**—*தசாபவித்ரம் என்ற வஸ்திரம் வாயிலாக சுத்தமாய் ஸ்ரவிக்குமோ **समुद्रः**=ஸமுத்திரம் **यथा**=எவ்விதம் **एजति**=காற்றிஞல் அலேக்கப்பட்டு அசங்குமோ (காற்றிஞல் ஸமுத்திரத்தில் அலேயுண்டாவதால் ஸமுத்திரம் அசங்குவதாக இங்கு கூறப்படுகின்றது) **एवम्**=இவ்விதமே **ते**= உன்னுடைய **गर्भः**=கர்ப்பம் **एजतु**=தனது ஸ்தானத்தினின்றும் அசங்கட்டும். அதாவது வெளிவர ஆரம்பிக்கட்டும் (**चलित्वाच**=அங்கிருந்து வெளிவர ஆரம்பித்த பிறகு) **जरायुणा सह**=கர்ப்பத்தைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் ஜராயு என்ற ஓர்வித மெல்லிய தோலுடன் (இதைப் பனிக்குடம் என்பார்கள்) **निष्क्रम्य**=நன்ருய் வெளியில் வந்து **आयुषि**= நீண்டவாயுளிலும் **ब्रह्मवर्चसि**=பிரும்ம தேஜஸ்ஸிலும், **यशसि**=நற்கீர்த்தியிலும் **वीर्ये**=சரீர பலத்திலும், **अन्नाद्ये**=போஜன சக்தியிலும் **प्रतितिष्ठतु**=நிலேத்திருக்கவேண்டும். பிறந்த ஸந்ததியானது மேற்கூறிய நற்குணங்கள் வாய்ந்ததாக விருக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதில் கருத்து.

17 **दशमासान्**=பத்து மாதங்கள் **शयानः**=படுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற **गर्भः**=இந்த உனது வயிற்றிற் குள்ளிருக்கும் கர்ப்ப

---

*ஸோமயாகத்தில் ஸோமம் என்ற கொடியை இடித்து தசாபவித்ரம் என்ற வடிக்கட்டும் துணியில் போட்டு பிழியுவார்கள். அப்பொழுது அந்தத் துணியினின்றும் ஸோமரஸம் இறங்கும். அது இங்கு திருஷ்டாந்தமாக கூறப்படுகின்றது.

மானது **जीवः**=உயிருள்ளதாயும் **अक्षतः**=எத்தகைய குறைவுமற்ற தாயும் (**भूत्वा**=ஆகி) **जीवन्त्याः**=உயிருடனிருக்கின்ற உன்னிட மிருந்து **ऐतु**=வெளியில் வரட்டும். **हि**=ஏனென்றால் **धात्रा**=பிரம்ம தேவனால் **तथा**=அவ்விதம், அதாவது: 10 மாதகாலம் கர்ப்பவாஸ மானது **कृतम्**=ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

(தா-ம்) பிரம்ம தேவனால் மனித வர்க்கத்திற்கு 10 மாத காலம் கர்ப்ப வாஸம் செய்யவேண்டுமென ஏற்படுத்தப்பட்டிருப் பதால் அந்த 10 மாத காலம் பூர்த்தியாகும் வரை, இந்த ஸ்திரீ யின் வயிற்றிலிருக்கும் கர்ப்பமானது உள் தங்கி இருந்து பிறகு அங்கக்குறைவு முதலிய தோஷமற்றதாயும், ஜீவனுடன் கூடிய தாயும் வெளிவர வேண்டும், அவ்விதம் வெளி வரும்பொழுது தாய்க்கு உயிர்ச் சேதத்தை உண்டுபண்ணுமலு மிருக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கப்பட்டது. (எ-று)

18 **सरस्वतीः**=ஸரஸ்வதீ முதலிய நதிகளில் பிரவஹிக்கின்ற வர்களும் **आयमनीः**=கர்ப்பத்தை வெளியில் இழுத்துத் தள்ளும் சுவபாவமுடையவர்களுமான **आपः देवीः**=ஓ ஜலாபிமானி தேவதை காள்! **गर्भम्**=கர்ப்பத்தை **आयमयत**=வெளியில் இழுத்துத் தள்ளு வீர்களாக. **गर्भः**=கர்ப்பம் **अक्षतः**=எத்தகைய குறைவு மற்றதாகவும் **जीवः**=உயிருடன் கூடியதாகவும் **भूत्वा**=ஆகி **जीवन्त्याः**=உயிருட னிருக்கின்ற இந்த ஸ்திரீயினிடமிருந்து **ऐतु**=வெளியில் வரட்டும்.

ஜராயுபதனோபாயம்.

(அ-கை) **सू० ॥ यदि जरायु न पतेदेवं विहिताभिरेवाद्भिरुत्तरा-भ्यामवोक्षेत्** (**ख०** 14, **सू०** 15) பிரஸவம் ஏற்பட்ட பிறகும் கர்ப்ப தைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்த ஓர்வகை மெல்லிய தோலானது வெளிவருவிடில் முன் சொல்லியபடி (பக்கம் 199 வரி 9 பார்க்க வும்) மண் பாத்திரத்தில் தீர்த்தத்தை எடுத்து வந்து அடியில் எழுதப்படும் 19, 20வது மந்திரங்களால் புரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும்.

(मन्त्रः) १९ तिलदेऽवपद्यस्व नमांसमसि नोदलम् ।
स्थवित्र्यवपद्यस्व नमांसेषु नस्नावसु नबद्धमसि मज्जसु ॥

२० निरैतु पृश्नि शेवलꣳशुने जराय्वत्तवे ॥

(ப-ரை) 19 **तिलदे**=ஓஜராயுவே **अवपद्यस्व**=தலைகீழாக விழுவாயாக. (**त्वम्**=நீ) **मांसम्**=மாம்ஸமாக **नासि**=இல்லை * **उदलम्**=வயிருகவும் **न**=இல்லை, **स्थविर्त्री**=பெரிதாகவே அதாவது: மீதமின்றி **अवपद्यस्व**=கீழ்வந்து விழுவாயாக **मांसेषु**=மாம்ஸங்களில் **न बद्धमसि**=சிக்கிக்கொள்ளாமலிருப்பாயாக. **स्नावसु**=நரம்புகளில் **न बद्धमसि**=சிக்கிக்கொள்ளாமலிருப்பாயாக. **मज्जसु**=மஜ்ஜா என்ற தாதுவில் (எலும்புக்குள்ளிருக்கும் ஓர் வகை திரவத்திற்கு மஜ்ஜா என்று பெயர்) **न बद्धमसि** சிக்கிக்கொள்ளாமலிருப்பாயாக. மாம்ஸம் முதலியவற்றில் கொஞ்சமும் சிக்கிக்கொள்ளாமல் ஜராயு வெளி வரவேண்டும் என்று கருத்து.

20 **पृश्नि**=சிறிய வடிவமுடையதான **जरायु**=ஜராயுவானது **शेवलम्**=ஸுகமாகவே **शुने**=நாய் **अत्तवे**=சாப்பிடுவதற்காக **निरैतु**=வெளிவரட்டும், நாயின் ஆஹாரமான ஜராயுவானது ஸுகமாய் வெளிவர வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதில் கருத்து.

இரண்டாவது பிரச்னம் பதினொன்ருவது கண்டம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்.

ஜாதகர்ம பிரகரணம்.

(அ - கை) **सू० ॥ जातं वात्सप्रेण अभिमृश्य**—(**ख०** 15, **सू०** 1.) ''வத்ஸப்ரர்'' என்றமஹருஷியால் ஸமாதிகாலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட **दिवस्परि** என்று தொடங்கி 11 ருக்குகளடங்கிய அனுவாகத்தைப் படித்து, முடிவில் பிறந்த குழந்தையை ஒருதடவை தொடவேண்டும். குழந்தை பிறந்தவுடனேயே இக்கார்யத்தைச் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) १–११ दिवस्परीत्येषोऽनुवाकः ॥

दिवस्परि என்று தொடங்கப்படும் அனுவாகத்தை இங்கு படிக்கவேண்டும், அவ்வனுவாகம் பின்வருமாறு.

१. दिवस्परि प्रथमं जज्ञे अग्निरस्मद्द्वितीयं परि जातवेदाः ।
तृतीयमप्सु नृमणा अजस्रमिन्धान एनं जरते स्वाधीः ॥

---

*रलयोरभेदात् उदरमित्यर्थः ।

२. विद्मा ते अग्ने त्रेधा त्रयाणि विद्मा ते सद्म विभृतं पुरुत्रा ।
विद्मा ते नाम परमं गुहा यद्विद्मा तमुत्सं यत आजगन्थ ॥

३. समुद्रे त्वा नृमणा अप्स्वन्तर्नृचक्षा ईधे दिवो अग्न ऊधन् ।
तृतीये त्वा रजसि तस्थिवाꣳसमृतस्य योनौ महिषा अहिन्वन् ॥

४. अक्रन्ददग्नि स्स्तनयन्निव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुध स्समंजन् ।
सद्यो जज्ञानो विही मिद्धो अख्यदारोदसी भानुना भात्यन्तः ॥

५. उशिक्पावको अरतिस्सुमेधा मर्तेष्वग्निरमृतो निधायि ।
इयर्ति धूममरुषं भरिभ्रदुच्छुक्रेण शोचिषा द्यामिनक्षत् ॥

६. विश्वस्य केतुर्भुवनस्य गर्भ आरोदसी अपृणाज्जायमानः ।
वीडुं चिदद्रिमभिनत्परायञ्जना यदग्निमयजन्त पञ्च ॥

७. श्रीणामुदारो धरुणो रयीणां मनीषाणां प्रार्पणस्सोमगोपाः ।
वसोस्सूनुस्सहसो अप्सु राजा विभात्यग्र उषसामिधानः ॥

८ यस्ते अद्य कृणवद्भद्रशोचेऽपूपं देव घृतवन्तमग्ने ।
प्रतन्नय प्रतरां वस्यो अच्छाभिद्युम्नं देवभक्तं यविष्ठ ॥

९. आतं भज सौश्रवसेष्वग्न उक्थ उक्थ आभज शस्यमाने ।
प्रियस्सूर्ये प्रियो अग्ना भवात्युज्जातेन भिनदुज्जनित्वैः ॥

१०. त्वामग्ने यजमाना अनुद्यून् विश्वा वसूनि दधिरे वार्याणि ।
त्वया सह द्रविण मिच्छमाना व्रजं गोमन्तमुशिजो विवव्रुः ।

११ दृशानो रुक्म उर्व्याव्यद्यौद्दुर्मर्षमायुः श्रिये रुचानः ।
अग्निरमृतो अभवद्वयोभिर्यदेनं द्यौरजनयत्सुरेताः ॥

(तै० सं० का० ४, प्र० २, अनु० २.)

1. (ப - வை) **जातवेदाः**=நித்யசித்தமான தனத்தையுடைய **अग्निः**=அக்னிதேவன் **दिवः**, **परि**=த்யுலோகத்தினின்றும் **प्रथमम्**=முதலில் **जज्ञे**=உண்டாயினன். (ஆகாசத்தில் அக்னிதேவன் ஸூர்

யமண்டல ரூபமாகவோ, மின்னல் ரூபமாகவோ விளங்குகிறார் என்று கருத்து) **अस्मत्. परि**=நம்மிடமிருந்து (யஜமானர்களிட மிருந்து) **द्वितीयम्**=இரண்டாவதாக **जज्ञे**=உண்டாயினன். (யாகம் செய்யும் பொழுது அரணிமுதலியவற்றைக் கடைந்து யஜமான ஞல் அக்னியுண்டு பண்ணப்படுவதாலிவ்விதம் சொல்லப்பட்டது) **नृमणाः**=மனிதர்களுக்கு அனுக்கிரஹம் செய்வதில் மனத்தை யுடைய இந்த அக்னிதேவன் **अप्सु**=ஜலத்தில் **तृतीयम्**=மூன்றாவ தாக (**जज्ञे**=உண்டாயினன்.) சமுத்திரஜலத்தில் பாடபம் என்று ஓர் அக்னி இருப்பதாக புராணங்கள் கூறுவதை யனுஸரித்தும், அனுபவத்தாலும் அக்னி ஜலத்திலிருப்பதாக ஏற்படுவதால் இவ் விதம் கூறப்பட்டது) **एनम्**=இத்தகையமஹிமை வாய்ந்த இந்த அக் னியை **स्वाधीः**=நல்லபுத்தியையுடைய புருஷன் **अजस्रम्**=எப்பொ ழுதும் **इन्धानः**=ஜ்வலிக்கும்படி செய்து கொண்டு **जरते**=ஸ்தோத் திரம் செய்கிறான். கெட்டபுத்தியையுடைய புருஷனோ வெனில் அக்னியை பூஜை செய்யாமல், அக்னி பூஜை மூலமுண்டாகக் கூடிய நன்மைகளை இழந்து கஷ்டப்படுவான் என்று கருத்து.

2. **अग्ने**=ஓ அக்னிதேவனே! **ते**=உம்முடைய **त्रेधा**-பூமி, அந்தரி க்ஷம், ஸுவர்க்கம் என்ற மூன்று ஸ்தானங்களிலிருக்கின்ற **त्रयाणि**= அக்னி, வாயு, ஆதித்யன் எனப் பெயரிய மூன்று ரூபங்களை **विद्म**=அறிவோம். (அக்னிதேவன் பூலோகத்தில் அக்னி என்ற பெயரையுடைய ரூபத்துடனும், அந்தரிக்ஷலோகத்தில் வாயு எனப் பெயரையுடைய ரூபத்துடனும், ஸுவர்க்கலோகத்தில் ஆதித்யன் எனப் பெயரையுடைய ரூபத்துடனும் விளங்குகிறார் என்று கருத்து) (**किंच**=மேலும்) **ते**=உம்முடைய **पुरुत्रा**=பலவித மாக **विभृतम्**=பிரிக்கப்பட்ட **सद्म**=கார்ஹபத்யம், ஆஹவ நீயம், தக்ஷிணாக்னி என்பது முதலிய ஸ்தானங்களை **विद्म**=அறிவோம் **ते**=உம்முடைய **परमम्**=சிறந்ததும் **गुहा**=வேதமறியாதவர்களால் தெரிந்து கொள்ளப்படாததுமான (மிக்க ரஹஸ்யமானது மான) **यत्नाम=सहसो, यहो** முதலிய எந்தப் பெயர்களுண்டோ அவை களையும் **विद्म**=அறிவோம். **यतः**=எதனின்றும் (**त्वम्**=நீர்) **आजगन्थ**= வெளிவந்தீரோ **तमुत्सम्**=அந்த உத்பத்திஸ்தானத்தையும் **विद्म**= அறிவோம்

3. अग्ने = ஓ அக்னிதேவனே! समुद्रे = ஸமுத்திரத்தில் अप्सु=ஜலத்தில் अन्तः=நடுவில் (बडबात्मना=படபம்என்ற அக்னி வடிவமாய் स्थितम्=இருக்கின்ற) त्वा=உம்மை नृमणाः=மனிதர்களுக்கு அனுக்கிர்ஹம் செய்வதில் பற்றுள்ள மனத்தையுடைய வருணன் என்ற தேவன் ईधे=ஜ்வலிக்கும்படி செய்கிறார். दिवः=த்யுலோகத்தினுடைய ऊधन्=பசுவின் மடிபோலிருக்கின்ற மேகத்தில் (वैद्युतात्मनास्थितम्=மின்னல் ரூபமாயிருக்கின்ற:त्वा=உம்மை) नृचक्षाः=மனிதர்களின் நன்மைதிமைச் செயல்களை நேரில் பார்க்கின்ற ஸூரியன் ईधे = ஜ்வலிக்கும்படி செய்கின்றார். ऋतस्य= ஜலத்திற்கு योनौ = * உத்பத்திஸ்தானமான तृतीये=மூன்றாவதான रजसि = லோகத்தில், அதாவது: அந்தரிக்ஷலோகத்தில் (वैद्युतात्मना=மின்னல் ரூபமாய்)तस्थिवांसम्=வஸிக்கின்ற (त्वाम्=உம்மை) महिषाः = பெரியோர்கள் (இவ்விதமேபாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது) अहिन्वन्=அறிகின்றனர். ஓ அக்னிதேவனே! பூமி அந்தரிக்ஷம் ஸுவர்க்கம் என்ற மூன்று லோகங்களிலும் வசிக்கின்ற உமது மாஹாத்மியம் முதலியவற்றை வேதசாஸ்திரம் முதலியவற்றை நன்றாய் கற்றறிந்த மஹான்களே யறிவார்கள் என்றுகருத்து.

4. இம்மந்திரத்தால் காட்டுத்தீ வடிவமான அக்னியானவர் ஸ்துதிக்கப்படுகின்றார். अग्निः=காட்டுத்தீவடிவமான இந்த அக்னிதேவன் क्षाम = †காட்டுப்பிரதேசத்தை रेरिहत्=சாப்பிட்டுக்கொண்டும் वीरुधः=புதர்களை समञ्जन्=புஜிப்பதற்காக நன்றாய் பரவிக்கொண்டும் द्यौः = §ஆகாசத்தில் स्तनयन् इव=கர்ஜிக்கின்ற மேகம்போல अक्रन्दत्=இரைச்சல் போடுகிறார். அதிகமாய் தீப்பற்றி எரியும் பொழுது சப்தமுண்டாவதைக் கொண்டு அக்னிதேவனே உத்ஸாஹத்தால் கூச்சலிடுவதாக இங்கு

---

* ஆகாசத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற மேகங்களால் ஜலம் கர்ஜிக்கப்படுவதால் அந்தரிக்ஷலோகம் ஜலத்திற்கு உத்பத்திஸ்தானம் எனக் கூறப்படுகின்றது.

† द्वितीयान्तं चैतल्लुप्तविभक्तिकम् ।

§ सप्तम्यर्थे प्रथमा ॥

வர்ணிக்கப்படுகின்றது. **जज्ञान:**=காட்டிலுண்டான இந்த அக்னி தேவன் **सद्य:**=உண்டானவுடனேயே **इद्ध:** = நன்ருய் ஜ்வலிக் கின்றவராய்க் கொண்டு **व्यख्यत्**=* வெகுதூரத்திலிருப்பவர்களா லும் நன்ருய் காணப்படுகின்ருர். காட்டில் தீப்பிடிக்க ஆரம்பித் துவிட்டால் வெகுசீக்கிரத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் பரவி பெரி தாய் எரிய ஆரம்பித்துவிடுகின்றது. ஆதலால் இதை வெகுதூ ரத்திலிருப்பவர்களும்கூட நேரில் பார்க்கின்றனர் என்று கருத்து. **रोदसी**=பூமி, அந்தரிக்ஷம் இரண்டிற்கும் **अन्त:**=மத்தியில் **भानुना**=காந்தியால் **आभाति** = நன்ருய் விளங்குகின்ருர். காட்டில் பெரிதாய் எரிய ஆரம்பித்த அக்னியின் ஒளிகள் பூமி, ஆகாசம் இரண்டிலும் பரவிவிடுகின்றன என்று கருத்து.

5. **उशिक्**=அணைவராலும் அவரவரது அபீஷ்டங்கள் நிறை வேறுவதற்காக விரும்பப்பட்டவரும் (பிரார்த்நிக்கப்பட்டவரும்) **पावक:**=எல்லாவஸ்துக்களுக்கும் சுத்தியைக் கொடுக்கின்றவரும் **अरति:**=சலிக்கும் சுவபாவமுடையவரும் **सुमेधा:**=நன்ருய் எல்லா வற்றையுமறிந்தவருமான **अग्नि:**=அக்னிதேவன் **मर्तेषु**=மனிதர்க ளிடம், அல்லது மனுஷ்யலோகத்தில் **अमृत:**=நாசமற்றவராய் (**गार्हपत्यादिरूपेण**=கார்ஹபத்யம் முதலிய அக்னிரூபமாய்) **निहित:**= பரமேசுவரனுல் வைக்கப்பட்டிருக்கிருர். (பெரியோர்கள் ஒள பாஸனுக்னியையோ சிரௌதாக்னியையோ அணைந்து போகா வண்ணம் காப்பாற்றி வருவதாலிவ்விதம் சொல்லப்பட்டது. **सच**= அந்த அக்னிதேவன்) **अरुषम्**=பெரியதாயும் **भरिभ्रत्**=மழைக்குக் காரணமான மேகத்தை யுண்டுபண்ணுவதுபற்றி லோகத்தைக் காப்பாற்றுகின்றதாயுமிருக்கின்ற **धूमम्** = புகையை **उदियर्ति**= மேல்கிளம்பும்படி செய்கிருர். **शुक्रेण**=பிரகாசிக்கின்ற **शोचिषा**= காந்தியால் **द्याम्**=த்யுலோகத்தை **इनक्षत्**=அடைகிருர். ஆகாசத் தில் அக்னியின் பிரகாசம் பரவுகின்றது என்றுகருத்து.

6 **विश्वस्य**=எல்லாவற்றையும் **केतु:**=அறிந்தவரும் **भुवनस्य**=எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் **गर्भ:** = ஜாடராக்னிரூபமாய் கர்ப் பம்போல் விளங்குகின்றவரும், அதாவது: கர்ப்பத்தைப்போல்

---

* कर्मणिकर्तृप्रत्यय:

வயிற்றில் வசிப்பவருமான அக்னிதேவன் **जायमानः**=உண்டான வுடனேயே **रोदसी**=பூமி, ஆகாசம் இவற்றை **आपृणात्**=நிறப்புகிறார். அக்னி உண்டானதும் அதன்பிரகாசம் பூமி, ஆகாசம் இரண்டிலும் பரவிவிடுவதுபற்றி இவ்விதம் சொல்லப்பட்டது. **पञ्च**=பிராம்மணன், க்ஷத்திரியன், வைச்யன், சூத்திரன், நிஷாதன் என்ற **जनाः**=ஜனங்கள் **यत्**=எப்பொழுது **अग्निं**=அக்னியைக் குறித்து. **अयजन्त**=யாகத்தில் ஹவிஸ்ஸைக் கொடுக்கின்றனரோ, (**तदा**=அப்பொழுது) **परायन्**=ஹவிஸ்ஸைக் கிரஹித்துக் கொண்டு திரும்பிப்போகும் பொழுது **वीडुम्**=மிகவும் திருடமான, அல்லது கடினமான **अद्रिंचित्**=மலையைக்கூட **अभिनत्**=பிளந்து தள்ளுகிறார்.

7. **श्रीणाम्**=பலவிதமான ஸம்பத்துக்களை **उदारः**=நன்றாய் அடையும்படி செய்கின்றவரும் **रयीणां**=தனங்களை **धरुणः**=அழியாவண்ணம் நிலைத்து நிற்கும்படி செய்கின்றவரும் **मनीषाणाम्**=நல்லபுத்திகளை **प्रार्पणः**=அடையும்படி செய்கின்றவரும், **सोमगोपाः**=ஸோமயாகம் முதலியகர்மங்களை ரக்ஷிக்கின்றவரும் **वसोः**=* சிறந்தவரும் **सहसः**=பலத்தினுடைய **सूनुः** = பிள்ளையும் (கையில் பலமுள்ளவனால் அரணிக்கட்டை கடையப்பட்டு அக்னி உண்டுபண்ணப்படுவதால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டது.) **अप्सु**=ஜலத்தில் **राजा**=மின்னல் வடிவமாக ஜ்வலிக்கின்றவருமான அக்னி தேவன் **उषसाम्**=காலைநேரங்களில் **अग्रे**=முதலில் **इधानः**=பிரகாசிக்கின்றவராக **विभाति**=விளங்குகிறார் காலை நேரத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படும் அக்னிஹோத்திராதி கர்மங்களில் பூஜிக்கப்பட்டு பிரகாசிக்கின்றார் என்று கருத்து.

8 **भद्रशोचे**=மங்களத்தை விளைவிக்கின்ற காந்தியையுடைய **अग्ने, देव**=ஓ அக்னி தேவனே! **यः**=எந்த மனிதன் **ते**=உம்மையும் பொருட்டு **घृतवन्तं**=நெய்யுடன் கலந்த **अपूपम्**=புரோடாசத்தை **अद्य**=இப்பொழுது **कृणवत्**=கொடுப்பானோ **यविष्ठ**=யௌவனப்பருவம் அடைந்தவர்களுள் சிறந்த ஓ அக்னி தேவனே! **तंदेवभक्तम्**=மேற்சொல்லியபடி உம்மை பூஜிக்கின்ற மனிதனை

---

* **प्रथमार्थे षष्ठी**

वस्यः=சிரேயஸ்ஸை **अच्छ** = அடைவதற்கு **प्रनय** = அழைத்துச் செல்லுவீராக. அதாவது: க்ஷேமத்தைக்கொடுப்பீராக என்று கருத்து. **किंच**=மேலும் **द्युम्नम्**=யசஸ்ஸையோ, தனத்தையோ **प्रतरां**=அதிகமாக **अच्छ**=அடைவதற்கு **प्रनय**=அழைத்துச் செல்லுவீராக. ஓ அக்னிதேவனே! சரு,புரோடாசம் முதலிய ஹவிஸ்ஸுகளை தங்களையுத்தேசித்து ஹோமம் செய்கின்ற எனக்கு இம்மை மறுமைகளிலேற்பட வேண்டிய நன்மைகளையும், தனம், நற்கீர்த்தி இவைகளையும் கொடுத்து அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

9 **अग्ने**= ஓ அக்னி தேவனே! **तम्**=புரோடாசம் முதலியவற்றைக் கொடுக்கின்ற மனிதனை **सौश्रवसेषु**=நன்மைக்குச் சாதனமான சரு, புரோடாசம் முதலியவற்றுடன் கூடின யாகங்களில் **उक्थे.उक्थे** = ஒவ்வொரு சஸ்திரத்தைச் சொல்லும் பொழுது **आभज**=வந்தடைவீராக **सच**=அந்த மனிதன் **सूर्ये**=*ஸூர்யனுடையவும் **अग्नौ**=§அக்னியான உம்முடையவும் **प्रियः**=பிரீதிக்குப் பாத்திரமாக **भवाति** = ஆகவேண்டும். ஓ அக்னி தேவனே! உமது அனுக்கிரஹத்தால் ஸூர்ய தேவனின் பிரஸாதத்திற்கும் உமது பிரஸாதத்திற்கும் பாத்திரனுக வாகவேண்டும் என்று கருத்து. **किंच**=மேலும் **सः**=உம்மையாராதிக்கின்ற மனிதன் **जातैः**=இதுவரையில் பிறந்த ஸந்ததிகளால் **उद्भिनत्**=பிரகாசத்தையடையவேண்டும். அதாவது:—எனது புத்திரன் உலகில் எவ்விஷயத்திலும் பிரஸித்தியை யடைந்து "இன்னுருடைய பிள்ளை இவன், இப்புதல்வனைப் பெற்றெடுத்த பாக்கியசாலி இன்னுன்" என்று எல்லா ஜனங்களும் சொல்லிக் கொள்ளவேண்டும் என்று கருத்து. **जनित्वैः**=இனி பிறக்கப் போகின்ற சந்ததிகளாலும் **उद्भिनत्**=பிரகாசத்தை யடையவேண்டும்.

10 **अग्ने**=ஓ அக்னி தேவனே! **त्वाम्**=உம்மை **अनुद्यून्**=ஒவ்வொரு தினமும் **यजमानाः**=பூஜை செய்கின்ற புருஷர்கள் **वार्याणि**= விரும்பத்தகுந்த **विश्वा,वसूनि**=ஸகலவிதமான பொருள்களையும் **दधिरे**=அடைகின்றனர். பின்னர் எழுதப்படும் மந்திர

*षष्ठ्यर्थे सप्तमी § षष्ठ्यर्थे सप्तमी

பாகத்தின் அர்த்தம் நன்ருய் புரிவதற்காக அடியில் எழுதப்படும் இதிஹாஸத்தை க்ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது:—முன்னொரு ஸமயத்தில் அஸுரர்கள் தேவர்களின் பசுக்களைத் திருடிவந்து ஓர் மலையின் குஹையில் அடைத்து குஹாத்துவாரத்தை மூடிவிட்டனர். அவ்விதம் தங்களது பசுக்களை அஸுரர்கள் அடைத்து வைத்திருப்பதை யறிந்த அக்னி முதலிய தேவர்கள், அங்கிரஸ் என்ற தேவர்களுடனும், பிருஹஸ்பதி யுடனும் பசுக்களையடைத்து வைத்திருக்கும் குஹாத்துவாரம் சென்று அஸுரர்களை ஜயித்து மலையின் குஹாதுவாரத்தைப் பிளந்து பசுக்களை மறுபடியும் அழைத்து வந்தனர் என்பதாம். (**अग्ने**=ஓ அக்னிதேவனே!) **त्वयासह**=உம்முடன்கூட **द्रविणम्**=அஸுரர்களால் அபஹரிக்கப்பட்ட பசுக்களாகிற தனத்தை **इच्छमानाः**=திரும்பவும் பெறவிரும்பிய **उशिजः**=மேதாவிகளான அங்கிரஸ் முதலிய தேவர்கள் **गोमन्तम्**=பசுக்களால் நிரைந்த **व्रजम्**=பசுக்களடைத்து வைத்திருக்கும் குகையை **विवव्रुः**=திறந்தனர்.

11. **दृशानः**=வெகு தூரத்தி லிருப்பவர்களாலும் பார்க்கப் படுபவரும் **रुक्मः**=ஸுவர்ணம்போல் பிரகாசிக்கின்ற வருமான **अग्निः**=அக்னிதேவன் **उर्व्या**=பெரிதான தனது காந்தியால் **दुर्मर्षम्**= அன்யனுல் அடக்கப்படாம லிருக்கும்படி **व्यद्यौत्**=பிரகாசிக்கிருர். **यत्**, **एनं**=எந்த அக்னியை **सुरेताः**=நன்மையை விளைவிக்கின்ற மழையாகிற ரேதஸ்ஸையுடைய **द्यौः**=ஆகாசமானது **वयोभिः**= ஹவிஸ்ஸாகிற அன்னங்களால் **अजनयत्**=மின்னல்வடிவமாக உண்டு பண்ணிற்ருே. **अग्नौ प्रास्ताऽऽहुतिस्सम्यगादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायते वृष्टिः वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः ॥** "அக்னியில் சாஸ்திர முறைப்படி போடப்படும் ஹவிஸ்ஸானது ஸூர்யனை வந்தடைகின்றது. அவனுல் மழையுண்டாக்கப்படுகின்றது" என்றதால் மழைக்குக் காரணமாக ஹவிஸ்ஸை யுபதேசித்திருப்பதால் மழை பொழியும் பொழுது ஏற்படும் மின்னலுக்கும் ஹவிஸ்ஸே காரணமாகின்றதென்பது கருத்து. (**सः**) **अग्निः**=அந்த அக்னிதேவன் **आयुः**= நீண்டவாயுளையும் பொருட்டும் **श्रियै**=ஸம்பத்தின் பொருட்டும்

रुचानः=பிரகாசிக்கின்றவராகவும் (நீண்ட வாயுள், ஸம்பத் இவற்றைக் கொடுக்கின்றவராகவும் என்று கருத்து) अमृतः=அழிவை நாசமாக்குபவராகவும் अभवत्=ஆகவேண்டும்.

(அ-கை)...उत्तरेण यजुषा उपस्थ आधाय, उत्तराभ्यामभिमन्त्रणं मूर्द्धन्यवघ्राणं दक्षिणे कर्णे जापः (ख० 15, सू० 1) அடியில் எழுதப்படும் 12-வது மந்திரத்தைப் படித்து குழந்தையை மடியில் எடுத்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு ஸுதர்சனுசாரியரின் பாஷ்யத்தை யனுசரித்தால்—13, 14வதான இரண்டு மந்திரங்களையும் படித்து அபிமந்த்ரணம் செய்து, ஷை இரண்டு மந்திரங்களையுமே படித்து உச்சி முகர்ந்து பார்த்து, ஷை இரண்டு மந்திரங்களையுமே குழந்தையின்வலது காதில் ஜபிக்க வேண்டும். ஹரதத்தாசாரியரின் பாஷ்யப்படி பார்த்தால்—13வது மந்திரத்தால் அபிமந்த்ரணத்தையும், 14வது மந்திரத்தைப் படித்து உச்சி முகர்தலையும் செய்யவேண்டும் என்றேற்படுகின்றது. ஆதலால் சம்பிரதாயப்படி செய்யவேண்டும். सू० ॥ नक्षत्रनाम च निर्दिशति (ख० 15, सू० 2) 13-வது மந்திரத்திலுள்ள असौ என்ற சப்தத்திற்குப்பதிலாய் குழந்தை எந்த நக்ஷத்திரத்திற் பிறந்தானே அந்த நக்ஷத்திர போதகமான சப்தத்தை பிரகிருதியாகவுடையஸம்போதனப் பிரதமாந்தமான சப்தத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். உதாஹரணமாய்—ரோஹிணீ நக்ஷத்திரத்திற் பிறந்திருந்தால் रौहिण என்றும், ரேவதீ நக்ஷத்திரத்தில் பிறந்திருந்தால் रैवत என்றும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இவ்விதமே மற்ற நக்ஷத்திரங்கள் விஷயத்திலு மறியவும். सू० ॥ तद्रहस्यं भवति (ख० 15. सू० 3) रौहिण, रैवत முதலிய நக்ஷத்திர நாமத்தைப்படித்தலானது ரஹஸ்யமா யிருக்கவேண்டும். உறத்துச் சொல்லக் கூடாது என்று கருத்து.

(मन्त्रः) १२. अस्मिन्नहꣳसहस्रं पुष्याम्येधमानस्स्वे वशे ॥

१३. अङ्गादङ्गात्संभवसि हृदयादधिजायसे ।
आत्मा वै पुत्रनामासि स जीव शरदश्शतम् ॥

१४. अश्मा भव परशुर्भव हिरण्यमस्तृतं भव ।
पशूनां त्वा हिङ्कारेणाऽभिजिघ्राम्यसौ ॥

(ப-ரை) 12 - இம் மந்திரத்தால் குழந்தையை மடியில் எடுத்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்—**अहम्**=நான் **एधमानः**= மேன்மேலும் எவ்விஷயத்திலும் விருத்தியை யடைந்துகொண்டும் **स्ववशे**=சுதந்திரத்தில் (**तिष्ठन्**=இருந்துகொண்டும் அதாவது:—சுதந்திரனு யிருந்துகொண்டும்) **अस्मिन्**=இந்தக்குமாரனிடத்தில் (இந்தக் குமாரனை நிமித்தமாகக் கொண்டு, அல்லது இந்தக் குமாரன் மூலம்) **सहस्रम्**=ஆயிரக்கணக்கான **कामान्**=விரும்பிய வஸ்துக்களை **पुष्यासि**=அடைவேனுக. இந்தக் குமாரன் மூலம் எனக்குப் பல நன்மைகளுண்டாக வேண்டும் என்று கருத்து.

13. பாஷ்யகாரரின் கருத்துப்படி இம் மந்திரத்தால் குமாரனை அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும். (**हेकुमार**=ஓ குமாரனே **त्वम्**=நீ **अङ्गादङ्गात्**=எனது ஒவ்வொரு அங்கத்தினின்றும் **संभवसि**=உண்டாயிருக்கின்ருய். மனுஷ்யனுடைய எல்லா அங்கங்களின் ஸாரமான வீரியத்தினின்றும்புத்திரனுண்டாவதால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டது. **हृदया अधित्**,*=போகேச்சை யுண்டாவதற்குக் காரணமான ஹிருதயத்தினின்றும் **जायसे** = உண்டாகின்ருய். மற்றெல்லா அவயவங்களிலும் ஹிருதயம் பிரதானமாயிருப்பதால் **हृदयादधिजायसे** என்று கூறப்பட்டது. (**एवं भूतस्त्वम्**= இத்தகைய நீ **मम**=என்னுடைய) **पुत्रनाम**=பிள்ளைஎனப் பெயரிய **आत्मावै**=ஆத்மாவாகவே **असि**=ஆகின்ருய். பிதா புத்திரன் இருவருக்கும் எவ்விதத்திலும் வேற்றுமையில்லை என்று கருத்து **सः**= அந்த நீ **शतंशरदः**=வெகு காலம் **जीव**=ஜீவித்திருப்பாயாக.

14. பாஷ்யகாரரின் மதப்படி இம்மந்திரம் உச்சிமுகரும் பொழுது ஜபிக்கவேண்டியதாகவாகும் - (**हेकुमार**=ஓ குமாரனே! **त्वम्**=நீ (**अश्मा**=பாருங்கல்லாக, அதாவது: பாருங்கல்லு போல் உறுதிபெற்றவனுக **भव**=ஆவாயாக **परशुः**=கோடரியாக **भव**= ஆவாயாக. கோடரியைக்கண்டு எவ்விதம் நடுங்கு வார்களோ

---

* अत्र अधिशब्दः पञ्चम्यर्थानुवादीति भाष्यकारः।

அவ்விதமே உன்னைக்கண்டு உனதுசத்துருக்கள் நடுங்கவேண்டும், அவர்களிட மிருந்து அவமதியை யடையக்கூடாது. அவர்கள் உனது ஸமீபத்தில் நெருங்கி வரவும் அச்சமடையவேண்டும் என்று கருத்து **प्रस्तुतम्**=அழுக்கினுல் மூடப்படாத(மெருகுபோட்ட) **हिरण्यम्**=ஸுவர்ணமாக **भव**=ஆவாயாக. ஸுவர்ணம்போல் காந்தியுள்ளவனு யாவாயாக என்று கருத்து. **असौ**=குமாரன் எந்த நக்ஷத்திரத்தில் பிறந்தானே அந்த நக்ஷத்திர போதகமான சப்தத்தை ஸம்போதன பிரதமாந்தமாக **असौ**=என்ற பதத்திற்கு பதிலாகச்சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். உதாஹரணம்—**रौहिण-रैवत** என்பது முதலியன. ஆகவே ஒரோஹிணீ முதலிய நக்ஷத்திரத்தில் பிறந்த குமாரனே! **त्वा**=உன்னை **पशूनाम्**=பசுக்களுடையதான **हिंकारेण**=‘ஹிம்’ என்ற சப்தத்தால் **अभिजिघ्रामि**=முகர்ந்து பார்க்கிறேன். பசுக்கள் தனது கன்றுகளை மிக்க வாத்ஸல்யத்திஞல் “ஹிம்” என்று ஓர்வித சப்தம் செய்துகொண்டு எவ்விதம் முகர்ந்து பார்க்குமோ அவ்விதமே நானும் உன்னை முகர்ந்து பார்க்கிறேன் என்று கருத்து.

(அ-கை) ஸூ० ॥ **मधुघृतमिति संसृज्य तस्मिन्दर्भेण हिरण्यं निष्टर्क्य बध्वाऽवदायोत्तरैर्मन्त्रैः कुमारं प्राशयित्वा**--(஖० 15, ஸூ० 4) ஓர் பாத்திரத்தில் தேன், நெய் இரண்டையும் விட்டுக்கலந்து அதில் தலைமயிரை முடிந்துகொள்வது போல் தர்ப்பத்தில் முடியப்பட்ட அதாவது: தர்ப்பத்தால் குளச்சு முடிபோடப்பட்ட சுவர்ணத்தைப்போட்டு, அந்தச்சுவர்ணத்திஞல் தேன் நெய் இரண்டையுமெடுத்து அடியில் எழுதப்படும் 15, 16, 17, 18 வது மந்திரங்களைப் படித்து மந்திரத்தின் முடிவில் குழந்தைக்கு பிராசனம் செய்விக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் முடிவில் பிராசனம் செய்விக்கவேண்டும் என்று சிலரும், 4 மந்திரங்களுக்கும் கடைசியில் ஒரேதடவை பிராசனம் செய்விக்கவேண்டும் என்று சிலரும் சொல்லுகின்றனர்.

(मन्त्रः) १५. मेधान्ते देवस्सविता मेधां देवी सरस्वती ।
मेधान्ते अश्विनौ देवावाधत्तां पुष्करस्रजा ॥

१६. त्वयि मेधां त्वयि प्रजां त्वय्यग्निस्तेजो दधातु ॥

१७. त्वयि मेधां त्वयि प्रजां त्वयीन्द्र इन्द्रियं दधातु ॥

१८. त्वयि मेधां त्वयि प्रजां त्वयि सूर्यो भ्राजो दधातु ॥

(ப - ரை) 15 பாஷ்யகாரரின் மதப்படி இம்மந்திரத்தை குழந்தையின் வலது காதில் ஜபிக்கவேண்டும். ते=உனக்கு मेधाम्=கிரஹித்த விஷயங்கள் மறவாதிருப்பதற்குரிய சக்தியை सविता, देवः=ஸவிதா என்றதேவனும் मेधाम्=மேதையை सरस्वती, देवी=ஸரஸ்வதிதேவியும் ते=உனக்கு मेधाम्=மேதையை पुष्करस्रजा=தாமரைப் புஷ்பமாலைகளையணிந்த आश्विनौ, देवौ=அச்வினீ தேவர்களும் आधत्ताम्=கொடுக்கட்டும்.

16. பாஷ்யகாரரின் மதப்படி 16, 17, 18 வது மந்திரங்களைப்படித்து கலக்கப்பட்ட தேன் நெய் இரண்டையும் குழந்தைக்கு பிராசனம் செய்விக்க வேண்டும். अग्निः=அக்னிதேவன் त्वयि=உன்னிடம் मेधाम्=மேதையையும் त्वयि=உன்னிடம் प्रजाम् =ஸந்ததியையும் त्वयि=உன்னிடம் तेजः=பலத்தையும், அல்லது பிரும்ம தேஜஸ்ஸையும் दधातु=ஏற்படுத்தட்டும்.

17. इन्द्रः=இந்திரன் त्वयि=உன்னிடம் मेधाम्=மேதையையும் त्वयि=உன்னிடம் प्रजाम्=ஸந்ததியையும் त्वयि=உன்னிடம் इन्द्रियम्=ஸந்ததி விருத்திக்கும், சரீரபலத்திற்கும் முக்ய சாதனமான வீரியத்தையும் दधातु=ஏற்படுத்தட்டும். அதாவது: கொடுக்கட்டும்.

18. सूर्यः=ஸூர்யன் என்ற தேவன் त्वयि=உன்னிடம் मेधाम्=மேதையையும் त्वयि=உன்னிடம் प्रजाम्=ஸந்ததியையும் त्वयि=உன்னிடம் भ्राजः=காந்தியையும் दधातु=ஏற்படுத்தட்டும்.

(அ - கை) सू० ॥ उत्तराभिः पञ्चभिः स्नापयित्वा, दधिघृतमिति संसृज्य कांस्येन पृषदाज्यं व्याहृतीभिरोंकारचतुर्थीभिः कुमारं प्राशयित्वा, अद्भिश्शेषं संसृज्य गोष्ठे निनयेत् (ख० 15, सू० 4) அடியில் எழுதப்படும் 19,20,21,22,23 வதுமந்திரங்களைப் படித்து குழந்தைக்கு ஸ்நானம் செய்வித்து, வெண்கல பாத்திரத்தில் தயிர் நெய்

இரண்டையும் விட்டுக்கலந்து தயிருடன் கலந்த அந்த நெய்யைக் கையினலெடுக்காமல் அப்பாத்திரத்துடனேயே 24வது மந்திரத்தால் பிராசனம் செய்வித்து, மீதத்தை ஜலத்துடன் கலந்து மாடுகள் கட்டு மிடத்தில் கொட்டிவிடவேண்டும்.

(मन्त्रः) १९. क्षेत्रियैत्वा, निर्ऋत्यै त्वा द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात् ।
अनागसं ब्रह्मणे त्वा करोमि शिवे ते द्यावापृथिवी उभे इमे ॥

२०. शन्ते अग्निस्सहाद्भिरस्तु शं द्यावापृथिवी सहौषधीभिः ।
शमन्तरिक्षꣳसहवातेन तें शन्ते चतस्रः प्रदिशो भवन्तु ॥

२१. या दैवीश्चतस्रः प्रदिशो वातपत्नीरभिसूर्यो विचष्टे ।
तासां त्वा जरस आदधामि प्र यक्ष्म एतु निर्ऋतिं पराचैः ॥

२२. अमोचि यक्ष्माद्दुरितादवर्त्यै द्रुहः पाशान्निर्ऋत्यै चोदमोचि ।
अहा अवर्तिमविदत्स्योनमप्यभूद्भद्रे सुकृतस्य लोके ॥

२३. सूर्यमृतं तमसो ग्राह्या यद्देवा अमुञ्चन्नसृजन्व्येनसः ।
एवमहमिमं क्षेत्रियाज्जामिशꣳसाद्द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात् ।

२४. भूस्स्वाहा, भुवस्स्वाहा, सुवस्स्वाहोꣳस्वाहा ॥

19. (ப - ரை) **त्वा**=உன்னை **क्षेत्रियै**= * சிகித்ஸை செய்து விலக்க முடியாத வியாதியினின்றும் **त्वा**=உன்னை **निर्ऋत्यै** ராக்ஷஸர்கள், பிசாசங்கள் இவற்றிற்கு அதிபதியான தேவதையினிடமின்றும் **द्रुहः**=துரோஹம்செய்கின்றவனிட மிருந்தும் **वरुणस्य**=வருணனுடைய **पाशात्**=பாசத்தினின்றும், அதாவது: ஜலத்தைச் சம்பந்தித்து ஏற்படக்கூடிய உபத்திரவங்களினின்றும் **मुञ्चामि**=விடுவிக்கிறேன். மேற்கூறிய தோஷங்கள் இந்தக் குழந்தையை விட்டு விலகவேண்டும் என்று கருத்து. **अनागसम्**=ஸ்நானம் செய்வதால் விலகின தோஷங்களையுடைய **त्वा**=உன்னை **ब्रह्मणे**=வேதத்தைக் கற்பதற்குத் தகுதியுள்ளவனாக **करोमि**=செய்கிறேன். **ते**=உனக்கு **इमे**=நேரில் பார்க்கப்படுகின்ற **उभे**=இரண்டான த்யுலோக,

---

* "क्षेत्रियै निर्ऋत्यै"—उभयत्रापि पञ्चम्यर्थे चतुर्थी ॥

பூலோகங்களை शिवे=மங்களகரங்களாக करोमि=செய்கிறேன். த்யுலோகபூலோகங்களில் நன்மையுண்டாவதற்காக உனக்கு ஸ்நானம் செய்விக்கிறேன் என்று கருத்து.

20. अद्भिः, सह=ஜலாபிமானி தேவதைகளுடன் கூட अग्निः=அக்னிதேவன் शम्=ஸுகத்தைவிளைவிப்பவனாக अस्तु=ஆகவேண்டும். द्यावापृथिवी=த்யுலோக பூலோகாபிமானி தேவதை ओषधीभिस्सह=ஓஷதிகளின் அபிமானி தேவதைகளுடன் शम्=ஸுகத்தை விளைவிப்பதாக अस्तु-ஆகட்டும். अन्तरिक्षम्=அந்தரிக்ஷலோகாபிமானிதேவதையானது वातेन, सह=காற்றுடன் கூட शम्=ஸுகத்தை விளைவிப்பதாக अस्तु=ஆகட்டும். चतस्रः=நான்கு प्रदिशः=கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு என்ற பிரதானதிக்குகள் शम्=ஸுகத்தை விளைவிப்பனவாக भवन्तु=ஆகட்டும்.

21. देवीः=இந்திராதி தேவர்களை நாயகனாகவுடைய வைகளும் वातपत्नीः=காற்றை ரக்ஷகனாகவுடையவைகளுமான याः=எந்த चतस्रः=நான்கு प्रदिशः=கிழக்கு முதலிய பிரதான திக்குகளை सूर्यः=ஸூரியன் अभिविचष्टे=பார்க்கின்றானோ तासाम्=அந்த திக்குகளுக்கு जरसः=*கிழத்தன்மை ஏற்படுகின்றவரையில், திக்குகள் நாசமடையும் வரையில் அதாவது; வெகுகாலம் त्वा=உன்னை आदधामि=நிலைத்திருக்கும்படி செய்கிறேன் यक्ष्म=ரோகமானது पराचैः=திரும்பி निर्ऋतिम्=ராக்ஷஸர்கள், பிசாசங்கள் இவற்றின் அபிமானி தேவதையை प्रैतु=அடையட்டும்.

22. (अनेनतीर्थेनअभिषिक्तः कुमारः=இவ்விதம் மந்திரபூர்வகமாய் அபிஷேகம் செய்விக்சப்பட்ட இந்தக்குமாரன்) यक्ष्मात्=ரோகத்தினின்றும் दुरितात्=பாபத்தினின்றும் अमोचि=விடுவிக்கப்பட்டான். अवर्त्यै=பிழைக்க வழியற்றிருத்தலினின்றும் द्रुहः=கெடுதலை விளைவிக்கின்ற வருணனுடைய पाशात्=பாசத்தினின்றும் அதாவது ஜலம் மூலம் நேரும் ஆபத்தினின்றும் निर्ऋत्यैच=நிருருதி என்ற தேவதையினிடமிருந்தும் उदमोचि=விடுவிக்கப்பட்டான். अरातिम्=தாரித்ரியத்தைअहाः=விட்டுவிட்டான். स्योनम्=

* आङोऽत्र लोपो द्रष्टव्यः।

ஸுகத்தை अविदत्=அடைந்துவிட்டான் अपि=மேலும் भद्रे=மங்களகரமாயும் सुकृतस्य=புண்யம் செய்தவர்களுக்கு लोके=வாஸஸ்தானமாயுமுள்ளலோகத்தில்अभूत्=இருந்துவருவான். மேற்சொல்லிய நன்மைகள் இந்த குமாரனுக்கு மந்திர பூர்வமாக செய்விக்கப்படும் இந்த ஸ்நானத்தால் நிச்சயமாய் உண்டாகிவிடும் என்று கருத்து.

23. ऋतम्=இருட்டு, 'கிரஹிணீ' என்ற ரோகம் இவற்ருல் சூழப்பட்ட सूर्यम्=சூரியனை तमसः=ஒளியைக் குறைக்கின்றதும் ராஹுவினுல் உண்டுபண்ணப்பட்டதுமான இருட்டினின்றும் ग्राह्याः=கிரஹிணீ என்ற ரோகத்தினின்றும் देवाः=தேவர்கள்यत्=எவ்விதம் अमुञ्चन्=விடுவித்தனரோ एनसः=மேற்கூறிய தோஷங்கள் அணுகுவதற்குரிய பாபத்தினின்றும் व्यसृजन्=அந்தச் சூரியனையே விடுவித்தனரோ एवम्=இவ்விதமே अहम्=நான் इमम्=இந்தக்குமாரனை क्षेत्रियात्=ஔஷத பிரயோகத்தால் நிவிருத்திசெய்யக்கூடாத ரோகத்தினின்றும்,* जामिशंसात्=தங்கை தமக்கைகளின் சாபத்தினின்றும் द्रुहः=துரோஹம் செய்கின்ற புருஷனின் துஷ்பிரயோகங்களினின்றும் वरुणस्य=வருணனுடைய पाशात्=பாசத்தினின்றும் मुञ्चामि=விடுவிக்கிறேன். ராஹுவானவன் இருட்டை கிளப்பிவிட்டு அதனுல் சூரியனின் ஒளி குன்றி போகும்படி செய்து ஹிம்ஸித்தான் என்றும், ஓர் ஸமயம் கிரஹிணீ என்ற ரோகம் ஸூர்யனுக்குண்டாயிற்றென்றும், அப்பொழுது தேவர்கள் ஒன்று கூடி ஸூர்யனுக்கு ஏற்பட்ட இருட்டையும், ரோகத்தையும் நிவிருத்தி செய்தனர் என்றும் வேதத்திலேயே வேறிடத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது இங்குள்ள மந்திரத்

---

*जामयो यानि गेहानि शपन्त्यप्रतिपूजिताः ।
तानि कृत्याहतानीव विनश्यन्ति समन्ततः ॥

தங்கை தமக்கை முதலியோர்கள் ஸஹோதரர்களால் நியாயமான முறையில் வெகுமானிக்கப்படாத வர்களாய்க்கொண்டு எந்தக் கிரஹத்தைக்குறித்து சாபமிடுகின்றனரோ அந்தக்கிரஹம் பில்லி சூன்யத்திற்கு உள்ப்பட்ட மாதிரியாக பல திசைகளிலும் நசித்துவிடும் என்று மனுஸ்மிருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தின் முதல்பாகத்தால் குறிக்கப் படுகின்றது. இவ்விதம் மேல் படித்த 5 மந்திரங்களைப் படித்து குழந்தைக்கு ஸ்னானம் செய்விப்பதால் ஸகலபீடைகளும் விலகி அவனது ஆயுள்முடிய ஸுகமாய் வாழ்வான் என்பது 5 மந்திரங்களின் மொத்தக் கருத்து.

24. கலந்துவைத்திருக்கின்ற நெய் தயிர் இரண்டையும் இம்மந்திரத்தால் பாத்திரத்தோடு பிராசனம் செய்விக்கவேண்டும். **भूः**=பூலோகாபிமானி தேவதைக்கு **स्वाहा**=இந்தத் திரவ்யம் கொடுக்கப்பட்டதாயாகவேண்டும். **भुवः**=புவர்லோகாபிமானி தேவதைக்கு **स्वाहा**=இந்தத்திரவ்யம் கொடுக்கப்பட்டதாயாக வேண்டும். **सुवः**=ஸுவர்லோகாபிமானி தேவதைக்கு **स्वाहा**=இந்தத் திரவ்யம் கொடுக்கப்பட்டதாயாக வேண்டும் **ओम्**=பரமாத்மாவுக்கு **स्वाहा**=இந்தத்திரவ்யம் கொடுக்கப்பட்டதாயாக வேண்டும்.

இரண்டாவது பிரச்னத்தில் பன்னிரண்டாவது
கண்டம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றுவது கண்டம்

(அ - கை) **सू० ॥ उत्तरया मातुरुपस्थ आधाय, उत्तरया दक्षिणं स्तनं प्रतिधाप्य**---(**ख०** 15, **सू०** 5) அடியில் எழுதப்படும் முதல் மந்திரத்தால் குழந்தையை மாதாவின் மடியில்போட்டு, இரண்டாவது மந்திரத்தால் மாதாவைக்கொண்டு வலது ஸ்தனத்தைக் குழந்தைக்குப் பிராசனம் செய்விக்க வேண்டும்.

(मन्त्रः) १. मा ते कुमारꣳरक्षोवधीन्मा धेनुरत्यासारिणी ।
प्रिया धनस्य भूया एधमाना स्वे गृहे ॥

२. अयं कुमारो जरां धयतु दीर्घमायुः ।
यस्मै त्वꣳस्तन प्रप्यायाऽऽयुर्वर्चो यशो बलम् ॥

(ப - ரை) (**हेजाये**=ஓமனைவியே!) **ते**=உன்னுடைய **कुमारम्**=குழந்தையை **रक्षः** = ராக்ஷஸன் அதாவது: பாலாரிஷ்டங்கள் **मावधीत्**=கொன்றுவிட வேண்டாம். **अत्यासारिणी**=கன்றினிடமுள்ள அதிக ஸ்னேஹத்தால் மற்றவர்களின் கட்டுக்கடங்கா

மற் செல்லுகின்ற **धेनुः**=பசுவானது **मावधीत्**=கொன்றுவிடவேண்டாம். பசுவைப்போன்ற எந்தப்பிராணிகளாலும் இந்தக்குழந்தை ஹிம்ஸையை யடையவேண்டாம் என்று கருத்து. **स्वे**=உனது **गृहे**=வீட்டில் **एधमाना**=மேன்மேலும் விருத்தியை யடைகின்றவளாய்க்கொண்டு **धनस्य** = இந்தப் புத்திரனாகிற தனத்தினிடம் **प्रिया**=மிக்க பிரேமை யுள்ளவளாக **भूयाः**=ஆவாயாக.

2. இம்மந்திரத்தைத் தகப்பன் படித்ததும் தாய் தனது வலது ஸ்தனத்தைக் குழந்தைக்குப் பிராசனம் செய்விக்கவேண்டும். **स्तन**=ஓஸ்தனமே! **त्वम्**=நீ **यस्मै**=எந்தக் குமாரனுக்கு **आयुः**—நீண்டவாயுளையும் **वर्चः**=சரீரகாந்தியையும் **यशः**=நற்கீர்த்தியையும் **बलम्**=சரீரபலத்தையும் **प्रप्याय**=பால்வடிவமாய் சுறப்பாயோ **(सः)अयंकुमारः**=அந்த இந்தக்குழந்தை **जराम्**=கிழப்பருவத்தையும் **दीर्घमायुः**=நீண்டவாயுளையும் **धयतु**=ஸ்தன்யம் ரூபமாய்ச் சாப்பிடட்டும். ஓஸ்தனமே! நீ பால்வடிவமாய் நீண்டவாயுள் முதலியவற்றைச் சுறக்கவேண்டும். அந்தஸ்தன்யத்தைச் சாப்பிட்டு இந்தக்குமாரன் கிழப்பருவம் ஏற்படும் வரையில் ஜீவித்திருக்க வேண்டும் என்று கருத்து

(அ - கை) **सू॰॥ उत्तराभ्यां पृथिवीमभिमृश्य---(ख॰ 15, सू॰ 5)** எந்தவிடத்தில் குமாரனைப் படுக்கப்போடவேண்டுமோ அவ்விடத்தை அடியில் எழுதப்படும் 3, 4 வது மந்திரங்களால் தொட வேண்டும்.

(मन्त्रः) ३. यद्भूमेर्हृदयं दिवि चन्द्रमसि श्रितम् ।
तदुर्वि पश्यं माऽहं पौत्रमघꣳरुदम् ॥
४. यत्ते सुसीमे हृदयं वेदाऽहं तत्प्रजापतौ ।
वेदाम तस्य ते वयं माऽहं पौत्रमघꣳरुदम् ॥

(ப - ரை) 3. **उर्वि**=ஓ பூதேவியே! **भूमेः**=பூமியினுடைய **यत्**=எந்த **हृदयम्**=ஹிருதயம் போன்ற ஸாரபாகமானது **दिवि**=ஆகாசத்தில் **चन्द्रमसि**=சந்திரனிடம் **श्रितम्**=இருக்கின்றதோ **तत्**=அதை **पश्यम्**=பார்க்கிறேன். சந்திரமண்டலத்தில் காணப்படும்

கருப்பானது பூமியின் நிழலாகையால் அதுவே பூமியின்ஹிரு தயமாக இங்கு கூறப்படுவதாக பாஷ்யகாரர் சொல்லியுள்ளார். **अहम्**=நான் **पौत्रम्**=புத்திரன் நிமித்தமாயுண்டான **अघम्**=துக்கத்தினால் **मारुदम्**=அழாமலிருக்கவேண்டும். கண்ணீர்விட்டு அழுவதற்குக் காரணமான புத்திர நாசத்தை அடையாமலிருக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

4. **सुसीमे**=நல்ல எல்லையையுடைய ஓ பூதேவியே! **ते**=உன்னுடைய **यत्**=எந்த **हृदयम्**=ஹிருதயமுண்டோ **तत्**=அதை **प्रजापतौ**=ஔஷதிகளை விருத்திசெய்தல் வாயிலாக பிரஜைகளைக் காப்பாற்றுகின்ற சந்திரனிடம் (**स्थितम्**=இருப்பதாக) **अहम्**=நான் **वेद**=அறிவேன். முன் மந்திரம்போல் கருத்து. (**तवाभिमर्शनात्**=உன்னைத்தொடுவதால்) **ते**=உன்னுடைய **तस्य**=* அந்த ஹிருதயத்தை **वयम्**=நாங்கள் **वेदाम** = அறியக்கடவோம். **अहम्**=நான் **पौत्रम्**=புத்திர நிமித்தமான **अघम्**=துக்கத்தினால் **मारुदम्**=அழாமலிருக்கவேண்டும். சந்திரனிடமிருந்து பூமிக்கு ஹிருதயம்போல் பிரதானமான ஏதோ ஓர்வித சக்தி யுண்டாவதாகவும் அதுவே இங்குள்ள "ஹிருதயம்" என்ற பதத்தால் குறிக்கப்படுவதாகவு மூஹிக்கிறோம்.

(அ - கை) ஸூ० ‖ उत्तरेण यजुषा संविष्टम् (க० 15, ஸூ० 5.) சென்ற இரண்டுமந்திரங்களால் அபிமந்த்ரணம் செய்யப்பட்ட பூமியில் குழந்தையை படுக்கப்போட்டு அடியில் எழுதப்படும் 5 வது மந்திரத்தால் குமாரனைத் தொடவேண்டும்.

(मन्त्रः) ५ नामयति न रुदति यत्र वयं वदामसि यत्र चाभिमृशामसि ‖

(ப - ரை) **यत्र**=எந்தவிடத்தில் **वयम्**=நாங்கள் **वदामसि**=மந்திரத்தை யுச்சரிக்கின்றோமோ **यत्रच**=எந்தவிடத்தை **अभिमृशामसि** = மந்திரோச்சரணத்தை முன்னிட்டுத் தொடுகின்றோமோ (**तत्र, संविष्टः, अयं, कुमारः**=அங்கு படுத்திருக்கின்ற இந்தக் குமாரன்) † **नामयति**=ரோகத்தால் பீடிக்கப்படாமலிருக்க வேண்டும். **नरुदति**=அழாமலிருக்கவேண்டும்.

---

* द्वितीयार्थे षष्ठी ‖

† "नामयति, नरुदति" उभयत्रापि लोडर्थे लट् ‖

(அ - கை) सू० ॥ उत्तरेण यजुषा शिरस्त उदकुंभं निधाय— (ख० 15, सू० 6.) அடியில் எழுதப்படும் மந்திரத்தால் குமாரனுடைய சிரஸிர்க்கு அருகாமையில் ஜலம் நிறைந்த குடத்தைவைக்க வேண்டும்.

(मन्त्रः) ६. आपस्सुप्तेषु जाग्रत रक्षाꣳसि निरितो नुदध्वम् ॥

(ப - ரை) आपः=ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகாள் सुप्तेषु=தூங்குகிறவனைப்போல் இனிவரப் போகின்ற விஷயத்தில் அறிவற்றவர்களான எங்களிடத்தில் जाग्रत=விழித்துக் கொண்டிருப்பீர்களாக. அதாவது: இனிவருவனவற்றை நீங்களே அறிந்து கொண்டு அதற்குதக்க பரிஹாரத்தையும் செய்வீர்களாக என்று கருத்து. इतः=இவ்விடமிருந்து रक्षाꣳसि=ராக்ஷஸர்களை निर्णुदध्वम्=விரட்டுவீர்களாக.

(அ - கை) सू० ॥ सर्षपान् फलीकरणमिश्रान् अञ्जलिना उत्तरैस्त्रिस्त्रिः प्रतिस्वाहाकारꣳहुत्वा सꣳशास्ति प्रविष्टे प्रविष्ट एव तूष्णीमग्नावावपतेति (ख० 15, सூ० 6.) பிறகு தவிட்டுடன் கலந்த கடுகுகளை எடுத்து அஞ்ஜலியால் (விரித்து சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட இரண்டு கைகளால்) அடியில் எழுதப்படும் 8மந்திரங்களைப் படித்து ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் முடிவிலும் स्वाहा, स्वाहा स्वाहा=என்று சொல்லி ஒவ்வொரு ஸ்வாஹாகாரத்திற்கு ஒவ்வொரு ஆஹுதிவீதம் மூன்றுதடவை ஹோமம் செய்து, பிறகு பிரஸவ கிருஹத்தை ரக்ஷித்து வருபவர்களுக்கு "நீங்கள் எப்பொழுது இந்தப் பிரஸவ கிருஹத்திற்குள் பிரவேசித்தாலும் உடனே தவிட்டுடன் கலந்த இந்தக் கடுகை அக்னியில் மந்திரமின்றி ஹோமம் செய்யுங்கள்" என்று உத்தரவளிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) ७. अयं कलिं पतयन्तꣳश्वानमिवोद्वृद्धम् ।
अजां वाशितामिव मरुतः पर्याध्वꣳस्वाहा ॥

८. शण्डेरथश्शण्डिकेर उलूखलः । च्यवनो नश्यतादितस्स्वाहा ॥

९. अयश्शण्डो मर्क उपवीर उलूखलः ।
च्यवनो नश्यतादितस्स्वाहा ॥

१०. केशिनीश्श्वलोमिनीः खजापोऽजोपकाशिनीः ।
अपेत नश्यतादितस्स्वाहा ॥

११. मिश्रवाससः कौबेरका रक्षोराजेन प्रेषिताः ।
ग्रामꣳ सजानयो गच्छन्तीच्छन्तोऽपरिदाकृतान्त्स्वाहा ॥

१२. एतान् घ्नतैतान्गृह्णीतेत्ययं ब्रह्मणस्पुत्रः ।
तानग्निः पर्यसरत्तानिद्रस्तान्बृहस्पतिः ।
तानहं वेद ब्राह्मणः प्रमृशतः कूटदन्तान्विकेशाल्लम्बनस्तना
न्त्स्वाहा ॥

(ப - ரை) 7. **मरुतः**=ஓ தேவர்காள்! **पतयन्तम्**=பாலர்களை ஹிம்ஸிப்பதற்காகச் செல்லுகின்றவனும் **उद्वृद्धम्**=மதங்கொண்ட **श्वानमिव**=நாயைப்போலிருக்கின்றவனுமான * **अयं, कलिम्**=இந்தக் கலி என்ற ஓர்வகை பூதத்தை **वाशिताम्**=கடோரமாய் கத்துகின்ற **अजामिव**=ஆட்டைப்போல **पर्याध्वम्**=விரட்டுங்கள். **स्वाहा**=உங்களை யுத்தேசித்து இந்தத் திரவ்யத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

8. **शण्डेरथः**-சண்டன் என்ற அஸுரனின்ரதத்தைத் தனது ரதமாக வுடையவனாகவோ, சண்டன் என்ற அஸுரனையே வாஹனமாயுடையவனாகவோ யுள்ள ஒருவகை அஸுரனும், **शण्डिकेरः**=சண்டன் என்ற அஸுரனை நாயகனாகவுடைய ஸைன்யத்தைத் தூண்டுகின்ற ஓர் வகை அஸுரனும் † **उलूखलः**=உருவத்தில் பெரியவனாகவும், துஷ்டனாகவுமுள்ள ஓர் வகை அஸுரனும், அல்லது உரலை ஆபரணமாக வுடைய ஓர்வகை அஸுர

---

* **अत्र द्वितीयार्थे प्रथमा** ॥ கலிஎன்ற பூதத்தின் ஆட்சி இந்த யுகத்தில் அதிகரித்திருப்பதாலேயே இந்த யுகத்திற்கு கலியுகம் எனப் பெயர் வந்தது என்று பாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

† उरूखल इति भाष्ये उलूखल इति छान्दसो लकारः ।

னும் चयवनः=கர்ப்பம் முதலியவற்றைக் கலக்கின்ற ஓர்வகை அஸுரனும் इतः=இவ்விடமிருந்து नश्यतात्=வேறிடத்திற்குச் செல்லட்டும். स्वाहा=ஓ தேவர்காள் உங்களை யுத்தேசித்து இந்தத் திரவ்யத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

9. अयः=இரும்பு முகமுள்ள அஸுரனும் शण्डः=சண்டன் என்ற அஸுரனும் मर्कः=மர்க்கன் என்ற அஸுரனும் उपवीरः= சூரர்களை யடக்குகின்ற ஓர்வகை அஸுரனும் उलूखलः=உருவத்தில் மிக்க பெரியவனுகவும், துஷ்டனுகவு முள்ளவனுகவோ, உரலை அலங்காரமா யுடையவனுகவோ இருக்கின்ற அஸுரனும், चयवनः=கர்ப்பம் முதலியவற்றைக் கலக்கின்ற அஸுரனும் इतः=இவ்விடமிருந்து नश्यतात्=வேறிடத்திற்குச் செல்லட்டும். स्वाहा=ஓ அக்னிதேவனே! உம்மைக் குறித்து இந்தத்திரவ்யத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

10. केशिनीः=சிலர் விகாரமான கேசங்களையுடையவர்களாகவும் श्वलोमिनीः=சிலர்நாயின் ரோமத்திற் கொப்பான ரோமங்களையுடைய வர்களாகவும்खजापः=சிலர் நொண்டியாயிருந்து கொண்டே எங்கும் பரவும்படியான ஸாமர்த்யமுள்ளவர்களாகவும் अजोपकाशिनीः=சிலர் ஆட்டைப்போல் விளங்குகின்றவர்களாகவுமிருக்கின்ற ஸ்திரீவடிவமான எந்தப் பிசாசங்களுண்டோ (तायूयम्=அந்த நீங்கள்) इतः=இவ்விடமிருந்து अपेत=வேறிடத்திற்குச் சென்று விடுங்கள். नश्यतात् = மறைந்தும் விடுங்கள். स्वाहा=ஓ அக்னிதேவனே! இந்தத் திரவ்யத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

11. मिश्रवाससः=ஒருவர் வஸ்திரத்தை மற்றவர் தரித்துக்கொள்ளுதல், மற்றவர் வஸ்திரத்தை இன்னொருவர் தரித்துக் கொள்ளுதல் என்ற முறைப்படி ஒருவரோடொருவர் கலந்த வஸ்திரத்தையுடையவர்களும் कौबेरकाः=குபேரனைச் சேர்ந்தவர்களும்,கெட்டநடத்தையுள்ளவர்களும் रक्षोराजेन=ராக்ஷஸர்களுக்கு நாயகனுன குபேரனுல் प्रेषिताः = அனுப்பப்பட்டவர்களும் सजानयः=பார்யையுடன் கூடியவர்களும் ग्रामम्=கிராமத்தைக் குறித்து गच्छन्ति=செல்லுகின்றவர்களும் अपरिदाकृतान्=अन्नयेत्वा

परिददामि என்ற மந்திரத்தால் அக்னி முதலிய தேவர்களிடம் ரக்ஷிப்பதற்காக ஒப்படைக்கப் படாதவர்களை அதாவது:— உபனயனம் செய்விக்கப்படாதவர்களை **इच्छतः**=புஜிப்பதற்க்காக விரும்புகின்றவர்களுமான ராக்ஷஸர்களை (**अग्ने**=ஓ அக்னிதேவனே! **नाशय**=நாசம் செய்வீராக) **स्वाहा**=ஓ அக்னிதேவனே! அதற்காக இந்தத்திரவ்யத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

12. **तान्**=சென்ற மந்திரத்தால் குறிக்கப்பட்ட பிசாசங்களை **ब्रह्मणस्पुत्रः**=பிரும்மதேவனின் புத்திரனுன. அதாவது: பிராம்மணவகுப்பைச்சேர்ந்தவரான **अयम्**=இந்த **अग्निः**=அக்னி தேவன் "**एतान्**=இவர்களை **गृह्णीत**=பிடியுங்கள் **एतान्**=இவர்களை **घ्नत**=கொல்லுங்கள்" **इति**=என்று சொல்லிக்கொண்டு **पर्यसरत्**=பின்தொடர்ந்து ஓடட்டும் **तान्**=அந்தப்பிசாசங்களை **इन्द्रः**=இந்திரன் **पर्यसरत्**=பின் தொடர்ந்து ஓடட்டும் **तान्**=அந்த பிசாசங்களை **बृहस्पतिः**=பிருஹஸ்பதி **पर्यसरत्**=பின் தொடர்ந்து செல்லட்டும். **ब्राह्मणाः**=பிராம்மணவகுப்பைச்சார்ந்த **अहम्** = நான் **प्रमृशतः** = பாலர்களை ஹிம்ஸிக்கிரதற்காக அங்கு மிங்கும் தேடுகின்றவர்களும், **कूटदन्तान्**=மலையின் சிகரம் போல் உயர்ந்த தந்தங்களை யுடையவர்களும் **विकेशान्**=பரப்பப்பட்ட கேசங்களையுடையவர்களும் **लंबनस्तनान्**=தொங்குகின்ற ஸ்தனங்களையுடையவர்களுமான (பிசாசமாயிருப்பதால் ஆணுக்கும் ஸ்தனம் ஸம்பவிக்கலாம் என்று பாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.) **तान्**=அந்தப்பிசாசங்களை **वेद**=அறிவேன். **स्वाहा** = அக்னி முதலிய தேவர்களைக் குறித்து இந்தத்திரவ்யத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

இரண்டாவதுபிரச்னத்தில் பதின்மூன்ருவதுகண்டம் முற்றிற்று.

பதின் நான்காவது கண்டம்.

(मन्त्रः) १ नक्तंचारिण उरस्पेशाञ्छूलहस्तान्कपालपान् ।
पूर्व एषां पितेत्युच्चैः श्राव्य कर्णकः ।
माता जघन्या सर्पति ग्रामे विधुरमिच्छन्ती स्वाहा ॥

२ निशीथचारिणी स्वसा संधिना प्रेक्षते कुलम् ।
या स्वपन्तं बोधयति यस्यै विजातायां मनः ।
तासां त्वा कृष्णवर्त्मने क्लोमानᳲहृदयं यकृत् ।
अग्ने अक्षीणि निर्दह स्वाहा ॥

1 (ப-ரை) இம்மந்திரத்தாலும் இரண்டாவது மந்திரத்தாலும் முன் போலவே தவிட்டுடன் கலந்த கடுகுகளை ஹோமம் செய்யவேண்டும். **नक्तंचारिणः**=இரவில் சஞ்சரிக்கின்றவைகளும் **उरस्पेशान्**=ஜ்வலிக்கின்ற மார்பையுடையவர்களும் **शूलहस्तान्**=கையில் சூலாயுத முடையவர்களும் **कपालपान्**=மண்டை யோட்டினல் தண்ணீர் முதலிய வற்றைக்குடிக்கின்றவர்களுமான (**येपिशाचाः**= எந்த பிசாசங்களுண்டோ**तान्**=அவர்களை) **एषाम्**=மேற்கூறிய பிசாசங்களுடைய **पिता**=தகப்பனுன **कर्णकः**=கர்ணகன் என்றபிசாசமானது **उच्चैः**=உறத்து **श्राव्य** "இவனைக்கொன்று தின்றுங்கள் இங்கு வாருங்கள்" என்று சொல்லிவிட்டு **पूर्व एति**=முன்செல்லுகின்றது. (**एषाम्**=மேற்கூறிய பிசாசங்களுடைய) **माता**=தாயானவள் **ग्रामे**=கிராமத்தில் **विधुरम्**=வியாதியுள்ளவனும் துர்ப்பலனுமான பாலனை **इच्छन्ती**=புஜிப்பதற்காக விரும்பிக்கொண்டு **जघन्या**=கடைசியில் **सर्पति**=செல்லுகிருள். **स्वाहा**=ஓ அக்னி தேவனே! உம்மைக்குறித்து இந்தத் திரவ்யத்தை ஹோமம் செய்கிறேன். ஓ அக்னி தேவனே! கர்ணகன் என்ற பிசாசமானது தனது புத்திரர்களை தனக்குப் பின்னதாகவும், அவர்களுக்கும் பின்னதாக தனது பார்யையையும் வரும்படி செய்து தான் எல்லோருக்கும் முன்னதாக விருந்து கொண்டு பாலர்களை பலவிதமாய் ஹிம்ஸிக்கின்றது. அதைத்தாங்கள் நாசப்படுத்த வேண்டும் என்று கருத்து.

2 (**एषाम्**=சென்ற மந்திரத்தில்கூறிய பிசாசங்களுக்கு) **स्वसा** ஸஹோதரியும் **निशीथचारिणी**=நடு நிசியில் சஞ்சரிக்கின்றதுமான (**या**=எந்தப் பிசாசியானவள்) **सन्धिना**=கதவுகளின் ஓட்டை வழியாக **कुलम्**=உள்ளிருக்கிற ஜனங்களை **प्रेक्षते** = பார்க்கின்ருளோ **या**=எந்தப்பிசாசியானவள் **स्वपन्तम्**=தூங்குகிறவனை **बोधयति**=எழு

ப்பு கின்றுளோ ()*यस्यै=எந்தப் பிசாசிக்கு विजातायाम् = பிரஸவித்தஸ்திரீயினிடம் मनः=ஹிம்ஸிப்பதில் விருப்பமோ कृष्णवर्त्मने= † கருத்த பாதையையுடைய (எந்தவிடத்தில் தீப்பிடித்துக்கொள்ளுகிறதோ அவ்விடத்தில் கருப்பு ஏற்படுவதாலிவ்விதம் சொல்லப்பட்டது.) अग्ने!=ஓ அக்னி தேவனே! तासाम्=அந்தப்பிசாசிகளுடைய क्लोमानम्=க்லோமா என்ற மாம்ஸத்தையும், हृदयम्=ஹிருதயத்தையும் यकृत्=யகிருத் என்ற மாம்ஸத்தையும் अक्षीणि கண்களையும் निर्दह=பொசுக்குவீராக. स्वाहा=இந்தத்திரவ்யத்தை உம்மைக் குறித்து ஹோமம் செய்கிறேன்.

குறிப்பு:—இம் மந்திரத்திற் கூறியுள்ள क्लोम, हृदयम्, यकृत् என்ற சப்தங்களால் சரீரத்திற்குள்ளிருக்கும் ஓர் வகை மாம்ஸ பிண்டங்கள் முறையே குறிக்கப்படுகின்றன. மேற்படித்த 8-மந்திரங்களையும் படித்து தவிட்டுடன் கலந்த கடுகுகளை ஹோமம் செய்வதால் பாலாரிஷ்டங்கள் யாவும் விலகி குழந்தை ஸௌக்கியமாய் விருத்தியடையுமாதலால் இந்த ஹோமத்தைச் செய்தல் மிகவுமவசியமாகும்.

ஸூ॥ एवमहरहरानिर्दशतायाः (ख० 15, सू० 7) பிரஸவகிருஹத்தை ஸம்ரக்ஷித்துவரும் வேலைக்காரர்கள் பிரஸவதினம் முதல் 10-தினம் வரையில் ஒவ்வொரு தினத்திலும் மந்திரமின்றியே அக்னியில் தவிட்டுடன் கலந்த கடுகுகளை ஹோமம் செய்யவேண்டும். இங்குள்ள आङ् என்றதற்கு மர்யாதை அதாவது: "அதுவரை" என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

நாமகரணப் பிரகரணம்.

ஸூ॥ दशम्यामुत्थितायां स्नातायां पुत्रस्य नाम दधाति पिता माते ति (ख० 15, सू० 8) பிரஸவித்ததினம் முதல் 10-வது தினத்தில் பிரஸவித்த ஸ்திரீயானவள் பிரஸவ அறையினின்றும் வெளி

---

* षष्ठ्यर्थे चतुर्थी ॥ † संबोधनार्थे चतुर्थी ॥

வந்து ஸ்னானம் செய்த பிறகு, தகப்பன் தாய் இருவரும் பிள்ளைக்குப் பெயரிட வேண்டும். இவ்விதம் கூறியதிலிருந்து 10-வது தினத்தன்றே பிரஸவித்த ஸ்திரீ ஸ்னானம் செய்ய வேண்டும் என்று ஏற்படுகின்றது. இங்குள்ள **इति**=என்ற பதத்திற்கு **च** என்றபதத்தின் பொருளான ஸமுச்சயத்தைப் பொருளாகக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே தாய்தகப்பன் இருவரும் சேர்ந்தே பெயர்வைக்கவேண்டும் என்று ஏற்படுகின்றது. இவ்விஷயத்தைப்பற்றி வேறு மந்திரமும் கூறுகின்றது. அம்மந்திரமாவது:—
मम नाम प्रथमं जातवेदः, पिता माता च दधतुर्यदग्रे (तै-सं-काएड 1, प्र 5, अ 10)

सू०॥ द्व्यक्षरं चतुरक्षरंवा नामपूर्वमाख्यातोत्तरं दीर्घाभिनिष्ठानान्तं, घोषवदादि,अन्तरन्तस्थम्॥ (ख०15,सू०9) புத்திரனுக்குவைக்கப்படும் பெயரானது இரண்டு எழுத்துள்ள தாகவோ, நான்கு எழுத்துள்ளதாகவோ இருப்பதாகவும், திரவ்யத்தைக் குறிப்பிடும் ஸுப ந்த பதத்தை முதல் பதமாகவுடையதாகவும், கிரியையைக் குறிப்பிடுகின்றதும், "க்விப்" என்ற பிரத்யயத்தை முடிவிலுடையதுமான சப்தத்தைக் கடைசி பதமாகவுடையதாகவும், தீர்க்காக்ஷரம், விஸர்க்கம் இவற்றைக் கடைசியிலுடையதாகவும், கோஷவத் எனப்படும் **ग. घ. ङ, ज. झ. ञ, ड. ढ. ण, द. ध. न, ब. भ. म, य. र. ल. व. ह.** இவ்வெழுத்துக்களுள்யாதானுமோர் எழுத்தை முதலக்ஷரமாயுடைய தாகவும், நடுவில் அந்தஸ்தம் எனப்படும் **य. र. ल. व** இவற்றையுடைய தாகவுமிருக்கவேண்டும். **द्व्यक्षरम्, चतुरक्षरम्** என்று கூறியதின் கருத்து, வைக்கப்படும் பெயர் ஸமஸ்த பதமாக விருக்கவேண்டும் என்பதே. விஸர்க்கத்திற்கு **अभिनिष्ठानः** என்று பூர்வாசார்யர்கள் பெயரிட்டிருப்பதால் **अभिनिष्ठान** என்றதால் விஸர்க்கம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது இரண்டு அக்ஷரமுள்ளதும் மேற்கூறிய லக்ஷணமுள்ளதுமான பெயராவது:— "**वार्दाः, गीर्दाः,**" என்பது முதலியன. **वाः ददातीतिवार्दाः** ஜலத்தைக் கொடுப்பதுபற்றி **वार्दाः** எனப்படுவன் என்றும், **गीः ददातीतिगीर्दाः** வாக்கைக்கொடுப்பதுபற்றி **गीर्दाः** எனப்படுவன் என்றும்

முறையே பொருளாகும். நான்கு அக்ஷரமுள்ள பெயராவது:— **हिरण्यदाः, युवतिदाः**, என்பது முதலியன.

युवतिदाः, என்ற உதாஹரணத்தில் மேற்சொல்லிய லக்ஷணங்கள் யாவும் பொருந்தி யிருக்கின்றன. அதாவது:— **युवतिदाः** என்பது நான்கு அக்ஷரமுள்ளதாயும், **युवति** என்ற பதத்திற்கு யௌவனப்பருவ மடைந்த பெண் என்று பொருளாகையால் ஓர் திரவியத்தைக் குறிப்பிடும் ஸம்பந்த பதமாகவான **युवति** என்ற பதத்தை முதல் பதமாக உடைய தாகவும், **दाः** என்ற பதத்திற்கு கொடுக்கிறவன் என்று பொருளாகையால் கொடுத்தல் என்ற கிரியையைக் குறிப்பிடும் கிரியாபதத்தை இரண்டாவது பதமாகவுடைய தாகவும், **दाः** என்ற விடத்தில் தீர்க்காக்ஷரமும் விஸர்க்கமும் இருப்பதால் தீர்க்கம், விஸர்க்கம் இவற்றைக் கடையிலுடையதாகவும், கோஷவத் எனப்படும் யகாரத்தை முதல் எழுத்தாக உடையதாகவும், அந்தஸ்தம் எனப்படும் வகாரத்தை மத்தியிலுடைய தாகவுமாகின்றது. இவ்விதமே மற்ற உதாஹரணங்களிலும் லக்ஷணத்தைப் பொருத்திப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஸூ॥ **अपि वा यस्मिन् स्वित्युपसर्गः स्यात् तद्धि प्रतिष्ठितमिति हि ब्राह्मणम्** (**ख**० 15, **सू**० 10) அல்லது எந்தப் பெயரில் **सु** என்ற உபஸர்க்கமானது சேர்ந்திருக்கின்றதோ அந்தப் பெயரானது நீண்டவாயுளைக் கொடுப்பதாகவும், யாகம் முதலிய ஸத்கர்மங்களில் உபயோகித்துக் கொள்வதற்குத் தகுதியுள்ள தாகவுமாகின்றது என பிராம்மணவாக்கியம் கூறுவதால் **सु** என்ற உபஸர்க்கத்தை முதலாவதாகவுடைய எந்த சப்தத்தையும் பெயராக வைக்கலாம். உதாஹரணம் **सुजातः, सुदर्शनः** என்பது முதலியன. இந்தச் சூத்திரத்தில் பிராம்மணம் என்று சொல்லி யிருப்பதால் புத்திரனுக்கு வைக்கப்படும் பெயரானது முந்திய சூத்திரத்தில் சொல்லிய லக்ஷணம் பொருந்திய தாகவோ, அல்லது முற்கூறிய லக்ஷண மில்லாது **सु** என்ற உபஸர்க்கத்தை மாத்திர முடைய தாகவோ இருக்கலாம் என்று ஸுதர்சன பாஷ்யத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விஷயமாய் போதாயனர் கூறுவதாவது: **ऋष्य**

णूकं देवताऽणूकं वा यथैवैषां पूर्वपुरुषाणां नामानि स्युः। अणूकम्—अभिधायकम् ருஷிகளைக் குறிப்பிடுவதாகவோ, தேவதைகளைக் குறிப்பிடுவதாகவோ, தகப்பன் பாட்டன் முதலியோரைக் குறிப்பிடுவதாகவோ இருக்கின்ற பதத்தை தனது குழந்தைக்குப்பெயராக வைக்கலாம். உதாஹரணமாய் ருஷிகளின் பெயராவது:—வஸிஷ்டர், நாரதர் முதலியன. தேவதைகளின் பெயராவது:—ராமன், கிருஷ்ணன், சங்கரன், முதலியன. தகப்பன் பாட்டன் முதலியோரின் பெயராவது:—யக்ஞசர்மா, ஸோமசர்மா, என்பது முதலியன.

सू०॥ अयुजाक्षरं कुमार्याः (ख० 15, सू० 11) अयुगक्षरमिति भाष्ये अयुजाक्षरमितिछान्दसं रूपम्। பெண் குழந்தைக்கு வைக்கப்படும் பெயரானது ஒற்றைப் படையெழுத்தான क, ग, ङ, च, ज, ञ, ट, ड, ण, त, द, न, प, ब, म, य, र, ल, श, स, இவ்வெழுத்துக்களுள் யாதேனும் ஓர் எழுத்தையுடையதாக விருக்கவேண்டும். உதாஹரணம்:—श्रीः, भारती, पार्वती, कमला, என்பது முதலியன. பெண் குழந்தைக்கு வைக்கப்படும் பெயரானது முக்கியமாய் ஒற்றைப் படையான எழுத்துள்ளதாகவாக வேண்டுமே யல்லாது 9-வது சூத்திரத்தில் கூறிய லக்ஷணங்கள் பொருந்தியதாகவுமிருக்க வேண்டும் என்ற நியமமில்லை.

अमन्त्रिका तु कार्येयं स्त्रीणामावृदशेषतः।
संस्कारार्थं शरीरस्य यथाकालं यथाक्रमम्॥

(मनुस्मृति-अ० २-श्लो० ६६)

என்றதால் பெண் குழந்தைக்கும் ஜாதகர்மம் முதல் சவுளம் வரையுள்ள ஸம்ஸ்காரங்களை மந்திரமின்றியே அவ்வற்றிற் கேற்பட்ட காலத்தில் சரீர சுத்திக்காக செய்ய வேண்டுமென மனுஸ்மிருதியில் கூறியிருப்பதால் மேற்கூறிய ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெண் குழந்தைகளுக்கும் செய்தலவசியம். அவ்விதம் செய்யும் பொழுது பிராசனம், வபனம், முதலிய வற்றை மட்டும் பெண் குழந்தைக்குச் செய்விக்க வேண்டுமே யல்லாது ஹோமங்களைச் செய்

யவேண்டியதில்லை. இவ்விதமே சிஷ்டாசாரமு மிருக்கின்றது-ஸ்மிருத்யர்த்த ஸாரமென்னும் கிரந்தத்திலும் இவ்விதமே கூறப் பட்டிருக்கின்றது.

(அ-கை) **सू०॥ प्रवासादेत्य पुत्रस्योत्तराभ्याममभिमन्त्रणं मूर्धन्यव घ्राणम्** (खं० 15, सू० 12) வெளியூருக்குச் சென்றுவந்தவுடன் அடியில் எழுதப்படும் 3 - 4 வது மந்திரங்களைப் படித்து பிள்ளைக்கு அபிமந்த்ரணத்தையும், மேற்படி மந்திரங்களைப் படித்து உச்சி முகருதலையும் செய்யவேண்டுமென்று ஸூத்ர்சஞசாரியர் உரை செய்திருக்கிறார். ஹரதத்தா சாரியரின் பாஷ்யத்திலோ மூன்றாவது மந்திரத்தால் அபிமந்த்ரணத்தையும், நான்காவது மந்திரத்தால் உச்சி முகருதலையும் செய்யவேண்டு மெனப்பிரித்து வினியோகம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அபிமந்த்ரணம், உச்சி முகருதல், வலது காதில் மந்திரத்தை ஜபித்தல் என்ற இக் காரியங்களை ஒவ்வொரு புத்திரனுக்கும் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) ३ अङ्गादङ्गात्संभवसि हृदयादधिजायसे ।
वेदो वै पुत्रनामासि स जीव शरदश्शतम् ॥

४ अश्मा भवेत्येषा ॥

(ப-ரை) 3. **अङ्गादङ्गात्** என்ற மந்திரத்தின் முதல் பாதிக்கு 211-வது பக்கத்தில் உரை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. **पुत्रनामा**= பிள்ளை எனப்பெயரிய **वेदः**=தனமாக **असि**=ஆகின்றாய் (**इति**=என்பது) **वै** பிரஸித்தமானதே. அல்லது:—**वेदः**=வேத வித்யை, தர்மம் இவற்றிற்குச் சாதனமாக **असि**=ஆகின்றாய். **सः**=அந்த நீ **शतम्**= நூறு **शरदः**=வருஷங்கள் **जीव**=ஜீவித்திருப்பாயாக.

अश्मा भव என்ற மந்திரத்திற்கு 211-வது பக்கத்தில் உரை எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

(அ-கை) **दक्षिणे कर्णे उत्तरान्मन्त्रान्जपेत्** (खं० 15, सू० 12) குமாரனுடைய வலது காதில் அடியில் எழுதப்படும் நான்கு மந்திரங்களையும் ஜபிக்கவேண்டும்.

(मन्त्र:) ५-९ अग्निरायुष्मानिति पञ्च ॥

अग्निरायुष्मान् முதலிய ஐந்து மந்திரங்களாவன.

५ अग्निरायुष्मान् थ्स वनस्पतिभिरायुष्मान्तेन
त्वाऽऽयुषाऽऽयुष्मन्तं करोमि ॥

६ सोम आयुष्मान् थ्स ओषधीभिरायुष्मान्तेन
त्वाऽऽयुषाऽऽयुष्मन्तं करोमि ॥

७ यज्ञ आयुष्मान् थ्स दक्षिणाभिरायुष्मान्तेन
त्वाऽऽयुषाऽऽयुष्मन्तं करोमि ॥

८ ब्रह्माऽऽयुष्मत्तद्ब्राह्मणैरायुष्मत्तेन त्वाऽऽयुषाऽऽयुष्मन्तं करोमि ॥

९ देवा आयुष्मन्तस्ते ऽमृतेनाऽऽयुष्मन्तस्तेन
त्वाऽऽयुषाऽऽयुष्मन्तं करोमि ॥

(ப-ரை) 5. **आयुष्मान्**=நீண்டவாயுளுடன்கூடிய (**यः**=எந்த) **अग्निः**=அக்னியுண்டோ. **सः**=அந்த அக்னி தேவன் **वनस्पतिभिः**= மரங்களால் **आयुष्मान्**=ஆயுளுடன் கூடியவனாக (**भवति** = ஆகின்றான்) அக்னியில் மரக்கட்டைகளை மேன் மேலும் போடுவதால் அக்னியின் ஸ்வரூபமணையாம லிருப்பதுபற்றி **वनस्पतिभिरायुष्मान्** என்று கூறப்பட்டது. **तेन**=அந்த அக்னியினுடையதான **आयुषा** நீண்ட வாயுளால் **त्वा**=உன்னை **आयुष्मन्तम्** = நீண்டவாயுளுடன் கூடியவனாக **करोमि**=செய்கின்றேன். அக்னிதேவன் நீண்டவாயுளுடன் கூடியவனா யிருப்பதுபோல நீயும் நீண்டவாயுளுடன் கூடியவனாக வாகவேண்டும் என்று கருத்து. இவ்விதமே மற்ற மந்திரங்களிலும் கருத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

आयुष्मान्=நீண்டவாயுளுடன் கூடிய (**यः**=எந்த) **सोमः**=ஓஷதிகளுக்கு அபிமானி தேவனுண்டோ. **सः**=அவர் **ओषधीभिः**= ஓஷதிகளால் **आयुष्मान्**=நீண்டவாயுளுடன் கூடியவனாக **भवति**= ஆகின்றான். ஓஷதிரஸமாகிற அமிருதத்தால் விருத்தியடைகின்றசரீரத்தை யுடையவனாக சோமன் என்ற தேவனாவதால்

ओषधीभिरायुष्मान्=என்று கூறப்பட்டது. तेन=அந்த ஸோமனுடையதான आयुषा=நீண்ட வாயுளால் त्वा=உன்னை आयुष्मन्तं=நீண்டவாயுளுள்ளவனுக करोमि=செய்கிறேன்.

आयुष्मान्=நீண்டவாயுளுடன்கூடிய (यः=எந்த) यज्ञः=யாகமுண்டோ सः=அந்த யாகமானது दक्षिणाभिः = தக்ஷிணைகளால் आयुष्मान्=நீண்டவாயுளுள்ளதாக (भवति=ஆகின்றது) मृतोयज्ञस्त्वदक्षिणः=சாஸ்திர முறைப்படி தக்ஷிணை கொடுக்கப்படாவிடில் யாகம் நஷ்டமாகிவிடும், அதாவது:—பலனைத் தரமாட்டாது என்று கூறி இருப்பதால் தக்ஷிணையால் யாகம் ஆயுளுடன் கூடியதாக வாகின்றது என்று கருத்து. तेन=அந்த யாகத்தினுடையதான आयुषा=ஆயுளால் त्वा=உன்னை आयुष्मन्तम्=நீண்ட வாயுளுடன் கூடியவனுக करोमि=செய்கிறேன்.

8. आयुष्मत्=நீண்ட வாயுளுடன் கூடிய (यत् = எந்த) ब्रह्म=வேதமுண்டோ तत्=அந்த வேதமானது ब्राह्मणैः=பிராம்மணர்களால் आयुष्मत्=நீண்டவாயுளுள்ளதாக (भवति=ஆகின்றது. பிராம்மணர்களால் அத்யயனுத்யாபன முறையால் வேதம் அழிந்து போகாவண்ணம் காப்பாற்றப்படுவதால் ब्राह्मणैराष्युमत् = என்று கூறப்பட்டது. तेन=அந்த வேதத்தினுடையதான आयुषा=ஆயுளால் त्वा=உன்னை आयुष्मन्तम् = நீணட வாயுளுடன் கூடியவனுக करोमि=செய்கிறேன்.

9 आयुष्मन्तः=நீண்ட வாயுளுடன் கூடிய (ये=எந்த) देवाः=தேவர்களுண்டோ ते=அவர்கள் अमृतेन=அமிருதத்தால் आयुष्मन्तः நீண்ட வாயுளுடன் கூடியவர்களாக (भवन्ति=ஆகின்றனர்) तेन=அந்தத் தேவர்களுடையதான आयुषा=நீண்டவாயுளால் त्वा=உன்னை आयुष्मन्तम्=நீண்டவாயுளுள்ளவனுக करोमि=செய்கிறேன்.

(அ-கை) सू॥ कुमारीमुत्तरेण यजुषाऽभिमन्त्रयते (ख० 15, सू० 13) அடியில் எழுதப்படும் 10-வது மந்திரத்தால் பாணிக்கிரஹணமாகாத பெண் குழந்தையை வெளியூருக்குச் சென்று வந்ததும் அபிமந்த்ரணம் செய்யவேண்டும். பெண் குழந்தைக்கு

அபிமந்த்ரணத்தை மட்டும் செய்ய வேண்டுமேயல்லாது உச்சி முகர்தலையும், வலது காதில் மந்திரஜபத்தையும் செய்யவேண்டியதில்லை. ஸூத்திரக்காரர் அவற்றைச் செய்யவேண்டும் என்று கூறுமல் விடுத்ததே அதன் காரணமாகும் என்று ஸுதர்சன பாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(मन्त्रः) १० सर्वस्मादात्मनस्संभूतासि सा जीव शरदश्शतम् ॥

(ப - ரை) (हे **कुमारि**=ஓ குமாரியே! **यात्वम्**=எந்த நீ) **सर्वस्मात्**=எல்லாவிதமான **आत्मनः**=அங்கத்தினின்றும் **संभूता**=உண்டானவளாக **असि**=ஆகின்றுயோ **सा**=அந்த நீ **शतम्**=நூறு **शरदः**=வருஷங்கள் **जीव**=ஜீவித்திருப்பாயாக.

அன்னப்பிராசன பிரகரணம்

(அ - கை) **सू०॥ जन्मनोऽधिषष्ठे मासि ब्राह्मणान् भोजयित्वा आशिषो वाचयित्वा, दधि, मधु, घृतमोदनमिति संसृज्योत्तरैर्मन्त्रैः कुमारं प्राशयेत् (ख०16, सू०1)** குழந்தைபிறந்ததினம் முதல் 6-வது மாதத்தில் பிராம்மணர்களுக்கு போஜனம் செய்வித்து, ஆசீர்வதிக்கும்படிசெய்து தயிர், தேன், நெய், அன்னம் இவற்றைக்கலந்து அடியில் எழுதப்படும் நான்கு மந்திரங்களேயும் படித்து முடிவில் ஒரு தடவை நெய் முதலிய வற்றுடன் கலந்த அன்னத்தைக் குழந்தைக்குப் *பிராசனம் செய்விக்கவேண்டும். எந்த மாஸத்தில் எந்ததினத்தில் குழந்தை பிறந்ததோ அந்த தினம் முதல் ஆறுமாதத்தைக் கணக்கிடவேண்டுமேயல்லது சித்திரைமாதம் 20-தேதியில் பிறந்தவனுக்கு சித்திரையை ஒருமாதமாகக் கணக்கிட்டு அதனின்றும் ஆருவதுமாதத்தில் அன்னபிராசனம் செய்விக்கவேண்டும் என்று கருத்துக்கொள்ளக் கூடாது. இவ்விதமே **पञ्चाशद्दिवसात्त्विद्मात् पश्चात्त्रिहतषष्ठिकात् । अर्वागेवोत्तमा भुक्तिः ॥** குழந்தை பிறந்ததினம் முதல் 150 தினத்திற்குப் பின்னும், 180 தினங்களுக்கு முன்னுமாக குழந்தைக்கு அன்னப்பிராசனம் செய்விக்கவேண்டும்" என்றதால் பிருஹஸ்பதியும் நாள் கணக்கு

செய்தே அன்னப்பிராசனத்தை உபதேசித்திருக்கின்றார். **सू०॥ तैत्तिरीयेणमांसेनेत्येके** (ख० 16, सू० 2) தித்திரி பக்ஷியின் மாம்ஸத்தைப் பிராசனம் செய்விக்கவேண்டும் என்று சிலர் சொல்லுகின்றனர்.

(मन्त्रः) ११ भूरपां त्वौषधीनांरसं प्राशयामि शिवास्त आप ओषधयस्सन्त्वनमीवास्त आप ओषधयस्सन्त्वसौ ॥ १२ भुवोऽपां १३ सुवरपां १४ भूर्भुवस्सुवरपां त्वौषधीनांरसं प्राशयामि शिवास्त आप ओषधयस्सन्त्वनमीवास्त आप ओषधयस्सन्त्वसौ ॥

(ப-ரை.) 11 **भूः, भुवः, सुवः, भूर्भुवस्सुवः** என்று 11, 12, 13, 14-வது மந்திரங்களின் துவக்கத்திற் படிக்கப்பட்டுள்ள பதங்கள் உச்சாரண மாத்திரத்தாலேயே அன்னப்பிராசனம் என்ற கர்மத்திற்கு உபகாரகமாகின்றனவென்று பாஷ்யத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 12, 13-வது மந்திரங்களிலும் **त्वौषधीनांरसम्** என்றது முதல் **सन्त्वसौ** என்றது வரையுள்ள 11-வது மந்திரத்தின் பாகத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்நான்கு மந்திரங்களிலுமுள்ள **असौ** என்றபதத்தால் குழந்தைக் கிடப்பட்ட பெயரை ஸம்போதனப் பிரதமாந்தமாய் கிரஹித்துக் கொள்ளவேண்டும். **असौ**=ஓ யக்ஞசர்மா முதலிய பெயரையுடைய புத்திரனே **अपाम्**=ஜலங்களுடையவும் **ओषधीनाम्**=ஓஷதிகளுடையவும் **रसम्**=ஸாரபாகத்தை **त्वा**=உன்னை **प्राशयामि**=பிராசனம் செய்விக்கிறேன். **आपः**=ஜலமும் **ओषधयश्च**=ஓஷதிகளும் **ते**=உனக்கு **शिवाः** க்ஷேமத்தைக் கொடுப்பனவாக **सन्तु**=ஆகட்டும். **आपः**=ஜலமும் **ओषधयः**=ஓஷதிகளும் **ते**=உனக்கு **अनमीवाः**=ரோகத்தைத் தராதவைகளாகவும், ஆரோக்யத்தைக் கொடுக்கின்றவைகளாகவும் **सन्तु** ஆகட்டும்.

12, 13, 14-வது மந்திரங்களுக்கும் முன்போலவே கருத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சௌளப்பிரகரணம்

सू०॥ जन्मनोधितृतीयेवर्षेचौळंपुनर्वस्वोः (**ख०** 16, **सू०** 3) பிறந்த தினம் முதற்கொண்டு மூன்றாவது வருஷத்தில் புனர்வஸு நக்ஷத்திரம் கூடும் சுபதினத்தில் குடுமிவைத்தல் என்ற காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். எந்தக் கர்மாவில் **चूडा** எனப்படும் குடுமி வைக்கப்படுமோ அக்கர்மத்திற்கு சௌளம் என்று பெயர். **चौडमिति भाव्ये चौळमिति रूपं डलयोरभेदात् । सू०॥ ब्राह्मणानां भोजनमुपायनवत्** (**ख०** 16, **सू०** 4) உபநயனமே உபாயனம் என்ற பதத்தால் குறிக்கப்படுகின்றது. உபநயனப் பிரகரணத்திற் கூறியபடி முதன் முதலில் பிராம்மணர்களுக்குப் போஜனம் செய்வித்து ஆசீர்வாதத்தைப் பெறவேண்டும். குமாரனுக்கும் குடுமிவைக்கும்முன் போஜனம் செய்விக்கவேண்டும். **सू०॥ सीमन्तवदग्नेरुपसमाधानादि** (**ख०** 16 **सू०** 5) ஸீமந்தபிரகரணத்திற் கூறியபடி அக்னிபிரதிஷ்டைமுதல் பரிஷேசனம் என்ற கர்மம் வரை செய்யவேண்டும். ஆகவே குமாரன் தன்னைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கும்பொழுது ஸீமந்தத்தில் செய்த பிரதான ஹோமத்தையும் இங்கு செய்யவேண்டும்.

सू०॥ अपरेणाग्निं प्राञ्चमुपवेश्य त्र्येण्या शलल्यात्रिभिर्दर्भपुंजीलैः शलालुग्लप्सेनेति तूष्णीं केशान्विनीयथर्षि शिखा निदधाति ॥ (**ख०** 16 **सू०** 6) அக்னிக்கு மேற்குதிசையில் குழந்தையை கிழக்குமுகமாயுட்காரவைத்து மூன்றிடத்தில் வெள்ளைநிறம் பொருந்திய முள்ளம்பன்றியின் முள், மூன்று தர்ப்பக்கொத்து, பேஅத்தியின் கொத்து, இவற்றால் வபனம் செய்துவிடவேண்டிய கேசங்களையும், சிகையாக மீதம் வைக்கவேண்டிய கேசங்களையும் முதலில் பிரித்து எவன் எந்தக் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவனோ அவனுக்கு எவ்வளவு ருஷிகள் ப்ரவரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றனரோ அந்த ருஷிகளின் எண்ணுக்கொப்பாக சிகையை வைக்கவேண்டும். அதாவது: ஒரே ருஷியை யுடையவனாயிருந்தால் ஒரு சிகையையும், இரண்டு ருஷியையுடையவனாயிருந்தால் இரண்டு சிகையையும் வைக்கவேண்டுமென்பதாம். **सू०॥ यथावैषां कुलधर्मः स्यात्** (**ख०** 16, **सू०** 7) எவ்வளவு சிகையை வைப்பது அவரவர்

களின் குலாசாரமோ அவ்வளவு சிகையை வைத்துக்கொள்ள லாம்.

குறிப்பு:— மேற்படித்த 2 - சூத்திரங்களால் கோத்ரப் பிர வர்த்தகர்களான ருஷிகளின் எண்ணை யனுசரித்தோ, குலாசாரத் தை யனுசரித்தோ, குடுமி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று மட்டும் ஏற்படுகின்றதே யல்லாது முன்பாகத்தில் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாதென்றும் நிச்சயிக்க இடமேற்படவில்லை. ஆகையால் தனது குலாசாரத்தை யனுசரித்து முன்னே, பின்னே குடுமி வைத்துக்கொள்வது தவறாக ஒருபொழுதுமாகாதென்று இத னின்று மேற்படுகிறது.

ஸூ॥ अपांसंसर्जनाद्याकेशनिधानात्समानम् (஖ం 16, ஸூ 8) உபநயன பிரகரணத்தில் செய்த மாதிரி ஜலம் தடவுதல் முதல் வபனம் செய்த கேசங்களை அத்திமரத்தினடியில் போடுதல் வரையுள்ள காரியங்களை இங்கும் செய்யவேண்டும். ஆகவே உபநய னப் பிரகரணத்தில் எங்கெந்த மந்திரங்களைப் படித்து எங்கெந் தக் காரியம் செய்யப்பட்டதோ அந்தந்த மந்திரத்தைப் படித்து அக்கார்யத்தை இங்கும் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) १५ उष्णेन वाय वुदकेनेत्येषः ॥

(தா - ம்.) **उष्णेनवायो** என்று தொடங்கப்படும் அனுவாகத் தில் படித்த மந்திரங்களைப் படித்து அந்தந்த கார்யங்களைச் செய்யவேண்டும். இவ்வனுவாகத்திற்கு அர்த்தம் 119 - வது பக்கம்முதல் 123 - வது பக்கம் முடியவுள்ள பாகங்களில் எழு தப்பட்டிருக்கிறது.

ஸூ॥ क्षुरं प्रक्षाल्य निदधाति (஖ం 16, ஸூ 9) பிறகு கத்தியை அலம்பிவைக்கவேண்டும். இங்கு "கத்தியை அலம்பவேண்டும்" என்பது மட்டும் விதிக்கப்படுகின்றதே யல்லாது "கீழே வைக்க வேண்டும்" என்பதும் விதிக்கப்படவில்லை. அர்த்தப் பிராப்த மானதே அனுவதிக்கப் படுகின்றது. **ஸூ॥ तेन त्र्यहं कर्मनिवृत्तिः** (஖ం 16, ஸூ 10) அந்தக்கத்தியால் மூன்று தினம் க்ஷௌரம் செய் யக்கூடா. **ஸூ॥ वरं ददाति** (஖ం 16, ஸூ 11) குழந்தைக்கு

வபனம் செய்தவன் தகப்பனைவிட வேறு பிராம்மணனுயின் தென்திசையில் உட்கார்ந்திருக்கும் அந்தப் பிராம்மணனுக்கு தகப்பன் பசுவைக் கொடுக்கவேண்டும்

सू०॥ एवं गोदानमन्यस्मिन्नपि नक्षत्रे षोडशे वर्षे (ख०16, सू० 12) கோதானம் என்பது ஓர்வித கர்மத்தின் பெயராகும். எந்தக் கர்மத்தில் கோதானம் எனப்படும். சிரஸ்ஸின் இரண்டு பிரதேச விசேஷங்களை வபனம்செய்தல் அங்கமாகின்றதோ அக்கர்மம் கோதானம் எனப்படும். அக்கார்யத்தை சௌளத்தைச்செய்த மாதிரி 16-வது வயதில் செய்யவேண்டும். அதாவது: சௌளப் பிரகரணத்தில் கூறியபடி பிராம்மணபோஜனம் முதல் பசுதானம் வரை செய்யவேண்டியதைச் செய்யவேண்டும். புனர்வஸு நக்ஷத்திரம் தவிர வேறு நக்ஷத்திரத்திலும் மேற்கூறியதைச் செய்யலாம்.

सू०॥ अग्निगोदानो वा स्यात् (ख० 16, सू० 13) பிரும்மசாரியானவன் அக்னியையும் பொருட்டு கோதானம் என்ற கர்மத்மத்தைச் செய்து முடிக்கவேண்டியவனுகிறுன். இதை ஆக்னேய விரதம் என்றும் கூறுவர். இதில் ஆஜ்யபாகம்செய்து முடித்த பின்னர் **अग्नये काण्ड ऋषये स्वाहा** என்றுசொல்லி ஆஜ்யத்தாலேயே ஒரு பிரதானுஹுதி செய்து பிறகு ஜயாதிமுதல் க்ஷுரப்பிரக்ஷாளனம் வரையுள்ள கார்யங்களைச் செய்யவேண்டும். **सू०॥ संवत्सरं गोदानव्रतमित्येक उपदिशन्ति** (ख० 16, सூ 14) வேதாத்யயனம் செய்தபின்னரும்கூட 'ஸம்வத்ஸர கோதானவிரதம்' என்கிற பிரும்மசர்யானுஷ்டானஞ் செய்யவேண்டு மெனச் சிலருபதேசிக்கின்றனர்.

இதுவரை கூறிய ஆக்னேயம் ஸாம்வத்ஸரிகம் என்ற இவ்விரு கோதான கர்மங்களுக்கும் சௌளத்தை விட வேறுகவுள்ள ஒரு விசேஷமானது உபதேசிக்கப்படுகிறது. **सू०॥ एतावन्नाना सर्वान् केशान्वापयते** (ख० 16, सू० 15) எல்லாக்கேசங்களை வபனம் செய்தல் என்ற இவ்வளவுதான் சௌளத்திற்கும் கோதானங்களுக்குமுள்ள வேற்றுமை. **वापयते** என்று **णिच्** என்ற பிரத்ய

யத்துடன் கூறியதிலிருந்து ஆசார்யனே கோதான கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று ஏற்படுகிறது. ஆகவே **वरंददाति** என்றதால் விதிக்கப்பட்ட வரதானமும் ஆசாரியனுக்குச் செய்யப்படல் வேண்டும். ஆகவே இப்பக்ஷத்தில் **सत्र** என்ற யாகத்தைப்போல சிகைக்கும்கூட வபனம் செய்தல்வேண்டும். **एतावन्नाना सर्वान् केशान्वापयते** என்ற ஸூத்திரத்திலுள்ள **सर्वान् केशान्** என்ற பதமே அதில் பிரமாணமாகும். ஆனால் **रिक्तो वा एषो अनपिहितोऽयं मुण्डः तस्यैतदपिधानं यच्छिखेति । सत्रेषु तु वचनाद्वपनं शिखायाः (आप ध. प्र. 1, ख० 10, सू० 8, 9,)** "தலையில் சிகையில்லாது மொட்டை யடித்துக்கொள்ளும் இந்த மனிதனானவன் தலையில் ஒருவித மறைவு மற்று சூன்யனாகவேயாகிறான். ஆகவே அவ்வித மொட்டை மனிதனுக்குக் குடுமிவைத்தலானது தலைக்கு ஓர் மறைவாகவேயாகின்றது. ஸத்ரம் என்ற யாகத்தில் சிகையையும் எடுத்து விடும்படி வசனமிருப்பதாலேயே அங்கு அவ்விதம் செய்யப்படுகிறது'' என்றதால் ஆபஸ்தம்பர் ஸத்ரம் என்ற யாகத்தைத் தவிர வேறிடத்தில் சிகை முதலியபாவையும் எடுத்தல் தகாதென மறுத்திருப்பதால் இங்கும் சிகையையும் சேர்த்து வபனம் செய்தல் கூடாதென சிலர் கூறுகின்றனர். **सू०॥ उदकोपस्पर्शनमिति छन्दोगाः (ख० 16, सू० 16)** ஸாம்வத்ஸரிக கோதான விரதம் செய்யும் பக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் உதகோபஸ்பர்சனத்தை (ஸ்னானத்தை) ஸாமவேதிகள் விதிக்கின்றனர். ஆகவே ஸாம்வத்ஸரிக கோதானவிரதத்தில் ஸாமவேதிகளுக்கு ஒவ்வொருநாளும் ஸ்னானமுண்டென்றும், ஆபஸ்தம்பிகளுக்கில்லை என்றும் ஏற்பட்டது.

பதினான்காவது கண்டம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது கண்டம்

கிருஹ நிர்மாணப் பிரகரணம்

(அ - கை.) யாகங்களில் அதிகாரத்தைப் பெறும் புருஷனுக்குச் சரீர சுத்தியைத்தரும் ஸம்ஸ்காரங்கள் இதுவரை உப

தேசிக்கப்பட்டன. அத்தகைய ஸம்ஸ்காரங்களை வேறிடத்திற் செய்யும்படி வசனமில்லாவிடில் கிருஹத்திலேயே செய்யவேண்டும். ஆதலால் சாஸ்திர முறைப்படி கட்டப்பட்ட கிருஹத்தில் சாஸ்திர முறைப்படி பிரவேசஞ் செய்வதால் எதிர்பார்க்கும் ஆயுள், யசஸும், தனம் முதலிய பலன் சித்திபெறும். ஆகவே மந்திரங்களிற் சொல்லிய கிரமத்தை யொட்டி கிருஹ நிர்மாணம் (வீடுகட்டல்) அதில் பிரவேசம் இவ்விரண்டும் செய்யும் முறை யானது இனி உபதேசிக்கப்படுகின்றது. ஸூ॥ **दक्षिणाप्रत्यक्प्रवणमगारावकाशमुद्धत्य पालाशेन शमीमयेन वोद्वहेनैतामेव दिशमुत्तरयोद्वहति** (ख० 17, ஸூ 1) வீடுகட்டுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட பூமி யின் பாகம் யாதுண்டோ அந்தப்பாகத்தில் தென்மேற்கு திசை யில் பள்ளமான இடத்தை மண்வெட்டி முதலியவற்றைக்கொண்டு வெட்டி எடுத்து, பொரசமரத்தாலோ, வன்னிமரத்தாலோ தயார் செய்யப்பட்ட கூடை முதலியவற்றால் வெட்டிய மண்ணை அடி யில் எழுதப்படும் மந்திரத்தைப் படித்து தென்மேற்கு திசை யில் கொட்டவேண்டும். ஸூ॥ **एवं त्रिः** (ख० 17, ஸூ 2) இவ் விதமே மூன்று தடவை செய்யவேண்டும். அதாவது:—2-வது 3-வது தடவைகளிலும் பின்வரும் மந்திரத்தை படிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) १ यद्भूमेः क्रूरं तदितो हरामि पराचीं निर्ऋतिं निर्वाहयामि ।
इदꣳ श्रेयोऽवसानमागन्म देवा गोमदश्वावदिदमस्तु प्रभूम ॥

(ப - ரை.) **भूमेः**=பூமியினுடையதான **यत्**=எந்த **क्रूरम्**=துஷ்டமான எலும்பு, முள் முதலியனவுண்டோ **तत्**=அதை **इतः**=இவ் விடத்தினின்றும் **हरामि**=வேறிடத்திற்குக் கொண்டுபோகிறேன். **निर्ऋतिम्**=இங்கு வஸிக்கின்ற அலக்ஷ்மியை **पराचीम्**=பராங்முகி யாகும்படி **निर्वाहयामि**=விரட்டுகிறேன். **देवाः**=ஓவாஸ்து தேவ தைகாள் **श्रेयः**=மிக்கச் சிறந்ததான **इदम्**=இந்த **अवसानम्**=ஸ்தா னத்தை **आगन्म**=வந்தடைந்துவிட்டோம். **इदम्**=இந்தக் கிருஹ மானது **गोमत्**=பசுவுள்ளதாகவும், **अश्वावत्**=குதிரைகளுள்ளதா கவும் **भूम**=ஐசுவர்யமுள்ளதாகவும் **प्रास्तु**=நன்றாயாகவேண்டும்.

(அ - கை.) **कृत्स्नमुत्तरयाऽभिमृश्य** (ख० 17, ஸூ 3) வடகிழக்கு

திசையில் தாழ்ந்ததாகச் செய்யப்பட்ட பிரதேசத்தை அடியில் எழுதப்படும் மந்திரத்தால் தொடவேண்டும்.

(मन्त्रः)२ स्योना पृथिवि भवाऽनृक्षरा निवेशनी। यच्छा नश्शर्म सप्रथाः॥

(ப - ரை.) पृथिवि=ஓ பூதேவியே स्योना=ஸுகத்தை விளைவிக்கின்ற தொடுகையையுடையவளாகவும் अनृक्षरा=கல், முள் முதலியனவற்றவளாகவும் निवेशनी=வஸிப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவளாகவும் भव=ஆவாயாக. सप्रथाः=எங்கும் பிரஸித்தையான ஓ பூதேவியே (त्वम्=நீ) नः=எங்களுக்கு शर्म=சுகத்தை यच्छ=கொடுப்பாயாக.

(அ - கை.) ஸூ०॥ प्रदक्षिणं स्थूणागर्तान् खानयित्वा, अभ्यन्तरं पांसूनुदुप्य उत्तराभ्यां दक्षिणां द्वारस्थूणामवदधाति (ख०17, सू० 3) வடகிழக்கு திசையில் வேலைக்காரர்களைக்கொண்டு தூண்களை நாட்டுவதற்கு வேண்டிய குழிகளை பிரதக்ஷிணமாக தோண்டச் செய்து அதாவது:—வடகிழக்கு தொடங்கி வீட்டிற்குள் சுற்றிலும் வைக்கவேண்டிய தூண்களை நாட்டவேண்டிய குழிகளைத் தோண்டும்படி செய்து தோண்டி எடுத்த மண்ணை வீட்டினுள்ளேயே கொட்டி அடியில் எழுதப்படும் இரண்டு மந்திரங்களால், உள்ளிருந்து வெளிவருங்கால் வலது பக்கத்தில் வரக்கூடிய தூண் எதுவோ அந்தத் தூணை அக்குழியில் நாட்டவேண்டும். இவ்விதம் கூறியது வீட்டிற்குள் சுற்றிலும் நாட்டவேண்டிய தூண்களைப் பற்றிய முறையேயல்லாது நடுவிலுள்ள தூண்களைப்பற்றியதல்லவென்றும் சுதர்சனாசாரிய பாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸூ०॥ एवमितराम् (ख० 17, सू० 4) ;வீட்டிலிருந்து வெளியே வரும்பொழுது இடது பக்கத்தில் வரக்கூடிய தூண் எதுவோ அதையும் அடியில் எழுதப்படும் மந்திரங்களாலேயே நாட்டவேண்டும்.

(मन्त्रः)३ इहैव तिष्ठ निमिता तिल्वला स्यादिरावती।
मध्ये तात्प्यस्य तिष्ठान्मात्वा प्रापन्नघायवः॥
४ आ त्वा कुमारस्तरुण आवत्सो जगता सह।
आ त्वा परिस्रुतः कुंभा आदध्नः कलशीरयन्॥

(ப - ரை.) 3 (हे स्थूणे!=ஓ தூணே !) इहैव = இந்த துவார பிரதேசத்திலேயே निमिता=நன்ருய் நாட்டப்பட்டதாக तिष्ठ=இருப்பாயாக. (किंच=மேலும்.) तिल्वला=தச்சனுல் அலங்காரமாயிடப்பட்ட பொட்டு முதலியவற்றுடன் கூடியதாகவும் इरावती=அன்னத்துடன் கூடியதாகவும் स्यात्=*ஆவாயாக. ஓ தூணே! நீ இங்கு வஸிப்பதால் இந்தக் கிருஹத்தில் அன்னத்திற்கு ஸமிருத்தி ஏற்படவேண்டும் என்று கருத்து. गृहस्य=வீட்டின் வாயிற்படியினுடைய मध्ये=நடுவில் तिष्ठात्=†வஸிப்பாயாக. त्वा=உன்னைக்குறித்து अघायवः = பிறருக்குக்கெடுதலை விரும்புகின்ற சத்துருக்கள் माप्रापन्=அடையவேண்டாம். அதாவது:—இந்தக் கிருஹத்தில் கெடுதலை விளைவிக்கின்ற சத்துருக்கள் பிரவேசிக்காவண்ணம் நீ தடை செய்யவேண்டும் என்று கருத்து.

4. (हेस्थूणे!=ஓ தூணே !) त्वा=உன்னை कुमारः=இளம்பருவமுள்ள பாலன் (आयातु=வந்தடையட்டும்.) ஓ தூணே ! வீட்டில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் சிறு குழந்தை உன்னைப் பிடித்துக் கொண்டு நிற்பதற்காக உனது சமீபம் வரவேண்டும். அதாவது இந்தக் கிருஹத்தில் உன்மூலம் ஸந்தான ஸமிருத்தி யுண்டாக வேண்டும் என்று கருத்து. இவ்விதமே இனிவரும் பாகங்களுக்கும் கருத்துக்கொள்ளவேண்டும். तरुणः=யௌவனப்பருவத்திலிருப்பவனும் (त्वा आयातु = உன்னை வந்தடையட்டும்.) वत्सः= குமாரன் எனப்படுபவனைக்காட்டிலும் சிறியவயதுள்ள குழந்தையும்जगता=சஞ்சரிக்கின்றவனும் வத்ஸன்எனப்படும் குழந்தையைக்காட்டிலும் கொஞ்சமதிக வயதுள்ளவனுமான குழந்தையுடன் सह=கூட (त्वा=உன்னை आयातु=வந்தடையட்டும்.) परिस्रुतः=நெய்யினுடைய कुंभाः=குடங்கள் त्वा=உன்னை आयन् = வந்தடையட்டும். दध्नः=தயிரினுடைய कलशीः=குடங்கள் आयन्=வந்தடையட்டும். ஓ தூணே ! உனது ஸமீபத்தில் தயிர்கடைந்து வெண்ணையை எடுத்து குடம் குடமாய் நெய்யைக் காய்ச்சி வைக்க வேண்டும். அதாவது: இந்தக்கிருஹத்தில் பசுக்களும் எருமைகளும் அபரிமிதமாக விருத்திபடையவேண்டும் என்று கருத்து.

---

* अत्र पुरुषव्यत्ययश्छान्दसः । † अत्रापि पुरुषव्यत्ययःछान्दसः॥

(அ-கை) सू० ॥ यथाखातमितरा अन्त्रवधाय वंशमाधीयमानमुत्तरेण यजुषा अभिमन्त्रयते (ख० 17. सू० 5.) குழி தோண்டிய கிரமத்தை யனுஸரித்து மற்றத் தூண்களை மந்திரமின்றியே நாட்டி, தூண்களின் மேல் வைக்கப்படும் மூங்கிலை அடியில் எழுதப்படும் 5வது மந்திரத்தால் அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) ५. ऋतेन स्थूणावधिरोह वंशोग्रो विराजन्नपसेध शत्रून् ॥

(ப.ரை) वंश—ஓ மூங்கிலே! ऋतेन-அழிவற்றவனுப் स्थूणौ-தூண்களை अधिरोह- ஏறுவாயாக. (अधिरुह्य च—ஏறியபிறகு, उग्रः— மற்றவனுல் அவமதிக்கப்படாதவனுப் (भूत्वा—ஆகி) विराजन्-விளங்கிக்கொண்டு शत्रून्- எனது சத்துருக்களை अपसेध— விரட்டுவாயாக. ஓமூங்கிலே! நீ இந்த கிருகத்தின் தூண்களின் மேல் வைக்கப் பட்டிருப்பதைக் கண்ணுற்ற மாத்திரத்தில் எனது சத்துருக்கள் பயந்து ஓடி விடவேண்டும் என்று கருத்து.

(அகை) सू० ॥ सम्मितमुत्तरैर्यथालिङ्गम् । (ख० 17. सू० 6.) கட்டப்பட்ட வீட்டை அடியில் எழுதப்படும் மந்திரங்களால் மந்திர லிங்கத்தை யனுசரித்து அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும். அதாவது: 6-வது மந்திரத்தால் கீழ் திசையிலிருக்கும் தூண்களையும், 7வது மந்திரத்தால் தென் திசையிலிருக்கும் தூண்களையும், 8-வது மந்திரத்தால் மேற்கிலிருக்கும் தூண்களையும், 9-வது மந்திரத்தால் வடக்கு திசையிலுள்ள தூண்களையும், 10-வது மந்திரத்தால் பிரதானமான தூணையும் 11-வது மந்திரத்தால் முதுகு மூங்கிலையும் தொடவேண்டும். அடியி லெழுதப்படும் மந்திரங்கள் வீட்டின் அவயவமான தூண் முதலியவற்றைத் துதிக்கின்றனவாயினும் "அவயவஸ்துதியானது அவயவிஸ்துதியிலேயே முடிவடையும்" என்ற நியாயப்படி இங்கும் வீட்டின் அவயவமான தூண்களை ஸ்துதி செய்தல் அவயவியான வீட்டின் ஸ்துதியிலேயே முடிவதாய் கருத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(मन्त्रः) ६. ब्रह्म च ते क्षत्रञ्च पूर्वे स्थूणे अभिरक्षतु ॥

७. यज्ञश्च दक्षिणाश्च दक्षिणे ॥ ८. इषश्चोर्जश्चापरे ॥

९. मित्रश्च वरुणश्चोत्तरे ॥ १०. धर्मस्ते स्थूणाराजः ॥

११. श्रीस्ते स्तूपः ॥

(ப-ரை) (हेगृह = ஓவீடே!) ते = உன்னுடையதான पूर्वे = கிழக்குதிசையிலிருக்கின்ற स्थूणे=தூண்களே ब्रह्मच=பிராம்மணஜாதிக்கு அபிமானிதேவனும் क्षत्रंच=க்ஷத்திரியஜாதிக்கு அபிமானிதேவனும் अभिरक्षतु=காப்பாற்றட்டும்.

7. यज्ञश्च=யாகாபிமானி தேவனும் दक्षिणाश्च=வைதிககர்மங்களில்வேலைசெய்த ருத்விக்குகளுக்கு கொடுக்கப்படும் வேதனம் 'தக்ஷிணை' எனப்படும். அந்தத் தக்ஷிணையின் அபிமானி தேவனும் दक्षिणे=தெற்கு திசையிலிருக்கின்ற தூண்களே (अभिरक्षतु=காப்பாற்றட்டும்)

8. इषः, च, ऊर्जः, च=சரத்ருதுவிலடங்கிய மாதங்கள் 'இட்' என்றும், 'ஊர்க்'என்றும் சொல்லப்படும். ஆகவே அவ்விரு மாதங்களின் அபிமானி தேவதைகள், अपरे=மேற்கு திசையிலிருக்கின்ற தூண்களே (अभिरक्षतु=காப்பாற்றட்டும்)

9. मित्रः, च=மித்திரன் என்ற தேவனும் वरुणः च=வருணன் என்ற தேவனும் उत्तरे=வடக்கு திசையிலிருக்கின்ற தூண்களே (अभिरक्षतु=காப்பாற்றட்டும்)

10. ते உன்னுடையதான स्थूणाराजः=பிரதானமான தூணானது धर्मः=தர்மதேவதையைச் சேர்ந்ததாக வாகட்டும். 11 ते=உன்னுடையதான तूपः=முதுகு மூங்கிலானது श्रीः = லக்ஷ்மியைச் சேர்ந்ததாகவாகட்டும்.

கிருஹப் பிரவேச முறை.

(அ-கை) ஸூ ॥ पालाशं शमीमयं वेध्म (1) मादीप्य उत्तरयाऽग्निमुद्धृत्य, उत्तरेण यजुषाऽगारं प्रपाद्य, उत्तरपूर्वदेशेऽगारस्योत्तरयाऽग्निं प्रतिष्ठापयति (ख० 17, सू० 7) பொரசக் கட்டையையோ, வன்னிக் கட்டையையோ ஔபாஸனுக்னியினில் போட்டு ஜ்வலிக்கும்படி செய்து அடியில் எழுதப்படும் 12 வது மந்திரத்தால் அவ்வக்னியைத் தூக்கி, 13வது மந்திரத்தால் புதிய வீட்டிற்குள் எடுத்துச் சென்று, வீட்டில் வடகிழக்கு பாகத்தில் 14 வது மந்திரத்தால் அவ்வக்னியைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். அதாவது: வைக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः १२ उद्ध्रियमाण उद्धर पाप्मनो मा यदविद्वान् यच्च विद्वाँश्चकार। अह्ना यदेनः कृतमस्ति पापँ रात्र्या यदेनः कृतमस्ति पापँ सर्वस्मान्मोद्धृतो मुञ्च तस्मात् ॥

१३ इन्द्रस्य गृहा वसुमन्तो वरूथिनस्तानहँसुमनसः प्रपद्ये ॥

१४ अमृताहुतिममृतायां जुहोम्यग्निं पृथिव्याममृतस्य जित्यै। तयानन्तं काममहं जयानि प्रजापतिर्यं प्रथमो जिगायाग्निमग्नौ स्वाहा ॥

(ப-ரை) 12. अग्ने-அக்னி தேவனே! मया-என்னால் उद्ध्रियमाणः-எடுக்கப்படுகின்ற त्वम् நீர் यत् (2) எந்தப்பாபத்தை विद्वान्-தெரிந்தும் यच्च-எந்தப் பாபத்தை अविद्वान्-தெரியாமலும் चकार-செய்தேனே तस्मात्-அந்த पाप्मनः-பாபத்தினின்றும் मा-என்னை, उद्धर-கரையேற்றுவீராக. அதாவது: பாபங்களைநாசம்செய்

(1) अत्र एकवचनमविवक्षितम् (2) अत्र लिङ्गव्यत्ययः छान्दसः,

துபரிசுத்தனுபாக்குவீராகஎன்றுகருத்து. மேற்கூறியதே மறுபடியும் விரிவாகக்கூறப்படுகின்றது:- **अग्ने**=ஓஅக்கினிதேவனே. **उद्धृतः**=ஔபாஸன குண்டத்தினின்றும் தனியே எடுக்கப்பட்டவராய்க் கொண்டு **अह्ना**-பகலில் **कृतम्**=செய்யப்பட்டதும் **पापम्**= 1அனுஷ்டிப்பவனை ஒணங்கும்படி செய்கின்றதுமான, அதாவது: நசிக்கும்படிசெய்கின்றதுமான **यत्**= எந்த **एनः**=பாபம் **अस्ति**=இருக்கின்றதோ **रात्र्या**= இரவில் **कृतम्**= செய்யப்பட்டதும் **पापम्**=அனுஷ்டிப்பவனை ஒணங்கும்படி செய்கின்றதுமான **यत्**=எந்த **एनः**=பாபம் **अस्ति**=இருக்கின்றதோ **तस्मात् सर्वस्मात्**=அந்தஎல்லாவித பாபங்களினின்றும் **मा**=என்னை **मुञ्च**=விடுவிப்பீராக. ஒருவனுக்கு நேரும் துக்கங்களுக்கு அவனது பாபகர்மமே மூல காரணமாகையால் பாபங்கள் நாச மடையவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

13. **वसुमन्तः**=தனத்துடன் கூடியதும் **वरूथिनः**=பலவிதமான வீட்டின் அவயவமான கட்டுகளுடன் கூடியதுமான **इन्द्रस्य**=யஜமானனான என்னுடைய **ये**=எந்த (2) **गृहाः**=வீடுண்டோ **तान्**= அந்த வீட்டை (**अहम्**=நான்) (3) **सुमनसः**=சந்தோஷத்துடன் கூடிய வனுய் **प्रपद्ये**=இந்த அக்னியுடன் அடைகிறேன் (பிரவேசிக்கிறேன்).

14. **अमृताहुतिम्**= அழிவற்றி ருத்தலை யடைவதர்க்கு நிமித்தமான ஹோம திரவ்வியமாயிருப்பதான **अग्निम्**- அக்னியை **अमृतायाम्**=அழிவற்ற **पृथिव्याम्**= பூமியில் **अमृतस्य**= நாசமற்றிருத்தலை. **जित्यै**=அடைவதற்காக **जुहोमि**=வைக்கிறேன். **प्रथमः प्रजापतिः**=ஹிரண்ய கர்ப்பரானவர் **यम्**=எந்த **कामम्**- விரும்பிய பொருளை **जिगाय**—அடைந்தாரோ **तम्**—அந்த **अनन्तम्**—எல்லை கடந்த **कामम्**—விரும்பிய பொருளை **अहम्**—நான் **तया**—அக்னியைப் பிரதிஷ்டை செய்வதால் **जयानि** அடைவேனுக. **अग्निम्**—இந்த அக்னியை—**अग्नौ** பூமியில் **स्वाहा** வைக்கிறேன்—**इयं वा अग्निर्वैश्वानरः**

---

(1) पै ओवै शोषणे इत्यस्माद्धातोः पापमिति रूपम् । कर्तारं शोषयतीत्यर्थः ॥
(2) अत्र एकस्मिन् बहुवचनम् । (3) अत्र सुमनाः इति भाष्ये सुमनस इति वचनव्यत्ययः छान्दसः

என்ற வேறு வேத வாக்கியமானது பூமியை அக்னியாக வியவஹரித்திருப்பதால் இங்கு அக்னி என்ற பதத்தால் பூமி குறிக்கப்படுவதாகப் பொருள் செய்யப்பட்டது.

(அ-கை) **सू० ॥ तस्माद्दक्षिणमुदधानायतनं भवति (ख० 17, सू० 8)** பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட அக்னிக்குத் தென் பாகத்தில் ஜலம் நிரைந்த குடத்தை வைப்பதற்கு ஆதாரமானதும் வாய கண்டதுமான மணிகம் என்ற மண் பாத்திரத்தை வைப்பதற்காக வேண்டிய ஸ்தானத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். **सू० ॥ तस्मिन्विषूचीनाग्रान्दर्भान् सꣳस्तीर्य तेषूत्तरया व्रीहियवान्युप्य, तत्रोदधानं प्रतिष्ठापयति (ख० 17, सू० 9.)** அவ்விடத்தில் அனேகம் திக்முகமான நுனியை யுடையனவாக தர்ப்பங்களைப் பரப்பி, அதன்மேல் அடியில் எழுதப்படும் 15வது மந்திரத்தால் நெல் 'யவம்' என்ற தான்யம் இவ்விரண்டையும் கலந்துபோட்டு அவற்றின்மேல் ஜலம் நிரைந்த குடத்தை வைப்பதற்கு ஆதாரமான வாயகண்ட மணிகம் என்ற பாத்திரத்தை வைக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) १५. अन्नपत इत्येषा ॥

இம்மந்திரத்தின் மீதமுள்ள பாகங்கள் பின் வருமாறு:—

अन्नपतेऽन्नस्य नो देह्यनमीवस्य शुष्मिणः ।
प्र प्रदातारं तारिष ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे ॥.

(ப - ரை) **अन्नपते**– அன்னத்திற்கு யஜமானனான ஓ தேவனே! **अनमीवस्य**–ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கின்றதும் **शुष्मिणः**– பலத்தைக் கொடுக்கின்றதுமான **अन्नस्य**– அன்னத்தை **नः** எங்களுக்கு **देहि**-கொடுப்பீராக. **प्रदातारम्**-அன்னத்தை உம்மையும் பொருட்டு முறைப்படி ஹோமம் செய்கின்ற என்னை **प्रतारिषः**–நன்றாய் விருத்தி செய்வீராக. **नः** எங்களுடைய **द्विपदे**–இரண்டு காலுள்ள பிராணிக்கும் **चतुष्पदे**– நான்கு காலுள்ள பிராணிக்கும்

ऊर्जम्-அன்னத்தையோ,பலத்தையோ **धेहि**-கொடுப்பீராக. எனது கிருகத்தில் வஸிக்கின்றஎந்தப் பிராணியும் உண்ண உணவு கிடைக்காமல் வருந்தாவண்ணம் அன்ன ஸமிருத்தியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கருத்து.

(அ-கை) **सू० ॥ तस्मिन्नुत्तरेण यजुषा चतुर उदकुंभानानयति-(ख० 17, सू०10)** அந்த வாயகண்ட மண் பாத்திரத்தின் மேல் அடியில் எழுதப்படும் மந்திரத்தால் ஜலம் நிரைந்த நான்கு குடங்களை வைக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு குடத்தை வைக்கும் பொழுதும் ஒவ்வொரு தடவை மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः)१६ अरिष्टा अस्माकं वीरास्सन्तु मापरासेचि मे धनम्॥

(ப-ரை) **अस्माकम्**-எங்களுடைய **वीराः** புத்திரர்கள் **अरिष्टाः** ஹிம்ஸையை யடையாதவர்களாக **सन्तु**- இருக்கவேண்டும். **मे**-என்னுடைய **धनम्** தனமானது **मापरासेचि**-வியர்த்தமாய் நாசமாக்கப்பட்டதா யாகவேண்டாம்.

(அ-கை) **सू० ॥ दीर्ण मुत्तरयाऽनुमन्त्रयते (ख० 17, सू०11)** குடங்களுக்கு ஆதாரமான மணிகம் எனப்படும் வாயகண்ட ஓர் வகை மண் பாத்திரமானது குடங்களை வைக்குங்கால் உடைந்து போய்விட்டால் அடியில் எழுதப்படும் 17வது மந்திரத்தால் அப்பாத்திரத்தை அனுமந்திரணம் செய்யவேண்டும். அதாவது: மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு தொடவேண்டும்.

(मन्त्रः) १७. भूमिर्भूमिमगान्माता मातरमप्यगात् । भूयास्म पुत्रैः पशुभिर्यो नो द्वेष्टि स भिद्यताम् ॥

(ப-ரை) **भूमिः**-பூமியின் விகாரமான மணிகம் என்ற மண் பாத்திர மானது **भूमिम्**-தனது காரணமான பூமியை **अगात्**-அடைந்து விட்டது. மண்ணினுல் செய்யப்பட்ட பாத்திர முடை

ந்து விட்டால் அது திரும்பவும் மண்ணாகவே யாகி விடுகின்றது என்பது மிகப்பிரசித்த மானதே. இதுவே இம்மந்திரத்திலும் கூறப்படுகின்றது. **माता**—அப்பாத்திரத் திற்குள்ளிருக்கும் இடைவெளியாகிற ஆகாசமும் **मातरम्**—வெளியிலிருக்கும் மகா காசத்தை **अप्यगात्**—வந்தடைந்து விட்டது. அதாவது: வெளியிலிருக்கும் ஆகாசத்துடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டது **वयम्**-நாம் **पुत्रैः**-பிள்ளைகளுடனும், **पशुभिः**—பசுக்களுடனும் **भूयास्म**—விருத்தியை யடைந்தவர்களாக ஆகவேண்டும் **यः**—எவன் **नः**— எங்களை **द्वेष्टि**-துவேஷிக்கிறுனே **सः**—அவன் **भिद्यताम्**— நாசத்தை யடையட்டும் இந்தக் குடத்திற்கு ஆதாரமான மணிகம் என்ற பாத்திரம் உடைந்து போகுதல் என்ற அசுபத்தால் எனக்கோ என்னைச் சேர்ந்த புத்திரன் பசு முதலியோருக்கோ எத்தகைய கெடுதலுமுண்டாகாமலிருக்கவேண்டும். எனது சத்துருக்கள் இதன் மூலம் நாசத்தை யடையவேண்டும் என்று கருத்து.

(அ-கை) **सू०॥ अग्नेरुपसमाधानाद्याज्यभागान्ते उत्तरा आहुतीर्हुत्वा जयादिप्रतिपद्यते (ख० 17. सू० 12.)** பிறகு அக்னிப்பிரதிஷ்டை முதல் ஆஜ்யபாகம் என்ற கர்மம்வரை செய்து முடித்துக் கொண்டு, பிறகு அடியில் எழுதப்படும்18-19-20-21 வது மந்திரங்களைப் படித்து செய்பினுல் நான்குபிரதானஹோமத்தைச் செய்து ஜயாதிஹோமம் முதலிய வற்றைச் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) १८–१९. वास्तोष्पत इति द्वे ॥

वास्तोष्पते என்று தொடங்கி படிக்கப்படும் மந்திரங்களாவன.

१८. वास्तोष्पते प्रतिजानीह्यस्मान् थ्स्वावेशो अनमीवो भवानः। यत्वेमहे प्रति तन्नो जुषस्व शं न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे ॥

१९. वास्तोष्पते शग्मया सꣳसदा ते सक्षीमहि रण्वया गातुमत्या । आवः क्षेम उत योगे वरं नो यूयं पातस्वस्तिभिस्सदा नः ॥

२०. वास्तोष्पते प्रतरणो न एधि गोभिरश्वेभिरिन्दो अजरासस्ते सख्ये स्याम पितेव पुत्रान् प्रति नो जुषस्व ॥

२१. अमीवहा वास्तोष्पते विश्वा रूपाण्याविशन् । सखा सुशेव एधि नः ॥

(ப-ரை) 18 **वास्तोष्पते**=ஓ கிருஹாபி மானி தேவனே! **अस्मान्**=எங்களை **प्रतिजानीहि**=உம்மிடம் பக்திசெய்பவர்களாக அறிவீராக. நாங்கள் உம்மிடம் பக்திசெய்து வருவதை நீர் அறிய வேண்டும் என்று கருத்து(**अतः**= ஆனது பற்றி) **नः**=எங்களுக்கு **स्वावेशः** சுகத்தை விளைவிக்கின்ற ஸமீபஸ்திதியை யுடையவராகவும், அல்லது சுகமாய் நெருங்கிப்பழகக் கூடியவராகவும், **अनमीवः**- ஆரோக்யத்தைக் கொடுப்பராகவும், **भव**- ஆக வேண்டும். (**किंच** மேலும் **त्वा**-உம் மிடம் **यत्**-எந்தப் பொருளை **ईमहे**-யாசிக்கின்றோமோ **तत्**-அந்தப் பொருளை **नः**-எங்களுக்கு **प्रतिजुषस्व**-அடைவிப்பீராக. **नः**-எங்களுடைய **द्विपदे**-இரண்டுகாலுள்ள பிராணிகளுக்கும் **चतुष्पदे**- நான்கு காலுள்ள பிராணிகளுக்கும் **शम्**-சுகத்தை **एधि**- விருத்தி செய்வீராக.

19. **वास्तोष्पते**-ஓ கிருஹாபிமானி தேவனே! **शग्मया**-சுகரூபமாயும் **रण्वया**-விளையாடுகின்றதாயும் **गातुमत्या**-நல்ல வழியிற் செல்லுகின்றதாயு மிருக்கின்ற **ते**-உன்னுடைய **संसदा**-ஸபையுடன் **सक्षीमहि**-சேருவோமாக. உமது பந்து மித்திர வர்க்கங்களுள் என்னையும்ஒருவனுகச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கருத்து. **नः**-எங்களை **क्षेमे**-கிடைத்த பொருளை ரக்ஷித்தல் என்ற க்ஷேமத்துடனும் **योगे**-கிடைக்காத பொருளைக் கிடைக்கும்படி செய்தல் என்ற யோகத்துடனும் **वरम्**-மிகவும் **आवः**- சேர்ப்பீராக. ஓ வாஸ்து தேவனே! நீர் எனக்குக் கிடைக்காத பொருள்களைக்கிடைக்கும் படி செய்வதுடன் கிடைத்த பொருள்

களைக் கார்க்கவும் வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதில் கருத்து. (**देवा:** ஓ தேவர்காள்) **यूयम्**—நீங்கள்**न:**-எங்களை **स्वस्तिभि:**—நன்மைகளால் **सदा**—எப்பொழுதும் **पात**— காப்பாற்று வீர்களாக. ஓ தேவர்காள்! நீங்கள் எனக்கு எப்பொழுதும் நன்மையையே கொடுத்து அருள் புரியவேண்டும் என்று கருத்து. (1)

20 **इन्दो**— ஐசுவர்யம் நிரைந்த **वास्तोष्पते**— ஓ கிருஹாபிமானி தேவனே! **गोभि:**- பசுக்களாலும் **अश्वेभि:**— குதிரைகளாலும்**न:**—எங்களை**प्रतरण:**— விருத்தி செய்பவராக **एधि**—ஆவீராக. ஓ வாஸ்து தேவனே! உமது பிரஸாதத்தால் குதிரை, பசு முதலியவைகள் என்னிடம் மேன்மேலும் விருத்தியடைகின்றன வாக வாக வேண்டும் என்று கருத்து. **ते**— உம்முடைய **सख्ये**— நான் ஸ்துதிப்பவன், நீர் ஸ்துதிக்கப்படுபவர் என்ற முறையை யொட்டி ஏற்பட்டுள்ள ஸ்னேஹ பாவத்தில் **अजरास:**-கிழத்தன்மையற்றவர்களாக (**वयम्**—நாம்)**स्याम**—ஆகவேண்டும். நம்மிருவருக்கு மிருக்கின்ற ஸ்னேஹமானது ஒரு பொழுதும் அழியக்கூடாதென்று பிரார்த்திப்பதில் கருத்துக்கொள்ள வேண்டும் **पुत्रान्**— பிள்ளைகளை **पितेव**—தகப்பன் போல் **न:**—எங்களை **प्रतिजुषस्व**-பிரீதியுடன் அடைவீராக.

21. **वास्तोष्पते**— ஓ கிருஹாபிமானி தேவனே! **विश्वा**—எல்லாவிதமான **रूपाणि**—வஸ்துக்களையும் **आविशन्**—பிரவேசித்துக் கொண்டு **अमीवहा**—ரோகங்களை நாசம் செய்பவராகவும் **सखासु** சினேஹிதர்களான எங்களிடம் **शेव:**— ஸுகத்தைக் கொடுப்பவராகவும் **एधि**—ஆவீராக. ரோகநிவிருத்திக்கு எந்தெந்தப் பொருள்கள் முக்கிய சாதனங்களோ அவைகள்யாவற்றிலும் நீர்பிரவேசித்து ரோக நிவிருத்தியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதில் கருத்து.

(அ-கை) **सू० ॥ परिषेचनान्तं कृत्वोत्तरेण यजुषा कुंभेन त्रि: प्रदक्षिणमन्तरतोऽगारं निवेशनं वा परिषिच्य ब्राह्मणान् भोजयेदपूपैस्सक्तुभिरोदनेनेति॥ (ख० 17, सू० 13.)** பிறகு பரிஷேசனம் என்ற கர்மம் வரை செய்து கொண்டு, அடியில் எழுதப்படும் 22-வது மந்திர

(१) "योगे,क्षेमे," उभयत्रापि तृतीयार्थे सप्तमी ॥

த்தைப்படித்து முன்னமேயே அக்னிக்குத் தென் பாகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஜலக்குடத்தால் (ஜலத்தால்) வீட்டின் உள் பாகத்தையோ, நிவேசனத்தையோ (1) பிரதக்ஷிணமாக மூன்று தடவை நனைத்து அபூபம், ஸக்து, அன்னம், இவற்றால் பிராம்மணர்களுக்கு போஜனம் செய்விக்க வேண்டும்.

(मन्त्रः) २२ शिवꣳ शिवम्. ॥

(ப-ரை) **इदंवास्तु**–இந்த கிருஹமானது **शिवम्**–மங்களகரமாக (**भवतु**– ஆகட்டும்.) **शिवम्**– மங்களகரமாக **भवतु**–ஆகட்டும்.

இரண்டாவது பிரச்னத்தில் பதினைந்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

பதினாறுவது கண்டம்:

(அ-கை) **सू० ॥ श्वग्रहगृहीतं कुमारं तपोयुक्तो जालेन प्रच्छाद्य कंसं किंकिणिं वा ह्रादयन्नद्वारेण सभां प्रपाद्य सभाया मध्ये अधिदेवनमुद्धत्या-वोक्ष्याऽक्षान्युप्य, अक्षेषूत्तानं निपात्य दध्ना लवणमिश्रेण अञ्जलिना उत्तरैरवोक्षेत् प्रातर्मध्यंदिने सायम्(ख० 18, सू० 1.)** எந்தத் துஷ்ட கிரஹத்தால் பீடிக்கப்பட்டால் மனிதன் நாயைப்போல் குறைப்பனோ, அல்லது நரயின் சேஷ்டைகளைச்செய்வனோ அந்தத் துஷ்டகிரஹத்திற்கு சுவக்கிரஹம் என்று பெயர். அந்த சுவக்கிரஹத்தால் பீடிக்கப்பட்ட குமாரனது தகப்பன் "நாம் சுத்தனாகிவிட்டோம்" என்று மனத்திற்கு த்திருப்தி ஏற்படும்வரை, போஜனத்தை விலக்கல், இந்திரியங்களையடக்கல் முதலிய தவத்தை ச்செய்து, பிறகு அந்தக்குமாரனை மீன்பிடிக்கும் வலையினால் மூடி, வெண்கலத்தால் செய்த சலங்கைகளை மற்றொரு புருஷனைக்கொண்டு சப்திக்கும்படி செய்து சூதாடுமிடத்திற்குப் பிரஸித்தமான பாதையால்செல்லாமல் சுவரைஇடித்து துவாரத்தை ஏற்படுத்தி அதன் வாயிலாக் குமாரனுடன்சென்று, அந்தச்சபையின் மத்தியில் சூதாடும் ஸ்தானத்தை மண்வெட்டியால் கல்லியெடுத்து விட்டு, தீர்த்தத்தால் புரோக்ஷணம் செய்து, சொக்கட்டான்காய்களை அவ்விடத்தில் பரப்பி அவற்றின்மேல் இந்தக்குமாரனை மல்லாக்காக ப்படுக்கச்

---

(1) நிவேசனம் என்றபதத்தின் பொருள் நமக்கு விளங்க வில்லை

செய்து உப்புக்கலந்த தயிரை அஞ்ஜலியால் எடுத்து அடியில் எழுதப்படும் மந்திரங்களால், காலே, நடுப்பகல், மாலே நேரங்களில் புரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும். எல்லா மந்திரங்களுக்கும் முடிவில் ஒருதடவை புரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும் என்றுசிலரும் ஒவ்வொருமந்திரத்தின் முடிவிலும் புரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும் என்று சிலரும் சொல்லுகின்றனர். இக்கார்யத்தை மூன்று நல்ல தினத்தில் செய்ய வேண்டும். தயிரையெடுத்து புரோக்ஷணம் செய்யும் வரையில் சலங்கையைச் சத்தப் படுத்த வேண்டும். ஸூ॥ अगदो भवति (ஃ 18, ஸூ 2,) இவ்விதம் செய்தால் குமாரன் ரோகமற்றவனுயா கிவிடுவான்.

(मन्त्रः)१. कूर्कुरः सुकूर्कुरः कूर्कुरो बालबन्धनः ।
उपरिष्टाद्यदेजाय तृतीयस्या इतो दिवः ॥

२. औलब इत्तमुपाह्वयथार्जीङ्ख्यामश्शबल ः। अधो-
राम उलुंबलः सारमेयो ह धावति समुद्रमवचाकशत् ॥

३. बिभ्रन्निष्कं च रुक्मं च शुनामग्रगँसुबीरिणः ।
सुबीरिण सृज सृज शुनक सृजैकव्रात्य सृज च्छत् ॥-

४. तत्सत्यं यत्वेन्द्रोऽब्रवीद्गास्पाशयस्वेति तास्त्वँस्पा
शयित्वाऽऽगच्छस्तं त्वाऽब्रवीदविदहा ३ इत्यविदं ही-
ति वरं वृणीष्वेति कुमारमेवाहं वरं वृण इत्यब्रवीः ॥

५. विगृह्य बाहू प्लवसे द्यामवचाकशत् ॥

६. बिभ्रन्निष्कं च रुक्मं च शुनामग्रगँसुबीरिणः । सु-
बीरिण सृज सृज शुनक सृजैकव्रात्य सृज च्छत् ॥

७. तत्सत्यं यत्ते सरमा माता लोहितः पिता ।
अमी एके सरस्यका अवधावत तृतीयस्या इतो दिवः ॥

८. तेकश्च ससरमतण्डश्च तृलश्च वितूलश्चार्जुनश्च लो-
हितश्च ।

दुला ह नाम वो माता मन्थाकको ह वः पिता ।
९. सन्तक्षा हन्ति चक्री वो न सीसरीदत ।
छदपेहि सीसरम सारमेय नमस्ते अस्तु सीसर ॥
१०. समश्वा वृषणः पदो न सीसरीदत ।
छदपेहि सीसरम सारमेय नमस्ते अस्तु सीसर ॥
११. श्वानमिच्छ्वाऽदन्न पुरुषञ्छत् ॥

(ப-ரை) 1. **सुकूर्कुरः**-நன்றாய் குர், குர் என்றுகுறைக்கின்ற **(यः) कूर्कुरः**-எந்தநாயுண்டோ **वालबन्धनः**-வாலினால் கட்டுகின்ற **(यः) कूकुरः**-எந்த நாயுண்டோ **इतः**-இந்தப் பூலோகத்தினின்றும் **तृतीयस्याः**-பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஸுவர்க்கம் என்றலோகங்களுள் மூன்றாவதும் **उपरि-ष्टात्**-மேலே இருக்கின்றதுமான **दिवः**-ஸுவர்க்கலோகத்தினின்றும் **यत्**-(1) எந்தநாய்(2). **एजाय**-வந்திருக்கின்றதோ 2. **(सःसः** அந்தந்த)நாய் **औलवः**-உலபன் என்ற நாயின் பிள்ளையாக வாகின்றது. **तम्**-அந்தந்தநாயை **(परिचारकाः**-ஓவேலைக்காரர்காள்) **उपाह्वयथ**-**अत्र भाष्यम्-उपशब्दो अपेत्यस्यार्थे, अपाह्वयथ,यथा इतः अपगतो भवति॥.** எவ்விதம் சத்தம் போட்டால் இங்கிருந்து ஓடி விடுமோ அவ்விதம் சத்தம் போட்டுவிரட்டுங்கள். **श्यामः**-கருப்பு நிறம் பொருந்தியது **शबलः**தவிட்டு நிறம் பொருந்தியது **अधोरामः**-கீழ்பாகத்தில் கருப்பு நிறம் பொருந்தியது **उलुंबलः**-அதிக பலம் பொருந்தியது **(इति**-என்றுசத்ரு:--நான்கு) **आर्जीन्**-ருஜி என்றவரின் புத்திரர்களான நாய்களையும் **अपाह्वयथ**-விரட்டுங்கள். **सारमेयः**-ஸரமா என்ற பெண் நாயின் பிள்ளையான நாயானது **समुद्रम्**-ஸமுத்திரத்தை **अवचाकशत्**-பார்த்துக் கொண்டு **धावति**-ஓடி வருகின்றது. (**तमप्यपाह्वयथ**-அதையும் விரட்டுங்கள்.')

3. **निष्कं च**-நிஷ்கம் என்ற ஆபரணத்தையும் **रुक्मं च**-ருக்மம் என்ற ஆபரணத்தையும் **बिभ्रत्**-தரித்திருக்கின்ற **सुबीरिणः**-- ஸுபீரிணம் எனப்பெயரிய நாயானது **शुनाम्**- நாய்களுக்குள் **अग्रम्**-பிரதான மானது.'**सुबीरिण**- சுபீரிணம் எனப்பெயரிய ஓநாயே!

---

(1) अत्र सुपां सुलुगिति सोर्लुक्। 2. एतेर्लिटि छान्दसो जकारः।

सृज सृज-இந்தக் குமாரனை விட்டுவிடு **शुनक**-அதிகமாய் சாப்பிடுகி றஓ நாயே! **सृज**-இந்தக் குமாரனை விட்டுவிடு. **एकव्रात्य**-ஒரு கூட்டத்தில் பிரதானமாயிருக்கின்ற நாயே! **सृज**-இந்தக்குமாரனை விட்டுவிடு **तत्**-சி சி. போ போ.

4. 5. அடியில் எழுதப்படும் கதையை க்ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது:—ஓர் ஸமயத்தில் அஸுரர்கள் தேவர்களின் பசுக்களைத் திருடி மலையின் குகையில் அடைத்து குஹாத் துவாரத்தையும் மூடி விட்டனர். அப்பொழுது இந்திரன் 'ஸரமா' என்ற நாயின் பிள்ளையான ஸாரமேயனைக் கூப்பிட்டு "ஓ ஸாரமேய! நமது பசுக்கள் எங்கிருக்கின்றன. எவர்களால் திருடப்பட்டன வென்பதை வெளியிற் சென்று அறிந்து பசுக்களைத் திருடியவர்களை வென்று பசுக்களைத் திரும்பவும் அழைத்துக் கொண்டே வந்து சேரு"என்று கட்டளையிட்டான். அந்த ஸாரமேயன் என்ற நாயும் இந்திரன் சொல்லிய படியே எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்தது. இவ்விதம் காரியத்தைச் செய்து முடித்த ஸாரமேயனுக்கு இந்திரன் வேண்டிய வரனைக் கொடுத்தார் என்பதாம். **इन्द्रः**-இந்திரன் **गाः**-அஸுரர்களால் அபஹரித்துச் செல்லப்பட்ட எங்களது பசுக்களை **स्पाशयस्व**-சத்துருக்களை வென்று அடைவாயாக **इति**-என்று **अब्रवीत्**-சொன்னார் (**इति**) **यत्**-என்பது யாதுண்டோ **तत्**-அதுவும். **त्वम्**-நீ **ताः**-அந்தப் பசுக்களை **स्पाशयित्वा**- சத்துருக்களை வென்று அழைத்துக் கொண்டு **आगच्छः**-வந்தாய் (**इति यत्**-என்பது யாதுண்டோ, **तत्**-அதுவும்) **तम्**-அவ்விதம் காரியத்தைச் செய்து முடித்த **त्वा**-உன்னை (**इन्द्रः**-இந்திரன்) **अविद हा**- (1) பசுக்களையடைந்தாயா **इति**-என்று **अब्रवीत्**-சொன்னார்-அதாவது: கேட்டார்(**इति यत्**-என்பது யாதுண்டோ **तत्**-அதுவும் **तदा**-அப்பொழுது **त्वम्**-நீ) **अविदं हि**-(2) பசுக்களை அடைந்து விட்டேன், அதாவது:-கொண்டு வந்துவிட்டேன் **इति**-என்று **अब्रवीः**-சொன்னாய் (**इति यत्**-என்பது யாதுண்டோ **तत्**-அதுவும் **ततः**-பிறகு **इन्द्रः**- இந்

(1.) छान्दसो विसर्जनीयस्य लोपः । 'हा' इति प्रश्नद्योतको निपातः । तस्य प्रश्ने प्लुतः
(2.) 'हि' इत्यभ्युपगमं द्योतयति ॥

திரன்) **वरम्**—வேண்டியதை **वृणीष्व**—கேட்டுக் கொள்ளு **इति** என்று **अब्रवीत्**—சொன்னார் (**इति यत्**—என்பது யாதுண்டோ **तत्**—அதுவும்) **तदा**—அப்பொழுது **त्वम्**—நீ "**अहम्**—நான் **कुमारमेव**—குழந்தைகளைப் பாதிப்பதையே **वरम्**—வரமாக **वृणे**—வரிக்கிறேன்—கேட்கிறேன் **इति** என்று **अब्रवीः**—சொன்னாய் (**इति यत्**—என்பது யாதுண்டோ **तत्**— அதுவும்) **सत्यम्**—உண்மையே. ஓ ஸுபீரிணா! நீ குழந்தைகளை ஹிம்ஸிப்பதையே இந்திரனிடம் வரமாகக்கேட்டுக் கொண்டாய் என்பது, நீ எனதுகுமாரனைப் பாதிப்பதிலிருந்து உண்மை என வெளியாகின்றது என்று கருத்து.

5. (**हे सुवीरिण!** ஓஸுபீரிணா! **त्वम्**— நீ) **बाहू**— கைகளை **विगृह्य**— பரப்பிக் கொண்டு **द्याम्**— ஆகாசத்தை **अवचाकशत्**- பார்த்துக் கொண்டு **प्रवसे**- வருகிறாய். அல்லது ஸுவர்க்க லோகத்தினின்றும் வரும்பொழுது ஆகாசநதியைத் தாண்டுகிறாய். இவ்விதமே ருக்வேதத்தில் ஸரமாஸூக்தத்தில் **कथं रसाया अतरः पयांसि** "எவ்விதம்ரஸா என்றஆகாசநதியின் ஜலத்தைக்கடந்தாய்" என்றதால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **रसा**—ஆகாசநதி.

6. **विभ्रचिक्ष्च** என்ற இந்த 6 வது மந்திரத்திற்கு 252 வது பக்கத்தில் உரை எழுதப் பட்டிருக்கிறது.

7. (**सुवीरिण**- ஓ ஸுபீரிணா!) **ते**—உனக்கு **सरमा**—ஸரமா எனப் பெயரிய நாயானது **माता**—தாய். * **लोहितः**—ரோஹிதன் எனப் பெயரிய நாயானது **पिता**—தகப்பன் (**इति**) **यत्**—என்பது யாதுண்டோ **तत्**—அது **सत्यम्**—உண்மையே. (**अन्येश्वानः**—ஓ மற்ற நாய்களே!) **अमी (यूयम्)** இந்த நீங்கள் **एके**—சிலர் **सरस्यक्काः**—ருசிபொருந்திய மாம்ஸத்துடன் கூடியவர்களாய்க் 'கொண்டு **इतः**— இந்தப் பூலோகத்தினின்றும் **तृतीयस्याः**—மூன்றுவது லோகமான **दिवः**— ஸுவர்க்க லோகத்தினின்றும் **अवधावत**— கீழ் நோக்கி வாருங்கள்.

8. சென்ற 7 வது மந்திரத்தில் பொதுவாய் கூறப்பட்ட நாய்களின் பெயர்கள் குறிக்கப் படுகின்றன. **तेकः,च** தேகன்என்

---

* छान्दसो रेफस्य लकारः ।

றும் **ससरमतण्ड:** **च**–ஸஸரமதண்டன்என்றும் **तूल: च** தூலன் என்றும் **वितूल:, च**– விதூலன் என்றும் **अर्जुन: च**– அர்ஜுனன் என்றும் (**क्रमेण षण्णां शुनां नामानि**–முறையே ஆறு நாய்களின் பெயர்களாகும் **हे षट् श्वान:**–தேகன் முதலிய ஓ ஆறு நாய்களே!) **व:**–உங்களுக்கு **दुला**–துலா எனப் பெயரியவள் **माता**–தாய் (**इति**–என்பது) **ह**– பிரஸித்த மானது. **मंधाकक:**–மந்தாககன் எனப் பெயரியவன் **व:**–உங்களுக்கு **पिता**– தகப்பன் (**इति**– என்பது) **ह**– பிரஸித்தமானது.

9. (**अत्रागतान्**–இங்குவந்த) **व:**-- உங்களை **तक्षा**-- எனது வேலைக் காரன் **चक्री**- ஆயுதத்தைக் கையில் தாங்கிக் கொண்டு **संहन्ति**-நன்றாய் கொல்லப் போகிறான் (**अतश्च**- ஆகையால்) **न सीसरीदत**- இங்குவராதீர்கள். முற்கூறிய நாய்களைவிட வேறான வர்களும், ஸரமையின் புத்திரர்களுமான 'ஸீஸரமன் 'ஸீஸரன்' எனப் பெயரியவர்களைப் பற்றிஇம்மந்திரத்தின் இரண்டாவது பாகத்தால் சொல்லப் படுகின்றது **सीसरम**–ஸீஸரமன் எனப் பெயரிய **सारमेय**- ஓ நாயே **छत्**- சி. **अपेहि**-இவ்விடம் விட்டுச் செல். **सीसर**-ஸீஸரன்எனப் பெயரிய **सारमेय**-ஓ நாயே! **ते**-உனக்கு. **नम:**-நமஸ்காரம் **अस्तु**-இருக்கட்டும். அதாவது: நமஸ்கரிக்கிறேன்.

10. (**हे श्वानौ**- ஓநாய்களே! **यद्यत्रागच्छथ:**- இங்கு வந்தால்) **वृषण:** பலம் பொருந்திய **पद्यो न**--பாதம் போல **अश्वा:**- குதிரைகள் **सीसरीदत**- ஓடிவரட்டும். ஓ நாய்களே! மிக்க பலசாலியான புருஷன் எவ்விதம் தனது காலால் ஒன்றை உதைக்கும் பொழுது வேகமாய் காலை நீட்டுவானோ அவ்விதமே எனதுகுதிரைகள் இவ்விடம் வந்த உங்களிடம் பாய்ந்து கொன்று விடுமாதலால் நீங்கள் இவ்விடம்வராமல் விலகி விடுவதே நன்மை யாகும் என்று கருத்து. **सीसरम** ஸீஸரமன் எனப் பெரிய **सारमेय**–ஓ நாயே **छत्**–சி. **अपेहि**–இவ்விடம் விட்டு செல்லு. **सीसर**–ஸீஸரன் எனப் பெயரிய **सारमेय**– ஓ நாயே **ते**--உனக்கு **नम:**–நமஸ்காரம் **अस्तु**–இருக்கட்டும்.

11. பொதுவாய் எல்லா நாய்களையும் குறித்துச் சொல்லப் படுகின்றது:— श्वा–இவ்விடம் வந்த நாயானது श्वानमित्-- தன து ஜாதியான நாயையே अद्त्--பக்ஷிக்கட்டும். पुरुषम्--இந்தக் குமாரனை न--பக்ஷிக்கவேண்டாம் छत्--சீ

(அ-கை) सू० ॥ शंखिनं कुमारं तपोयुक्त उत्तराभ्यामभिमन्त्र्यो त्तरयोदकुंभेन शिरस्तोऽवनयेत्प्रातर्मध्यंदिने सायम् । (ख० 18, सू० 3) எந்தத் துஷ்டக் கிரஹத்தால் பீடிக்கப்பட்டால் குமாரன் சங்கம் போல் சத்தமிடுவானோ அந்தக் கிரஹத்திற்கு சங்கம் என்று பெ யர். அந்தச் சங்கக்கிரஹத்தால் பீடிக்கப்பட்ட குமாரனை அவனது தகப்பன் "நான் பரிசுத்தனுகி விட்டேன்" என்று மனத்திற்குத் திருப்தி ஏற்படும் வரை போஜனத்தைவிலக்கல் இந்திரியங்களை யடக்கல் முதலிய தவத்தைச் செய்து அடியில் எழுதப்படும் एते ते प्रतिदृश्येते, हतश्शङ्खो हतश्शङ्ख पिता என்ற மந்திரங்களால் அபிமந் திரணம் செய்து ऋषिर्बोधः என்ற மந்திரத்தால், குடத்தில் ஜலத் தை எடுத்து குமாரனுடைய சிரஸில் காலை, மத்யான்ஹம், மாலை இவ்வேளை களில் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். सू० ॥ अगदो भवति (ख० 18, सू० 4) இவ்விதம் செய்தால் ரோகம் நிவிருத்தியை யடைந்து விடும்.

(मन्त्रः) १२. एते ते प्रतिदृश्येते समानवसने उभे ।
ते अह्ँसारयेण मुसलेनावहन्म्युलूखले ॥

१३. हतश्शङ्खो हतश्शङ्खपिता हतश्शङ्खकुतुर्वकः ।
अप्येषाँस्थपतिर्हतः ॥

१४. ऋषिर्बोधः प्रबोधस्स्वप्नो मातरिश्वा ।
ते ते प्राणांन्स्परिष्यन्ति माभैषीर्न मरिष्यसि ॥

(பரை) 12. समानवसने--ஒரேவிதமான வஸ்திர முடைய வர்களும் ते–பிரஸித்தர்களு மான उभे–இரண்டு एते–சங்கக் கிரஹ ங்களின் தாய்மார்கள் प्रतिदृश्येते–காணப் படுகின்றனர் ते–அவர் களை अहम्–நான் उलूखले–உரலில் (कृत्वा–போட்டு) सारयेण–மிகவும் திருடமான मुसलेन–உலக்கையால் अवहन्मि–இடிக்கிறேன்.

13. **शङ्खः**—சங்கம் என்ற துஷ்டக் கிரஹமானது **हतः**நாசம டைந்து விட்டது. **शङ्खपिता**—சங்கக் கிரஹத்தின் தகப்பன் **हतः** நாசமடைந்து விட்டான். **शङ्खकुतुर्वकः**—ஹிம்ஸிக்கின்ற சங்கக் கிர ஹமானது **हतः**—நாசமடைந்து விட்டது. **एषाम्**—இந்தச் சங்கக்கிர ஹங்களின் **स्थपतिःअपि=** யஜமானனும் **हतः**—நாசமடைந்து விட் டான். இம்மந்திரப்பிரபாவத்தால் சங்கக்கிரஹம் நிச்சயமாய் நாச மடைந்து விடும் என்ற நம்பிக்கையால் **भूतकाल**—பிரயோகம் செய் யப்பட்டிருக்கிறது.

14. **बोधः**—போர்தாயன கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த **ऋषिः**— ருஷியும் **प्रबोधः**—நல்லஅறிவுக்கு அபிமானி தேவதையும் **स्वप्नः**— ஸ்வப்னத்தின் அபிமானி தேவனும் **मातरिश्वा**—வாயுவும் ஆகிய (**ए**) **ते**—இவர்கள் **ते**—உன்னுடைய **प्राणान्**—பிராணன்களை **स्परिष्यन्ति**— காப்பாற்றப் போகின்றனர். **अतश्च**—ஆகையால் **न मरिष्यसि**—இற ந்து போகமாட்டாய். **कुमार**—ஓ குமாரனே! **माभैषीः**—பயப்படாதே

ஸர்ப்ப பலி போடும் முறை.

(அ-கை) **सू० । श्रावण्यां पौर्णमास्यामस्तमिते स्थालीपाकः (ख०** 18, **सू०** 5) ஸூரியன் ஸிம்ம ராசியில் சஞ்சரிக்கும் பொழுது வரும் அமாவாஸ்யைக்கு முன்னுள்ள பௌர்ணமாஸிக்கு **श्रावणी पौर्ण-मासी**என்று பெயர். அந்தச் சிராவண பௌர்ணமாஸியில் மாலை யில் ஔபாஸனம் செய்த பிறகு, 7வது கண்டத்திற் சொல்லிய முறைப்படி சிறிய பாத்திரத்தில் ஔபாஸனக்னியில் அன்னத் தைப் பாகம்செய்யவேண்டும். சிரவண நக்ஷத்திரத்துடன் கூடிய பௌர்ணமாஸியை மட்டும் **श्रावणी पौर्णमासी** என்று கூறுவது உசிதமாயினும் சிரவண நக்ஷத்திரத்துடன் கூடாவிடினும் சிரா வண மாஸத்திய பௌர்ணமாஸியில் நித்யமாயிருப்பது பற்றி ஸர்ப்ப பலியை ச்செய்தல் அவசியமாகும். சைத்திரம் வைசாகம் முதலிய மாஸங்களை நிர்ணயிப்பது எங்ஙனமெனின்? கூறுவாம்.

मेषादिस्थे सवितरि यो यो दर्शः प्रवर्तते ।

चान्द्रमासास्तत्तदन्ताश्चैत्राद्या द्वादश स्मृताः ॥

तेषु या या पौर्णमासी सा सा चैत्र्यादिका स्मृता ।
कादाचित्केन योगेन नक्षत्रस्येति निर्णयः ॥

மேஷம் விருஷபம் முதலிய ராசிகளில் சூரியன் சஞ்சரிக்கும் பொழுது அந்தந்த மாதங்களில் எந்தெந்த அமாவாஸ்யை வருகின்றதோ அத்துடன் சாந்திரமாதம் எனப்படும்சைத்ரம் வைசாகம் முதலிய 12 மாதங்கள் முடிவடைகின்றன. அதாவது: சித்திரை மாதத்தில் வரும் அமாவாஸ்யையுடன் சைத்ரம் என்ற சாந்திரமாஸம் முடிவடைகின்றது. வைகாசிமாதத்திய அமாவாஸ்யை யுடன் வைசாகம் என்ற சாந்திர மாஸம் முடிவடைகின்றது. இவ்விதமே மற்ற மாதங்களிலும் கண்டு கொள்ள வேண்டும். அந்தச் சாந்திர மாஸமான சைத்திரம் முதலிய மாதங்களில் எந்தெந்தப் பௌர்ணமாஸிகள் வருகின்றனவோ அவைகள் சித்திரை, விசாகம் முதலிய நக்ஷத்திரங்களின் ஸம்பந்தத்தை ஏதோ ஒருஸமயத்தில் அடையக் கூடுமாதலால் **चैत्री, वैशाखी, आषाढी, श्रावणी** என்பது முதலிய வற்றால் முறையே வியவஹரிக்கப் படுகின்றன.

सू० ॥ पार्वणवदाज्यभागान्ते स्थालीपाकाद्धुत्वाऽञ्जलिनोत्तरैः प्रतिमन्त्रं किंशुकानि जुहोति (ख० 18, सू० 6) பார்வண ஸ்தாலீபாகத்தில் செய்த மாதிரி அக்னிப்பிரதிஷ்டை முதல் ஆஜ்யபாகம் என்ற கர்மம் வரை செய்து கொண்டு, முன்ஸ்தாலியில், (சிறிய பாத்திரத்தில்) சமையல் செய்து வைத்திருக்கும் அன்னத்தினின்றும் **अवदान** முறைப்படி எடுத்து **श्रावण्यै पौर्णमास्यै स्वाहा** என்று சொல்லி ஹோமம் செய்து, சேர்க்கப் பட்ட இரண்டு கைகளாலும் அடியில் எழுதப்படும் 15, 16, 17வது மந்திரங்களால் ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஆஹுதி வீதம் பொரசமரத்தின் புஷ்பங்களை ஹோமம் செய்யவேண்டும். சிலர் கிம்சுகம் என்ற பதத்திற்கு பொரச மரம் போன்ற ஓர் வகை முள் மரத்தின் புஷ்பங்கள் எனப்பொருள் கொள்ளுகின்றனர்.

(मन्त्रः) १५ जग्धो मशको जग्धा वितृष्टिर्जग्धो व्यध्वरस्स्वाहा॥
१६. जग्धो व्यध्वरो जग्धो मशको जग्धा वितृष्टिस्स्वाहा ॥
१७. जग्धा वितृष्टिर्जग्धो व्यध्वरो जग्धो मशकस्स्वाहा ॥

(ப—ரை) 15. **मशकः**=மசகம் எனப்பெயரிய பாம்பானது **जग्धः**=பக்ஷிக்கப் பட்டதா யாகட்டும். **वितृष्टिः**= விதிருஷ்டி எனப் பெயரிய பெண் பாம்பானது **जग्धा**= பக்ஷிக்கப் பட்டதாயாகட்டும். **व्यध्वरः**=வியத்வரன் எனப் பெயரிய பாம்பானது **जग्धः**= பக்ஷிக்கப் பட்டதாயாகட்டும். **स्वाहा**= அதற்காக இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன். மசகன், வியத்வரன் முதலிய பாம்புகள் நான் செய்யும் இந்தஹோமத்தால் நாசத்தையடைவிக்கப் பட்டவைகளாய்க் கொண்டு என்னிடம் வராமலிருக்க வேண்டும் என்று கருத்து. 16,17வது மந்திரங்களுக்கும் 15 வது மந்திரம் போலவே அர்த்தங்கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாவது பிரச்னத்தில் பதினாறுவது கண்டம்

முற்றிற்று

பதினேழாவது கண்டம்.

(அகை)सू० ॥ उत्तराभिस्तिसृभिरारग्वधमय्यस्समिधः (ख०18,सू०7 அடியில் எழுதப்படும் **इन्द्र जहि दन्दशूकम्** என்றது முதலிய மூன்று மந்திரங்களால் ஆரக்வதம் என்ற மரத்தின் ஸமித்துக்களை ஹோமம் செய்ய வேண்டும். (**आरग्वधः**= கொன்றை மரம்.)

(मन्त्रः) १. इन्द्र जहि दन्दशूकं पक्षिणं यस्सरीसृपः ।
दंक्ष्यन्तं च दशन्तं च सर्वाँस्तानिन्द्र जंभय स्वाहा ॥

२. अप्सु जात सरेवृद्ध देवानामपि हस्त्य ।
त्वमग्न इन्द्रप्रेषितस्सनो माहिँसीस्स्वाहा ॥

३. त्राणमसि परित्राणमसि परिधिरसि ।
अन्नेन मनुष्याँस्त्रायसे तृणैः पशून् गर्तेन सर्पान् यज्ञेन देवान् स्वधया पितॄन्त्स्वाहा ॥

(ப-ரை) **इन्द्र**=இந்திரனே! **पक्षिणम्**=இரக்கைகள் போன்ற பக்கங்களுடன்கூடிய **दंदशूकम्**=ஹிம்ஸிக்கின்ற பாம்பையும், **यः**—எந்தப் பாம்பு **सरीसृपः**= ஊர்ந்து செல்லக்கூடியதோ **तम्**= அந்தப் பாம்பையும் **दंक्ष्यन्तं च**=இனி கடிக்கப் போகின்றதும் **दशन्तं च**= கடிப்பதில்

பிரவிருத்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது மான **तान् सर्वान्=** அந்த எல்லாப் பாம்பு களையும் **इन्द्र=** ஓ இந்திரனே **जंभय=** நெருக்து வீராக. ஸ்தம்பனம் செய்வீராக. அதாவது: மேற்கூறிய பாம்புகள் யாவற்றையும் இருக்குமிடம் விட்டு கிளம்பச் சக்தி யற்றவைகளாய்ச் சேய்வீராக. இங்கு 'இரண்டு கிரியாபதமிருப்பதால் **इन्द्र** என்று இருமுறை ஸம் போதனம் செய்யப்பட்டது

2. **अप्सु=** ஜலத்தில் **जात=** உண்டான வராயும் (ஜலமயமான மேகத்தில் மின்ன லுண்டாவதா லிவ்விதம் சொல்லப் பட்டது **सरे=** ஸமுத்திரத்தில் **वृद्ध=** பாடபாக்னி ரூபமாய் விருத்தி யடைந்த வராயுமிருக்கின்ற **अग्ने=** ஓ அக்கினி தேவனே **त्वम्=** நீர் **इन्द्रप्रेषित:=** இந்திரனல் அனுப்பப் பட்டவராய்க் கொண்டு (**कर्माणि करोषि=** கார்யங்களைச் செய்கிறீர். **वयं च इन्द्र भक्ता:=** நாங்களோ இந்திரனிடம் பக்தி செய்கின்ற வர்களா யிருக்கின்றோம். **अत:=** ஆகையால்) **स:=** அந்த நீர் **न:=** எங்களை **माहिंसी:=** ஹிம்ஸிக்காம லிருக்க வேண்டும். **स्वहा** இந்தத் திரவியத்தை உம்மைக் குறித்து ஹோமம் செய்கிறேன். பாம்புகள் மூலம் நேரும் ஹிம்ஸை யானது எனக்கு எவ்விதம் ஸம்பவிக்காதோ அவ்விதம் செய்ய வேண்டும் என்று கருத்து. இம்மந்திரத்திலுள்ள **अपि** என்ற பதம் பாத பூரணத்திற்காக ஏற்பட்டது.

3. (**अग्ने=** ஓ அக்கினி தேவனே!) **त्राणम्=** ரக்ஷிப்பவராக **असि=** இருக்கின்றீர். **परित्राणम्=** எங்கும் ரக்ஷிப்பவராக **असि=** இருக்கின்றீர் **परिधि:=** தன்னை ரக்ஷிப்பதற்காக நான்கு பக்கங்களிலும் வைத்துக் கொள்ளப்படும் கோட்டைச் சுவர் முதலியன பரிதி எனப்படும். அந்தப் பரிதியாக **असि=** இருக்கின்றீர். ஓ அக்னி தேவனே! கோட்டைச் சுவர் எவ்விதம் வெளியினின்றும் வரும் சத்துருக்களைத் தடுத்துக் காப்பாற்றுமோ அவ்விதமே நீரும் உமது பக்தர்களை நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டு காப்பாற்று கிறீர் என்று கருத்து. **मनुष्यान्=** மனிதர்களை **अन्नेन =** ஆஹாரத்தினல் **त्रायसे=** காப்பாற்றுகிறீர். (மனிதர்கள் உட்கொள்ளும் ஆஹாரங்களைப் பாகம் செய்வதற்கு வெளியிலுள்ள அக்கினியும், உட்கொண்ட ஆஹாரத்தை ஜீரணம் செய்வதற்கு

ஜாடராக்கினியும் முக்கிய சாதனமாவதாலிவ்விதம் சொல்லப்பட்டது**तृणैः**= புற்களால்**पशून्**=பசுக்களை(**त्रायसे**=காப்பாற்றுகிறீர் **अग्नौ प्रास्ताहुतिस्सम्यगादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायते वृष्टिः ।** "அக்கினியில் முறைப்படி போடப்பட்ட ஆஹுதி த்திரவியமானது ஸூர்யனை வந்தடைகின்றது. ஸூரியனிடமிருந்து மழை யுண்டாகின்றது" என்ற சாஸ்திரப்படி புற்கள் விருத்தியடைவதற்கு முக்கியசாதனமான மழையை பரம்பரையாய் அக்கினியே உண்டு பண்ணுவதாலிவ்விதம் சொல்லப் பட்டது **सर्पान्**=பாம்புகளை **गर्तेन**=பொந்தினல்(**त्रायसे**= காப்பாற்றுகிறீர்.**रात्रावादित्यस्तम्** ராத்திரியில் ஸூரியன் அக்னியில் அனுப்பிரவேசத்தை யடைகிறான்" என்ற சாஸ்திரப்படி கவனிக்கும் கால் ஸூரியனும் அக்னியும் அதிக பேத முடையவர் களாக வேற்படவில்லை. ஸூரியனுடைய அதிகவெப்பத்தால் பூமிதாக்கப்பட்டால் அதில் வெடிப்பு கள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றில் பாம்புகள் வஸிக்கின்றன. அந்தப் பொந்தினின்றும் வெளிவந்தாலோ மனிதர்கள் பாம்புகளை க்கொன்று விடுகின்றனர். ஆகையால் அக்னி தேவன் பாம்புகளைப் பொந்துகளை ஏற்படுத்திக் காப்பாற்றுகிறார் என்று கூறியது பொருத்தமுள்ளதாயாகிவிட்டது) **देवान्**= தேவர்களை**यज्ञेन**= யாகத்தினல் (**त्रायसे**=காப்பாற்றுகிறீர்.) **पितॄन्**= பிதுருக்களை **स्वधया**= பிதுருக்களை யுத்தேசித்துக் கொடுக்கப்படும் திரவ்யங்களால் **त्रायसे**= காப்பாற்றுகிறீர். யாகங்களில் தேவதைகளைக் குறித்துக் கொடுக்கப்படும் திரவ்யங்களையும், சிராத்தங்களில் பிதுருக்களையுத்தேசித்துக் கொடுக்கப்படும் திரவியங்களையும் அக்கினிதேவனே முதலில் நேரில் பெற்றுக் கொண்டு அவற்றை அந்தந்த த்தேவர்கள், பிதுருக்கள் இவர்களிடம் கொண்டுபோய் ச்சேர்ப்பதாலிவ்விதம் சொல்லப்பட்டது.

(அ—கை) **सू० ॥ आज्याहुतीरुत्तराः** (**ख०** 18, **सू०** 8) அடியில் எழுதப்படும் 4, 5,6,7வது மந்திரங்களால் நெய்யினல் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

(मन्त्रः) ४. तत्सत्यं यत्तेऽमावास्यायां च पौर्णमास्यां च विषबलिँहरन्ति सर्वे उदरसर्पिणः ।

तत्ते प्रेरते त्वयि संविशन्ति त्वयि नस्सतस्त्वयि स
द्भ्यो वर्षाभ्यो नः परिदेहि ॥

(ப—ரை) 4. ஸர்ப்பங்களின் நாயகன் ஸ்துதிக்கப் படுகின்ருன். (**सर्पराज**=ஓ ஸர்ப்பராஜனே!) **अमावास्यायां च**=அமாவாஸ்யை யிலும் **पौर्णमास्यां च**= பௌர்ணமாஸியிலும் (**मनुष्याः**=மனிதர்கள்) **विषबलिम्**=விஷ பய நிவிருத்திக்காக வேண்டிய பலியை **हरन्ति**= போடுகின்றனர் (**इति**=என்பதும்) **सर्वे, उदरसर्पिणः**=மற்றெல்லா ப்பாம்புகளும் **तत्**=அந்தப் பலியை (**त्वत्तः**=உம்மிடமிருந்து) **प्रेरते**= அடைகின்றன **इति**= என்பதும் (**प्राप्य च**= பலியை அடைந்து) **त्वयि**= உம்மிடம் **संविशन्ति**= வஸிக்கின்றன. அதாவது: உமக்கு அதீனமாக இருக்கின்றன (**इति**=என்பதும்) **यत्**= யாதுண்டோ **तत्**=அதுவும்**सत्यम्**= உண்மையே. (**ततः**=ஆகையினுல்) **त्वयि सतः**= உம்மை ஆச்ரயித்திருக்கின்ற **नः**= எங்களை **त्वयि सद्भ्यः**= உமக்கு அதீனமாயிருக்கின்ற பாம்புகளிடம் **परिदेहि**= ரக்ஷிப்பதற்காகக் கொடுப்பீராக. அதாவது: பாம்புகள் என்னை ஹிம்ஸிக்காவண்ணம் காப்பாற்றுவீராக என்று கருத்து. **नः**= எங்களை **वर्षाभ्यः**= வர்ஷருது காலத்திற்காக **परिदेहि**=ரக்ஷிப்பதற்காகக் கொடுப்பீராக. வர்ஷருதுவில் பாம்புகள் அதிகரிப்பதால் வர்ஷருதுவில் ஸர்ப்பபாதை நேராமலிருக்கும் படி காப்பாற்ற வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கப் பட்டது. அல்லது **वर्षाभ्यः**= இவ்வருஷம் முடிய **परिदेहि**= ரக்ஷிப்பதற்காக என்னை உமது பாம்புகளிடம் ஒப்படைப்பீராக என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

(मन्त्रः) ५. ६. ७. नमो अस्तु सर्पेभ्य इति तिस्रः ॥

नमो अस्तु सर्पेभ्यः என்றது முதலிய மூன்று மந்திரங்களாவன.—

५. नमो अस्तु सर्पेभ्यो ये के च पृथिवीमनु ।
ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यस्सर्पेभ्यो नमः ॥

६. येऽदो रोचने दिवो ये वा सूर्यस्य रश्मिषु ।
येषामप्सु सदः कृतं तेभ्यस्सर्पेभ्यो नमः ॥

७. या इषवो यातुधानानां ये वा वनस्पतीँरनु ।
ये वाऽवटेषु शेरते तेभ्यस्सर्पेभ्यो नमः ॥

5. (ப—ரை) **सर्पेभ्यः**=பாம்புகளுக்கு **नमः**=நமஸ்காரம் **अस्तु**= இருக்கட்டும். அதாவது: நமஸ்காரம் செய்கிறேன். **ये केच**=எவ்வளவு பாம்புகள் **पृथिवीम् अनु**= பூமியில் (**श्रिताः**= வஸிக்கின்றனவோ) **ये**= எந்தப் பாம்புகள் **अन्तरिक्षे**= ஆகாசத்தில் (**श्रिताः**= வஸிக்கின்றனவோ) **ये**=எந்தப்பாம்புகள் **दिवि**=சுவர்க்க லோகத்தில் (**श्रिताः**= வஸிக்கின்றனவோ) **तेभ्यः**= அந்த **सर्पेभ्यः**= பாம்புகளுக்கு **नमः**=நமஸ்காரம்.

6. **ये**= எந்தப் பாம்புகள் **रोचने**= பிரகாசிக்கின்ற **दिवः**= சுவர்க்க லோகத்தின் ஸம்பந்தியான * **अदः**=மேலிருக்கின்ற ஸ்தானத்திலும் **ये वा**=எந்தப்பாம்புகள் **सूर्यस्य**=ஸூர்யனுடைய **रश्मिषु**= கிரணங்களிலும் (**निवसन्ति**= வஸிக்கின்றனவோ) **येषाम्**=எந்தப் பாம்புகளுக்கு **अप्सु**=ஜலத்தில் **सदः**=ஸ்தானமானது **कृतम्**=ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதோ **तेभ्यः**=அந்த **सर्पेभ्यः**=பாம்புகளுக்கு **नमः**- நமஸ்காரம்.

7. **याः**=(1)எந்தப் பாம்புகள் **यातुधानानाम्**= ராக்ஷஸர்களுக்கு **इषवः**=பாணங்களாகின்றனவோ. **ये वा**=எந்தப் பாம்புகள் **वनस्पतीन्**=மரங்களை **अनु** (**श्रिताः**) =அடைந்திருக்கின்றனவோ **येवा**= எந்தப் பாம்புகள் **अवटेषु**=பொந்துகளில் **शेरते**= படுத்திருக்கின்றனவோ **तेभ्यः**=அந்த **सर्पेभ्यः**=பாம்புகளுக்கு **नमः**=நமஸ்காரம்.

(அ—கை) **सू० ॥ जयादि प्रतिपद्यते (ख०18, सू०9)** பிறகு ஜயாதி ஹோமம் செய்ய வேண்டும். **सू० ॥ परिषेचनान्तं कृत्वा वाग्यतस्संभारानादाय प्राचीमुदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य स्थण्डिलं कल्पयित्वा तत्र प्राचीरुदीचीश्च तिस्रस्तिस्रो लेखा लिखित्वा अद्भिरुपनिनीय तासूत्तरया सक्तून्निवपति(ख०18, सू०10)** பிறகு பரிஷேசனம் என்றகர்மம் வரை செய்து மௌன விரதத்தை ஸ்வீகரித்து, இனி செய்யவேண்டிய காரியத்திற்கு த்தேவையான ஸாமான்களை எடுத்துக் கொண்டு கிழக்கு திசையையோ, வடக்குதிசையையோ குறித்து சென்று மேடை யொன்றைக் கட்டி அதில் தெற்கிலிருந்து ஆரம்பித்து கிழக்

---

* अत्र सप्तम्या लुक् (1) । इषुशब्दसामानाधिकरण्यात् स्त्रीलिङ्गता ॥

கில் முடியக் கூடிய மூன்று கோடுகளையும், மேற்கு திசையிலிரு ந்து தொடங்கி வடக்கு திசையில் முடிகின்ற மூன்று கோடுகளை யும் கிழித்து அவற்றில் ஜலத்தைவிட்டு, பிறகு அவற்றில் அடியில் எழுதப்படும் 8வது மந்திரத்தால் ஸக்துமாவைப் போட வேண் டும். கோடு கிழித்த கிரமத்தை யனுசரித்து கோடுகளில் மாவைப் போடவேண்டும். மந்திரத்தை ஒரு தடவை ஜபித்தால் போதும். சிலர் ஒரே தடவையில் எல்லாக் கோடுகளிலும் படும்படி ஸக்து மாவை ப்போட வேண்டும் என்கின்றனர்.ஸூ ॥ **तूष्णींसंपुष्का धाना लाजानाञ्जनाभ्यंजने स्थगरोशीरमिति (ख॰ 18.सू॰ 11.)** மேற் கூறிய கோட்டிலேயே இடிந்து இரண்டுபாகமாய்ப் போகாத அவல் பொறி. நெல் பொறி, மை, எண்ணெ, கடையில்விற்கும் வாஸனைத் திரவியம் வெட்டிவேர் இவற்றைச்சேர்த்து மந்திர மின்றியே பரப்பி வைக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) ८. नमो अस्तु सर्पेभ्यो ये पार्थिवा य आन्तरिक्ष्या ये दिव्या ये दिश्याः ।

तेभ्य इमं बलिंँहरिष्मामि, तेभ्य इमं बलिमहार्षम् ॥

(ப-ரை) **सर्पेभ्यः**=பாம்புகளுக்கு **नमः**=நமஸ்காரம்**अस्तु**=இருக் கட்டும் **ये**=எந்தப் பாம்புகள்**पार्थिवाः**= பூமியிலுண்டான வைக ளோ.**ये**= எந்தப் பாம்புகள் **आन्तरिक्ष्याः**= ஆகாசத்திலுண்டான வைகளோ.**ये**=எந்தப்பாம்புகள்**दिव्याः**=ஸுவர்க்க லோகத்திலுண் டான, வைகளோ**ये**=எந்தப்பாம்புகள் **दिश्याः**=திக்குகளிலுண்டா னவைகளோ**तेभ्यः**= அந்தப்பாம்புகளுக்கு**बलिम्**=பலியை **हरिष्या मि**=போடுகிறேன். மார்கழி மாதத்தில் அமாவாஸ்யைக்கு முன் வரும் பௌர்ண மாஸிவரையில் ஒவ்வொரு சாந்திர மாத பௌர் ணமாஸியிலும் **नमो अस्तु सर्पेभ्यः** என்று தொடங்கி, **बलिंँहरिष्या- मि** என்றது வரையுள்ள பாகத்தைப் படித்து பலி போடவேண் டும். மார்கழி மாதத்திய பௌர்ணமாஸியில் மட்டும் பலிபோடும் பொழுது **बलिं॰ हरिष्यामि** என்றதைப் படிக்காமல் **बलिमहार्षम्** என் தைச் சேர்த்துப் படித்துக் கொள்ள வேண்டும். **बलिम्**=பலியை **अहार्षम्**=போட்டு விட்டேன்.

(அ-கை) सू०॥ उत्तरैरुपस्थाय अपः परिषिच्य-(ख० 18, सू० 12.) அடியில் எழுதப்படும் तक्षक वैशालेय என்றது முதலிய 18மந்திரங்களால், மந்திரபிரகாச்ய பலி தேவதைகளை ஸ்துதிக்க வேண்டும். பிறகு அந்தப்பலியின் மேல் ஜலத்தையும் விடவேண்டும்.

(मन्त्रः) ९. तक्षक वैशालेय धृतराष्ट्रैरावतस्ते जीवा स्त्वयि नस्सतस्त्वयि सद्भ्यो वर्षाभ्यो नः परिदेहि

१०. धृतराष्ट्रैरावत तक्षकस्ते वैशालेयो जीवास्त्वयि नस्सतस्त्वयि सद्भ्यो वर्षाभ्यो नः परिदेहि ॥

११. अहिंसाऽतिबलस्ते जीवास्त्वयि नस्सतस्त्वयि सद्भ्यो वर्षाभ्यो नः परिदेहि ॥

१२. अतिबलाऽहिंँसस्ते जीवास्त्वयि नस्सतस्त्वयि सद्भ्यो वर्षाभ्यो नः परिदेहि ॥

9. वैशालेय= விசாலையின் பிள்ளையான तक्षक= ஓ தக்ஷகன் என்ற ஸர்ப்பமே! धृतराष्ट्रैरावतः=* திருதராஷ்ட்ரனுகிற ஐராவதன் என்ற பாம்பு ते=உன்னுடைய जीवाः=பிராணன்கள். பிராணவாயு அனேகமாயிருப்பதால் பஹுவசனமுபயோகிக்கப் பட்டது. பிராணவாயுவைப் போல் மிகவும் வேண்டியவன் என்று கருத்து. त्वयि, सतः=உம்மை உபாஸிக்கின்ற नः= எங்களை त्वयिसद्भ्यः= உம்மை யண்டி யிருக்கின்ற பாம்புகளுள் ஒருவரான திருதராஷ்ட்ரஐராவதனேயும் பொருட்டு वर्षाभ्यः= ஒரு வருஷகாலம் परिदेहि= ரக்ஷிப்பதற்காகக் கொடுப்பீராக. ஓதக்ஷகனே! திருதராஷ்ட்ரஐராவதன் மூலம் ஹிம்ஸை நேராவண்ணம் நீர் என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று கருத்து.

10. धृतराष्ट्रैरावत=ஓ திருதராஷ்ட்ர ஐராவதனே! वैशालेयः= விசாலையின் பிள்ளையான तक्षकः= தக்ஷகன் என்ற பாம்பு ते=

* "திருதராஷ்ட்ரன்" என்றும், "ஐராவதன்" என்றும் ஒரே பாம்பின் பெயர்கள் என்று பாஷ்யத்தில் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

உனக்கு जीवाः= பிராணன்களாகின்றது. त्वयि, सतः= உம்மை உபாஸிக்கின்ற नः=எங்களை त्वयि, सद्भ्यः= உம்மையண்டி இருப்பவர்களுள் ஒருவரான தக்ஷகனையும் பொருட்டு वर्षाभ्यः= ஒரு வருஷகாலம் परिदेहि=ரக்ஷிப்பதற்காகக் கொடுப்பீராக. முன்மந்திரம் மோல் கருத்துக்கொள்ளவும்.

11. अहिंस=அஹிம்ஸன் எனப் பெயரிய ஓ பாம்பே! अतिबलः= அதிபலன் எனப்பெயரிய பாம்பானது ते= உனக்கு जीवाः= பிராணன்களாகின்றது. त्वयि सतः= உம்மை உபாஸிக்கின்ற नः= எங்களை त्वयि सद्भ्यः=உம்மை யண்டியிருக்கும் பாம்புகளுள் ஒருவனுன அதிபலன் என்ற பாம்பையும் பொருட்டு वर्षाभ्यः=ஒரு வருஷகாலம் परिदेहि=ரக்ஷிப்பதற்காகக் கொடுப்பீராக.

12. अतिबल=அதிபலன் எனப் பெயரிய ஓ பாம்பே अहिंसः= அஹிம்ஸன் எனப் பெயரிய பாம்பானது ते=உன்னுடைய जीवाः= பிராணன்களாகின்றது त्वयि, सतः= உம்மை உபாஸிக்கின்ற नः= எங்களை त्वयि सद्भ्यः= உம்மிடமிருக்கின்ற பாம்புகளுள் ஒருவனுன அஹிம்ஸன் என்ற பாம்பையும் பொருட்டு वर्षाभ्यः= ஒரு வருஷ காலம் परिदेहि=ரக்ஷிப்பதற்காகக் கொடுப்பீராக.

(मन्त्रः) १३ ये दन्दशूकाः पार्थिवास्ताꣳस्त्वमितः परोगव्यूति निवेशय । सन्ति वै नश्शफिनस्सन्ति दण्डिनस्ते वो नेद्धिनसान्न्येद्व्ययमस्मान् हिनसात ॥

(ப-ரை) இம் மந்திரத்தின் முதல் பாகத்தால் ஸர்ப்பராஜன் வேண்டப் படுகிறுன். (हेसर्पराज= ஓ ஸர்ப்பராஜனே!) ये= எந்த दन्दशूकाः= பாம்புகள் पार्थिवाः= பார்த்திவம் (பூமியிலுண்டான வைகள்) என்ற வகுப்பைச்சேர்ந்தவைகளோ तान्=அந்தப் பாம்புகளை त्वम्= நீர் इतः= இவ்விடத்தினின்றும் परोगव्यूति= இரண்டு மையில் தூரத்திற் கப்பால் निवेशय=வஸிக்கும் படி செய்வீராக. இம்மந்திரத்தின் இரண்டாவது பாகத்தால் பொதுவில் எல்லாப் பாம்புகளையும் குறித்துச் சொல்லப் படுகின்றது. (सर्पाः= ஓ பாம்புகளே!) नः=எங்களுடைய(गृहे=வீட்டில்)शफिनः=குளம்புகளுடன் கூடிய பசு, எருமை முதலியவைகள் सन्ति= இருக்கின்றன

என்பதுயே=பிரசித்தமானதே (யே=எந்தப்பசுமுதலியவைகள் युष्मान् உங்களை मृद्नीयुः=கால்களால் மிதித்துத் துகைத்து விடுமோ?, गृहे=எங்களது வீட்டில்) दण्डिनः=கழியுடன் கூடிய வேலையாட்கள் सन्ति= இருக்கின்றனர் (ये= எந்த வேலையாட்கள் युष्मान्, प्रहरेयुः= உங்களையடித்து விடுவார்களோ.) ते= அந்தப் பசுக்களும், வேலையாட்களும் वः=உங்களை नेत्, हिनसात्=ஹிம்ஸிக்கவே வேண்டாம். यूयम्=நீங்கள் अस्मान्= எங்களை * न्येत्, हिनसात्= ஹிம்ஸிக்க வே வேண்டாம். ஓ பாம்புகளே! நீங்கள் என்னை ஹிம்ஸிக்காமலிருந்தால் உங்களையும் எனது பசுக்கள், வேலையாட்கள் முதலியோர் ஹிம்ஸிக்காம விருப்பார்கள். நீங்கள் என்னை ஹிம்ஸித்தால் உங்களை எனது வேலையாட்கள் முதலியோர் ஹிம்ஸிப்பது நிச்சயம் என்று கருத்து.

(मन्त्रः) १४—१९. समीचीनामासि प्राची दि (२०—२५.) श्वेतयो नामस्थेति द्वादश पर्यायाः ॥

(ப-ரை) **समीची नामासि** என்று தொடங்கிப்படிக்கப் படும் 6மந்திரங்களையும், **हेतयो नामस्थ** என்று தொடங்கிப் படிக்கப்படும் 6மந்திரங்களையும் உபஸ்தானம் செய்யும் பெழுது படிக்கவேண்டும். 14வது மந்திரத்திலுள்ள **यश्चाधिपति.** என்றது முதல் **जंभे दधामि** என்றது வரையுள்ள பாகங்களை 19வதுமந்திரம்முடியவும், 20 வது மந்திரத்திலுள்ள **तेभ्यो वो नमः** என்றது முதல் **जंभे दधामि** என்றது வரையுள்ள பாகங்களை 25 வது மந்திரம் முடியவும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

१४. समीची नामाऽसि प्राची दिग्तस्यास्तेऽग्निरधिपतिरसितो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वां जंभे दधामि ॥

१५. ओजस्विनी नामासि दक्षिणा दिग्तस्यास्त इन्द्रोऽधिपतिः पृदाकू रक्षिता यश्चा......दधामि ॥

* अत्र छन्दसो यकारः । उपसंवादे पञ्चमो लकारः ॥

१६. प्राचीनामासि प्रतीची दिग्तस्यास्ते सोमोऽधिपति-
स्स्वजो रक्षिता यश्चा......दधामि ॥

१७. अवस्थावा नामास्युदीची दिग्तस्यास्ते वरुणोऽधिपतिः
तिरश्चराजी रक्षिता यश्चा......दधामि ॥

१८. अधिपत्नी नामासि बृहती दिग्तस्यास्ते बृहस्पतिरधि-
पतिः श्वित्रो रक्षिता यश्चा......दधामि ॥

१९. वशिनी नामासीयं दिग्तस्यास्ते यमोऽधिपतिः कल्माष-
ग्रीवो रक्षिता यश्चा......दधामि ॥

(ப-ரை) 14. (या) प्राचीदिक्=கிழக்குதிசை என்ற எந்தத் திக்குண்டோ (सा त्वम्=அந்த நீ) समीची नाम=ஸமீசீ எனப் பெயருடையவளாய் असि=இருக்கின்றாய். तस्याः, ते=அந்த உனக்கு अग्निः=அக்கினி தேவன் अधिपतिः= நாயகனாகவும் असितः=அஸிதன் எனப் பெயரிய பாம்பு रक्षिता= காப்பாற்றுபவனாகவும் (भवतः=ஆகின்றன.) यश्च=எந்த அக்கினி தேவன் अधिपतिः= நாயகனோ यश्च=எந்த அஸிதன் என்ற பாம்பு गोप्ता=ரக்ஷகனோ ताभ्याम्=அவ்விருவர்களையும் பொருட்டு नमः=நமஸ்காரம். तौ= அவர்கள் नः=எங்களை मृडयताम्=சுகப்படுத்தட்டும். ते=நாங்கள் यम्=எவனை द्विष्मः=துவேஷிக்கின்றோமோ यश्च=எவன் नः=எங்களை द्वेष्टि=துவேஷிக்கின்றானோ तम्=அந்த மனிதனை वाम्=உங்களுடைய जंभे *=பற்களில் दधामि=போடுகிறேன். ஓ அக்கினி தேவனே! ஓ அஸிதன் என்ற பாம்பே! எனது சத்துருக்களை நீங்கள் பக்ஷித்து விடவேண்டும் என்று கருத்து.

15. (या) दक्षिणा दिक्=தெற்கு திசை என்ற எந்தத் திக்குண்டோ (सा त्वम्=அந்த நீ.) ओजस्विनी नाम=ஓஜஸ்வினீ எனப் பெயரியவளாக असि=இருக்கின்றாய். तस्याः ते=அந்த உனக்கு इन्द्रः=இந்திரன் अधिपतिः=நாயகனாகவும் पृदाकू=பிரதாகூ என்ற பாம்பு रक्षिता=காப்பாற்றுபவனாகவும் (भवतः=ஆகின்றனர்.) यश्च= எந்த இந்திரன் अधिपतिः=நாயகனோ, यश्च=எந்தப் பிரதாகூ என்ற

---

* अत्र वचनव्यत्ययः छान्दसः ॥

பாம்பு रक्षिता=காப்பாற்றுபவனோ ताभ्याम्=அவர்களையும் பொருட்டு नमः=நமஸ்காரம் तौ=அவ்விருவரும் नौ=எங்களை मृडयताम्=சுகப்படுத்தட்டும். ते=நாங்கள் यम्=எவனை द्विष्मः=துவேஷிக்கின்றோமோ यश्च= எவன்नः= எங்களை द्वेष्टि துவேஷிக்கின்றானோ तम्=அவனை वाम्=உங்களுடைய जंभे=பற்களில் दधामि=பக்ஷிப்பதற்காகப் போட்டு விடுகிறேன்.

16. (या) प्रतीची दिक्= மேற்கு திசை என்ற எந்தத் திக்குண்டோ. (सात्वम्= மேற்கு திசையான அந்த நீ) प्राची नाम= பிராசீ எனப் பெயரிய வளாக असि= ஆகின்றாய். तस्याः ते=அந்த உனக்கு सोमः= சோமன் என்ற தேவன் अधिपतिः=நாயகனாகவும் स्वजः= ஸ்வஜன் என்ற ஸர்ப்பம் रक्षिता= காப்பாற்றுபவனாகவும் (भवतः= ஆகின்றனர்) यश्च= எந்த ஸோமன் என்ற தேவன் अधिपतिः= நாயகனோ यश्च= எந்த ஸ்வஜன் என்ற பாம்பு गोप्ता= ரக்ஷகனோ ताभ्याम्= அவ்விருவர்களையும் பொருட்டு नमः=நமஸ்காரம். तौ= அவ்விருவரும் नः= எங்களை मृडयताम्= சுகப்படுத்தட்டும். ते= அவ்விதம் உங்களை வணங்கு கின்ற நாங்கள் यम्= எவனை द्विष्मः= துவேஷிக்கின்றோமோ यश्च= எவன் नः= எங்களை द्वेष्टि= துவேஷிக்கின்றானோ तम्=அவனை वाम्=உங்களுடைய जंभे=பற்களில் दधामि=பக்ஷிப்பதற்காகப் போட்டு விடுகிறேன்.

17. (या) उदीची दिक्=வடக்குதிசை என்ற எந்தத் திக்குண்டோ (सा त्वम्=வடக்கு திசையான அந்த நீ) अवस्थावा नाम= அவஸ்தாவா எனப் பெயரியவளாக असि=இருக்கின்றாய். तस्याः ते=அந்த உனக்கு वरुणः=வருணன் என்ற தேவன் अधिपतिः=நாயகனாகவும் तिरश्चराजी=திரச்சராஜீ எனப்பெயரிய ஸர்ப்பமானது रक्षिता= காப்பாற்று பவனாகவும் (भवतः=ஆகின்றனர்.) यः च= எந்த வருணன் என்ற தேவன் अधिपतिः=நாயகனோ यश्च=எந்த திரச்சராஜீ என்ற ஸர்ப்பம் रक्षिता=காப்பாற்றுபவனோ ताभ्याम्= அவர்களையும் பொருட்டு नमः=நமஸ்காரம் तौ=அவ்விருவரும் नः= எங்களை मृडयताम्=ஸுகப்படுத்தட்டும் ते=உங்களை வணங்குகின்ற அந்த நாங்கள் यम्=எவனை द्विष्मः=துவேஷிக்கின்றோமோ यश्च= எவன் नः=எங்களை द्वेष्टि=துவேஷிக்கின்றானோ तम्=அவனை वाम्=

உங்களுடைய जंभे=பற்களில் दधामि=பக்ஷிப்பதற்காகப் போட்டு விடுகிறேன்.

18. (या) बृहती दिक्=பிருஹதீதிக் (மேல் திசை) என்ற எந்தத்திசை யுண்டோ (सात्वम्=மேல் திசையான அந்த நீ) अधिपत्नी नाम=அதிபத்னீ எனப் பெயரியவளாக असि=இருக்கின்றாய். तस्याः,ते=அந்த உனக்கு बृहस्पतिः=பிருஹஸ்பதியானவர் अधिपतिः= நாயகனாகவும் श्वित्रः=ச்வித்ரன் என்ற பாம்பு रक्षिता=காப்பாற்றுபவனாகவும் (भवतः=ஆகின்றனர்.) यश्च=எந்த பிருஹஸ்பதி என்ற தேவன் अधिपतिः=நாயகனோ यश्च=எந்த ச்வித்ரன் என்ற பாம்பு रक्षिता=காப்பாற்றுபவனோ ताभ्याम्=அவ்விருவர்களையும் பொருட்டு नमः=நமஸ்காரம் तौ=அவ்விருவரும் नः=எங்களை मृडयताम्=சுகப் படுத்தட்டும் ते=மேற்கூறிய வர்களை வணங்குகின்ற நாங்கள் यम्= எவனை द्विष्मः=துவேஷிக்கின்றோமோ यश्च=எவன் नः=எங்களை द्वेष्टि=துவேஷிக்கின்றானோ तम्=அவனை वाम्=உங்களுடைய जंभे= பற்களில் दधामि=போட்டு விடுகிறேன்.

19. (या) इयं दिक्=கீழ்திசை என்ற எந்தத் திக்குண்டோ सा त्वम्=கீழ்திசையான அந்த நீ) वशिनीनाम=வசினீ எனப் பெயரியவளாக असि=இருக்கின்றாய். तस्याः, ते=அந்த உனக்கு यमः= யமன் என்ற தேவன் अधिपतिः=நாயகனாகவும் कल्माषग्रीवः=கல்மஷ க்ரீவன் என்ற ஸர்ப்பம் रक्षिता=காப்பாற்று பவனாகவும் (भवतः=ஆகின்றனர்) यश्च=எந்த யமன் என்ற தேவன் अधिपतिः= நாயகனோ यः च=எந்த கல்மாஷக்ரீவன் என்ற ஸர்ப்பம் रक्षिता- காப்பாற்றுபவனோ ताभ्याम्=அவர்களையும் பொருட்டு नमः=நமஸ் காரம். तौ=அவ்விருவர்களும் नः=எங்களை मृडयताम्=ஸுகப்படுத் தட்டும். ते=மேற்கூறிய வர்களை வணங்குகின்ற அந்த நாங்கள் यम्=எவனை द्विष्मः=துவேஷிக்கிறோமோ यः च=எவன் नः=எங்களை द्वेष्टि=துவேஷிக்கின்றானோ तम्=அவனை वाम्=உங்களுடைய जंभे= பற்களில் दधामि=பக்ஷிப்பதற்காகப் போட்டுவிடுகிறேன். ஓ கீழ் திசையே! உன்னை 'வசினீ' என்று அறிஞர் அழைக்கின்றனர். உனக்கு யமன் என்ற தேவன் நாயகனாகவும், கல்மாஷக்ரீவன் என்ற பாம்பு ரக்ஷகனாகவு மாகின்றனர். இவ்விதம் உனக்கு

நாயகனாகவும், ரக்ஷகனாகவு மிருக்கின்ற யமன், கல்மாஷக்ரீவன் இவ்விருவருக்கும் நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். அவ்விருவரும் எனக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். ஓ யமனே! ஓ கல்மாஷக்ரீவன் என்ற ஸர்ப்பமே! நீங்களிருவரும் எனது சத்துருக்களை நாசம் செய்ய வேண்டும் என்று கருத்து. இவ்விதமே மேற்கூறிய 5 மந்திரங்களிலும் கருத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

हेतयो नामस्थ என்றது முதலிய 5 மந்திரங்களாவன :—

२०. **हेतयो नामस्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषवस्सलिलो वातनामं तेभ्यो वो नमस्ते नो मृडयत ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे दधामि ॥**

२१. **निलिंपानामस्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरो व इषवस्सगरो वातनामं तेभ्यो......दधामि ॥**

२२. **वज्रिणो नामस्थ तेषां वः पश्चाद्गृहास्स्वप्नो व इषवो गह्वरो वातनामं तेभ्यो......दधामि ॥**

२३. **अवस्थावानो नामस्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषवस्समुद्रो वातनामं तेभ्यो......दधामि ॥**

२४. **अधिपतयो नामस्थ तेषां व उपरि गृहा वर्षं व इषवोऽवस्वान् वातनामं तेभ्यो......दधामि ॥**

२५. **क्रव्यानामस्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहा अन्नं व इषवो निमिषो वातनामं तेभ्यो......दधामि ॥**

(ப-ரை) 20 (**हे कतिचन सर्पाः**= ஓசில பாம்புகளே! **यूयम्**= நீங்கள்) **हेतयः नाम**— ஹேதி எனப்பெயரியவைகளாய் **स्थ**—ஆகின்றீர்கள் **तेषाम्**— ஹேதி எனப்பெயரிய **वः**— உங்களுக்கு **पुरः**— கிழக்குதிசையில் **गृहाः**—வாஸஸ்தான மிருக்கின்றது. **अग्निः**— அக்கினி **वः**— உங்களுடைய **इषवः**— அம்புகளாகின்றது. **सलिलः**— ஆகாசம் **वातनामम्**— உங்களது ஆஹாரமான காற்றையுண்டு பண்ணுவதாக வாகின்றது. இடைவெளியில்லாத விடத்தில் வாதலஞ்

சார மேற்படாதாகையால் ஆகாசம் காற்றை யுண்டுபண்ணுவதாக இங்கு கூறப்படுகின்றது. **तेभ्य:**— மேற்கூறியபடி இருக்கின்ற **व:**— உங்களுக்கு **नम:**— நமஸ்காரம். **ते**— அந்த நீங்கள் **न:**— எங்களை **मृडयत**— சுகப்படுத்துங்கள். **ते**— உங்களை வணங்குகின்ற நாங்கள் **यम्**— எவனை **द्विष्म:**— துவேஷிக்கின்றோமோ **य:,च**—எவன் **न:**— எங்களை **द्वेष्टि**— துவேஷிக்கின்றானோ **तम्**— அவனை **व:**— உங்களுடைய **जंभे**— பற்களில் **दधामि**— பக்ஷிப்பதற்காகப் போட்டுவிடுகிறேன்.

21 (**हेकतिचन सर्पा:**= ஓசிலபாம்புகளே! **यूयम्**= நீங்கள்) **निलिंपा:नाम**= நிலிம்பம் எனப்பெயரியவர்களாய் **स्थ**= இருக்கின்றீர்கள் **तेषाम्**= நிலிம்பம் எனப்பெயரிய **व:**= உங்களுக்கு **दक्षिणा**= தெற்குதிசையில் **गृहा:**= வாஸஸ்தானங்க ளிருக்கின்றன. **पितर:**= பிதுருதேவதைகள் **व:**= உங்களுடைய **इषव:**= அம்புகளாகின்றனர். **सगर:**= ஆகாசம் **वातनामम्**= உங்களது ஆஹாரமான காற்றை யுண்டுபண்ணுவதாக வாகின்றது. **तेभ्यो वो नम:** என்றது முதலியபாகங்களுக்கு 20 வது மந்திரத்தில் எழுதியபடி அர்த்தம் கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

22..(**हेकतिचन सर्पा:!**= ஓசில பாம்புகளே **यूयम्**= நீங்கள்) **वज्रिणोनाम**= வஜ்ரீ எனப் பெயரிவர்களாய் **स्थ**= இருக்கின்றீர்கள் **तेषाम्**= வஜ்ரீ எனப்பெயரிய **व:**= உங்களுக்கு **पश्चात्**= மேற்கு திசையில் **गृहा:**= வாஸஸ்தானங் களிருக்கின்றன. **स्वप्न:**= ஸ்வப்னம் **व:**= உங்களுடைய **इषव:**= அம்புகள் **गह्वर:**= ஆகாசம் **वातनामम्**= உங்களுடைய ஆஹாரமான காற்றை யுண்டுபண்ணுவதாகவிருக்கின்றது. மீதமுள்ள பாகங்களுக்கு முன்மந்திரம் போலர்த்தம் கண்டுகொள்க.

23. (**हेकतिचन सर्पा:** ! ஓசில பாம்புகளே! **यूयम्**= நீங்கள்.) **अवस्थावान:, नाम**= அவஸ்தாவா எனப்பெயரியவர்களாய் **स्थ**= இருக்கின்றீர்கள். **तेषाम्**= அவஸ்தாவா எனப்பெயரிய **व:**=உங்களுக்கு **उत्तरात्**= வடக்குதிசையில் **गृहा:**= கிருஹங்களிருக்கின்றன. **आप:**= ஜலங்கள் **व:**= உங்களுடைய **इषव:**= அம்புகளாகின்றன. **समुद्र:**= ஆகாசம் **वातनामम्**= உங்களுடைய ஆஹாரமான

காற்றையுண்டுபண்ணுவதாயிருக்கின்றது. மீதமுள்ள பாகங்களுக்கு முன்மந்திரம் போலர்த்தம் கண்டுகொள்க.

24. (हे कतिचन सर्पाः != ஓசில பாம்புகளே! यूयम्= நீங்கள்) अधिपतयः नाम= அதிபதி எனப் பெயரியவர்களாய் स्थ= இருக்கின்றீர்கள். तेषाम्= அதிபதி எனப்பெயரிய वः= உங்களுக்கு उपरि= மேல்திசையில் गृहाः= வீடு களிருக்கின்றன. वः= உங்களுக்கு वर्षम्= மழை इषवः= அம்புகளாகின்றன. अवस्वान्= ஆகாசம் वातनामम्= உங்களது ஆஹாரமான காற்றையுண்டுபண்ணுவதாகவாகின்றது. மீதமுள்ளபாகங்களுக்கு முன்மந்திரம் போலர்த்தம்கண்டுகொள்க.

25. पार्थिवाः= ஓ பூமியிலுண்டான பாம்புகளே! (यूयम्= நீங்கள் क्रव्याः नाम= கிரவ்யா எனப் பெயரியவர்களாய் स्थ= இருக்கின்றீர்கள் तेषाम्= கிரவியா எனப்பெயரிய वः= உங்களுக்கு इह= இந்தப் பூமிக்குள் गृहाः= வீடுகளிருக்கின்றன. अन्नम्= உணவுபொருள் वः= உங்களுடைய इषवः= அம்புகளாகின்றன. निमिषः= ஆகாசம் वातनामम्= உங்களது ஆஹாரமான காற்றை உண்டுபண்ணக்கூடியதாக வாகின்றது. மீதமுள்ள பாகங்களுக்கு முன்மந்திரம் போலர்த்தம் கண்டுகொள்ளவும்.

(அ-கை) सू० ॥ अप्रतीक्षस्तूष्णीमेत्य, अपश्वेतपदेत्येताभ्या मुदकुंभेन त्रिःप्रदक्षिणमन्तरतोऽगारं निवेशनं वा परिषिच्य ब्राह्मणान् भोजयेत् (ख० 18, सू० 12.) பிறகு அந்தப் பலியைப் பார்க்காமலே மவுனவிரதத்துடன் வீட்டிற்கு வந்து, அடியில் எழுதப்படும் 26, 27 வது மந்திரங்களால் ஜலம் நிறைந்தகுடத்தால் வீட்டின் உள்பாகத்தையோ நிவேசனத்தையோ நனைத்து பிராம்மணர்களுக்குப்போஜனம் செய்யவிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) २६. अपश्वेत पदा जहि पूर्वेण चाऽपरेण च ।
सप्त च मानुषीरिमास्तिस्रश्च राजबन्धवीः ॥
२७. न वै श्वेतस्याऽध्याचारेऽहिर्जघान कञ्चन।
श्वेताय वैदर्वाय नमो नमश्श्वेताय वैदर्वाय ॥

(ப-ரை) 26 श्वेत–ச்வேதன் எனப்பெயரிய ஓஸர்ப்பராஜனே! पूर्वेण– முந்தினதாயும் अपरेणच– பிந்தினதாயு மிருக்கின்ற पदा-சரணத்தால் इमा:– இந்த मानुषी:– மனுஷ்ய வகுப்பைச்சேர்ந்த सप्त च– ஏழுவித பாம்புகளேயும் (பிராம்மண வகுப்பைச் சார்ந்த பாம்புகள் 3, வைச்ய வகுப்பைச் சார்ந்த வைகள் 2. சூத்திர வகுப்பைச் சார்ந்தவைகள் 2 என ஹரதத்தபாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.) राजबन्धवी:=க்ஷத்திரிய வகுப்பைச் சேர்ந்த तिस्रश्च=மூன்று விதபாம்புகளேயும் अपजहि=உதைப்பாயாக. ஓ ஸர்ப்ப ராஜனே! பிராம்மண வகுப்பைச் சேர்ந்த பாம்புகள் 3. க்ஷத்திரிய வகுப்பைச் சேர்ந்த பாம்புகள் 3. வைச்யவகுப்பைச் சேர்ந்த ப்பாம்புகள் 2. சூத்திரவகுப்பைச் சேர்ந்த பாம்புகள் 2 ஆக 10 விதமான பாம்புகளே காலால் உதைத்துத் தள்ளி என்னிடம் வராவண்ணம் செய்யவேண்டும் என்று கருத்து.

27. श्वेतस्य=ச்வேதன் என்ற ஸர்ப்பராஜனுடைய अध्याचारे=ஆட்சி நடக்குங்கால் अहि:=பாம்பானது कञ्चन=ஒருவனேயும் नवैजघान=கொல்ல வேயில்லே. वैदर्व्याय=விதர்வரின் புத்திரனுன श्वेताय=ச்வேதன் என்ற ஸர்ப்ப ராஜனேயும் பொருட்டு नम:=நமஸ்காரம். वैदर्व्याय=விதர்வரின் புத்திரனுன श्वेताय=ச்வேதன் என்ற ஸர்ப்பராஜனேயும் பொருட்டு नम:=நமஸ்காரம். அதிக ஆதரவினுல் இருமுறை வணங்கப்பட்டது. ஓ ச்வேதன் என்ற ஸர்ப்பராஜனே! நீர் ஆட்சி செய்து வருங்கால் ஒரு மனிதனுவது பாம்பினுல் கடிக்கப் பட்டு இறந்தாள் என்பது ஏற்படவில்லே. ஆதலால் ஸர்ப்பபாதை நீங்குவதற்காக உமமைப் பலதடவை நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று கருத்து.

இரண்டாவது பிரச்னத்தில் பதினேழாவது கண்டம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது கண்டம்.

सू० ॥ धानाः कुमारान् प्राशयन्ति (ख० 19–सू० 1.) ஸர்ப்பபலி போட்ட பிறகு மீதப்படும் அவல் பொரிகளேப் புத்திரர்களுக்குக் கொடுத்து பக்ஷிக்கும்படி செய்யவேண்டும். सू० ॥ एवमत ऊर्ध्वं यदशनीयस्य सक्तूनां वा एतं बलिंहरेदामार्गशीर्ष्याः (ख० 19, सू० 2.) சிராவண பௌர்ண மாஸியில் செய்யவேண்டியதாய்க் கூறிய

ஸர்ப்பபலியைச் செய்த பிறகு மார்கழி மாதத்தில் வரும் பௌர்ணமாஸி வரையில் संभारानादाय என்று தொடங்கி अप्रतीक्षः तूष्णीमेति என்றது வரையுள்ள 18வது கண்டத்திலுள்ள ஸூத்திரங்களில் கூறிய முறைப்படி ஸக்துவினுலோ, அல்லது நாம் எதைச் சாப்பிடுகின்றோமோ அதனுலோ ஸர்ப்பங்களுக்கு ஒவ்வொரு தினத்திலும் மாலைவேளையில் பலி போடவேண்டும். ஸூ॥ मार्गशीर्ष्यां पौर्णमास्यामस्तमिते स्थालीपाकः=(ஸ॰19, ஸூ॰3) மார்கழி மாதத்திய பௌர்ணமாஸியில் இரவில் சிராவண பௌர்ண மாஸியில் செய்த மாதிரி ஸ்தாலீபாகத்தைச் செய்யவேண்டும். அதாவது : அங்கு செய்தமாதிரி ஸ்தாலீபாகம் முதல் குழந்தைகளுக்கு அவல் பொரியைக் கொடுத்து பக்ஷிக்கும்படி செய்தல் வரை செய்யவேண்டும். ஆனுல் ஸ்தாலீபாகஹோமம் செய்யும் பொழுது मार्गशीर्ष्यै पौर्णमास्यै स्वाहा என்று சொல்லி ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸூ॥अहार्षमिति बलिमन्त्रस्य सन्नामः(ஸ॰ 19 ஸூ॰ 4) ஸர்ப்பங்களுக்கு பலிபோடும் பொழுது படிக்கப்படுகின்ற மந்திரத்திலிருக்கின்ற बलिं हरिष्यामि என்ற பாகத்திற்குப் பதிலாக बलिमहार्षम् என்றதை மார்க்கசிர்ஷ பௌர்ணமாஸியில் பலி போடும் பொழுது சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.ஸூ ॥अग्नेनमुत्सृजति (ஸ॰ 19, ஸூ॰ 5.) மார்கசிர்ஷ பௌர்ணமாஸியில் பலி போட்டபிறகு பிரதிதினமும் மாலைவேளையில் ஸர்ப்பங்களுக்குப் பலி போடுதல் என்றதை மறுபடியும் சிராவண பௌர்ணமாஸி வரும் வரையில் நெருத்தி விட வேண்டும்.

ஸூ॰ ॥ अनाहिताग्नेराग्रयणम् (ஸ॰ 19, ஸூ॰ 6.) அக்னியாதானம் செய்யாதவன் ஆக்ரயணம் என்ற கர்மாவைச் செய்யவேண்டும். எந்தக்கர்மாவில் புதிதாப் அறுத்து வந்த தான்யத்தைத் தேவர்களிடம் சேர்ப்பிக்கிருனே அக்கர்மத்திற்கு ஆக்ரயணம் என்று பெயர். அல்லது यत्कर्मकृत्वैव चाग्रयणं प्रथमायनं नवान्नप्राशनमाप्तिः भवति तत्कर्म आग्रयणम् ॥ எந்தக் கர்மத்தைச் செய்த பிறகு புதிதாய் அறுத்து வந்த தான்யத்தைச் சாபிடுகின்ருனே அக்கர்மம் ஆக்ரயணம் எனப்படும். புதிய தான்யம் வீட்டிற்கு வந்ததும் செய்யவேண்டிய கார்யம் ஆக்ரயணம் எனப்படும் என்று பெறப்பட்டது. ஆஹிதாக்னியாக விருப்பவன் இந்த ஆக்ரயணம் என்ற கர்மாவைச் செய்யவேண்டியதில்லை. ஸூ॰ ॥ नवानांस्थाली-

पाकꣳश्रपयित्वा आग्रयणदेवताभ्यः स्विष्टकृच्चतुर्थीभ्यो हुत्वा तण्डुलानां मुखं पूरयित्वा गीर्त्वाचम्योदनपिण्डꣳसंवृत्योत्तरेण यजुषा अगारस्तूप उद्विद्ध्येत् (க० 19, ஸூ० 7.) புதியதானியத்தின் தண்டுலத்தால் 7வது கண்டத்தில் கூறிய முறைப்படி ஸ்தாலியில் (சிறிய பாத்திரத்தில்) சமையல் செய்து அக்னிப் பிரதிஷ்டை முதல் ஆஜ்யபாகம் என்ற கர்மம் வரைசெய்து கொண்டு சிரௌதமான ஆக்ரயணேஷ்டியில் எந்தெந்த பிரதான தேவதைகளைக் குறித்து ஹோமம் செய்ய வேண்டியதாய் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அவர்களைக்குறித்தே ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதாவது:—முதலில் इन्द्राग्निभ्यां स्वाहा என்றோ, अग्नीन्द्राभ्यां स्वाहा என்றோ ஹோமம் செய்து, பிறகு विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा என்றும், அதற்குப் பிறகு द्यावापृथिवीभ्याꣳस्वाहा என்றும் சொல்லி ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிறகு अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा என்று சொல்லி ஸ்விஷ்டகிருத் ஹோமம் செய்து பிறகு செய்யவேண்டிய தந்திரசேஷத்தைச் செய்து முடித்து வாய் நிரைய அரிசியைப் போட்டுக் கொண்டு அதைக்கடித்து சாப்பிட்டு, பிறகு ஆசமனம் செய்து, ஹோமம் செய்து மிஞ்சி யிருக்கின்ற அன்னத்தைப் பிண்டமாக உருட்டி அடியில் எழுதப்படும் परमेष्ठ्यसि என்ற மந்திரத்தால் வீட்டினுடைய முதுகு மூங்கிலில் ஒட்டிக் கொள்ளும்படி தூக்கி எறிய வேண்டும்.

(मन्त्रः) १- परमेष्ठ्यसि परमां माꣳश्रियं गमय ॥

(ப—ரை) (हे ओदनपिण्ड=ஓ அன்ன பிண்டமே! त्वम्=நீ) परमेष्ठी=உயர்ந்த ஸ்தானத்திலிருப்பவனாக असि=ஆகின்றாய். माम्=எனக்கு परमाम्=மேலான श्रियम्=ஸம்பத்தை गमय=அடைவிப்பாயாக.

ஹேமந்தப் பிரத்யவரோஹணம்.

(அ—கை) ஸூ० ॥ हेमन्तप्रत्यवरोहणम् (க० 19, ஸூ० 8) ஹேமந்த பிரத்யவரோஹணம் என்ற கர்மம் இனி உபதேசிக்கப்படுகின்றது. ஹேமந்தருதுவில் கட்டிலிலிருந்து கீழே இரங்குதல் ஹேமந்தப்பிரத்யவரோஹணம் எனப்படும். இந்தக் கர்மத்திற்கு ஹேமந்தப்பிரத்யவரோஹணம் என்று பெயர் வைத்திருப்பதா

னும், प्रत्यवरूढो नो हेमन्तः 'ஹேமந்தருது வந்துவிட்டது' என்று மந்திரம் கூறுவதாலும் இக்கர்மத்தை ஹேமந்தருதுவின் முதல் நாளிறவில் செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்படுகின்றது. சிலர்— मार्गशीर्ष्यां पौर्णमास्याम् என்றதை இந்தச் சூத்திரத்திலும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமாதலால்மார்க்கசீர்ஷ பௌர்ணமாஸியில் இதைச் செய்யவேண்டும் என்கின்றனர். ஸூ॰ ॥ उत्तरेण यजुषा प्रत्यवरुह्य, उत्तरैर्दक्षिणैः पार्श्वैर्नवस्वस्तरे संविशन्ति ॥ (ख॰ 19, ஸூ॰ 9) அடியில் எழுதப்படும் प्रत्यवरूढो नो हेमन्तः என்ற மந்திரத்தால் கட்டிலை விட்டுக்கீழே இரங்கி கிருஹஸ்தன், அவனது பத்தினீ முதலியவர்கள்புதியஇலைப்பாயில் வலது பக்கத்தால் படுத்துக்கொள்ளவேண்டும். படுத்துக் கொள்வதற்காகக் கட்டிலை உபயோகப் படுத்தி வந்த யஜமானன், பத்தினீ முதலியவர்கள் ஹேமந்தருதுவின் முதல் நாளிரவில் 'இனி ஹேமந்தருது முடியும் வரையில் கட்டிலில் படுத்துக் கொள்வதில்லை, கீழே விரிக்கப் பட்ட புதிய இலையால் செய்யப்பட்ட படுக்கையில் தான் படுத்துக் கொள்வது' என்று உறுதி செய்துகொண்டு வலதுபுறமாகக் கிழக்குதிசையில் தலை வைத்துக்கொண்டு படுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாம். ஆகவே புதிய இலையினுல் செய்யப்பட்ட படுக்கையில் ஏறிப்படுப்பதற்கு முன் அதிருஷ்டார்த்தமாய் கட்டிலில் ஏறி இறங்கவேண்டும் என்று பொருள் கொள்ளல் தகா. ஸூ॰ ॥ दक्षिणतः पितोत्तरतो मातैवम वशिष्टानां ज्योष्ठो ज्येष्ठोऽनन्तरः (ख॰ 19, ஸூ॰ 10) அவ்விதம் படுத்துக் கொள்ளும் பொழுது எல்லோருக்கும் தென்பாகத்தில் தகப்பனும், அவனுக்கு வடக்கு திசையில் தாயும், தாயுக்கு வடவண்டையில் புத்திரீபுத்திரர்கள் அவரவர்களின் வயதின் கிரமத்தை யனுஸரித்தும் படுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது: மாதாவுக்கு அடுத்தபடியாய் வடதிசையில் எல்லோருக்கும் வயதால் பெரியவனுயிருக்கிற பிள்ளையோ புத்திரியோ படுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு அடுத்தபடியாய் வயதின் கிரமத்தில் மற்றவர்களுள் மூத்தவனுன பிள்ளையோ, புத்திரியோ படுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்விதமே மற்றவர்கள் விஷயத்திலும் கண்டு கொள்ளவும்.

(मन्त्रः) २. प्रत्यवरूढो नो हेमन्तः ॥

(ப-ரை) नः=நம்பளால் हेमन्तः=ஹேமந்த ருதுவானது प्रत्यवरूढः=கட்டிலினின்று இறங்கிப் புதிய இலைகளால் செய்யப் பட்டபடுக்கையில் படுப்பதற்குத் தகுதியாக அடையப் பட்டது.

(मन्त्रः)३. प्रति क्षत्रे प्रति तिष्ठामि राष्ट्रे

४. प्रत्यश्वेषु प्रति तिष्ठामि गोषु ।

५. प्रतिप्रजायां प्रति तिष्ठामि भव्ये ।

६. इह धृतिरिह विधृति ७ रिह रन्तिरिह रमतिः

(ப-ரை.) 36-. (नवस्वरतरे= புதிய இலைகளால் செய்யப்பட்ட படுக்கையில் संविशन्= படுத்துக் கொண்டிருக்கிற अहम्- நான்) क्षत्रे-க்ஷத்திரிய ஜாதிக்குரிய கார்யத்தில் அதாவது: ராஜ்யபரிபால னத்தில் प्रतितिष्ठामि-பிரதிஷ்டையை யடைவேணுக. राष्ट्रे- ராஜ்ய த்தில் प्रतितिष्ठामि- பிரதிஷ்டையையடைவேணுக. अश्वेषु- குதிரை களிடம் प्रतितिष्ठामि- பிரதிஷ்டையை யடைவேணுக. गोषु- பசு க்களிடம் प्रतितिष्ठामि- பிரதிஷ்டையை யடைவேணுக. प्रजायाम्- ஸந்ததிகளிடம் प्रतितिष्ठामि- பிரதிஷ்டையை யடைவேணுக. भव्ये- மங்களத்தில் प्रतितिष्ठामि- பிரதிஷ்டையை யடைவேணுக. பிரஜை பசு முதலியவைகள் எனக்கு இந்தப்படுக்கையில் படுத்து க்கொள்ளுதல் மூலமுண்டாக வேண்டும் என்று கருத்து. इह- இந்தப்படுக்கையில் धृतिः- சந்தோஷமும், इह- இந்தப் படுக்கை யில் विधृतिः= தைரியமும், इह- இந்தப்படுக்கையில் रन्तिः-ஸம் போகமும், इह- இந்தப்படுக்கையில் रमतिः- பிள்ளை முதலியோ ருடன் விளையாடுதலும் (भवतु- உண்டாகட்டும்.)

(அ-கை) ஸூ॰ ॥संहायोत्तराभ्यां पृथिवीमाभिमृशन्ति (க॰ 19, ஸூ॰ 11.) தகப்பன் தாய் பிள்ளை முதலியவர்கள் சேர்ந்தபடி யாகவே படுத்துக்கொண்டு, பிறகு அந்தப்படுக்கையைவிட்டு க்கீழே இறங்கி அடியில் எழுதப்படும் 8. 9 வது மந்திரங்களால் பூமியைத் தொடவேண்டும் ஸூ॰ ॥ एवं संवेशनादि त्रिः (க॰ । 19 ஸூ॰ 12.) மேற்கூறிய முறைப்படியே கட்டிலை விட்டுக் கீழ் இறங்குதல்

முதல் பூமி ஸ்பர்சம் வரையுள்ள கார்யத்தை அவ்வவற்றிற்குரிய மந்திரத்தையுச்சரித்துச் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) ८. स्योना पृथिवि (९) बडित्था पर्वतानामिति द्वे ॥

இம்மந்திரங்களின் மீதமுள்ளபாகங்கள் பின்வருமாறு—

८. स्योना पृथिवि भवाऽनृक्षरा निवेशनी ।
यच्छा नश्शर्म सप्रथाः ।
९. बडित्था पर्वतानां खिद्रं बिभर्षि पृथिवि ।
प्रयाभूमिः प्रवत्वति मह्ना जिनोषि महिनि ॥

(ப-ரை) 8. இம்மந்திரத்திற்கு 139 வது பக்கத்தில் உரையெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

9.**पृथिवि**—ஓ பூதேவியே! **इत्थम्**—அடியில்கூறப்போகிறமுறையால் **पर्वतानाम्**—மேகங்களுடைய **खिद्रम्**—துவாரத்தை **बिभर्षि**—உண்டு பண்ணுகிறாய். அதாவது:— **प्रवत्वति**— வணங்கினபாகத்தையுடைய வளாயும், **महिनि**— பெரியவளாயுமிருக்கின்ற **पृथिवि**— ஓ பூதேவியே! **या**— எந்த நீ **मह्ना**— மாஹாத்மியத்தால் **जिनोषि**— தேவர்களைத் திருப்தி செய்து வைக்கின்றாயோ. பூமியிலுண்டான தான்யங்களைப் பிராம்மணர்கள் தேவர்களைக் குறித்து ஹோமம் செய்கின்றனர். அதனால் தேவர்கள் திருப்தியை யடைந்து மழையை யுண்டுபண்ணுவதற்காக மேகங்களைத் துளைக்கின்றனர் ஆகவே பரம்பரையாய் பூமியானது மேகங்களைத் துளைக்கின்றபடியால் பொதுவாய் பூமி மேகத்தைத் துளைப்பதாக இங்கு கூறப்பட்டது.

ஈசானபலிப்பிரகரணம்.

(அ-கை) सू० ॥ **ईशानाय स्थालीपाकꣳश्रपयित्वा, क्षेत्रपत्यंच प्राचीमुदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य स्थण्डिलं कल्पयित्वा अग्नेरुपसमाधानादि ॥** (ख० 19. सू०, 13.) அளவுகடந்த ஐசுவர்யம் வாய்ந்த மஹாதேவனையும் பொருட்டு கொடுப்பதற்காக ஔபாஸனாக்னியில் பார்வணஸ்தாலீபாகத்தில் சொல்லிய முறைப்படி ஹவிஸ்ஸைத்

தயாரிக்கவேண்டும். க்ஷேத்ரபதி என்றதேவனையும் பொருட்டுக் கொடுப்பதற்காக லௌகிகாக்னியில் ஓர் ஹவிஸ்ஸைத் தயாரிக்க வேண்டும். பிறகு இவ்விரண்டு ஹவிஸ்ஸையும், மற்றும் தேவையான வஸ்துக்களையும் எடுத்துக்கொண்டு வீட்டினின்றும் கிழக்குதிசையையோ, வடக்குதிசையையோ குறித்துச் சென்று ஓர் மேடையை ஏற்படுத்தி அதில் **यत्र क्वचाग्नि** (आप. ध. प्र2. ख० 1, सू 13.) என்று கூறியபடி அக்னிப் பிரதிஷ்டைமுதல் ஆஜ்யபாகம் என்ற கர்மம்வரை செய்யவேண்டும். **सू० ॥ अपरेणाग्निं द्वेकुटी कृत्वा** (ख० 13, सू० 14) அக்னிக்குமேற்குதிசையில் இரண்டு சிறிய மண்டபத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். **सू०॥ उत्तरया दक्षिणस्यामीशानमावाहयति** (ख० 20, सू०1) அடியில் எழுதப்படும் **आत्वा वहन्तु** என்ற மந்திரத்தால், அக்னிக்கு மேற்கு திசையில் தயாரித்த இரண்டு மண்டபங்களுள் தென் திசையிலிருக்கும் மண்டபத்தில் மஹாதேவனை ஆவாஹனம் செய்யவேண்டும்:

(मन्त्र). १० आ त्वा वहन्तु हरयस्सचेतसश्श्वेतैरश्वैस्सहकेतुमद्भिः ।

वाताजिरैर्मम हव्याय शर्व ॥

(ப-ரை) **शर्व=** ஓபரமேசுவரனே! **त्वा=** உம்மை **सचेतसः=** யஜமானனுடைய அபிப்பிராய மறிந்தவைகளாயும் **हरयः**-பச்சை நிறம் பொருந்திய வைகளாயு மிருக்கின்ற குதிரைகள் **आवहन्तु=** இங்கு கொண்டுவந்து சேர்க்கட்டும். **श्वेतैः**- வெளுப்பாயும் **सहकेतुमद्भिः**- த்வஜங்களுடன் கூடியவைகளாயும் **वाताजिरैः**- காற்று போல் வேகமுள்ள வைகளாயு மிருக்கின்ற **अश्वैः**- குதிரைகளால் **शर्व**- ஓ பரமேசுவரனே! **मम**- என்னுடைய **हव्याय**- ஹவிஸ்ஸை அனுபவிப்பதற்காக (**आयाहि**- வருவீராக.

(அ-கை) **सू०** **लौकिक्या वाचोत्तरस्यां मीढुषीम्** (ख० 20, सू 2) **आयाहि मीढुषि** (ஓமஹாதேவபத்தினியே நீ இங்கு வருக) என்ற லௌகிக மான வார்த்தையினலேயே மஹாதேவபத்தினியை வடவண்டையிலிருக்கும் மண்டபத்தில் ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும் **सू० ॥ मध्ये जयन्तम्** (ख०20, सू०3) ஈசுவரன் ஈசுவரபத்தினி இவ்விருவருக்கும் மத்தியில் ஜயந்தன் என்றதேவனை

आयाहि जयन्त என்றலௌகிக வார்த்தையினுலேயே ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும். ஜயந்தன் என்பவன் இந்திரபுத்திரன் என்று சிலரும், சுப்பிரமண்ணியர் என்று சிலரும் சொல்லுகின்றனர் ஸூத்திரத்தில் ஆவாஹனத்திற்குப் பிறகு செய்யவேண்டிய ஆஸனம் என்ற உபாசரத்தை ச்செய்ய வேண்டும் என்று கூறு விடினும் ஆவாஹனம் செய்த பிறகு ஆஸனம் என்ற உபசார த்தை ச்செய்யாதிருத்தல் உசிதமில்லை யாகையால் ஆஸனம் என்ற உபசாத்தையும் யாவருக்கும் செய்யவேண்டும் என்று ஸுதர் சனபாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. **सू०॥ यथोढमुदकानि प्रदाय त्रीनोदनान्कल्पयित्वा अग्निमभ्यानीय, उत्तरैरुस्पर्शयित्वा, उत्तरैर्यथास्वमोदनेभ्यो हुत्वा सर्वतस्समवदाय उत्तरेण यजुषा अग्निंस्विष्टकृतम् (ख०20, सू०४)** தேவதையின் பெயருடன் 'நம:' என்ற பதத்தைச் சேர்த்து பாத்யத்தை (காலை யலம்புவதற்காகக் கொடுக்கப்படும் தீர்த்தம் பாத்யம் எனப்படும்) க்கொடுக்க வேண்டும். அதாவது: **ईशानाय नमः पाद्यं समर्पयामि, मीढुष्यै नमः पाद्यंसमर्पयामि** என்றபடி பாத்யம் என்ற உபசாரத்தைச் செய்யவேண்டும். இங்கு பாத்யம் என்ற உபசாரத்தை ச்செய்ய வேண்டும் என்று மட்டும் கூறிய போதிலும், அதை உபலக்ஷணமாக (இதுபோன்ற உபசாரங் களைச் செய்யவேண்டும் என்பதற்குக் ஞாபகமாக) வைத்துக் கொண்டு தீபம் என்ற உபசாரம் வரை எல்லாத்தேவதைகளுக்கு முபசாரங்களைச் செய்யவேண்டும். பிறகு ஈசானனுக்காக பாகம் செய்த ஹவிஸ்ஸினின்றும் மூன்று பாத்திரங்களில் ஹவிஸ்ஸைப் பிரித்துப்போட்டு ,பாகம் செய்த ஸ்தாலியில் பிராம்மணர்களுக் குப் போஜனம் செய்விப்பதற்காக அதிகமாக ஹவிஸ்ஸை மீதப் படுத்தவேண்டும். இவ்விதம் மூன்று பாத்திரங்களில் ஹவிஸ் ஸைப் பிரித்துப் போட்டபிறகு அந்த ஹவிஸ்ஸுகளை அக்னியின் ஸமீபம் கொண்டு வந்து அக்னிக்கு மேற்கு திசையில் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பிறகு அடியில் எழுதப்படும் 11, 12, 13 வது மந்திரங்களுள் ஒவ்வொரு மந்திரத்தால் ஒவ்வொரு ஹவிஸ் வீதம் தொடவேண்டும். பிறகு 14 முதல் 30 முடியவுள்ள மந் திரங்களால் அந்தந்த ஹவிஸ்ஸினின்று மெடுத்து அந்தந்த தேவதைகளைக் குறித்து ஹோமம் செய்து, பிறகு எல்லா

ஹவிஸ்ஸினின்றும் எடுத்து ஒரேதடவை ஸ்விஷ்டகிருத் என்ற அக்னிதேவனைக் குறித்து 31வது மந்திரத்தால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

(मन्त्रः) ११. उपस्पृशतु मीढ्वान्मीढुषे स्वाहा ॥
१२. उपस्पृशतु मीढुषी मीढुष्यै स्वाहा ॥
१३. जयन्तोपस्पृश जयन्ताय स्वाहा ॥

(ப–ரை) 11. (इदंहविः–இந்த ஹவிஸ்ஸை) मीढ्वान्–தன்னை யாராதிப்பவர்க்கு காமனைகளை வர்ஷிக்கின்ற மஹாதேவன் उपस्पृशतु–பெற்றுக்கொள்ளட்டும். मीढुषे–மஹாதேவனையும் பொருட்டு स्वाहा–இந்த ஹவிஸ்ஸைக் கொடுத்து விடுகிறேன். 12. मीढुषी–மஹாதேவபத்தினியான உமாதேவியானவள் उपस्पृशतु–இந்த ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக் கொள்ளட்டும். मीढुष्यै–உமாதேவியின் பொருட்டு स्वाहा–இந்த ஹவிஸ்ஸைக் கொடுத்து விடுகிறேன். 13. जयन्त–ஓ ஸ்கந்ததேவனே! उपस्पृश–நீர் இந்த ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக் கொள்வீராக. जयन्ताय–ஜயந்தர் என்று பெயருள்ள உம்மையும் பொருட்டு स्वाहा–இந்த ஹவிஸ்ஸைக் கொடுத்து விடுகிறேன்.

(मन्त्रः) १४. भवाय देवाय स्वाहा, १५. शर्वाय देवाय स्वाहा, १६. ईशानाय देवाय स्वाहा, १७. पशुपतये देवाय स्वाहा, १८. रुद्राय देवाय स्वाहा, १९. उग्राय देवाय स्वाहा, २०. भीमाय देवाय स्वाहा, २१. महते देवाय स्वाहा, २२. भवस्य देवस्य पत्न्यै स्वाहा, २३. शर्वस्य देवस्य पत्न्यै स्वाहा, २४. ईशानस्य देवस्य पत्न्यै स्वाहा, २५. पशुपतेर्देवस्य पत्न्यै स्वाहा, २६. रुद्रस्य देवस्य पत्न्यै स्वाहा, २७. उग्रस्य देवस्य पत्न्यै स्वहा, २८. भीमस्य देवस्य पत्न्यै स्वाहा, २९. महतो देवस्य पत्न्यै स्वाहा ॥ ३०. जयन्ताय स्वाहा ॥

(ப—ரை) மேற்படித்த மந்திரங்களுள் 14 முதல் 22 வரையுள்ள மந்திரங்களால் மஹாதேவனைக் குறித்தும், 22 முதல் 29 முடியவுள்ள மந்திரங்களால் உமா தேவியைக் குறித்தும், 30வது மந்திரத்தால் ஸ்கந்தனைக் குறித்தும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். இங்குள்ள **भव, शर्व, ईशान, पशुपति, रुद्र, उग्र, भीम- महान्** என்ற சப்தங்கள்—ஜலம், பூமி, காற்று, அக்னி, ஸூரியன், யாகத்தில் தீக்ஷை பெற்றவன், ஆகாசம், சந்திரன் என்ற எட்டு வஸ்துக்களுக்கு அதிஷ்டாதாவான (யஜமானனை) ஸ்ரீமஹாதேவனுடைய 8 விதமான மூர்த்திகளைக் குறிக்கின்றன என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும். அல்லது **भव**:=எல்லா ஜகத்தின் உத்பத்திக்கும் காரணமாயிருப்பவர். **शर्व**:=பிரளய காலத்தில் எல்லா ஜகத்தையும் ஸம்ஹரிப்பவர். **ईशान**:=எல்லா ஜகத்திற்கும் நாயகனாகவிருப்பவர். **पशुपतिः**=எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் நாயகனாக விருப்பவர் **रुद्र**:=துக்கத்தை விலக்குபவர். **उग्र**:=எவராலும் அவமதிக்கத் தகாதவர். **भीम**:=பயத்தைக் கொடுப்பவர் **महान्**=மற்றெல்லோரையும் காட்டிலும் மேலானவர் என்றுவது பொருள் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே **भवायदेवाय**=எல்லா ஜகத்திற்கும் காரணமான தேவனுக்கு **स्वाहा**=இந்த திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன். இவ்விதமே மற்ற மந்திரங்களுக்கும் பொருள் கண்டு கொள்ளவேண்டும். **भवस्य देवस्य पत्न्यै**=எல்லா ஜகத்திற்கும் காரணமான தேவனின் பத்தினியான உமையவளின் பொருட்டு **स्वाहा**=இந்தத் திரவ்யத்தை ஹோமம் செய்கிறேன். இவ்விதமே **शर्वस्य देवस्य पत्न्यै** என்றது முதலிய பாகங்களுக்கும் கருத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(मन्त्रः) ३१. अग्नये स्विष्टकृते सुहुतहुत आहुतीनां कामानाँसमर्द्धयित्रे स्वाहा ॥

(ப—ரை) இம்மந்திரத்தால் ஸ்விஷ்டகிருத் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். **स्विष्टकृते**=ருத்திரஸ்வரூபனையும் **सुहुतहुते**=இதற்குமுன் செய்த ஹோமங்களில் நியூனாதிரேகங்கள் (ஹோம எண்ணுக்குக் குறைவோ அல்லது ஹோம எண்ணுக்கு அதிகமோ) இருப்பினும் சாஸ்திரமுறைப்படி செய்யப் பட்டதாகச் செய்பவராயும்

आहुतीनाम्=ஹோமங்களையும், **कामानांच**=விரும்பிய பலன்களையும் **समर्द्धयित्रे**=விருத்தி செய்பவராயுமிருக்கின்ற **अग्नये**=அக்கினி தேவனையும் பொருட்டு **स्वाहा**=இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

(அ—கை)**सू०॥ उत्तरेण यजुषा पस्थायोत्तरैस्सहोदनानि पर्णेः येकैकेन द्वे द्वे दत्वा दशदेवसेनाभ्यो दशोत्तराभ्य:** (**ख०** 20, **सू०** 5) அடியில் எழுதப்படும் 32வது மந்திரத்தால் ஈசானனை ஸ்துதிசெய்து, பிறகு யாகத்திற்கு உபயோகப் படக்கூடிய மரத்தின் இலையில் ஈசானன், மீடுஷீ, ஜயந்தன் என்ற தேவதைகளின் ஹவிஸ்ஸினின்றும் கொஞ்சம் எடுத்து வைத்து அடியில் எழுதப்படும் 33 முதல் 39 முடியவுள்ள மந்திரங்களால் ஒவ்வொரு மந்திரத்தினாலும் இரண்டு இரண்டு இலை வீதம் மந்திரலிங்கத்தை யனுஸரித்து அந்தந்த தேவதைகளை ஆவாஹனம் செய்தவிடத்தில் வைக்கவேண்டும். 40, 41வது மந்திரங்களால் மட்டும் ஒவ்வொரு மந்திரத்தாலும் ஹவிஸ்ஸுடன் கூடிய பத்து பத்து இலையை எடுத்து வைக்கவேண்டும். **सू० ॥ पूर्ववदुत्तरै:** (**ख०** 20, **सू०** 6) பிறகு 42 முதல் 45 முடியவுள்ள மந்திரங்களால் முன் போலவே அதாவது: ஹவிஸ்ஸுடன் கூடிய இரண்டிரண்டு இலையை எடுத்து வைக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः) ३२. स्वस्ति नः पूर्णमुखः परिक्रमतु ॥

३३. गृहपोपस्पृश गृहपाय स्वाहा ॥ ३४. गृहप्युप स्पृश गृहप्यै स्वाहा ॥ ३५. घोषिण उपस्पृशत घोषिभ्यस्स्वाहा ॥ ३६. श्वासिन उपस्पृशत श्वासिभ्यस्स्वाहा ॥ ३७. विचिन्वन्त उपस्पृशत विचिन्वद्भ्यस्स्वाहा ॥ ३८. प्रपुन्वन्त उपस्पृशत प्रपुन्वद्भ्यस्स्वाहा ॥ ३९. समश्नन्त उपस्पृशत समश्नद्भ्यस्स्वाहा ॥ ४०. देवसेना उपस्पृशत देवसेनाभ्यस्स्वाहा ॥ ४१. या आख्याता याश्चाऽनाख्याता देवसेना उपस्पृशत देवसेनाभ्य:

स्वाहा ॥ ४२. द्वारापोपस्पृश द्वारापाय स्वाहा ॥ ४३. द्वाराप्युपस्पृश द्वाराप्यै स्वाहा ॥ ४४. अन्वासारिण उपस्पृशतान्वासारिभ्यस्स्वाहा ॥ ४५. निषङ्गिन्नुपस्पृश निषङ्गिणे स्वाहा ॥

(ப—ரை) 32. (आहुतिभिः= ஹோமம் செய்யப்பட்ட திரவியங்களால்) पूर्णमुखः=நிறைந்த முகமுள்ள மஹாதேவன் नः=எங்களுக்கு स्वस्ति=க்ஷேமமுண்டாகுமாறு परिक्रामतु=எங்களைச் சுற்றிலும் சஞ்சரிக்கவேண்டும். நான் செய்த ஹோமத்தால் திருப்தியை யடைந்த மஹாதேவன் எனக்கு நன்மை யுண்டாகுமாறு செய்யவேண்டும் என்று கருத்து.

ஹவிஸ்ஸை இலையிலெடுத்து தேவதைகளுக்குக் கொடுக்கும் பொழுது 33 முதல் 45 முடியவுள்ள மந்திரங்களைப் படிக்கவேண்டும். எந்த மந்திரத்தை எப்பொழுது படிக்கவேண்டும் என்பதை விரிவாய் எழுதுகிறோம் :—गृहपोपस्पृश என்றதால் ஈசான ஹவிஸ்ஸினின்று மெடுத்த ஹவிஸ்ஸுடன் கூடிய இரண்டு இலையைத் தென்பாகத்திலுள்ள மண்டபத்திலும், गृहप्युपस्पृश என்றதால், மீடுஷீ ஹவிஸ்ஸினின்றுமெடுத்த ஹவிஸ்ஸுடன் கூடிய இரண்டு இலையை வடக்கு திசையிலுள்ள மண்டபத்திலும் घोषिणः என்றதால், ஜயந்த ஹவிஸ்ஸினின்று மெடுத்த ஹவிஸ்ஸுடன் கூடிய இரண்டு இலையை ஈசானன், மீடுஷீ இவ்விருவரின் மண்டபத்திற்கு நடுவிலும், श्वासिनः என்றதால், ஈசான ஹவிஸ்ஸினின்று மெடுக்கப்பட்ட ஹவிஸ்ஸுடன் கூடிய இரண்டு இலைகளை தெற்கிலுள்ள மண்டபத்திலும், विचिन्वन्तः என்றதால், மீடுஷீ ஹவிஸ்ஸினின்று மெடுக்கப்பட்ட ஹவிஸ்ஸுடன் கூடிய இரண்டு இலைகளை வடக்கு திசையிலுள்ள மண்டபத்திலும், प्रपुन्वन्तः என்றதால், ஜயந்த ஹவிஸ்ஸினின்று மெடுத்த ஹவிஸ்ஸுடன் கூடிய இரண்டு இலைகளை மத்தியிலும், समश्नन्तः என்றதால் ஈசான ஹவிஸ்ஸினின்று மெடுக்கப்பட்ட ஹவிஸ்ஸுடன் கூடிய இரண்டு இலைகளை தெற்கிலுள்ள மண்டபத்திலும் வைக்கவேண்டும்.

பிறகு ஈசான ஹவிஸ்ஸினின்று மெடுக்கப்பட்ட ஹவிஸ்ஸுடன் கூடிய 10 இலைகளை தெற்கிலுள்ள மண்டபத்தில், **देवसेना:, या आख्याता:** என்ற மந்திரங்களால் ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் பத்துப் பத்து இலை வீதம் வைக்க வேண்டும். பிறகு ஈசான ஹவிஸ்ஸினின்று மெடுக்கப்பட்ட ஹவிஸ்ஸுடன் கூடியஇரண்டு இலைகளை **द्वारापोस्पृश** என்றதால் தெற்கு திசையிலுள்ள மண்டபத்திலும், மீடுஷீ ஹவிஸ்ஸினின்று மெடுக்கப்பட்ட ஹவிஸ்ஸுடன் கூடிய இரண்டு இலைகளை **द्वारापी** என்றதால் வடக்கு திசையிலுள்ள மண்டபத்திலும், ஜயந்த ஹவிஸ்ஸினின்று மெடுக்கப்பட்ட ஹவிஸ்ஸுடன் கூடிய இரண்டு இலைகளை **अन्वासारिण:** என்றதால் ஈசானன், மீடுஷீ இருவருக்கும் மத்தியிலும், ஈசான ஹவிஸ்ஸினின்று மெடுக்கப்பட்டஹவிஸ்ஸுடன் கூடியஇரண்டு இலைகளை **निषङ्गिन्नुपस्पृश** என்றதால் தெற்கிலுள்ள மண்டபத்திலும் வைக்க வேண்டும். இவ்வித மனுஷ்டிப்பதிலேயே ஸூத்திரத்தின் கருத்தாகும்.

33. **गृहप**=வீட்டைக் காப்பாற்றுகின்ற ஓ ஈசானனே! **उपस्पृश**=இந்த ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக் கொள்வீராக. **गृहपाय**=வீட்டைக் காப்பாற்று கின்ற உம்மையும் பொருட்டு **स्वाहा**—இந்த ஹவிஸ்ஸைக் கொடுக்கின்றேன்.

34. **गृहपि**—வீட்டிற்கு யஜமானனுன ஈசானனின் பத்தினியான ஓ உமாதேவியே! **उपस्पृश**—இந்த ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக் கொள்வாயாக **गृहप्यै**—வீட்டிற்கு நாயகனின் பத்தினியான உன்னையும் பொருட்டு **स्वाहा**—இந்தத் திரவ்யத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

35. **घोषिण:**=இறைந்து சத்தம் போடுகின்ற ஓ ஜயந்த பரிவாரங்களே! **उपस्पृशत**=இந்த ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக் கொள்வீர்களாக. **घोषिभ्य:**—இறைந்து சத்தம் போடுகின்ற உங்களையும் பொருட்டு **स्वाहा**—இந்த ஹவிஸ்ஸைக் கொடுக்கிறேன்.

36. **श्वासिन:**—பெருமூச்சு விடுகின்ற ஓ ஈசான பரிவாரங்களே! **उपस्पृशत**—இந்த ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக் கொள்வீர்களாக

श्वासिभ्य:—பெருமூச்சு விடுகின்ற உங்களேயும் பொருட்டு **स्वाहा**—இந்தத் திரவியத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

37. **विचिन्वन्त:**—சத்துருக்களைத் தேடுகின்ற ஓ உமாதேவியின் பரிவாரங்களே! **उपस्पृशत**—இந்த ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக் கொள்வீர்களாக. **विचिन्वद्भ्य:**—சத்துருக்களைத் தேடுகின்ற உங்களுக்கு **स्वाहा**—இந்தத் திரவியத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

38. **प्रपुन्वन्त:**—சுத்தியை யுண்டு பண்ணுகின்ற ஓ ஜயந்தனின் பரிவாரங்களே! **उपस्पृशत**—இந்த ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக் கொள்வீர்களாக. **प्रपुन्वद्भ्य:**—சுத்தி செய்கின்ற பரிவாரங்களேயும் பொருட்டு **स्वाहा**—இந்தத் திரவியத்தைத் கொடுக்கிறேன்.

39. **समश्नन्त:**—நன்றாய் சாப்பிடுகின்ற ஓ ஈசான பரிவாரங்களே! **उपस्पृशत**—இந்த ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக் கொள்வீர்களாக **समश्नद्भ्य:**—நன்றாய்ச் சாப்பிடுகின்ற பரிவாரங்களுக்கு **स्वाहा**—இந்தத் திரவியத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

40. **देवसेना:** ஓ ஈசானபரிவாரங்களே! **उपस्पृशत**—இந்த ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக் கொள்வீர்களாக. **देवसेनाभ्य:**—ஈசான பரிவாரங்களேயும் பொருட்டு **स्वाहा**—இந்த 'ஹவிஸ்ஸைக் கொடுக்கிறேன்..

41. **या: देवसेना:**—எந்தப் பரிவாரங்கள் **आख्याता:**—இதுவரைப் படித்த மந்திரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றனரோ, **या: देवसेना:**—எந்தத் தேவகணங்கள் **अनाख्याता:**—சொல்லப் படவில்லேயோ **ता:, देवसेना:**—ஓ அந்தத் தேவகணங்காள்! **उपस्पृशत**—இந்த ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக் கொள்வீர்களாக **देवसेनाभ्य:**— அந்த ஈசான பரிவாரங்களேயும் பொருட்டு **स्वाहा**—இந்த ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கிறேன்.

42. **द्वाराप**—ஓ ஈசானனின் துவாரபாலகனே! **उपस्पृश**—இந்த ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக் கொள்வீராக **द्वारापाय**—துவாரபாலகனேயும் பொருட்டு **स्वाहा**—இந்தத் திரவியத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

43. **द्वारापि**—உமா தேவியின் ஓ துவார பாலகியே! **उपस्पृश**—இந்த ஹவிஸ்ஸைப்பெற்றுக்கொள்வாயாக **द्वाराप्यै**—உமாதேவியின்

துவார் பாலகியின் பொருட்டு स्वाहा–இந்தத் திரவியத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

44. अन्वासारिण:–ஓ ஜயந்தனின் பரிவாரங்காள்उपस्पृशत–இந்த ஹவிஸ்ஸைப்பெற்றுக்கொள்வீர்களாக अन्वासारिभ्य:–ஜயந்தனின் பரிவாரங்களையும் பொருட்டு स्वाहा–இந்தத் திரவியத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

45. निषङ्गिन्–கத்தி முதலிய ஆயுதத்துடன் கூடிய ஓ ஈசான பரிசாரகனே! उपस्पृश–இந்த ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக்கொள்வாயாக. निषङ्गिणे=கத்தி முதலிய ஆயுதத்துடன் கூடிய ஈசானபரிவாரத்தையும்பொருட்டு स्वाहा–இந்த ஹவிஸ்ஸைக்கொடுக்கிறேன். மேற்படித்த மந்திரங்களில் சிலவற்ருல் ஈசானன், மீடுஷீ, ஜயந்தன் என்ற தேவர்களின் பரிவாரங்களைக் குறித்து பலிதானம் செய்திருந்தபோதிலும் 'பிருத்ய பூஜையானது யஜமான பூஜையில் முடிவடையும்' என்ற நியாயப்படி நேரில் ஈசாஞதி தேவர்களைக் குறித்து பலிதானம்செய்திருப்பதாகவே கருத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(அ–கை) सू० ॥ ओदनपिण्डꣳसंवृत्य पर्णपुटेऽवधायोत्तरेण यजुषा वृक्ष आसजति (ख० 20, सू 7) மேற்கூறியபடி பலிபோட்ட பிறகு மீதப் பட்டிருக்கும் மூன்று ஹவிஸ்ஸினின்றும் அன்னத்தை எடுத்து ஒரு அன்னபிண்டம் தயாரித்து அதை ஓர் இலையில்வைத்து சுற்றி ஓர் உரியில் வைத்து அடியில் எழுதப்படும் மந்திரத்தால் மரத்தில் தொங்கவிட வேண்டும்.

(मन्त्रः) ४६. नमो निषङ्गिण इषुधिमते ॥

(ப–ரை) निषङ्गिणे–கத்தி முதலிய ஆயுதத்துடன் கூடியவராயும் इषुधिमते–பாணப் பையுடன் கூடியவராயு மிருக்கின்ற ஈசானனுக்கு नमः–நமஸ்காரம்.

(அ-கை) सू०॥ अत्र रुद्रान् जपेम् (ख० २०, सू०८)இச்சமயத்தில் ஸ்ரீருத்திரத்திலுள்ள 11 அனுவாகங் களையும் ஜபிக்க வேண்டும்.

सू०॥ प्रथमोत्तमौ वा (**ख०**20, **सू०**9) ஸ்ரீருத்திரத்தி லடங்கிய 11 அனுவாகங்களுள் 1வது அனுவாகம் 11 வது அனுவாகம் இவற்றை மட்டுமாவது ஜபிக்க வேண்டும். இனி ஈசான பலிப்பிரதானஹோமகாலத்திலேயே செய்யவேண்டிய சிலகார்யங்கள் உபதேசிக்கப் படுகின்றன:— **सू०॥अभित एतमग्निं गास्थापयति यथैना धूमः प्राप्नुयात्** (**ख०**20**सू०**10) பிரதான ஹோமத்திற்காக வளர்க்கப்பட்ட அக்கினிக்குச் சமீபத்தில் யஜமானன் பசுக்களைப் புகைபடும்படி நெருத்தி வைக்க வேண்டும். (இவ்விதம் செய்தால் பசுக்களுக்குளவ்வித ரோகமும் வராதென்று இதனாலேற்படுகிறது.) **सू०॥ ता गन्धैर्दर्भ ग्रमुष्टिनाऽवोक्षति वृषाणामेवाग्रे** (**ख०** 20, **सू०** 11) பிறகு கையில் ஒருபிடி தர்ப்பத்தை எடுத்துக்கொண்டு சந்தனக்குழம்பில் தோய்த்துபசுக்களின் மேல் புரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் செய்யும் பொழுது காளைகளுக்கே முதலில் புரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும். பிறகு அந்தப்பசுக்களை கொட்டிலுக்கு அனுப்பி விடவேண்டும். **सू०॥ गवां* मर्गे अनग्नौ क्षेत्रस्य पतिं यजते** (**ख०** 20, **सू०** 12) பசுக்கள் அடிவைத்து நடந்து போனவிடத்தில், அக்னியன்னியில் க்ஷேத்திரபதி என்ற தேவனையஜிக்கவேண்டும். அதாவது: பூஜிக்கவேண்டும். **सू०॥ ईशानवदावाहनम्** (**ख०** 20, **सू०** 13) ஈசானனை ஆவாஹனம் செய்த மாதிரியே க்ஷேத்திரபதியையும் ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும். அதாவது: **आत्वा वहन्तु** என்ற மந்திரத் தாலேயே அவாஹனம் செய்ய வேண்டும் என்பதாம் **सू०॥ चतुर्षु सप्तसु वा पर्णेषु नामादेशं दधाति** (**ख०** 20, **सू०** 14) நான்கு இலை களையோ, ஏழு இலைகளையோ பூமியில் பரப்பிப் போட்டு அவற்றில் க்ஷேத்திரபதிக்காகத்தயார் செய்த ஹவிஸ்ஸினின்றும் ஹவிஸ்ஸை எடுத்து **क्षेत्रस्य पतये त्वांददामि** என்று சொல்லி வைக்க வேண்டும்.

இங்கு சிலர் **क्षेत्रस्य पतये स्वाहा** என்று சொல்லி ஹவிஸ்ஸை வைக்கவேண்டும் என்கின்றனர் **सू०॥ क्षिप्रं यजेत पाको देवः** (**ख०**20, **सू०** 15) க்ஷேத்திர பதியை ஆவாஹனம் செய்து பாத்யம் என்ற உபசாரத்தை மட்டும் உடனே செய்து மற்ற உபசாரங்களைச்

*अत्र छान्दसोहस्वः ॥

செய்வதற்கு முன்னமேயே மேற்கூறிய படி அன்னத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். க்ஷேத்திரபதி என்ற தேவன் அல்ப ஞகை யால் இவ்விதம் செய்யப் படுகின்றது. ஸூ॥ उत्तरांभयामुप तिष्ठते (ख॰ 20, सू॰ 16) அடியில் எழுதப்படும் 47, 48 வது மந் திரங்களால் க்ஷேத்திரபதி என்ற தேவனை ஸ்துதிக்க வேண்டும்

(मन्त्रः) ४७, ४८. क्षेत्रस्य पतिना वयमिति द्वे ॥

क्षेत्रस्यपतिना वयं என்றது முதலிய மந்திரங்களாவன.—

४७. क्षेत्रस्य पतिना वयꣳहितेनेव जयामसि ॥
गामश्वं* पोषयित्न्वा स नो मृडातीदृशे ॥

४८. क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमूर्मिं धेनुरिव पयोऽस्मासु-
धुक्ष्व । [मृडयन्तु॥
मधुश्चुतं घृतमिव सुपूतमृतस्य नः पतयो

(ப-ரை) 47. **वयम्**- நாம் **क्षेत्रस्य पतिना**- க்ஷேத்திரபதி என்ற தேவனுல் **हितेनेव**- சினேஹிதனைக் கொண்டு போல **जयामसि**- ஜயிக்கவேண்டியதை ஜயித்து விடக் கடவோம். **सः**- அந்த க்ஷேத்திரபதி என்ற தேவன் **गाम्**- பசுவையும் **अश्वम्**- குதிரையையும் **पोषयित्नु**- விருத்திசெய்பவராக வாகி **मृडाति**- சுக ப்படுத்துவாராக.

48. **क्षेत्रस्य पते**- ஓ க்ஷேத்திரபதி என்ற தேவனே! **मधुमन्तम्**- தித்திப்புள்ள பாலுடன் கூடியதாயும், **मधुच्युतम्**- தித்திப் புள்ள பாலைப் பெருக விடுவதாயும், **सुपूतम्**-நன்ருய் சுத்தி செய் யப்பட்ட **घृतमिव**- நெய்யை ப்போலிருக்கின்ற தாயுமிருக்கின்ற **ऊर्मिम्**- பசுக்களின் ஸமுதாயத்தை **धेनुः**-பசுவானது **पयइव**-பாலை ப்போல **अस्मासु**- எங்களிடம் **धुक्ष्व**- விருத்திசெய்வீராக. (**किंच**- மேலும் **त्वत्प्रसादात्**- உமது பிரஸாதத்தால்) **ऋतस्य**-யாகத்திற்கு **पतयः** நாயகர்களான அக்கினி முதலிய தேவர்கள் **नः**-- எங்களை **मृडयन्तु**-சுகப்படுத்தட்டும்.

---

* "पोषयित्न्वासनो मृडातीदृशे" इत्यत्र पोषयित्नु, आ इति पदच्छेदः॥ आकारः समुच्चये ॥

ஸூ॥ **स्थालीपाकं ब्राह्मणान् भोजयेत्** (ख०20, ஸூ०17.) ஸ்தாலியில் மீதப்பட்டிருக்கும் ஈசான ஹவிஸ்ஸை பிராம்மணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விக்க வேண்டும். ஸூ० ॥ **क्षेत्रपत्यं प्राश्नन्ति ये सनाभयो भवन्ति** (ख० 20, ஸூ० 18) க்ஷேத்திர பதிக்காகத் தயார் செய்த ஹவிஸ்ஸின்மீதபாகத்தை யஜமானன், யஜமானனுடைய தாயாதர்கள் இவர்கள் புஜிக்க வேண்டும். ஸூ०॥ **यथैवैषां कुलधर्मस्स्यात्** (ख० 20, ஸூ०19) அல்லது க்ஷேத்திரபதியின் ஹவிஸ்ஸின் மீதபாகத்தை எவ்விதமுபயோகிப்பது குலதர்மமோ அவ்விதமாவது செய்யலாம். அதாவது: யஜமானனுக்கு தாயாதர்களாக வில்லாதவர்களும் புஜிப்பது வழக்கமானல் செய்யலாம்.

இரண்டாவது பிரச்னத்தில் பதினெட்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது கண்டம்.

மாஸிசிராத்தப்பிரகரணம்.

ஸூ०॥ **मासिश्राद्धस्यापरपक्षे यथोपदेशंकाला:** (ख०21 ஸூ० 1) ஒவ்வொருமாதத்திலும், மிருதர்களான பிதா, பிதாமஹன், பிரபிதாமஹன், முதலியோரைக்குறித்து செய்யவேண்டிய **मासिश्राद्धम्** என்ற கர்மாவை கிருஷ்ண பக்ஷத்தில் தர்மசாஸ்திரங்களில் சொல்லிய தினத்தில் செய்யவேண்டும். **सर्वेष्वेवापरपक्षस्याऽहस्सु क्रियमाणे पितॄन् प्रीणाति कर्तुस्तु कालाभिनियमात् फलविशेष:** (**आप. ध. प्र** 2, **ख** 16, ஸூ० 7.) கிருஷ்ண பக்ஷத்தினுடைய தினங்களுள் எந்த தினத்திலும் மாஸிசிராத்தத்தைச் செய்யலாம், ஆனல் நியதமாய் ஒருதிதியை எடுத்து க்கொண்டு அதிலேயே ஆயுள் காலம் முடியும்வரை மாஸி சிராத்தத்தைச்செய்து வருவதானது செய்பவனுக்கு விசேஷமான நல்லபலனைக் கொடுப்பதாகவாகும் என்று கூறியிருப்பதால் கிருஷ்ண பக்ஷத்தின் திதிகளுள் ஒருதிதியை நியதமாக எடுத்துக் கொண்டு மாஸிசிராத்தத்தைச் செய்யவேண்டும். ஸூ०॥ **शुचीन्मन्त्रवतो योनिगोत्रमन्त्रासंबंधानयुग्मांस्त्र्यवराननर्थावेक्षो भोजयेत्** (ख०21, ஸூ० 2) அந்த மாஸிசிராத்தத்தில் பிதா, பிதாமஹன், பிரபிதாமஹன் இவர்களின் திருப்திக்காக ஒவ்வொரு வர்ணத்திற்கும் மூன்று பேருக்குக் குறையாமல் பிராம்மணர்களை வரணம்செய்து போஜனம் செய்விக்கவேண்டும்,

அந்தப் பிராம்மணர்கள் வாக், மனம், காயம் இவற்றில் சுத்தியுள்ளவர்களாகவும், வேதாத்யனம் செய்தவர்களாகவும், யோநி* ஸம்பந்தம், கோத்திரஸம்பந்தம், மந்திரசம்பந்தம் இவைகளற்றவர்களாகவு மிருக்கவேண்டும். ஆனுல் இரட்டைப் படையாக பிராம்மணர்களை போஜனம்செய்விக்கக் கூடாது. சிராத்தத்தில் போஜனம் செய்விப்பதன் மூலம் அந்தப் பிராம்மணர்களிடமிருந்து எவ்வித பதிலுபகாரத்தையும் எதிர்பார்க்கவும் கூடாது.

सू०॥ अन्नस्योत्तराभिर्जुहोति (ख० 21, सू० 2) பிராம்மணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விப்பதற்காக பாகம்செய்த அன்னம் சாகம் முதலியவற்றினின்றுமெடுத்து அடியில் எழுதப்படும் 7மந்திரங்களால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

(मन्त्रः) १ यन्मे माता प्रलुलोभ चरत्यननुव्रता ।
तन्मे रेतः पिता वृङ्क्तामाभुरन्योऽवपद्यताम-
मुष्मै स्वाहा ।

२ यास्तिष्ठन्ति या धावन्ति या आर्द्रोघ्नीः परित-
स्थुषीः । अद्भिर्विश्वस्य भर्त्रीभिरन्तरन्यं पितुर्द-
धेऽमुष्मै स्वाहा ।

(ப–ரை) मे–என்னுடைய माता–தாயானவள் अननुव्रता (सती) தனது கணவனுக்கு அனனுகூலையாக चरती– நடந்துகொண்டு प्रलुलोभ– பரபுருஷனுடன் சேருவதை விரும்பினுள் (इति) यत्–என்பது யாதுண்டோ तत्–அதனுல் आभुः–எனக்குப் பிதாவாக ஆகக்கூடிய अन्यः–பரபுருஷன் अवपद्यताम्–பயனற்ற சங்கல்ப முடையவனுக வாகட்டும். मे–என்னுடைய रेतः पिता–

---

* மாமனுர், அம்மான், அம்மானுடைய பிள்ளை முதலியவர்கள் யொநிஸம்பந்திகள் எனப்படுவர். ஒரே கோத்திரமுள்ள சித்தப்பா, பெரியப்பா முதலியவர்கள் கோத்திர ஸம்பந்தமுள்ளவர்கள் எனப்படுவர். யாகம் செய்விப்பவன், யாகம் செய்விக்கப்படுபவன், சிஷ்யன், குரு இவர்கள் மந்திர ஸம்பந்திகள் எனப்படுவர். இவர்களை சிராத்தத்தில் விலக்கவேண்டும்.

சரீரோத்பத்திக்குக் காரணமான ரேதஸ்ஸைக்கர்ப்பாசயத்தில் செலுத்தின தகப்பன் (**इदंकव्यम्**–இந்தத் திரவியத்தை) **वृङ्क्ताम्**–அடையட்டும். **अमुष्मै**–யக்ஞசர்மா எனப் பெயரிய எனது தகப்பனையும் பொருட்டு **स्वाहा**–இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

(தா–ம்) பரபுருஷனுடன்ஸங்கமம் செய்ய மனத்தால் நினைத்தல் என்பதும்பர்த்தாவுக்கு அனனுகூலமாகையால் எந்த ஸ்திரீயானவள் பரபுருஷனை மனத்தால் நினைக்கிறாளோ அவளும் பர்த்தாவுக்கு அனுகூலையாக நடந்து கொள்ளாதவளாகவே யாவாள். நேரில் பரபுருஷஸங்கமம் செய்பவர்களைப்பற்றி எழுதத் தேவையில்லை. இத்தகைய மானஸிகமான வ்யபிசாரமானது பதிவிரதைகள் என்று சொல்லப்படும் ஸ்திரீகளுக்கும் ஏதோ ஒரு ஸமயத்திலாவது ஸம்பவிக்கலாம் என்று கருதி, மந்திரம் அதன் பரிஹாரத்திற்காகப் பிரவித்தித் திருக்கின்றது. ஆகவே எனது தாயால் விரும்பப்பட்ட புருஷனும் எனக்கு ஓர் முறையில் தகப்பனாகவே யாகிவிடுகிறான். **चित्तेन भावयति दूरगतापि यं स्त्री गर्भं बिभर्ति सदृशं पुरुषस्य तस्य** என்றதால் பிருஹத்ஸம்ஹிதை முதலிய கிரந்தங்களிலும் 'ஸ்திரீயானவள் எந்தப் புருஷனை மனத்தால் நினைக்கிறாளோ அந்தப்புருஷனுக் கொப்பாகவே கர்ப்பத்தை தரிப்பாள்' என்று கூறியிருப்பதிலிருந்து மிவ்விஷயம் தெளிவாகின்றது. ஆதலால் எனது சரீரோத்பத்திக்குக் காரணமான வீர்யத்தை கர்ப்பாசயத்தில் செலுத்தியவன் போலவே, எனது தாயால் நினைக்கப்பட்ட பரபுருஷனும் எனக்கு ஒரு முறையில் பிதாவாகவாவதால் என்னால் கொடுக்கப்படும் இந்த ஹவிஸ்ஸானது பரபுருஷனையும் ஓர் ஸமயம் சேரக்கூடும். ஆயினும் அவனை இந்த ஹோமத்திரவியம் சேராமல் எனது சரீரத்தைப் படைத்த ரேத: பிதா ஒருவனையே சேரவேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதில் கருத்து. இங்கு சில வைதிகர்கள் **रेतः पिता वृङ्क्तां मा भुरन्यः** என்றும் படிக்கின்றனர். இதன்படி **मा**–என்னைக் குறித்து பிதாவாகவான **अन्यः**–மற்றவன் என்று பொருள் கொள்ளவும்.

2. याः—எந்த ஜலங்கள் तिष्ठन्ति— குளம் முதலியவற்றில் தங்கிக் கிடக்கின்றனவோ, याः—எந்த ஜலங்கள் धावन्ति — நதீ முதலிய வற்றில் – ஓடுகின்றனவோ याः— எந்த ஜலங்கள் आर्द्रघ्नीः— ஈரமானகரை முதலியவற்றை இடிக்கின்றனவோ याः— எந்தஜலங்கள் परितस्थुषीः— நான்கு பக்கங்களிலும் சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனவோ विश्वस्य—ஜகத்தை भर्त्रीभिः— தரிக்கின்றதான ताभिः अद्भिः—அந்த ஜலங்களால் पितुः अन्यम्—இந்தக் கர்மாவில் ஹவிர்ப்பாகத்தைப் பெறுவதற்காக வருகின்ற எனது தகப்பனைவிட மற்றவனை अन्तर्दधे—தடுத்து விடுகிறேன். விலகியிருக்கும்படி செய்கிறேன். अमुष्मै—தேவதத்தன் எனப் பெயரிய எனது தகப்பனுக்கு स्वाहा—இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

(मन्त्रः) ३. यन्मे पितामही प्रलुलोभ चरत्यननुव्रता। तन्मेरेतः पितामहो वृङ्क्तामाभुरन्योऽवपद्यताममुष्मै स्वाहा॥
४. अन्तर्दधे पर्वतैरन्तर्मह्या पृथिव्या। आभिर्दिग्भिर नन्ताभिरन्तरन्यं पितामहाद्दधेऽमुष्मै स्वाहा ॥

(ப–ரை) 3. मे—என்னுடைய पितामही—பிதாவின் தாயானவள் अननुव्रता—அனனுகூலையாக चरती—நடந்து கொண்டு प्रलुलोभ—பரபுருஷனை மிகவும் விரும்பினுள் (इति) यत्—என்பது யாதுண்டோ तत्—அதனுல் आभुः—எனக்குப் பிதாமஹனுகவான अन्यः—பரபுருஷன் अवपद्यताम्—பயனற்ற சங்கற்ப முடையவனுக வாகட்டும். (इदंकल्पम्—இந்த ஹோமத்திரவியத்தை) रेतः पितामहः—எனது தகப்பனுடைய சரீரம் உண்டாவதற்குக் காரணமான ரேதஸ்ஸை கர்ப்பாசயத்தில்செலுத்தியவர் वृङ्क्ताम्—அடையட்டும் अमुष्मै—யக்ஞசர்மா எனப் பெயரிய எனது ரேத:பிதாமஹனையும் பொருட்டு स्वाहा—இந்தத் திரவியம் ஹோமம் செய்யப்பட்டதாயாகட்டும். முன்போல் கருத்து.

4. पितामहात्—எனது பிதாமஹனைக் காட்டிலும் अन्यम्—வேருனவனை पर्वतैः—மலைகளால் अन्तर्दधे—இங்குவராவண்ணம் தடுக்கிறேன். मह्या—பெரிதான पृथिव्या—பூமியினுல் अन्तर्दधे—தடுக்கி

றேன். **अनन्ताभिः**—தேசகால பரிச்சேதமற்ற **आभिः दिग्भिः**—கிழக்கு முதலிய திக்குகளால் **अन्तर्दधे**—தடுக்கிறேன். **अमुष्मै**—யக்ஞசர்மா முதலிய பெயரையுடைய பிதாமஹனையும் பொருட்டு **स्वाहा**—இந்தத்திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

(मन्त्रः) ५. यन्मे प्रपितामही प्रलुलोभ चरत्यननुव्रता। तन्मे रेतः प्रपितामहो वृङ्क्तामाभुरन्योऽवपद्यतामुष्मैस्वाहा ॥

६. अन्तर्दध ऋतुभिरहोरात्रैश्च संधिभिः। अर्द्धमासैश्च मासैश्चान्तरन्यं प्रपितामहाद्दधेऽमुष्मै स्वाहा ॥

(ப—ரை) 5. **मे**—என்னுடைய **प्रपितामही** பாட்டனின் தாய் **अननुव्रता**— அனனுகூலையாக **चरती**— நடந்து கொண்டு **प्रलुलोभ**—பரபுருஷனுடன் சேருவதை விரும்பினாள் (**इति**) **यत्**— என்பது யாதுண்டோ **तत्**—அதனால் **आभुः**—எனது பாட்டனுக்குப் பிதாவாகின்ற **अन्यः**—பரபுருஷன் **अवपद्यताम्**—பயனற்ற சங்கற்பமுடையவனாகட்டும். **मे**—என்னுடைய **रेतः प्रपितामहः**— பாட்டனுடைய சரீரமுண்டாவதற்கு நிமித்தமான ரேதஸ்ஸை கர்ப்பாசயத்தில் செலுத்தியவர் (**इदंकव्यम्**—இந்த ஹோமத்திரவியத்தை) **वृङ्क्ताम्**—அடையட்டும். **अमुष्मै**—யக்ஞசர்மா எனப் பெயரிய பிரபிதாமஹனையும் பொருட்டு **स्वाहा**—இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன். முதல் மந்திரம் போல் கருத்துக் கொள்ளவும்.

6. **ऋतुभिः**—வஸந்தம் முதலியருதுக்களாலும், **अहोरात्रैश्च**—பகல் இரவு களாலும் **सन्धिभिः**—அஹோராத்திர ஸந்திகளாலும் **अर्द्धमासैः**—பக்ஷங்களாலும் **मासैः च**—மாதங்களாலும் **प्रपितामहात्**—பிரபிதாமஹனைக் காட்டிலும் **अन्यम्**—மற்றவனை **अन्धर्दधे**—தடுத்துவிடுகிறேன். **अमुष्मै**—யக்ஞசர்மா எனப்பெயரிய பிரபிதாமஹனையும் பொருட்டு **स्वाहा**—இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

(मन्त्रः) ७. ये चेह पितरो ये च नेह याँश्च विद्म याँ उ च न प्रविद्म । अग्ने तान्वेत्थ यदि ते जातवेदः तया प्रत्तँ स्वधया मदन्तु स्वाहा ॥

(ப-ரை) येच पितरः–எந்தப்பிதுருக்கள் इह-இந்த லோகத்தில் வஸிக்கின்றனரோ येच–எந்தப் பிதுருக்கள் नेह–இவ்வுலகிலில் லையோ यान्, उ, च–எவர்களை न प्रविद्म–அறியமாட்டோமோ जातवेतः–உலகில் ஜனித்த எல்லாவற்றையு மறிந்த अग्ने–ஓ அக்கினி தேவனே! (त्वम्–நீர்) तान्–அவர்களை यदिवेत्थ–அறிவீரே யானல் (तेभ्यो यथार्हं त्वमेव प्रदिपादय–அவர்களையும் பொருட்டு தகுந்தபடி இந்த ஹோமத்திரவியத்தை நீரே கொடுப்பீராக). प्रत्तम्*-கொடுக்கப்பட்ட तयास्वधया–அந்த ஹோமத் திரவியத்தால் ते–அவர்கள் मदन्तु–திருப்தி யடையட்டும். स्वाहा–அவர்களையும் பொருட்டு இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

(அ-கை) सू० ॥ आज्याहुतीरुत्तराः (ख० 21, सू० 4) இவ்விதம் அன்னத்தினல் ஹோமம் செய்து அடியில் எழுதப்படும் 6 மந்திரங்களாலும் ஆஜ்யத்தால் 6 ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) ८. स्वाहा पित्रे ९. पित्रे स्वाहा १०. स्वाहा पित्रे. ११. पित्रे स्वाहा १२. स्वधा स्वाहा १३. अग्नये कव्यवाहनाय स्वधा स्वाहा ॥

(–ரை) 8. पित्रे– பிதுரு தேவதையின் பொருட்டு स्वाहः– இந்த ஆஜ்ய மானது கொடுக்கப்பட்டதா யாகட்டும். 9வது மந்திரம் முதல் 12வது மந்திரம் முடிய அர்த்தம் ஒரேவிதமாகை யால் எழுதப்படவில்லை 13. कव्यवाहनाय– பிதுருக்களை யுத்தேசித்துக் கொடுக்கப்படும் திரவியம் கவ்யம் எனப்படும். அதை யஜமானனிடமிருந்து நேரில் ஸ்வீகரித்து அந்தந்த பிதுருக்களிடம் கொண்டுபோய் சேர்க்கும் அக்கினியானவன் கவ்ய வாஹனன் எனப்படுவன். ஆகவே கவ்ய வாஹனனுன अग्नये– அக்கினியின் பொருட்டு स्वधा–இந்த ஆஜ்யத் திரவியமானது स्वाहा– ஹோமம் செய்யப்பட்டதாயாகட்டும்.

---

* अत्र लिङ्गविभक्तिव्यत्ययः छान्दसः । प्रत्तयेत्यर्थः ॥

(அ-கை) **सू०॥ एतद्वा विपरीतम्** (ख० 21, सू० 5) மேற்கூறிய ஹோமங்களை மாற்றிபாவது செய்யலாம். அதாவது: **यन्मेमाता** முதலிய 7மந்திரங்களால் ஆஜ்யஹோமத்தையும் **स्वाहा पित्रे** முதலிய 6மந்திரங்களால் அன்னஹோமத்தையும் செய்யலாம். **सू०॥ सर्वमुत्तरैरभिमृशेत्** (ख० 21, सू० 6) பிராம்மணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விப்பதற்காக தயார் செய்த வஸ்துக்கள் யாவற்றையும் அடியில் எழுதப்படும் 14,15,16வது மந்திரங்களால் தொட வேண்டும்.

(मन्त्रः) १४. एष ते तत मधुमाँ॑ऊर्मिस्सरस्वान् यावानग्निश्च पृथिवी च तावत्यस्य मात्रा तावतीन्त एतां मात्रां- ददामि यथाग्निरक्षितोऽनुपदस्त एवं मह्यं पित्रे- ऽक्षितोऽनु पदस्तस्स्वधा भवतां त्वँ॑स्वधां तैस्स ह्यो- पजीवर्चस्ते महिमा. १५- एषते पितामह मधु- माँ॑ऊर्मिस्सरस्वान् यावान् वायुश्चान्तरिक्षं च तावत्यस्य मात्रा तावतीं त एतां मात्रां ददामि यथा वायुरक्षितो ऽनुपदस्त एवं मह्यं पिताम- हायाऽक्षितोऽनुपदस्तस्स्वधा भव तां त्वँ॑स्वधां तैसहोपजीव सामानि ते महिमा. १६. एषते प्रपितामह मधुमाँ॑ऊर्मिस्सरस्वान् यावानादि- त्यश्च द्यौश्च तावत्यस्यमात्रा तावतींत एतां- मात्रां ददामि यथादित्योऽक्षितोऽनुपदस्तएवं मह्यं प्रपिता महाया क्षितोऽनुपदस्तस्स्वधा भवतां त्वँ॑- स्वधां तैस्सहोपजीव यजूँ॑षि ते महिमा ॥

14. (ப-ரை) **तत**=ஓ பிதாவே! **ते**=உமக்காகத் தயார் செய்த **एषः**=இந்த அன்னுதி வஸ்துவானது **ऊर्मिः**=அலையுடன் கூடியதும் **मधुमान्**= நல்ல ருசியுடன் கூடியதுமான **सरस्वान्**= ஸமுத்திரமாக விருக்கின்றது. நான் செய்திருக்கும் பதார்த்தங்கள் ஸமுத்திரம் போலதிகமாக இருக்கின் றனவென்று கருத்து.

अग्निः, च=அக்னி **यावान्**=எவ்வளவு பெரிதோ, **पृथिवी च**=பூமி (**यावती**=எவ்வளவு பெரிதோ) **अस्य**=இந்த அன்னத்தினுடைய **मात्रा**=மாத்திரையானது (பரிமாணமானது) **तावती**=அவ்வளவாக விருக்கின்றது. பூமி, அக்கினி இவற்றைப் போல் பெரிதாக விருக்கின்றது என்று கருத்து. **ते**=உம்மையும் பொருட்டு **ताव-तीम्**=அவ்வளவு பெரியதான **एतां मात्राम्**=இந்த அன்னாதி வஸ்துவை **ददामि**=கொடுக்கிறேன். இனி அன்னத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்படுகின்றது. (**हेस्वधे**=ஓ அன்னமே) **अग्निः**=அக்னியானவன் **अक्षितः**=ஓர் ஸமயத்திலும் குறைவை யடையாதவனாகவும் **अनुपदस्तः**=நாசமற்றவனாகவும் **यथा**=எவ்விதமாகின்றானோ **एवम्**= இவ்விதமே **मह्यंपित्रे**=எனது தகப்பனையும் பொருட்டு **अक्षितः**= குறைவை யடையாததாயும், **अनुपदस्तः**=நாசத்தை யடையாததாயுமிருக்கின்ற **स्वधा**=அன்னமாக **भव**=ஆவாயாக. இனி பிதாவைக் குறித்து சொல்லப் படுகின்றது. **त्वम्**=நீர் **तांस्वधाम्**=அந்த அன்னத்தை **तैस्सह**=அந்த அக்கினி முதலிய தேவர்களுடன் கூட **उपजीव**=பெற்றுக் கொள்வீராக. **ते**=உம்முடைய **महिमा**= பெருமையானது **ऋचः**=எல்லா வேதங்களிலுமுள்ள ருக்குகள் போலுள்ளது. வேதங்களில் ருக்குகள் எவ்வளவு அதிகமாக விருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு அதிகமாக உமது மஹிமை இருக்கின்றது என்று கருத்து.

15. **पितामह**=ஓ பிதாமஹனே! **ते**=உமக்காகத் தயார் செய்த **एषः**=இந்த அன்னாதி பதார்த்தமானது **ऊर्मिः**=அலையுடன் கூடியதும் **मधुमान्**=நல்ல ருசியுடன் கூடியதுமான **सरस्वान्**= ஸமுத்திரமாகவிருக்கின்றது. **वायुः च**=காற்று **यावान्**=எவ்வளவு பெரிதோ **अन्तरिक्षंच**=ஆகாசம் (**यावत्**=எவ்வளவு பெரிதோ) **अस्य**=இந்த அன்னத்தினுடைய **मात्रा**=பரிமாணமானது **तावती**= அவ்வளவாக விருக்கின்றது. **ते**=உம்மையும் பொருட்டு **तावतीम्**= அவ்வளவு பெரிதான **एतां मात्राम्**=இந்த அன்னாதி வஸ்துவை **ददामि**=கொடுக்கிறேன். இனி அன்னத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்படுகின்றது. (**हेस्वधे**=ஓ அன்னமே) **वायुः**=காற்றானது **अक्षि-तः**=ஓர் ஸமயத்திலும் குறைவை யடையாததாகவும் **अनुपदस्तः**= நாசமற்றதாகவும் **यथा**=எவ்வித மாகின்றதோ **एवम्**=இவ்விதம்

मह्यं, पितामहाय= எனது பிதாமஹனையும் பொருட்டு अक्षित:- குறைவையடையாததாயும், अनुपदस्त:=நாசத்தையடையாததாயு மிருக்கின்ற स्वधा=அன்னமாக भव=ஆவாயாக. இனி பிதா மஹனைக் குறித்துச் சொல்லப்படுகிறது. त्वम्=நீர் तांस्वधाम्= அந்த அன்னத்தை तैस्सह=அந்த வாயு முதலிய தேவர்களுடன் கூட उपजीव=பெற்றுக் கொள்வீராக. ते=உம்முடைய महिमा= மஹிமையானது सामानि=ஸாமங்களைப் போல் விரிவாயுள்ளது.

19. प्रपितामह=ஓ பிரபிதா மஹனே! ते=உமக்காக தயார் செய்த एष:=இந்த அன்னாதி பதார்த்தமானது मधुमान्=நல்ல ருசி யுடன் கூடியதாயும், ऊर्मि:=அலையுடன் கூடியதாயு மிருக்கின்ற सरस्वान्=சமுத்திரமாக விருக்கின்றது. आदित्यश्च=ஸூரியனும், द्यौ:, च=ஸ்வர்க்கமும் यावान्=எவ்வளவு பெரிதோ अस्य=இந்த அன்னத்தினுடைய मात्रा=பரிமாணமும் तावती=அவ்வளவாக விருக்கின்றது. ते=உம்மையும் பொருட்டு तावतीम्=அவ்வளவு பெரிதான एतांमात्राम्=இந்த அன்னாதி வஸ்துவை ददामि=கொடுக் கிறேன். இனி அன்னத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்படுகின்றது. (स्वधे=ஓ அன்னமே) आदित्य:=ஸூரியன் यथा=எவ்விதம் अक्षि- त:=ஓர் ஸமயத்திலும் குறைவையடையாதவனாகவும் अनुपदस्त:= நாசமற்றவனாகவு மாகின்றானோ एवम्=இவ்விதமே मह्यं प्रपितामहाय= என்னது பிரபிதா மஹனையும் பொருட்டு अक्षित:=குறைவையடை யாததாயும் अनुपदस्त:=நாசத்தை யடையாததாயு மிருக்கின்ற स्वधा=அன்னமாக भव= ஆவாயாக. இனி பிரபிதாமஹனைக் குறித்துச் சொல்லப் படுகின்றது. त्वम्=நீர் तांस्वधाम्=அந்த அன்னத்தை तैस्सह=அந்த ஆதித்யன் முதலிய தேவர்களுடன் उपजीव=பெற்றுக் கொள்வீராக. ते=உம்முடைய महिमा=பெரு மையானது यजूंषि=வேதங்களிலுள்ள யஜுஸ் மந்திரங்கள் போல விரிவாக இருக்கின்றன.

सू॰ ॥ क्लृप्तान्वा प्रतिपूरुषम् (ख॰21, सू॰7) பிதா, பிதாமஹன், பிரபிதாமஹன் இவர்களுக்காகத் தனித்தனியே இலையில் அன் னாதிகளைப் பரிவேஷணம் செய்தபிறகாவது அந்தந்த மந்திரத் தால் அந்தந்த அன்னத்தைத் தொடவேண்டும். அதாவது: பிதாவுக்காக இலையில் பரிவேஷணம் செய்த அன்னத்தை एषते-

तत என்ற மந்திரத்தாலும், பிதாமஹனுக்காக இலையில் பரிவேஷணம் செய்த அன்னத்தை **एषतेपितामह** என்றதாலும், பிரபிதாமஹனுக்காகத் இலையில் பரிவேஷணம் செய்த அன்னத்தை **एषते प्रपितामह** என்றதாலும் தொடவேண்டும்.

இருபதாவது கண்டம்

(அ-கை) **सू० ॥ उत्तरेणोपस्पर्शयित्वा** (**ख०** 21, **सू०** 8) அடியில் எழுதப்படும் மந்திரத்தால் போஜனம் செய்கின்ற பிராம்மணனைக் கையில் பிடித்து பரிவேஷணம் செய்த வஸ்துக்களைத் தொடும்படி செய்ய வேண்டும்.

(मन्त्रः) १. पृथिवीते पात्रं द्यौरपिधानं ब्रह्मणस्त्वामुखे जुहोमि ब्राह्मणानां त्वा प्राणापानयोर्जुहोम्यक्षितमसि मैषां क्षेष्ठा अमुत्राऽमुष्मिल्लोके॥

(ப—ரை) (**हे कव्य**=பிதுருக்களின் திருப்திக்காகத் தயார் செய்த ஓ அன்னாதி பதார்த்தமே!) **ते**=உன்னுடைய **पात्रम्**=ஆதாரமான பாத்திரமானது **पृथिवी**=பூமியாக வாகின்றது. அதாவது: பூமியைப் போல் பெரிதாக வாகின்றது. **अपिधानम्**=மூடுவதற்குரிய பாத்திரமானது **द्यौः**=ஆகாசமாக வாகின்றது. **पृथिवी, द्यौः** என்ற இந்தஇரண்டு பதங்களாலும் போஜ்ய வஸ்துக்களின் ஆதிக்யம் தெரிவிக்கப் படுகிறது. அன்னத்தைப் பரிவேஷணம் செய்திருக்கும் பாத்திரம் ஆதாரம் என்றும், அன்னத்தின்மேல் தூசி முதலியன படியாமலிருப் பதற்காக போடப்படும் இலை முதலியன **अपिधानम्** என்றுமறியவேண்டும். **त्वा**=உன்னை **ब्रह्मणः**=பிராம்மணனுடைய **मुखे**=முகத்தில் **जुहोमि**=ஹோமம் செய்கிறேன். பிதுருக்களின் திருப்திக்காக பிராம்மணர்களின் முகமாகிற ஆஹவனீயாக்னியில் இந்தக் கவ்யத்தை ஹோமம் செய்கிறேன் என்று கருத்து. இவ்விதமே.

यस्याऽऽस्येन सदाश्नन्ति हव्यानि त्रिदिवौकसः ।
कव्यानि पितरश्चापि किंभूतमधिकं ततः ॥

"எந்தப் பிராம்மணர்களின் முகம் வாயிலாகத் தேவர்கள் தங்களது பாகமான ஹவிஸ்ஸையும், பிதுருக்கள் தங்களதுபாகமான கவ்யத்தையும் எப்பொழுதும் சாப்பிடுகின்றனரோ, அந்த

பிராம்மணர்களைக் காட்டிலும் சிறந்த வேறு வஸ்துளது? என்றதால் பிராம்மணர்களின் முகத்தில் ஹோமம் செய்தலைப் பற்றி ஸ்மிருதிகளிலும் புகழ்ந்து கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இதுவரை பிதுருக்களுக்குத் திருப்திக்காக ஹோமம் செய்கிறேன் என்று கூறப்பட்டது. இனி போஜனம் செய்கின்ற பிராம்மணர்களுக்கும் திருப்தியுண்டாக வேண்டும் என்று கூறப்படுகின்றது. **त्वा**=உன்னை **ब्राह्मणानाम्**=போஜனம் செய்கின்ற பிராம்மணர்களுடைய **प्राणापानयोः**=பிராணன், அபானன் முதலிய பஞ்சப்பிராணன்களின் திருப்திக்காகவும் **जुहोमि**= இந்தப்பிராம்மணனுடைய முகத்தில் ஹோமம் செய்கிறேன். (**हेकव्य**=ஓ அன்னமே!) **अक्षितम्**=குறைவையடையாதவனாக **असि**=இருக்கின்றாய் **एषाम्**=பிதுருக்களுக்கும். போஜனம் செய்கின்ற பிராம்மணர்களுக்கும், (முறையே) **अमुत्र**=பரலோகத்திலும், **अमुष्मिल्लोके**=இந்த லோகத்திலும் **माक्षेष्ठाः**=குறைவை யடையாமலிருப்பாயாக.

(அ-கை) सू० ॥ **भुक्तवतोऽनुव्रज्य प्रदक्षिणीकृत्य द्वैधं दक्षिणाग्रान्दर्भान् संस्तीर्य तेषूत्तरैरपो दत्वा, उत्तरैः दक्षिणापवर्गान् पिण्डान् दत्वा पूर्ववदुत्तरैरपो दत्वा—(ख० 21, सू० 9)** பிராம்மணர்கள் போஜனம் செய்த பிறகு அவர்களை வெளியே அனுப்பும் பொழுது யஜமானன் தனது வீட்டினுடைய எல்லை வரையில் பின் தொடர்ந்து சென்று, பிறகு அவர்களுக்குப் பிரதக்ஷிணம் செய்து திரும்பி உள்ளே வந்து பிண்டப்பிரதானம் செய்யவேண்டிய ஸ்தலத்திற்கு வந்து யக்ஞோபவீதத்தை இடமாகப் போட்டுக் கொண்டு, தர்ப்பங்களை இரண்டு பங்காகப் பிரித்து தெற்கு நுனியாகப் பரப்பி அவற்றின் மேல் அடியில் எழுதப்படும் 2 முதல் 7 முடியவுள்ள மந்திரங்களால் ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு தடவை வீதம் ஜலத்தைவிட்டு, அவற்றின்மேல் 8 முதல் 13 முடியவுள்ள மந்திரங்களால் ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு பிண்டம் வீதம் வடக்கிலிருந்து ஆரம்பித்து தெற்கு திசையில் வந்து முடியும்படியாக பிண்டங்களை வைத்து, மறுபடியும் **मार्जयन्तां मम पितरः** என்றது முதலிய 6 மந்திரங்களால் அந்தப்பிண்டங்களின் மேல் தீர்த்தத்தை விடவேண்டும். இரண்டுவிதமாக பிரித்துப் போடப்பட்ட தர்ப்பமுஷ்டிகளுள் கீழண்டையிலிருக்கும்

முஷ்டியை பிதா, பிதாமஹன், பிரபிதாமஹன் இவர்களுக்காகவும், மேலண்டையிலிருக்கும் முஷ்டியை மாதா, பிதாமஹீ, பிரபிதாமஹீ இவர்களுக்காகவும் உபயோகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(मन्त्रः) २. मार्जयन्तां मम पितरो ३ मार्जयन्तां मम पितामहाः ४ मार्जयन्तां मम प्रपितामहाः ॥ ५ मार्जयन्तां मम मातरो ६ मार्जयन्तां मम पितामह्यो ७ मार्जयन्तां मम प्रपितामह्यः ॥
८ एतत्ते ततासौ ये च त्वाम ९ न्वेतत्ते पितामहासौ ये च त्वाम १० न्वेतत्ते प्रपितामहासौ ये च त्वामनु ॥ ११ एतत्ते मातरसौ याश्चत्वान्वे १२ तत्तेपितामह्यसौ याश्चत्वामन्वे १३ तत्ते प्रपितामह्यसौ याश्चत्वामनु ॥ १४–१९–मार्जयन्तां मम पितर इत्येते ॥*

(ப–ரை) 2. **मम**=என்னுடைய **पितरः**=தந்தையார் **मार्जयन्ताम्**=இந்தத் தீர்த்தத்தால் சுத்தராக வாகட்டும். இதனால் பிதாவுக்காக தர்ப்பத்தின் அடிபாகத்தில் தீர்த்தத்தை விடவேண்டும். 3. **मम**=என்னுடைய **पितामहाः**=பாட்டனார் **मार्जयन्ताम्**=இந்தத் தீர்த்தத்தால் சுத்தராக வாகட்டும். இதனால் பிதா மஹனுக்காக தர்ப்பத்தின் மத்ய பாகத்தில் தீர்த்தத்தை விடவேண்டும். 4. **मम**=என்னுடைய **प्रपितामहाः**=பாட்டனாரின் தகப்பனார் **मार्जयन्ताम्**=இந்தத் தீர்த்தத்தால் சுத்தராக வாகட்டும். இதனால் தர்ப்பத்தின் நுனியில் பிரபிதாமஹனுக்காகத் தீர்த்தத்தை விடவேண்டும் இனி வரும் மூன்று மந்திரங்களாலும் மேலண்டையிலுள்ள தர்ப்பத்தில் முறையே அடி, நடு, நுனி இவற்றில் தீர்த்தத்தை விடவேண்டும். 5. **मम**=என்னுடைய **मातरः**=தாய் **मार्जयन्ताम्**=இந்தத் தீர்த்தத்தால் சுத்தையாகவாகட்டும். 6. **मम**=என்னுடைய **पितामह्यः**=பாட்டி **मार्जयन्तम्**=இந்தத் தீர்த்தத்தால் சுத்தையாக வாகட்டும். 7. **मम**=என்னுடைய **प्रपितामह्यः**=பாட்டனாரின்

* 2 முதல் 7 முடிய வுள்ள மந்திரங்களை இங்கு படிக்கவேண்டும்

தாய் **मार्जयन्ताम्**=இந்தத் தீர்த்தத்தால் சுத்தையாக வாகட்டும். பிதா மாதா இவர்கள் முதலியோரை யண்டி பிழைக்கின்ற மற்ற பிதுருக்களும் இந்தத்தீர்த்தால் சுத்தர்களாக வாகட்டும் என்ற அபிப்ராயத்தால் பஹுவசனம் **पितरः** என்றது முதலிய விடத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டிருகிறது.

முன் தர்ப்பத்தின் மேல் தீர்த்தம் விட்ட கிரமத்தையனுசரித்து இனிவரும் 6 மந்திரங்களால் தீர்த்தம் விட்ட விடத்தில் பிண்டத்தை யெடுத்து வைக்கவேண்டும் :—8. **असौ**=யக்ஞசர்மா என்ப்பெயரிய **तत**=ஓ தகப்பனே ! **ते**=உமக்காகவும், **येच**=எவர்கள் **त्वामनु**=உம்மையண்டி ஜீவிக்கின்றனரோ (**तेभ्य : च**= அவர்களுக்காகவும்) **एतत्**=இந்த அன்னபிண்டத்தை (**ददामि**=கொடுக்கிறேன்)

9.**असौ**=ஸோமசர்மா எனப்பெயரிய **पितामह**=ஓ பாட்டனரே **ते**=உமக்காகவும் **येच**=எவர்கள் **त्वामनु**=உம்மையண்டி ஜீவிக்கின்றனரோ (**तेभ्य : च**=அவர்களுக்காகவும் **एतत्**=இந்த அன்னபிண்டத்தை **ददामि**=கொடுக்கிறேன்.) 10. **असौ**=விஷ்ணுசர்மா எனப்பெயரிய **प्रपितामह**=ஓ பிரபிதாமஹனே ! **ते**=உமக்காகவும் **येच**= எவர்கள் **त्वामनु**=உம்மையண்டி ஜீவிக்கின்றனரோ (**तेभ्य : च**=அவர்களுக்காகவும்) **एतत्**=இந்த அன்ன பிண்டத்தை (**ददामि**=கொடுக்கிறேன்.)

असौ=ஸரஸ்வதீ எனப் பெயரிய **मात :**=ஓ தாயே **ते**=உனக்காகவும் **याश्च**=எவர்கள் **त्वामनु**=உன்னையண்டி ஜீவிக்கின்றனரோ (**ताभ्य : च**=அவர்களுக்காகவும்) **एतत्**=இந்த அன்னபிண்டத்தை (**ददामि**=கொடுக்கிறேன்.) 12. **असौ**=லக்ஷ்மீ எனப் பெயரிய **पितामहि**=ஓ பிதா மஹியே ! **ते**=உனக்காகவும் **याश्च**=எவர்கள் **त्वामनु**=உன்னையண்டிப் பிழைக்கின்றனரோ (**ताभ्य : च**=அவர்களுக்காகவும்) **एतत्**=இந்த அன்னபிண்டத்தை (**ददामि**= கொடுக்கிகிறேன்.) 13. **असौ**=பார்வதி எனப்பெயரிய **प्रपितामहि**=ஓ பிரபிதாமஹியே ! **ते**=உனக்காகவும் **याश्च**=எவர்கள் **त्वामनु**=உன்னையண்டி ஜீவிக்கின்றனரோ (**ताभ्य : च**=அவர்களுக்காகவும்) **एतत्**= இந்த அன்னபிண்டத்தை (**ददामि**=கொடுக்கிறேன்) 14 முதல் 19வது மந்திரம் முடியவுள்ள மந்திரங்களுக்கு 302வது பக்கத்தில் உரை எழுதப் பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பு—மேற்படித்த 8வது மந்திரம் முதல் 13வது மந்திரம் முடியவுள்ள 6 மந்திரங்களிலு மிருக்கின்ற **असौ** என்ற பதத்தால் முறையே பிதா, பிதாமஹன், பிரபிதாமஹன், மாதா, பிதாமஹி, பிரபிதாமஹி இவர்களின் பெயர் எதுவோ அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(அ–கை) **सू० ॥ उत्तरैरुपस्थाय-(ख० 21, सू० 9)** அடியில் எழுதப்படும் **येच वोत्र** முதலிய 6 மந்திரங்களால் பிதுருக்களை உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) २० येचवोऽत्र येचास्मास्वाशꣳसन्ते, २१ याश्चवोत्र याश्चास्मास्वाशꣳसन्ते, २२ तेचवहन्तां २३ताश्चवहन्तां, २४ तृप्यन्तु भवन्तः, २५ तृप्यन्तु-भवत्यः, २६ तृप्यत, तृप्यत तृप्यत ॥

(ப–ரை) 20. (**येपितरः**=ஓ பிதுரு பிதாமஹ பிரபிதாமஹர்காள் !) **येच**=எந்த பிதுருக்கள். **अत्र**=இந்தச் சிராத்தம் என்ற கர்மாவில் **वः**=உங்களையும் **येच**=எந்த பிதுருக்கள் **अस्मासु**=எங்களிடமும் **आशंसन्ते**=கவ்யத்தைப் பிரார்த்திக்கின்றனரோ. 21. (**हेमातरः** ஓமாதிரு, பிதாமஹி, பிரபிதாமஹிகாள் !) **याश्च**=ஸ்திரீகளாய் மரித்த எந்த பிதுருக்கள் **अत्र**=இந்தச் சிராத்தம் என்றகர்மாவில் **वः**=உங்களையும் **याः च**=ஸ்திரீகளாய் மரித்த எந்த பிதுருக்கள் **अस्मासु**=எங்களிடமும் **आशंसन्ते**=கவ்யத்தைப் பிரார்த்திக்கின்றனரோ, 22. **तेच**=அந்த புருஷர்களாய் மரித்த பிதுருக்களும், **वहन्ताम्**=இந்த அன்ன பிண்டத்தை அடையட்டும். 23 **ताः च**=ஸ்திரீகளாய் மரித்த அந்த பிதுருக்களும் **वहन्ताम्**=இந்த அன்ன பிண்டத்தை யடையட்டும். 24. **भवन्तः**=புருஷர்களான நீங்கள் **तृप्यन्तु**=திருப்தியை யடையுங்கள். 25. **भवत्यः**= ஸ்திரீகளான நீங்கள் **तृप्यन्तु**=திருப்தியையடையுங்கள் 26. **हेपितरः मातरश्च!**=ஓ பிதுருவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களே ! ஓ மாதிருவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களே ! **यूयम्**=நீங்கள் **तृप्यत**=திருப்தியை யடையுங்கள். **तृप्यत**=திருப்தியை யடையுங்கள் **तृप्यत**= திருப்தியையடையுங்கள்.

(தா–ம்) மிருதர்களான எந்த ஸ்திரீ புருஷர்களுக்கு ஸந்திகளில்லாமை பற்றி சிராத்தாதி கர்மங்கள் நடைபெறுவதில்லை

யோ அவர்கள், தாம் எந்தக்குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ அக்கு லத்திலுள்ளோருக்கு சிராத்தாதிகள் நடக்கும் பொழுது சிராத் தாதிகளில் உத்தேச்யர்களானபிதுருக்களிடமும், சிராத்த கர்த் தாவினிடமும், கவ்யத்தை யாசிக்கின்றனர். அவ்விதம் யாசிக்கி ன்ற ஸந்ததிகளற்ற பிதுருக்களும், சிராத்தத்தில் முக்யோத்யேச் யர்களான பிதுருக்களும் இந்தப் பிண்டத்தை யடைந்து திருப்தி யை யடைய வேண்டும். (எ—று)

(அ-கை)**ஸூ॥ उत्तरयोदपात्रेण त्रिः प्रसव्यं परिषिच्य न्युब्ज्यपात्राण्युत्तरं यजुरनवानं त्र्यवरार्द्ध्यमावर्तयित्वा प्रोक्ष्य पात्राणि द्वंद्वमभ्युदाहृत्य सर्वतस्समवदायोत्तरेण यजुषा शेषस्य ग्रासावरार्द्ध्यं प्राश्नीयात्** (ख० 21, ஸூ 9) அடியில் எழுதப்படும் 27வது மந்திரத்தால், ஜலபாத்திரத் தால் அப்ரதக்ஷிணமாக (இடமாக)பிண்டங்களுக்கு நான்குபக்கங் களிலும் மூன்றுதடவைபரிஷேசனம் (சுற்றிலும் ஜலத்தை விழும் படி) செய்து பிறகு ஹோமார்த்தமாயும், பிண்டதானார்த்த மாயு மிருக்கின்ற பாத்திரங்களைக் கவிழ்த்து, பிறகு 28வது மந்திரத் தை மூன்று தடவைக்குக் குறையாமல் மத்தியில் முச்சுவிடா மலே திருப்பித் திருப்பிப் படித்து, பிறகு கவிழ்த்து வைத்திருக் கும் பாத்திரங்களைத்தீர்த்தத்தால் புரோக்ஷணம் செய்து அவற் றை இரண்டிரண்டாக நிமிர்த்தி வேறு கார்யங்களில் உபயோகித் துக் கொள்ள வேண்டும். பிறகு 29வது மந்திரத்தால், மீதப் பட்டிருக்கும் எல்லாவிதமான அன்னத்தினின்றும்* ஒருகிராஸப் பிரமாணத்திற்குக் குறையாமலெடுத்து சிராத்தகர்த்தா சாப் பிடவேண்டும்.

(मन्त्रः) २७. पुत्रान्पौत्रानभितर्पयन्तीरापो मधुमतीरिमाः । स्वधां पितृभ्योऽमृतं दुहाना आपो देवीरुभयाँस्तर्पयन्तु ॥ २८. तृप्यत तृप्यत तृप्यत ।

२९. प्राणे निविष्टोऽमृतं जुहोमि ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वाय ॥

---

*சாதாரணமாய் ஒருவனது வாயில் எவ்வளவன்னம் பிடிக்குமோ அது "கிராஸம்" எனப்படும்.

(ப—ரை) 27 இம்மந்திரத்தால் பிதுருவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பிண்டம், மாதுருவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பிண்டம் இரண்டையும் தீர்த்தத்தால் அப்பிரதக்ஷிணமாகப் பரிஷேசனம் செய்ய வேண்டும். **इमा:**=இந்த **आप:**=ஜலங்கள் **पुत्रान्**= பிள்ளைகளையும் **पौत्रान्**= பேரன்களையும் **अभितर्पयन्ती:**=திருப்திசெய்து வைக்கின்றவைகளாகவும் **मधुमती:**=தித்திப்புள்ளவைகளாகவு மிருக்கின்றன. ஸகல பிராணிகளும் ஜலத்தினுலேயே ஜீவிக்கின்றனர் என்பது வெளிப்படை என்று கருத்து. (**ता:**= அந்த) **देवी:**= பிரகாசிக்கின்ற **आप:**=ஜலங்கள் **पितृभ्य:**=பிதுருக்களையும் பொருட்டு **स्वधाम्**=ஸ்வதாரூபமான (பிதுருக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அன்னுதிகள் **स्वधा** எனப்படும்.) **अमृतम्**=அமிருதத்தை **दुहाना:**=கரக்கின்றவைகளாய்க் கொண்டு, அதாவது: கொடுக்கின்றவைகளாய்க் கொண்டு **उभयान्**=மாதுருவர்க்கம், பிதுருவர்க்கம் இவ்விரண்டையும் சேர்ந்த பிதுருக்களையும் **तर्पयन्तु**=திருப்தி செய்து வைக்கட்டும். 28. (**हेपितर:**=ஓ பிதுருக்காள்) **तृप्यत**= திருப்தியையடையுங்கள் **तृप्यत**= திருப்தியையடையுங்கள் **तृप्यत**= திருப்தியையடையுங்கள்.

29. இதனுல் அன்னசேஷத்தைச் சாப்பிடவேண்டும் **आत्मा**=உண்மையில் பரமாத்மரூபனும் **प्राणे**= பிராணன் அபானன் முதலிய ஐந்துபிராணன்களையும் **निविष्ट:**=ஆசிரயித்திருக் கின்றவனுயுமிருக்கின்ற(**अहम्**=நான்) **अमृतम्**=பரம்பரையாய் மோக்ஷத்தையடைவதற்கு நிமித்தமான இந்தஅன்னத்தை **ब्रह्मणि**= பரமாத்மாவினிடத்தில் **मे**= எனக்கு **अमृतत्वाय**=மோக்ஷமுண்டாவதற்காக **जुहोमि**=ஹோமம் செய்கிறேன்.

அஷ்டகாசிராத்தப்பிரகரணம்.

(அ—கை) ஸூ॥ **या माघ्या: पौर्णमास्या उपरिष्टाद्व्यष्टका तस्यामष्टमी ज्येष्ठया संपद्यते तामेकाष्टकेत्याचक्षते** (க॰ 21, ஸூ॰ 10)மாகமாதத்திய பௌர்ணமாஸிக்குப் பிறகு வரும் கிருஷ்ணபக்ஷத்தின் அஷ்டமீ எதுவுண்டோ அது ஜ்யேஷ்டா (கேட்டை) நக்ஷத்திரத்துடன் கூடும். அந்தத்திதியையே ஏகாஷ்டகை என்கின்றனர். அதில் அஷ்டகா சிராத்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.

"ஜ்யேஷ்டா நக்ஷத்திரத்துடன் கூடும்" என்று கூறியது பிராயிகமாகையால் (இவ்விதம் பெரும்பாலும் வரும் என்ற

அபிப்பிராயத்தை முன்னிட்டுக்கூறியதாகையால்) எந்த மாகமாஸத்திய கிருஷ்ணாஷ்டமியானது ஜ்யேஷ்டா நக்ஷத்திரத்துடன் கூடுவதில்லையோ அந்த அஷ்டமியிலும் அஷ்டகா சிராத்தத்தை நித்யமாயிருப்பதுபற்றி செய்துதான் தீரவேண்டும் என்று ஸுதர்சனபாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. **ஸூ॥ तस्यास्सायमौपकार्यम्** (**ஸ०** 21, **ஸூ** 11) அஷ்டமீ யன்றுசெய்யவெண்டிய அஷ்டகா சிராத்தத்திற்குஅங்கபூதமானகர்மாவை ஸப்தமீதிதியின் ஸாயங்காலத்தில் செப்பவேண்டும். அங்கபூதமானகர்மாஇன்னது என்பதுஇனிசொல்லப்படுகின்றது **ஸூ॥ अपूपं चतुश्शरावञ्श्रपयति** (**ஸ०**21, **ஸூ** 12) சராவம் என்பது ஓர்வகை மண்பாத்திரமாகும். நான்கு சராவநெல்லைக் குத்தி அரிசியாக்கி மாவரைத்து அதைத் தட்டையாகச் செய்து வேகவைக்கவேண்டும். இதுவே அபூபம் எனப்படும் **अष्टाकपाल इत्येके**(**ஸ०** 21, **ஸூ** 13)8 கபாலங்களில்ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட புரோடாசத்தைத் தயாரிக்கவேண்டும் என்று சிலர் சொல்லுகின்றனர். **ஸூ ॥ पार्वणवदाज्यभागान्तेऽञ्जलिनोत्तरयाऽपूपाञ्जुहोति**(**ஸ०** 22,**ஸூ** 1.) பிறகு பார்வணஸ்தாலீபாகத்தில் செய்தமாதிரி அக்னிப்பிரதிஷ்டைமுதல் ஆஜ்யபாகம் என்ற கர்மம் வரை செய்து கொண்டு, அஞ்ஜலியால் அபூபத்தினின்று மெடுத்து அடியில் எழுதப்படும் 30வது மந்திரத்தால் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्र:) ३० यां जनाः प्रतिनन्दन्ति रात्रिं धेनुमिवायतीम् ।
संवत्सरस्य या पत्नी सा नो अस्तु सुमङ्गली स्वाहा ॥

(ப—ரை)இது அஷ்டகாசிராத்தம்செய்ய வாரம்பித்தவன் ஸப்தமீ யன்று இரவில் செய்யவேண்டிய அபூப ஹோமத்தின் மந்திரமாகும். **जना:**= ஜனங்கள் **आयतीम्**= பகலில் வெளியிற் சென்று புற்களை மேய்ந்து விட்டு இரவில் வீட்டைக்குறித்து திரும்பி வருகின்ற **धेनुमिव**= பசுவைப்போல **याम्**= எந்த **रात्रिम्**= அஷ்டகா சிராத்தத்திற்கு முந்தியதினத்தின் ராத்திரியை (ராத்திரியின் அபிமானிதேவதையை) **प्रतिनन्दन्ति**= அபூப ஹோமத்தால் பூஜை செய்கின்றனரோ. **या**= எந்த ராத்திரியானது **संवत्सरस्य**= ஸம்வத்ஸரத்திற்கு **पत्नी**= பார்யையோ **सा**= அந்த ராத்திரியானது **न:**= எங்களுக்கு **सुमङ्गली**= நல்ல மங்களத்தை விளைவிப்பதாக **अस्तु**=

ஆகட்டும் **एषा वैसंवत्सरस्य पत्नी, यदेकाष्टका** என்றதால் ஏகாஷ்டகையை ஸம்வத்ஸரபத்தினியாக மற்றவிடத்தில் ஸ்துதிசெய்திருந்த போதிலும் ஏகாஷ்டகையின் ஸாமீப்யமிருப்பதால் ஸப்தமீ திதியின் ராத்திரியும் ஸம்வத்ஸரபத்தினியாக இங்கு ஸ்துதிக்கப் படுகின்றது.

(அ-கை) **सू० ॥सिद्धश्शेषस्तमष्टधा कृत्वा ब्राह्मणेभ्य उपहरति (ख० 22, सू० 2)** ஹோமம் செய்த பிறகு மிச்சமாக விருக்கின்ற அபூபத்தை 8 பங்காகப் பிரித்து 8 பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். **सू०॥श्वोभूते दर्भेण गामुपाकरोति पितृभ्यस्त्वा जुष्टामुपाकरोमीति (ख० 22, सू० 3)** அபூப ஹோமம் செய்த ராத்திரிக்கு மறுதினத்தில் மாஸிசிராத்தத்தில் செய்த மாதிரி அக்னிமுகாந்தம் வரையுள்ள கர்மங்களைச் செய்துகொண்டு பசுவுக்கு உபாகரணம் என்ற கர்மாவை **पितृभ्यस्त्वा जुष्टामुपाकरोमि** என்றதால் செய்ய வேண்டும். **सू० ॥ तूष्णीं पञ्चाज्याहुतीर्हुत्वा तस्यैव वपां श्रपयित्वोपस्तीर्णाभिघारितां मध्यमेन अन्तमेन वा पलाशपर्णेनोत्तरयाजुहोति (ख० 22, सू० 4)** பிறகு மந்திரமின்றியே 5 தடவை ஆஜ்யத்தால் ஹோமம் செய்து, பிறகு பசுவினின்றும் வபையை எடுத்து பாகம் செய்து பொரசஇலை யின்நடுவிலுள்ள இலையிலோ, ஓரத்திலுள்ள இலையிலோ நெய்யைத் தடவி வபையைஎடுத்து வைத்துப்பிறகு அதற்கு மேல் ஆஜ்யத்தை விட்டு அடியில் எழுதப்படும் 31வதுமந்திரத்தால் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) ३१ वह वपां जातवेदः पितृभ्यो यत्रैनान्वेत्थ निहितान्पराके ।

मेदसः कूल्या उप तान्क्षरन्तु सत्या एषामाशिषस्सन्तु कामैस्स्वाहा॥

ப-ரை) **जातवेदः=** ஓ அக்கினிதேவனே! **पितृभ्यः=** எனது பிதுருக்களையும் பொருட்டு **वपाम्=** வபையை **वह**– சுமப்பீராக. என்னால் கொடுக்கப்படும் இந்த வபையை நேரில் பெற்றுக்கொண்டு பிதுருக்களிடம் கொண்டுபோய் சேர்ப்பீராக என்று கருத்து. **पराके=** வெகுதூரத்திலிருக்கின்ற **यत्र**– எந்த விடத்தில்

(मम पितरो निहिता:= எனதுபிதுருக்கள் வைக்கப்பட்டிருக் கின்றனரோ तत्र= அவ்விடத்தில்) निहितान्= வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற एनान्=இந்த எனது பிதுருக்களை (त्वम्=நீர்) वेत्थ=அறிவீர். எனது பிதுருக்கள் தத்தமது கர்மகதியை யனுஸரித்து எங்கு வஸிக்கின்றனரோ அவ்வவ்விடங்களை நீர் அறிவீர். ஆகையால் உம்மிடம் இந்த வபையைக் கொடுக்கிறேன். तान्= அந்தப் பிதுருக்களைக்குறித்து मेदस:= மேதஸ் என்ற தாதுவைப்போல் ஸாரமானவஸ்துக்களின் कूल्या:—வாய்க்கால்கள் उपक्षरन्तु= பெருக்கை யடையட்டும். எனது பிதுருக்களுக்கு ஸாரமான வஸ்துக்கள் கிடைக்கவேண்டும் என்று கருத்து. एषाम्=எனது பிதுருக்களுடைய आशिष:— விருப்பங்கள் कामै:— விரும்பிய பொருள்களின் லாபத்தால் सत्या:— வியர்த்தமாயாகாதவைகளாக सन्तु ஆகட்டும். स्वाहा— இந்தத் திரவ்யத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்

அ—கை) सू०॥ मांसौदनमुत्तराभि: (ख०22, सू० 5) வபாஹோமம் செய்தபிறகு பசுமாம்ஸத்தின் கொஞ்சபாகத்தை நவமீயன்று செய்யப்படும் அன்வஷ்டகா சிராத்தத்தில் பிராம்மணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விப்பதற்காக மீதப்படுத்திக் கொண்டு, மற்றபாகத்தை வேகவைத்துப் பதமாக்கி, அஷ்டகா சிராத்தத்தில் பிராம்மண போஜனத்திற்காகத் தயார் செய்திருக்கு மன்னத்தினின்றும் கொஞ்சமெடுத்து, அத்துடன் பாகம் செய்த இந்த மாம்ஸத்தைக் கலந்து மாஸ்மம், அன்னம் இரண்டையும் அடியில் எழுதப்படும் 7 மந்திரங்களால் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्र:) ३२. यां जना: प्रतिनन्दन्तीत्येषा । ३३--३५. इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदिति तिस्र: ॥

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छत् என்றது முதலிய மந்திரங்களாவன.

३३. इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदन्तरस्यां चरति प्रविष्टा ।
वधूर्जजान नवगज्जनित्री त्रय एनां महिमानस्सचन्ते ॥

३४. छन्दस्वती उषसा पेपिशाने समानं योनिमनुसंचरन्ती ।
सूर्यपत्नी विचरत: प्रजानती केतुं कृण्वाने अजरे भूरिरेतसा ॥

**३८. ऋतस्य पन्थामनु तिस्रआगुस्त्रयो घर्मासो अनु-
ज्योतिषाऽऽगुः ।
प्रजामेका रक्षत्यूर्ज मेका व्रतमेका रक्षति देवयूनाम्॥**

(ப-ரை) 32. **यां जनाः प्रतिनन्दन्ति** என்ற மந்திரமும், அதன் அர்த்தமும்307வதுபக்கத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

33 **या=** எந்த உஷோதேவதையானவள் **प्रथमा=** ஸூர்யனுக்கு முதலிலேயே **व्यौच्छत्=** உதயத்தை யடைகின்றளோ (ஸூர்யோதயமாவதற்கு முன் விடியற்காலம் வருவதால் அக்காலாபிமானியான உஷோதேவதையும் அப்பொழுதே உதயமடைவதா யிங்கு சொல்லப்படுகின்றது) (**व्युच्छ्यच्च=** உதயமடைந்த பிறகு) **प्रविष्टा=**ஸூர்யனை யடைந்தவளாய்க் கொண்டு **अस्यामन्तः** இந்தப் பூமியில் **चरति=**கிரணரூபமாய் சஞ்சரிக்கின்றளோ. (**या=** எந்தத் தேவதையானவள்) **वधूः=** விவாஹம் செய்யத்தகுந்த பெண்ணாக **जजान=** ஆகின்றளோ **नवगत्=** புதியபர்த்தாவை யடைகின்றவளாக வாகின்றளோ **जनित्री=**பிள்ளைகளைப் பெறுகின்றளோ **एनाम्=**எந்த உஷோதேவதையை **महिमानः=**மிக்கமஹிமை பொருந்திய **त्रयः=** அக்கினி 1. அச்வினீதேவர்கள் 2. ஆகிய மூன்று தேவர்களும் **सचन्ते=** ஸேவிக்கின்றனரோ **सा=** அந்த உஷோதேவதையாக **इयमेव=**இந்தஏகாஷ்டகைஎன்றகர்மாபிமானிதேவதையே (**भवति=** ஆகின்றது.) ஏகாஷ்டகை என்ற கர்மாபிமானிதேவதையே உஷோதேவதையாக வாகின்றது.அது இம்மந்திரத்திற் கூறியபடி மஹிமையுள்ளதாகவு மாகின்றது என்று கருத்து.

34. ஸுவர்க்க லோகத்தில் வஸிப்பவளென்றும், அந்தரிக்ஷலோகத்தில் வஸிப்பவளென்றும் உஷோதேவதை இரண்டுவிதமாக வாகின்றது. அவ்விருவரையும் இம்மந்திரம் குறிப்பிடுகின்றது. **छन्दस्वती=**வைதிகமான காயத்ரீ முதலிய சந்தஸ்ஸுகளிலமைந்த ருக்குகளால் ஸ்துதிக்கபடுவதால் சந்தஸ்ஸுகளுடன் கூடியவைகளாயும், **उषसा=**உஷஸ் என்றபெயருள்ள வைகளாயும் **पेपिशाने=**பிரகாசிக்கின்ற வைகளாயும் **समानम्=**ஒன்றாயும் **योनिम्=** காரணமாயுமிருக்கின்ற ஸூர்யனிடம் **अनुसञ्चरन्त्यौ=** பகலில்

ஐக்யத்தை யடைகின்றவைகளாயும் (ஸூர்யனிடமிருந்துண்டாகி ஸூர்யனிடமே ஐக்யத்தையடைகின்றன என்று கருத்து) **सूर्यपत्नी**=ஸூர்யனைநாயகனாக வுடையவைகளாயும் **प्रजानती**=பிராணிகளின் சுபாசுபகர்மங்களுக்குச் சாக்ஷியாக விருந்து பார்க்கின்றவைகளாயும் **केतुम्**=அறிவை **कृण्वाने**=உண்டு பண்ணுகின்ற வைகளாயும்(உதயகாலத்தில் எல்லாப்பிராணிகளும் தூக்கத்தினின்றுமெழுந்து அறிவை யடைவதா லிவ்விதம் சொல்லப்பட்டது.) **अजरे**=கிழத்தன மற்றவைகளாயும் **भूरिरेतसा**=அதிகமான பனியுடன் கூடியவைகளாயும் (உதய காலத்தில் பனி பெய்வதாலிவ்விதம் சொல்லப்பட்டது **ये**=எந்தத்தேவதைகள்) **विचरत:**=சஞ்சரிக்கின்றனவோ (**तेऽपि**=அவைகளும்) **इयमेव**= இந்தஏகாஷ்டகைஎன்றகர்மாவின் அபிமானிதேவதையாகவே ஆகின்றன.

35. **तिस्र:**= மூன்று விதமாக வான உஷோதேவதைகள் **ऋतस्य**=யாகத்தினுடைய **पन्थाम्**=மார்க்கத்தை **अन्वागु:**=அனுஸரிக்கின்றன. **घर्मास:**= பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிபோலிருக்கின்ற **त्रय:**=மூன்று தேவதைகளும் **ज्योतिषा**=காந்தியால் **अन्वागु:**=அனுஸரிக்கின்றன. **देवयूनाम्**=தேவர்களை யாகத்தால் திருப்திசெய்ய விரும்புகின்ற யஜமானர்களுடைய **प्रजाम्**=ஸந்ததியை **एका**=ஒரு உஷோதேவதை யானது **रक्षति**=காப்பாற்றுகின்றது. **एका**=ஒரு உஷோதேவதையானது **ऊर्जम्**= யஜமானனுடைய பலத்தை **रक्षति**=காப்பாற்றுகின்றது. **एका**=ஒரு உஷோதேவதையானது **व्रतम्**=யஜமானனுடைய சத்கர்மங்களை **रक्षति**= காப்பாற்றுகின்றது (**तास्तिस्रोऽपि**=அம்மூன்று தேவதைகளாகவும் **इयमेव**=இந்த ஏகாஷ்டகை என்ற கர்மாவின் அபிமானி தேவதையே ஆகின்றது. ஸந்ததிரக்ஷணம், பலரக்ஷணம், கர்மரக்ஷணம்என்ற கார்யபேதத்தையனுஸரித்து உஷோதேவதை மூன்று விதமாக வாவதாயிங்கு கூறியிருப்பதாய் கருத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(मन्त्रः) ३६. एकाष्टकां पश्यत दोहमानामन्नं माꣳसवद्घृतवत्स्वधावत् ।
तद्ब्राह्मणैरतिपूतमनन्तमक्षय्यममुष्मिन् लोके स्फीतिं गच्छतु मे पितृभ्यः स्वाहा ॥

३७. औलूखला ग्रावाणो घोषमक्रत हविः कृण्वन्तः परिवथ्सरीणम् । [रयीणाम् ॥
एकाष्टके सुप्रजा वीरवन्तो वयꣳस्याम पतयो-

३८. एकाष्टका तपसा तप्यमाना संवत्सरस्य पत्नी दुदुहे प्रपीना । [के स्वाहा ॥
तं दोहमुपजीवाथ पितरस्सहस्रधारममुष्मिन् लो

(ப–ரை) 36. (ब्राह्मणाः ! ஓ பிராம்மணர்காள்!) मांसवत्= மாம்ஸத்துடன் கூடியதாயும், घृतवत्=நெய்யுடன் கூடியதாயும் स्वधावत्=பிதுருக்களுக்கு திருப்தியைத் தரக்கூடிய மற்றவஸ்துக்களுடன் கூடியதாயு மிருக்கின்ற अन्नम्= அன்னத்தை दोहमानाम्= கரக்கின்ற, அதாவது: கொடுக்கின்ற एकाष्टकाम्= ஏகாஷ்டகை என்ற கர்மாபிமானி தேவதையைपश्यत=பாருங்கள் तत्=அந்த அன்னமானது ब्राह्मणैः= பிராம்மணர்களால் अतिपूतम्=மிகவும் சுத்தமாக்கப்பட்டதாகவும் अनन्तम्=எல்லைகடந்ததாகவும்अक्षय्यम् குறைவை யடைவிக்க முடியாததாகவும் (भूत्वा=ஆகி) मे= என்னுடைய पितृभ्यः=பிதுருக்களுக்காக अमुष्मिन्लोके=லோகாந்தரத்தில் स्फीतिम्= விருத்தியை गच्छतु= அடையட்டும். स्वाहा= இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

37. एकाष्टके=ஓ ஏகாஷ்டகை என்ற கர்மாவின் அபிமானி தேவதையே! औलूखलाः=உறல்களும் ग्रावाणश्च=அம்மி, கல்லுறல் முதலிய கற்களும் परिवत्सरीणम्= ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் செய்யப்படுகின்ற हविः=ஹவிஸ்ஸை कृण्वन्तः=ஸம்பாதிக்கின்றவைகளாய்க் கொண்டு घोषम्=சப்தத்தை अक्रत=செய்யட்டும். அஷ்டகாபிமானி தேவதையே! ஒவ்வொருவருஷத்திலும் உறல், அம்மி முதலிய ஸாதனங்களை யுபயோகப்படுத்தி அவ்வவற்றால் செய்யக்கூடிய காரியங்களைச் செய்து ஹவிஸ்ஸைச் சம்பாதித்து அஷ்டகா சிராத்தத்தை யனுஷ்டிக்குமாறு அனுக்கிரஹிக்க வேண்டும் என்று கருத்து. (किंच=மேலும்) वयम्=நாங்கள் सुप्रजाः=நல்லஸந்ததியுடன் கூடியவர்களாகவும், वीरवन्तः=சூரர்க

ளான பிருத்யர்களுடன் கூடிய வர்களாகவும் **रयीणाम्**=தனங்களுக்கு **पतय:**=யஜமானர்களாகவும் **स्याम**=ஆகவேண்டும்.

38. **पितर:!**=ஓ பிதுருக்காள்! **तपसा**=தபஸ்ஸினுல் **तप्यमाना**= உபாஸிக்கப் படுகின்றவளாயும் **संवत्सरस्य**=வருஷத்திற்கு **पत्नी**= பத்தினியாக (ரக்ஷகியாக) விருக்கின்றவளாயும் **प्रपीना**=விருத்தியை யடைகின்ற வளாயு மிருக்கின்ற **एकाष्टका**=ஏகாஷ்டகை என்ற கர்மாபிமானி தேவதையானவள் **दुदुहे**=உங்களது அன்னமான ஸ்வதையைக்கரக்கிருள். அதாவது:கொடுக்கிருள்**तंदोहम्**=அந்த ஸ்வதையை (**यूयम्**=நீங்கள்) **अमुष्मिन्, लोके**=பரலோகத்தில் **सहस्रधारम्**=ஆயிரம் பங்கு அதிகமாக **उपजीवाथ**=அடைவீர்களாக. பிதுருக்களை யுத்தேசித்து ஹோமம் முதலியவற்றைச் செய்வதற்கு ஏகாஷ்டகை என்றகர்மம் நிமித்தமாவதால் ஏகாஷ்டகை என்ற கர்மாபிமானிதேவதை ஸ்வதையைக் கரப்பதாக விங்கு கூறப்படுகின்றது.

இரண்டாவது பிரச்னத்தில் இருபதாவது கண்டம் முற்றிற்று.

இருபத்தோன்ருவது கண்டம்.

(அ—கை) **पिष्टान्नमुत्तरया (ख० 22, सू० 6)** பாலில் மாவைப் போட்டுக் கிண்டிய கூழுக்கு பிஷ்டான்னம் என்று பெயர். அந்தப் பிஷ்டான்னத்தை யெடுத்து அடியில் எழுதப்படும் 1வது மந்திரத்தால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

(मन्त्र:) १. उक्थ्यश्चाऽस्यतिरात्रश्च साद्यस्क्रीश्छन्दसासह।
अपूपघृताहुते नमस्ते अस्तु मांसपिप्पले स्वाहा

(பி—ரை) (**हेएकाष्टके**=ஓ ஏகாஷ்டகை என்ற கர்மாபிமானி தேவதையே!) **उक्थ्यश्च**=உக்த்யம் என்ற கர்மாவாக **असि**=ஆகின்ருய் **अतिरात्रश्च**=அதிராத்ரம் என்ற கர்மமாகவும் **असि**=ஆகின்ருய் **छन्दसा सह**=சந்தோமம் என்ற ஸ்தோமத்துடன் **साद्यस्क्री:**=ஸாத்யஸ்க்ரம் என்ற கர்மமாகவும் **असि**=ஆகின்ருய். சந்தோமம் என்ற ஸ்தோமங்களாகவும், ஸாத்யஸ்கரம் என்ற கர்மமாகவும் நீ ஆகின்ருய் என்று கருத்து. **अपूपघृताहुते**=அபூபம், நெய் இவைகளாகிற ஹோமத்திரவியத்தைப் பெறுகின்றவளாயும் **मांसपिप्पले**= மாம்ஸ மாகிற ருசியுள்ள பழத்துடன் கூடிய வளாயு மிருக்கின்ற ஓ

ஏகாஷ்டகை என்ற கர்மாவின் அபிமானி தேவதையே **ते**=உனக்கு **नमः**=நமஸ்காரம் **अस्तु**=இருக்கட்டும். அதாவது: நமஸ்கரிக்கின்றேன். **स्वाहा**=இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

(அ–கை) **आज्याहुतीरुत्तराः** (ஸ௦ 22, ஸூ௦ 7) அடியில் எழுதப்படும் 2 முதல் 9 முடியவுள்ள மந்திரங்களால் ஆஜ்யத்தால் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) २. भूः पृथिव्यग्निनर्चाऽमुं मयि कामं नियुनज्मि स्वाहा
३. भुवो वायुनाऽन्तरिक्षेण साम्नाऽमुं मयि कामं नियुनज्मि स्वाहा
४. स्वर्दिवादित्येन यजुषाऽमुं मयि कामं नियुनज्मि स्वाहा ॥
५. जनदद्भिरथर्वाङ्गिरोभिरमुं मयि कामं नियुनज्मि स्वाहा ॥
६. रोचनायाजिरायाग्नये देवजातवे स्वाहा ॥
७. केतवे मनवे ब्रह्मणे देवजातवे स्वाहा ॥
८. स्वधा स्वाहा ॥ ९. अग्नये कव्यवाहनाय स्वधा स्वाहा ॥

(ப–ரை) 2. **भूः**=இது வியாஹ்ருதி எனப்படும். இந்த வியாஹ்ருதியானது உச்சாரணமாத்திரத்தாலேயே ஹோமத்திற்கு உபகாரகமாகின்றதே யொழிய மற்றப்பதங்களுடன் சேர்ந்துஓர் அர்த்த விசேஷத்தைக் குறிப்பிடுவதில்லை என்று பாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. **पृथिवी**=*பூலோகத்தினுலும் **अग्निना**=அக்கினி தேவனுலும், **ऋचा**=ருக் வேதத்தினுலும், **अमुम्**=எனது ஹ்ருதயத்திலிருக்கின்ற **कामम्**=காமனையை **मयि**=என்னிடம் **नियुनज्मि**=ஸ்தாபித்துக் கொள்ளுகிறேன். பூலோகம், அக்கினி என்ற தேவன், ருக்வேதம் இவைகளாகிற ஸாதனத்தால் நான் விரும்பிய பலன்களைச் சாதித்துக் கொள்வேனுக என்று கருத்து. **स्वाहा**= இந்தத் திரவியத்தை அக்கினியில் ஹோமம் செய்கிறேன்.

3. **भुवः**=இதுவும் வியாஹ்ருதியாகும். இது உச்சாரணமாத்திரத்தா லுபகாரகமாகின்றதே யின்றி மற்றப் பதங்களுடன் சேர்ந்து ஓர் அர்த்த விசேஷத்தைக்குறிப்பிடுவதாக வாவதில்லை.

* तृतीयैकवचनस्य पूर्वसवर्णदीर्घः

वायुना=வாயுதேவனாலும் **अन्तरिक्षेण**=அந்தரிக்ஷ லோகத்தாலும் **साम्ना** ஸாமவேதத்தாலும் **अमुम्**=எனது ஹிருதயத்திலிருக்கின்ற **कामम्**=காமனையை **मयि**= என்னிடம் **नियुनज्मि**=ஸ்தாபித்துக் கொள்ளுகிறேன். **स्वाहा**=இந்தத் திரவியத்தை ஹோமஞ் செய்கிறேன். முன்மந்திரம் போல் கருத்து.

4. **स्वः**=இந்த வியாஹிருதிக்கும் முற்கூறிய இரண்டு வியாஹிருதிகளைப் போல்கருத்துக் கொள்ள வேண்டும். **दिवा**=ஸுவர்க்க லோகத்தாலும் **आदित्येन**=ஸூர்யனாலும் **यजुषा**=யஜுர் வேதத்தாலும் **अमुम्**=எனது ஹிருதயத்திலிருக்கின்ற **कामम्**= காமனையை **मयि**=என்னிடம் **नियुनज्मि**=ஸ்தாபித்துக் கொள்ளுகிறேன். **स्वाहा**=இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன். முன் மந்திரம்போல் கருத்து.

5. **जनत्**=இது நான்காவது வியாஹிருதியாகும். இந்த வியாஹிருதி அதர்வவேதத்தில் படிக்கப்படுகின்றது. முன் வியாஹிருதிகளைப் போல் இதற்கும் கருத்துக் கொள்ள வேண்டும். **अद्भिः**=ஜலங்களாலும், **अथर्वाङ्गिरोभिः**=அதர்வ சாகையில் படிக்கப்பட்ட மந்திரங்களாலும் **अमुम्**=எனது ஹிருதயத்திலிருக்கின்ற **कामम्**=காமனையை **मयि**=என்னிடம் **नियुनज्मि**=ஸ்தாபித்துக் கொள்ளுகிறேன். **स्वाहा**=இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன். முன்மந்திரம் போல் கருத்து.

6. **अजिराय**=இருளை விலக்கு கின்ற வராயும் **रोचनाय**=பிரகாசிக்கின்ற வராயும் **देवजातवे**= யஜிக்கத்தகுந்த தேவர்களை யறிந்த வராயுமிருக்கின்ற **अग्नये**=அக்கினியின் பொருட்டு **स्वाहा**=இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

7. **केतवे**= எல்லா வற்றை யுமறிந்த வராயும், **मनवे**= பிராணிகளின் க்ஷேமத்தைச் சிந்திக்கின்றவராயும் **ब्रह्मणे=आग्नेयो वै ब्राह्मणः** என்று கூறியபடி பிராம்மண ஜாதிக்குக் காரணபூதராயும் **देवजातवे**=யாகத்தால் ஆராதிக்கத் தகுந்த தேவர்களை அறிந்தவராயு மிருக்கின்ற அக்கினி தேவனையும் பொருட்டு **स्वाहा**=இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

8–9. **स्वधा**=பிதுருக்களின் பாகமான இந்தத் திரவியத்தை **स्वाहा**=அவர்களின் திருப்திக்காக ஹோமம் செய்கிறேன். **कव्य**–

वाहनाय= பிதுருக்களின் பாகமான திரவியத்தை வஹித்துச் செல்லுகின்ற **अग्नये=**அக்கினி தேவனையும் பொருட்டு **स्वाहा=**இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன். அக்கினி தேவனொருவனே தேவர்களின் பாகமான ஹவிஸ்ஸை யஜமானர்களிடமிருந்து நேரில் ஸ்வீகரித்துக் கொண்டு அந்தந்தத் தேவர்களிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும் பொழுது ஹவ்யவாஹனன் என்றும், பிதுருக்களின் பாகமான ஸ்வதையை ஸ்வீகரித்துக் கொண்டு போய் அந்தந்த பிதுருக்களிடம் சேர்க்கும் பொழுது கவ்யவாஹனன் என்றும் சொல்லப் படுவன்.

सू० ॥ स्विष्टकृत्प्रभृति समानमापिण्डनिधानात् (ख० 22, सू० 8) பிறகு ஸ்விஷ்ட கிருத் என்ற கர்மமம் முதல் பிண்டப்பிரதானம் என்ற கர்மம் முடிய வுள்ள கார்யங்களை மாஸிசிராத்தத்தில் செய்த மாதிரி செய்யவேண்டும். **सू० ॥ अन्वष्टकायामेवैके पिण्डनिधानमुपदिशन्ति (ख० 22, सू० 9)** நவமியன்று அன்வஷ்டகா சிராத்தம் என்ற கர்மாவைச் செய்யவேண்டு மென்று இனிகூறப்போகின்றார். அந்த அன்வஷ்டகையில் தான் பிண்டதானம் செய்யவேண்டுமே யொழிய ஏகாஷ்டகையில் செய்யவேண்டியதில்லை எனச்சில ஆசிரியர்கள் உபதேசிக்கின்றனர்.

இதுவரை ஏகாஷ்டகா சிராத்தத்தின் முக்யகல்ப முபதேசிக்கப் பட்டது. இனி கௌணகல்ப முபதேசிக்கப் படுகின்றது. **सू० ॥ अथैतदपरं दध्नएवाऽञ्जलिना जुहोति यथापूपम् (ख० 22, सू०10)** முன் எந்த மந்திரத்தைப் படித்து அபூபத்தை ஹோமம் செய்தோமோ அந்த மந்திரத்தினாலேயே அஞ்ஜலியால் தயிரை எடுத்து ஹோமம் செய்யவேண்டும். இது மற்றொரு முறையாகும். அதாவது: **यां जना: प्रतिनन्दन्ति** என்றதால் தயிரை எடுத்து ஹோமம் செய்யவேண்டும். அபூபத்தை விலக்கவேண்டும். இந்தத் ததிஹோமமானது அபூபஹோமம் முதல் ஆஜ்யஹோமம் முடிய வுள்ள எல்லாகர்மங்களின் ஸ்தானத்திலும் விதிக்கப்படுவதால் இந்தத்ததி ஹோமத்தைத் தவிர்த்து மற்ற ஹோமங்களைச்செய்யவேண்டுவதில்லை என்றுஸுதர்சன பாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. **सू० ॥अतएव यथार्थं मꣳसꣳशिष्ट्वा श्वोभूतेऽन्वष्टकाम् (ख० 22, सू०11॥)** ஏகாஷ்டகா சிராத்த நிமித்தமான பசுவினுடை

யமாம்ஸத்தையே மீதப்படுத்தி வைத்துக்கொண்டு அந்தமாம்ஸத்தினல் ஏகாஷ்டகா சிராத்த தினத்திற்கு மறுதினத்தில் அன்வஷ்டகை என்ற கர்மாவைச் செய்யவேண்டும். மீதப்படுத்தியிருக்கும் மாம்ஸத்தை பாகம் செய்து அன்வஷ்டகையில் பிராம் மணர்களுக்குப் பரிவேஷணம் செய்ய வேண்டும். **ஸூ॰ ॥तस्या मासिश्राद्धेन कल्पो व्याख्यातः (ख॰ 22, ஸூ॰ 12)** அந்த அன்வஷ்டகையை மாஸிசிராத்தத்தைச் செய்த மாதிரி செய்ய வேண்டும்.

யாசனப் பிரகரணம்.

(அ–கை) **ஸூ॰ ॥ सनिमित्वोत्तरान् जपित्वाऽर्थं प्रब्रूयात्** (**ख॰** 22, **ஸூ॰** 13) குருதக்ஷிணையைக் கொடுப்பதற்காகவும், விவாஹத்திற்காகவும், யாகத்திற்காகவும், மாதா பிதுருக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவும், மஹானன ஒருவருக்கு நியமபங்கம் வராமலிருப்பதற்காகவும் வெளியிற் சென்று யாசிக்கலாம். அவ்விதம் ஒருவன் வந்து யாசித்தால் யாசிப்பவனின் குணங்களைக் கவனித்து தனது சக்திக்குத் தக்கபடி பொருளுதவி செய்யவேண்டும் என்று **भिक्षणे निमित्तमाचार्यो विवाहो यज्ञो मातापित्रोर्बुभूर्षाऽर्हतश्च नियमविलोपः, तत्र गुणान् समीक्ष्य यथाशक्ति देयम्** (आप, ध. प्र 2, ख॰ 10, ஸூ॰ 1, 2,) என்றதால் ஆபஸ்தம்ப தர்மஸூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேமேற்கூறிய நிமித்தங்களுள் யாதானுமோர் நிமித்தத்தை முன்னிட்டு தனிகனிடம் சென்று யாசிக்குங்கால் அடியில் எழுதப்படும் 10வதுமுதல் 16வதுமுடியவுள்ள மந்திரங்களை ஜபம்செய்து, பிறகு எதற்காக யாசனை செய்ய வந்திருகின்ருனே அதைச் சொல்லவேண்டும். அதாவது: **आचार्यार्थं भवन्तं भिक्षामि. विवाहार्थं भवन्तं भिक्षामि** என்றது முதலிய முறையை யனுஸரித்து யாசிக்க வேண்டும்.

(मन्त्रः) १०. अन्नमिव ते दृशे भूयासं, ११. वस्त्रमिव ते दृशे भूयासं, १२. वित्तमिव ते दृशे भूयासम् १३. आशेव ते दृशे भूयासꣳ १४. श्रद्धेव ते दृशे भूयासम् ॥१५. सꣳस्रवन्तु दिशो महीस्समाधावतु सूनृताः। सर्वे कामा अभियन्तु मा प्रिया अभिरक्षन्तु मा प्रियाः॥ १६. यशोऽसियशोऽहं त्वयि भूयासमसौ ॥

(ப—ரை) 10. (हेदात:=ஓ தாதாவே) ते=உன்னுடைய दृशे=கண்களுக்கு अन्नमिव=அன்னத்தைப் போல भूयासम्=நான் ஆக வேண்டும். அன்னத்தைக் கண்டமாத்திரத்தில் எவ்வளவு ஸந்தோஷமொருவனுக் குண்டாகின்றதோ அவ்வளவு ஸந்தோஷம் என்னைக் கண்டவுடன் இந்தத் தனிகனான உனக்கு உண்டாக வேண்டும் என்று கருத்து. பெரும்பாலும் யாசகனைக் கண்டதும் தனிகனுக்கு மிருத்யுவைக் கண்டமாதிரி பயமுண்டாவது ஸஹஜமாகையால் அவ்விதம் தன்னிடம் அப்ரீதியைத் தனிகனடையக்கூடா தென்று இதனால் பிரார்த்திக்கப் பட்டது. இனி வரும் மந்திரங்களிலும் இக்கருத்தையே கொள்ளவேண்டும்.

11. (दात: ஓ கொடையாளியே!) ते=உன்னுடைய दृशे=கண்களுக்கு वस्त्रमिव=வஸ்திரத்தைப் போல भूयासम्=ஆகவேண்டும். நல்ல ஆடையைக் கண்ணால் கண்டதும் எவ்வளவு ஸந்தோஷமுண்டாகின்றதோ அவ்வளவு ஸந்தோஷம் என்னைக் கண்டவுடன் தாதாவான உனக்கு உண்டாக வேண்டும் என்று கருத்து. 12. ते=உன்னுடைய दृशे=கண்களுக்கு वित्तमिम=தனத்தைப் போல भूयासम्=ஆகவேண்டும். முன்போல் கருத்து. 13. ते= உன்னுடைய दृशे கண்களுக்கு आशेव=மனோரதம் போல भूयासम्= ஆகவேண்டும். 14. ते=உன்னுடைய दृशे=கண்களுக்கு श्रद्धेव= நம்பிக்கை போல भूयासम्=ஆகவேண்டும். நம்பிக்கையே உருவத்துடன் வந்திருப்பதாய் என்னிடம் பாவனை ஏற்படவேண்டும் என்று கருத்து.

15. दिश:=எல்லா திக்குகளிலு மிருக்கின்ற मही:=பெரிதான பொருள்கள் संस्रवन्तु=என்னை வந்தடையட்டும். அந்தந்தத் திக்குகளிலிருக்கின்ற சிறந்த வஸ்துக்கள் என்னை வந்தடைய வேண்டும் என்று கருத்து. सूनृता:=பிரியமான வார்த்தைகள் समाधावन्तु=என்னை நன்றாய் வந்தடையட்டும். தனிகன் எனக்கு நல்வரவு முதலியவற்றைக் கூறிப்பிரியமான வார்த்தைகளை மொழிய வேண்டும் என்று கருத்து. प्रिया:=பிரியங்களான सर्वे=எல்லாவிதமான कामा:=பலன்களும் मा=என்னை अभियन्तु=வந்தடையட்டும். प्रिया:=விரும்பிய பலன்கள் मा=என்னை अभिरक्षन्तु=காப்பாற்றட்டும். அதாவது: என்னை வந்தடையட்டும்.

16. असौ=ஓயக்ஞசர்மா என்ற பெயரிய யஜமானனே! (त्वम्=நீர்) यशः=நல்ல கீர்த்தியுள்ளவனு யிருக்கின்றாய். अहम्=நானும் त्वयि=உன்னிடம் யாசிப்பதால் यशः=நற்கீர்த்தியைப் பெற்றவனாக भूयासम्=ஆகவேண்டும்.

(அ—கை) யாசிப்பதால் தனிகனிடமிருந்து ரதம் குதிரை முதலியவைகள் கிடைக்குமானால், அவற்றைக் கிரஹிக்கவேண்டிய முறை இனி உபதேசிக்கப் படுகின்றது. ஸூ० ॥ रथं लब्ध्वा योजयित्वा प्राञ्चमवस्थाप्योत्तरयारथचक्रे अभिमृशति पक्षसी वा(ख० 22,सू० 14) தனிகன் ரதத்தைக் கொடுத்தால் அதைப் பெற்றுக்கொண்டு வேலைக்காரர்களைக் கொண்டு அதில் குதிரையையோ, மாட்டையோ கட்டச்சொல்லி, அந்தரதத்தைக் கிழக்கு முகமாக நிறுத்தி அடியில் எழுதப்படும் 17வது மந்திரத்தால் வண்டியின் இரண்டு சக்கிரங்களையோ, ஏர்க்காலையோ தொடவேண்டும்.

(मन्त्रः) १७. अङ्कौ न्यङ्कावभितो रथं यौ ध्वान्तं वाताग्रमनुसंचरन्तौ। दूरेहेतिरिन्द्रियावान्पतत्री ते नोऽग्नयःपप्रयः पारयन्तु

(ப—ரை) *ध्वान्तम्=சப்திக்கின்றதாயும் वाताग्रम्=காற்று போல் சஞ்சரிக்கின்றதாயு மிருக்கின்ற रथम्=வண்டியை अनुसञ्चरन्तौ=அனுஸரித்து ஸஞ்சரிக்கின்ற अङ्कौ=அங்கம் என்றும், न्यङ्कौ=ந்யங்க மென்றும் பெயருள்ள यौ=எந்தப் பூதங்களுண்டோ दूरेहेतिः=தூரேஹேதி என்றும், इन्द्रियावान्=பலம் பொருந்தியது என்றும் पतत्री=வண்டியைக்கவிழ்க்கும் ஸ்வபாவமுள்ள தாயிருப்பதால் பதத்ரீ என்றும் கூறப்படுகின்ற यौ=எந்தப் பூதங்களுண்டோ ते=அவைகள் யாவும் अग्नयः=ரதத்துடன் கூடவருகின்ற வர்களாகவும் पप्रयः=காமனைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்றவர்களாயும் भूत्वा=ஆகி नः=எங்களை पारयन्तु=இஷ்டமான தேசத்தைக் குறித்து அழைத்துச் செல்லட்டும். அங்கம், நியங்கம் முதலிய பூதங்கள் ரதத்திற்கு அபிமானிகளா கையால் அவைகள் இம்மந்திரத்தால் பிரார்த்திக்கப் பட்டன.

---

* ध्वनशब्दे, छादस इडभावः । ध्वानितमित्यर्थः ।

(அ-கை) सू० ॥ उत्तरेण यजुषाऽधिरुह्योत्तरया प्राचीमुदीचीं वा दिशमभिप्रयाय यथार्थं यायात् (ख० 22, सू० 15.) அடியில் எழுதப் படும் 18வது மந்திரத்தால் கிழக்கு திசையையோ, வடக்குதிசை யையோ குறித்து முதலில் கொஞ்சதூரம் சென்று பிறகு தனக்கு இஷ்டமான விடத்திற்குச் செல்லவேண்டும்.

(मन्त्रः) १८. अध्वनामध्वपते स्वस्ति मा संपारय ॥ १९. अयंवामश्विनौ रथो मा दुःखे मा सुखे रिषत् । अरिष्टस्स्वस्ति गच्छतु विविघ्नन्पृतनायतः ॥

(ப-ரை) 18. இம்மந்திரத்தால் வண்டியில் ஏறவேண்டும். **अध्वनाम्, अध्वपते**=எல்லாமார்க்கங்களுக்கும், நாயகனுன (**रथ**= ஓ ரதாபிமானிதேவனே!) **स्वस्ति**- க்ஷேமமாய் **मा**- என்னை **संपारय**- செல்லவேண்டிய விடத்திற்கு கோண்டுபோய்ச் சேர்ப்பீராக வண்டியின் உதவியால் மார்க்கங்களைக்கடந்து செல்ல வேண்டி யிருப்பதால் ரதாபிமானிதேவன் அத்வபதி என்று இங்கு வியவ ஹரிக்கப் படுகின்ருன்.

19. இம்மந்திரத்தால் கிழக்கு திசையையோ, வடக்குதிசை யையோ குறித்து முதலில் பிரயாணம் செய்ய வேண்டும். **अश्विनौ**- ஓ அச்வினீதேவர்காள்! **अयं**- இந்த **रथः**- ரதமானது **वाम्**- உங்களுடைய பொருளாக விருக்கின்றது. (**ततश्च**- ஆகையினுல்) **दुःखे**-துக்கத்தை முன்னிட்டோ, **सुखे**- சுகத்தை முன்னிட்டோ **मारिषत्**-இந்த வண்டி உடைந்து போகவேண்டாம். ஓ அச்வினீ தேவர்காள் உத்ஸாஹத்தினுல் செய்யப்படும் கார்யத்தினுலோ, துக்கமானகார்யத்தினுலோ இந்த வண்டிக்கு எவ்விதக் கெடு தலும் வராவண்ணம் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கருத்து.

(**किंच**-மேலும் **अयं**-இந்த ரதமானது) **पृतनायतः**- சண்டை போடுவதற்கு விரும்புகின்ற சத்துருக்களை **विविघ्नन्**-பலவிதமாய் நாசம் செய்து கொண்டும் **अरिष्टः**- எவ்விதத் தீங்குமற்றதாய்க் கொண்டும் **स्वस्ति**- க்ஷேமத்துடன் கூடிக்கொண்டும் **गच्छतु**- செல்லட்டும்.

(அ-கை) (**अश्वमुत्तरैरारोहेत् ख० 22, सू० 16**) யாசனையால் குதிரை கிடைக்குமாளுல் அப்பொழுது அடியில் எழுதப்படும் 20முதல் 30முடியவுள்ள மந்திரங்களால் அதில் ஏறவேண்டும்.

(मन्त्र:) २०. अश्वोऽसि २१. हयोऽस्य २२त्योऽसि२३ नरोऽस्य २४. र्वासि २५ सप्तिरसि २६. वाज्यसि २७ वृषाऽसि २८. नृमणा असि २९ ययुर्नामाऽस्या ३०ऽऽदित्यानां पत्वाऽन्विहि.॥

(ப-ரை) (हेअश्व= ஓ குதிரையே! त्वम्-நீ) अश्व:- வழியைக் கடந்து செல்பவனாக असि-இருக்கின்றாய். हय:-ஓடும் ஸ்வபாவ முள்ளவனாக असि-இருக்கின்றாய். अत्य:-எப்பொழுதும் சலிக் கின்றவனாக असि- இருக்கின்றாய். नर:-நர்த்தனம் செய்கின்றவ னாக असि- இருக்கின்றாய். अर्वा-கதியுள்ளவனாக असि- இருக் கின்றாய். सप्ति:-வேகமாய் ஓடுகின்றவனாக असि- இருக்கின்றாய். वाजी-வேகமாய் ஓடுகின்றவனாக असि- இருக்கின்றாய். वृषा- கர்ப்போத்பாதனம் செய்வதற்குப் போதியவீர்யத்தை வர்ஷிப் பவனாக असि-இருக்கின்றாய். नृमणा:-சத்ருருக்களான மனிதர் களைக் கொல்வதில் மனமுடையவனாக असि-இருக்கின்றாய். ययु:- அச்வமேதம் என்ற சிறந்த கர்மாவில் உபயோகிக்கப்படுபவனாக असि-இருக்கின்றாய். आदित्यानाम्- அதிதியின் புத்திரர்களான தேவர்களுள் पत्वा-எந்தத் தேவன் பறக்கும் சுவபாவமுள்ளவ னோ அவனை अन्विहि- அனுஸரிப்பாயாக. பறந்து செல்லும் சுவபாவமுள்ள கருடன் முதலிய தேவர்களை யனுஸரிப்பாயாக. அதாவது: வேகமாய்ச் செல்வாயாக என்று கருத்து.

(அ-கை) सू० ॥ हस्तिनमुत्तरया (ख० 22, सू० 17) யாசனை யால் யானை கிடைக்குமானால் அப்பொழுது அடியில் எழுதப்படும் 31வதுமந்திரத்தால் அதில் ஏறவேண்டும்.

(मन्त्र:) ३१. हस्तियशसमसि हस्तियशसी भूयासं वह कालवह श्रियं माभिवह । इन्द्रस्य त्वा वज्रेणाभिनिदधाम्यसौ ॥

(ப-ரை) (हेगज-ஓயானையே! त्वम्-நீ) हस्तियशसम्-யானைகளுக் கு யசஸ்ஸை விளைவிப்பவனாக असि- இருக்கின்றாய். अहम्- நான் हस्तियशसी-உன்மூலம் யானையுள்ளவர்களுள் மிக்க கீர்த்தி வாய்ந்தவனாக भूयासम्- ஆகவேண்டும். कालवह-கருத்த கழுத் தை யுடைய ஓயானையே! वह-என்னை நீ சுமப்பாயாக. मा-

என்னை **श्रियम्**– ஸம்பத்தை **अभिवह**– அடைவிப்பாயாக. **असौ**– ஐராவதன் எனப்பெயரிய ஓயானையே (வியவஹாரத்திற்காக வைக்கப்பட்ட பெயர் எதுவோ அதை **असौ**–என்ற பதத்தால் கிரஹித்துக் கொள்ளவேண்ம்.) **इन्द्रस्य**– இந்திரனுடைய **वज्रेण**– வஜ்ராயுதம் போன்ற கண்டாக்கோடரியை **अभिनिदधामि**– உனது மஸ்தகத்தில் வைக்கிறேன்.

(அ–கை) **ताभ्यामेषणे पूर्ववत्पृथिवीमभिमृशेत्** (ख० 22, सू० 18) அந்தக் குதிரையும், யானையும் நடந்து செல்லுங்கால் காலில்தடுக்குண்டு பூமியில் விழுந்து அவற்றின் சரீரத்திற்குத் தீங்குண்டாகுமானல் முன்படித்த **स्योनापृथिविभवा** என்ற மந்திரத்தால் பூமியைத் தொடவேண்டும். இம்மந்திரத்திற்கு 290வது பக்கத்தில் உரை எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

सू० ॥ संवादमेष्यन् सव्येन पाणिना छत्रं दण्डं चाऽऽदत्ते (ख० 22, सू० 19) கடன் பெற்றவனுடன் வியவஹாரஸ்தானத்தில் வியவஹாரம் செய்வதற்காகப் போகவாரம்பித்தவன் வியவஹாரத்தில் ஜயம் பெறுவதற்காக இடது கையினல் குடையையும், தண்டத்தையு மெடுக்கவேண்டும். **सू० ॥ दक्षिणेन फलीकरणमुष्टिमुत्तरयाहुत्वा गत्वोत्तरां जपेत्** (ख० 23, सू० 1) பிறகு வலதுகையினல் ஒரு முஷ்டி தவிட்டை எடுத்து அடியில் எழுதப்படும் 32வது மந்திரத்தால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு வியவஹாரஸ்தானத்திற்குச் சென்று பிரதிவாதியைப் பார்த்துக் கொண்டு அடியில் எழுதப்படும் 33வது மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

(मन्त्रः)३२. अवजिह्वक निजिह्वकाऽव त्वा हविषा यजे
तत्सत्यं यदहं ब्रवीम्यधरो मदसौ वदात्स्वाहा ॥
३३- आते वाचमास्यां दद आमनस्याँहृदयादधि ।
यत्र यत्र ते वाङ्निहिता तां त आददे ।
तत्सत्यं यदहं ब्रवीम्यधरो मत्पद्यस्वाऽसौ ॥

(ப–ரை) 32. இதனல் தவிட்டை எடுத்து ஹோமம் செய்யவேண்டும். **अवजिह्वक**– தென்பக்கமாய் வளைந்தநாக்கையுடைய ஓதேவனே! **निजिह्वक**– அடிமுகமாய்த் தொங்கும் நாக்கை

யுடைய ஓ தேவனே! **हविषा**— இந்தத் தவிடாகிற ஹவிஸ்ஸி ஞல் **त्वा**— உம்மை **अवयजे**— பூஜை செய்கிறேன், அதாவது திருப்தி செய்து வைக்கிறேன் **अहम्** நான் **यत्**— எந்த ஸமாசாரத் தைப் பற்றி (வியவஹாரஸ்தலத்தில்) **ब्रवीमि**—சொல்லுகின்றேனே **तत्**—அதானது **सत्यम्**— உண்மை யாக (**अस्तु**—ஆகட்டும்) **असौ**— யக்ஞசர்மா எனப்பெயரிய எனது பிரதிவாதி யானவன் **मत्**—என் னைக் காட்டினும் **अधरः**— கீழ்பட்டவனுகவாகி **वदात्**— பேசவே ண்டும். எனது பிரதி வாதியானவன் எனக்குக் கீழ்படிந்தே பேசவேண்டும் என்று கருத்து.

33. இம்மந்திரத்தைப் பிரதிவாதியின் முன்னிலையில் ஜபிக்க வேண்டும். (**हे प्रतिवादिन्**=ஓ பிரதிவாதியே!) **ते**—உன்னுடைய **आस्याम्**=வாயிலுண்டான **वाचम्**—வார்த்தையை **आददे**=நான் ஸ்வீ கரித்துக் கொள்ளுகிறேன். **मनस्याम्**=மனத்திலிருக்கின்ற, அதா வது: ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட **वाचम्**=வார்த்தையை **आददे**=ஸ்வீகரித் துக் கொள்ளுகிறேன். **हृदयादधि** = ஹிருதயத்திற்கு மேலிருக் கின்ற வரர்த்தையை (**आददे**=ஸ்வீகரித்துக் கொள்ளுகிறேன்.) **ते**= உன்னுடைய **वाक्**=வார்த்தையானது **यत्र, यत्र**=எங்கெந்த விடத் தில் **निहिता**=வைக்கப் பட்டிருக்கின்றதோ **ते**=உன்னுடைய **ताम्**= அந்த வார்த்தையை **आददे**=ஸ்வீகரித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஓ பிரதிவாதியே! நீ வியவஹார ஸ்தலத்தில் எங்கெந்த வார்த்தை களைப் பேசப்போகின்றுயோ அவைபாவற்றையும் நான் ஸ்தம்ப னம் செய்து விடுகிறேன் என்று கருத்து. **अहम्**=நான் **यत्**=எதை **ब्रवीमि**=சொல்லுகின்றேனே **तत्**=அது **सत्यम्**=உண்மையாக வா கட்டும். **असौ**=ஓ யக்ஞசர்மா எனப் பெரியவனே! **मत्**=என் னைக் காட்டிலும் **अधरः**=கீழ்ப்பட்டவனுகவாகி **पद्यस्व**=தோல் வியை யடைவாயாக.

இரண்டாவதுபிரச்னத்தில் இருபத்தோன்றுவது கண்டம்முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது கண்டம்.

(அ—கை) **सू॰ ॥ क्रुद्धमुत्तराभ्यामभिमन्त्रयेत विक्रोधो भवति** (**ख॰** 23, **सू॰**3) வியவஹார ஸ்தலத்தில் பிரதிவாதியோ, நியாயாதிபதி யோ கோபித்துக் கொண்டுவிட்டால் அப்பொழுது வாதியான வன் அடியில் எழுதப்படும் 1, 2வது மந்திரங்களால் அபிமந்த்ர

ணம் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் செய்தால் அவர்கள் கோப மற்றவர்களாயாகி, விடுகின்றனர்.

(मन्त्र:) १. या त एषा रराट्या तनूर्मन्योर्मृद्ध्रस्य नाशिनी तां देवा ब्रह्मचारिणो विनयन्तु सुमेधसः ॥

२. यत्तएतन्मुखेऽमतꣳरराटमुदिव विद्ध्यति। वि ते क्रोधं नयामसि गर्भमश्वतर्या इव ॥

(ப—ரை)! **मृद्ध्रस्य**=மெதுவாயிருக்கும் தன்மைக்கு **नाशिनी**= நாசம் செய்கின்ற தாயும் **ते**=உன்னுடைய **रराट्या**=நெற்றியி லிருக்கின்றதாயுமுள்ள **मन्योः**= கோபத்தினுடைய **एषा**=பிரத்யக்ஷமான **या**=எந்தச் சரீரமுண்டோ (கோபங் கொண்டவனுடைய முகத்தில் புருவத்தை நெரித்தல், நெற்றியை மடித்தல் முதலியன வுண்டாவதால் அவைகள் இங்கு கோபத்தின் உருவமாகச் சொல்லப்பட்டன.) **ताम्**=அந்தக் கோபத்தின் சரீரத்தை **ब्रह्मचारिणः**=வேதமந்திரங்களால் கூறப்படுகின்றவர்களும் **सुमेधसः**=நல்லறிவுள்ளவர்களுமான **देवाः**=தேவர்கள் **विनयन्तु**=போக்கடிக்கட்டும்.

2. **अमतम्**=ஸாதுக்களுக்கு விருப்பமில்லாததாயும் **एतत्**= பிரத்யக்ஷமாயு மிருக்கின்ற **यत्**=எந்தக் கோபமானது **रराटम्**= நெற்றியை **उद्विद्ध्यतीव**=பிளப்பதுபோல் காணப்படுகின்றதோ **ते**=உன்னுடைய (**तम्**=அந்தக் கோபத்தை) **अश्वतर्याः**=பெண்கோவேறு கழுதை யினுடைய **गर्भमिव**=கர்ப்பத்தைப் போல **विनयामसि**=போக்கடிப்போமாக. கோவேறு கழுதைக்கு கர்ப்பமேற்பட்டால் அதன் மூலம் அது மரணத்தை யடைந்து விடுமாதலால் எவ்விதம் அதற்குக் கர்ப்பமுண்டானதும் கர்ப்பத்தைக் கலைத்து விடுகின்றோமோ அவ்விதமே உனது கோபத்தையும் நாம் போக்கடித்து விடுகிறோம் என்று கருத்தென பாஷ்யத்திற் கூறப்பட் டிருக்கிறது.

(அ—கை)**सू०॥ असंभवे सुःपरेषाꣳस्थूलाढारिकाजीवचूर्णानि कारयित्वोत्तरया सुप्ताया स्संबाध उपवपेत्** (**ख०** 23, **सू०** 3) எந்தப் புருஷன் தான் வெளியூருக்குச் சென்றிருக்கும் பொழுது பரபுருஷன் தனது பத்தினியினிடம் பிரவேசித்து கர்ப்பத்தை யுண்டுபண்ணாமலிருக்கவேண்டு மென்று விரும்புகின்றானோ, அவன் பிறனைக்

கொண்டு உயிருடனிருக்கும் பொழுதே காட்டுப்பல்லியைக் கொன்று பொடி செய்யச் சொல்லி அந்தப் பொடியை அடியில் எழுதப்படும் 3வது மந்திரத்தால் தூங்கும் தருவாயில் தனது பத்தினியின் பெண்குறியில் தூவவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதால் அந்தப் பெண்குறியானது பரபுருஷ போகத்திற்குத் தகுதியற்றதாயாகி விடுகின்றது.

(मन्त्रः) ३. अवज्यामिव धन्वनो हृदो मन्युं तनोमि ते।
इन्द्राऽपास्य फलिगमन्येभ्यः पुरुषेभ्योऽन्यत्र मत्॥

(ப—ரை) (**स्त्रि**=ஓ ஸ்திரீயே!) **धन्वनः**=வில்லினின்றும் **ज्यामिव**=ஞாண் கயிறைப் போல **ते**=உன்னுடைய **हृदः**=ஹிருதயத்தினின்றும் **मन्युम्**=பரபுருஷஸம்போக விஷயமானகாமனையை **अवतनोमि**=போக்கடிக்கிறேன். ஞாண்கயிறை அவிழ்த்து விட்டால் அது எவ்விதம் கார்யத்திற்குத் தகுதியற்றதா யாகிவிடுகின்றதோ அவ்விதமே பரபுருஷபோகப் பிரவிருத்திக்கு முக்யகாரணமான மனத்திலுண்டாகும் காமனையை விலக்கி இந்தஸ்திரீயையும் பரபுருஷ போகத்திற்குத் தகுதி யற்றவளாகச் செய்து விடுகிறேன் என்று கருத்து. **इन्द्र**=ஓ இந்திரனே! **मत्**=என்னைக் காட்டிலும் **अन्यत्र**=வேறான **अन्येभ्यः पुरुषेभ्यः**=வேறு புருஷர்களிடமிருந்து **फलिगम्**=இந்தஸ்திரீயின் பெண்குறியை **अपास्य**=விலக்குவாயாக. பரபுருஷர்கள் அனுபவிக்கா வண்ணம் தடை செய்வாயாக என்று கருத்து.

सू० ॥ सिद्धयर्थे बभ्रुमूत्रेण प्रक्षालयीत (**ख० 23, सू० 4.**) வெளியூருக்குச் சென்று திரும்பிவந்ததும் தான் போகம் செய்யத் தகுதியுள்ளதாயாக வேண்டி தனது பார்யையின் பெண்குறியை கபிலை என்ற ஜாதியைச் சேர்ந்த பசுவினுடைய மூத்திரத்தால் நன்கு அலம்பவேண்டும். அவ்விதமலம்பினால் மறுபடியும்போக யோக்யமாயாகிவிடும்.

(அ—கை) **सू० ॥ सिद्धयर्थे यदस्य गृहे पण्यंस्यात्तत उत्तरया जुहुयात्** (**ख० 23, सू० 5.**) வியாபாரத்திற்காக வாங்கிப் போட்டிருக்கும் ஸாமான்கள் விற்பனை யாகாமல் தங்கிக்கிடந்தால், அவைகள் சீக்கிரமாய் விற்பனையாகி லாபமடைய விருப்பமுள்ள

வன், எந்தெந்த ஸாமான் விற்பனையாக வில்லையோ அவ்வவற்றி னின்றும் கொஞ்சமெடுத்து அடியில் எழுதப்படும் 4வது மந்தி ரத்தால், தனது அக்கினியில் அவற்றை ஹோமம் செய்ய வேண் டும்.

(मन्त्र:) ४. यदहं धनेन प्रपणꣳश्चरामि धनेन देवा धनमिच्छमानः । [स्वाहा ॥
तस्मिꣳसोमो रुचमादधात्वग्निरिन्द्रो बृहस्पतिश्च

(ப—ரை) देवा: !=ஓ தேவர்காள் धनेन=விற்கவேண்டிய பொரு ளால் धनम्=மூல்யபூதமான தனத்தை इच्छमान:=விரும்புகின்ற अहम्=நான் यत्=எந்த धनेन=சரக்கினால் प्रपणन्=வியாபாரம் செய்து கொண்டு चरामि=ஸஞ்சரிக்கின்றேனோ तस्मिन्=அந்தச் சரக்கில் सोम:=ஸோமன் என்ற தேவனும் अग्नि:—அக்கினி தேவனும் इन्द्र:—இந்திரனும் बृहस्पतिश्च—பிருஹஸ்பதியும் (क्रेतृणाम्— வாங்கு கிறவர்களுக்கு) रुचम्—விருப்பத்தை आदधातु—உண்டு பண்ணட் டும். स्वाहा—இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

(அ—கை) सू० ॥ यं कामयेत नायमप्रच्छिद्येतेति जीवविषाणे स्वंमूत्र मानीय सुप्तमुत्तराभ्याꣳस्त्रि: प्रसव्यं परिषिंचेत् (ख० 23, सू० 6) எந்த ஸ்திரீயானவள் இந்தப்புருஷன் நம்மைத்தவிர்த்து வேறுஸ்திரீ யுடன் போகம் செய்யக்கூடாதென்றும், தன்னிடத்திலேயே மிக் கப் பிரேமையுள்ளவனுக விருக்கவேண்டும் என்றும் விரும்புகின் றளோ, அவள் தனது மூத்திரத்தை ஒருபாத்திரத்தில் எந்தி வைத்துக்கொண்டு, உயிருட னிருக்கும் பசுவினுடைய கொம் பை அறுத்து எடுத்து வந்து அதில் முன்பாத்திரத்தில் தயாராக வைத்திருக்கும் தனது மூத்திரத்தை விட்டு அந்தமூத்திர தாரை யால் தான் விரும்பிய புருஷன் தூங்கும் பொழுது மூன்று தட வை பிரதக்ஷிணமாக 5, 6வதான மந்திரங்களால் அந்தப் புருஷ னை பரிஷேசனம் செய்ய வேண்டும், அதாவது: நான்கு பக்கங் களிலும் விழும்படி செய்ய வேண்டும். சிலர் தன்னிடம் வேலை செய்யும் மனிதன் தன்னைவிட்டு விலகி விடுவதாக நினைத்தால் மேற்கூறிய கார்யத்தைச் செய்யவேண்டும் என்கின்றனர்.

(मन्त्रः) ५. परित्वा गिरेरमिहं परिभ्रातुः परिष्वसुः ।
परिसर्वेभ्यो ज्ञातिभ्यः परिषीतः क्वेष्यसि ॥
६. शश्वत्परिकुपितेन संक्रामेणाऽविच्छिदा ।
उलेन परिषीतोऽसि परिषीतोस्युलेन ॥

(ப—ரை) பாஷ்யத்தில் பிருத்யவசிகரணோபாயபரமாக உரை செய்திருப்பதால் அதையனுஸரித்தே நாமுமுரை எழுதுகிறோம். (हेभृत्य!—ஓ ஸேவகனே!) गिरेः—மலை முதலிய வேறு தேசத்தை யடைவதற்கு முந்தி त्वा—உனக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் पर्यमिह—ம்—எனது மூத்திரத்தை விழும்படி செய்கிறேன். भ्रातुः—ஸஹோதரனுடைய ஸமீபத்தை யடைவதற்கு முன். पर्यमिहम्—மூத்திரத்தால் நான்கு பக்கங்களிலும் பரிஷேசனம் செய்கிறேன். स्वसुः—ஸஹோதரியினுடைய ஸமீபத்தை யடைவதற்குமுன் पर्यमिहम्—இந்த மூத்திரத்தால் பரிஷேசனம் செய்கிறேன். सर्वेभ्यः ज्ञातिभ्यः— மற்றுமுள்ள பந்து வர்க்கங்களின் ஸமீபத்தை யடைவதற்கு முன் पर्यमिहम्—மூத்திரத்தால் ஸேசனம் செய்கிறேன். (एवंमया)* परिषीतः இவ்விதம் என்னால் நான்கு பக்கங்களிலும் மூத்திரத்தால் பரிஷேசனம் செய்வதால் கட்டப்பட்ட நீ क्वेष्यसि—எங்கு செல்லப் போகிறாய். ஓரிடத்திற்கும் செல்ல முடியாதென்று கருத்து.

6. परिकुपितेन—நீ என்னை விட்டு வேறிடம் செல்லுவாயோ என்ற ஸந்தேஹத்தால் கோபமடைந்த என்னால் संक्रामेण— பூமியில் விழுந்ததாயும் अविच्छिदा—மத்தியில் இடைவெளியற்றதாயும் उलेन—பெருத்த எரும்புகளின் வரிசைபோலுள்ளதாயுமிருக்கின்ற मूत्रेण—மூத்திரத்தால் शश्वत्—நீண்ட காலம் என்னிடமே வேலை செய்து கொண்டிருக்கும்படி परिषीतोऽसि—கட்டப்பட்டவனாயாகின்றாய். திருடப் படுத்துவதற்காக परिषीतोस्युलेन என்பது இரண்டாந்தடவை படிக்கப்படுகின்றது.

(அ—கை) सू० येन पथा दासकर्मकराः पलायेरन्तस्मिन्निण्वान्युपसमाधायोत्तरा आहुतीर्जुहुयात् ॥ (ख० 23 सू० 7.) சம்பளமின்றியே வீட்

---

* अत्रदीर्घः छान्दसः ॥

டன் வேலைசெய்து கொண்டு போஜனம் செய்து கொண்டிருப்பவன் தாஸன் எனப்படுவன். கூலிக்கு வேலைசெய்பவன் கர்மகரன் எனப்படுவன். இவர்கள் தன்னை விட்டு வேறிடத்திற்குச் சென்று விட்டால், அவர்கள் எந்த வழியால் சென்றனரோ அவ்வழியில் மரத்தினால் செய்த கலவடையை வைத்து அடியில் எழுதப்படும் 7, 8, 9, 10வது மந்திரங்களைப் படித்து அந்தக் கலவடையில் ஆஜ்யத்தால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். சிலர் அந்தக் கலவடையில் நெருப்பை வைத்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும் என்கின்றனர். இவ்விதம் செய்தால் சென்ற வேலைக்காரன் திரும்பி இவனிடமே வந்துவிடுவான் என்று கருத்து.

(मन्त्रः) ७. आवर्तन वर्तयेत्येषा ।

८. आवर्तने निवर्तन आवर्तननिवर्तनाय स्वाहा ।

९.अनुपो ह्वदनु ह्वयो निवर्तो वो न्यवीवृतत् ।
ऐन्द्रः परिक्रोशो वः परिक्रोशतु सर्वतः॥

१०. यदिमामतिमन्याध्वा अदेवा देववत्तरम् ।
इन्द्रः पाशेन सिक्त्वा वो मह्यमिद्धशमानयात्स्वाहा॥

अवर्तनवर्तयஎன்ற மந்திரத்தின் மீதபாகம் பின் வருமாறு,

आवर्तन वर्तय निनिवर्तन वर्तयेन्द्र नर्दबुद ।

भूम्याश्चतस्रः प्रदिशस्ताभिरावर्तया पुनः ।

(ப—ரை) 7. **आवर्तनः**—என்னை விட்டு ஓடிப்போனவர்களைத் திரும்பி வரும்படி செய்யச் சக்திவாய்ந்த ஓ தேவனே! **आवर्तय**=எனது வேலையாட்களைத் திரும்பி வரும்படி செய்வீராக. **निवर्तन**=வேறிடத்திற்குச் செல்லுதலை நிவிருத்தி செய்கின்ற ஓ தேவனே! **निवर्तय**—எனது ஸேவகர்களின் கதியைத் தடைசெய்வீராக. **नर्दबुद**—பிரஸித்தமான வில்லை யுடைய **इन्द्र**—ஓ இந்திரனே! **भूम्याः**—பூமியைச் சேர்ந்த **याः**—எந்த **चतस्रः**—நான்கு **प्रदिशः**—கிழக்கு முதலிய பிரதான திக்குகளுண்டோ **ताभिः**—அந்தத் திக்குகளினின்றும் **पुनः**—மறுபடியும் **आवर्तय**—திரும்பி வரும்படி செய்வீராக.

8. आवर्तने–திரும்பி வருவதிலும் निवर्तने– வெளியிற் செல்லுவதை முற்றிலும் நிறுத்துவதிலும் निमित्तभूताय– நிமித்தனுயான आवर्तन निवर्तनाय ஆவர்த்தன நிவர்த்தனன் என்ற தேவனையும் பொருட்டுस्वाहा–இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

9 अनुहूवय:–பின்தொடர்ந்து வந்து கூப்பிடுகின்ற எனது வேலைக்காரன் च:–என்னை விட்டு விலகிய உங்களை अनुपोह्वत्– கூப்பிடட்டும். निवर्त:– பின்தொடர்ந்து வந்து கமனத்தைத் தடைசெய்கின்ற எனது வேலைக்காரன் व:– உங்களை न्यवीवृतत्– திருப்பட்டும். என்னை விட்டு விலகிய சேவகர்களை திருப்பியழைத்து வருவதர்க்காகவும், கமனத்தைத் தடை செய்வதற்காகவு மனுப்பப்பட்ட எனது வேலையாட்கள் அவர்களைக் கண்டு பிடித்து அழைத்து வரும்படி தேவர்கள் ஸஹாயம் செய்ய வேண்டும் என்று கருத்து. ऐन्द्र:–இந்திரனுல் செய்யப்பட்ட व:–உங்களைப்பற்றிய परिक्रोश:–ஓடாதீர்கள் என்ற நிஷேதசப்தமானது सर्वत:–நான்கு பக்கங்களிலும் परिक्रोशतु–தடை செய்யட்டும். இந்திரனும் என்னைவிட்டு விலகின பிருத்யர்களின் கமனத்தைத் தடை செய்யவேண்டும் என்று கருத்து.

10, अदेवा:–தேவர்களின் ஸஹாயமற்ற (यूयम्–நீங்கள்) देववत्तरम्–மிகவும் தேவஸஹாயமுள்ள माम्–என்னையदि,अतिमन्याध्वै–மீறி நடப்பதாய் எண்ணினுல் तदा–அப்பொழுது इन्द्र:–இந்திரன் व:–உங்களை पाशेन–கயிறினுல் सित्त्वा–கட்டி मह्यमित्–எனக்கே वशम्–வசமாக आनयत्–கொண்டுவந்து சேர்ப்பாராக. स्वाहा–இந்தத் திரவியத்தை ஹோமம் செய்கிறேன்.

(அ–கை) ஸூ० ॥ यद्येनं वृक्षात्फलमभिनिपतेद्वयोगाऽभिविक्षिपेदवर्तस्यैं वा बिन्दुरभिनिपतेत्तदुत्तरैर्यथालिङ्गं प्रक्षालयीत (ख० 23, सू० 8) ஒருவனது சரீரத்தில் மரத்தினின்றும் பழம் விழுந்தாலும், பறவையின் இறகினுல் உண்டு பண்ணப்பட்ட காற்று பட்டாலும், மேகமில்லாத தருவாயிலும் ஆகாசத்தினின்றும் ஜலத்திவிலை விழுந்தாலும் மேற்கூறிய வைகள் எந்த அங்கத்தில் நேர்ந்தனவோ அந்த அங்கத்தை அடியில் எழுதப்படும் மந்திரங்களால் ஜலத்தினுல் அலம்ப வேண்டும். மந்திரலிங்கத்தை யனுசரித்து

அடியில் எழுதப்படும் மந்திரங்களை உபயோகித்துக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது: **यदि वृक्षात्**=என்ற மந்திரத்தை மரத்தினின்றும் பழம் விழுந்த பொழுதும், **ये पक्षिण:** என்ற மந்திரத்தைப் பக்ஷியின் இரக்கைக் காற்று பட்ட பொழுதும், **दिवोऽनुमा** என்ற மந்திரத்தை மேகமில்லாமலே ஆகாசத்தினின்றும் ஜலத்திவிலை விழுந்த பொழுதும் உபயோகித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(मन्त्र:) ११. यदि वृक्षाद्यद्यन्तरिक्षात्फलमभ्यपतत्तदु वायुरेव यत्रास्पृक्षत्तनुवं यत्र वास आपो बाधन्तां निर्ऋतिं पराचैः ॥
१२. ये पक्षिण: पतयन्ति बिभ्यतो निर्ऋतैस्सह ।
ते माशिवेन शग्मेन तेजसोन्दन्तु वर्चसा ॥
१३. दिवोऽनुमा बृहतो अन्तरिक्षादपाᳬस्तोको अभ्यपतच्छिवेन। समहमिन्द्रियेण मनसा समागां ब्रह्मणा संपृञ्चान स्सुकृता कृतेन ॥

(ப—ரை) ॥ **वृक्षात्**=மரத்தினின்றோ **अन्तरिक्षात्** = ஆகாசத்தினின்றோ **फलम्**=தேங்காய், மாங்காய் முதலிய பழமானது **यदि**, **अभ्यपतत्**=எனது அங்கத்தில் விழுமானால் **तत्**=அவ்விதம் விழுந்ததற்கு**वायुरेव**=காற்றேகாரணமாகும். அது துர் நிமித்தத்தால் ஏற்பட்டதல்ல. (**तत्**=அந்தப் பழமானது,**तनुवम्**=சரீரத்தை **यत्र**=எந்த விடத்தில் **अस्पृक्षत्**=தொட்டதோ, அதாவது: விழுந்ததோ **वास:**= வஸ்திரத்தை **यत्र**=எந்த விடத்தில் **अस्पृक्षत्**=தொட்டதோ **तत:**= அவ்விடத்தி னின்றும் **आप:**=இந்த ஜலங்கள் **निर्ऋतिम्**=அசுபத்தைக் கொடுக்கும் நிருருதி என்ற தேவதையை **पराचै:**=பராங்முகமாக (**कृत्वा**=செய்து) **बाधन्ताम्**=விலக்கட்டும். தேங்காய் முதலிய பழங்கள் மரத்தினின்றும் சரீரத்தில் நேரில் விழுவது அசுப சூசகமாகும். ஆதலால் அதனால் ஸூசிப்பிக்கப்பட்ட அசுபம் எதுவும் எனக்கு உண்டாகாமலிருக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதில் கருத்து.

12, பக்ஷியின் இரக்கைக்காற்று பட்டவிடத்தை இதனால் ஜலத்தை விட்டு அலம்ப வேண்டும். **ये**=* சரீரத்தின் எந்த அங்

---

* अत्र विभक्तिव्यत्यय:। यस्मिन् इत्यर्थ:।

கத்தில் **पक्षिण:**=பறவைகள் **विभ्यत:**=பயந்துகொண்டு **निरृतै:**=அமங்களங்களுடன் (**सह**=கூட) **पतयन्ति**=விழுகின்றனவோ **ते**=அந்தப் பிரதேசத்தை **इमा:**=இந்த ஜலங்கள் **शिवेन**=மங்களத்துடனும் **शग्मेन**=சுகத்துடனும், **तेजसा**=காந்தியுடனும், **वर्चसा**=தோஷநிவிருத்தியுடனும் **उन्दन्तु**=நனைக்கட்டும். அதாவது: பக்ஷியால் தொடப்பட்ட அங்கத்தில் இந்த ஜலத்தை விட்டு அலம்புவதால் அரிஷ்டங்கள் விலகி மங்களமுண்டாக வேண்டும் என்று கருத்து.

13. மேகமின்றியே ஆகாசத்தினின்றும் ஜலத்திவிலை மேலே விழுந்தால் இம்மந்திரத்தைப் படித்து ஜலத்தினால் அலம்ப வேண்டும். **दिव:**=ஸ்வர்க்க லோகத்தினின்றோ **बृहत:**=பெரிதான **अन्तरिक्षात्**=ஆகாசத்தினின்றோ **अपाम्**=ஜலங்களுடைய **स्तोक:**=திவிலையானது **मा, अनु**=என்னிடம் **अभ्यपतत्**=விழுந்ததோ. (**तेन**=அவ்விதம் விழுந்ததால்), **कृतेन**=என்னால் உச்சரிக்கப் பட்டதாயும் **सुकृता**=நன்றாய் அரிஷ்டநிவிருத்தி என்ற கார்யத்தைச் செய்கின்றதாயு மிருக்கின்ற **ब्रह्मणा**=வேதமந்திரத்தால் **संपृञ्चान:**=ஜலத்தைவிட்டு அலம்புகின்ற **अहम्**=நான் **शिवेन**=மங்களத்துடன் கூடிய **इन्द्रियेन**=இந்திரியத்துடன் **समागाम्**=சேரவேண்டும். **मनसा**=நல்ல புத்தியுடன் **समागाम्**=சேரவேண்டும். ஆகாசத்தினின்றும் ஜலத்திவிலை மேல்விழுதல் என்ற துர்நிமித்தத்தால் இந்திரியங்களுக்கோ, புத்திக்கோ எத்தகைய கெடுதலு முண்டாகாமலிருக்க வேண்டும் என்று கருத்து.

அத்புதோத்பாதப் பிராயச் சித்தம்.

सू० ॥ अगारस्थूणाविरोहणे, मधुन उपवेशने, कुप्त्वां कपोतपददर्शने, अमात्यानाऽशरीररेषणे, अन्येषु चाऽद्भुतोत्पातेषु, अमावास्यायां निशायां यत्रापां न शृणुयात्तत्राऽग्नेरुपसमाधानाद्याज्य भागान्ते, उत्तरा आहुतीर्हुत्वा जयादि प्रतिपद्यते (**ख०** 23, **सू०** 9.) இதற்குமுன் இயற்கையி லேற்படாதவைகள் புதிதா யுண்டாகுமானால் அவைகள் அத்புதங்கள் எனப்படும், இவைகள் பூமியிலுண்டாகுமானால் அத்புதங்களென்றும், ஆகாசத்தி லுண்டாகுமானால் உத்பாதங்களென்றும் சொல்லப்படும். ராத்திரியில் இந்திரதனுஸ்ஸைக் காணுதல்,

ஸூர்யனிடம் கருப்பைக் காணுதல் முதலியன உத்பாதங்களெனப்படும். அத்புதங்களைச் சூத்திரகாரரே உபதேசிக்கின்றார். அவைகளாவன—வீட்டின் தூண் தளிர்விடுதல், தேனீக்கள் வீட்டில் கூடுகட்டுதல், சமையலறையில் காட்டில் சஞ்சரிக்கின்ற கபோதம் என்றமணிப்புறாவின் அடிவைப்பைக்காணுதல், புத்திரன், பிராதா முதலியோருக்குச் சரீரத்தில் வியாதியுண்டாகுதல், அல்லது அவர்களுக்கு அகால மரணம் நேருதல் முதலியனவாம். இவைகள் நேர்ந்த பொழுது அமாவாஸ்யையின் இறவில் 7½நாழிகைக்கு மேல் எந்த விடத்தில் ஜல ஓட்டத்தின் சப்தம் காதில் படமாட்டாதோ அவ்விடத்தில் அக்னிப்பிரதிஷ்டை முதல் ஆஜ்யபாகம் என்ற கர்மம் வரை செய்துகொண்டு அடியில் எழுதப்படும். 14 முதல் 23 முடியவுள்ள மந்திரங்களால் ஆஜ்யத்தால் ஹோமம் செய்து ஜயாதி ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

(मन्त्रः) १४. इमं मे वरुण, १५ तत्वायामि, १६, त्वन्नो अग्ने, १७. सत्वन्नो अग्ने, १८ त्वमग्ने अयासि, १९ प्रजापते। २०. संम्राजं च, २१-२३. व्याहृती र्विहृताः ॥

(ப—ரை) இங்கு படிக்கப்பட்டவையாவும் மந்திரங்களின் துவக்கங்களாகும். அவற்றுள் 14, 15, 16, 17, 18வது மந்திரங்களின் மீதமுள்ள பாகமும், அவற்றின் பதவுரையும் 43, 44, 45வது பக்கங்களில் முறையே எழுதப்பட்டிருப்பதால் மறுபடியு மிங்கு எழுதவில்லை. 19வது மந்திரத்தின் மீதமுள்ள பாகம் பின்வருமாறு:—

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परिता बभूव ।
यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयꣳस्याम पतयो रयीणाम् ॥

19. **प्रजापते**=ஓபிரஜாபதிஎன்ற தேவனே! **त्वत्**=உம்மைக் காட்டிலும் **अन्यः**=வேறு எந்தத் தேவனும் **जातानि**—பிறவியையடைந்த **विश्वा**—எல்லாவிதான **एतानि**—பிரத்யக்ஷமான இந்தலோகங்கள் யாவற்றையும் **न परिबभूव**—நாயகஸ்தானத்திலிருந்து ஸ்வீகரிக்கவில்லை. அதாவது: பிரஜாபதி என்றதேவனைத் தவிர்த்து மற்றஎந்தத் தேவனும் இந்தலோகங்களுக்கு நாயகனாக வாவதற்

குச் சக்தியற்றவனே என்று கருத்து. **ते**—உம்மையும்பொருட்டு **यत्कामाः**—எந்தப் பலத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாய் **वयम्**—நாங்கள் **जुहुमः**—ஹோமம் செய்கின்றேமோ **तत्**—அந்தப் பலன் **नः**—எங்களுக்கு **अस्तु**=உண்டாகட்டும். அதாவது:— **वयम्**— நாங்கள் **रयीणाम्**—தனங்களுக்கு **पतयः**—நாயகர்களாக **स्याम**—ஆகவேண்டும். லோகத்தில் தனம் என்பது ஒன்றிருக்குமானல் அதனாலேயே மற்றெல்லாப்பலன்களையு மடைந்து விடக்கூடுமதலால் தனமொன்று மட்டுமிங்கு பிரார்த்திக்கப் பட்டது.

20. இம்மந்திரத்தின் மீதமுள்ள பாகங்கள் 169 வது பக்கத்திலும், இதன் உரை 171வதுபக்கத்திலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

21,-23. **भूः, भुवः, सुवः** என்றவைகள் வியாஹிருதிகள் எனப்படும். இவற்றை **भूः स्वाहा, भुवस्स्वाहा, सुवस्स्वाहा** என்று பிரித்துப் படித்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும். இம்மந்திரங்களுக்கு 84வது பக்கத்தில் உரை எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) ஸூ० ॥ **परिषेचनान्तं कृत्वाऽभिसृतेभ्यउत्तरया दक्षिणतोऽश्मानं परिधिं दधाति, दधाति** (**ख०** 23, ஸூ० 10) பிறகு பரிஷேசனம் வரையுள்ள கர்மங்களைச் செய்து கொண்டு தன்னுடன் கூடப் பழகுகின்ற பிள்ளை, பேரன் முதலியோருக்கு அடிக்கடி மரண மேற்பட்டால், தனக்கும் மற்றுமுள்ளோருக்கும் அம்மரணம் நேராமலிருப்பதற்காக அடியில் எழுதப்படும் 24வது மந்திரத்தால்வீட்டிற்குத் தென்புரத்தில் மிருத்யுவைத் தடுப்பதற்காக ஓர் கல்லை நாட்ட வேண்டும். கிருஹ்யஸூத்திரத்தின் முடிவைக் காண்பிப்பதற்காக **दधाति** என்ற பதமிருமுறை படிக்கப்பட்டது.

(मन्त्रः) २४. इमं जीवेभ्यः परिधिं दधामि मैषां नुगादपरो अर्द्धमेतम् ।

शतं जीवन्तु शरदः पुरूचीस्तिरो मृत्युं दधतां पर्वतेन ।

(ப—ரை) **इमम्**—இந்தக் கல்லை **जीवेभ्यः**—உயிருடனிருப்பவர்களுக்கு **परिधिम्**— மிருத்யுவைத்தடைசெய்கின்ற மதில் சுவராக **दधामि**—ஸ்தாபனம் செய்கின்றேன். **एषाम्**—ஜீவிக்கின்ற எங்களுள்

अपर:-மற்ற எவனும் **एतम्**-இந்த **अध्वम्**-* மரணரூபமானகாரியத்தை **नु**-சீக்கிரகாலத்திலேயே அதாவது: அகாலத்திலேயே **मा गात्**- அடையவேண்டாம். **पुरूची:**-அனேகம் திவஸங்களை வியாபரித்திருக்கின்ற **शतं, शरद:**- நூறுவருஷங்கள் **जीवन्तु**-ஜீவித்திருக்கட்டும். **पर्वतेन**-பர்வதஸதிருசமான இந்தக் கல்லினால் **मृत्युम्**-மித்யுவை **तिरोदधताम्**-மறைக்கட்டும். மிருத்யுவை விலக்க வேண்டும் என்று கருத்து.

இரண்டாவது பிரச்னத்தில் இருபத்திரண்டாவது கண்டம்
முற்றிற்று.

மந்திரப்பிரச்னம் முற்றிற்று.

சுபம்.

---

*अत्रच्छन्दसो थकारस्य धकार: ॥

நமது பிரசுரங்கள்.

அடியிற்கண்ட புஸ்தகங்கள் யாவும் தேவநாகரலிபியில் மூலத்துடனும், தமிழில் பதவுரை, கருத்துரை விசேஷவுரை இவைகளுடனும் கூடியன.

1. ருக் யஜுஸ் ஸாமவேதிகளின் சந்தியா வந்தனம்.—இதன் முகவுரையில் சந்தியா வந்தன விஷயமாய்ச் செய்யப்படும் ஆக்ஷேபங்களுக்குத்தக்க சமாதானங்களும், சந்தியாவந்தனத்தின் பலன்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.

கிளேஸ் ரூ. 2—0—0. ரப் ரூ. 1—4—0

2. நவக்கிரஹாராதனம்—இதில் நவக்கிரஹாராதனம் செய்தலவச்யம் என்றதைப்பற்றிய விரிவான உபன்னியாஸமும், நவக்கிரஹ மந்திரம், ஸ்தோத்திரம், கவசம், அஷ்டோத்தரங்களும், ஆதித்ய ஹிருதயமு மடங்கியுள்ளன.

கிளேஸ் ரூ. 1—4—0. ரப் ரூ. 1—0—0.

3. தைத்திரீயாரண்யகம் முதல் பிரச்னம்:— இதுவே அருணம் என்றும், சூர்ய நமஸ்காரப் பிரச்னம் என்றும் வழங்கப்படும். இதன் ஆரம்பம் **भद्रंकर्णेभिः श्रृणुयामदेवाः** என்பது.

கிளேஸ் ரூ. 3—0—0. ரப் ரூ. 2—0—0.

4. புருஷசூக்தம்:—இதில் புருஷசூக்தம், ஸ்ரீ சூக்தம், துர்க்காசூக்தம், கனகதாராஸ்தவம் என்ற லக்ஷ்மீ ஸ்தோத்திரம் இவைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. ஸ்ரீ சூக்த முகவுரையில் ஸ்ரீ சூக்த ஹோமவிதி, ஸ்ரீ மந்திரம் முதலியவைகளும், புருஷசூக்த முகவுரையில்—புருஷ்சூக்த ஹோமவிதியும் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. 1—8—0.

5. ஸ்ரீ கோபிகாகீதம்:—ராஸக்ரீடாகாலத்தில் பகவானைக் காணாது அவரை நேரில் வரவழைப்பதற்காக ஸ்ரீ கோபிகைகள் உள்ளம் உருகிப் பாடிய சுலோக ரூபமான பாடல்கள். 0–12–0

6. ஸ்ரீருத்திரம்:—(கிரந்தலிபியில் மூலமுள்ளது.) இதன் முகவுரையில்—ஸ்ரீருத்திரத்தின் மாஹாத்மியமும். பரமேசுவரரின் மேன்மை ஸௌலப்யம் முதலிய குணங்களும் நன்றாய்

விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிளேஸ் ரூ. 1-8-0. ரப் ரூ. 1-4-0.

7. சாங்கியதத்துவ கௌமுதீ:—சாங்கிய சித்தாந்தத்தை வெளியிடும் நூல். விலை. 3—8—0

8. சிராத்தம்:—விரிவான தமிழ் உபன்னியாஸம் அணா 3.

பிருஹத்ஜாதகம்.

9. இதையே ஹோரை என்றும், வராஹ ஹோரை என்றும் சொல்லுவர். இதற்குப் பலவியாக்யானங்களுக் கிணங்கவும், நமது சொந்தமான பல அனுபவங்களைக் கொண்டும் யாவரும் சுலபமாய் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையில் சுலபமான தமிழ் நடையில் பதவுரை, கருத்துரை, விசேஷவுரை இவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. மிக்கக் கடினமான ஆயுர்த்தாயாத்யாயம் நன்ருய் விரித்து எழுதப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சோதிடத்தை யப்யசிக்க விருப்ப முள்ளோர்களும் பலசாஸ்திரத்தில் பழகுகின்றவர்களும் இப்புஸ்தகத்தைப் படிப்பது மிகவுமவசியம். கிளேஸ் ரூ. 8—0—0. ரப் ரூ. 7—0—0.

10. கோசரபல நிர்ணயம்:—இதில் ஸ்ரீவராஹ மிஹிராசாரியரால் பிருஹத்ஸம் ஹிதையில்கூறப்பட்டபடி கோசரபலன் பார்க்கவேண்டிய முறைகள் அடங்கி யிருங்கின்றன. அணா. 12

11. ஜாதகசந்திரிகை:—ஜாதக பலன் பார்ப்பதற்கு மிக்க உபயோகமானது. விவாஹத்திற்கு வேண்டிய 10வித பொருத்தம் பார்க்கும் முறைகளுமிதி லடங்கியிருக்கின்றன. 1-0-0

12. மந்திரப்பிரச்னம்:—இதில் விவாஹம், உபநயனம் முதலிய ஸம்ஸ்கார மந்திரங்களடங்கி யிருக்கின்றன. விரிவான தமிழுரையுடன் கூடியது. ஒவ்வொரு ஆஸ்திகனிடமுமிது இருக்க வேண்டியது மிகவுமவசியம்.

கிளேஸ் ரூ. 3—0—0. ரப் ரூ. 2—8—0.

13. ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம்—இதில் ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம ஸ்த்தோத்திரம், விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமாவளி, துவாதசநாம பஞ்சரம், பஞ்சாயுதஸ்தோத்திரம், ஸ்ரீதேசிகனுல் ஸாதிக்கப்பட்ட—தசாவதாரஸ்தோத்திரம், பகவத்தியான ஸோபானம், ஸ்ரீ கோபாலவிம்சதி, திருவிசநல்லூர் அப்பாவாள் அவர்களால் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணத்வாதச மஞ்சரீ, ஸ்ரீகிருஷ்ணுஷ்டோத்தர சதநாமாவளி இவைகளடங்கி இருக்கின்றன. நல்ல கிளேஸ் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது. (நாகரலிபி) விலை அணா 5.

நம்மிடம் தமிழ் ஸம்ஸ்கிருதம் இவற்றிலுள்ள புஸ்தகங்கள் யாவும் கிடைக்கும்.

கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகள்,
72 பெரிய தெருவு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

தேவநாகரலிபியில் மூலத்துடனும் தமிழுரையுடனும் கூடின புஸ்தகங்கள்

தர்சன க்ரந்தங்கள்.

1. ப்ரம்ஹ ஸூத்திர சாங்கரபாஷ்யம்.—(நாகர எழுத்தில் மூலமும் தமிழுரையுமுள்ளது.) சாங்கர பாஷ்யத்தை ஒருவரிகூட விடாமல் தமிழில் பெயர்த்திருக்கிறோம். பாமதீ, ப்ரம்ஹவித்யாபரணம், ராமாநந்தீயம், நியாயரக்ஷாமணீ முதலிய வியாக்கியானங்களையொட்டி ஆங்காங்கு குறிப்பெழுதி விளக்கியும், ஸூத்திரார்த்தங்களைத் தெளிவுபடுத்தியும், வித்தியாரண்யரின் வையாஸிகநியாயமாலையை எழுதி அதற்கும் கருத்துரை எழுதியும் வெளியிட்டிருக்கிறோம். 1 வது அத்தியாயம் ஆண்டிக்பேபர் ரூ. 10. கிளேஸ் ரூ. 8. 2-வது அத்தியாயம் ஆண்டிக் ரூ. 8. கிளேஸ் ரூ. 6. 3-வது அத்தியாயம் ஆண்டிக் ரூ. 8. கிளேஸ் ரூ. 6. 4-வது அத்தியாயம் ஆண்டிக் ரூ. 4. கிளேஸ் ரூ. 2-8-0. 4 அத்தியாயத்தின் கிளேஸ் காபியின் மொத்த கிரயம் ரூ. 22–8–0. எல்லாம் கிலிட்டு எழுத்துடன் உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு செய்தது.

2. ஷை கிரந்த எழுத்தில் மூலமும் தமிழுரையுமுள்ளது. 2-வது அத்தியாயம் ரூ. 6. 3-வது அத்தியாயம் ரூ. 6. 4-வது அத்தியாயம் ரூ. 2-8. கிரந்தப்பதிப்பில் முதலத்தியாயம் வெளியிடவில்லை.

3. ஸ்ரீமத்பாகவதம். — ஸ்ரீதரீயம், வம்சீதரீயம் முதலிய வியாக்கியானங்களைத்தழுவின தமிழுரையுடனும் நாகரலிபியில் மூலத்துடனும் கூடியது. பக்திரஸம் ததும்பும் நாராயணீயமும் பதவுரையெழுதி சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. தசமஸ்கந்தபூர்வார்த்தம். ரூ 5-8.

4. ஷை தசமஸ்கந்த உத்தரார்த்தம் ரூ. 4–8–0. 11-வது ஸ்கந்தம் மாத ஸஞ்சிகையாக வெளிவருகின்றது. வருஷ சந்தா ரூ. 6. இம்முறையில் 12 வது ஸ்கந்தத்தையும், பிறகு 1 முதல் 9 ஸ்கந்தங்களையும் வெளியிடுவதாக யுத்தேசித்திருக்கிறோம். இத்துடன் தசோபநிஷத்துக்களும் தேவநாகரலிபியில் சங்கரபாஷ்யத்துடனும், தமிழுரையுடனும் வெளியிடப்படுகின்றன.

5. ஈசகேனோபநிஷத்துக்கள். — சங்கர பாஷ்யத்துடனும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடனும் ரூ. 2.

6. ஸாங்கியதத்துவகாரிகா. — இதில் ஈசுவரகிருஷ்ணரால் செய்யப்பட்ட காரிகைகளும், வாசஸ்பதிமிச்ரரால் செய்யப்பட்ட "ஸாங்கியதத்வகௌமுதீ" என்ற அவற்றின் வியாக்கியானமும் தேவநாகரலிபியில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. அத்துடன் ஒவ்வொரு ஸ்லோகங்களுக்கும் பதவுரை கருத்துரைகளும் ஸாங்கியதத்துவகௌமுதீ என்ற வியாக்யானத்தின் கருத்தை உள்ளது உள்ளபடி வெளியிடும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புமடங்கிஇருக்கின்றன. ஸாங்கிய சித்தாந்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு இதற்கொப்பான

நூல் உலகிலில்லை என்பதும், இதற்கொப்பான வேறு தமிழுரை யில்லையென்பதும் திண்ணம். கிளேஸ் ரூ. 3. ரப் ரூ. 2.

7. பாதஞ்ஜலயோக ஸூத்திரம்.—இது பதஞ்ஜலி மஹருஷியால் செய்யப்பட்டது. இதில் 4 பாதங்களுண்டு. இப்பதிப்பில் ஒவ்வொரு சூத்திரமும் தேவநாகரம், தமிழ் ஆகிய இரண்டு எழுத்துக்களிலும் அச்சிடப்பட்டிருப்பதுடன் பதவுரை எழுதுமிடத்தும் ஷை இரண்டு எழுத்துக்களிலும் சூத்திரபதங்கள் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு 1. வியாஸபாஷ்யம், 2. வாசஸ்பதிமிச்ரரின் வியாக்கியானம், 3. நாகோஜிபட்டவிருத்தி, 4. பாவா கணேசீய வியாக்கியானம், 5. ராமானந்த ஸ்வாமிகளின் வியாக்கியானம், 6. ஸதாசிவேந்திர ஸரஸ்வதிகளின் விருத்தி, 7. போஜவிருத்தி ஆகிய 7 வியாக்கியானங்களைத் தழுவிப் பதவுரை, கருத்துரைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. கிளேஸ் காபி ரூ. 3. ரப் காபி ரூ. 2-8-0.

॥ स्वाराज्यसिद्धिः ॥

8. **सर्व तन्त्रस्वतन्त्रैः श्रीगङ्गाधरेन्द्रसरस्वतीन्द्रैः विरचिता,** तैरेव विरचितया **कैवल्यकल्पद्रुमाख्यव्याख्यया** ब्रह्मश्रीयुत करुङ्गुळं **कृष्ण शास्त्रिभिः** विरचितया **परिमळाख्य** विषमस्थल टिप्पण्या च समेता ॥ (अद्वैत वेदान्त ग्रन्थः) **ग्लेस्. 4–0–0. रफ्. 3–8–0.**

சோதிட சாஸ்திரக் கிரந்தங்கள்.

பிருஹத்ஜாதகம்.

9. இதையே ஹோரை என்றும், வராஹஹோரை என்றும் சொல்லுவர். இதற்குப்பல வியாக்யானங்களுக்கிணங்கவும், நமது சொந்தமான பல அனுபவங்களுக்கிணங்கவும் எளிய நடையில் தமிழில் பதவுரை, கருத்துரை, விசேஷவுரை இவைகளை எழுதித் தேவநாகரலிபியில் மூலத்துடன் வெளியிட்டிருக்கிறோம். யாவராலும் மிகக் கடினமெனக்கருதப்படும் ஆயுர்த்தாயம், தசாந்தர்த்தசை, நஷ்டஜாதகம் முதலிய பாகங்கள் எவரும் எளிதிலுணருமாறு மிக்க விரிவாக உரை எழுதி விளக்கப்பட்டும் பல அனுபவ ஜாதகங்களும் கட்டங்களும் ஆங்காங்கு கொடுக்கப்பட்டுமிருக்கின்றன. சோதிடத்தையப்யஸிக்க விருப்பமுள்ளவரும், பல சாஸ்திரத்திற் பழகுகின்றவரும் இப்புஸ்தகத்தைப் படிப்பது மிகவுமவஶ்யம். புஸ்தகம் டிம்மி 8 பக்க அளவில் சுமார் 750 பக்கங்களுள்ளது. கிலிட்டு எழுத்துடன் காலிகோ பைண்டு செய்தது. கிளேஸ் ரூ. 8. ரப் ரூ. 7.

10. ஜாதக த்வாதசபாவ பலநிர்ணயம்.—(முதற்பாகம், 1ம் பாவம் முதல் 5ம் பாவம் முடிய தேவநாகரலிபியில் மூலமும் தமிழுரையுமுள்ளது.) இதில் பராசரஸம்ஹிதை, ஸாராவளீ, பலதீபிகை, ஸர்வார்த்த சிந்தாமணி, ஜாதகதத்துவம் முதலிய கிரந்தங்களில் ஒவ்வொரு பாவவிஷயமாகவும் விரிவாகக்கூறியுள்ள வசனங்கள்

யாவையும் தனித்தனியே அந்தந்தப் பாவபலன் கூறுமிடத்து எடுத்தெழுதி அவற்றை எளிய நடையில் தமிழில் பெயர்த்து வெளியிட்டிருக்கிறோம். இதில் (1)லக்கினபாவம், (2)தனபாவம், (3)ஸஹோதரபாவம், (4) பந்துபாவம், (5) புத்திரபாவம் என்ற ஐந்து பாவங்களின் பலன்கள் விரிவாய் கூறப்பட்டுள்ளன. டிம்மி 1க்கு 8ல் 400 பக்கங்களுள்ளது. கிளேஸ் ரூ. 3–8–0. ரப் ரூ. 3.

11. ஷை இரண்டாவது பாகம்.—இதில் முதல் பாகத்தில் கூறிய முறைப்படி 6, 7, 8-வது பாவபலன்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. 6-வது பாவமூலம் காணவேண்டிய ரோகம், சத்துரு, காரிய விக்கினம், சரீரத்திலுண்டாகும் புண்கள், திருட்டு முதலியவற்றைப் பற்றியும், 7-வது பாவமூலம் காணவேண்டிய களத்திரம், வரன், தாமஸுகம் முதலியவற்றைப்பற்றியும், 8-வது பாவ மூலம் காண வேண்டிய மரணம், ஆயுள், மரணதேசம் முதலியவற்றைப்பற்றியும் கூறிய பலன்கள் படிப்பவர்க்கு மிகவும் ஆச்சரியத்தைத் தரக்கூடியனவாகவும் பெரும்பாலுமனுபவானுஸாரிகளாகவுமிருக்கின்றன.

மேலும், 7-வது பாவபலன் கூறுமிடத்து ஸாராவளி, ஜாதகதத்துவம், ஜாதகபாரிஜாதம் இவற்றிற் கூறிய ஸ்திரீ ஜாதகவிஷயமான அபூர்வ பலன்களையும் வெளியிட்டிருக்கிறோம். கன்னிகை, வரன் இவர்களின் ஜாதகமூலம் அவரவர்களின் ஸ்வரூபஸ்வபாவாதிகளையும், நடத்தைகளையும் அறிந்து கொள்ளுவதற்கு இப்புஸ்தகம் மிகவும் துணையாகவிருக்கும் என்பதில் யாதும் ஐயமில்லை. புஸ்தகம் டிம்மி 1க்கு 8ல் 400 பக்கங்களுள்ளது. கிளேஸ் ரூ. 3–8. ரப் ரூ. 3.

12. ஷை மூன்றும் பாகம்.—9, 10, 11, 12-வது பாவபலன்கள் முற்கூறிய முறைப்படி எழுதப்பட்டுள்ளன. பாக்கியபாவ பலன் கூறுமிடத்து ஸாராவளியில் அடங்கிய ரச்மி அத்தியாயமும், த்வியந்தர யோகாத்யாயமும், கர்மபாவபலன் கூறுமிடத்து த்ருவ நாடீ, ஹொளரிகசந்திரிகை, பிருஹத்ஸம்ஹிதையிலுள்ள கிரஹபக்தி யோகம் என்ற அத்தியாயம் இவைகளும் தமிழில் பெயர்த்துச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஒருவனது பாக்கியத்தையும் தொழிலையும் நிர்ணயமாய்ச்சொல்லுவதற்கு மிகவுமுதவியாகவிருக்கும். கிளேஸ் ரூ. 3. ரப் ரூ. 2–8–0.

13. உடுதசாபல நிர்ணயம்.—இத்தலையங்கத்தின் கீழ் பராசர ஸம்ஹிதை, பலதீபிகை, ஸாராவளீ, ஜாதகசந்திரிகை, ஸர்வார்த்த சிந்தாமணி, தமிழ் ஜாதகாலங்காரம் முதலிய புராதன சோதிடக் கிரந்தங்களில் உடுதசா விஷயமாகச் சொல்லிய பலன்களையும், ஷை தசையைப் பரிசீலனம செய்யவேண்டிய முறையையும் ஒருங்கே சேர்த்து வெளியிட்டிருக்கிறோம். இதில் தேவநாகரலிபியில் அந்தந்தக் கிரந்தங்களிலுள்ள மூல ஸ்லோகங்கள் பல அனுபவ ஜாதகங்கள் உதாஹரணங்கள் இவைகளுடன் கூட எளிய நடையில் தமிழில்

எழுதப்பட்ட கருத்துரையுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மேலும், இப்புஸ்தகத்தில் ஒவ்வொரு தசையையுமெடுத்துக்கொண்டு, புக்தி, அந்தரம், ஸூக்ஷ்மம், பிராணன் வரையுள்ள காலப்பிரிவினைகளைக் கட்டம்போட்டுக் காண்பித்து ஒவ்வொன்றிலும் நடக்கும் பலன்களும் விவரமாய் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இப்புஸ்தகமொன்று கைவசமிருக்குமானல் உடுதசாபலனையறிவதற்கு வேறு புஸ்தகம் தேவையாகவிருக்காதென்பது திண்ணம். டிம்மி 1க்கு 8 பக்க அளவில் சுமார் 480 பக்கங்களுள்ளது. கிளேஸ் ரூ. 4. ரப் ரூ. 3–8–0.

14. பலதீபிகை.—இக்கிரந்தத்தைப்பற்றிச் சோதிட உலகத்தில் அறியாதார் எவருமிரார். பலநூற்றுண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த மந்திரேஸ்வரர் என்ற மஹான் தமக்குமுன்னிருந்த எல்லா வடமொழி சோதிட நூல்களையும் நன்கு ஆராய்ந்துபார்த்து அவற்றின் ஸாரமான பாகம் யாவையும் ஒருங்கே திரட்டி இப்பலதீபிகை புஸ்தகத்தில் அமைத்துள்ளார். ஜாதகபலன் கூறும் விஷயத்தில் இப்புஸ்தகத்தில் கூறப்படாத வேறு முறை எதுவுமிராதென்பது திண்ணம் இப்புஸ்தகத்தில் பலன் காணும் விஷயமாய் கூறப்படும் முறைகள் யாவும் அனுபவத்துக்கு ஒத்தவைகளாகவே இருக்கின்றன. சோதிடத்தில் சிறிதும் பரிசயமற்றவரும், சுலபமாய் அச்சாஸ்திரத்தை உணருமாறு ஸம்க்ஞை முதலியனவும் விரிவாயுபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இப்புஸ்தகமொன்றின் உதவிகொண்டே ஜாதகபலனை நிர்ணயமாய் அறிந்துகொள்ளக்கூடும். இதன் கருத்தை சுலபமாயுணருமாறு விரிவாயும் தெளிவாயும் உதாஹரணத்துடனும் தமிழில் உரை எழுதி தேவநாகர எழுத்தில் மூலத்துடன் வெளியிட்டிருக்கிறோம். கிளேஸ் ரூ. 3-8-0. ரப் ரூ. 3.

15. சகுனபல நிர்ணயம்.—ஸ்ரீவராஹமிஹிராசிரியரால் பிருஹத்ஸம்ஹிதை என்ற கிரந்தத்தில் 85-வது அத்தியாயம் முதல் 95-வது அத்தியாயம் முடியவுள்ள 11 அத்தியாயங்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட சகுனபலன்களை சகுனபலநிர்ணயம் என்ற தலையங்கத்தின் கீழ் நாகரலிபியில் மூலத்துடனும், தமிழுரையுடனும் வெளியிட்டிருக்கிறோம். இதில் மிகவும் அனுபவத்தில் ஒத்துவருகின்ற சகுனங்களும் அதன் பலன்களும் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் இதில் அக்ஷரகோசாத்தியாயம் என்றதொரு பாகம் சேர்த்து உரை எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஒருவன் நன்கு படித்து அறிந்து கொள்ளுவானேல் கேட்போர் ஆச்சரியப்படும்படி அவரின் பெயரையும், அவரால்கேட்கப்படும் பொருளின் பெயரையும் அவன் எளிதில் சொல்லிவிடக்கூடும் என்பதில் யாதும் ஐயமில்லை. கிளேஸ் ரூ. 1-8-0. ரப். ரூ. 1–4–0.

16. கோசரபல நிர்ணயம். — இதில் கோசரபலன் பார்க்க வேண்டிய முறைகள் விரிவாய் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. கோசர

பலன், தசாபுக்தி பலன் இவற்றை எவ்விதம் கவனித்தால் அனுபவத்தில் அது ஒத்துவரக்கூடும் என்பது பல திருஷ்டாந்தங்கள் வாயிலாக விரித்துக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பள்ளியிற்பயிலும் மாணவர்கள் கூட இதனுதவியால் அந்தந்த வருஷத்தில் மேல் வகுப்புக்கு மாற்றம், பரீக்ஷையில் தேர்ச்சி இவற்றை நன்கு தெரிந்துகொள்ளக்கூடும் என்றால் மற்றவர் விஷயத்தில் சொல்லவும் வேண்டுமோ? அணா 12. 14 அணாவுக்கு ஸ்டாம்பு அனுப்பியும் இதைப்பெறலாம்.

17. ஷை இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பு —அணா 12.

18. ஜாதகசந்திரிகை தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.—இப்புஸ்தகம் சோதிட சாஸ்திரமாகிற இரும்புப்பெட்டிக்குத் திறவுகோலாகும். இதிற்சொல்லிய முறைகள் யாவும் அனுபவத்துக்கு மிக்க ஒத்தவைகளாகும். இதில் விவாஹத்துக்கு வேண்டிய 10விதப் பொருத்தம் பார்க்கவேண்டிய முறைகள், அங்காரகதோஷ நிர்ணயம் முதலிய முக்கியமான விஷயங்களுமடங்கியிருக்கின்றன. ரூ. 1. 1–2–0க்கு ஸ்டாம்பு அனுப்பியும் இதைப்பெறலாம்.

19. ப்ரச்னாரூடபலநிர்ணயம்.—தேவநாகர எழுத்தில் மூலத்துடனும் தமிழுரையுடனும் கூடியது. இதில் ப்ரஶ்னம், ஆரூடம் இவை மூலம் காணவேண்டியபலன் விரிவாய்க்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. நஷ்டாதி ப்ரஶ்னங்கள் நேர்ந்தால் நஷ்டமான பொருள், அது சென்றிருக்குமிடம், அதை எடுத்தவன் இன்னார் என்பன முதலியவற்றை கேழ்ப்பவர் ஆச்சரியமடையும்படி இதனுதவியால் உடனே கூறிவிடலாம். ஒவ்வொரு சோதிடாபிமானியினிடமும் இப்புஸ்தகமொன்று இருப்பது மிகவுமவசியம். கிளேஸ் ரூ. 1–4–0. ரப்பு ரூ. 1.

20. நஷ்ட ஜாதகம்.—இதனால் ஜாதகமில்லாதவனும் ஜாதகத்தைக் கணித்துவிடலாம். தமிழில் அதன்முறைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அணா 4. 5 அணாவுக்கு ஸ்டாம்பு அனுப்பியும் பெறலாம்.

21. நவக்கிரஹாராதனக்கிரமம்.—இதில் நவக்கிரஹங்களை யாராதிப்பதேன்? என்ற விஷயமாய்ப் பலவாக்ஷேப சமாதானங்களடங்கிய விரிவான உபன்னியாஸமும், எந்தெந்தக் காலங்களில் ஆராதிக்கவேண்டும் என்பதும், நவக்கிரஹப் பிரதிமை, நவக்கிரஹ ஹோமகுண்டம் முதலியவற்றைத் தயாரிக்கவேண்டிய முறையும், ஆராதனத்துக்கு வேண்டிய மந்திரங்கள் தமிழுரையுடனுமடங்கியிருக்கின்றன. அத்துடன் நவக்கிரஹ மந்திரம், நவக்கிரஹ ஸ்தோத்திரம், நவக்கிரஹ கவசம், நவக்கிரஹ அஷ்டோத்தரம், விஷ்ணு கவசம் ஆதித்யஹிருதயம் இவைகள் பாராயணத்துக்குபயோகப்படுமாறு நாகரலிபியில் தனியே பிழையின்றி அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. கிளேஸ் ரூ. 1-4-0. ரப் ரூ. 1.

வைதிக க்ரந்தங்கள்.

22. மந்திரப் பிரச்னம்.—இதில் கர்ப்பாதானம், பும்ஸவனம், ஸீமந்தோந்நயனம், ஜாதகர்மம், நாமகரணம், அன்னப் பிராசனம்,

சவுளம், உபநயனம், ஸமாவர்த்தனம், சிராத்தம், அஷ்டகை, ஸர்ப்ப பலி, ஈசானபலி முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களில் உபயோகிக்கப்படும் மந்திரங்களும், ஆபஸ்தம்பகிருஹ்ய ஸூத்திரங்களும் தமிழுரையுடனடங்கியிருக்கின்றன. நாகரலிபியில் மூலம் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. விவாஹாதி ஸம்ஸ்காரங்களிலுபயோகப்படும் மந்திரங்களின் கருத்தைத் தெரிந்துக்கொண்டால் ஷை கர்மங்களில் மிக்கச்சிரத்தையுண்டாகுமென்பதில் யாதும் தடையில்லை. கிளேஸ் ரூ. 3. ரப் ரூ. 2–8.

23. தைத்திரீயோபநிஷத்—இதில் சிக்ஷாவல்லீ, ஆனந்தவல்லீ, பிருகுவல்லீ என்ற மூன்றுவல்லிகளுக்கும் ஸ்ரீசங்கர பாஷ்யத்திற்கிணங்கிய அத்வைத ஸம்பிரதாயார்த்தமும், ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ பாஷ்யத்திற்கிணங்க விசிஷ்டாத்வைத ஸம்பிரதாயார்த்தமும், ஆங்காங்கு வித்யாரண்ய ஸ்வாமிகளால் எழுதப்பட்ட விசேஷமான பொருள்களும் பதவுரை கருத்துரைகளுடன் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. தேவநாகரலிபியில் மூலமுள்ளது. கிளேஸ்ரூ. 3. பெதர் வெட் ஆண்டிக் பேபர் ரூ. 4.

24. தைத்திரீயாரண்யகம் முதல் பிரச்னம்—இதுவே அருணம் என்றும் சூர்யநமஸ்கார ப்ரச்னம் என்றும் சொல்லப்படும். இதன் ஆரம்பம் **भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः** என்பது. இதில் 130 பஞ்சாத்துக்களடங்கியிருக்கின்றன. கிளேஸ் ரூ. 2-8-0.

25. புருஷ சூக்தம் முதலியன.—இதில் புருஷஸூக்தம், ஸ்ரீஸூக்தம், துர்க்காஸூக்தம், கனகதாராஸ்தவம் என்ற லக்ஷ்மீஸ்தோத்திரம் இவை அடங்கியிருக்கின்றன. முகவுரையில் ஸ்ரீசூக்தஹோமவிதி ஸ்ரீமந்திரம் முதலியனவும் புருஷ சூக்த ஹோமவிதியும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ரூ. 1–8–0.

26. ஸ்ரீருத்திரம் சமகம்.—கிரந்தம் தேவநாகரம் இரண்டிலும் மூலமும் தமிழுரையுமுள்ளது. கிளேஸ் ரூ. 1–8–0.

27. த்ரிவேதி ஸந்த்யாவந்தனம்

முதற்பதிப்பு—இதில் தேவநாகரலிபியில் மட்டும் மூலமும், தமிழுரையுமுள்ளது. கிளேஸ் ரூ. 2.

28. ஷை இரண்டாவது பதிப்பு.—இதில்ருக், யஜுஸ், ஸாமவேதிகளின் ஸந்தியாமந்திரங்கள் தேவநாகரம், கிரந்தம், தமிழ் ஆகிய மூன்று எழுத்துக்களிலும் தமிழுரையுமுள்ளன. மூன்று வேதிகளுடைய ஸமிதாதானம், ஔபாஸனம், ப்ரம்ஹயக்ஞம், யக்ஞோப வீததாரணம் இவற்றின் மந்திரங்களுமடங்கியிருக்ருக்கின்றன. 400 பக்கங்கள். ரூ. 2–4.

29. மூன்றுவேதிகளின் ஸந்தியாதி மந்திரங்கள்.—இதில் ஸந்தியாவந்தனத்தின் மந்திரங்கள் நாகரம், கிரந்தம், தமிழ் என்ற மூன்று எழுத்துக்களிலும், ஸமிதாதானம், ஔபாஸனம், ப்ரம்ஹயக்ஞம் இவற்றின் மந்திரங்கள் நாகரம், கிரந்தம் இவற்றிலும் அடங்கியிருக்கின்றன. அணா 12.

30. யாஜுஷ ஸூர்ய நமஸ்கார மந்திரங்கள்.—இதில் நாகரம், கிரந்தம் என்ற இரண்டு எழுத்திலும் ஸூரியநமஸ்கார மந்திரம், நவக்

கிரஹ நமஸ்கார மந்திரம் இவையும், நாகரம் தமிழ் இவற்றில் ஆதித்ய ஹிருதயமும் தமிழுரையுடனடங்கி இருக்கின்றன. அணா 5.

31. ஆதித்யஹிருதயம்.—(தேவநாகரம், தமிழ் இரண்டிலும் மூலமும் தமிழுரையுமுள்ளது.) இது ஸ்ரீராமாயணத்தில் யுத்தகாண்டத்தில் 107-வது ஸர்க்கமாயமைந்துள்ளது ஸ்ரீராமனுக்கு ராவண வதத்திற்காக அகஸ்த்ய முனிவரால் உபதேசிக்கப்பட்டது. ஸகல விதமான கஷ்டங்களையும், ரோகங்களையும் பாராயண மாத்திரத்திலேயே விலக்கக்கூடியது. தெளிவான தமிழுரையுடன் கூடியது. அணா 2. 3 அணாவுக்கு ஸ்டாம்பு அனுப்பியும் பெறலாம்.

32. ஸ்ரீகோபிகாகீதம்.—ராஸக்ரீடா காலத்தில் ஸ்ரீகோபிகைகள் பாடிய சுலோகரூபமான பாடல்கள். இது ஸ்ரீபாகவதத்திலுள்ளது. முகவுரையில் ராஸக்ரீடா ரஹஸ்யார்த்தம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அணா 12.

நாகர எழுத்தில் மூலம்மட்டுமுள்ள புஸ்தகங்கள்.

33. ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீ ஸ்தோத்திரம்.—இதில் மஹாலக்ஷ்மீ அஷ்டோத்தர சதநாமஸ்தோத்திரம், ஷோடி நாமாவளி, ஆதிசங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளால் செய்யப்பட்ட கனகதாராஸ்துதி என்ற லக்ஷ்மீ ஸ்தோத்திரம் இவை தேவநாகரம், கிரந்தம், தமிழ் என்ற மூன்று எழுத்துக்களிலுமச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஹனுமத்க்ருத ஸீதாராம ஸ்தோத்திரமும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அணா 2

34. ஸ்ரீலலிதா ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம்.—(நாகர எழுத்தில்) இதில் லலிதா ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம், ஷோடி நாமாவளி, லலிதா அஷ்டோத்தர சதநாமாவளி, ஸ்ரீசங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளால் செய்யப்பட்ட த்ரிபுரஸுந்தரீஸ்தோத்திரம், ஸ்ரீலலிதாபஞ்சரத்னம் இவை அடங்கியுள்ளன. ஸ்ரீபாஸ்கர ராயரின் பாஷ்யாதிகளை அனுசரித்து பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்டது. அணா 5. 0–6–6 அணாவுக்கு ஸ்டாம்பு அனுப்பியும் பெறலாம்.

35. ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம்.—இதில் ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரம், நாமாவளி, த்வாதசநாமபஞ்ஜரம், பகவத்யானஸோபானம், கோபாலவிம்சதி, கிருஷ்ணாஷ்டோத்தரம், ராமாஷ்டோத்தரம், ஸ்ரீவெங்கடேசரஷ்டோத்தரம், ஸ்ரீஹநுமதஷ்டோத்தரம், லக்ஷ்மீ அஷ்டோத்திரம் முதலியன அடங்கியிருக்கின்றன. நாகரலிபியில் மூலம் மட்டும். அணா 5. கிரந்த எழுத்தில் அணா 5. 0–6–6 அணாவுக்கு ஸ்டாம்பு அனுப்பியும் பெறலாம்.

36. ஸுப்ரம்ஹண்ய ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்திரம்.—(நாமாவளியுடன்) அணா 4.

37. பகவத்ஸ்தோத்திரமாலை.—இதில் கணபதி, ஸுப்ரம்ஹண்யர், சிவன், விஷ்ணு, ஸரஸ்வதீ, லக்ஷ்மீ, ராமன், கிருஷ்ணன், ஹனுமான் முதலிய தைவங்களைப்பற்றிய 40 ஸ்தோத்திரங்களடங்கியுள்ளன. நாகரலிபியில் அணா 6. கிரந்தலிபியில் அணா 6. தமிழ் லிபியில் அணா 6.

38. தக்ஷிணாமூர்த்தி அஷ்டகம்.—கிரந்தம், நாகரம், தமிழ் இவற்றில் மூலம்மட்டும். அணா 2.

39. இந்திராக்ஷீ சிவகவச ஸ்தோத்திரம்.—நாகரம், கிரந்தம், தமிழ் என்ற மூன்று எழுத்திலும் தனித்தனி புஸ்தகமாய் வெளியிடப்பட்டது. ஒவ்வொன்றின் விலை அணு 3.

40. நீதிசதகம்.—(தேவநாகரலிபியில் மூலம்மட்டும்.) அணு 2.

41. ஸ்ரீருத்திரம் முதலியன.—ருத்திரம், சமகம், புருஷஸூக்தம், ஸ்ரீஸூக்தம், ஆயுஷ்யஸூக்தம், மிருத்யுஸூக்தம், பூஸூக்தம் முதலியன நாகரத்தில் ஸ்வரத்துடனுள்ளன. அணு 6. ஷை விஷயங்கள் கிரந்தத்தில் ஸ்வரத்துடன். அணு 6.

42. சிவானந்தலஹரீ.—(நாகரலிபியில் மூலம் மட்டும்) அணு 3.

43. ஆபஸ்தம்பீய சிராத்தாதிபிரயோகம்.—நாகரத்தில் சிராத்தம் ஔபாஸனம், ஸ்தாலீபாகம், தர்சதர்ப்பணம், மஹாளய ஹிரண்ய சிராத்தம், புண்யாஹவாசனம் முதலிய 16 விஷயங்களின் மந்திரங்களுள்ளன. அணு 8.

44. வல்லீபரிணய மணிப்ரவாளசதகம்.—ஸுப்ரமண்ய லீலைகள் இதிலடங்கி இருக்கின்றன. அணு 4.

45. ஸம்ஸ்கிருத தமிழ் அகராதி.—தேவநாகரத்தில் ஸம்ஸ்கிருத பதங்களும், தமிழில் அதன் விளக்கமுமுள்ளது. ரூ. 4.

ஸுப்ரம்ஹண்ய பூஜாக்கிரமம்.

தேவநாகர எழுத்துப் பதிப்பு ரூ. 1. தமிழ் எழுத்துப் பதிப்பு ரூ. 1.

46. இப்பதிப்புகளில் பூஜாக்கிரமம், இரண்டு புஜங்கஸ்தோத்திரம், ஷோடசாக்ஷரீ மந்திரம், மாலாமந்திரம், கவசம், ஹிருதயம், அஷ்டோத்தரம், 2 ஸஹஸ்ரநாமம் முதலிய 28 விஷயங்களடங்கி இருக்கின்றன. தமிழ் பதிப்பில் திருப்புகழ் முதலிய தமிழ் நூல்களினின்றும் அருள் வளர்க்கும் சிறந்த பாடல்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

எளிய தமிழ் நடையிலுள்ள உபன்யாஸங்கள்.

47. சிராத்தம்.—இவ்விஷயமாய்ச் செய்யப்படும் ஆக்ஷேபங்களுக்குத்தக்க ஸமாதானமடங்கிய உபன்யாஸம். அணு 3.

48. மறுபிறப்பும் லோகாந்தரமும்.—தமிழ் உபன்யாஸம். மரித்த பிறகு மனிதன் அடையும் கதிகள் இதில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அணு 4.

புஸ்தகங்களுக்கு வீ. பீ. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இப்புஸ்தகங்கள் கிடைக்குமிடங்கள்:—

கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகள்,

72, பெரிய தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

அல்லது:—

கஸ்தூரிரங்க விலாஸ், நடேசய்யர் தெரு,

மாம்பலம், தேனும்பேட்டை போஸ்டு, சென்னை.

உடுதசாபல நிர்ணயம்.

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

இந்த கலையங்கத்தின் கீழ் பராசரஸம்ஹிதை, பலதீபிகை, ஸாராவளி, ஜாதகபாரிஜாதம் [illegible] சர்வார்த்தசிந்தாமணி, மானஸ கரீ [illegible] ஜாதகதத்துவம் முதலிய புராதன ஜோதிட கிரந்தங்களில் உடுதசா விஷயமாய்ச் சொல்லிய பலன்களையும், அந்த தசையைப் பரிசீலனம் செய்யவேண்டிய முறையையும் ஒருங்கே [illegible] வெளியிட்டு வருகிறோம். இதில் தேவநாகரலிபியில் அந்தந்த கிரந்தங்களிலுள்ள மூலசுலோகங்களும், பல அனுபவ ஜாதகங்கள் [illegible] இவைகளுடன் கூட சுலப [illegible] நடையில் எழுதப்பட்ட கருத்துரையும் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது. இப்புஸ்தகமொன்று கைவசமிருக்குமானால் உடுதசாபலனைப் [illegible] வேறு புஸ்தகம் தேவையாக விருக்காதென்பது [illegible]. நாம் பலவருஷகாலமாய் சோதிடத்தில் பாடுபட்டு எங்கள் அனுபவமுறைகளைக் கண்டு கொண்டிருக்கிறோமோ அவைகளையும் ஆங்காங்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். சோதிடத்தில் சிரமப்படுகின்றவர்களுக்கு எந்தப்புஸ்தகமிருந்தாலும் [illegible] புஸ்தகம் தேவையாக விராதென்பதை [illegible] மதி [illegible] வத்தினின்று கண்டு இப்புஸ்தகத்தை வெளியிடுவதால் [illegible] தும் இப்புஸ்தகம் [illegible] ரம்பவும் தேவையாகவிருக்கும் என [illegible] யாதும் [illegible] இல்லை (அச்சிலிருக்கிறது).

பாதஞ்ஜல யோக ஸூத்திரம்—வியாஸ பாஷ்யம் [illegible] னமான வியாக்யானங்களுக்கிணங்க சுவல்ப தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்ட — பதவுரை, கருத்துரை, விசேஷவுரை இவைகளுடன் கூடியது. ஸூத்திரங்கள் தேவநாகர லிபியிலும், சம்ஸ்கிருதம் தெரியாதவர்களின் உபயோகத்திற்கு [illegible] தமிழ் லிபியிலும் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு விஷயமும் சுவல்ப தமிழ் நடையில் விளக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அச்சிலிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரம் வெளிவரும்.

தைத்திரீயோபநிஷத்—ஸ்ரீ சங்கர பாஷ்யத்திற்கிணங்க அத்வைதஸம்பிரதாயானுஸாரியான அர்த்தமும், ஸ்ரீ ராமாநுஜ பாஷ்யத்திற்கிணங்க விசிஷ்டாத்வைத ஸம்பிரதாய [illegible] யார்த்தமும், ஆங்காங்கு வித்யாரண்ய ஸ்வாமி [illegible] எழுதிய [illegible] விசேஷமான பொருளும், சுவல்ப தமிழ் [illegible] எழுதப்பட்ட பதவுரை, கருத்துரைகளுடன் வெளியிடப்படுகிறது. தேவநாகரலிபியில் [illegible] முள்ளது. அச்சிலிருக்கிறது.

மேற்படி மூன்று புஸ்தகங்களும் தேவையு [illegible] தங்களது முழு விலாசத்தையும் எழுதி [illegible] செய்து கொண்டால் வெளியானது அனுப்பப்படும்.

கடலங்குடி, நடேசசாஸ்திரிகள்.
72 பெரியதெருவு திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.